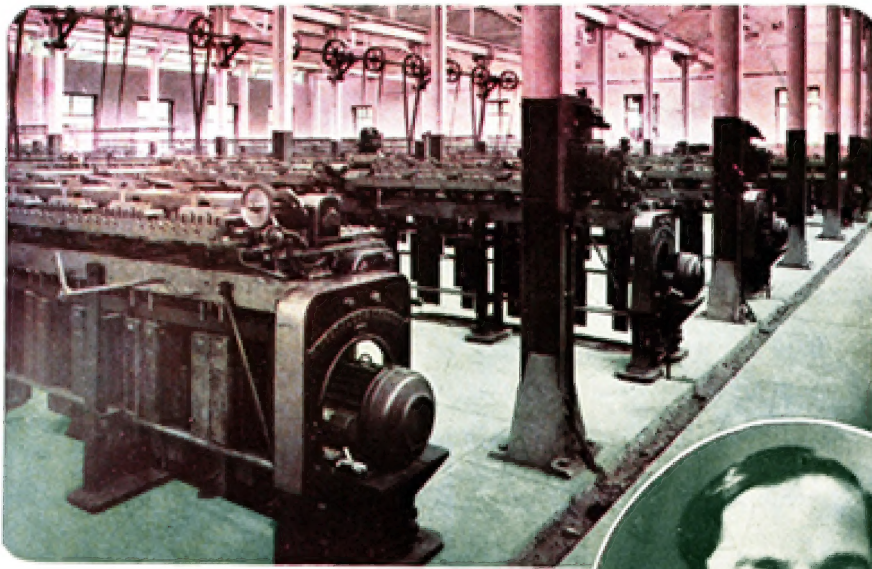

சுஸ்க்

தீபாவளி மலர்

"ஆடை யின்னதவன் அளர மலிதன்"
என்பது அகநொர் வாக்து.

மாத னட்டில் ஆடைய் பஞ்சம் கொடல்
செய்தவரும் செய்த தொழிற்சாலைக்குள்ளே
வெளிக் கெட்டகடக்க மூன்றணி மதான் வாக்து
கொடுத்த இந்த கொலையின் 40,000 கதிகள்
ஒப்பம் இழிவிலாமல் அங் கித்த வண்ண
மிகுக்கென.

உயர்ந்த எலிபிலிய பருத்தியைக் கொண்டு
அதற் 40-ம் அளம் அவிசகரை ஆடைகள்
தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன.
ஆடையின் வெண் செய்யம் ஆயிரக்கணக்கான
தொழிலாளர்களின் சகல வலவதும் கண்ணுங்
சுருத்தாய்ப் பா தாரக்கப்பட்டு வருகின்றன
எனவே, அவர்கள் குடகலமாக வெவ்வேய்த
மயவாழ்வு எய்துவருகின்.

கொச்சின் டெக்ஸ்டைல்ஸ்
யுனாபடைபர்கள்: வெஸ்ட் கோஸ்டு ஏஜன்ஸிஸ் லீமடெட்
போன்: 40
புதுக்காடு, கொச்சின் சமஸ்தானம் தந்தி: TEXTILES

கொச்சின் டெக்ஸ்டைல்ஸ்

4/10/1954

தீபாவளிக்கு வாழ்த்துக்கள்!

கொலம்மீயா

ரீகார்டுகளில் உங்கள்
பிரியமான நட்சத்திரங்களின்
டாக் பரட்டுகளை கேளுங்கள்

சு.சு.சு.

ஸரஸ்வதி ஸ்டோர்ஸ்

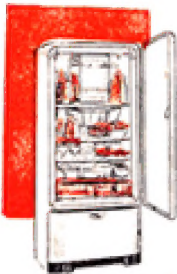
மவுண்ட் ரோட், மதராஸ்

முறையோடு சுத்தமாகச் செய்யப்பட்ட
ஆரஞ்சு, கோலா, லைம்ஜூஸ், கிரஷ்,
சோடா முதலிய பானங்கள் ருசியிலும்
குணத்திலும் சிறந்தவை. ஆனால் வாங்கு
முன் 'வின்ஸென்ட்' லேபிள் இருக்
கிறதா என்று கவனித்து வாங்கவும்.

புத்தம் புதியதாக அன்றன்று எங்களால்
செய்யப்படும் டின்னர் பிஸ்கட்டுகள்,
மற்றும் கேக், கிறிஸ்துமஸ் கேக் முத
லானவை எவ்விடத்திலும் கிடைக்கும்.

நாங்கள் தயார் செய்யும் ரொட்டி
வகைகள் ஆரோக்கியத்திற்கும், சுத்தத்
திற்கும் ருசிக்கும் பெயர் பெற்றவை.
ஒரு முறை உபயோகித்துப் பார்த்தால்
அதன் உண்மை உங்களுக்கு விளங்கும்.

எங்களது சேல்ஸ் & சர்வீஸ்
ரேடியோக்கள் & ரிப்ரிஜியேட்டர்கள்

கேட்லாக்கிற்கும் மற்ற விவரங்களுக்கும் எழுதவும்

வின்ஸென்ட் & கோ., லிமிடெட்
கிருச்சிபுள்ளி

1

வைக்க ஓர் இடம்?

பணத்தை எங்கே, எப்படி வைப்பது என்ற கவலை பேர்தாவி வருகிறது. பழைய புலவரும் ஏதேனோ பாடி,
(1) "யாரே அனுபவிப்பார் அந்தப் பணம்" என்று முடித்திருக்கிறார்.

2

(2) தாத்தா இருப்பில்
சொருகிக் கொள்கிறார்

(3) பாட்டி காசுமாயியாய் கழுத்தில் காசைக் கட்டித் தொங்க விட்டுக் கொள்கிறார். இவை பழையகால வழக்கங்களானாலும், யுத்த மானவை. பாங்கில் போடுவதைவிட, (4) உடம்பிலேயே பணத்தை நகைகளாகப் போட்டுக் கொள்வது அழகைக் கூட்டி வைக்கிறதல்லவா?

3

லாபமும் உண்டு

பொன் ஆபரணமானாலும், வைநகையானாலும், சமயோசிதமாக விற்குமல், லாபமும் கிடைக்காமற் போவதில்லை. ஆகவே,

ஏற்ற இடம்

உடல்தான். கைவரம்புள்ள சில அழகிய நெக்லெஸ்கள், ஓட்டியாணங்கள், ஸ்வஸ்திக் வளையல்களைக் காண உங்களை எப்பொழுது எதிர் பார்க்கலாம்?

4

உம்மிடியார்

உம்மிடி ராமய்ய செட்டி, குஞ்சாமி செட்டி & கம்பெனி

தமிழ்க்கையுள்ள, வைரம், பொன், வெள்ளி நகை வியாபாரிகள்

தே. 24-25, கைகு பஜார், மதராசு. தொடக்கம்: 1952

தொழிலாளர்: தே. 62, செவ்வந்திரம் நகரம், சென்னை.

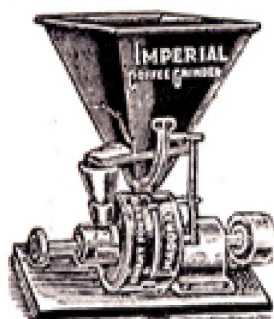
சாமி பவுண்டரி

ஹெட் ஆபீஸ்: குளை, மதராஸ். — பிராஞ்ச் ஒர்க்ஷாப்: கப்ரமன்யுரம், மதுரை
பிராஞ்சுகள்:

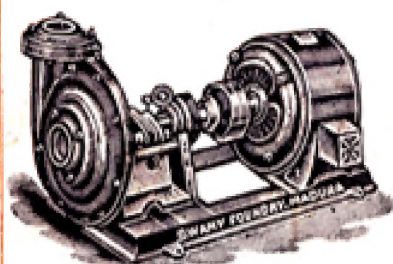
மதுரை
சி. டவுன் ஹாக் ரோடு

திருவாரூர்
விஜயபுரம்

மாயவரம்
ரயில்வே ஸ்டேஷன்

★
ஏஜன்ட்:
தாதாபாய் & கோ.
கோயமுத்தூர்.
★

அன்பார்களே!

கதேரி கைத் தொழிலை ஆதரியுங்கள்!

எங்களால் தேர்ச்சி பெற்ற தொழிலாளர்களைக்
கொண்டு தயார் செய்யப்படுவதும், நீண்டநாள்
உழைக்கக்கூடியதும், உத்தரவாதமுள்ள எலக்ட்ரிக்
கம்பிக்கு மாறு செட்டுகள், ஹைல்கன்,
காப்பி மிஷின், மாவு மில், சீக்காய் மிஷின்களும்,
அதற்கு வேண்டிய ஸ்பேர் சாமான்களும்
இன்றின் கிப்பேரும், வியாஸ் வெல்டிங்குகளும்,
ஆயில் இன்றின்களுக்கும் மோட்டர்களுக்கும்,
வியாஸ் பிளாண்ட்கள் குறித்த கவனத்தில் செய்து
கொடுக்கப்படுகின்றன. எப்பொழுதும் L. & Co.,
கத்தி சட்டங்களை உபயோகிப்புகள். பைரில்ட்
வேயின் மெஷின்கள் எங்கள் மாயவரம் பிராஞ்சு
சில் கிடைக்கும். உங்கள் தேவைக்கு எழுதவும்.

L & CO SPECIAL BLADE
MADE IN ENGLAND.

SEELYENSEE & Co.,

Electrical Engineers, Marthandapuram, Pudukottah.

Proprietor : V. VR. N. AR. Nagappa Chettiar.

Sole Agents for India

For

BONAR LONG & Co., LTD., DUNDEE

BONAR LONG & Co., LTD., DUNDEE

A. C. ARC- Welding Equipment

Distribution Transformers

&

SMITH METERS LTD., LONDON

W. LUCY & Co., LTD., OXFORD

UNION LAMP & LIGHTING CO., LTD.,
LONDON

VARLEY DRY ACCUMULATORS LTD.,
LONDON

HOPKINSON INDUCTION MOTORS LTD.,
LONDON

WILLIAM GRIFEL LTD., LONDON

LANCASHIRE CABLES LTD., LONDON

FRACTIONAL H.P. MOTORS LTD., LONDON

- Electricity Meters
- Sub-station Equipment. Transformer, Kiosks. Street Lighting Equipment. Fuse Boxes. Feeder Pillars. Cable Accessories. etc.
- General Service Lamps. Motor Car Lamps & Other Special Service Lamps.
- Dry Accumulators, Hand Lamps. Battery Chargers etc.
- Induction Motors of all Types.
- V.I.R. and C.T.S. Cables.
- Underground Cables.
- Cond-Air Units.

&

Stockists of **TENCO** Flush Type Switches etc.

ஸ்தபகி

க. ஆறுமுக முதலியார்

சு தே சி

ஸ்தாபனம் : 1906

டெலிபோன் : 3 5 1 0

தந்தி : 'புவன'

இதா, எந்த தயாரிப்புகட்கும், தலை சிறந்ததும், நீடித்து உழைக்கக் கூடியதும், அழகும், கவர்ச்சியும் பொருந்தியன வாகும். விலையுயர்ந்த நவீன யந்திர சாதனங்களால், மேனாட்டு முறைப்படி தயாரிக்கப் பெற்ற எங்கள் “கணபதி” புதிய தமிழ் எழுத்துக்களும், “ஆறுமுகம்” புதிய தேலுங்கு எழுத்துக்களும் புகழ் சிறந்த பல்லேராலும் பராட்டப் பெற்றுள்ளன. மேலும், அச்சாபீஸ் நிர்வாகிகள் அனைவருடைய நன்மதிப்பையும், ஆதரவையும் பெற்றவையாகும்.

புரா விவரங்களுக்கு எழுதவும்

T. A. சுப்பிரமணிய முதலியார்

புரண உரிமையாளர்.

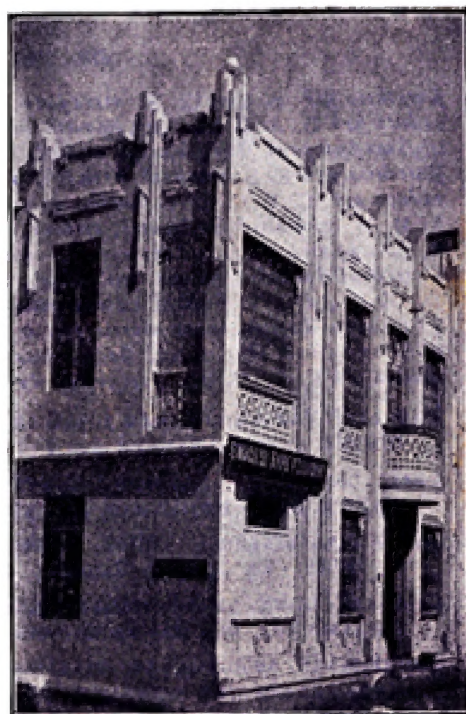
டைப் பவுண்டரி

51, குருவப்ப செட்டித் தெரு,
சிந்தாதிரிப்பேட்டை : மதராஸ்

தமிழ், ஹிந்தி, மலையாளம், தேவநாகரி, தெலுங்கு, கன்னடம், உருது, கிரந்தம், மஹராஷ்டிரம், ஸம்ஸ்கிருதம், ஆங்கிலம் ஆகிய பதினொரு பானைகளிலும் எழுத்துக்கள் தயாரிக்கப்படும் பவுண்டரி இது ஒன்றேதான்.

இந்த திபாவளி மலரில் உபயோகிக்கப் பட்டிருக்கும் எழுத்துக்கள் கணபதி புதிய தமிழ் எழுத்துக்களே. இந்த எழுத்துக்களின் உறுதிக்கும், அழகான அமைப்பிற்கும் இந்த திபாவளி மலரே தக்க சான்று.

வேளி நாட்டு யத்திரங்களும் நம் நாட்டில் செய்த 'கட்டிங் மிஷின்,' 'பெர்ப்ப ரேடிங்,' ஸெட், சூல் கட்டடர்கள் இவைகள் சப்ளை செய்யப் பெறும். பூரா விவரங்களும் வேண்டுவோருக்கு அனுப்பி வைக்கப் பெறும்.

நண்பர்களுக்கும் வாடிக்கைக்
காரர்களுக்கும் கம்பெனியின்
அபிமானிகளுக்கும்
எங்களது மனமார்ந்த

தீ ப ர வ ளி

நல் வாழ்த்துக்கள்

தங்களது குன்றாத ஆதரவை
என்றும் வாழியுக்கும்

ஸ்டாண்டிங்
எலக்ட்ரிக் ஓர்க்ஸ்

(டெலிபோன் : 8210)

எலக்ட்ரிக் ஓயிங் கன்டிராக்டர்கள்

ஆத்யய்ய செட்டித் தெரு. சித்தாதிரிப்பேட்டை.

S. H. டயனமோ எலக்ட்ரிக் மோட்டார்கள்,
லீலிம், டேரின் பால்கள், ஒயின்டிங்
முதலிய சுகவிலிதமான எலக்ட்ரிக் சாமான்
களும் சீர்திருத்தம் செய்து தரப்படும்.

THE MADURA ENGINEERING COMPANY

IS AT YOUR SERVICE

FOR CONSTRUCTION OF UP-TO-DATE BUNGALOWS AND MODERN BATH - ROOMS WITH THE LATEST TYPES OF SANITARY FITTINGS

தனியே தனிக் கட்டிடங்கள், ஸ்ரீராம அறகன், சாஸ்டர் மீட்டிங்ஸ் முதலிய பலவகை கட்டிடங்களை மூலத்தில் கட்டிக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம்.

மதுரை இஞ்சினீரிங் கம்பெனி

102, சந்தம்பேட்டை தெரு, மதுரை

"வானில் நெருக்கியேன் மாகடம் போங்கியேன்
.....நாடுவென்றி நாநீன் நாடுவனே!"

—(★)—

கால சக்கரம் சுழன்று ஓடுகிறது. ஆயினும் போர் அரக்கன், பஞ்சம், பிணி, இவை ஓய வில்லை. கால நாமதம், பண்டங்களின் விலை உயர்வு, முதலியவற்றைப் போருட் படுத்தாது எம்மை ஆதரித்து வரும் எங்கள் அபிமானிகளுக்கும், பொது ஜனங்களுக்கும், மனமார்த்த தீபாவளி வாழ்த்துக்கள்.

"கைதில் கண்ணன் கெதிரிய நானோ
ஆதித்யம் பாரிவினவதர்ப் பாரோ?"

MERCANTILE AGENCIES,

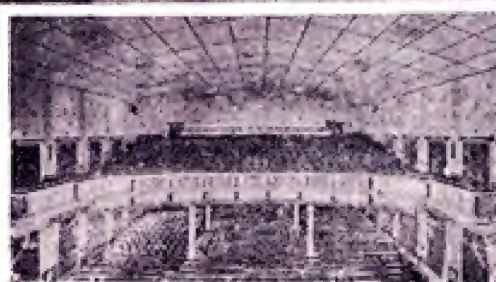
RADIO DEALERS, SOUND ENGINEERS & MFRS. REPRESENTATIVES,
BIG BAZAAR, COIMBATORE.

Radio Servicing and Loud Speaker installation (for Parties & Concerts) a Speciality.

சிந்தாமணி டாக்கீஸ்

கீழவள்ளி வீதி

மதுரை

- 'இத்தத் தியேட்டரில் தவிர ஆர். என். ஏ. போட்டோபோன் ஹை வேல்டி தொனப் பரப்பி ஸீட்டிலும்]] மேன்மையான உயர்த்த நாழ்த்த யூனிட்டாகளுடன் கூடிய புதிய மாடல் ஆம்ப்ளிபைர் ஆட்க் விளக்குகளும் தங்கு அமைக்கப்பட்டுள்ளன.
- மேற் தாராளமாக 1200 பேர்களும் பாக்களிலில் 350 பேர்களும் 'ஆகமொத்தம்' 1550 பேர்கள் சௌகரியமாக உட்காரக் கூடிய இட வசதியுடன் கட்டப்பட்டிருக்கிறது.
- தவிர கலாநாய முறைப்படி அமைக்கப்பட்டதும், மிகுந்த இட வசதி கூடியதும் உயர்தரமான படங்களையே காண்பிக்கப்படும் தியேட்டர் எங்களுடையதுதான்.

இந்தியன் ஒவர்ஸீஸ் பாங்க் லிமிடெட்.

வெளிவிடப்பட்ட
கையெழுத்திடப்பட்ட ரூபாய் ரூ. 50,00,000
சேதுத்தப்பட்ட ரூபாய் ரூ. 22,27,500
சேதுவுகள் ரூ. 7,10,000

தலைமை ஆபீஸ்: சென்னை.

கிளைகள்:

கூம்புமுடி	கன்னடம்	மதுரை
காங்கிரஸ்	கோயமுத்தூர்	நாகப்பட்டினம்
பரப்பா	தேவக்கோட்டை	முதுக்கோட்டை.
சேலம்	திருச்செங்கை	

பிசுண்டி டிபாசிட்டேன்

12 மாதங்களுக்கு 2½% லும்

24 மாதங்களுக்கு 2½% லும்

பெற்றிக்கொள்ளப்படுகின்றன.

எல்லாவிதமான பாங்க் ஸ்வோ
தேவிகளும் நடத்தப்படுகின்றன.

NATESAN'S NATIONAL CLASSICS

UPAKHYANAMALA: (A Garland of Stories.) Selected from the Epics and the Puranas. Text in Sanskrit Devanagari. Condensed by Pandit A. M. Srinivasachariar. Translated by Mr. V. Narayana, M.A., M.L. With a Foreword by Dr. Sir C. P. Ramaswami Aiyar.

THE UPANISHADS: Selections from the 108 Upanishads. Text in Sanskrit Devanagari and English translation by Dr. T. M. P. Mahadevan, M.A., Ph.D. With a Foreword by Prof. M. Hiriyanna, M.A.

PRAYERS, PRAISES AND PSALMS: (Text in Devanagari.) Translated into English by Dr. V. Raghavan, M.A., Ph.D. With a Foreword by Mahatma Gandhi.

THE RAMAYANA: Condensed in Valmiki's own words by Pandit A. M. Srinivasachariar. Translated into English by Prof. P. P. S. Sastri, B.A. (Oxon.), M.A. With a Foreword by the Rt. Hon. Dr. V. S. Srinivasa Sastri, F.C.S., C.I.E.

THE MAHABHARATA: Condensed in sage Vyasa's own words by Pandit A. M. Srinivasachariar. Translated into English by Dr. V. Raghavan, M.A., Ph.D. With a Foreword by Dr. Sir S. Radhakrishnan.

THE SRIMAD BHAGAVATA: Condensed in sage Vyasa's own words by Pandit A. M. Srinivasachariar. Translated into English by Dr. V. Raghavan, M.A., Ph.D. With a Foreword by Sir P. S. Sivaswamy Aiyar.

PRICE RS. 1-4 EACH

To Subs. of 'Indian Review,' Rs. 1 each.
Foreign 2sh. each. Postage 3d. each.

Books are given at concession rates only to subscribers of the "Indian Review." Any one who wishes to buy books at concession rates must remit Rs. Five (12sh. Foreign) one year's subscription in advance.

G. A. NATESAN & CO., ESPLANADE, MADRAS.

நண்பர்களுக்கும், வாடிக்கைக்
காரர்களுக்கும், அபிமானிகளுக்
கும் எங்களது மனமார்ந்த
தீபாவளி நல் வாழ்த்துக்கள்.

காரனேஷன் லித்தோ ஓர்க்ஸ்

தர்மவில்லா பிஸ்டுங்ஸ், :: கிவகாசி.

(S. I. Ry)

“கஜான்ஸி” உங்களை மகிழ்வித்தமாதிரியே :: ::
 “காந்தான்” உங்களுக்கு ஒரு படிப்பினைப் புகட்டியது போலவே
 “ஜமின்தார்” உங்களை மெய்சிலிக்கச் செய்தது போலவே

★ “பூன்ஜி” ★

உங்களை உணர்ச்சி நிறைந்த
 களவு உலகத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும்.

இது தாஸ்குஷி
 பாஞ்சோலியின்
 மற்றொரு மகத்தான
 சிருஷ்டி!

★

★ ராகினி
 ★ மனோரமா
 ★ அஜ்மல்
 ★ இஸ்மேயில்

இன்னும் பலர்
 கடிப்பது

★

இதைக் காணத் தவருதீர்கள்!
 இது ஒரு பேமஸ் பிக்சர்ஸ் வெளியீடு

Grams: "FAMOUSFILM")

::

[Phone: 2663

கர்ஸன் அண்டு கம்பெனி

45 வருஷ காலமாக நென்
இந்தியாவில் ஆபீஸ்களுக்கு
வேண்டிய பர்லிசர்கள் முதல்
கொண்டு, பங்களாக்களில் பரி
மளிக்கும் பர்லிசர்கள் வரை
யிலும் வெகு நேர்மையான
வேலையாட்களைக் கொண்டு
திறம்பட செய்து வருகின்றனர்

பர்லிசர்கள் வாங்க வேண்டுமென்று
எண்ணும் முன்னரே “ கர்ஸன்
பர்லிசர் ” ரூபகம் யாவருக்கும்
உடனே தோன்றுமென்றும், அதன்
புகழை எழுத்தால் விவரிக்க
முடியுமா! ஒரு முறை உப
யோகித்தால்தானே தெரியும்!!

கர்ஸன் அண்டு கம்பெனி
மவுண்ட் ரோடு - மதுராஸ்

கிளை ஆபீஸ்கள் :

மதுரை - திருச்சி & பெங்களூர்

தொழிற்சாலை :

கிண்டி. :: மதுராஸ்

CURSON & CO.,

எமது தீபாவளி வாழ்த்து!

எங்கும் நெற்றியுடன் ஓடித்
கொண்டிருக்கும் எமது படங்கள்

★ பிருதிவிராஜ்

★
மீனாட்சி கல்யாணம்

இராமநாதபுரம் (புதுக்கோட்டை உள்பட)
தஞ்சாவூர் (காரைக்கால் உள்பட)
திருநெல்வேலி ஜில்லாக்கள் மட்டும்

★
மாணிக்க வாசகர்

மதுரை ஜில்லா மட்டும்

★
சோகா மேளர்

தஞ்சை (காரைக்கால் உள்பட)

★
விப்ர நாராயண

(கோத்தமங்குடி & இ. ராஜதீபாயர் தாத்தா)
மதுரை, இராமநாதபுரம் ஜில்லாக்கள் மட்டும்

★
வீர ஜகதீஸ்

பூரண உரிமையாளர்

★
எமது அடுத்த படம்

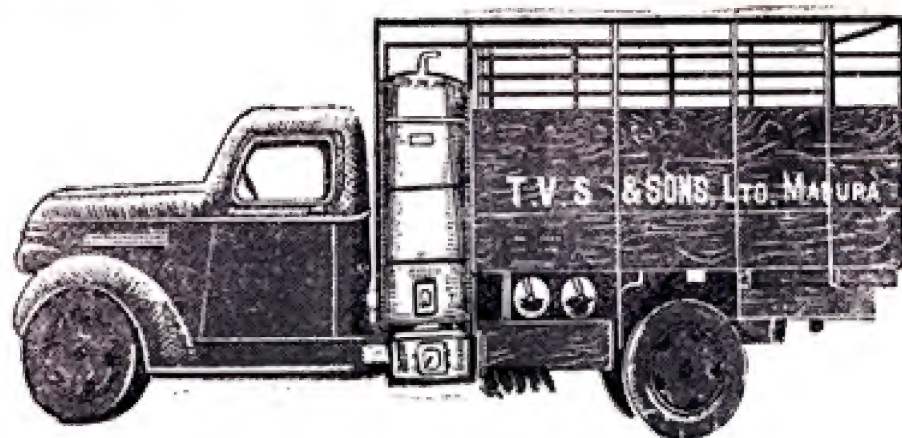
?

விவரங்களுக்கு :

HARAN TALKIES

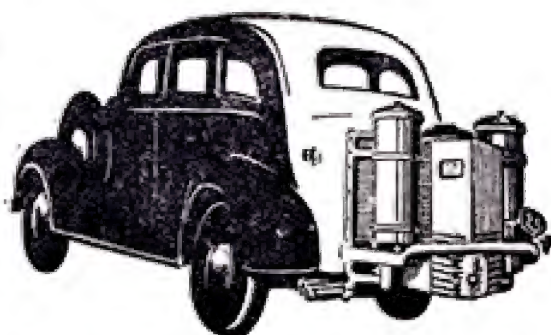
181, East Gate :: MADURA.

Telegram : 'HARANTALKY'

T. V. S. முன்னிற்கிறது!

T. V. S. கியாஸ் பிளாண்டுகள் மூன்று வருஷ காலமாக வீழ்ப்பிளையாகி வருகின்றன. இத்தியாவில் இன்று 4,000-க்கு மேல் உபயோகத்திலிருக்கின்றன. இதன் மொத்த உழைப்பையும், சிக்கனச் செலவையும் கண்டு கார், டிராக் ஸ்காட்ரக்காரர்கள் பூரண நிகுப்தி அடைந்திருக்கின்றனர். தமது வெகுமதியை அனுபவத்தால்தான் T. V. S. இஞ்சினியர்கள் தவிரெந்த கியாஸ் பிளாண்டுகளைத் தயாரிப்பது சாத்தியமாகிறது.

இதன் போதிலும் இதன்மையே பரப்புவதில் தாமதமாகாமல் முடிவெடுத்தல்வேண்டும்.

பி.ர.த.ப.வா. அறிவிப்புகள்

★ மாடாங்குப் பதி களையம்: —செரோத்திம் மாடாங்கு குளிகும்.	★ சம களையம்: —பு. பி. சேங்கு குளையு. செரோத்திம் பி. சேங்கு குளையு.
★ மும்முதர வககட்டும் காரி: —சத்தமார கிளையு, மெற் பாரைய செங்கு குளையு.	★ மிகளும் தம்பிகைகலாயு: —குளையிடுக்கு மும்முதர களையு.
★ சேர்த்தியான சேர்த்தியம்: —சேர்த்திய களையு.	

வாங்குமுன்
மாதிரிகளைப்

சியான் பிராண்ட்
பாடல்கள்

சுரதா, சிவசுந்தரி, என். சிவசுந்தரி

T.V. சுந்தரம் அய்யங்கார்

& சௌஸ்.

மதுரை, சென்னை.

‘ப்ளக்கெளட்’ டிற்கு பயந்து கொண்டு
மங்கலான வைரங்கள் வேண்டுமென்றால்
மேத்தா & ஸன்ஸில் கிடைக்காது

பூரிப்பும், ஜீலுஜீலுப்பும் நிறைந்து குத்தல்
நோஷம் ஏதுமில்லாத சுத்தமான வைரங்களுக்குத்
தேன் இந்தியாவில் பிரபலம் யமான கடை

T. B. MEHTA & SONS

Diamond Merchants

PARK TOWN

::

MADRAS

Phone : 3555]

[Estd : OVER 70 YEARS

பொருளடக்கம்

சுயர்ப்பணம்	21
அருள் உரிமை	22
கடுவா தேவி	25
கவிமீன் கையு	32
தாமரைத் திருமொழி சொல்!	33
ஞானத் தமிழ்	37
காரையிவின் கம்பாணம்	51
என் தந்தை	63
மணிப் பிரவானம்	71
நீர்த்த வாத்திரை	74
தனிமையும் தானும் தொழியும்	79
சந்திரமதி	91
சாம்பலிவந்தின் அநிசயம்	99
பாக்கியசாலை	105
கல்லும் சொல்லாதோ கவி!	116
ஜீவகைய	127
சோப்பன்மேலான் மகாநாடு	134
அரசனும் புலவரும்	137
ஜலபியாகவி	147
எமது பெரு மூளை கிருபர்	154
இன்பத் தொய்வை	158
தலை திராவணி	164
யடவயத் தொண்டு	168(d)
மேனவை	171
சந்தோஷ மூவு	183
அச்சில் வந்தது!	188
மருத காவலத்தின் மிறுதம்	193
அம்மா	198
வண்டொன்று வந்தது!	221
கவின புரோகிதர்	235
பிரபல எட்சத்திரம்	242
மாயம் வல்லவன் — எண்ணன் பாட்டு	258
அத்தையின் பணம்	262
வைர மோதிரம்	275
காட்டில் திராவணி	281
கலாநாயகம் காபரா	291
கவிச் சித்திர விளக்கம்	313
கம்மம்	315
கவி தெனிக் கிராமம் பிள்ளை	...
கவிவர்த்தி ராஜ்யோபவாச்சாரியர்	...
காமக்கம் மெ. சாமக்கம் பிள்ளை	...
க. சே. சிதம்பராத மூதலியர்	...
திருப்புகழ்மணி திருவண்ணாமலை ஸ்ரீபதி	...
கவயி சத்தானந்த பாரதி	...
ஸ்ரீமதி அம்புலம்மாள்	...
என். ஆர். சே. கும்மகம் செட்டியார்	...
டாக்டர் கே. வி. சங்கராமி ஸ்ரீமகர்	...
பி. ஸ்ரீ.	...
சே. சத்தானம்	...
ஸ்ரீமதி கி. சாம்பலி அம்மாள்	...
"வந்ததம்"	...
தொ. மு. பாலகாத் தொண்டையார்	...
"குடியியை"	...
ச. சே. செட்டியார்	...
மு. அருளுசலம்	...
"கெஜா"	...
கம்மம்	...
கு. ப. ராஜ்யோபவான்	...
"ராஜ்"	...
சே. காராஜம்	...
கி. ஜி.	...
"மோயாம்"	...
"பிரதம்"	...
"துயிலன்"	...
ராய்க்கம்பி எம். கவையுதிப் பிள்ளை	...
எம். என். எம். பாலன்	...
"கம்ம"	...
"பாதம்"	...
"காபோடி"	...
ராஜி — சரவா	...
ர. கி.	...
பாதிபர்	...

வினா சித்திரங்கள்

முகப்புப் படம்	கனா தேசம்	90 (a)
வெளில் மறைக்கும் டயில்	மணிவம்	40
வெறு சித்திரக்காரரின் கையடி	உம்மன்	42
அழகுக்கு அழகு !	மணிவம்	48 (a)
துவிர்த்த உயிர் !	கனா தேசம்	48 (b)
சரித்திரக் காட்சிகள்	சாயா	57
மீரா	கனா தேசம்	76(a)
காலக் கண்ணாடி	சங்கர்	80
புதிதெதர் முதுவல்	மணிவம்	86
கனவில் கண்டது !	சாயா	98
ஏட்டிக்குப் போட்டி	"	132(a)
மூப்பது வகுப்பு வித்தியாசம்	"	132(b)
மாசில் வினைவும் மாலை மதியமும்	கனா தேசம்	152(a)
வண்டினம் மூரலும் பொய்கை	மணிவம்	152(b)
செத்தந்தி செத்ததிடுவ	வனத்த	177
தொழியின் உய்த்துணர்வு	" சரி "	178
அம்பியின் அதிர்வுடம்	சாயா	216
சந்திர சித்திரை	கனா தேசம்	240(a)
கங்காண்டினும் ஆச்சா ?	டாஸ்	256
மாயம் வல்லவன்	மணிவம்	258
காணா காட்சிகள்	உம்மன்	269
புத்தர் கருணை	கனா தேசம்	286(a)
எங்கள் தாய்	" குஞ்சன் "	286(b)

புகைப் படங்கள்

மகாத்மா காந்தி	கனா காந்தி	32 (a)
Copyright : Kona Gandhi.		
ஸ்ரீமதி கஸ்தூரிபாய் காந்தி	கனா காந்தி	32 (b)

ராஜாஜி	...	40 (a)
டி. கே. வி.	கனா காந்தி	40 (b)
யாழும் குறலும்	...	85
ஸ்ரீமதி ஜயம்மாள்	கனா காந்தி	104(a)
ஸ்ரீமதி டி. கே. பட்டம்மாள்	...	104(b)
வானொலி மண்டலம் I	...	121
வானொலி மண்டலம் II	...	141
ஸ்ரீமதி எம். என். சுப்புலக்ஷ்மி	கனா காந்தி	156(a)
ஸ்ரீமதி சார்தாவின் கடனத் தொத்தங்கள்	...	180
ஸ்ரீமதி குக்மணி தேவி	...	213
என் பள்ளி கொண்மர் ?	கனா காந்தி	214
மீரா வாத்திரை	மணிவம் ஆ. டக்ஸன்	220(a)
வெள்ளித் திரை	...	225
ஸ்ரீமதி என். டி. சுப்புலக்ஷ்மி	...	257
சித்தூர் கசகம்பா	...	196 (a)
தானவாழ் கொடி	கனா காந்தி	280(a)
பச்சைக் குழந்தையடி !	"	280(b)

மற்ற அம்சங்கள்

மலிபாதைக்காரர்	சாயா	95
நிவாசப்பகடூர் - ஆயிஸ் போடுதர் !	"	131
அப்பவே சொல்லப்படாதோ ?	"	151
கண்ணன் தோத்தான் !	பெருமன்	162
வேலையும் கூதியும்	சாயா	167
முக வெட்டு	...	216(c)
மார் தெரியுமா ?	சாயா	216(d)
செப்பை உலகம்	"	218
தூத்திய காரணம்	"	238

Sincere Deepavali
Greetings to all
- our Customers -

SAIRAM & Co.,

GENERAL MERCHANTS & COMMISSION AGENTS
FYCROFTS ROAD : : TRIPPLICANE

Sole Agents for T. S. S. & Co.,
Manufacturing Perfumers
Kumbakonam

பழைய சாக்குப் பைகள்

தானவாசகரும், தம்பிக்கையாகவும்
நியாயமான விலையிலும் சிறப்பிப்படுகிறது.

கன்னி டி.ரேடிங் கம்பெனி
(GUNNY TRADING COMPANY)

ஆலிஸ்கொம், விவாபரிகொம், விவாபரி
கொம் அபரிவிதமாக அடிக்கடி ஆலிசு
கொம்மின் ஆர்டர் செய்துவரும் இடம்.

உங்கள் தொலைக்கு இப்பே செயற்கை.
புதிய சாக்கு, சண்டி பீ, ஹிஸ்கன்
சாக்கு முதலியனவும் சிறப்பிப்படுகின்றன.

கன்னி டி.ரேடிங் கம்பெனி
போன் : 3821

கனியாவம் : 105, ஆதம்புல தாய்க்கு தொ
சிறப்பாக : 103, தங்கையிற் சித
ஜி. டி. சென்னை.

INDEX TO ADVERTISERS

Abdul Karim & Co. A.		Indian Homoeopathic Institute & Hospital.	152
Ajax Products Ltd.		Indian Insurance Companies' Association.	311
Agglamanavalan Chetti & Co., K.	302	Indian Overseas Bank Ltd.	12
Agagiriswami Naidu Bros. A. N.	93	Indian Tea.	49
Alumbic Chemical Works Co., Ltd.	234	Indo-Commercial Bank Ltd.	168
Alliance Co.	309	Indo Union Assurance Co., Ltd.	50
Amar Pictures	290	Iyengar & Co. I. S. S.	182
Ammani Appalam Depot.	307	Jalal & Sons.	212
Ananda Krishna & Co.	216 G	Jammi Venkatramanayya & Sons.	157
Anglo Indian Drug & Chemical Co.	157	Jaya Bharatham Co.	48 & 106
Appaswami Chetti & Co. M. C.	16 B	Jeewanlal (1929) Ltd.	239
Arumugam Pillai N.	319	Jupiter General Insurance Co., Ltd.	196
Asoka Scented Betel Nuts.	77	Kalyan Tooth Powder.	78
Asbu Industries	273	Kandaswami Mudaliar & Sons. A.	160
Bangalore Mart.	301	Karana Cloth Shop.	207
Best & Co., Ltd.	288	Keshavlal & Co.	274
Bharath Lunch Home.	112	King & Co.	152
Bharat Studio.	318	Kottagudi Plantations Ltd.	166
Bombay Life Assurance Co., Ltd.	212	Krishnamurthy M. D.	16 C
Buckingham & Carnatic Mills.	239	Krishnan Chettiar & Bro. M.	307
Burat Watch Co.	93	Kuppuswami Iyer & Son, S. R. B.	97
Chakrapani Chetti & Co. G. N.	241	Lakshminarasimha Chetti & Co. M. V.	72
Chandra Bhawan.	207	Lakshmi Ready-Made Manufacturing Co.	47
Chandra Talkies Ltd.	302	Laljee Godhoo & Co.	212
Chari & Co. K. N.	279	Lingam & Co.	301
Charley & Co.	110	Madras Electricals Ltd.	60
Chinnaiya Pillai & Co. T. S.	136	Madras Type Foundry.	304
Chintamani Talkies.	11	Madura Devi Bala Vinodha Sangeetha Sabha.	132
Chockalal Ram Sait T. P.	316	Madura Engineering Co.	10
Chockalinga Nader A. S. A.	303	Madura Mercantile Bank Ltd.	110
Cochin Textiles.	2nd Cover	Madura Mills Co. Ltd.	224
Colour Products Co.	16 A	Malayala Medical Hall.	69
Concrete Association of India.	62	Manickam & Co. A. S.	36
Coronation Litho Works.	12	Maruthachalam Chettiar M. V. N.	125
Curzon & Co.	14	Mehta & Sons. T. B.	16
Delhi Cloth & General Mills Co., Ltd.	286	Mercantile Agencies.	10
DeLuxe Trading Co.	319	Mettur Chemical & Industrial Corporation Ltd.	169
Ekambara Chetti & Sons. V.	305	Mill Stores & General Trading Co.	145
Famous Pictures.	13 & 119	Modern Perfumery & Essential Oils Co.	298
Famous Talkie Distributors	253	Modern Theatres Ltd.	277
Fanesh & Co.	223	Mothilal & Co. S. K.	48
Fani & Sons.	288	Murugesu Mudaliar & Bros. A.	112
Fenn & Co.	166	Muthukrishna Iyer S. R. B.	191
General Swadeshis Ltd.	300	Muthuswami Chetti S. Vairavan Chetti & Co.	125
Germex.	203	Muthuswami Chettiar S. R. P.	287
Girison & Co.	101	Mysore Premier Metal Factory.	279
Godrej & Boyce Manufacturing Co. Ltd.	287	Nadar Press Ltd.	170
Gopala Padma Vilas.	309	Nagendram Sons. M. N.	170
Govt. of Mysore.	176	Nanco Ink	216 F
Gramophone Co., Ltd.	256 A	Nanco Rubber Works.	300
Gunny Trading Co.	18	Narasimhulu Naidu V. P.	310
Habeebiya Gems Co., S. B.	305	Narayanan & Co.	89
Haran Talkies.	14	Narayanaswami Iyer P. R.	220
Hind Cycles Ltd.	139	Narsus Manufacturing Co.	217
Hindustan Co-operative Insurance Society Ltd.	308	Nataraja Pandaram	16 C
India Life Benefit Assurance Society Ltd.	130	Natarajan K. V.	207
Indian Bank Ltd.	8	National Insurance Co., Ltd.	192
Indian Goods Depot Ltd.	311	National Match Works.	39

National Tobacco Co. of India Ltd.	128	Sivaram & Co.	.
Natesan & Co. G. A.	12	Somasundaram Chettiar & Co. A. S. S. M.	1
Neelamalai Mercantile Corporation	318	South India Co-operative Insurance Society Ltd.	1
New Asiatic Insurance Co., Ltd.	106	South India Corporation Ltd., Cochin.	1
New Guardian of India Life Insurance Co., Ltd.	302	South India Corporation (Madras) Ltd.	1
Newtone Studios Ltd.	216 A	South India Pictures.	94, 256 B, 260 & 3
Overseas Representations.	303	South Indian Silks Ltd.	1
Palaniappa Mudaliar G.	170	Southern India Confectionary Factory.	.
Palaniyandi Pillai & Sons. R.	133	S. P. M. Medical Mart.	.
Pandian Dr. A. S.	216 F	S. R. Brothers.	.
Pandian Insurance Co., Ltd.	272	Sri Bala Shanmugananda Sabha.	.
Perumal Chetti & Sons. V.	153	Sri Kaliswari Colour Match Works.	11
Photophone Equipments Ltd.	216 B	Sri Radhakrishna Stores.	.
Pitchai & Co. V. R.	318	Sri Rama Bala Gana Vinodha Sabha.	21
Ponnappa Chetti & Bros. M. L.	69	Sri Rama Cafe.	3
Popular Swadeshi Stores.	182	Sri Ramulu Chetti & Son. G.	1
Prebhat Ready-Made Manufacturing Co.	307	Sri Vani Vilasam Press.	11
Prakash Pictures.	240	Sri Shanmugananda Bhavan.	216
Presidency Bank Ltd.	274	Standard Electric Works.	.
Prithivi Insurance Co., Ltd.	16 A	Standard Engineering Works	31
Pudumalar Nilayam.	191	Stirrup pumps (A. R. P.)	21
Radio Sales & Service.	67	Subbier K. R.	1
Radio Television Ltd.	318	Sundaram Iyengar & Sons. Ltd., T. V.	1
Radha Silk Emporium.	185	Subbuswami Iyer & Sons. J.	11
Rajam & Co.	204	Subramania Chetti & Co. P. S. A.	11
Raja Mills.	73	Subramania Iyer V. N.	17
Raja Textiles.	181	Supreme Pictures.	26
Raja & Swami.	299	Swadeshi Industrial Works Ltd.	16
Rajendra Bhavan.	212	Swadesi Type Foundry.	6 &
Raju Chettiar & Bro. P. A.	70	Swamy Foundry.	.
Raju Chettiar & Bro. P. A.	312	Swastik Oil Mills Ltd.	26
P. M. Thammanna Chettiar.	38	Tata Oil Mills Co., Ltd.	28
Ramalingam Chetti M. K. Venkatesan Chetti P.	268	Tenkasi Pillai Maligai.	30
Ramaswami Chetti & Co. M.	69	Tower Talkies.	16
Rangaswami Chetti & Co. A.	192	Trichinopoly Automobiles Ltd.	31
Rani Rangier Sons.	317	Trichi Art Diamond Works	17
Rathnam & Co. A. N.	16 C	Trichi Thiagaraj Films Ltd.	30
Ratna & Co. V.	301	Truthful Manufacturing Co.	15
Ratnasabapathi Mudaliar A.	16 B	T. S. R. & Co.	5
Ratnai Bros.	84	Udipi Lodge.	5
Royal Talkie Distributors.	309	United Chemical Diamond Works.	12
Remedies S. R.	285	United Concern.	13
Renuka Films Ltd.	16 D	United India Fire & General Insurance Co., Ltd.	29
Richardson & Cruddas.	181	United India Life Assurance Co., Ltd.	20
R. M. H. Corporation.	191	Vale & Co. G. K.	3rd Cove
Royal Hindu Restaurant.	110	Valli Stores.	28
Ruby General Insurance Co., Ltd.	18	Vaughini Pictures Ltd.	26
Sairam & Co.	192	Vedakkan's College of Commerce & Economics.	30
Salem Sankar Films Ltd.	216 G	Veerappa Chetty Son & Bros. N.	27
Sampath & Co.	237	Venkata Lodge.	16
Sampurna Sastriar A.	216 F	Vincent & Co., Ltd.	.
Sankara Iyer Mrs. S.	310	Vulcan Insurance Co., Ltd.	216
Saraswathi Films.	1	Vummidi Ramiiah Chetti, Guruswami Chetti & Co.	9
Saraswathi Stores.	103	Warden Insurance Co., Ltd.	.
Sarathi A. R. P.	106 & 207	Wellington Talkies	18
Sastry & Sastry.	5	West End Watch Co.	6
Secyensee & Co.	4th Cover	Weston News Agency.	11
Simpsons' Gas Plant	.	Woodward's Gripe Water.	91

அருள் உரிமை

அகலி தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை

[அன்புப் பறவைகள் இமய மலையை கோக்கிப் பறந்து சென்றுகின்றன.]

உடை முழுதும் ஒருருகை விட்டுநீற
ஆறும் அன்னம் அரண்மனை யருகும்,
மகர்த்த மங்கள் மனமிக விசப்
பொதிவன் டாடும் பூம்பொழில் மீது,
வடநிலை இமய மாலை யமர்த்த
வாழிடம் தோக்கி, வளரும் அன்பால்
உருவிய உன்னம் ஒவ்விய தென்னப்
பாடியே அன்னப் பறவைகள் வள
விதி வழியே விசர்த்து சென்றன;

[தேவதத்தம் என்னும் சித்தார்த்தனது உறவினன் ஒரு அகலித்தை அம்பால் எய்தினான்.]

செய்வது கண்டு தேவ தத்தம் —
அரசினம் மூர்தி(கு) அன்புய உறவினன் —
விட்டுவிட விரிந்து வேய்வதோர் பாணம்
எய்து தின்றனன், எய்தஅப் பாணம்
முதல் முதலாக முன்னிர் சென்ற
அன்னப் பறவையின் அகலித்தை யதனில்
படவே சத்தம் பாயப் பறவையுள்
தளர்த்து கருண்டு நகரவில் விழுந்தது.

[விழுந்த பறவையை சித்தார்த்தன் எடுத்து அணைத்துக் கொள்கிறான்.]

விழுந்தஅப் பறவை, மேனி முழுதும்
ஒவ்வீ ஒடும் உதிரம் புரளத்
துள்ளித் துள்ளித் துடிப்பது கண்டு

செத்த கவித்து நெயர் மலர்
செய்த குரல் செந்தித் தவிரை,
மலத்து விசய வாதைக் குகுத்தினும்
தன்மிய கங்கைகள் தாங்கி எடுத்து
மடியின் வைத்து மயிரோ டிணைத்துத்
தலையித் தலையித் தாங்கித் தீக்கினன்.

அப்பால்,

இடக்கைவித் பறவைவை எத்தி, அம்பின
வசக்கை யதனும் வாக்வி, வந்த
உதிரம் மாத்தி உறுத்திய முன்னித்
தேனும் தனிகும் செத்துப் பிணைத்து
பூசிய வகுத்தம் போக்கினன் ஆங்கோ;
இத்தனை அன்பு காட்டினன் எனினும்
அவன்,

தோயு தோம்பவும் தோயின் தன்மை
இத்தான் வறையிலும் யாதேன அறிவான்
ஆதலின்,

பறவையின் பீது பாய்த்த அம்பின்
முனைவைத் தவறு முழங்கை யதனின்

அழுத்திப் பார்த்தனன்; 'ஐயோ!' என்றான்;
பார்த்து பின்னும் 'பறவைவை எடுத்துத்
தானினும் இரங்கித் தலையி அணைத்தனன்.

[தேவதத்தனது செயலை வந்து விண்ணப்பிக்கிறான்]

சென்று தோம் சென்றென், அங்கோ
செய்கன் வந்து, தென்மடலிட(9), 'எங்கன்

அரசு குமாரனோர் அன்னப் பறவையை
என்று வீழ்த்தினன் வீழ்த்த இடமும்
மளர்மிகு ரோஜா வனமிறு வேயாம்
யாறும் தாமத மின்றி அவனிடம்
அன்னப் பறவையை அனுப்பிடு மாறின(கு)
என்றன உட்பாடும் ஏனென 'என்றனன்.
சேவகன் மொழிமொழி சித்தார்த் தன்மே(டு)
இயம்பிய மறுமொழி இயம்பக் கேண்மின் :

[சேவகனிடம் சித்தார்த்தன் செங்கிளும்.]

"எய்த அம்பி னும் — பறவை
இறந்து வீழ்த்திடு மேல்
எய்த வர்க்கா கும் — உரிமை ;
யாறும் ஐயமில் லா.

தீண்ட நெடுநீர் வே — விசைதான்
நின்ற குப்பதம் னான்
மாண்ட நில்லாஅன் னம் — உயிர்த்து
வாழ சென்றப் பா!

சத்தே உம்பெண் டாம் — அதனைத்
தாழ் னயாதப் பா
சத்த உயிரை யும் — காப்ப
தேன்க டமையப் பா!"

[தேவதத்தன் அங்கு வருகிறான்.]

சாத்தாழ் வரகேட் ஓத் — தேவ
தத்தாழ் ம் ஓடியது
தேற்றா னுத்தா னும் — நின்று
செய்யுமொ ழியிது வாம்.

"மடிய தேர்த்தா னும் — உயிர்த்து
வாழ் தேர்த்தா னும்
படியில் வீழ்த்திடு மேல் — பறவை
பாணம் எய்தவர்க் காம்.

என்கை அம்பி னும் — வீழ்த்த
இப்ப நாவையி லா
என்கை இவ்வா மல் — இப்பே
தத்திடு வாவை யா."

[சித்தார்த்தன் மறுமொழி.]

சோன்ன மொழிகேட் டான் — ஐயம்
துன்ப மிகவடைத் தான்
அன்னப் பறவையி லாக் — உன்னத்தோ
டனைத்து வையத்துக்கொண் டான்.

பாதி னாயினாவெல் ளாம் — அருளால்
பாது காக்கவத் தோன்
சேவ தன்பொழி உன் — உன்னம்
தெளித்து கூறுகின் னன் :

"இக்க மிக்கையை யா — பறவை
என்ப நாவையை யா
வென் னடியுக் கு — தீயும்
வனர்க்க வேண்டாமை யா.

தொன்று வகமெல் ளாம் — அருளால்
தொத்த மாக்கவத் தேன்
வென்றும் பொருள்க னில் — ஞானம்
வென்ற பொருளி தாம்.

எம்ம விதரு மே — உளத்தின்
இரக்க ஞாந்திட யான்
சென்மை தெறிவி லா — தங்கு
தெரித்து கூறிடு வேன்.

துன்பம் அண்டா மல் — அதனைத்
துரத்தி ஓட்டிடு வேன்

இன்ப மிக்கை மல் — தீர்க்க
என்றும்பு யன்றிடு வேன்.

மனிதர் மட்டுமல் ன — உலகம்
வாழ் மேய்வுமி ரும்
இனிவ வாய்வடை யும் — வழியை
இனிது காட்டிடு வேன்.

என்று வரகனை தீ — மறுக்கின்
இன்றே இப்பொழு தெ
மன்னும் தீநென் னம் — ஏறி
வழக்கு வார்ப்பாமை யா."

[இருவரும் சீறி மன்றத்துக்குப் போகிறார்கள்.]

இருவரு மப்பால் இவ்வா ராதி,
அந்நாட் கூற்றோர் அறிவித் பேசியோர்
தடுத்தினைத்தி தங்கு கண்டோர்
கடிய மன்றம் குறைகொண் டெனென்
ஏகவே.

வழுவா இருதலை வழக்கும் கேட்டு,
மன்றுளோர் தம்முள் வாதம் செய்தனர்,
இதுவே தீநெயன் நிவம்பினர் னெரே,
அதுவே தீநெயன் நறைத்தனர் னெரே,
யாதுத் துணியா நிரத்தவர் னெரே.

[புரோகிதன் ஒருவன் சீறியை எடுத்துக் கூறல்.]

ஞடியில்,

இத்தான் வரையினும் எவருமே அறியாப்
புணமை மிக்க புரோகித னொருவன்
எழுத்து நின்று யாவரும் கேட்க.

"உயிரைக் கொன்றிட வே — முயனும்
ஒருவ னுக்கத் த

உயிரின் மேனே தும் — உரிமை
உண்டோ கூறுமை யா?

உயிரைக் காப்பவ னே — என்றும்
உயிர்க்கு கடவைய னும்

அயர்வு வேண்டாமை யா — இதுவே
அந்நாட் விதியை யா.

இன்னும் விவ்வா தம் — பேசி
இருப்ப தென யா

அன்னம் சித்தார்த் தன் — பொருளாம்
ஐய மிக்கையை யா."

என்று தீறி எடுத்துரை செய்து
மன்றி வீழ்த்து மாய மாக .
மறைத்து போயினன் ; மறைவும் அத்தோடும்
பையா வொன்று பதுங்கி அவ்வாறி
ஊர்த்த செவ்வதை ஒருவன் கண்டான் ;
சித்திர காலை தேவரு மித்த
வடியத் தாங்கி வருவதுடன் டென்பராக்!
யாதோ உண்மை? யாவோ அறிவார்?

சசீலா தேவி

சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலாச்சாரியார்

ஓரே ஒரு ஊரில் ஓரே ஒரு மாமியார்.
அந்த மாமியாருக்கு ஒரு மருமகன்.

மருமகனுக்குப் பதினான்கு வயது. புகைத் திந்து வந்து ஐந்து வானாமிற்று. "ஐய்யீ, நான் ஈது குடம் இழுத்துப் போட்டிருக்கிறேன். நீ இன்னும் ஈது குடம் இழுத்து அண்டாவை சோப்பி விடு. நான் அடுப்பை கரைக்குப் போகிறேன்" என்று மாமியார் மருமகனைக் கூப்பிட்டுச் சொன்னாள்.

மருமகன் குடத்தைக் கணத்தில் விட்டுக் கை கட்டிக் கயிற்றை எட்டிப் பிடித்து, குடத்தை மூலகச் செய்தான். பிரகு இழுக்கும் போது இடது கையில் வலித்தது. இழக்க முடியவில்லை. இதைச் சொல்லிக் கொள்ள அவமானம். இடது கையை அதிகமாக உபயோகிக்காமல் காலால் கயிற்றை அழுக்கிப் பிடித்து ஒரு கையைக் கொண்டே மெதுவாகச் சமாளித்து காங்கித் குடங்களும் இழுத்து அண்டாவை சிரப்பி வேலையை முடித்தான்.

ஏழைக் குடும்பம். கிட்டாடக பழக்க வழக்கம். மருமகன் 'பெரியவன்' ஆனதும் சாத்தி முகூர்த்தம் முடித்து விட்டார்கள். தனக்கும் ஒரு மாட்டுப் பெண் வந்து விட்டாள் என்று மாமியாருக்குப் பெரும் திருப்தி. அநிகாரம் சேறுத்த ஒரு ஆள் அகாபட்டால் வாருக்குமே அதில் ஒரு தனி சந்தோஷம். அரசியல் சாம்ராஜ்ய யோகத்தைப் போலிய இயந்திரத்தில் ஒரு சாம்ராஜ்ய வேடம் உண்டு. முக்கியமாக ஏழைக் குடும்பங்களில் வந்திரி எனக்கு இந்த ஆசை அதிகம்.

தனக்கு மாமியார் இட்ட எல்லா வேலைகளையும் ஐய்யி கதுகறுப்பாகவே சந்தோஷமாகச் செய்து வந்தான். ஆனால் ஐயம் இழக்க மாட்டும் முடியவில்லை. இரண்டு நாள் கஷ்டப் பட்டுச் சமாளித்தக் கொண்டான். மூன்றாம் நாள் இரவில் புருஷனிடத்தில், "ஒன்று சொல்லுகிறேன். கோபித்துக் கொள்ளாம விருப்பிரீனா?" என்று பயந்து பயந்து சொல்ல ஆரம்பித்தான்.

"என்ன விஷயம்? சொல்லு" என்றான் டெசன். அன்பாகத்தான் பேசினான்.

"கோபித்துக் கொள்வீர்கள்" என்றான் மறுபடியும்.

"இல்லை, எதிரியமாகச் சொல்லு" என்றான் டெசன்.

"தண்ணீர் இழக்க முடியவில்லை. கை வலிக்கிறது. சொன்னால் அம்மா ஏதாவது எண்ணிக் கொள்வீர்கள், பயமா? யிருக்கிறது!" என்று சொல்லிப் புருஷன் முகத்தைத் தான் ஏதோ பெருச் தவறு செய்ததிர்பால் பார்த்தான்.

முதலில் டெசனுக்குக் கோபம் வரும் போல்தான் இருந்தது. மாமியார் - மருமகன் தகராறு ஆரம்பாய் விட்டது என்று எண்ணினான். பிரகு, மனைவி விவரமாகச் சொன்ன பின் சங்கதி தெரிந்தது. மின் சண்டை அல்ல, மனைவிகு இடது கை ஊனம் என்பது தெரிந்தது.

டெசனுக்கு அன்றிரவு வேகு கோம்துக்கம் வரவில்லை. காலைமீள் ஒரு தீர்மானத்துடன் எழுந்தான். திரளும் படுக்கை விட்டு எழுந்ததும் தேகப்பிரசாரம் செய்வது வழக்கம். அதற்குப் பதில் தானே தண்ணீர் இழுத்து அண்டாவை சிரப்பி விட்டால் தேகப் பதிரியாகும்; மனைவியின் சங்கடமும் சிவந்தியாகும். கையைப் பற்றி வைத்தியர்களைக் கேட்கலாம் என்று தீர்மானித்தான்.

"ஏன்டா, டெசா, தண்ணீர் இழக்கிறாய்? பெண்டாட்டி, செய்த வேலையா? நான் அவளை ஈது குடம் இழக்கச் சொன்னது பெரிய தப்பாய்ப் போச்சா? அதற்காக என்னைத் தண்டிக்கிறாய்?" என்று வேகு கோபமாகத் தாயார் பேசினாள்.

"இல்லை, அம்மா. அவள் சொன்னதற்காக நான் செய்ததல்ல. உடம்புக்கு கல்வது. நீ எல்லா வேலையும் செய், அவளும் செய் வட்டும். நான் திரளும் காலைமீள் என் உடம்பு ஆரோக்கியத்திற்காக இதைச் செய்கிறேன்" என்றான்.

தாயாரிடம் ஐய்யிக்குக் கையில் கண்ட வலியைச் சொன்னால் அவளிடம் அகிருப்பி

கொள்வார் என்று ஸ்டேசன் உண்மையைச் சொல்லவில்லை.

தாயார் மூணுமூணுத்துக் கொண்டு இருந்தான். இது மருமகன் செய்த குற்றம்பு என்றே அவன் நினைத்தான். ஸ்கூலிபெரீஸ் வேறுபு ஆரம்பவாசிற்று.

பார்வதியம்மாளுக்கு (இதான் ஸ்டேசன் தாயார் பெயர்) ஒரு மகன், சீதம்மாள். ஸ்டேசனை விட மூத்தவன். புருஷன் இறந்தது முதல் பிறந்ததை நிரூபிப்பது இருந்து வந்தான். இவனுடைய திசைக் காரியக் கிராமம், பாய்மில் படுத்துக்கொண்டு யார் என்ன தவறு செய்திருக்கிறான் என்று பார்த்துக் கொண்டே இருப்பது.

"உடம்புக்கு எல்லது கெல்லது என்பது வேறும் பேச்சு. எல்லாம் அவன் வேலை. இத்தனை வான் உடம்புக்கு எல்லதாக இல்லாதது இப்போது என்ன திசை என்று வந்து விட்டது!" என்றான் சீதம்மாள்.

"புருஷன் மையன், ஜலம் இழப்பதாவது! இது என்ன வேடக்கக் கேடு!" என்றான் தாயார்.

"அவன் பாயில் படுத்திருக்கட்டும். கான் தன்னார் தூக்கி அண்டாவை நீரப்பி விடுகிறேன்" என்றான் மகன்.

இம்மாதிரி பேச்சு காலுக்கு வான் வளர்ந்து கொண்டே போயிற்று. ஸ்டேசனுடைய இவ் வாழ்க்கைப் புது கந்தவாசத்தில் அன்புக்கு இடமில்லாமல் மூன் பாயிப் பாழ் படுத்திற்று. ஸ்கூலியினுடைய உன்னம் கவித்தது.

சிறு பெண் ஒருத்தி, பெரியோர்கள் செய்த சான்றிதத்தையும் பரம்பலாயாக வந்த குல தருமத்தைவும் அனுசரித்து, பெற்றோரை விட்டு, நீதான் கதி என்று தான் முன் பின் பாராத ஒரு புருஷனை கம்பி, புத்தம் புதிய ஒரு குடும்பத்தில் புகுந்து இவ்வாறு கிட்டுக் கொண்டு தவிக்கும் உன்னத்தை ஆன்வாசகர்கள் சரியாக உணர்வதற்குக் கொஞ்சம் கற்பு சக்தி வேண்டும்.

புருஷனுக்குத் தெரியாமல் ஒரு வான் அவன் மெதுவாகப் படுக்கையை விட்டு எழுந்திருந்து கணநிதண்ட போய், முதல் வான் செய்த மாதிரி இடது கைக்குத் துணியாலாகக் காலைக் கொண்டு எப்படியோ கட்டிப் பட்டு ல்லாவதற்கு வேண்டிய ஜலம் இழந்து அண்டாவை நீரப்பி விட்டு வந்து படுக்கையில் படுத்துக் கொண்டான். பிறகு ஸ்டேசன் எழுந்து வழக்கம்போல் தன்னார் தூக்கப் போய்ப் பார்வதியம்மாளுக்கு அண்டா சிறைய ஜலம் இருந்ததைக் கண்டான். தாயார்தான் இவ்வாறு செய்திருக்க வேண்டும் என்று எண்ணிப் போகாமல் தன் காரியங்களைக் கவனித்தான்.

மறுகாலம் இவ்வாறே நடந்தது. "சரி, இதற்கு என்ன செய்வது? வான் ஜலம் தூக்கிச் சிரமப்படுவது அம்மாவக்குப் பிடிக்கவில்லை; இவ்வாறு செய்திருக்கிறான்" என்று எண்ணி விடுவதற்குப்

பற்றிப் பிரத்தியேகமாக விருந்தான். அன்றிரவு ஸ்கூலிக்குச் கரம் கண்டது. இடது கை பவரால் விட்டு விட்டது. அதன் பிறகு ஸ்டேசனுக்கு நடந்த தென்னம் தெரிந்தது. ஒன்றும் செய்யத் தோன்றாமல் குழப்பத்தில் கொஞ்ச நாளைக் கிடந்தான். பிறகு தூக்கிப் போனான்.

"இவனுக்குக் கையில் ஏதோ ஊனம். இவனை ஏன் கம் விட்டுக்குக் கட்டிக்கொண்டோம்!" என்று மறுபின் தாயார் இரக்கமின்றிப் பேச ஆரம்பித்தான். ஸ்டேசனுக்குத் தாக்கவில்லை. தாயாருடனும் சண்டையிட்டான்; வலியினால் வருத்திக் கொண்டு வந்த மனைவிடமும் சண்டையிட்டான். இவ்வாறு இரண்டு வான் கழிந்தது. பிறகு ஸ்கூலியின் தகப்பனுக்கு அவனை அழைத்துப் போகக் கடிதம் எழுதினான். அவரும் வந்தார்.

"உங்கன் மாலுக்குப் பிறந்தபோதே கையில் ஏதோ தொந்தரவு இருந்ததாமே? இதை எங்களுக்கு ஏன் சொல்லவில்லை?" என்றான் பார்வதியம்மாள்.

"அம்மா! பிறந்தபோது இல்லை. எப்போதாவது வலி வந்து விட்டுக் கொண்டிருப்பது. சொல்வதது எங்கள் தவறுதான். காலுக்கு அழைத்துப் போய்ச் சொல்தப்படுத்திப் பிறகு கொண்டு வந்து விடுகிறேன்" என்று மிகவும் பொறுமையாகவே அவர் சொன்னான் சொல்லி, மனைவர் கரத்துடன் காலுக்குக் கட்டிக்கொண்டு போனார்.

"நல்ல இடங்கள் எத்தனையோ இருக்க ஆவிரம் மூலம்மக்கு ஆசைப்பட்டு இவனுக்கு இந்த கொண்டையைக் கட்டி விட்டோமே! கம்மூடைய கட்டினத் தீர்க்க வேறே வழி இல்லாமல் போச்சா? கம் துரதிர்ஷ்டம் இப்படியாச்சா!"

இவ்வாறு விட்டில் நாளும் பார்வதியம்மாளும் மகன் சீதம்மாளும் பெரிப் பெரி வந்தார்கள். மனைவிக்குச் காரும் கையில்களும் குதறந்ததாக ஸ்டேசனுக்குக் கடிதம் வந்தது. ஆனால் அவன் இன்னும் படுத்த படுக்கையாகவே கிடப்பதாகச் சொன்னான் கெடந்தது.

ஒரு மாதத்திற்குப் பிறகு மறுபடியும் கை விட்டுக்கொண்டே பரம்பலாக கரம் அடிப்பதாகவும் கடிதம் வந்தது.

"இது ஜன்மந்தா விபாதி. ஸ்டேசா! இது சொந்தமாகிற விபாதி அல்ல" என்றான் பார்வதியம்மாள்.

"அப்படியும் இருக்கலாம். கம் மூடைய கம்மத்தின் பவனை காம் அது பவித்துத்தான் நீர வேண்டும்" என்றான் ஸ்டேசன்.

"வேறு கவியானம் பண்ணிக் கொள்ள வேண்டியதுதான். என்னும் இவ்வேண்டிப்போக்கை முடியாது" என்றான் தாயார்.

"கன்னுபின்று என்று பேசாதே" என்று ஸ்டேசன் சொல்லி விட்டுக் கச்சேரிக்குப் போய் விட்டார். அவன் தாலுக்கா கச்சேரியில் குமார்தா.

ஒரு வருஷம் கழித்தது. பார்வதி வயசானுக்கு ஒரு தம்பி. அவருக்கு ஒரு மகன்: மீனாட்சி. பன்னிரண்டு வயது. அந்தப் பெண்ணுடன் அவர் ஒரு நாள் ஸ்டேசன் விட்டுக்கு வந்தார்.

"எப்பிரப்பட்ட பெண், பார்! இவன் அந்தக் காவத்தில் ரொம்ப நெரிசா மிருத்தான். இவ்வா விட்டால் அப்போதே உனக்கு இவனைக் கவியானம் பண்ணி விடுப்போம். இவனுக்கு இப்போது எங்கெங்கேயோ வான் ஏன் தேடிப் போக வேண்டும்? எம் விட்டுக் குழந்தையாகவே இருக்கட்டும்" என்றான் பார்வதி வயசான்.

முதலில் இந்தப் பேச்சை ஸ்டேசன் வெறுத்தான். ஆனால் விடாமூலத்தில் வின் போகாது. மறு வருஷம் சித்திரை மாதத்திலேயே நிரப்பலியில் கவாமி சச்சிதானந்தில் ஸ்டேசனுக்கு இரண்டாம் வியாகம் முடிந்த விட்டது.

2

அடுத்த ஆறுவது மாதத்திலேயே மீனாட்சி பருஷன் விட்டுக்கு வந்து விட்டான். பார்வதி வயசான் மீனாட்சியிடம் மிக அன்பாக நடந்து வந்தான். மீனாட்சியும் எல்ல பெண். சுறுசுறுப்பு. சிறு பெண்ணு மிருத்தம் விட்டு வேலை அவ்வளவும் முதலிலிருந்தே தானாகவே செய்ய ஆரம்பித்தான். இவ்வாறு எல்லாம் சரியாக இருந்தாலும் ஸ்டேசன் உள்ளத்தில் கெமிட்டல். என்னவோ வேதனை பண்ணிக்கொண்டே இருந்தது.

"ஏன், என்னிடம் நீங்கள் பிரியமாக இல்லை?" என்றான் மீனாட்சி.

"பிரியம் ஏன் இல்லை? நான் என்ன செய்து விட்டேன் உங்களை? அடிக்கிறேனா, திட்டிடுகிறேனா?" என்றான் ஸ்டேசன்.

"அதெல்லாம் வின் பேச்சு. உங்கள் மனம் கிருஷ்ணபூர்த்திய்தான் இருக்கிறது" என்றான் மீனாட்சி.

கிருஷ்ணபூரம் என்பது ஸக்ஷ்மி கோய் வாய்ப்பு பட்டுக் கிடந்த ஊர். ஸ்டேசன் ஒன்றும் பதில் சொல்லவில்லை.

ஸ்டேசனுக்கு மறு வியாகம் ஆன சில நாட்களுக்குக் கெல்லாம் எப்படியோ ஸக்ஷ்மியின் உடம்பு குணப்பட்டு விட்டது. கை வீக்கம் இரங்கி விட்டது. மூலமும் சரியாகவே போய் விட்டது.

"பார்த்தாயா, அவன் வெறுத்தது! இப்போ பிறந்தகத்தில் விட்டுக்கு வேண்டிய ஐயம் எல்லாம் அவனோ இழந்தது கோட்டுஞ்சொலோ! எம் விட்டில் நானு குடம் இழக்கத்தானே அவனுக்கு முடியாமல் போய்விட்டது!" என்றான் பார்வதிவயசான்.

"அவன் இங்கே வரப் பார்க்கிறானாம். வேறுக்காசி! நாம் இருக்கிற நிலையில் இந்த அநியாயப் பையனுக்கு இரண்டு பெண்டாட்டி வேறே வேண்டுமா!" என்றான் பார்வதிவயசான்.

"அது இருக்கட்டும். அம்மா. அவன் நடவடிக்கையைப் பற்றிக் கேட்டாயோ?" என்றான் தேய்மான்.

"அந்த வெட்டக் கேட்டை என்னத்துக்கு எடுக்கிறது?" என்றான் தாயார்.

"இதெல்லாம் ஸ்டேசன் காதில் விழப்படாது. ஆனால் ஊரார் வாயை அடக்க முடியுமா?" என்றான் தேய்மான்.

'ஸ்ரீராமர் வாய்' ஒன்றுமே போய்க்விட்டது. கிருஷ்ணபூரத்தில் எல்லாருக்குமே ஸக்ஷ்மியிடம் பரிதாபம். "இந்த அநியாயத்தைப் பார்த்தாயா?

இரண்டு நாள் கையில் வாடி கண்டதற்காகத் தன்னைப் போட்டார்கள்! இப்படியும் உண்டா உலகத்தில்!" என்றார்கள்.

"இரண்டாம் கவியாணங்கூட ஆடு விட்ட தாமே? அநீதி, அநீதி!" என்றார்கள் சிலர். "பாவம்! தங்கமான குழந்தை இப்படித் திக்கற்றுப் போச்சு" என்றார்கள்.

"கோட்டுக்கு இழுத்துப் புத்தி கற்பிக்க வேண்டும்" என்றார்கள் வேறு சிலர்.

இப்படிச் சில நாள் கழிந்தன. முதலில் ஸ்கூலி முடிந்ததை வெளியில் காட்ட வேட்கப்பட்டு விட்டுக் குன்றையே இருந்து வந்தான். எவ்வளவு நாள் அந்த யாதிரி இருக்க முடியும்? ஆற்றங்கரைக்கும் கோவிலுக்கும் போக ஆரம்பித்தான். ஆற்றங் கரையில் ஒரு அனுமார் கோயில், தினமும் ஸ்கூலி ஆற்றில் முடிவிட்டு அனுமாரின் மூன் பழம் கைத்துக்கும்பிட்டுப் போவான். "அப்பனா! சிதைவைக் காப்பாற்றினாய்! என் கதையைக் கொஞ்சம் பாசோன்!" என்று வேண்டிக் கொள்வான்.

இவ்வாறு இரண்டு வருஷம் கழிந்தது. "பூர்வ ஜன்மத்தில் என்ன பாவம் செய்தேனோ!" என்று உன்னத்தைச் சமாதானப் படுத்திக்கொண்டு ஸ்கூலி தெய்வ பத்தி குறையாம விருந்தான்.

மாமியாரும் காத்தனாரும் பெரி வந்த கொடுமை களைச் சிலர் கிருஷ்ணபூர்த்தியும் பார்ப்பினார்கள்.

"ஒன்றும் இவ்வளவு தன்னை விடுவார்களா? ஏதோ பிராக்ஷுடந்திரேந்திர" என்று அந்த ஊரிலும் சிலர் போ ஆரம்பித்தார்கள். பிறகு அந் பனைக் கதைகளையும் சிலர் கட்டி விட்டார்கள். விட்டாலும் அன்னாளுடைய மனை வி மேதுவாகப் போச ஆரம்பித்தான். "என்னவான போதிலும் புருஷன் விட்ட விட்டு எவ்வளவு நாள் வெட்கமில்லாமல் பிறந்தகத்தில் இருக்க முடியும்? இதைவிட எக்கைப் படுக்கிக் கொண்டு சாகலாமே" என்று ஸ்கூலியின் காதில் படுப்படியாக முழுகுமுழுகினான். இவ்வாறு பலகவதைத் தடுப்பார் யாரும் இல்லை. ஸ்கூலியின் தாயார் இறந்து போய் பல வருஷங்களுவிந்து, தகப்பனுக்கு இப்போது யோதி கண்டு தேகம் பெயிந்து வந்தது. பிறகு செல்புடிக்கு வந்த புண் சிப்பிடித்துக் கொண்டு படுத்த படுக்கையாக மூன்று மாதம் கிடந்தார். ஸ்கூலி இந்த மூன்று மாதங்களும் தகப்பனுக்குப் பணி செய்வதில் ஈடுபட்டுத் தன் துபரத்தை ஓரளவு மறந்திருந்தான்.

ஒரு நாள் தகப்பனார் மகளைக் கூப்பிட்டு "அப்பனா, என் பிழைக்கப் போவதில்லை. உனக்கு ஒன்று சொல்லுகிறேன்; எப்படியாவது மாப்பிள்ளை விடம் போய்க் கேடுகிக் கேட்டுக்கொண்டு ஸ்கூலியை அந்த விட்டில் செர்த்துகி; தேய்வம் விட்ட வழியாகட்டும். எனக்குப் பிள் அவன் இந்த விட்டில் இருக்க முடியாது" என்று சொல்லித் துபரத்தை அடக்க முடியாமல் விம்மியிம்மி அழுதார். அந்த

இரவே அவருக்கு நீண்ட தப்பி மூன்று நாள் அப்படியே கிடந்து பிறகு பிரானன் போய்விட்டது.

3

ஸ்கூலியின் தமையனும் தகப்பனார் ஆணைப்படி பல முயற்சிகள் செய்தான். ஒன்றிலும் பயன்படவில்லை. "கேட்டுப் போன அவகாசங்கள் இந்த விட்டு வாசலை மிதிக்கக் கூடாது" என்றும் பார்வதி யம்மாள், அவன் சிதம்பரமும் அப்படியே சொன்னான். எட்டுசனாக்கு இதைப் புறக்கணிக்க மாமிருக்கும் கதரியமில்லை. ஸ்கூலியின் தமையனிடம் முடியாது என்று சொல்லி விட்டான்.

ஆற்றங்கரை அனுமாரை வணங்கி விட்டு வழக்கம்போல் அம்விடம் கொஞ்ச நேரம் உட்கார்ந்திருந்தான், ஸ்கூலி.

"எனம்மா அழுகிறாய்?" என்றான் அங்கே நின்ற ஒரு மாட்டுக்காரப் பையன்.

இவனுக்கு ஸ்கூலி தினமும் அனுமார் சக்கிரியில் புதுஜக்கு கைக்கும் பழத்தை வழக்கமாகக் கொடுப்பான். அவன் வாங்கிச் சாப்பிடுவான். இரு வருக்கும் இவ்வாறு பழக்கம் ஏற்பட்டிருந்தது.

அவன் கேட்டதற்குப் பதில் சொல்வாமல் கொஞ்ச நேரம் அழுது கொண்டே இருந்தான்.

"எம்மா அழாதே, அம்மா! சாமி இருக்க ஏன் அழுகிறாய்?" என்றான் அந்தப் பையன்.

"தம்பி, சாமிக்கு ஏன்மேல் இரக்கமில்லை. செத்துப் போக வேண்டும் என்று எனக்கு ஆசை; சாவு வரவில்லையே என்று அழுகிறேன்" என்றான்.

"எங்க அக்கா இப்படித்தான் அழுது அழுது ஒரு நாள் கிளைந்தில் விழுந்து செத்துப் போனான், அவன் புருஷன் அவளை அடிச்ச அடிச்ச அதைப் பொறுக்க முடியாமல் அவன் அப்படிச் செய்தான், குடிசாரப் பயல் அக்காளை இப்படிச் செய்த விட்டான்" என்றான் மாட்டுக்காரப் பையன்.

"அப்பனா, என்னை என் புருஷன் அடித்தான் என் பொறுத்துக் கொள்வேன். எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் அடிக்கட்டும்; அதைப் பொறுத்துக் கொள்ளலாம்."

"அடிக்காமல் போனால் ஏன் அழுகிறாய்?" என்றான் அந்தப் பையன்.

"நான் சொன்னால் உனக்குத் தெரியாது, தம்பி! உன் அக்கா செத்துப் போனான். இப்போ அவன் கைமாக இருக்கிறான். காணும் அப்படியே செத்துப் போகலாம் என்று நினைவித்து விட்டேன். ஆனால் பயமாக இருக்கிறது. என் கூட வர, தம்பி. பெரிய மடு வரையில் வருவாயா?" என்றான்.

"எங்கே? தன்னகிலே விழலா? நான் வர மாட்டேன்" என்றான் பையன்.

"வரமட்டாயா? சரி, வரண போகிறேன்" என்று சொல்லி அனுமார் மூன் மறு படியும் விழுந்து கும்பிட்டு கிடை சேரம்பேச்சில்லாமல் விட்டான். பிறகு எழுந்து வேகமாக ஊட்டு ஆற்றில் பேசிய மடு வன் ஊடு போனான்.

"வேண்டாம்! வேண்டாம்! உன் காலில் விழு கிறேன் தாயே! எல்லாம் சரியாகப் போகும். தன்னீரில் செத்தால் பிரசாசம்ப் போவாய், வேண்டாம்!" என்று மாட்டுக் காரப் ஸ்பயன் கூப்பாடு போட்டுக் கொண்டு பின்தொடர்ந்து ஓடினான்.

பேசிய மடு என்பது வேனிற் காலத்தில் ஆற்றில் ஆழமான ஒரு இடம். இப்போது பெரும் பிரவாகமாக ஆற்றில் தன்னீர் ஓடிக்கொண்டிருந்தது. மத்தியான்ன வேளை. யாரும் மனித சஞ்சாரம் இல்லை. மாடு மேய்க்கும் ஸ்பயன் கள் விடப் பட்டதும் அக்கரையில் தூரத்தில் மாடு மேய்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுக்கு விஷயம் எட்டவில்லை. லக்ஷ்மி தன்னீரில் குதித்தவுடன் ஸ்பயன் திடுக்கெட்டு நிரும்பி ஓடி விட்டான்.

4

பாஷ்ஹ்யம்மா:—ஆற்றில் விழுந்து செத்தா னாமே, எல்லாகூப் போச்சு!

கீதம்பா:—எம்ம விட்டுப் போய் இனி எம்மவர் வாயிலும் இருக்காது. பிழைத்தோம்.

மீனுட்சி:—தும்பாணமாகச் செத்துப் போனால் பிரசாசம்ப் போகிறாணாமே!

பாஷ்ஹ்யம்மா:—ஆமாம்! அப்படித்தான் கஷ்டப்படுவான், பட்டும்.

பார்வதியம்மாளும் தேம்மாளும் மருமகன் மீனுட்சியும் இவ்வாறு பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது மீனுட்சி கர்ப்பினி. ஏழாவது மாதம்.

இரண்டு மாதத்திற்குப் பின் மீனுட்சிக்கு கடிப் பிரசவ மாயிற்று: பெண் குழந்தை. ஸ்டேசன் வீட்டில் இப்போது மிழ்ச்சி நிரம்பிற்று. ஸ்டேசனுடைய உள்ளம் கூட லக்ஷ்மியைப் பற்றி நிம்மதி அடைந்தது. மரணத்தை ஒரு பேசிய கோடாக என்ன நினைக்கிறோம். ஆனால் அதுவே பல கஷ்டங்களுக்கும் துக்கங்களுக்கும் நிவாரணம். அது இல்லாமலிடிவ வாழ்க்கை ஒரு தீராத நரகமாகப் போகும். லக்ஷ்மி ஆற்றில் விழுந்து செத்துப் போய்

விட்டான் என்றதும் எம்மவனவு? விவாகுலங்கள் பல பேர்களுக்குத் தீர்த்து போயிற்று!

பிரசவமாகப் பத்தாவது நான். மீனுட்சிக்கு இலேசாகச் சுரம் கண்டது. "ஒன்றுமில்லை, சரியாகப் போகும்" என்றான் பார்க்க வந்த மெய் ஒருத்தி.

மறுநாள் மீனுட்சி படுத்த படுக்கையாக ஏதோ கன்னுபிணை என்று பேச ஆரம்பித்தான். "கம்மா இரு!" என்று அட்டிடினான் மாயிவர்.

மீனுட்சி ஒரு மெய் மெயித்தான். பிறகு "ஆமாம், கம்மா இருப்பீர்கள்! என்னை விட்டை விட்டுத் தூரத்தி விட்டாயோ இல்லையோ? விடுவேனா உங்கள்?" என்றான், மறுபடி, "கீ குழந்தை பெற்று விட்டாயா? யாருடைய குழந்தை இது? கிண்பு! ஓடு! ஆற்றில் விழுந்து சா!" என்று மொகக் கத்தினான் மீனுட்சி.

கண்கள் பலக்காமாகச் சுழன்று உடல் விறுவிறு வென்று கட்டை போல் ஆயிற்று. கோஞ்சு சேரம் அப்படியே விட்டான். பிறகு படுக்கையை விட்டு எழுந்து ஓட ஆரம்பித்தான்.

"ஐயோ, அவனுடைய பிரசாசமா இது!" என்றான் தேம்மாள் ஸ்டேஷனில்.

"கவாயி, அம்மனோ, உனக்கு எது வேண்டுமானாலும் கொடுக்கிறேன். மாரியம்மா, எங்களைக் காப்பாற்று!" என்று கதறினான் பார்வதியம்மாள்.

மாரியம்மன் கோயில் பூசாரிக்குச் சொல்லி யனுப்பி ஒரு கோழியைப் பவி கொடுக்க ரகசியமாகப் பார்வதியம்மாள் ஏற்பாடு செய்தாள்.

ஜோதியைத் தோராயமாக வந்து மீட்டித் தர வேண்டிய விபத்தாகிவிட்டது. விபத்தினால் கையால் வாய்க்கிப் படுக்கையிலே வைத்துக் கொண்டு மீதுட்டி கொஞ்சம் சாந்தமாகினான். விபத்தினால் சத்தியைக் கண்டு எல்லாரும் சந்தோஷம் மட்டார்கள்.

"பூமிக்கோன்" என்றான் டிடோன்.

"பூமிக்கோன்" என்று வெற்றிலை மெல்ல வைத்திருந்த விபத்தினால் கையால் எடுத்துக் கொண்டு டிடோன்.

திடீர் என்று விபத்தினால் கை இறங்கிப் போட்டு "ஹா! ஹா!" என்று கதறினான்.

"விடுவோ உன்னை? அந்த மாமியாரைக் கூப்பிடு. அவளுக்குச் செவ்வெண் வேலை! விபத்தினால் கொடுத்து ஏமாற்றப் பார்த்தானா?" என்று உன்மத்தர் சிசிப்புச் சிரித்தான்.

"ஐயோ பாவி, ஆற்றில் விழுந்து செத்தவன் தான் இது. கொண்டு வா, துடப்பக் கட்டையை" என்றான் பார்வதி.

தேய்மான் துடப்பக் கட்டையைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தான்.

பார்வதியின்மான் அதை வாங்கி மீதுட்டியை இரண்டு மூன்று அடி தலையில் அடித்தான்.

"ஐயோ, ஐயோ, அடிக்க வேண்டாம். நான் சொல்லிவிடுவேன். வேண்டாம், வேண்டாம்" என்று கதறினான் மீதுட்டி.

"போ! போ!" என்று மறுபடியும் அடிக்க ஆரம்பித்தான் பார்வதியின்மான்.

"போதும் போதும்" என்று தடுத்தான் டிடோன்.

"உனக்குத் தெரியாது, டிடோ! நீ தூசுப் போ!" என்று கதறினான் பார்வதியின்மான்.

இவ்வாறு கூர்ந்து நான் பிராக் வேட்டை கட்டித் தருகிறேன். ஒன்றும் பாவிமான். கைத்தியம் அதிகமாகிறது.

"இதுகுறியை வாடி" என்றார்கள் சிலர்.

"இது ஒரு கைப்படி" என்றார்கள் வேறு சிலர்.

"ஐயோ, இது அவன் தான்" என்றான் தேய்மான்.

"கோழி கொடுத்தது போதாது. அம்மன் பேசிய பதி கெட்டுவிட்டது. வேண்டி கொடுத்தது" என்றான் பூசாரி ரகசியமாகப் பார்வதியின்மான்

விடம். அதற்கும் பார்வதியின்மான் டிடோனுக்குத் தெரியாமல் ஏற்பாடு செய்தான். ஆனால் ஒரு கணம் ஏற்படவில்லை.

"இதையும் என் தலை விதியா, சாஸா!" என்று டிடோன் அவரிடம் அலறித் திகைத்துக் கிடந்தான்.

நாலு அளவான திரித்தாய் சரியாய்ப்போகும் என்று விபத்தினைக் கொடுத்த ஜோதியைத் தோராயமாக வந்து மீட்டித் தர வேண்டிய விபத்தாகிவிட்டது. விபத்தினால் கையால் வாய்க்கிப் படுக்கையிலே வைத்துக் கொண்டு மீதுட்டி கொஞ்சம் சாந்தமாகினான். விபத்தினால் சத்தியைக் கண்டு எல்லாரும் சந்தோஷம் மட்டார்கள்.

ஒரு வருஷத்திற்குப் பின் மீதுட்டி மறுபடியும் கர்ப்பம் தரித்தான். பார்வதி சொல்ப ஜாக்ரதையாகக் கோயில்களுக்குப் பரிசுக்களாகவும் சகலியமாகவும் வேண்டிக் கொண்டு புகழை பதி எல்லாம் கட்டிவிட்டான். பிரசவ காலம் குழப்பமாயும் டிடோன் பக்கத்து ஊரான பாசுலாசில் பாதிரியார் கட்டித் தந்த ஆஸ்பத்திரியில் பிரசவம் பார்த்தும் மருத்துவரின் கைத் தருவிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தான். உன்மத்தர்

மருத்துவரின் பேரன் தலை உதவியில் பிரசவ ஆயிற்று. இந்தப் பிரசவத்திற்குத் தேர்ச்சி பெற்ற மருத்துவரின் வருவது காலம் என்று எல்லாருமே ஆட்சேபம் சொல்லாமல் ஒப்புக் கொண்டார்கள்.

மீதுட்டியின் இரண்டாவது பிரசவம் பாசுலாசு கவுடமுயினி முடிந்தது. ஆன் குழந்தை பிறந்தது. பிரசவத்தின்போது பக்கத்தில் ஆஸ்பத்திரி மருத்துவரின் இருந்தான். ஒரு மாதம் வரையில் திரும்ப ஒரு தடவை வந்து பார்த்துப் போனான். தாய்க்குப் புத்திமனாட்டம் ஏதும் உண்டாகாமல் குழந்தைக்குப் பால் கொடுத்து

வந்தான். சென்ற தடவை போல் ஏதாவது கோளாறு உண்டா குமேர என்று டெசன் மிகவும் பயத்திற் றான். அப்படி ஏதாவது உண் டாகாமல் எல்லாம் சரியாக நடத்தலில் அவனுக்கு மிக்க மகிழ்ச்சி. எப்போதோ கடன் வாங்கி மருத்துவசிகித்புப் பத்து ரூபாய் கொடுக்கப் போனான். "வேண்டாம்" என்று அவன் மறுத்து விட்டான்.

"என்னும் இவ்வளவு தான் கொடுக்க முடியும், தாயே! கொடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம். எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்" என்று வற்புறுத்தினான்.

"வேண்டாம், இந்தப் பிரசவத்திற்கு நான் பணத்திற்காக வரவில்லை. சந்தோஷத்திற்காகவே வந்தேன்" என்று சொல்லிவிட்டு, மீனுட்சியின் பெண் குழந்தையைத் தூக்கி எடுத்து விளையாட்டுக் காட்டிக் கொண்டிருந்தான்.

கொஞ்ச நேரம் கழித்து "நான் போய் வருகிறேன், மீனுட்சி" என்று விடை பெற்றுக்கொண்டு போய்விட்டான்.

மருத்துவசிகித தன்னுடன் பெரிபபோது டெசனுக்கு முதல் மனைவி கிளைவு வந்தது. அதைப் பற்றி ரூபாய்ப்படுத்திக் கொள்ளக் கூடாது என்று மனதை ஸ்திரப்படுத்திக் கொண்டான்.

5

"கரீவா தேவி! அந்த வீட்டில் நீ போயிருந்த போது உன்னை யாரும் கண்டு கொள்ளவில்லையா?" என்றார் பாகலார் ஆஸ்பத்திரிப் பாதிசியார். கரீவா தேவி என்பது ஸ்கீமியின் புதுப் பெயர்.

"ஆஸ்பத்திரி வேலும் காப்பாற்றிற்று. பெண்டு களுக்குக் கொஞ்சங்கூடத் தெரியவில்லை. பிரசவ ஸ்திரீக்கு என் அடைவாளமே தெரியாதல்லவா! புருஷர் என்னை உற்றுப் பார்க்கவில்லை. மலி வாகையாக விவகரிக்கிறார். கடைசி நான் நான் பெரிபபோது மட்டும் கொஞ்சம் ஏதோ சந்தேகப் பட்டது போயிருந்தது. ஆனால் என் மூக்காட்டை இழுத்து மூக்கத்தைப் பாதி மூடிக்கொண்டு சமைத்து விட்டேன்."

"சரி, உன் மனம் நினைவிலிருக்கிறதா?"

"இருக்கிறது, அப்பனே! இந்த ஆஸ்பத்திரி வேலை எனக்குச் சாத்தி தந்திருக்கிறது. நீங்கள் என்னை ஆற்றியிருந்து எடுத்துப் போட்டுக் காப் பாற்றும் விருத்திரீகனானும் நான் பிரசவகத்தானே போயிருப்பேன், அந்த மாட்டுக்காரப் பையன் சொன்னபடி!"

பாதிசியார் நிசித்தார். "பிரசவ பிரசவ ஒன்றும் கிடையாது. அது மூடர்கள் பேச்சு. ஆனால் நீ சந்தோஷமாக இருக்கிறாயா?" என்றார்.

"சந்தோஷ மில்லை. ஓரளவு சாத்தி அடைந்திருக்கிறேன். அவ்வளவு போதும். கடவுளும் நீங்களும் இருக்கிறீர்கள் எல்லவா!" என்றான்.

"புருஷனிடம் போயிருக்க உனக்குச் சம்மதமா? நான் எல்லாம் விவரமாகச் சொல்லி ஏற்பாடு செய்ய முடியும்" என்றார்.

"வேண்டாம், அப்பனே! அந்த அறியாப் பெண் கவமாக இருக்கிறார். அந்த ககத்தை நான் என் போய்க் கொடுக்க வேண்டும்? இந்த ஆஸ்பத்திரி வேலையில் எப்படியோ என் ஆவுளை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்" என்றான்.

"புருஷனிடம் போயிருக்கப் பிரியம் இல்லா விட்டால், என் நீ ஓரளவு ஸ்தானம் செய்து எங்கே கொண்டு ஒன்றாக இருக்கக் கூடாது?" என்றார் பாதிசியார்.

"அனுமார் கொடுத்துக் கொள்வார்!" என்று சொல்லி அவன் நிசித்தான்.

அடுத்த திவாவலியன்று கரீவாதேவி ஒரு கட்டு பட்டாகம் ஒரு பெரிய பொட்டணம் மிட்டாயும் கொஞ்சம் பூவும் வாங்கி ஒரு பையன் போட்டுக் கொண்டு மீனுட்சியின் கைக்குப் போனான். விட்டு வாசலில் மீனுட்சியின் குழந்தை விளையாடிக் கொண்டிருந்தது.

"ஹவா, இந்த உனக்குப் பட்டாகம்" என்றான். குழந்தை ஓட்டமாக ஓடி வந்தான். பிரசவம் பார்த்த மாயியின் அடைவாளத்தைக் கண்டு கொண்டான். பட்டாகம் மிட்டாயும் கையில் வாங்கிக் கொண்டு பூவைப் குட்டத் தலைமைக் காண்பித்தான். ஸ்கீமி யும் புஷ்பத்தைப் குட்டிக் குழந்தைக்கு ஒரு மூத்தம் கொடுத்து விட்டுக்குள் அனுப்பினான்.

"அம்மா! அம்மா!" என்று கூப்பாடு போட்டுக் கொண்டு ஹவல் தாயாரிடம் போய் விஷயத்தைச் சொன்னான்.

"அந்த மருத்துவசிகித்யம் ரொம்ப எல்லவன் போயிருக்கிறது!" என்றான் மீனுட்சி, மாயியாரிடம்.

பார்வதியம்மாளும் டெசன் விட்டுக்கு வந்ததும் ஆஸ்பத்திரி மருத்துவசிகித்ய அன்று வந்து குழந்தைக் குப் பட்டாகம் மிட்டாயும் கொடுத்துப் போனான் என்று சொல்லிச் சந்தோஷப்பட்டான்!

கவியின் கனவு நாமக்கல் வே.ராமலீங்கம் பிள்ளை

1. கவிபாடிச் கவிபாடிக் காலம் கழிப்பேன்
கவலிகள் யாவையும் விட்டு ஒழிப்பேன்
புவி ஈடும் இன்பத்தில் நிம்மதி இல்லை
பூமிக்கப் பாலுள்ள இன்பங்கள் சொல்லும் (கவி)
2. கண்ணுத்தத் தெரியாத காட்சிகள் காண்பேன்
காதல்தக் கேளாத தேய்கள் கேட்பேன்
எண்ணிக்கை வில்லாத இன்பங்கள் நுகர்வேன்
எல்லாழம் இன்புற எங்கெங்கும் பகர்வேன் (கவி)
3. மூக்கென்றும் மூகாத வாசங்கள் மோப்பேன்
மூன்னென்றும் தெரியாத கன்னயம் பூப்பேன்
காக்கென்றும் அறியாத அக்கவை புசிப்பேன்
கவிசெய்யும் பசியற்ற காட்டில் வசிப்பேன் (கவி)
4. உடலத்தில் புதுப்புது உணர்ச்சிகள் பொங்கும்
உள்ளத்தில் உண்ணையும் ஞானமும் தங்கும்
சுடலத்தைப் பெரிதெள்ளும் உலகத்தை டிரப்பேன்
சத்திய சித்திய வானத்தில் பறப்பேன் (கவி)
5. ஆவியும் ஆவியும் ஆண்டுகள் முன்னே
அப்படியே பல ஆண்டுகள் பின்னே
போயின வசுவன காட்சிகள் தெரியும்
புதுமையிற் துறையாடும் என்முன்னே விரியும் (கவி)
6. தூழும் காலமும் துச்சங்களாகும்
துன்பமும் துன்பமும் தொண்டு செய்தேதும்
கோழும் கிரகமும் கிளைவின பாடிக்கே
நின்றொத்தன் ஏவலைச் செய்து முடித்தும் (கவி)

கிரமரைத் தீருவே!
செரஸ்!
- செ. சீதாபாபு முதலியார் -

நினைப்பதுபோல நேரடி கணக்கில் போல இவ்வந்தவித
மாவல உண்மையான அனுபவிக்நிபேதம். ஒன்று
போலக் காணும் உண்மையான அனுபவியுறு; இது
உண்மையான எதிர்ப்பாடும் அனுபவிக்நிக் கூடியது.
மற்றொன்று மாவலக் உணர்விக் காணும் உண்மையுறு.

யாக்கனவர் பற்றி எழுதினதென்கலும், நானு
காலும் ஒரு அறிவிக்கையும் ஒரு யானும் கொண்ட
தாம். பிபிசில் யாக்கனம் இருக்கிற யாக்கனவர்மற்ற
எழுதினத்தான் இவ்வியை: அது யாக்கனவர் அம்
பிபிசை யாக்கனம் யாக்கனம், இவையகம் பற்றிப்
யாக்கனத்தான் யாக்கனம் என்று சொல்லி விடுவார்கள்.
இந்த தந்தையார் உயர்த்தும் கருத்தின்படியாக இ.
மெய்யிட: "அருத்தனம் யாக்கனம், பிபிசில்
யாக்கனம் யாக்கனம், யாக்கனம்" என்று அறந்திற
கனவாய் யாக்கனம் விட்டது.

உருவம் சிலை வடிவத்திலும் அளவுகோலை விட்டு விட்டு, மேலும் கீழும் பொருத்ததால் உருவம் உலகம் பங்கு போட்டதாயும், உண்மையாகக் காணப்படிக் கொண்டிருக்க அளவுகோலை நீட்டிப்பதற்கும் அளவு பொருத்த உருவம்.

தஞ்சாவூரிலுள்ள தட்டி பகுதிக்குட்பட்டபொதே ஆறு உயரம்: தங்கும் ஊர்துத் தீண்டுதல் பகுதிக்கு அடி உயரமிருக்கும். இப்பொதே தேவிய னுருகுமது. காவியின் உருவமும் அறமும். கவி ஆசிரியர்கள் முதல் குருதிதைகள் வரை அதன் அறமில் சஞ்சரிக்குகள் என்பதற்குக் காரணமும் தெரிவிக்க.

உதிர விஷயத்திற் அளவுபடிக விரிஞ்சிதம் ஒரு
பக்கவற் புகவர்கும். இனி:

பெரியவர்களுக்கு உதவி: அப்போது உதவி
கொடுக்கிறார்கள்.

இன்னும் மேலும், பெரிய முயற்சி, நம்முடைய அத்தனையுள்ள குடும்ப வாழ்க்கைக்கு உரியவராக, ஒரு வேண்டிய அளவு ஆளுமையால் வளர்த்து, அதற்கு வேண்டியிருக்கும் படிதான் வாழும் உலகமானது வேண்டிய ஏற்பாடு செய்து, அத்தகைய மனவாழ்வு எவ்வளவு, எந்தக் கோட்டாக எவ்வளவு, போதுமா என்பதை எவ்வளவு அளவிடும், விருத்தி நடத்துவதற்கான சகல ஏற்பாடுகளும் செய்து, (1)

மேலான வாதிகளால் பற்றிப் போன வேண்டிய
தில்லை. மட்டவாங்கல், மணிகாங்கல் என்னும்
வாழ்நாடு குறைவுமிகுமாறு வளமாய் போகிறது
வைத்திருக்கிறது.

“தமிழ் வேதத்தில் ஏறமூன்று ஏகாதித்தத்துவங்களை யறிஞர் குறிப்பிட்டனர். இந்நா யாசனங்களே யத்தமயிட்டுள்ளன” என்பதாகும்.

அப்படியே வசனங்களும் பேசும் முறைத்தவரையும் கோட்டைக்கு வரும்படியாக அழைக்கிறார் ஓனாவையர். அவர்களும் வேண்டுகோற்றக் குடையையே கீள் வங்கினோடு கோட்டைக்குள் வந்து நிற்கிறார்கள்.

"சதாவது சிற்றும்படி கொள்ளவார என்று கோட்டை ஓனாவையர், வேந்தர்களும், "ஆம். பரி யாய் இருக்கிறது. சதாவது சாப்பிட்டாக நம்மை நான்" என்றார்கள்.

"முக்கனிகள் இருக்கின்றன. பாக் இருக்கிறது. வேறு பணிகளாகவும் இருக்கின்றன. கொண்டு வர வார?" என்று கோட்டை ஓனாவையர்.

அதற்கு வேந்தர்கள் "அதெல்லாம் வேண்டாம். ஆளுக்கு முன்று அங்கு தந்தாய்ப் போதும். இவ் அங்காக இருக்க வேண்டும்; நாவடி செய்து கொண்டு வரச் சொல்லுங்கள்" என்றார்கள்.

கை பாகத்திலும் பணியில் அங்கு வந்து : வேலையாற்றுவார் கோட்டைகள் — ஓனாவையர் பட்டி. யின்னா? ஓனாவையர் என்ன சொந்தர் என்பதைப் பார்ப்போம்.

வேந்தர்கள் பக்கத்திலும் நட்புருத்த பணம் அண்டத்தை அவர் பார்த்தார். பாட ஆரம்பித்தார்:—

திங்கடிக் துடையுடிக்

சேரும் சேரும்

பாண்டிய நும்,

மங்கடிக்(து) அறகிட

வந்துநின் றுமணம்

புத்தி வே;—

சங்கோக்க வேந்தருத்(து)

சன்ற,

என்று சொன்னவுடனே அந்தப் பணம் அண்டத்தி விழுத்து ஒரே வேகமுமாக சட்டிக்கப் போனக் குருத் தொலைகள் முடித்து வலுத்தன! இவ்வு நியைப் போதுத்து.

பக் சேலம்

சைலத் து

என்று படியும். குருத்தோலைகள் என்னும் முதிந்த ஒலைகளும் ஒரே பரிசாய்ப் படிந் அலித்து ஆடத் தொடங்கின.

அப்படியே வேந்தர்கள் என்ன செய்வார்கள்! பண ஒலைகள் சந்தம் சைல என்று வாதிலும் விழுந்தது. அவர்களுடைய அநியாயத்தை அளப்பதற்கு இவ் அம் கொஞ்சம் பாக்கி விடுகிறது.

பங்குத் து(ந)டுள

தங்கிய வேந்தும்

பந்தும்கு. செ!

என்று பாடி முடித்தார்.

இப்பொழுது கட்டளைக் கத்திதான் அன் முடி உருவத்தையும் பார்க்கலாம்.

* அறகிட : ஆரம்பிக்க.

திங்கடிக் துடையுடிக்

சேரும் சேரும்

பாண்டிய நும்,

மங்கடிக்(து) அறகிட

வந்துநின் றுமணம்

புத்தி வே;—

சங்கோக்க வேந்தருத்(து)

சன்ற,பக் சேலம்

சைலத் து,

பங்குத் து(ந)டுள

தங்கிய வேந்தும்

பந்தும்கு. செ!

இன நங்குகள் ஒப்பதும் கெடத்துவிட்டன. தமிழ் வேந்தர்கள் பாடு கட்டாமல்தான் போய் விட்டது. நங்குகளைத் திங்குக வேண்டுமே!

தூய சாந்திராமைய 'பாட்டனி'க்கு இது மான காரியத்தான். ஆனால் பாவனை எவனெ. அதாவது கவிதையுனெ. தங்குகவே போகுதி வருகிறது.

இதோடு இன்னொரு கதை! அதுவும் ஓளைய வான ஒட்டிய கதைதான்.

[கதை, கதை என்று சொல்லுவதற்குக் காரணம். சந்திர ஆராய்ச்சிக்கு இந்தக் கதைகள் எய்தாக்கி விடுவார்களோ என்ற பயத்தான்.]

2

தமிழ் வேந்தனும் புலவர்களும் சேர்ந்து பன விஷயங்களைப்பற்றி ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். உண்மைக்கு அபா சந்திப்புக்கு என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த உண்மையுள் கவி உருவமாக வந்து போகலாகும் மிக அரிய காரியத்தையே சாதிக்கும் என்று அருத்தபயம் சொல்லுகிறார்கள். அதன் பேரில் அரசர் ஆயிரம் பொற்காசுகள் கொண்டுமார் சொல்லும். பட்டுக் களிக்கும் சேய்த் வலைப் பை ஒன்றில் அந்தக் காவாயும் போடச் செய்தான். போடச் செய்து அதை இறுக்கி விட்டான். சபா மண்டபத்தின் உள்வாசலான முகட்டில் தொங்க விட்டு வைப்போகாரப் பார்த்துச் சொல்லுகிறான்:—

“இந்தப் போன் முடிப்பை எவ்வித தேவியின் கையிலே ஒப்பவைத்திருக்கிறேன். வாரானும் கவி பாடலாம். கவிதின் உண்மை ஒளி பிறங்குமாதும். எவ்விதேயி அந்தப் பாடலை முடிவுச் சொன்னான்: போன் முடிப்புத் தானாக அறுத்து கவிஞர் கையில் விழும். ஒரு மாதம் வரை தான் காத்திருப்போம்.”

இவ்விதம் சொல்லிவிட்டு அரசன் அத்தப்பாத்திட்டுப் போய்விட்டான். வைப்போகாரம் கிடைத்தான்.

மறுநாட்க் காலையும் சபா மண்டபத்துக்கு வந்தான் அரசன். பரிவாரங்களும் வந்தன. புலவர்களும் வந்து குழுமினார்கள். என்னாகும் உட்காத்திருக்கிறார்கள்.

ஒரு புலவர் எழுத்துவந்து போன் முடிப் பின் கீழே நின்று. ஒரு பாடலும் பாடினார். போன் முடிப்பு அப்படியேதான் இருந்தது. பாடல் பிரயோசன மிக்கது என்று தேர்த்த விட்டது. அவர் போய் விட்டார்.

வெறு வே புலவர்களும் வந்து பாடினார்கள். அவைகளும் பிரயோசன மற்ற பாடல்களாகவே போய் விட்டன.

இந்த விதமாக, நிகழ்ந்தோரும் பரிசை நடத்து வந்தது. ஒருவரும் ஒப்பேற மிக்க. தூர தொத்தி விடுத்த பன புலவர்களும் வந்து பார்த்தார்கள். ஒன்றும் மயம்படவில்லை. முப்பது நாள் ஆயிற்று. கடைசி நாள் அரசனும் வைப்போகாரும் வழக்கப்போய் கூடினார்கள். மகா மேதாவிகள் ஒருவர் இருவர். அதாவது பாக்கி விடுத்தவர்கள் பாடிப் பார்த்தார்கள். போன் முடிப்பைக் கட்டிய கவிஞர் கொஞ்சமும் தேறியதாய் இல்லை. என்னாக்குக்கும் பேரிய ஏமாற்றம்!

போன் முடிப்பை அவிற்றது விடுமபடி கட்டின விடப் போகிறான் அரசன். அந்த வேளை சபா மண்டபத்தின் முகப்பில் ஒரு வாயான பெண்ணுருகும் தொன்றியது. அந்த உருகும் அரசன் தொக்கியே நடந்து வந்தது. அரசன் தொக்கியவாழும் “என்ன விசேஷம்? இங்கே வைப்போகாரம் ஒரு ஏமாற்றத்துக்கு உள்ளான மாதிரி தொன்றுமே. காரணம் என்ன? அரசே! சொல்லி வருவனவேன்தான்!” என்று கேட்டான் அந்த முகாட்டி.

அரசன் போன் முடிப்பைக் கட்டிக் காட்டி. “அதோ தொக்குறே முடிப்பில், ஆயிரம் பொற்காசுகள் இருக்கின்றன. எவ்வித தேவியின் கையில் ஒப்பவைத்திருக்கிறது. உண்மையைப் பேசும் ஒரு கவிதைய வாராவது பாடினும் அவர்கள் கையில் அது தானாக அறுத்து விழும். முப்பது நாள் கெடு இரத்து ஏற்பட்டிருந்தது. அத்தகைய பாடல்

இதுவரை ஒருவரும் பாடவில்லை. ஆகையால் போல் முடிவரை இப்போது அகிர்த்தைப் போடுகிறேன்" என்று அரசன் போகவிழைந்தான்.

"வாருப் பாடவா?" என்று கேட்டான் வந்த வேண்டினர்.

"வாருப் பாடவாம்" என்றான் அரசன்.

"நானும் பாடவா?" என்றான் அவன்.

"நன்றும் பாடவாம்" என்றான் அரசன்.

அப்போதிலும் ஒரு ஆதிதிரும் ஆயோதும் உண்டாயிற்று. வேண்டினையும் பார்க்கிறார்கள்; அப்படியே எதிர்த்துப் போல் முடிவரையும் பார்க்கிறார்கள்.

வேண்டினர் பாட ஆரம்பிக்கிறார்; போனார் போல் சொல்லும் சம்பவமாயும் திரும்பித் திரும்பிப் பாடித் தயைமையாக:

"சூர்தாசை அந்நோயர்!

"சம்பவம் வந்த உட்காதுமாயான நகுதி வாய்த்தவர்கள், அரசோ உண்டான பிரதேசத்தில் தந்தன் ஒருவர்தான். ஆயிரத்திற்கு ஒருவர்தான் விஷயத்தை ஆராயத்தக்க முயல். ஆனால் அது வாகுப் பாடித் தயைமையாக —

"சூர்தாசை அந்நோயர்,
சூர்தாசை மூடியார்,

வந்தது பதிரு
வந்ததோயர்,—

"இந்த உண்டானவர்கள் சம்பவமாயும் தயைமையாக அங்கேயிருக்கிறார்கள் என்று தந்திருக்கிறேன். இன்னொரு உண்டான விருத்திரை. அதை அநோ முடிவாக அருத்திரை விருத்திரை அங்கேயிருக்கிற சம்பவமாயும் பார்க்கிறேன்" என்று சொல்லி விட்டும் பாடிக் குதவி விருத்திரை பாட ஆரம்பிக்கிறது.

"சூர்தாசை அந்நோயர்,
சூர்தாசை மூடியார்,
வந்தது பதிரு
வந்ததோயர்,—
சூர்தாசைத்
தந்தா மனத்திரை!
தந்தா மனத்திரை!
உண்டான உண்டான
அரு!"

கடைசி போல் "அரு" என்று சொல்லுவதற்கு தாமதம் ஏன்மேலும் இரண்டுமையையும் திட்டியும் வேண்டினர். போல் முடிவாக அப்படியே அருத்திரை வாய்க்கி விருத்திரை. போகத்தகு அருத்திரைவாய்க்கி அங்கேயிருக்கிற விட்டான்! அங்கேயிருக்கிற அருத்திரை தயைமையாக வேண்டினர் விஷயம் குறித்து வருத்தம் பாடுகிறார்கள்!

சம்பவம் ஒருவரை காணத்தான் என்னும். ஆனால் தந்திரம் பாடுகிறது அந்த உண்டானவரு கெட்டிருக்கிறது. ஒன்றைப் பிராட்டியார் அருள் வாக்கு வாகு!

"சூர்தாசைத் தந்தாசைத் திருமேய் வித்திரைவாய்
வந்த சந்தாசைவாய்க்கிறார்கள் அங்கேயேயே!

TRADE MARK

உயர்ந்த ரகம்
வண்ண சாமான்கள்
பிரஸ்கள் இவைகளுக்கு

A. S. மாணிக்கம் & கோ.,

46, வெங்கடாசல முதலி தெரு,

ஹித் டவுன்,

[PHONE: 3612]

மதராஸ்.

நானக் குமிழ்

தஞ்சாவூர் மணி

செ.வெ.திருவள்ளுரம் இல. ௧

“அன்பே தனியா ஆவமே நெய்யாக
இன்புருகு நீக்கை இடுநீயா — நன்குருகி
ஞானச் சுட்டினினைக் கொற்றனென் நானந்தரு
ஞானத் தமிழ்புகீர்த்த நான்.”

ஞானம் என்பது ஞானிகன்பால் விளங்குவது. ஞானிகளோ ஞானத்தால் விளங்கு கிருக்கள். ஞானிகள் என்றும் ஞானம் என்றும் ஞானம் பகுத்து மிழைந்தாலும் இவ்விரண்டையும் தனித் தனியே காண முடியாது. ஞானிகள் ஞானத்தில் அடங்குவர். ஞானமும் ஞானிகள் பால் அடங்கும்.

தமிழ் என்ற சொல்லுக்கு ஞானம் என்ற அடை மொழி பயந்த ஆழவாய்களின் அன்பு என்றே! தமிழ்கண்ட ஞானமும் ஞானம்கொண்ட தமிழும் இங்காட்டில் மலிந்து கிடக்கின்றன. இப் பெரும் பாக்கியம் கமது காட்டில் அவதரித்த ஆழ் வாய்கள், நாயன்மார்க்கள், அரும்பெரும் பத்தர்கள் இவர்களின் மனமையால் அன்பிலோ ஏற்பட்டது! அவர்களது தவப்பயன், கமதுகொண்டாட்டம், மந்திர சங்கராஜம் வேண்டினனா லும் வெளி வராத நெய் வம் தமிழ்ப்பாக்களை விரும்பி வெளி வந்து அருள் புகிர்த்த தென்றும் தமிழறா ஞானத்தமிழ் என்று தானே கூற முடியும்?

ஸ்ரீ அருணகிரியார் நிரூபித்தார் முருகனைப் பாடுவதால், ‘தகப்பன் ஸ்வாமி’ என்று பட்டம் பெற்ற பெருமையைக் குறிப்பிடுகிறார்.

“கொன்றைச் சடைவர்க்கு) ஒன்றைத் தெரியக்
கொஞ்சித் தமிழையுப் புகியோனே”

பரமசிவனுக்கு ஸ்வாமி மலையில் உபதிசைம் செய்தாரே, அது என்ன? உபதிசைம் எப்படிச் செய்தார்? “கொஞ்சித் தமிழையுப் புகிர்த்தார்” என்றார். ஒங்காரப் பொருளைச் சிவபெருமானுக்கு முருகப் பிரான் உபதிசேத்ததைப் புராண பூர்வமாக எவரும் அறியார்கள். ஆகையால் ஒங்காரப் பொருளின் தத் தவமே “தமிழ்” என்றும், உலகமெல்லாம் உட்கத் அன்பே அப்பன் செய்த உபதிசைம் என்றும் நாம் கொள்ளுவது எளிது. அன்பு வேறல்ல; தமிழ் வேறல்ல. உலகப்பற்ற அன்பே தமிழ் ஞானம். அன்பும் சிவமும் வேறல்லதாயின் ஞானம், அன்பு, தமிழ், சிவம் எல்லாம் ஒன்றும் விடுகின்றது.

அப்பர் ஸ்வாமிகள் இதுனுடைய வண்ணத்தை என்னும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். சிவன்வருபத்தைச்

சொல்லும் வகையில் தமிழ் வன்ருபத்தையும் சுட்டிக் காட்டினார் :

“விரும்பும் வண்ணமும் வேதத்தின் வண்ணமும்
உருமீன் இம்மொழி கார்க்கை வண்ணமும்
விரும்புமார் தம்மினை நித்திதும் வண்ணமும்
அரும்பும் வண்ணமும் ஆவாது வாரறே.”

ஜீவர்க்கிடத்தில் விரும்பமும் ஏனைய உலகப் பொருள்க்கிடத்தில் ஆகா வற்ற வெறுப்பும் ஞானிக்கிடத்தில் தென்படும். இவை சிவ வகைணங் கந்தாம். ஸ்ரீ தாயுமானவர், சங்கற்ப சித்தர்கள் “இவ் சொல் தவறார்” என்றார்.

பாரதியார் ஞானிகளைப் பற்றி அருமைபாக வர்ணித்திருக்கிறார்.

“நானேறும் ஆனவம் தன்னறும் — இந்த
ஞானத்தைத் தானெனக் கொள்ளறும் — பர
மோன வரியின் நடத்தறும் — ஒரு
முனைக்க காணம் உடத்தறும் — நடு

வான உருவங்கள் செய்ததும் — உயிர்
யாவிற்கும் தன்சொல் செய்ததும் — சீர்த்

கலைச் சிறைத்திறும் போதிலும் — தம்
அயன்மை அருளின் தெருததும்

ஆவியை காத முயற்சியாக — பெற
வாவர்தீப் பெறுகன் குளிகன்."

வனித்தது ஞானமா, ஞானிகளா, தமிழா என்றும்
எல்லாம்தான். இப்பிரப்பட்ட பாக்கள் பேயனை
வும் பிரம்மமாக்கி விடுமல்லவா? பாமரர்களை
ஞானவான்களாக்கி, ஓசர்களைப் பாவவர்க
ளாக்கி, அல்லலி எல்லாம் ஆனந்தமாக்கி நிலை
விறுத்தி வைக்க வல்ல தமிழறா என்னதான் சொல்லு
வது? "ஞானத் தமிழ்" என்றுதான் சொல்ல
வேண்டும்.

"செஞ்சாயன் நாத்தே செங்கனி தீயவாலை
நின்றாடல் வேகம் ஞா — முகமாரும்

செத்தமிழ் நாறுமோதி உய்த்திட ஞானமுறும்
செங்கனி வாயி மோரோகம் அருள்வாயே"

என்று நிரூபுகற் பாடிய பெருமைமையப் பாசுங்கள்,
உலகம் உய்த்திடுவது வேண்டுமாயின் ஞானத்தினால்
தான் முடியும். ஞானம் முருகன் செங்கனி வாயால்
உபதிசிக்கப் பெற்றது. "செத்தமிழ் ஞானம் ஒதி
அதனால் ஞானம் ஊறும் செங்கனி வாயால் வெளி
வந்த ஞானம்" என்றார்.

இவ்விதம் ஐனதும் தமிழ் ஞானத்தைச் சுவரூப
தரிசனம் செய்ய ஆவதுடையோர்கள் உருவிய
உள்ளத்தால் இயற்கையில் காணலாம். இயற்கை
யில் காணப்படுவாதவர்கள் சேர்க்கையில் காண
லாம். உருகாத உள்ளத்தில் அன்பின் சேர்க்கை
ஏற்பட்டால் ஞானத் தமிழின் வடிவத்தை
கங்கு காணலாம். பழனியின் கீற்கும் ஐ தன்

டாவுத பாணியின் சுவரூபத்திலும் அதைப்
பார்க்கலாம்.

"பாடடங்க வுள்ளதும்
பாத்தவான முள்ளதும்,

ஓரீடமு மன்றியே
ஒன்றிநின்ற ஒண்டகட்

ஆரீடமு மன்றியே
அகத்துறும் புரத்தறும்

சீட்டடங்க கண்டவர்
செவ்வெரித்த ஞானியே"

நிரூபுகற் மகாதாட்டுக்காகப் பழனி சென்
நிருத்தியோது யானும் ஒன்று கண்டதுண்டு :

மோக

பழனியைக் கண்டேன்
பாழனின் தனித்தேன்
தாழ்விநி யற்றேன்
ளாழ்பாதம் உற்றேன்

இத்தோளம்
வித்தின வறுத்திறும்
முத்தமிழ்க் கனிவுண்டேன்
தத்து மயிம்மிதே
தத்துவம் தனக்கண்டேன்

அடாது

நிரூபுகற் பயிம்மணி
குறிப்பினில் ஒளிர்ஒளி
ஒருத்தரும் அகமோனும்
பெருத்தனில் பாரம்போனும்

மேனல்

வானவர் ஞானிகள்
ஆன மகாதாடு
கானவன் களவனே
தானதாம் நிரூபாடு

கோ ல் ட ன் ஸ் ட ர் லை வ ர ங் க ள் REGD.

அழகிற்கு அரு சேவது ஆயுணங்கம்.

— அ வை க் கு க் கு தி ர த் த து —

ஆரணமென்ட்ஸ் ரங்குன் டைமன்ஸ்

என்ன குவாசிகுகிறும் கெடக்கும்

★

—: தயாரிப்பவர்கள் —:

M. K. ராமலிங்கம் செட்டி, P. வெங்கடேசன் செட்டி.

ஷாப்யு வியாபாரம் :: பேர்ய கடை விதி :: நிரூபினுப்பள்ளி

TRADE

MARK

எந்தப்பண்டுகையானாலும்
எந்தப்பருவமானாலும்

அனில்

மார்க்கு தேர் பெட்டிகளையே
யாங்கிறீர் உபயோகிப்பீர்கள்.

?

பெட்டி உறுதியாகவும்
குளிர் வெண்மையாகவும்
மதுரப் பெட்டியாகவும்
எவ்விதக் காயாகவும் இருக்கும்

மற்ற காலத்திற்கு உத்தரவாதமுண்டாக

தங்கள் முன்பொரு நேரம் தேர் பெட்டி
கள் வாங்குவதும் ஒரு மறைய இதனை
அங்கு ஒருநாள் உணவு கொடுப்பதும்.

நெடுஞ்
மாச் ஓர்க்ஸ்
சீவகாசி

வெயில் மறைக்கும் மயில்

பேடைமைய இரும்பொத்த தத்
தோகையால் வெயில்மறைக்கும்
காடகம் இறந்தார்க்கே
ஒடுமஎன் மனமே காண்!

—தனிர் பாடல்.

[பேடைமைய: பெண் மயில்; இரும்பொத்து: உருவம் பெருத்த ஆண் மயிலானது; தோகையால் வெயில் மறைக்கும் காடகம்: பரிந்து தனது தோகையால் வெயில் மறைக்கும்படியான கொடிய பாலை வனம்; இறந்தார்க்கே: கடந்து போகும் சமீபாதிப் பதற்குப் போன காதலனைக் காட்டு; ஒடும என் மனமே: என் மனம் சதா ஒடுகிறது.]

— ம து ரை —

இசைமலர்

(1925-ல் நிறுவப்பட்டது)

ஈ ரோ டு சென்ட்ரல் தியேட்டரில்
1943 ஜூன் 7ல் முதல் நடந்து வருகிறது

“நாடகக் கலை”
வளர்ச்சிக்கே
அநிகுறியாய்
விளங்கும்

இளவையார்
(BY. P. எத்திராஜ்)

ஒப்பற்ற மூன்று
— உன்னத —
நாடகங்கள்!

(உரிமை பெற்றவை)

சுவலா
BY
(தேவங்கலம் கவித்தியாகுதயாகவுள்)

பர்த்ருஹர்
BY. T.K. முத்துகாந்த்

“முத்தமிழ்க் கலா வித்துவரத்தின”

★ T. K. S. & சகோதரர்கள் ★

உரிமை யா ன ர் க ள்

Camp: ERODE

காந்தி மகான் உலகப்புகழ் பெற்றவர்.

- நமது சித்திரக்காரரின் கனவு

சர்ச்சில்
ஸ்டாலின்
ரூஸ்வெல்ட்
ஆகியவர்கள்
காந்திமகனைத்
தேடி வருகிற
வர்கள்.

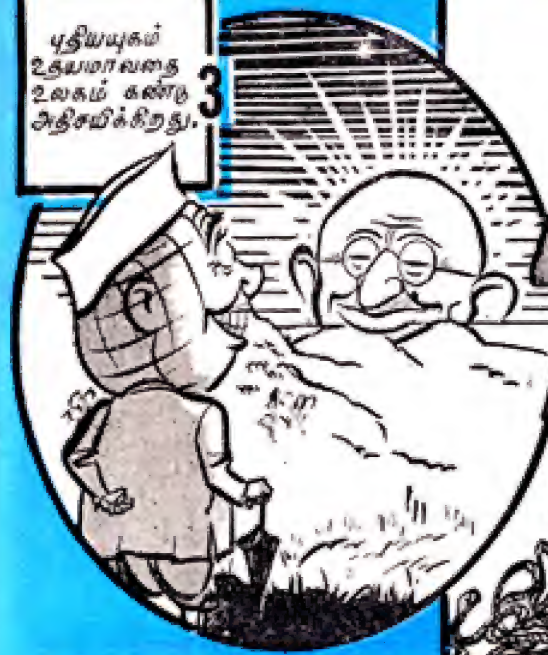
இப்படிதான்
வந்திரர்கள்,
சந்தோஷம்!
என்று காந்தி
மகான் அவர்கள்
அழைத்துச்
செல்கிறார்.

உம்மன்

முதியயுகம்
உதயமாவதை
உலகம் கண்டு
அதிசயிக்கிறது.

3

உலகிலுள்ள பணக்கார நோய்களும்,
முதலாளிகளும் தாங்கள் சேர்த்துயைத்து
பெயர்வங்களை பெயர்வாகக் கொண்டு வந்து
பொதுநிதியில் சேர்க்கிறார்கள்.

5

கலயுகத்தில் உலகிலிருந்து பராதீனம்
ஒழிக்கிறது, இந்தியாவுள் விடுதலை யடைகிறது.

-உம்மன்

உலகத்தின் செல்வம்
உலகமக்கள் எல்லாருக்கும்
பகிர்ந்துவிடப்பட்கிறது.

6

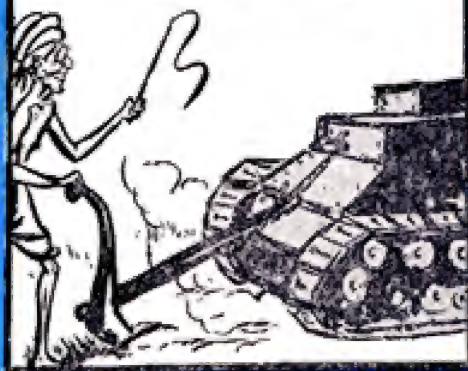
யுத்தபீதியும் பஞ்சப்பிரியும்
உலகமகிழ்வு ஆக்கின்றன.

- உம்மன்

யுத்தக் கருவிகள் எல்லாம் மக்கள் வாழ்விற்கு உபயோகமாகின்றன.

8

பாஸ்டின் சிலத்தை உலுக்கின்றன.

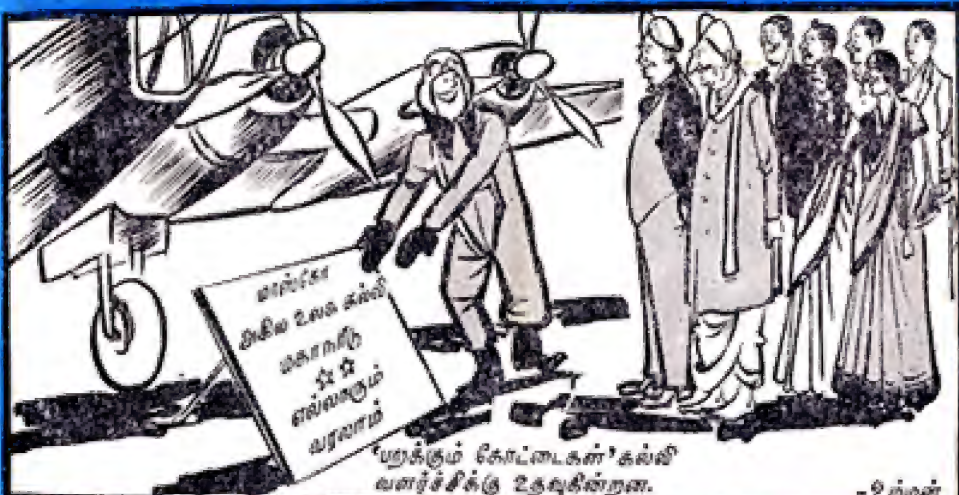
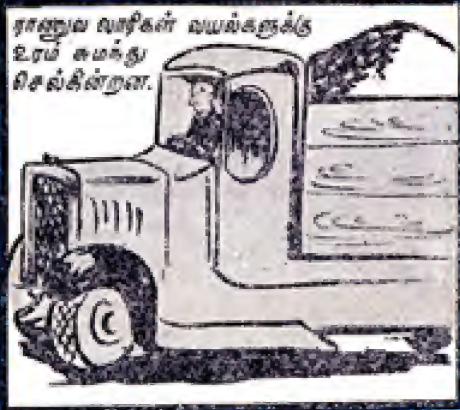
துப்பாக்கி மாடு கட்டும் முனையாகிறது.

ரிவால்வர், குண்டுகள், காசுதத்துக்கு கல்லகனம்.

ராணுவ வாகனம் வயங்களுக்கு உரம் சுமந்து செல்கின்றன.

-உம்மன்

மனிதர்களும் சரீரிகர் சமாளமாக வாழ்கிறார்கள்.

9

நவீன உலகின் உள்ளத்த் தயாரிப்பு

“லெக்ஷிமி” & “தாமரை”

சென்னை மதுரை

ரேடிமேட் ஆடைகள்

லக்ஷ் கணக்கான மக்களின் மனதிற்கு
நிரூபித்த அளித்துக் கொண்டிருக்கிற சின்னம்

லெக்ஷிமி ரேடிமேட் மானுபாக்சரிங் கம்பெனி,

(ஸ்தாபிதம் : 1935)

‘ லெக்ஷிமி ’ பில் டி. ஸ்.

234, இராமநாதபுரம் ரஸ்தா :: மதுரை

எங்கள் சேல் டிப்போக்கள் :-

- ★ 105, A, தேற்கு மாசி வீதி - மதுரை
- ★ 116, நயினியப்ப நாயக்கன் தேரு P. T. மதுரை
- ★ 348, புதளர் பேட். - - பூது
- ★ 107, பெரிய தேரு - - சும்பகோணம்
- ★ 1095/2, கீழ் ராஜ வீதி - - தஞ்சாவூர்
- ★ கல்லுக்கட்டி வட கரை - - காணக்குடி.

எங்கள் ஏஜன்ஸி உள்ள இடங்கள் :-

தமிழ்நாடு : சென்னை, தியாகராயநகர், மாம்பலம், ஆலந்தூர், திருவள்ளூர், காஞ்சி
ஏரம், ஆம்பாப்பேட்டை, நாகப்பட்டணம், மாலவரம், புதுக்கோட்டை, கலையப்பட்டி,
திருச்செவ்வேலி, வாழப்பாளையம் (கோயமுத்தூர் ஜில்லா), கோட்டி (கல்கி ஜில்லா),
ஆத்தூர், தோம் : கடப்பை, கர்தூர், பெல்லாசி, அனந்தபுரம்.
வட இந்தியா : ஆமத்கர், பூது, பம்பாய், நியூ டில்லி, டில்லி, சிம்லா.

குறிப்பு :

ஏஜன்ஸி இல்லாத
இடங்களுக்கு
ஏஜன்டுகள் தேவை.

உங்கள் சொத்துக்களின் பாதுகாப்பிற்குச் சிறந்த பீமசேனன்!

உங்கள் சொத்துப் பராமையில் உறுதியான தாடுகளும், திருட்டாளரும் உடைக்க முடியாத கெட்டியான வேலைப் பாடுகின்ற மூட்டுகளும், உன்ன அறையில் வைத்து நனை முகத்தில் தவிரான இரும்புப் பெட்டிகள் நீங்குதல் விரைவே விரைவே செல்வமும், உங்கள் தாண்டிலும் கெட்கும். (உபேயம் ஆட்டங்கும் உவனிக் கப்பரும்.)

S. K. மோதிலால் & கோ,

சொஷியல் - 2-வது தெரு

::

மதுரை

JABCO

Is a brand of famous Indian products and one of the best six groups made in India.

They are in every nook and corner of India and sold overseas too before war. They have served you well during war and will serve you still better after it.

நூல், பட்டு ஜவுளிகள்

6, 7, 8, 9 ஆக
உள்ள தாது
ரக வகை
உள்ள வேலை

==

சிலை அலகைத்
தும் வேலை
மகித பாட்டி
ஆகும் உவது

தேர்த்தெடுக்க ஏராளமான சரக்கு.

பலவிதமான கல்களிலும்
மாநிலிலும் உள்ள இடம்,
விரைவும் மிக்க சராசரமானவை.

சிவராம் & கோ.,

கீழ்க்கு மா. வீத | 190, 11 ஜ. வீத
மைமயூர் | கோயமுத்தூர்

எஸ். பி. எம். மெடிகல் மார்ட்

15, கீழ்ச் சித்திரை வீதி :: மதுரை

தங்களுக்குத் தேவையான சகலவிதமான இங்கிலிஷ் & ஆஸ்திரேலிய மருத்துவமும் குழந்தைகளுக்கும், நோயாளிகளுக்கும் வேண்டிய ஆகார மைகளும், டாய்லட், நிறுக்கமும், புதிதாகவும், சாகாவமான விரைக்கு வேர்த்தாகவும் சிவ்வரையாகவும் எவ்வகைமே கெட்கும்.

உத்தரவாதம், நம்பிக்கை, நாணயம், எங்களின் கொள்கை

குறிப்பு:— டாக்டர் கீட்டுக்குத் துறைமுக மருத்துவன் கவிதா கோடுக்கம்கும்.

திபாவளி ! தீப உத்தவாசம்! இவ்விசேஷ தினத்திற்
கதிரூதி உங்கள் கிட்டை அலங்கரிக்கும்
பன்னிராக் ஊக்கான நெய் தீபங்களும், மட்டாக மத்தாப்பு
களின் ஒளியும், குழந்தைகளின் சந்தோஷ சிரிப்பு கிளைபாட்டும்,
பிரிந்தவர் உதேவின் ஆனந்தமுமே. இச்சந்தோஷ சமயத்திற்
கேற்றற்போல, இப்பண்டுகள் காலில் மிக மூக்கியமானது,
ஒவ்வொரு வருக்கும், ஆனந்தமளிக்கும் ஒரு கோப்பை
உ. அளிப்பதே, உங்கள் உற்றுர் உறவினரை ஒவ்
வொரு கிண்கு சமயத்திற்கும் உகந்த
உயர்ந்த பாளமசன உ
அளித்த உபசரிப்புகள்.

இந்தியன் உ.

விசேஷ சமயத்திற் குகந்த உயர்ந்த பாளம்

உங்களுக்குத் தெரியுமா ?

தன்னாத வயதில் பாதுகாப்பும் — உங்கள் குழந்தைகள் படிப்பு வசதிகளும்
உங்கள் பெண்களின் பூதனமும் — உங்கள் குடும்பத்தின் சந்தோஷமும்
இப்பொழுதே சேமித்து வைத்துக் கொள்வதைப் போற்றத்தக்கிறது

இதற்காக நீங்கள் செய்ய வேண்டியதெல்லாம்

“இ ண் டோ - யு னி ய ன்”

- பாலிஸி ஒன்றை எடுத்துக் கொள்வதுதான் -

இண்டோ — யுனியனில் பலவிதத் திட்டங்கள் தயாராக விரும்புகின்றன.
உங்கள் பிரச்சனைகளைத் தீர்த்து வைக்க அது தயாராய் இருக்கிறது.
உங்கள் தேவைக்கு முன்னேற்றமுள்ள இந்த ஆபீஸைக் கலந்து கொள்ளவும்

பாலிஸிதார்கள் டிரஸ்ட் பண்ட் விசேஷமான திட்டம்

இண்டோ-யுனியன் அஷ்யூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்

தலைமை ஆபீஸ்: மதராஸ்

கே. எஸ். ராமசுந்தரி
ஜெனரல் மானேஜர்

எலெக்ட்ரிக் மோட்டார்கள்
ஸ்டார்டர்கள் ஓயர்கள்

மற்றும் எல்லாவிதமான எலெக்ட்ரிக் சாமான்களும்

கிடைக்குமிடம்:

மதராஸ் எலெக்ட்ரிகல்ஸ் லிமிடெட்

எலெக்ட்ரிக் இன்ஜினியர்கள்

55-57, ராட்டன் பஜார், :: பி. டி. மதராஸ்

தகதி: LIGHTING

டெலிபோன் : 4577

காவேரியின் கல்யாணம்

சுவாமி சுத்தானந்த பாரதி

நீடெல்லாம் உதித்த நீரின்த ஒரு மகாமகத் திருப்பிறகு ஐயன்பாணவத்திற்கு வந்தேன். காவேரியின் குளித்துவிட்டு முருகன் கோயிலை நுழைத்தபோது, "ஹரி! சிவனும், சீவனும், எப்போ வந்தீர்?" என்று ஒரு சத்தம் என்னைத் தொடர்ந்தது.

திரும்பிப் பார்த்தேன். "தாங்கள் யார்! அடையாளம் தெரியவில்லையா?" என்றேன்.

"என்னைத் தெரியவில்லையா? நான்தான் தங்கள் மாணவன் சீவராமன். காட்டுப்புத்தூர் பள்ளிக்கூடத்தில் தங்களிடம் படித்தது நினைப்பில்லையா?" என்று அந்த ஆசாமி.

உற்றுப் பார்த்தேன். "ஆ! என் அருமைச் சீவராமனா? உன் மீது நான் எப்படி விருக்கிறேன்?" என்று வினாவினேன்.

"சுவாமி! ஏதோ என் மீது நான் இருக்கிறேன் தன்னால் மோன்று சென்றுகிறது. யாருக்கள், மீட்டித் தரும் போகலாம்?" என்று சீவராமன்.

ஒருவன் சுவாமி தரிசனம் செய்தேன். சீவராமன் என் பெயருக்கு ஓர் அச்சமில்லாமல் சொல்லித் தந்தான். காட்டுப்புத்தூர், விழுதிப் பிரசாதம் வாங்கிக் கொண்டு, நான் அவன் பின்புறம் நடந்தேன். போகும் போதே, "உன் ஐயத்தோடுகை விடுவதென்பது?" என்று ஒரு கேள்வி போட்டு வைத்தேன். யாசனம் "இல்லை!" என்று இரண்டு குழந்தைகள் விளையாடிக் கொண்டிருந்தன. "என் ஐயத் தொகை இரண்டு வருஷத்திற்கு ஒன்று ஆக இந்த இரண்டும்; இவன் மீது, இவன் மீது" என்று. நான் குழந்தைகளுக்கு என் பையனாகத் தந்தைக்குக் கட்டிக் கொடுத்தேன். அவை "மாமா" என்று என்னைத் தழுவிக்கொண்டன. "இந்தக் குழந்தை போல் நம் உன்னளும் கனங்கொற்ற உனதுடன் ஒட்டிவர விரும்பு தென்படுமா?" என்று சொல்லிக்கொண்டே உன்னை நுழைத்தேன்.

சீவராமன் விடுவிரெயென்று ஒடிப் போய், ஒரு பருவகையைக் கொண்டு வந்து போட்டுவிட்டுச் சுவையாகத் தந்தான். மனையிடம் ஏதோ சொல்லுகிறேன். அவன் ஏதோ அவன் காதிக்கு சொல்லுகிறேன். சீவராமன் கடனை சொல்லிப் புறமாகக் கடைக்கு ஒடினான். நான் "சீவராமன்" என்று என்னை ஒரு ஐயம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறேன். அப்போது, "சீவராமன், இந்தா மாயாவுக்குப் பால் கொண்டு போய்க் கொடு" என்று ஒரு குரல் கேட்டது. "மாமா! இந்தா பால்!" என்று சீவராமன் அருகே போட்டுக் கொடுத்தான். அவன் என்னைக் கொடுத்தான். சீவராமன் என்னைக் கொடுத்தான். சீவராமன் என்னைக் கொடுத்தான். சீவராமன் என்னைக் கொடுத்தான்.

கொஞ்சம் குடித்து, "மீதிவை அம்மாவுக்குக் கொடு" என்று அனுப்பினேன்.

"இங்கே இருக்கு. சங்கு! மாயாவுக்குச் சாப்பிடச் சொல்லு" என்று பதில் வந்தது.

"மாயாவுக்கு அம்மாவுக்கு வந்தது. சங்கு! இதைத் தங்களுக்குக் கொடு" என்று தந்தேன்.

சங்கு, "பாப்பி! மாயா தந்தா, பாப்பி குடி!" என்று கூப்பிட்டான்.

நான் இரண்டு குழந்தைகளையும் மடியில் உட்கார வைத்து, மறுபடி வருஷம் பருகிக் கொண்டிருக்கிறேன். அப்போது ஒரு குழந்தையின் சீவராமன் கடைவி விருத்தி வந்தது, "இதோ வருகிறேன்" என்று உன்னைச் சொல்லுகிறேன்.

"காவேரி! இதுதான் அவன் கடைவிரெயென்று பருப்பாய். இது கெட்டுப் போய். இதைப் பண்ணித் தொடர்ந்தது காய் உதி. ஒரு பருப்புக் குழம்பு வைத்து, வேண்டிக்காய் கொண்டு, பாய்க்காய் பிட்டுப் பண்ணி, அப்போது உட்கார் கொடுத்தேன். போகும். காதிக்குப் போய் கடை கட்டிக் கொடு" என்று சீவராமன் சொல்லும் சத்தம் கேட்டது.

"அப்போது, அங்கே கொண்டுபோகிறேன். ஏதாவது என்னைச் சொல்லுகிறேன் போகும்" என்றேன்.

"அப்போது வந்திருக்கிறேன். காதிப் பின்புறம் வரும் மனையா? கனங்குக் சாப்பிடும். எனக்குக் கொண்டு இதைவிட்டு ஏதோ என் மனத்திற்குப் பிடித்ததைச் சொல்லுகிறேன்" என்று காவேரியின் வினைக் குரல் கேட்டது.

"ஆனால் என்ன அப்போது ஒருவருக்கு இரு வருஷம்" என்று மனையா? "சரி, அங்கே எப்படி விருப்பமோ, அப்படி கட்டிக் கொடு" என்று சொல்லி நான் ஐய மனையில் வைத்துக்கொண்டேன்.

2

சீவராமன் "உன்னை யா வேண்டும்" என்று என்னை யாவென்றுக் கூட்டித்திரு அருந்திச் சொல்லுகிறேன். அங்கே ஒரு கவனி அம்மா! இங்கே தந்தான். பெரிய பான விஷமும், அப்போது விஷமும் இருக்கிறேன்.

"இந்தப் பெரியவன் கவனமோ சீவராமன் கட்டிக் கொண்டு. இதோ புதுப்பிக்க, காவேரி தந்தான். சந்தனம் என்னை. நான் குதிரை சமகம் புருஷனாகத் தந்தான் கொண்டுக்கொண்டு" என்று.

"ஆனா இது பாக்கம்" என்று கான் புகழ்ந்து கூட்கார்கிறேன். பழையகூத்தம் சொல்லி அபிஷேகம் நடத்தி, துடைத்து வந்திரும் கட்டி, சந்தனம் வைத்து, மெய்யாம்பல்களைச் சொல்லி, மிரத்தையாக அர்ச்சனை செய்கிறேன். 'டம்' என்று பத்து மணி, கமகம் வேண்டுமென்று வந்து விட்டது. கான் சிவனெனம் செய்து, தூப தீபம் காட்டினேன். காவேரி யங்கை தாராதி வெடுத்த ஸ்தானம் பாரம்பெரிதான் கீர்த்தனம் ஒன்றாகக் கண்டொன்று பாடினாள்.

அது "கிர்தா கான்தி மெ" என்று புகழ்பெற்ற கீர்த்தனம். "சும் கருண இவருக்கும் சம்பூர்ணமான வர்களுக்கும், சாது சங்கம் செய்பவர்களுக்கும், காமஜயம் பெற்றவர்களுக்கும், இத்திரிவங்கை அடக்கியவர்களுக்கும், பரமஜயம் ஒரு பாதங்களை நிறைவிப்பவர்களுக்கும், பிரம்மாசுந்தர வையி புகழ் தவர்களுக்கும் எவ்வையான கவியாயினும்" என்பதே அதன் பொருள். அந்த அம்மான் பாடுமென்பது எனக்குப் பராசக்தியே கூடுதலாம் செய்வது பொய்க்கிறது. குறித்த கையுடன் கான் சந்திவைத் தியானம் செய்து கொண்டிருக்கிறேன்.

அம்மான் கூடுவன செய்து, பத்து கீழிருந்திருக்கெல்லாம் "சந்து, கவியாயுயம் மாயானவரும் கூட்டிக்கொண்டு சாப்பிட வர, அப்பா" என்று கிளர்வினிக் குரல் கேட்டது. "எழுந்திருங்கள் இம்ம, போட்டாயிற்று" என்று மெய்யாம்பல்கள் என்னை அழைத்தும் செய்தன. எனக்குப் பெரிய பவகை போட்டு, லுண்டின தனியானது இம்ம வித்திருக்கிறது. என் இடது பக்கத்தின் மெய்யாம்பலும், இத்தப் பக்கம் இரண்டு குழந்தைகளும் கூட்கார்கிறேன். காவேரி யான்பொத்தன்கி வந்து, எனக்கொரு கவியோகம் செய்தான். "நீக்க கவியகி பவா" என்று ஆசிவதித்தேன். கூடுவன வெகு வெகவாகப் பரிமாறினாள். கான் சாப்பிடுமென்பது வேண்டாம். ஆதலாம் என் குறிப் பறித்து, கன்குக் கவியுய தனியாம் போட்டான். எனக்கும் கவிய பரி. பத்தினி சமையலில் அதுகவியக்குமென் அன்புக்கவன அதிகம். என் அனயித்து கான் சாப்பிட்டேன். "குழந்தை யாதிக்க சாப்பிடுகிறோ, கன்குக் சாப்பிடச் சொல்லுங்கள்" என்று. மெய்யாம்பல்கள் "இருந்து கிர்தா யாகக் சாப்பிடுங்கள்" என்று உபசரித்தான். கான் கைச் சாடை காட்டி அனவுடன் கூண்டு எழுந்தேன். அவனும் எழுந்தான். குழந்தைகளும் "மாமா, மாமா" என்று என் பின்னே வந்தன. கான் கவையம்பி, குழந்தைகளையும் கை வலம்பிவிட்டு, என்னுடன் ராஜ்கு அழைத்து வந்தேன்.

மெய்யாம்பல்கள் சாப்பிட்டதும் சட்டைகளை மாட்டிக் கொண்டு "இந்தா என் பிரோச் சாதி. புகழ்கவங்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருங்கள். கான் பன்னிப் பின்னகளுக்காக இந்த நாடகம் எழுதி விடுக்கிறேன். அதைத் திருத்திக் குறித்த இடங்களில் பாட்டும போட்டுக் கொடுங்கள்" என்று வேலை தத்துவிட்டுப் பன்னிக் கூடம் செய்தேன். மெய்யாம்பல்கு அந்த ஊர் போட்டு பன்னிக்கூடத் தனியார் வேலை என்பதை வறித்தேன்.

3

நீர் மெய்யாம்பல்கள் பிரோவை மெய்யார் சொத்திக் தொட்கிறேன். கூடுவன காவேரி சாப்பிட்டானதும், கவையாம்பலைய மெய்யாம்பல்கள் பத்துத் தெரித்து. பெரிய புராண வசனம் வைத்துப் படித்துக் குழந்தைகளுக்குக் கதை சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறான். மணி கங்கானதும், மீண்டும் விட்டு வேலைக்காக நீர் கவந்து வரச் செய்தேன்.

மெய்யாம்பல்கள் பிரோயில் அகிய தமிறு-ஆகிய-ஆகியென துக்கம் இருக்கிறான். இப்படியும் அப்படியுமாகப் பக்கங்களைப் புரட்டிப் பார்த்தேன். கவிய ராமையனைத்தத் திரும்பினேன்; தொப்பென்று ஒரு பழைய காசை உதற விழுந்தது. மெய்யார் பிரித்துப் பார்த்தேன். குட்டு மெய்யார் விட்டது. அதனை மெய்யாம்பல்கள் காவேரியும் முதலில் எழுதிக்கொண்ட கடிதங்கள், கான் கடிதங்களை ஊற்றிப் படித்துக் கொண்டிருக்கும் போதே மெய்யாம்பல்கள் வந்து விட்டார்கள்.

"மெய்யாம்பல்கள் கவையும், இந்தக் கடிதம் கம்பனியிருந்து விழுந்தது. பிரித்துப் பார்த்து விட்டேன்" என்று. "ஆனா தங்களுக்கு காவேரி காட்ட கிர்தாத்தேன். அதை எழுத்துக் கொண்டு வரங்கள், மெய்யே சொன்று வரையோம்" என்றான். இருவரும் காவேரிக் கை வறிதே சொன்று ஒரு ரமயமான இடத்தில் அமர்கிறோம்.

நான்:—மெய்யாம்பல்கள் காவேரியில் படித்தபொது, கவையானமே வேண்டாம் என்று அடிக்கடி சதா மெய்யாம்பல்கள் சொன்று நியாதிப்பதும் மெய்யே குடாமன படிப்பதாய் விருந்தாயோ! தேச சேனவக்காகவே மகாந்தா போல் பிரமசகிய விரதம் பூண்டதும் எனக்குத் தெரியுமே. நீ எப்படி மாயா சக்கரத்தின் கிடுகிக் கொண்டாய்? உன் பத்தினி மகா உத்தமி

மாமா:—என்னை வசிக்கிறது அவனுடைய உத்தம குணத்தான். வினையும் தந்திரும்போல் கவியக் இருவரும் ஒன்று. என்னை வாழ்வுக் தேர்த்தில் அப்ப வரமே விடலாது.

நான்:—சமையாம்பல்களும், துக்கம் என்பதை நீ போய்யாக்கி விட்டாய். அறவறி இவ்வாறு நடத்தினால், பிர வறி போக வேண்டியதில்லை என்று வன்னியர் வாக்கை மெய்யப்பித்தான். உனக்கென்ற வாகவெய காவேரி. அவன் தவப்பகுத் இந்த ஊர்?

எப்படி உனக்கு இந்த ரதனம் அமைத்தது? லா! பெண் பெண்கள்?

சுரமன்:—எங்கள் கண்களே பெரி, மனமே அமைத்தது. இவ்வளும் எங்கெங்கிருந்தோ வந்து இருந்தே இந்தக் காவேரிக் கணாயில் சந்தித்தோம்.

புது:—சொம் விவரமாய் உன் காதல் கதைகளை.

விவரமாய் அந்த இரண்டு வகுப்புகளையும் அருக் கடி பார்த்துக்கொண்டே, நான் மன வுலகிலிருந்து அபிர்வமான வாழ்க்கைச் சித்திரங்களை அளித்ததாகக் கொட்டினேன்:—

ஐயம்பாடுவாய் கவரத்திலே உத்தமனாய் அமோகமாக நடப்பது உங்களுக்குத் தெரியும். இந்த ஊர் மீட்டா தார் நிரந்த தருமமாய். அவர் சங்கராச்சாரியாரான பரிந்து பரிசுடைய பரம பக்தர். அவர் ஆண்பயலுமே முருகன் கோயில் அருகாகக் கட்டி, அதில் சங்கராச்சாரியார் சமையக் கல் கிணையப் பிரதிஷ்டை செய்திருக்கிறார். கோவிலுக்குமே ஒரு அன்ன சத்திரமும் வேத பாடசாலையும் உள்ளன. கவரத்திலே ஒன்பது காலும் இங்கே மமாராதனை நடக்கும். கடைசி நாள் கமல்களிலிருந்து புடவை சலிக்கை தருவதன்ரு. அதற்காகப் பல ஊர்களிலிருந்து ஏழைப் பெண்மணிகள் இங்கே கூடுவர்.

ஒரு மீன் வெட்டலர் என் உன்சுத தாய் பரிந்துக் கொண்டுருந்தான்.

ஐக் தாண்டுகளுக்கு முன்பு, நாள் காட்டுப் புதுசிலிருந்து கவரத்திலே உத்தமனாய் வந்தேன். அது கவரத்தில் நாள் தாய் பிரமசாரிதான். பெண்களைக் கண்டால் தங்கிலிருந்து ஓட்டம் பிடித்தேன். விஜய தசமிவந்து இங்கே வரவந்த புதுசு நிறப்பாக கட்டும். மூலம் வணப்பாரர்கள். இரவில் பெண்கள் கவாமி மேதும் அம்மன் மேதும் பாடுவார்கள். அன்று மிக பெண் குழங்கன் பாடின. பிறகு வாலும் குழந்தை போல் ஒரு குழம், கவி குஞ்சுகி பதங்கனும், ஓத்துத் தாண்டலர் தீர்த்தன்கனும், பாடக் கேட்டோம். கேட்டால் பிரமித்துப் போனோம். காவேரிக் கோட்டில் போனோம். இந்தக் குழம் எந்த அருமையான இப்படி மதாராக ஓடி வகுமிறது என்பதைப் பார்த்த மூகன் நேன். அச்சமயம் எங்கையே அந்த மூகம் பார்த்ததைக் கண்டேன். மூகம் அறிமுகம் ஆயிற்று.

மறு நாட் காலை, நாள் காவேரிகில் குனித்துக் கொண்டிருந்தேன். நிறை தூரத்தில் அப்பெண்மணி யும் குனிந்தான். அருகே அவன் தாயார் குனிந்தான். பெண் பரம ஏழை. கம்பியப் புடவைதான் அணித் திருந்தான். தாயார் மூகத்தில் கவலை தாண்டல மார்பை. ஆனால் அப் பெண் வசந்த ரோஜா போல் வணப்புடன் போய்ந்தான். நீதான் உயரம், மார்ப் போல் மெல்லிய உடல், கண்களைய மூகம், கருகதப் பான கண்களற்ற பரிசுதன். காலும் குனிந்துப் பூமி, அருமையான அச்ச மார்த்தில் நேர் அணிந்து ஐயம் செல் வதுபோல் அவனிடம் ஒன்றாகக் கண்ணும் பார்த்து. "ஆகா என்ன அழகு!....." என்று மயங்கி விடுத் தேன். அருக்கடி, அவனும் கடைக்கண்ணை எப்பால் திரும்பி, ஒரு மீன்வெட்டலர் என் உன்சுததைப் பரிந்துக் கொண்டுருந்தான். குனித்ததும் தாயும் மனனும் புறப்பட்டனர். பெண் நிறை மீன்குழம் கார்த்த, சந்திரன் பார்த்துப் பிறகொருதாய் திரும்பிப் பார்த்துச் சென்றாள்.

அன்று சாயங்காலம் காவேரிக் கணாயில் தனியாகிருந் தது. நாள் மறுபடி நீராடிக் கொண்டுருந்தேன். மெம்போகை 'நாள் வகுமிறேன்' என்றது. கண்கள் 'உனக்காவேரிக் வகுமிறேன்' என்று கவல் புரண்டன. மார்பைச் செவ்வனப் பெய்யும் அவன் மூகத்தில் விளங்கின. அவன் "உ லாருமார்?" என்று கேட்ட காவேரிக்ருந்தேன். நானும் தொண்டைமயம் பிடித்தது. ஆனால் மூகமே விபூதிப் போட்டணத்தில் இந்தக் கவிதை எழுதி வைத்திருந்தேன்:

காலைத் திருமொ, கவித்திருமொ, மூக்கிவனார்
மார்த்த திருமொ மயக்குமொ—சோகிவனார்
கண்டுருகு நெருகாக் கவரகாணுக் காதலார்
கண்டுவரும் வண்டலர் உரை!

அவன் மூகம் கை கழுவித் கொண்டுருந்தேன், விபூதி புசிக்கொண்டு அக்கடித்தந்த மெம்பை அவன்பக்கமாய்க் காதலவாக்கி மகாடுருகிக் கொண்டு போட்டோம். அவன் அதைப் புன்னகையுடன் எடுத்த இடுப்பில் செருகிக்கொண்டு, என்னைக் கடைக்கண்ணும் அழைத் துச் சென்றேன். நாள் காத்ததில் மீன் சென்றேன். கவாமி சந்திர வந்ததும் நிறை கிளந்தேன். "பக வாயே! இவன் லா? லாரு?" என் விதமென்ன? இவன் கிண பெண்ண? இவனைக் கண்டதும் எனக்கேன் மகக்கம்? இது கவந்தா கேட்டதார் கேட்டதானும் கிளவியை "என்று வணக்கினேன். கண்களை வேண்டி மணியடித்தது. அச்சமயம் "மூகார்! நாள் பரம ஏழை, அருகை; என் பெண்ணுக்கு ஒரு வாரைக் கொடு" என்னொரு குரம் வணங்கியது.

பார்த்தேன். அப்படிப் பிரார்த்தித்தது அவன் தாயரே அவன் கண்ணில் கண்ணீரைக் கண்டேன். அவன் தன் தாயராகக் கருகே நின்று, எனக்கு எல்லாம் வினாவி விட்டது. சத்திரத்தின் இரவு பதிப்பித்யாக இப்போட்டுச் சரப்பாடு கடத்தது. என் எதிரே தாயும் மகளும் உட்காங்கிறார்கள். அவன் தலைகுனிந்தே அடிக்கடி கடைக் கண்ணால் பார்த்தான். தாயர் குறிப்பாக என்னைப் பார்த்தான்? எழுதினார்களும்போது, "உங்களுட்குக் கொஞ்சம் பேச வேண்டும்" என்று. "ஆஹா!" என்று பின் சொன்னேன். கையாண்டபிறகு, என்மாரும் ஒரு நினைவில் அமர்க்கோம். பேசிக் கொள்ளலாம்.

அம்ம:—தங்களுக்கு எந்த ஊரே?

அம்ம:—அம்மா! நான் பிறந்தது நிருச்சி. காட்டுப் புத்தூர் ஸ்டீஸ் கனாசாஸியில் படித்து, நிருச்சியில் மேற்பயற்புப் படித்து, உபாத்தியாயர் வேலைக்குப் பரீட்சை கொடுத்திருக்கிறேன்; தெருவேன்.

அம்ம:—கவிபாணமாவதே?

அம்ம:—சென்றது கவரையில் அந்த உத்தேசம் இல்லை. இனி பகவான் செயல் எப்படியோ?

அம்ம:—காலையே உபாத்தியாயர் வேலைவாகும். சமைத்துப் போட ஒரு பெண் வேண்டாமோ? கங்குலக் கவிபாணம் பண்ணிக் கொடுத்தேன். இவன் கவி அவர் விக்கரம்போம் இங்குக்கிறார். நீ நான் என்று உங்களுக்குப் பெண்ணைத் தருவார்கள்.

அம்ம:—பகவான் இச்சை எப்படியோ, பிரார்த்தம் எப்படியோ அப்படி கடக்கட்டும். உடனிருப்பது உங்களைப் போன்று? கவிபாணமாவதே? பெயரென்ன?

அம்ம:—காவேரி..... என் ஓரே பெண். ஒருவன் கையில் இவ்வாறு பிடித்துக் கொடுத்து விட்டான், என் பக்தம் தீங்கிறது; காவேரி என்மேலும் போல் ஸ்தம்பிதமாகக் கடைத்தெறிச் செல்வேன்.

அம்ம:—கவிதை வேண்டாம், அம்மா! உங்களை கதை கவிதைவாகச் சொல்லுகிறேன். என்னைச் சொந்தப் பிள்ளையோவா நினைவுகளை. என்னும் ஆனதைச் சொல்லுவேன்.

அம்ம:—காங்கன் இருப்பது மயில்களின். இவன் தப்பிப்பாற்றுகிற இந்தக் கோயில் காவேரி பெயர்தான். (தண்டபாவுதான் ஸ்டீஸ்). அவர் டாக்டர் வேலைக்குப் படித்தார். நிருச்சியிலேயேதான் — வேலைக்கொட்டைத் தொழிலில் — காங்கன் குடிவருகிறோம். அவருக்கு சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரியில் வேலை. மாசம் ரூ. 150 சம்பளம். அவர் கவிதைகளால் பிரபலமாகாதிருந்து என்று அன்னி விட்டார். காங்கி, கதிர் என்று சொல்லு சொந்தார். இந்தப் பெண்ணுக்கு ஒரு வான் பார்த்த வேண்டுமென்று படித்துப் படித்துச் சொன்னேன். "அவரால் என்ன? கங்குலம் படிக்கட்டும்" என்று. பெண் தயிர், சம்பந்தம். இவ்விதம் ஸ்தம்பிதம் படித்திருக்கிறேன். கங்குலம் பாடுவான். காங்கித்தல் கப்பல், தங்கமான் குணம், அவன் இருக்குமிடம் திருமகள் காசமாகும். அவர் பிணைக் கோவானி கைக் கண்ணாட்டும்போது, கோவானி என்னை இருப்பது அனாதையாக விட்டுப் போனார். எனக்கு வேறு காதி இல்லைவாது. கடை கடக்களை விற்று இவ்விதம் கருவும் எப்படியோ மாணமாகக் காணல் தன்னினேன். பகவான் டீட்டித் குதறையைச் சொல்லுவோம் என்றுதான் இங்கே வந்தேன்.

அம்ம:—டாக்டர் தண்டபாவுதான்? எனக்கு கங்குலத் தெரிவுமே. அவர் மனைவி கணவர்பாள், மகன்

காவேரி இருவரையும் எதெனிக் காட்டுச் சாஸியில் பார்த்திருக்கிறேனே.

அம்ம:—அந்தக் கணவர்பாள் காவேரி. அப்போது அப்படி விருந்தேன். இப்போது விதி இப்படிக் கால சர்க்காரத்தின் திருப்பி விட்டது.

அம்ம:—டாக்டர் தண்டபாவுதல் போதுகூற ஸ்தம்பி, நெந்த நேச பக்தர். சர்க்கார் உத்தியோகத்தாரானால் கதிரே கட்டினார். காங்கியிடம் அப்படி கோண நகுந்தார். தாதுதன்களுக்கு வேண்டிய உதவி வந்ததான். அவர் ஒரு கபலா சேர்த்து கைக்கவிதம், என்மாம் தருமத்திற்குத் தந்தார். அவர் மனைவி மக்கள் கடிப்பிட கணவர்பாள் பார்த்திருக்கிறோமோ?

அம்ம:—இந்தப் பெண்ணை எப்படியாவது ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன்.

அம்ம:—அம்மா, கொஞ்சம் கிந்தித்து காங்கிக்குச் சொல்லுவேன்.

இச்சமயம் காவேரி உன்னே விருந்து விசுவாச வந்தான். கண்காங்கித்தான். என் ஸ்தம்பி ஒரு குழுவும் பொட்டணம் கையாடான். காங்கி எடுத்துக் கொண்டு "வருகிறோம்மா" என்று சொன்னேன்.

கோயில் சர்க்கிடு சொன்னேன். பொட்டணத்தைப் பிச்சிக்கும்போதே கண்காங்கி சொன்னது. குழுவைத் தவிர்த்தும் நெந்தியையும் இட்டுக் கொண்டு, மருத்த காங்கித்தன்கள் குறிப்பாகப் பார்த்தேன். ஆ! ஓர் அகிய வேண்டி, என் வேண்டியாக்குப் பதில், எழுதி விருந்தது.

கண்டகன் வேறொருவரும் காணாது; காங்கி உண்டமனம் வேறொருவரும் உன்னாது—பண்டவின் ஆயிதய ஸ்தம்பி, அன்புடனே கட்டியாயின் காவேரி குழுவோ கதி?

காங்கி கொஞ்சம் கவிப் பித்தன்; ஆகையால் அவன் கவிதைத் திறமைக் கண்டு மயங்கினான். அந்திரவேல்களால் கையாடான். அவன் என்னுடன் வாழ்வதுபோதும், என்னை உபாசகிப்பது போதும், எனக்குப் பணிவிடை இருக்கிறது போதும், இவ்விதம் எத்தனையோ அசட்டுக் கையாடலும், விவாதக் கையாடலுமாக இரவைக் கதித்தேன்.

இனித் தடை வேண்டி? என் காங்கி எத்துக் காங்கியும் எழுதிக்கொடுத்த விட்டான். ஆனால் எனக்குக் குழுவில் வாழ்வென்றும் என் துன்பமோ என்று பயம். காங்கி வேதாங்கிப் பித்தன். பெரிய கிணியிலிருந்து பெண்கள், கணவன் தவறிய பிறகு, கதை காட்டும் படும் தயார் என்மாம் கின்று வேதனை செய்தது. இந்தப் பெண்ணைக் கட்டிக் கொண்டு, அந்த அம்மையையும் காத்தான் புண்ணிய மயிடு என்று ஒரு கித்தன். ஆனால் திடீரென்று சம்பளத்தில் குறிப்பாக காங்கி விருப்பமில்லை. உபாத்தியாயர் வேலைக்குப் பரீட்சை கொடுத்திருக்கிறேன். தெரிவதும் ஒரு வேலையில் ஊதிக் கொண்டு, நேரு வோகிக்கையம் என்று நோக்கியது. அங்கிருந்து காங்கி காங்கி மனங்கே குணசொகாத்திற்குக் கிணியி விட்டேன். அங்கிருந்து நிருச்சியார்ப்பின் வந்து பரீட்சை முடிவை வந்தது பட்டம் பெற்றது, வேலைக்கு வேண்டி காங்கினேன்.

நிருச்சியில் வேலை இடைத்தது. சம்பளம் குப்பது தான். என் மனம் இப்போது ஒரு துன்பவிதய காங்கி

தன்னுடைய அங்கம் எங்கே? இன் னொத்திரத்தில் அந்த இரண்டு ஆள்மாக்கன் எங்கு மறைந்திருக்கிறார்? ஒரு நாள் என்னுள் ஏதோ ஒரு மனிதர் புண்டானது. ஒரு கடிதம் வந்தது. ஆவ வாகப் பார்த்தேன். இதோ இந்தக் கடிதமே அது. படிக்கிறேன் :

"தங்கையே சாண்டலத்த ஒரு ஆத்மா இங்கே காத்திருக்கிறது. தங்கள் இரப்பிடம் இன்றே தெரிந்தது. கடனே இங்கேதான் எழுதினேன். என்னைத் தங்கள் அங்கேயே வரவேண்டும். தங்கள் திடீரென்று இங்கு வர விட்டே போது, நான் படுதல ரடைத்தேன். எங்கள் கிணங்கைய இதை விட்டுக்காட்டு ஐயத்தாடும் சொன்னார்கள். அவருக்கு என் தப்புவதற்குத் தெரியும். அவர் ஒரு பெண் பள்ளிக்கூடம் வைத்திருக்கிறார். அதில் நான் போதிக்கிறேன். மாறும் பதிலாகத் சம்பளம்; தாயாருக்கும் எனக்கும் தாராளம். கவலை இல்லை. தங்கையே அடையவென்று மெய்ப்படுக. இங்கே ஒரு போட்டு பள்ளிக்கூடம் உள்ளது. அதற்கு ஒரு தங்கை யாசிரியர் தேவை. தங்கள் கடனே மறுப் போட்டால் விடைக்கும். இங்கே வந்ததும், நான் தண்டாபுதபாணி சர்க்கிலியில் விவாகம் செய்துகொண்டு வரலாம். இருவர் செல்வ வேண்டும், நான் தங்க ருக்கு உண்மையான துணைவி.

அடியாள்
காவேரி."

இக் கடிதம் என்னை இடைவெறு. காவேரி என்னை முந்திலும் கலங்கினாள். அக்கனையே மறுவும் கடித மும் எழுதினாள். இதனே அக்கடிதம் :—

"அன்புடனாகத் தேடி அன்புமி இதுவா வருகிறது. உன் பரிசுத்தமான மனமும் அன்பும் வாயிலும் வளக்குத் தெரியும். நான் இனி உன்னவன். நீ என்னவன். முருகன் மூன்றே இருவரும் ஒன்றாகித் துல தர்மம் கடந்துவோம். அடுத்த ஞாயிற்று புரப்பட்டு அங்கே நிற்கட்டெழுகை சாவக்காலம் வருவென். எதிர் பார்க்கவும்.

அன்பு சிறைத்த
வெராவன்."

நிற்கட்டெழுகை ஸுயம்பாவலம் சென்றேன். உம வாய்பாறும், காவேரியும் மற்றொரு கனவாறும் என் னைப் புள்ளிகையுடன் வரவேந்தினர். விட்டிருந்துச் சென்றேன். தோரணம் கட்டி அலங்கரித்திருந்தது. மனை போட்டிருந்தது. அந்தக் கனவால், "இன்று எல்லா முடிந்ததும். மாப்பிள்ளை வர வேண்டும். நான் வாரோ என்று கிணங்கைதீர்க்க. நான் தண்டபாணி ஸுயம்பு பள்ளித் தோழன். இந்த ஐயத்தாடின் மந்திரி. டாக்டர் தண்டபாணி இவருக்கு ஒரு தாம் கிசீனா செய்து அபாயமான நோயைத் தீர்த்தார். அந்த நெய்தியை அவர் மறக்கவிடும். எனக்குத் தண்டபாணி விடம் உயிர். அவர் மனைவியும் மகனும் இப்படி வானத்தை கண்டு கண்ணில் விட்டேன். இந்தப் பெண் ணுக்கு எல்லா எல்லா வரங்களைத் தேடினேன். தங்க ண்டோடு அவள் அன்பு கொண்டு விட்டாள். ஆதலால் "என்றுமூன் வானில் ஐயத்தாரோ வந்திருக்கிறார். அவர் "கடிகட்டிடுமே காசியம். மாப்பிள்ளை வரட்டும். இனி எம் ஊரிலேதான் இருக்க வேண்டும். மக்கள் வரலாம் செய்து வாரும்" என்று. நான் கடனே தகையாடிப் புத்தாடை அணிந்து வந்தேன். காவேரி யும் அவ்வாறே தயாராக வந்தாள். மனைவியும் அமர்ந்தோம். ஒருவரை யொருவர் பார்த்துப் புன் னகைத்தோம். ஒமத் தீ வளர்ந்தது. கேட்டி. மேளம் கொட்டியது. "ஸுயம்பு சாவதான்" என்றார்கள்.

காணும் சாவதாவதுதான் எல்லா மனைவியை அடைத் தேன். தண்டபாணிக்கு அபிவேகம் செய்து, தீப தரிசனம் கண்டோம். என் பிரம்மசரிவத்திற்கு முற்றுப் புனித வைத்து, இவ்வறம் புருசுதேன். மறு வாரமே எனக்கு ஸுயம்பாவலத்தில் பன்னித் தங்கை விடைத் தது. காவேரி, "இனி வேலை வேண்டாம்" என்று விட்டாள். ஆனால் நான் அவளைக் கொண்டு, ஊரில் உள்ள முதிய பெண்களுக்குக் தேவையான எழுத்தறிவு புகட்டினேன். என்னாள் எங்கள் வீட்டுக் கூடத்தின். எப்படி என் கதை?

இப்படிச் சொல்லி முடித்த வெராவனின் பார்த்த நான், "வந்துவருக்கு வாகவி வாய்த்தது போய்க்கனக்கு வாய்த்ததான் காவேரி. நீ பாக்கியவாதி. இப்படி எம்மாத் குடும்பங்களும் ஒத்திருந்தால், உலகம் பேசும்ப மலமாகும்" என்றேன்.

புரணர் சந்திரன் எழுத்து காவேரி வேண்டத்தை வெள்ளி மலமாகிற்று. இவ்வே தேன்றம் விசயது. காவேரி வாழ் போய்க்கிப் பூசித்தது. "இந்தச் சமயத் தான் அவன் தீப தாரத்தி காட்டி, பக்தி ரசப் பாட்டுகள் பாடிக் கொண்டிருப்பான்" என்னுள் வெராவன்.

இருவரும் ஆவவாக எழுத்து அதுவுடனான்கிள் முடித்து வந்தோம். காவேரி, "சகல எம்பி வாழ்க் தால், எம்மாம் இன்பமே" என்ற கம்போதி கீத் தனம் பாடிக் கொண்டிருந்தாள்.

உண்மை, உண்மை! வந்துவன் விட்டும் கொள் ளனர் கந்த பாடத்தைச் வெராவன் விட்டும் கந்தக் கொண்டு, நான் என் வழியே சென்றேன்.

ஆரோக்கியமான சாப்பாடு,
கவையுள்ள சிற்றுண்டிகளுக்கு

பச்சையப்பன் உயர்தாக்க கல்தூர்,
இன்கம் டாக்ஸ் ஆபீஸ், 'கல்தி'
காரியாலயம், அமிஞ்சிக்கரை பஸ்
ஸ்டாண்டு இவைகளுக்கு அருகே
அமைந்துள்ள உயர்தரமான

உ டி பி லாட் ஜ்
நெ. 125, பூத்தமல்லி ஹோட்டல்,
கீழ்ப்பாக்கம், சென்னை

சகலருடைய ஆதரவை விரும்பும்
பொன்னாட்டி
R. பித்தூரநாதவராயன்.

டி.எஸ்.ஆர். அனாக்கிரைவீதை 'சந்தனாதி' தைலங்கள்

குற்றல ஸ்நானத்தின் குளிர்ச்சியைத் தரும்

டி. எஸ். ஆர். & கோ.,

வாஸுநா நிரவிய வியாபாரிகள், கும்பகோணம்.

மதராஸ் ஸ்டீட் டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்ஸ் :

புஷ்பவனம் ஸ்டோர்ஸ்

பைக்ராப்ட்ஸ் ரோடு :: திருவள்ளூர்க்கேணி

கனியாகவிட்டுத் துற இறங்கி அங்கமையடி கம்பீரமாய் விவாதித்து போதினார்க்கு போரிக் கோவையி னுடைய இராஜாஜா சோழனுக்கு அங்கிலை சேர்த்த சோழ நாட்டிற் போ விசத்தனாய்தான். அங்கிலை இறங்கி விடுத்துப் துற இறங்கலுக்கு அறங்கு சேர்த்து இவ்வாறு தீயது. ஆனால் இவ்வாறாக இவ்வாறு யாழ்க்கணம் வரப்போதுமாக அங்கிலை வந்தவர்களுக்கிடம். இவ்வாறு யாசனனுக்கு ஐந்தாவது மெரித்தவர்க்கு போரிக் கவத்தில்கு வரப்போது அங்கிலை வந்திருக்கிறார்கள்க. ஆனால் அங்கமையடி அவ்வாறாகச் செல்லும். மெரித்தவர்க்கு நூத்தலு அங்கிலைகள் கான முடியாவிடுகின்ற அளவு நூத்தலுக்கு கான முடியாவிடுகின்ற மெரித்தலு இவ்வாறோடு சான்றது. போடா முன் வரப்போது ஒழுங்கு போரிக் கவத்தில்கு வந்தவர்க்கு போரிக் கவத்தில்கு போரிக் கோவையி னுடைய கட்டியை மந்தி மணியாகவாது இராஜாஜாதுவந்தலு இவ்வாறாகச் சித்திவாசலு அதுவாசலு சென்ற அளவு விவாதிவாசலுக்கு விவாதிவாசலுக்கு.

இதம் காட்சி-8

இரங்கை கோட்ட ராஜேந்திரன்

இராஜாஜா சோழன் இரங்கைப் படைப்போடு, அவனுடைய மகா வீரப் புதல்வ இராஜேந்திர சோழன் காசத்தினால் நூதன வேதநீலாக முடித்தது. "இனி ஒளித் துதிப் பாயம் இவ்வீர; ஒளித்தாழும் விடாத ஊழ்வினை போன்றது ராஜேந்திரன்" "என்பதை உணர்ந்து கோட்டைய் இரங்கை மன்னன், இராஜேந்திர சோழ னுடனாகப் முடிவாயும் வீர வாய்ப்பும் வைத்து ஐந்தாம் மருத்துவ சாஸ்திரம் - தந்தாக இரங்கைச் சரீத்திரமாவிய "மகா வீரன்" தேர்விக்கிறது. "உங்கை மட சோழன்" என்று பிரசித்தி பெற்ற இராஜேந்திரன், "பெருவடம் சமத்து தும் முடிவும் கோட்டைய்" - என்று குறிப்பிடுகின்றன தமது நாட்டினே த்துள்ள புராதனச் சோப்போடுகள். தமிழகத்துக்குப் பெருமை தரும் இந்த சீர்தி. ரீ. 1017-8 க் நடத்திடுக்க வேண்டுகென்று சரீத்திரம் சொல்லுகிறது.

"உம்ம"
தீரவன் மகா
1915

சரித்திரக் காட்சி-4

ஆண்டியைப் போற்றும் அரசன்

"கம்பி"
தாமஸ் மார்
1943

"கடம் சூழ்த்த உளகொளம் காக்கின்ற பொதுமை, — கடவரிசோம் கழற்செம்-
அடியார்க்கும் அடியோம்!" என்று கத்தாளுக்தி கணபதிசன் போற்றுகிறார், அந்-
பன்மையான ஸ்ரீ ஸ்ரீ சக்கரசித்திரம் வந்திருக்கிறார் ஸ்ரீ பரிவாரங்களுடன். தரிசு-
நிம் சிறந்த சிவன் சேவையான கணபதிசன் கோயிலில் கட்டிக் குப்பாரிசோகத்தி-
நான் வைத்ததும், ஸ்ரீ ஸ்ரீ கணபதிசன் கோயிலில் அளிக்கும் வந்தது. "அரசர்
உன் பிரதிபலிப்புடன் என் ஒரு தான் வைத்தது கோயில். தான் தான் தான் அன்பு
புதுவிட கட்டிய கோயிலில் தட்டும் குப்பாரிசோகத்திற்கும் போக வேண்டிய விதத்திற்கு
என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அந்தப் புதுமாதான் மத்திசன் தனக் கோயிலில் இ-
யான். இராஜசிவன் பன்மையன் கட்டிசென் கோயிலில் கட்டிசென் என்று கோயிலில்
இந்தச் சிவயானிசும் தன் மனத்திற்குமே ஒரு திருக் கோயிலில் நினைக்கிக் கொ-
ளார். அரசன் பொருள் பொருள் சொல்லிசென் கட்டிய கோயிலில் கட்டிசென் இ-
ஆண்டி அன்றிசென் கட்டிய குண்டக் கோயிலில் போதிசன் மத்திசன் இறைம-
அரசன் ஆண்டியைப் போற்றி நினைப்பின் காரணம் இப்போது தெரிசென் தன்மையர்?

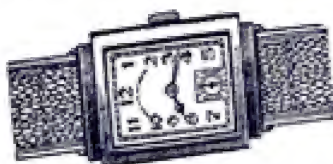

தபாவளி அன்பளிப்பை ஒவ்வொரு
வரும் தனது வாழ்தான் முழுதும் பற
வாது சந்தோஷத்துடன் பாதுகாப்பா!

மினியேசர் "Q-2"

18 காரட் சாஸிட் கோல்டு ரூ. 264
அரபிக் அல்லது புது மாதிரி
எண் கருவடையது ரூ. 180

நியூ காலிப் "E"

நிக்கல் கிங்ஸ் ... ரூ. 62
எவர்லிபைட் கிங்ஸ் ... ரூ. 71
ரோல்டு கோல்டு ... ரூ. 84
18 காரட் சாஸிட் கோல்டு ... ரூ. 197

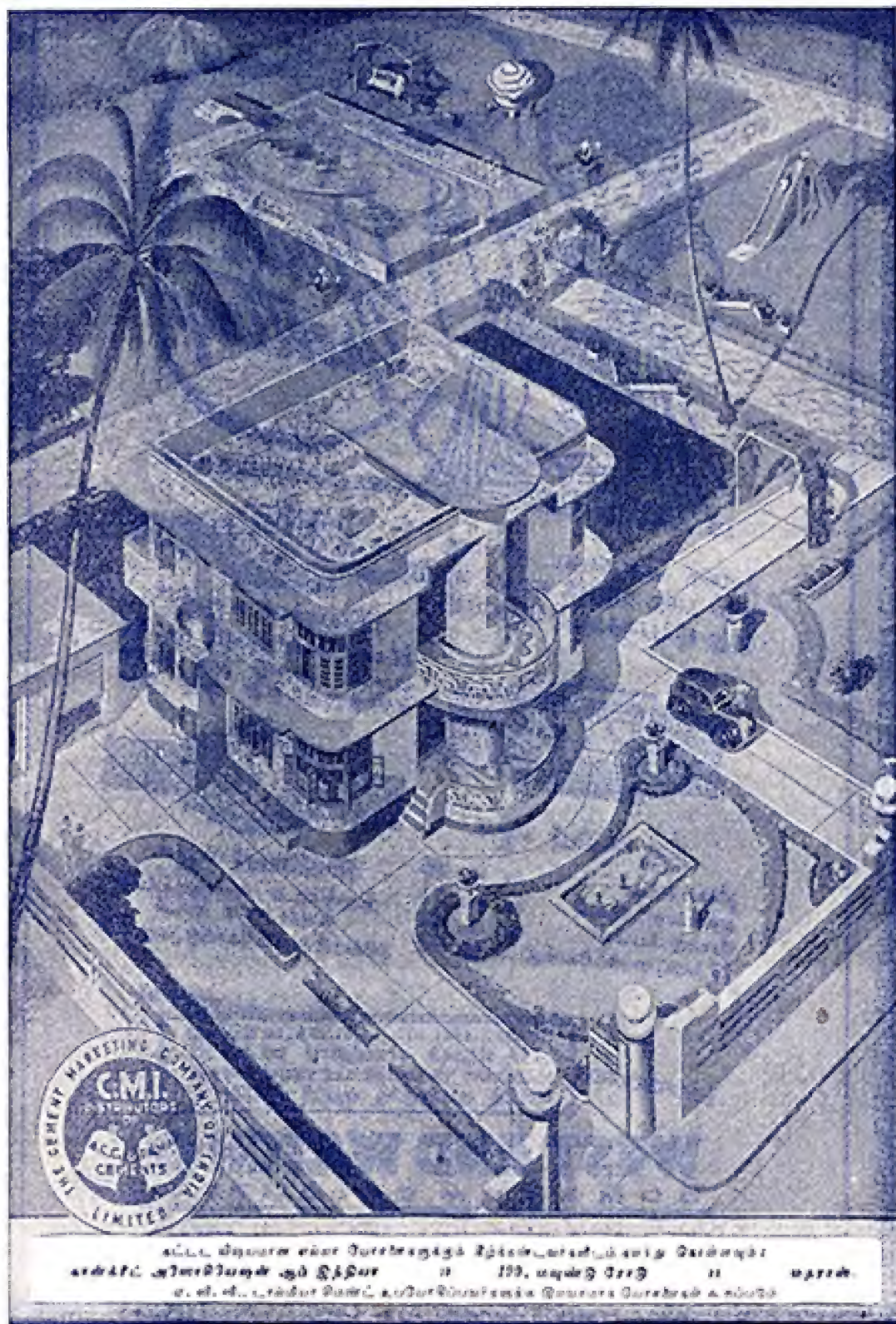
மினியேசர் "M"

உருண்டைக் கண்ணாடியுடன்
கடிய நவீன மாதல்
18 காரட் சாஸிட் கோல்டு ... ரூ. 168

எல்லாவிதமான சரியான அளவற்ற உருவத்திலும் விசைப்பாடு
படுத்தி விடுக்கும் செவ்வகமான மாதல்களையும்
சரிசெய்ய இயலாது. கிட்டி உருவவரை உருவான
வரையில் ஆட்டிக்கு அளப்பி வகைப்படுத்தும்.

WEST END WATCH CO.
BOMBAY - CALCUTTA.

வேஸ்ட் என்டு வாட்ச் கோ., பம்பாய் — கல்கத்தா.

• ஸ்ரீமத் அம்புஜம்மாள் •

அந்தப் பெண்ணைக் கைது செய்து வேண்டுமென்று சர்க்கார் அபிப்பிராயம் கோரியபோது கண்புலி அதற்கு விரோதமாக அபிப்பிராயம் கோடுத்தார். அதன்விடத்தில் பிரபுவுக்கும் சற்றுப் பிடிக்கவில்லை. இறுதியில் அபிப்பிராயத்தில் புறக்கணித்தே சர்க்கார்தான் பெண்ணை அகலவைத்து 'அரோன்ட்' செய்ய உத்தரவிட்ட போட்டார். விசில்விடத்தில் பிரபு

அவர்களுக்குப் பல அபிப்பிராய பேதல்கள் இருந்த போதிலும் அக் காலகாலியை தகர்ப்பதற்குத் தக்கவராயிடம் அபராத பத்தி இருந்ததான் வந்தது. சதா அவர்களுக்குச் சம்பந்தம் பற்றியே பேச்சு விட்டது. கூடிய மட்டும்கூட விரைவில் கொடுக்கவேண்டும் என்று வலுவாகவும் நடத்தி வந்தார் மகாத்மா எங்கள் விட்டும் தங்கியே போது ரோமிய ரோமம் அவர்களுக்குரியேயே வித்திற்குப் பரிசு மெய் மறந்து விடப் பணிவதுமே.

சிறை செல்வமே அவருக்கு எப்போதும் கம்பிக்கை கிடையாது "என், தானாக வறுமையில் சிறைக்குச் செல்வ வழியேயே போகிறதில்லை கூடிய மட்டும்கூட சிறைக்குப் போகாமல் வேலை செய்வதே சம்பந்தம். அப்படி, ஏதாவது அவர்களுக்கேயே என்னை? சிறைப்படுத்தவதான இருந்தால், அதற்காகப் பணப்பட்டுப் போகிறது மில்லை" என்று அடிக்கடி கூறுவார்.

இவருக்கு ஒவ்வொரு மனதையும் சிப்பிடுதல் மில்லை. மனதில் உள்ளதை உண்மையாகவே வெளிப்படுத்தக் கொட்டி விடுவார். விட்டிலும் வெளியிலும் ஒரே விதமாகவே நடந்து கொள்வார். வெளியினதிலும், விட்டு மனதிலும் எந்த வேத புத்தியும் பாராட்ட மாட்டார். எல்லாவற்றையும் ஒரே மாதிரியாக ஒரே கண் கொண்டு பார்க்கும்பாதி. கோபம் வந்தாலும் என்னா? மீதம் ஒரு மாதிரி வாகச் சிறி விழுவார்.

நான் சிறை செல்வ விருப்பமேயோது இவர்தான், "உனக்கு உண்மையில் கம்பிக்கை இருந்தால் சிறைக்குப் போகலாம். ஆனால் போதுமான மதிப்பைச் சம்பாதிப்பதற்காகவும், மீறிப் போகும்படியான தொகைத் தொகையையும் போவது கூடாது. நெய்றுக்குப் போகிறதே ஒரு தைத்தியமாகி விடக் கூடாது. நீ நெய்றுக்குப் போய்க் காசியம் செய்வதை விட, வெளியில் இருந்து பலவிதங்களிலும் தேசத்திற்குச் செவை செய்வது சம்பந்தம்" என்று எனக்கு ஒரு கீண்ட உபக்கிரகம் செய்தார்.

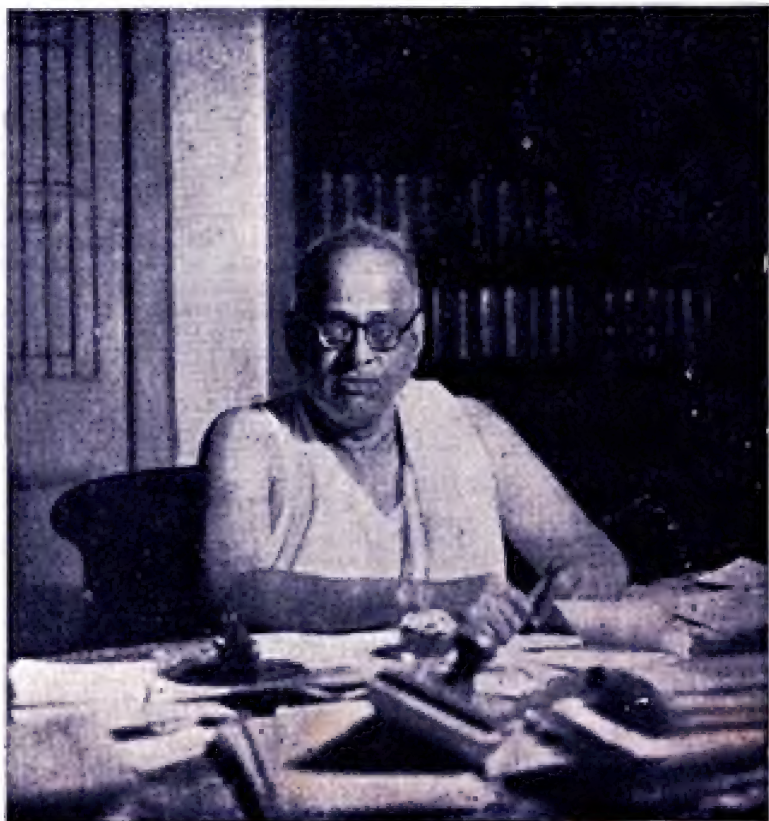
தனமயம் கையிலும் செல்வங்கு வந்தபோது இவர்

வேதநிகரமாகப் பெரிய தொகுதையாகக் கொடி ஊர்வதற்கு நடத்தி வைத்தார் என்பது சமது சம்பவம் அசம்பவ சந்திரம் அநிந்தயாக வெள்ளம் அநிந்தயதான். அப்போது இவர், "என் அனுபவமேமாக கம் ஊரில் நாக் கெட்டத்திற்கு குண்டாகப் போகிற திண்ணை. ஆவசத்திலும் அவர்களிடையே கனம் ரோமம், கிவலு, தருவலு இவைகளில் ஊர்வனம் ஊர்வனம் பார்த்துக் கொள்வப் போகிறேன். ஊர்வனத்திற்கு என்னைச் செய்வார்கள். ரோமிய சிதாவமாக நடந்து கொள்ள வேண்டும்" என்று சொல்லிச் கொண்டுதான் ஊர்வனம் நடத்திப் போனார். ஆகிலும் "என்னைச் சேர்த்துவிடுமோ" என்று அவர்களுக்குப் பங்குதான்!

தேவதம் ரோமம் நடந்த போது இவர் அங்கு அங்கு

சிறைக்குச் சென்றிருந்தான். எதற்குச் சென்றிருந்தான்? இவருக்குக் கெட்டத்த வசவுக்கும் கங்குலகாரி மில்லை. விட்டிலும் இவரைப் பல முறைத் தி மோட்டைக் கெடுதல்கள் வந்து குவிந்த வண்ணமாயிருந்தன. தினம் காலை விட்டை விட்டுப் புறம் பட்டால் இரவு 11, 12 மணிக்குத் தான் வந்து சேருவார். இவர் வரும் வரை எங்களுக்குத் துக்கம்வராது. விட்டிற்கு வேறுமாதம் வந்து சென்றால் கங்குலகாரி மோட்டையாகவா, டபர் சென்ற தொண்டில்கள் இவர்களை ஊர்வதன் எங்கே கிவலு, சங்கே கிவலு, சங்கே கிவலு மாதிரி வரை மாதிரி என்று இவைகளில் பற்றி வேண்டாம் கெட்டுத் தெரிந்துகொள்வோம்.

சிறை செல்வமே அவருக்கு எங்குக்கும், கிவலகாரி கெடுதலில் சேர்த்தால், அதிலும் ஒரே வரை மாதிரியும், கிவல கரோமான வரைகளில் அநிந்த இருந்தே எனக்குத் தெரிந்த எங்கும் எனக்குச் சிறை

யிடிக்காமல் போய்விட்டது. நானும் என் தம்பியும் கூட. இந்த மனெக்ஷன் வேலைகள் பங்கு எடுத்துக் கொண்டுோம். என் தந்தையின் பொது வேலைகளுக்குக் கொடுக்க மரம் மனைமராக மரமளிக்குது. வேலை செய்த உதவுவது என் தம்பி பார்த்தசாரதியின் வறுக்கில் அவருக்கு அவருடைய சகாக்களும் சேர்த்துச் செய்த வேலையே அந்தத் தேர்தலை ஒரு பெரிய வெற்றியாகவே விட்டது.

சேவாஸ்தியக் கட்சியை ஆரம்பிக்கும் ததயாவின் ஸ். ஆர். நான் என் தகப்பனாரைச் சந்தித்துப் பேசுவதற்காகப் பெங்களூரில் என்னை அகத்திற்கு வந்தார். அவர் வந்த பொது மாலை மார்ச் 5 மணி இருக்கும். இராய் போதுவதென்றான பூசி. பாலமும், ஸாக்கா லாந்தையும் வட காட்டுச் சாம்பாட்டை என்னைக் கொம்பப்பட்டுத் தயார்த்து வைத்திருந்தோம்.

உலர்ந்து போயிருந்த என் தகப்பனாருக்கும் தாயார்க்கும் அய்யிராயப் பெரும் உற்பட்டது. அதன் விளைவாக இவரின் குரங்குப் பிம்பமொன்றைக் கேட்டன. இரவு தங்குவதாக இருந்த ஸ். ஆர். தான் உடனென்று புறப்பட்டு விட்டார், அவ்விரவே நானுக்குத் திரும்ப வேண்டுமென்று தகப்பனார் என்னை சொன்னியும் கேட்கவில்லை.

இந்தச் சென்றிவைத் தகப்பனார் உன்னெ வந்து என்னைவிடச் சொன்னார். "என்ன குழந்தை போய் வந்ததென்னென்று, இந்த தான்! நினை என்ன புறப்பட்டுவிட்டான்!" என்று. ஸ். ஆர். தானின் மூலம் ஒரு குழந்தையின் மூலம் போவதற்கு இருக்கும் பார்ப்பதற்கு.

தகப்பனார் சமீபம் உத்தரப்போலுத் தானை என்னை விட்டு அது என்னை மூடித்துக்கொண்டு படுக்கப்போனோம். போன காசி திரும்பி வந்தது-போனபடியே! விவப்புறமோ! இப்போதுது இவ்வருள் என்னைப்போய் போய் சித்திக்குக் கொண்டு காசிக்குத் திரும்பி கொண்டு. ரயிலுயின் போனதும் அவர்களிடையே இருந்து வந்த அய்யிராயப் பெரும் மறைந்தவிட்டதாம். பரஸ்பரம் ஒத்தப்போய் விட்டார்கள். எனவே ஸ்வாஸ்தியக் கட்சி சம்பந்தமான பேச்சுகளைத் தொடர்ந்து போய் மூடிப்பதற்காகத் திரும்பி விட்டார் தான்!

ஸ். ஸ். ஆர். தானிடமும் உபாய் போனிடமும் என் தகப்பனாருக்கு ஒரு தனிப் பீதியும். அவர்களின் குணத்தையுண்டிச் சொன்னிச் சொல்

லிப் பேருமையப் படுவார். சில விஷயங்களில் கண்டனமும் சொல்வதுண்டு.

யினன் தானைப் பற்றியும் "கண்ணுணவதி" என்ற அய்யிராயம், "வண்ணி" என்ற அவர் போனபேர்தம் பெத்திக்குக் குட்டிக்கு. ஸ்ரீமதி சரோஜினி காயுடுவை "கண்ண அறிவான்" என்று அவர் சொன்னதுண்டு. எந்திரனின் இவ்விருவரையும் அடிக்கடி என்னிடம் குறிப்பிட்டுச் சொன்னிருக்கிறார்.

சேவாஸ்தியக் கட்சி உற்பட்டதி விருந்திதே காசிக்குக்கும் தகப்பனாருக்கும் இடையே அய்யிராயப் பெரும் உத்தரவுகளை ஆய்வித்த விட்டது. இத்தற்குப் பல காரணங்கள் இருந்தன. இவற்றின் மூலக்காரணம் குறிப்பிடத்தக்கவைகளுக்குத் துண்டு. இந்த மூலக்காரணம் விஷயம் அந்த ஒத்தமைவைத் தம்பியின் கண்டனம் மூலம். என் தந்தையார் எப்போது. காசிக்குக் காசிவானைச் சார்ந்த பீதிபோக்கவானை இந்தக் கணின் பெரியதாகக் கேட்டதாம். இந்தக் கணுக்கும் மூலக்காரணம் எற்பட்ட இருந்த உடையாக்கை மூலத்தென்தம் கருதினார்.

இரண்டாவது: மூன்று ஸ்வாஸ்தியம் வேண்டுமென்று தீர்மானித்திருந்த மகாத்மா அங்கானின் பீதி கண்டவாக இருந்தது.

மூன்றாவது: அடிக்கடி காசிவான் கார்டுகளைக் கொடுக்கவான் சொல்வதும், உத்திரியாக்களையும் பன்னிக்களங்களையும் விடச் சொல்வதும் விவரித்தமான பணி விருந்தியாகம் என்று என் தந்தை கருதியது.

காலவது: மதத்தையும் அறிவியலையும் ஒன்றுக்கே இவ்வதாம் இரண்டும் குழம்பிச் கேட்டுப்போனும் என்று தந்தைகளைத் தத்து அறிவியல்தான் மூலக்காரணம் மக்க் கொடுக்கவந்தான் என்பது இவர் அய்யிராயம். இவ்வாறு காரணங்களால் மகாத்மாயுக்கும் என் தந்தையாருக்கும் இடையே இருந்த பிணக்கு அநிகரித்தது.

தகப்பனார் கெனவதி காசிவானுக்குத் தீர்மானிக்கவந்த தவிர்த்தக் கொண்டிருந்த சமயம் மகாத்மாயிடமிருந்து ஒரு அடிதல் வந்தது. அவர், "க ஆழம் தெரியாமல் காணவந்தது கருதினவன்! சர்ச்சிக்கக் சென்றிதேன்" என்று பொருள்பட எழுதி விருந்தார். அதைத் தந்தையார் என் தாயாருடம் சொன்ன, "காண என்ன பதில்

எழுதினேன். தெரியுமோ? 'உலகன் ஆய்வாதத்திற்கும் காண சித்திக்காவேறியிருவென்' என்று எழுதிவிட்டேன்" என்று.

கேள்வதி காசிவானுக்கு என்னைக் கூட்டிக்கொண்டு போனும் படி என்னைவோ கேட்டுப் பார்த்தோம். "கிச்சன் தகையாக இருந்து வந்ததும் காசிவான் வடவாக்கை கொண்டு, அந்த காசிப்பெருமையான மூட்டியு ஸ்ரீமதிவந்தையும் காண பார்த்தவேண்டாமா?" என்றும் கேட்டுப் பார்த்தோம். உய்க்குக் கிணக்கும் புருஷமாயும் பதனியையும் தம் குடும்பத்தார் பார்த்தும் கேட்டுக் கருவியாக வேணும் என்று தகப்பனார் என் பொருள்தம் கிருமியை நினை. என்னை வந்தக் கூட்டத்திற்கும் அமைத்தக் கொண்டுபோக மாட்டார். விட்ட விட்டு வேறியே போய்விட்டாரோ, விட்டு குரங்குமும் விட்டார் குரங்குமும் வருவதென்கிறார்!

என்னும் இவருக்குத் தம் குடும்பத்தாரின் பீதிக்குத் பார்த்திருக்குருவாய்க்கு! இவருடைய காசி என்னைத்தின் ஆழம் குடும்பத்தின் காணின் வராவது போய் காண்படுமப்போது புருஷனும். என்னி கொடுத்தம் டாட்டின காலவையுப் பார். அனாமணி கொடுத்தம், "குழந்தைக்கு என்னைவாக இருக்கிறது? டெம்பெரேச்சர் எடுத்து தாயா?" என்றென்னும் தோன தோனப்பார். 20, 25 வயதானும் காணின் இவ் கண்ணின் என்றும் குழந்தைகள்தான்!

ஒரு சமயம் தகப்பனார் காண்புரி காசிவானுக்குப் புறப்பட என்னை தவிரவி விட்டது. சாயல்களையும் ஆழம் ரயிற்றுக்குப் போய்விட்டார்கள். அந்த என் கையறுக்குக் கரும ஓர். மாலை 105 மணி எதறிவிட்டது. இந்தச் சென்றி தகப்பனாருக்குத் தெரியாதது. அவர்மூன்று வந்தையும் மறைக்க மூடிவது. போய் சொன்னதும் அப்பட்டுக் கொள்வோம். துண்டித்துண்டி கேட்டு உண்ணமைய வர வந்ததது கிடுவார்.

டெம்பெரேச்சர் 105° என்று தெரிந்ததும் தாமதம்: "ஓ! போச்சு! போச்சு!" என்று அவரினார். ஓடினார் கேட்டுவரை. "டாட்டினா சாரை கூட்டிக்கொண்டு வருகிறேன்" என்று கிண்பினார். அவரைச் சமாதானம் செய்ய தற்குப் பொதுமென்கருகிவிட்டது. "குழந்தை இப்படி இருக்கும்போது

எங்களிடம் மேலே கண்ட K. R. S. லேபில் உடைய உயர்ந்த ரக பாவாடை நாடா துணிகளும், 151 கெம்பர் தையல் தூல் கண்ணெனும் தயாராகின்றன. மேலும் உயர்ந்த ரகம் நவீன பட்டு ரிப்பன்களும், புதுப்பட்டு ரிப்பன்களும், பின்னல் கயிறுகளும், பல ரகங்களிலும் கலர்களிலும் தயாராகின்றன.

தங்கள் தேவைகளுக்கு கீழ்க்கண்ட எங்கள் விவரத்திற்கு எழுதிக் கேட்கவும்.

K. R. சுப்பையர்

16, லேனராஷ்டிர தெரு
திருச்சி.

ஒலிபெருக்கி ஏற்பாடுகள்

தேன் இந்தியா முழுவதிலும் மிகவும் சிறந்தது எங்கள் ஒலிபெருக்கி என்று பலராலும் புகழப்பட்டது.

மற்றும் எங்கள் கம்பெனியில் ரேடியோ, சினிமா சம்பந்தமான சகல அலுவல்களும் கவனிக்கப்படும்.

விபரங்களுக்கு:

ரேடியோ சேல்ஸ் & சர்வீஸ்

சின்னக் கடை விதி

::

திருச்சி.

SRB

தஞ்சை ஜில்லாவில்
ஜவுளிகளுக்குப் பிரபலமான இடம்
எஸ்.ஆர்.பிரதர்ஸ்
மாயவரம்

மதுரை, காஞ்சிபுரம், பெங்களூர், ஆலி மதராஸ் மற்றும் மலையாளம் போன்ற இடங்களில்
ALWAYS USE S. R. BROS. GOODS

புதுப்புயலைத் தரத்தக்கதும்
விடமின் கூடினதுமான

அல்லி மார்க்கு நெய்

சக்தியைத் தரக்கூடியது. கித்திற்காக
உங்களுடைய குழியை ஆகரங்களை
அல்லி மார்க்கு நெய்யை
மையலுக்கும் சாப்பாட்டுக்கும்
கனித்து வாங்குங்கள்.

புத்தம் புதிய கெட்டியைக்கொண்டு தயார் செய்த
அல்லி மார்க் நெய்யை உபயோகிப்பவர்கள்.

தயாரிப்பவர்கள் :

மு. ல. பொன்னப்ப செட்டி & பிரதர்ஸ்,
கோவமுத்து.

மான் மார்க் ரெங்கன் வைங்கன்
செட்டி 19

மேல்

மேல்

சென்னை குவார்டிசனில் கிடைக்கும்.

தயாரிப்பவர்கள் :

அ. ரெங்கசாமி செட்டி & கோ.,

அராய்பு மியாபாரம், திருச்செருப்பள்ளி

நற்கால நாகரீகத்திற்கு ஏற்ற உத்தரவாதமுள்ள
அரசின் சமர்ப்பண தங்க நகல்களும் கிடைக்கும்

காசகுலாந்தகம்

பாதாண இராமசே பவங்கா
ஷயத்தின் ஆரம்ப அறிநூல்

இராவில் தாக்கமின்றி, இளைப்பு இராமசே மூலக்கவிட முடியுமாம் வகுத்தும் நன்மையுடன், எங்கள்
காசகுலாந்தகத்தை உபயோகித்தவுடனேயே ஆனந்தமடைவார்கள். இது கவாசாசாயத்தின் உண்டாக
வும், உபயோகமானதுகளை அகற்றி, கவாசத் தடங்கலை நீக்கி, இராமன் இளைப்பைப் போக்குவதின்
தெரிந்தமையான முறைப்படி தயாரிப்பதில் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். கிடை. 2-8-0, தயார் கிடை 0-12-0

மலையாள மெடிக்கல் ஹால்

189, வக்கில் புதுத் தெரு,
மதுரை.

N. B.—வக்கிலிடம் குறைந்த விலையில் சகல ரோகங்களுக்கும் அனுபவ குணக்கண்ட
மலையாள மருந்துகளை கிடைக்கும். பெரிய செட்டினைக் இராமன் அனுப்பப்படுகிறார்.

மேலான லைங்களுக்கும், நாகர்க்கான பவுன் நகைகளுக்கும்
அசல் வெள்ளி சாமான்களுக்கும், நம்பிக்கையான இடம்.

P. A. ராஜு செட்டியார் & பிரதர்

P.A. ராஜு செட்டியார் & பிரதர்

சாலை, குளம் 218-A, பி.பி.39, கோயமுத்தூர்

மனைப்பிரவாளம்!

ஸர். ஆர். கே. ஷண்முகம் கிராமியர்

வேளாளர் தாயுதவும் தானும் ஒருநாள் எங்கள் தம்பக் கிருஷ்ணராமன் ஒரு விஷயத்தைப்பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்த போது, "நீங்கள் 'மென்ஷன்' பண்ணின 'மேட்டை' பற்றித் தான் 'கம்பிட்' செய்து தான் 'அவிவ்' 'மிட்' பண்ணும்போது 'வைவ்' ஆக 'பிப்' சொல்லு கிறேன்" என்று கிருஷ்ணராமன் கூறினார். கிருஷ்ண ராமன் பேசிய விஷயமாகக் கவனிக்கக் கூடியது ஒன்றுமில்லை. ஆகவே படித்த தமிழர்கள் தங்களுக்குள் சாதாரணமாகப் பேசுவது இந்த மாதிரிதான். ஆதலால் அன்று எங்கு என்னவோ ஒரு எண்ணம் தோன்றியது. கிருஷ்ண ராமன் சொந்தம் பேசிய வார்த்தைகள் பதின்மூன்று; அதற்குள் எழு வார்த்தைகள் ஆகவே!

கிருஷ்ணராமன் விட்டிருந்தது தங்களை நிரூபி யவரும் வாரியர் எங்களுக்குத் தோன்றிய எண்ணத்தை வேளாளர் தாயுதியிடம் சொன்னார். "தம்முடைய தாய்மொழியில் சாதாரணமாகப் பேசும் சக்தியைக் கூட நாம் இழந்து விட்டோமல்லவா? நாம் பேசும் போது தம்முக்கு அதுபலது வார்த்தைக்கு மேல் ஆகவேச் சொற்களை உபயோகிக்கிறோம். அதுவும் என்னவது ஆராமமாக உபயோகிக்கிறோம்? அநேக மாகத் தமிழில் வரக்கூடிய சொற்களுக்குப் பத னாக ஆகவே வார்த்தைகளை உபயோகித்தாலும் பரம வில்லை. ஆனால் எத்தனை தமிழ் வார்த்தைகளைக் கூட ஆகவேப்படுத்தி விடுகிறோம். 'நாளை நான் சந்திக்கலாம்' என்பதற்கு, 'நாளை நான் 'மிட்' பண்ணலாம்' என்பதன்மேல் சொல்லுகிறோம்? இந்த வர்த்தம் இப்படியே பேசிக் கொண்டிருந்ததால் தமிழ் மொழிக்கும் பதனாக ஒரு மணிப் பிரவாள தடை அல்லவா தமிழ்நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிறது? இதை மாற்ற தாம் முயற்சி செய்ய வேண்டாமா?" என்றேன்.

நான் சொன்னது சொல்லும் சரி என்று தாயுதி ஒப்புக் கொண்டார். ஒரு சீர்திருத்தத்தைப் பற்றிச் சுமார் பேசிக் கொண்டிருப்பதைவிட அதைச் செய்து காட்டுவதுதான் உத்தமம் என்று தானும், தாயுதியும் முடிவு செய்தோம்.

இனிமேல் இருவரும் தமிழில் பேசும்போது ஆகவே வார்த்தை களை உபயோகிக் கவும் பேசுவது என்று தீர்மானம் செய்தோம். தம் முடைய தீர்மானம் பரம்பட வேண்டு மானால் தவறுதலுக்கு ஏதாவது தண்டனை விடுத்தார்களே சீர்ப் படுமென்று தாயுதி நம் அபிப்பிராயத்

தைச் சொன்னார். தானும் அதை ஒப்புக் கொண் டேன். தமிழில் பேசும்போது ஆகவே வார்த்தைகள் உபயோகித்தால் இவ்வொரு வார்த்தைக்கும் கானது அபராதம் கொடுக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்தோம்.

இந்த முடிவை எப்பொழுதிருந்து அமுதுக்குக் கொண்டுவருவது என்று அறிந்தபடியாக வேரான தட்டது. அபராதத்தை அமுதுக்குக் கொண்டு வருவதற்குள் இடைவிட வே காவம் அப்பாவிக்க வேண்டுமென்று தாயுதி அபிப்பிராயம் பட்டார். விதாயக சந்தித்த வர இன்னும் எட்டு நாட்கள் இருந்தது. அன்று முதல் இந்த நடவடிக்கை அமு துக்கு வர வேண்டியதை ஏற்பாடு செய்தோம்.

இவ்விதம் தங்களை முடிவுசெய்த அன்று சாய்க் காலமே வெற்றிக் கங்கள் தம்பர்கள், கனகசபை முதலியார், மனகற்புணியர் போட்டியார், சென்னைக்கு முதலியார், ஜானகிராம அம்பர், கிருஷ்ணராமன், சாமையர் முதலியார் முதலியவர்களுட்குத் தங்களை எங்கள் முடிவையப்பற்றிச் சொன்னோம். அவர்களுக்கெல்லாம், "நாங்களும் இதில் சேருகிறோம்" என்று வேற ஆவனாகச் சொன்னார்கள். அபராதங்கள் எல்லாம் வரும் செய்து போட்டு நமக்கே ஒர் உண்மையாக் போட்டு வேண்டுமென்று ஒரு தம்பர் சொன்னார். உடனே ஒரு போட்டியைவரும் தயார் செய்தோம். அடுத்த ஈட்டம் தான் விதாயகசந்தித்த நிகழ்விருந்து இந்தத் திட்டம் அமுதுக்கு வருமென்று எச்சொ ருக்கும் தெரிவிக்கப்பட்டது.

விதாயக சந்தித்தோம் வந்தது. அன்று காலை என்னுடைய பங்குசாத்திராட்டத்தின் உடையிக்கொண்டிருந்தோம். உடையர் ஒன்றுபட மணிக்கு வேளாளர் தாயுதி வந்தார். புதுத்திட்டம் அன்றைய நாளே அமுதுக்கு வந்திருக்கிற விஷயத்தை நாம் மறந்து விட்டோம். வேளாளர் தாயுதி மேட்டை சதோ ஒரு கணவிக்ரு, "நாம் அதைப்பற்றி என்னுடைய 'மோயிப்' மிடம் கேட்டிருக்கோம்" என்று பதில் சொன்னேன். உடனே, "கானது அபராதம்!"

என்று எக்கவிப் போதி தாயுதி உட்கை போட்டார். அப் போதுதான் எங்கள் குடைய திட்டமும் என் தீர்மானத்து வந்தது. "முதல் அபராதத்தை உங்களுக்குக் விதிக்க வேண்டுமென்று தீர்மானித்திருக்கோம். என் எண்ணமும் தீர்மானித்திருக்கிறது" என்று வேளாளர் தாயுதி அகத்திருந்

பிறகு எவ்வளவோ ஐக்கியமாயாகப் பேசினோம். எப்படியாவது நாயுடுயிடம் ஒரு காணாது அபராதம் வாகட வேண்டுமென அன்று நான் எவ்வளவோ குழிச்செய்தும் பயன்படவில்லை.

அன்று சாஸங்கமன் கெம்பியில் என்னோரும் சந்தித்தோம். நாமக்க நூற்காலில் உட்காத்தி விட்டிருந்தேன். வேண்டியவர்கள் எவ்வளவு சந்தியில் ஒரு சின்ன மெனதுகையர் போட்டு அதன்மேல் தாக்கத்தாகச் செய்த ஒரு உண்டியல் பெட்டியையும் வைத்தான். உண்டியல் பெட்டியைப் பார்த்ததும் அங்கையரும் ஐக்கியமாத யாகி விட்டார்கள். போக மட்டும் அதிகமாகக் காணும். போகில் தாராளமாகக் கஷத்து கொள்ளும் பாசகராமனியர் செட்டியார் மெனதை சாதித்தார். சாமசார் முதலியார் எப்போதும் அதிகமாகப் போ மாட்டார். அன்றைய நேரம் குறுக்க குறுக்க மெனது விசத்ததை அனுப்பித்தார். அபராதத்திற்குப் பந்திடு கொண்டு போவதற்குப்பது சரியான என்று நாயுடு பேசினார்.

யுத்த விஷயங்களில் கெடுக்காரன் நியுனர். யுத்தப் போக்கைப்பற்றி என்னோரும் அறையத்தான் கேட்பது வழக்கம். "சாஸ்திரம் 'யா' தீர்த்து' என்ன?" என்று கணகாபை முதலியார். "கெடுக்காரன் பதில் அளிப்பதற்கு முன் முதலியார் தயவுசெய்து அறையனாகையர் பெட்டியில் போட வேண்டும்" என்று நாயுடு. முதலியாரும் பெட்டியில் அறையனாகையர் போட்டார்.

யுத்த சாமராதத்தைப் பற்றிக் கெடுக்காரன் போ ஆய்வித்தார். "ஜென்மம் மண்டலமாகப் பன் போர் குண்டுகளிலிருந்து புறங்காட்டு ஒருவர்கள் என்று யோயோ வாலிபாகச் செய்தி போகப்பெட்டது" என்று. "என்ன இவ்வளவு இக்கணமாகத் துறிக் கத்துவிட்டே!" என்றேன். "ஆயம், தீவன

மாகவும், இக்கணமாகவும் பேசினோம்தான் அபராதத்திலிருந்து என்னும் துன்பிக்க முடியும்" என்று கெடுக்காரன்.

அன்று உட்படம் கணகாபை முதலியார் அபராதமாகக் கணகாபை முதலியார் பெட்டியில் போட வேண்டிய வந்தது. கத்தாக்கத் துறிக் கோகைய முதலியாருக்கு வேறு கஷ்டமாக இருந்தது. "சாரம் ஒன்றுக்கு சொத்தமாக ஐந்து ரூபாய் அபராதம் முன் பணமாகச் செலுத்திவிடுகிறேன்" என்று கணகாபை முதலியார் சொன்னார். ஆனால் மற்றவர்கள் இதற்குச் சம்பந்திக்கவில்லை.

நீள்கு நெய்க்கால் உண்டியல் பெட்டியில் திறைத்துவிட்டது. இந்தத் திட்டத்தில் காரணமாகப் பன் சத்தெக்காலும், திக்கல்களும் ஏற்பட்டன. உட்படம், கெட்டெய்க், கெம்பி, நாமக்கிடம், பீரேயில், கார்—முதலிய இதுபோன்ற வார்த்தைகள் உபயோகிக்கவார எப்போதும்பற்றிப் போய் திக்கல் உண்டாயிற்று. கோமளாசேகரும் சாதாரணமாக உபயோகிக்கும் ஆங்கிலச் சொற்களை உபயோகிக்கவார என்று முடிவு செய்தோம். இந்த முடிவுக்குப் பின்னும் "கைம்" என்னும் வார்த்தையை ஒருவர் உபயோகித்தார். இந்த அபராதம் உண்டா இல்லையா என்று பின்னும் திக்கல் உண்டாயிற்று. இவ்வித சத்தெக்கல் ஏற்படும்தோது இறுதியான முடிவாகச்சொல்ல ஒருவரை நியமிக்க வேண்டுமென்று ஆனோசனை தோன்றியது. எவ்வளவு துன்பங்களில் மணிக்கவுண்டி என்று ஒருவர் இருக்கிறது. அவருக்கு ஆங்கிலம் தெரியாது. வழக்கை முடிவு செய்து நீதிப்புகை இவ்வளவு சரியான நீதியை என்று மணிக்கவுண்டியர் எவ்வளவு உட்படத்திற்குத் தீவனமாக நியமித்தார். சாதாரண ஒரு ஆங்கில வார்த்தை துறிக் கத்துவிட்டது என்ற சத்தெக்கல் ஏற்பட்டால் அது விஷயத்தின் முடியான நீதிமைப் சொல்ல வேண்டியவர் மணிக்கவுண்டிதான்.

எவ்வளவு உட்படத்தில் இப்போது இன்னும் அதிக துன்பங்கள் சேர்த்திருக்கிறார்கள். கெம்பியில் உரும் போது எவ்வளவு சம்பவங்கள் வேறு குகையாக இருக்கும். கணகாபை முதலியார் இப்போது கத்தமாகத் துறிக் கோகைய. அவர் கோடுக்கும் அபராதம் குறைத்துவிட்டது! ஆனால் மணிக் எவ்வளவு அளி எப்போதும் 'கோயில்' என்ற ஆங்கிலச் சொல் கெய் உபயோகித்து அபராதம் கோடுக்கிறது. இவ்வளவு கணகாபை துறிக் வார்த்தையை என் மற்றது விடுகிறீர்கள் என்று ஒரு கேள்வி வந்தபோது. "மணிக் அன்னது சம்பாரம் என்னும் வார்த்தைகள் உபயோகிப்பதற்கு வேண்டியா விடுகிறோம்!" என்று முதலியார். இந்த ஒரு வார்த்தைக்கு மட்டும் துறிக் கத்துவிட்டுக் கோடுக்க வேண்டுமென்று அவர் கோடும் துறிக் கத்து விட்டது சம்பந்திக்கவில்லை.

தெற்றையதிலும் வேறுசார் நாயுடு ஒன்றே முக்கால் அறு அபராதம் கோடுக்கியென்று தெரிந்தது. அவரின் அப்போது பணம் இல்லை. ஆகையால் கெடுக்காரனிடம் கடன் கேட்டார். கெடுக்காரனிடம் சின்னதற்குக் கடனாக இல்லை. இவ்வித அறுபணம் ஒன்று எடுத்துக் காணாதுகையர் சேர்த்தே போட்டு விடுகிறேன் என்று உண்டியல் பெட்டியில் அவர் அத்த இரண்டுகளையும் போடப் போனார். வேறுசார் நாயுடு "நாமக்க" என்று. அதிகமாக விழப்போன காணாதுகையர் சேர்ப்பதற்குப் போய்விட்டது!

உண்டியல் பெட்டியில் செரும் பணத்தை எவ்வளவு துறிக் கத்துவிட்டாகச் சொல்கிறதென்று நீதியாகத் துறிக் கெடுக்காரன்.

சூரியா டயமண்ட்ஸ்

மூலப்பிற்கும், ஜோலிப்பிற்கும்
பெயர் பெற்றது.

எல்லா ஊர் ஐரூப் வியாபாரி
கடைகளும் கிடைக்கும்

★

தயாரிப்பாளர்:

M.V. லெக்ஷ்மி நரசிம்ம செட்டி & கோ,
பேரங்கடை வீதி :: திருச்சிப்பம்.

ம து ர யி ல்

நம்பிக்கைக்கும், நாயைத்திற்கும் பாத்திரமான இடம்

ஸ்ரீ ராதாகிருஷ்ண ஸ்டோர்ஸ்

குறைந்த விலையில், எங்களிடம் எல்லாவிதமான கோயமுத்தூர், பெங்களூர், சேலம், காஞ்சிபுரம் நூல் பட்டுப் புடவைகளும், சேலம் வேஷ்டி, ரகங்களும், பம்பாய் வாயில் பிரிண்டு புடவைகள், உயர்ந்த கோடிங், ஷர்ட்டிங் வாயில்கள், சிட்டிகள், ஜாக்கட் டிங் சில்குகளும், இன்னம் பலவிதமான கண்களைக் கவரும் ஜவுளி தினுசுகளும், தங்கள் தேவைக்குகந்தவை, ஏராளமாக எப்பொழுதும் கிடைக்கும்.

★

காட்சிச்சாலை :

6/8, மேலகோபுரத் தெருவு, மதுரை

N.B.—வியாபார
களுக்கு மேத்த
பாய் கம்பெனிக்
ரேட்டிங் ஜவுளி
கொடுக்கப்படுமே

இ ரா ஜா மி ல் ஸ்

ம து ர

தந்தி : " SPINNING "

டெலிபோன் : 43

நமது மில்லில் உயர்தரப் பஞ்சால், நிபுணர்களைக் கொண்டு கைத்தறி, மெஷின் தறிகளுக்கேற்ப 20 நெ. முதல் 32 நெ. வரை சிறந்த ஒற்றைப் பாவு நூல்கள் தயாராகின்றன.

தேவைகளுக்கும் விலை விபரங்களுக்கும் எழுதவும்.

★

முதிரைட்டர் :

மர. வெ. டி. க ன க வே ல்

தீர்த்த யாத்திரை

சு. கே. வி. ரங்கசாமி ஐயங்கார்

நம் நாட்டில் யாத்திரைகளுக்கு எப்போதுமே எல்லா ஜனரங்கம் உண்டு. தரமால் யாத்திரை செய்வ முடியாதவர்கள் யாத்திரைகளை இரண்டு மூன்று உற்சாகத்தோடு கொண்டாடுவார்கள். ஸ்ரீ காளியி னிருந்து இராஜேஸ்வரத்துக்கு யாத்திரை போகும் கூட்டங்கள் எல்லாவுடைய ரொம்பங்களில் பிரவேசித்த யாத்திராத்திரையையே ரொம்ப வாசிகள் அவர்களைக் கொண்டாடுவார்கள். அவர்களுக்கு ஊனுக்கும், வசதிக் கும், உபசாரத்திற்கும் யாதோரு கவனமும் இருக்காது.

தீர்த்த யாத்திரையில் பொதுஜன சம்பிக்கை இப்பொழுதும் செழித்தோங்கி விருக்கிறது. ஆனால் புராண காலங்களில் தூர தோர யாத்திரையில் ஏற்படும் கஷ்ட சிஷ்டரங்கள் இப்போது இல்லை. ஸ்ரீகாலத்தில் நாட்டில் சரிபாற இராஜபாட்டைகள் எங்கும் இல்லை. வழியில் நிரூட்டு பயமறியும். காடு களையும், மலைகளையும், பாயும், தோள்கள் முதலிய வசதிக் களில்வாத படுகிய ஆறுகளையும் கடந்து செல்ல வேண்டி விருக்கும்.

வேறு நாட்டிலுக்கு முன்பே, யாத்திரைகள் பிரயாணத்திற்கு ஆயத்தம் செய்வார்கள். கூட்டம் கூட்டமாகவே சென்று போவார்கள். நிரும்பி விடு வாயாவென்ற சம்பிக்கை இவ்வாதபடியால், வைகுண்ட யாத்திரைக்குப் போவது போலவே முற்ப டிடுவார்கள். தென்னாபுரிக்கு காசி யாத்திரை போனவர்கள் தங்கள் போக வேண்டுகளை உறவினர் களுக்குத் தெரிவிக்கும் சௌகரியங்கள் இல்லை. பல வருடங்கள் கழித்து அவர்கள் தம்முடைய ரொ ம்பங்களுக்குத் நிரும்பிவந்தால் அயலுயரத்தி னிருந்து வந்தவர்களைப் போலவே கொண்டாடப்படுவார்கள். யாத்திரை போனவர்களில் ஒரு பகுதி கூடத் நிரும்பி யந்து செல்வதற்கு.

சிலர் காசி வேகத்திரைத்தைய வடைத்ததும், அந்தப் புண்ணிய கரத்தின் மான்மியத்தின் ஈடுபட்டு, அப்பேயை ஆளும் முடிவுமயவாயில் இருப்பதாகத் தீர்மானித்து, அப்பேயை சின்றுவிடுவதும் உண்டு. இதற்கு வேகத்திரை சிவ்வாசென்று பெயர். காசியில் மரித்தவர்களுக்குக் கூடுதலே முகத்திலேயே புராணம் களில் உறுதியாகச் சொல்லப்படுகியிருக்கிறார்? அந்தக் கோவையின் நிதம்சம்பிக்கையினும், ஆயிரக்கணக்காகக் கிழவர்களுக்கும், துறவர்கள் பெற்றவர்களுக்கும் அந்தப் புண்ணிய கரத்தின் இருப்பதை எப்படியும் காணலாம். கடை ஸ்ரீவங்களுக்கு அங்கே மரண காலத்தில் முகத்தி தரும் நிரும்பி மரித்ததைப் பரம விவர காசியில் உபதேசிக்கிறோன்றென சம்பிக்கை சம்முடைய சமுதாயத்தில் உண்டு.

யாத்திரைவிவரம் உலகித் துறப்பவர் பவர்; அவர்களை நிரைத்து அவர்களுடைய பந்துக்கள் வருத்துவதில்லை. அவர்கள் யாத்திரை முடிவாக முகத்தி வடைத்தார்கள் என்றும் சம்பிக்கைதான் காணாம். பவவித கஷ்ட சிஷ்டரங்களையும் பொருட் படுத்தாமல், பல தீர்த்தங்களையும் வேகத்திரை களையும் செவித்துக் களிப்படைத்து நிரும்பிய பிரயாணிகளின் உற்சாகம் ததும்பிய கதைகளைக் கேட்டு, அவர்களுடைய உறவினர் தமக்கும் அந்த பாக்ஸியம் கிடைக்கவியல்பியே என்று மனமுரு வார்கள். இவ்வாறாய்ந்தையில் பவவித துன்பங்க ளனுபவித்து வாழ்க்கையிலேயே சளிப்படைத்த வர்க்கு. இவ்வித யாத்திரையே ஆறுதல் மார்த்தக் கைக் காட்டும்.

அதனாது வருஷங்களுக்கு முன்பு ஸ்ரீவைஷ் ணவ சமய ஆசிரியரான வேதாந்த தேவிகள் கால் கடைவாசியே, தருக்கராம் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட காடு களைத் தாண்டி, காசிக்குச் சென்று மணிகர்வனிகைக் கண்டதில்லி ரோஜாந்தாக, அவரே சொல்லியிருக் கிறார். சமர்த் துது வருஷம் சென்ற பிறகு, ஸ்ரீ கண்ணனின் நிருவகதாரமாகக் கொள்ளப்படுகி ஸ்ரீ தாதன்ய மரப்பிராடி வந்ததேசத்தில் இருந்து தொடங்கிக் கண்ணியாகுமரி வழியாக, நிரூக்கோ கர்ணம், பஞ்சவடி முதலிய தவர்களின் தரிசித்து, ஐக்கனாதுபுரிக்குத் நிரும்பிச் சென்றார்.

அதற்குப் பிறகு சமர்த் இருதாது வருஷங்களுக் கப்பால், கதைந்தவ சாம்பராஜத்தைய நிரைத்துத்திய ஸ்ரீ விவாஜி மஹாராஜாவின் உபதேசரோன இராம தாஸர் அம்விதமேபரதண்டம்முடிவதும் நிரூவகம் வந்தார். அவர்களுடைய யாத்திரைகளைவலாம் வருடக்கணக்கில்தான் முடிவுபெற்றன.

காமே, புதுவையாட்டியில், யாத்திரைக்காரர் 'ஸ்பெலாஸில்' ஆறுவாரத்தில் அம்வனவு யாத்திரை தையும் முடித்து விடுகிறோம். எப்பே போயிருத் தாயும், உறவினரோ தபால், தந்தி, டெலிபோன் மூலம் சம்பந்தம் விடாமலிருக்கலாம். சம்முப்போர் களைப்போல் இக்காலத்துப் பிரயாணிகள் காண் தொதும் அனுபவிக்கும் சௌகரியங்கள் ஒன்றுதான் கூட விடவேண்டாம். கைவிரல்கள் விதைத்துப் போகும் குவித்த கவகைப் பிரயாணத்தில் ரோடட மாகும் முன்போ, பின்போ, குடான காப்பியை அருத்தலாம்.

சம்முடைய காலத்திய யாத்திரைக்கும் வன போஜனத்துக்கும் பெரும் அகிலையில்கூட. பவவித உதவிகள் பிரயாணிகளுக்குக் கிடைக்கிறபடியால், பண்டக்காலத்தைய விடத் தந்தகாலத் தீர்த்த

யாத்திரைக்காரர்களின் தொகுதி மிகவும் அதிகரித் திருக்கிறது. தனியா. மூன்றுடனில் போய், யாத்திரைக்குத் தான்னதும் பத்திரியும் மட்டுமல்ல. மாமரத்தடியில் தர்ப்பணத் தன்னிறைவிட்டு இருவித சௌகரியமுடைய அத்தனாற்போய், தற்கால யாத்திரைக்காரர்கள் பல உத்தேசங்களையும் ஒரே பிரயாணத்தில் நிறைவேற்ற முயல்கிறார்கள். உத்தியோக, வர்த்தக காரியங்களை நடப்பிக்க ஏற்பட்ட பிரயாணங்களிலேயே, வழியில் இருக்கும் ஷேத்திரங்களில் தரிசனத்தையும், அதிகளில் மகாத் தையும் நடத்துவது சர்வ சாமான்யமாகி விட்டது; மெய்க்கூறான மட்டும் முன்போல் இல்லை.

முயாவிரம் மூலக்கப்பாய் இருக்கும் சே தேசத்திலிருந்து, பல தாற்றுகளுக்கு முன்பு, புத்த பெருமான் திருவதாரம் செய்த கம் நாட்டிற்குப் பல பிரபல சேர்கள் யாத்திரைசெய்து, தாண்டமுடியாத பனிநிறைந்த பெரும் மலிகளையும் கடந்து, தரிசித்துப்போய் வரவாற்றைச் சரித் திரத்தில் காணலாம். அத்தகைய நிடை பத்தியுள்ள யாத்திரைக்காரர்களைத் தற்காலத்தில் காண்பதரிது.

இயற்கை அன்றையின் பனிமீதமான மனங் கவரும் தொற்றங்களில் தெய்விகத் தன்மையைக் காண்பது மனிதரின் சுபாவமே. கோடிக்கணக்கான ஜீவன்களைப் போலித்து வரும் கங்கையை அன்றையப் போவெண்ணுவதில் என்ன வியப்பு? அந்தப் புண்ணியப் பிரவாகத்தைக் கண்ணால் கண்டவுடன் மனமுருகி, 'கங்கைத் தாயே' என்று கதறி நமஸ்கரிப்பதும் கம்முடைய இயல்புக்குரியதே!

அந்த தேவ நதியை, கங்கோத்தரியிலும், வறுணியோடு சேரும் திரிவேணி சங்கமத்திலும் கண்டு களித்தவர் எவர் ஆயின் முடியும் வரை அந்தக் காட்சியை மறக்கமுடியும்? திரைகடலோடி, உலக முழுவதும் கண்டுகளித்த ஸர் ரிச்சர்டு டெம்பிள் (Sir Richard Temple) என்னும் பெரி யார் காலியில் வரும் கங்கையின் காட்சிக்கு நிகரான உன்னம் கவரும் காட்சி உலகத்தில் வேறு எந்த இடத்திலும் காண முடியாத என்று அடித்தமாய்ச் சொன்னதில் என்ன வியப்பு?

சாந்த மூலமே திருவுருக் கொண்டதுபோல் காணும் இயை மலரின் உன்னத மந்தலங்களைக் கண்டு அனுபவித்தவர் எவர்தான் திரும்பிச் சச்சரவு நிறைந்த தம் ஸர்களுக்கு மனதோடு திரும்பு வார்கள்? அளவிதமான இடங்களில்லவோ தவம் புரிய வேண்டும்! பதிகாச்சிரமம் என்னும் மகா ஷேத்திரத்தில், பகவான் பத்தி மார்க்க தத்து வங்கள் துலங்கும் பொருட்டு, கச - காரயணராக அவதரித்தார் என்னும் புராண வரலாற்றில் கம் பித்தை எவருக்குத் தோன்றது? இப்பொழுதும், பதரி தரிசனம் கிடைத்தவர்கள் முழு மனதோடு, திரும்பித் தம் காடுகளுக்கு வருவது அரிது. ஆதி சங்கராச்சாரியர் அந்த மகா ஷேத்திரத்திலேயே ஸமாதி யடைந்தா ரென்பதில் வியப்பு ஒன்றுமில்லை.

எத்தனையோ தெய்வாலயங்களைக் 'கண்ணாடிக் கண்டெனே' என்று போற்றிப் பாடிவிரக்கும் திருமங்கை ஆழ்வார் திருபிரிதி யென்னும் கந்த பிரயாகையையும், பதிகாச்சிரமத்தையும் மனமுருகப்

இந்தியக் கைத்தொழிலை நீங்கள் ஆதரியுங்கள்!

குழந்தைகள் இருக்கும் வீட்டிற்கு நீங்கள் வெறும் கையுடன் போக மாட்டீர்கள். கைக்கு எளிதாய் உங்கள் பணப் பைக்கும் எளிதாய் வி. எஸ். & சன்ஸ் பெப்பர்மெண்ட் ஒரு பாட்டில் வாங்கிக்கொண்டு போங்கள். வி. எஸ். & சன்ஸ் பெப்பர் மெண்டையே குழந்தைகள் விரும்பித் தின்றும். அக் குழந்தை களின் மென்மொழிகளில் இப்பெப்பர்மெண்டின் இனிமையை நீக்கவேண்டு அனந்தப்படுவீர்கள். உயர்ந்த முறையில் எழுது களில் தயாரிக்கப்பட்டவை. ஒரு தடவை வாங்கிப் பாருங்கள்.

தேன் இந்தியா கன்பெக்ஷனி தொழிற்சாலை, கும்பகோணம்

The Southern India Confectionery Factory

KUMBAKONAM

(ப்ரொப்பிரட்டர்கள்: வி. எஸ். & சன்ஸ்.)

கல்கி நகரத்தின் ஒரு காட்சி

பாடினதிட்தான் என்ன ஆச்சரியம்? தென்னாட்டு வாய்நாவு நோக்கி நின்ற பெய்வாள் தனித்த அல்லாந்நாள், மெய்தனர்க்கு போனபின் கோசக அடைபடுவாந் பதிகாரமென்கதையும், அதன் மெய்யுடையதும், தாமதுபயித்ததுபோல், பிறரும் அடைபடுவென்று துண்ட எவ்வளவு உருக்க மாகப் பாடி இருக்கிறார்?

"குற்றமுக்குக் கோக்குவையா
முன்னடி நோக்கி வந்தது
இத்தகை போல் தன்னி
மென்ன விருத்தம் கொளாறும்
பெற்றதாய் போல்வந்த பெயர்கி
பெருமுகமுறு உயிரா
வந்த வாய்பெய்தல் வாயால்
வந்தி வணங்குமே."

இவ்வாறு பகலாறுடைய குரவகங்கைத் தருகிற தீர்த்தங்கணிக் கண்டவாறு அவருடைய திருவவதார விவகணிக் கிணத்துக் கணித்து அனுபவிப்பது பக்தர் களுக்குரிய தன்மையே.

எவ்வளவு தூரம் தீர்த்த சேவையில் எம் காட்டார் எடுபட்டிருக்கிறார்களென்பது ஒரு சிறு பழக்கத்தால் வெளிவரும். திபாவளி நிறம், உதவத் திற்கு முன்பே மய்க்கை மய்க்கை செய்யது மிகவும் புண்ணியத்தைத் தரும் கர்மமென்று எம் எம்பி வருகிறோம். உதவையா பிறகு, எண்பர்கள் ஒருவர் ஒருவரைக் காணும் சமயம், "கங்கா மய்க்கை-ஆய் விட்டதா?" என்று கேட்பது வழக்கம். அதாவது, திபாவளி மய்க்கைத்தின் பெருமை கண்டவின் மய்க்கை

செய்வதற்குச் சமம் என்பது கருத்து. அங்கிதமே, தீர்த்த யாத் திரையின் பெருமையைக் காண்பிக்கும்போது, அது பெரும் யாதத் திற்கு கிவாரதென்று சாய்திரைகள் அரத்தமாய்ச் சொல்லு கின்றன.

கர்ம யாதத்தினின்றும் விடுதலை பெறப் பல முறைகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. குரூன மர்க்கம் முனிவர்களுக்கும், அவர் போல் மனப்பான்மை யாங்குதவர்களுக் குந்தான் கைகூடும். அரசர்களுக் கும், அத்தனர்களுக்கும், இவ்வாறு வாழ்க்கை ஏன்வருக்கும் தான் யாகங்கள் நடத்த அதிகாரம் சாய்திரைகள் கொடுக்கின்றன. எவருக்கும் கலப்பாய்க் கிடைக்கக் கூடிய வழி, யாதத்திரை வழிதான். தீர்த்த யாதத்திரையில் எவ்வோருக் கும்தான் சமயம் அதிகாரம் உண்டு. யாதம் சமமே. யாதத்திரையில் திண்டல் முதலிய கீர்ப்புத்தகைகள் இல்லை. தீவிர பக்தியோடும்,

கிவமத்தோடும் யாதத்திரையைத் தொடங்குவவர், தன்னெண்ணம் பூர்த்தியாகும் முன்பே பிராணனை விட்டாலும் அவருக்குப் புரண யாதத்திரையின் குணம் கிடைக்குமென்று புராணங்கள் உறுதி செய்து கொடுக்கின்றன.

பூர்வஜன்மத்தின் சேர்த்துவைத்திருக்கிற கர்மமே எம்மை இவ்வாழ்க்கையிலும் கல்வழிக்கோ, கேடுகோ தொடருகின்றன என்றே கொள்கை எம் காட்டா ரொன்றாகும் கொள்வருக்கிறார்கள். யாகங்களாலும், அதற்குச் சமயம் மதம் கிரைகளாலும், பூர்வ ஜன்ம பாவங்களைப் போக்கலுக்கொமென்றும் எம்பிக்கை எம் மனதில் பெர் கொள்வருக்கிறது. துயரங்களும், திராத விவாதிதையும், பூர்வஜன்மத்தின் சேய்த கேடுகளின் தொடர்ச்சியாம். இதனொன்றே, கஷ்டங்கள் அனுபவிப்பவரையும் எடும் கோயால் துன்பப் படுவார்களையும் இராமகவரத்திற்கோ, காரிக்கோ யாதத்திரை செய்வ வேண்டுமென்று தூண்டுவதென்று.

எம் காட்டுக்கு, யாதத்திரையால் மந்திரெடு பெரிய உபகாரம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒத்துவையாதுர் சீர்குலைந்த காட்டை ஒன்றுபடச் செய்யும் சக்தி நோத்திரங்களைத்தேடித்திரையும்பழக்கத்துக்குத்தான் உண்டு என்று சரித்திர போதகர்கள் ஹெல்சாஸ் (Hellas) காட்டின் கதைகளைக் கொண்டு சிறுபுரணம் செய்வார்கள். கதை யாத காட்டிலும், அங்கிதமே அன்னியர் ஆட்டிபரவின் காலங்களில் கூட, எவ்வாறு திபாவளையும் ஓரா கொள்கையின் பவத்தால் சேர்த்து, யாதியார் பாடினபடி, "ஒன்று பட்டா லுண்டு வழியே" வென்ற கொள்கையை கிண கிறுத்தி, "அகண்ட நலிந்துவந்தான்" உறுதியிப் பித்து வருவது பண்ணைத் தீர்த்த யாதத்திரைப் பழக்கமே.

எங்க ஆத்துக்காரருக்கு ரொம்ப தூயசமறதி. உடுப்பைக் கழற்றாமலே ஸ்நானம் செய்வார். கல்ல மழையில் குடைக்கும் பதிலாக தடியைப் பிடித்துக்கொண்டு வருவார்... கூஜாவைக் கட்டி ரோடில் இழுத்துக்கொண்டு நாயைக் கையில் தூக்கிக்கொண்டு வருவார்..... ஆனால்.....

...ஆனால் அசோகா பொட்டலம் வாங்கிக்கொண்டு வர இருநாளும் மறக்கமாட்டார்.

அசோகா 1500

தயாரிப்பவர்
M.K. கிருஷ்ண செட்டியார்
கோயமுத்தூர்.

“பல்லனைக் காட்டி - வெண்முத்தை
பழுத்தீடும் வள்ளியை

என்று பாரதியார் பாடினார்
அந்த முத்தின் வெண்மையைத் தரும்

கல்யாண்

பல்பொடியை

உபயோகியுங்கள்

விற்பனை ஏஜண்டுகள் தேவை
உடனே எழுதுங்கள்

111

வினக்கு எரிவதை அப்படியே வைத்த கண் வாங்காமல் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோள்! —யார் இவள்? அந்த வினக்கு இப்போது விளக்காக மட்டும் தோன்றவில்லை — என்ன யிர்த்த! — வினக்கு ஒரு தோழியாக மாறிவிட்டது. அந்த வினக்குத் தோழி யிடம்தான் என்ன அன்பு! எவ்வளவு அனுதாபம்!

"ஐயோ, பாவம்! நீயும் என்னைப்போல் வெந்து கொண்டிருக்கிறாய்!" என்று பரிதவிக்கிறான் அந்தப் பெண். தீயால் அந்த வினக்கு வெந்து கொண்டிருப்பது போல், ஆசைத் தீயால் இவளும் வெந்து கொண்டிருக்கிறோம். காதல் என்ற ஆசைத் தீயைத்தான் குறிப்பிடுகிறான் காதலி.

தனிமையும் தானுமாக உருகிக் கொண்டிருந்தவனுக்கு ஒரு தோழி கிடைத்துவிட்டான்! பிரகடனப் பதம் தவித்துக் கொண்டிருக்கும் காதலிகளுக்குத் தோழிகளால் எப்போதும் ஆதரவு அளிக்க முடியாது. தோழிகளின் பேச்சு வேதனையாகவே சிறக்கும். ஆனால் இந்த வினக்குத் தோழியோ, பேசாததால் தராததோடு, இவளோடு துக்கத்தையும் சமமாக அனுபவிக்கிறோம்.

அது எப்படி? தலைவியின் வாக்கு மூலமாகவே தெரிந்து கொள்வோம்:

தோத்தராகக் காதல்தோய்

மெல்லவி உன்னுளித்த,

நந்தா வினக்கமே!

நீயும் அனியத்தாய்:

செந்தா மரைத்தடங்கண்

செங்கனிவாய் எம்பெருமான்

அத்தாமத் தன்னுழாய்

ஆசையால் வெவாயே?

[தொத்து ஆர: தொத்தும் தோர: மெல் ஆவி: மெல்லமயாக, அராவது தோரக, உடனோடு ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும் உயிர்: உள் உளத்தா: உள்னே உளர் செய்வ, அராவது உன்னுக்குள்ளே தவிக்கச் செய்ய: நந்தா வினக்கம்: வாடா வினக்கு: அனியத்தாய்: இரங்கத் தக்க வளர் சிறுக்கும்: தடங்கண்: பெரிய கண்: அத்தாமம்: அழைய மாள்: தன்னுழாய்: குளித்த துணி: வெவாயே: வெகுவோய்!]

காதல்கோய் தன்னை எவ்வளவோ கோகச் செய்தும் தீர்த்தபாடிவில்லையா. உடம்போடு எவ்வளவு வேசாக ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிறது காதலியின் உயிர்! அந்த உயிருக்கு உள்னையும், காதல் கோய் புழுத்து தவிக்கச் செய்கிறதாம். இவ்விதம் தன்னைத் தடுக்கும் காதல் கோய் தன்னுடைய வினக்குத் தோழியையும் பிடிக்கிறது என்று கருதுகிறான் காதலி.

அந்தத் தோழியைத்தான் எவ்வளவு அருமைப்பாடு "கந்தா வினக்கமே!" (வாடாத மணி வினக்கே!) என்று அழைக்கிறான்! அழைத்து, "நீயும் இரங்கத் தக்கவந்தாய்!" என்று அனுதாபப்படுகிறான். தன்னைப் போலவே "ஸம் துக்கி"யாக வெந்து கொண்டிருக்கிறோம் வினக்குத் தோழியும். எனவே அந்த வினக்கை கோக்கி, "அம்மா, தீபமே! நீயும் அந்தக் கண்ணனின் பேச்சினிமையை கம்பிவிட்டாயா? அந்த மார்க்கை அலங்கரிக்கும் மாலைமீது ஆசைகொண்டு மோசம் போனாயா? அதனால் தான் நீயும் வெந்து கொண்டிருக்கிறாயா?" என்றெல்லாம் கேட்கிறான்.

செந்தா மரைத்தடங்கண்

செங்கனிவாய் எம்பெருமான்

அத்தாமத் தன்னுழாய்

ஆசையால் வெவாயே?

என்ற இந்தக் கேள்வியில்தான், காதலியின் இதயத்தை எவ்வளவு தெளிவாய் பார்த்தோம்! அந்த அழகு வலியிலும் ஆசை வலியிலும் கிக்குக்கொண்டு இந்த இதயம் எப்படித் துடிக்கிறது! உன்னத் தீவோ கொழுந்து விட்டெரிசியும் காதல் தீயை அந்தத் தீபம் எவ்வளவு தெளிவாக ஜோலிக்கச் செய்து காட்டுகிறது!

இப்பொழுது தெரிந்து விடுகிறது காதலி கண்ணனுடைய காதல்தான் என்று. அப்படியானால் இந்தக் கோபிகை யார்? உண்மையில் இவள் கோபிகை வில்லை; இவள் இருக்கும் இடமும் கோகுலமில்லை! செந்தமீந் காட்டில் உள்ள குருகூர் என்ற திருக்கூர்தான்.

இந்தக் காதலி வேறு யாரும் இல்லை; வகுள பூஷண நாயகிதான்! அப்படியானால் இவளும் பழைய கோபிகைகளைப் போல், அல்லது ஆண்டாளைப் போல், கண்ணனையே காதலனுக் களித்த ஒரு பெண்மணிதானா? அதுவும் இல்லை; இவள் ஸாக்ஷத் கம்மாந் யார் தான்! ஆழ்வார்களின் பத்திக் காதலே ஆச்சரிய மானது; காவக நாயகி பாஷமான காதலின் ஸாரத்தை யெல்லாம் அவர்களுடைய பத்திக் காதலில் காணலாம்.

கம்மாந்வாரை வகுள பூஷண பால்கார் (அநாவது மகிழும்பு மாலை யணித்த ஞான குறியன்) என்று சொல்லுவதானா. அவர்தான், பாவனு சத்தியால் இப்படி ஒரு ஞானகாப்பியாக மாறிப் பிறந்து, பகவான் மீது அளவு கடந்த பத்திக் காதலைச் செலுத்துகிறார்.

"தனிமையும் தானும் தோழி"யுமாக கம்மாந் யார் காட்டிய இந்தக் காதல் வழி பத்தி யுலகிலே ஓர் உயர்ந்த ராஜ பாதையாக மதிக்கப் படுகிறது.

இந்தியாவைக் கொடிய பஞ்சம் பிடியாப்பாரத்தில் கொள்ளி லாபத்துக்கு ம

★

காலக் கண்ணாடி

டெய்லி "ஹிந்துஸ்தான் டைம்ஸ்"
பத்திரிகையில் பிரசுரித்த பெற்ற கார்ட்
இல்—சித்திரக்காரர் ஸ்ரீ சங்கர் இந்தக்
காலக் கண்ணாடிக் காட்சியை கம்பி
தீபாவளி மனஞ்சூகாகப் பிரத்தியேக
மாக வரைந்துள்ளார்.

★

வங்காளத்தில் ஒண்டவந்த இட்டகம்
பஸ்ஸால் ஹக்கை வெளியேற்றிற்று.

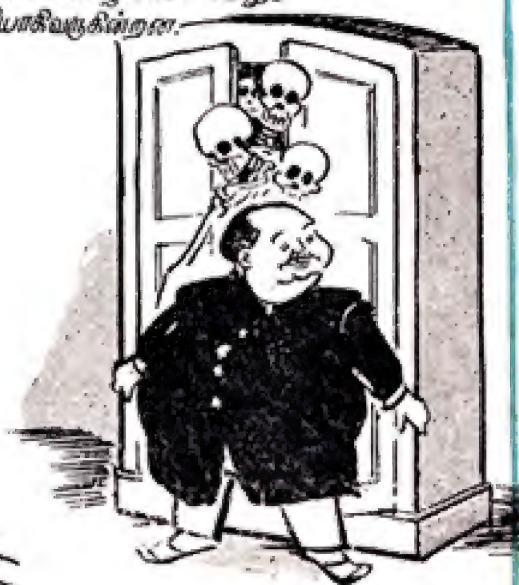
காய்
சர்வ
சம
எது

தீலும் இங்கிலிஷ்
ஹவில்தை.

கட்சியில்லாத தலைவர்கள் வழக்கம்போல்கூடி
கும்மியடித்து வருகிறார்கள்.

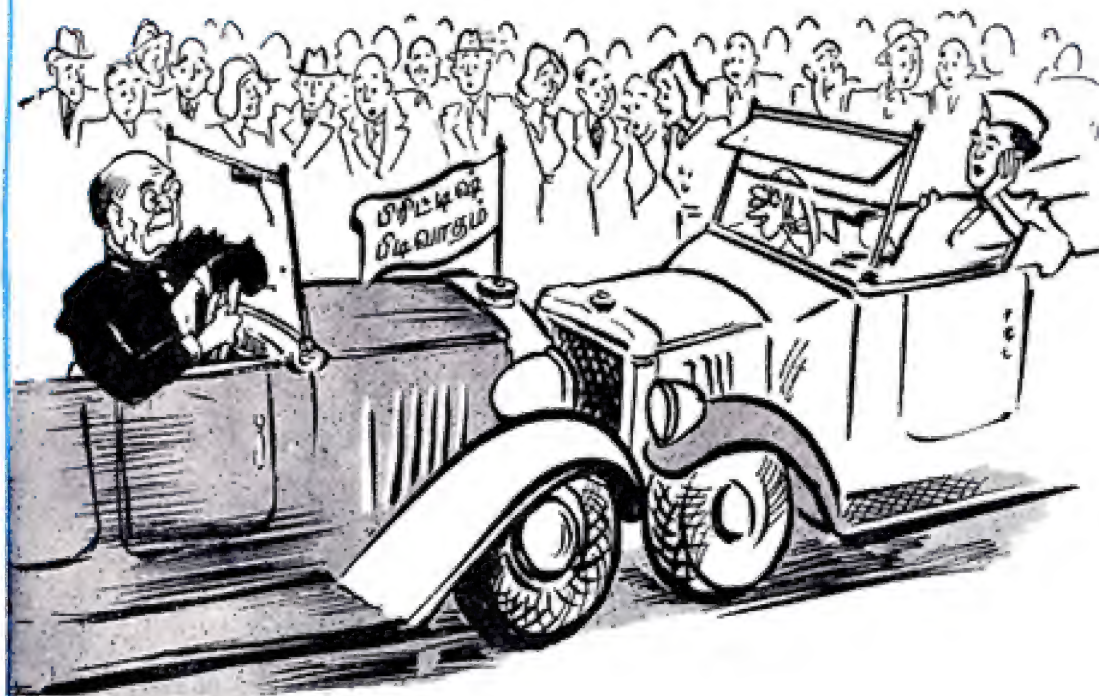

வங்காள, நிர்வாக உறுதுகள் மேலும்
மேலும் வெளியாகிவருகின்றன.

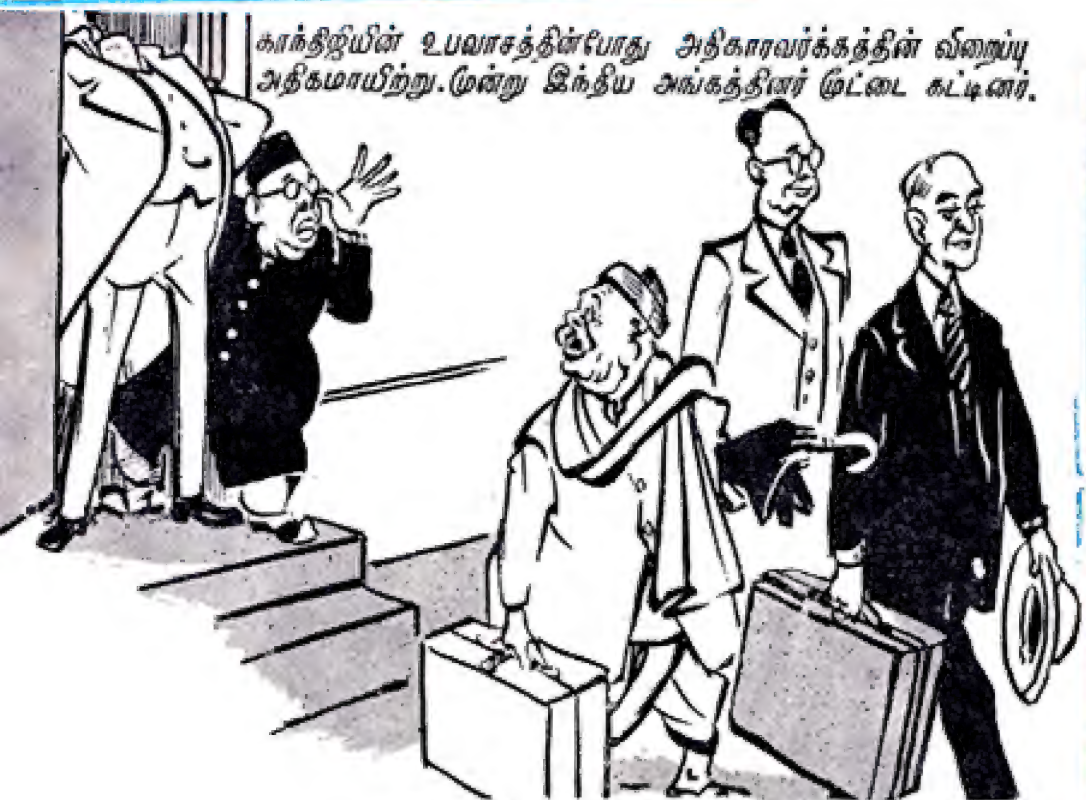

SHANKAR

இந்திய அரசியல்முட்டுக்கட்டை திரும்வழியாகக் காணவில்லை

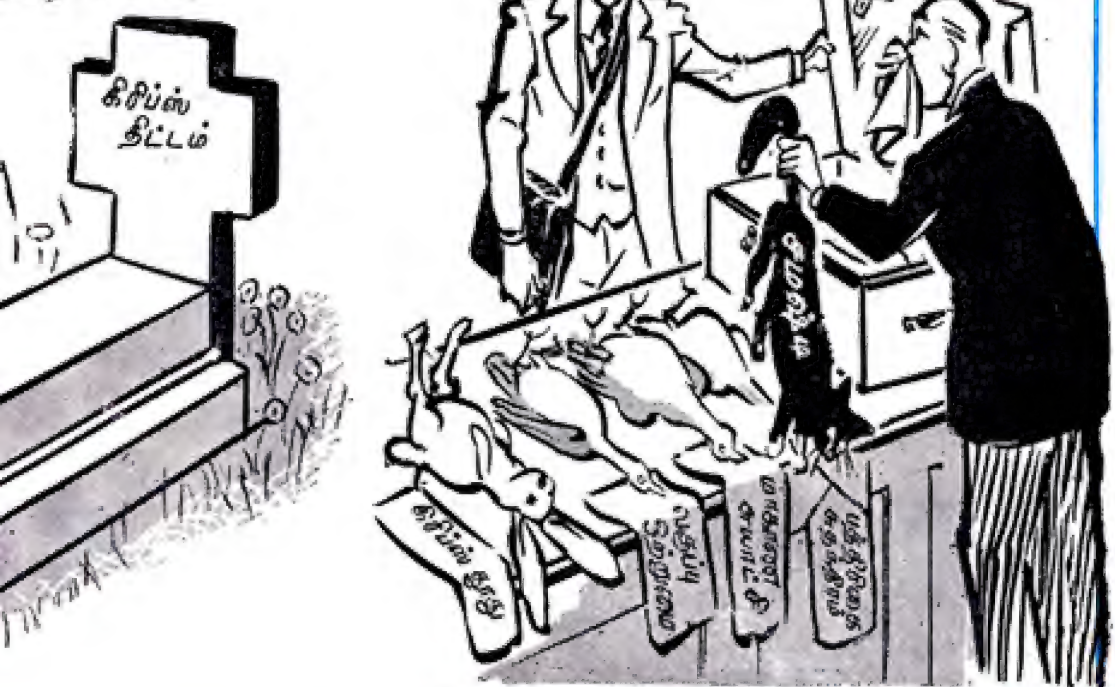

கார்த்தியின் உபவாசத்தின்போது அதிகாரவர்க்கத்தின் விறைப்பு அதிகமாயிற்று. முன்று இந்திய அங்கத்தினர் முட்டை கட்டினர்.

வைஸராய் லின்லிங்கா உறுருக்குக் கொண்டுவரோகும் முட்டையில் இந்தத் தீவ்யபரீமள சாமான்களும் அடங்கியிருக்கும்.

ட்டம் சமாதியில்
தந்து கிடக்கிறது.

எம்.கே.தீயாகராஜ பாகவதர்
என்.ஸி.வஸந்தகோகிலம்
டி.ஆர்.ராஜகுமாரி
என்.எஸ்.கிருஷ்ணன்
டி.ஏ.மதுரம்
மற்றும் பலர்

டைரெக்டர்கள்:
சுந்தர். ராவ்
நட்கூர்னி

வாரீதாஸ்

ஸ்கூடியோ :

சேன்ட்ரல் ஸ்கூடியோஸ் லிமிடெட்,
கோயமுத்தூர்.

ராயல் டாக் டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்ஸ் (மதுரை)
தயாரிப்பு

யாழும் குழலும்
—❀—

பல்லடம்
சஞ்சீவி ராவ்

காராக்ருடி
சாம்பசிவ ஐயர்

புதியோர் குறுவல்

ஒருபுறம் உருவகங்கள் உ.

உருவகங்கள் உருவகங்கள் குறுவல்

சுருவகங்கள் உருவகங்கள் கு

சுருவகங்கள் குருவகங்கள் தான்:

சுருவகங்கள் குருவகங்கள் கு

சுருவகங்கள் உருவகங்கள் கு

சுருவகங்கள் உருவகங்கள் கு

சுருவகங்கள் குருவகங்கள் தான்.

—உருவகங்கள்

சுருவகங்கள்

புகலார்
கிருஷ்ணமூர்த்தி
சாஸ்திரி

திருப்பாமலை
சாமிநாதமூர்த்தி

கல்கி
தீபாவளி மலர்
1943

கே. எஸ். நாராயண ஜயங்கார்

பகவதிராஜா சிலம்ஸ்

ஐகதலப்ரதாபன்

12 மீன்தீர் கதை

எ. ரகுநாதன், S.M. மனோமுல்லு நாயுடு

சின்னப்பா · ஸந்தாளலக்ஷ்மி · ஸரோஜினி · ஜீவரத்தினம்
வரலக்ஷ்மி · கிருஷ்ணன் · மதுரம்

குழந்தை
தன் தோழனை
வுட்வர்ட்ஸ் கிரைப்
வாடரைத் தானாகவே
தெரிந்து கொள்கிறது

WOODWARD'S
GRIPE WATER
keeps baby well

W. WOODWARD LTD. LONDON, ENGLAND

ஏஜன்டு :

டி. டி. கிருஷ்ணமாத்ஸரி
12/A, லிங்க செட்டித் தெரு :: ஜி. டி. மதராஸ்

சீர்திரமதி

சுருதிசந்திரமதி

“நாளைக்கு மேலியில் வருகிறேன் — மோகன்.”

இந்தத் தந்திக்காகச் சந்திரமதி ஒரு மாத காலம் காத்திருந்தாள். ஆனால் அதைக் கையில் வாங்கிப் படித்ததும் அவள் மனத்தில் பல உணர்ச்சிகள் போய்க்கிக் கண்களில் நீர் சொரிய ஆரம்பித்தது. தன் அறைக்குள் போய்த் தாளிட்டுக் கொண்டாள். கட்டியில்மேல் உட்கார்த்து கண்ணுமயம் பார்த்தாள். அம்மைமையப் போல் கொடிய விவாதி இவ்வுலகில் இல்லை. மற்ற விவாதிகள் மனிதனைக் கொன்றும், அல்லது சில நாட்கள் வருத்திவிட்டுப் போய் விடும். ஆனால் பழைய அடையாளத் தேர்வாமல் பயங்கரமாக உருதுக்கக் கொடுத்து ஆயுள் முழுதும் அவையாளப்படுத்துகிறது. பெரிய அம்மை. தன் தாயைப் பார்க்க ஒரு மாதம் முன் சந்திரமதி மதுரை தங்கிச் சென்ற போலுது அங்குக்கு நிவான அழகுள்ள வளைக் காண்பது துன்பமென்று கூறுதல் மிகை யாகாது. மெல்லிய கொடி போல், சந்திரமதி போல். பார்த்தவர் கண்களைக் கவர்த்தாள். வந்து மூன்று நாளைக்கெல்லாம் படுத்துகள். இருபது நாட்கள் பிறழ்ந்தபின்னாலும், பிறழ்ந்த மட்டிலானே வேண்டு சந்திரமதி இருந்தது. முடியில் பிறழ்த்தாள். ஆனால் படுக்கையில் படுத்த வேண்டியுக்கும் எழுந்த வேண்டியுக்கும் என்னித சம்பந்தமுமில்லை. முகம், உடம், கைகாக்களெல்லாம் கோரமான புன்மிகள், கண்களில் பார்வை போனவிட்டது. இதுவும் போதாதென்று உடனும் படுத்துவிட்டது. இதைக் கண்டு சந்திர மதியின் பெற்றோர்களே அருவருப்பம் அடக்கிக் கொள்ளக் கூடாப்பட்டாக வேண்டும் இம் மாதந்தை வரனிக்க வேண்டியுமில்லை.

தன் அழகோடு தன் கணவனின் அன்பும் போய் விடுமா? இந்தக் கவலையே சந்திரமதியை இரவும் பகலும் கடைக்கிற்று. அவள் தாயர் எவ்வளவோ ஆறுதல் சொல்லிப் பார்த்தாள். “புன்னிசுக்கு வகுக்கும் கூட வசித்த பதிவிரதையில் தொற்றத்தையப் பிரதானமாகக் கருதுவாறு? உங்களுக்குப் பிறகு ஆண்கள் வேர் விழுத்திருக்கும்! கவலைப் படாதே, மகனே” என்றுள் அங்கை. ஆனால் தாயின் ‘முக்கிதி விழுத்து’ அதை அவனே தம்பயின்கை வேண்டு சந்திரமதி கண்டாள். “தீட்ட, என்னிடத்தில் கண்மைமைய மறைக்க வேண்டுமா, அம்மா? உன் கழுத்திலிருக்கும் தங்கச் சங்கிலி நிவானென்று சித்திரவாசக மாரிவிட்டால் அதைப் பழைய சீனேடு தந்தினைப் பிரிவாதுடன் அணித்து கொள்வாயா? வேண்டுகளாய் பிறத்த நாளும் புகழ்ச்சிகளுக்கு வேறும் அளவு காரணமே அல்லவா? தான் சேத்திருத்தாக என் வனமே தனமாக இருக்கும். அவரை பறியுப் பார்ப்பதென்று புரியவில்லை” என்று கண்ணீர் உருத் தாள். தாய் ஒன்றும் போய்க்கலை. மோகன் அடிக்கடி தான் வருவதாக எழுதிய போதியும் வரக்கூடாதென்று கண்ணுமயம் பதினெழுதவிட்டான். அவனுள் ஆபத்திற்கு ஆளாகக்கூடாதென்பது வேனி விவாதும். சில நாளைக்குப் பின் தலும்புகள் மறைவாக்கூடாத

வேண்டி ஆறாயே அத்தாங்கக் காரணம். ஆனால் எதிர் பார்த்ததற்கு மாறாக அவளது போனதென்ற மேலியில் தலும்புகள் தானுக்கு தான் கருத்து அவளது வந்ததை விருத்தி செய்தன. இவிக் கடித்ததை ஒத்தி வைக்கக் காரணமில்லை. வரவாமென்று எழுதினும். மறு தினமே தந்தி வந்தது. அதைப் பார்த்ததும் இன்னும் இரண்டு வாரம் தன்மில் போட்டிருக்கவாமென்று எண்ணினாள். புனர்ஜன்மம் எப்படியிருக்கு மேல்பதை நேரிக் அனுபவித்தாள். ஆனாலும், இப் படித்தாறு புனர் ஜன்மம் எடுக்கவேண்டும்? பழைய பிறப்பிக் செய்த தீமைகளின் பழை இது? அல்லது சகவாள் கீளையா? சென்ற வருஷம் எடுத்த அவன் படம் கவரிக் மாட்டியிருத்தது. அதைப் பார்த்தான்; அப்படிச் செய்த சகவாள் தான் இப்படியும் செய்து பார்க்க விருப்பமுண்டு? இதுவும் ஒரு கீளையா இருக்குமாயின் அந்த சகவாள் படம் அகர குணமும் இருக்க வேண்டும். தன்னைவிடக் கடினமான சோதனை முடிவுறுக்கவோ? இவ்வித மாதந்தைத் சந்தி முன்மேல் பிரிவாக இருப்பதற்கும் அவன் தெரியப் பிறவியாக இருக்க வேண்டுமெனவா? — இவ்வாறு சித்தித்துத் துக்கமின்றி இரவைக் கழித்தான்.

மோகன் சென்னையில் ஒரு தினசரிப் பத்திரிகையில் பிரதம திருபி, உயர்ந்த கட்டமைத்த உடம். கம்பிரமான தொற்றம், தன்ம திறம். விரோதமான முகம்; கரிய பத்திரி. மாதம் ஐம்பது ரூபாய்க்கு வேலை விவசரித்தான். பத்து வருஷத்திற்குச் சென்னையில் தனக்கு விருதியை பத்திரிகை திருபரிகை என்ற பெயர் எடுத்து மாதம் முத்தது ரூபாய் என்பா தித்தான். எப்போதும் அவனை மோட்டார் கைக்கிள் பிதுதான் பார்க்கவாம். பெரிய சாஜிவத் தலைவர்களாக இருத்தாலும் சரி, புகழ் பெற்ற சினிமா நட்சத்திரங்களாக இருத்தாலும் சரி, அவனை எப்போதும் பார்க்க மறுப்பதில்லை. எந்த சமார்ப்பத்தையும் முதலிக் மோகன்தான் கொண்டு வருவான். எந்த முக்கியக் கட்டத்தினும் கச்சேரிதும் அவனை நிர்வாகமாகப் பார்க்கவாம். தன் பத்திரிகையத்திற்கு அருவிசிறுப்பதற்காகத் தம்புச் செட்டித் தொகுமில் ஒரு கீட்டு மேல் மாடியின்மேல் குயிருத்தான். அநிக் குறிப்பத் தொத்தாய்க்கலை. பரிட்டா முடித்து வேலையாகும் போலுது தாயர் ஒருத்தி மட்டும்தான் இருத்தான். அவளையும் சந்திர மதியையும் தவிர வேறு போறப்பிரிக்கை. முகமும் தாங்கு வருஷம் சந்திரமதியாகக் கழித்தான்.

ஒரு தாய் சினிமா தொக்கனில் விருத்திற்கு மோகன் போவிருத்த போது கவனாக்கிவைக்க கண்டான். அநிக் ஒரு மாதத்திற்குள் இருவரும் இவ்வி பிரிவாத காதலிக்கவாகி விட்டார்கள். தன் மனைவிமேல் மோகனுக்கு அன்பு குறைத்து விடவில்லை. விட்டிருக்கு வரும்போலுது சந்திர மதியின் முகத்தைப் பார்த்து ஆனந்தம் உண்டாகும். அங்குக்கருகில் கவனாக்கிக்கு அழகெய்க்கலை

“யட்டு, இது நேர்மீக் கயங்க
கயங்க, குகையுக் பரித்தாய!”

“கேடுறு
பிரான்”
கங்குக் கேட்
யானே க்?
கத்தகு +
கேடுறுகும்
கேடயாறு
தங்க!”

TRADE MARK

BLOCK'S-EMPOREUM,
CHENNAI.

**கிருஷ்ண
பிரான்ட்
ஸ்பெஷல்
வெண்ணை
&
நெய்
வியாபாரம்,**

A.N.A. நாயுடு பிரதர்ஸ் ~ கோயமுத்தூர்.

மதராஸ் கோடு கருடகிழங்குட்டி : 11, கெங்கடேயர் காம், முராலகிகம் கருகோடு, மதராஸ்.

your heart's desire

Deepavali is all bright
and every heart should
wake up and lit

THERE IS NOTHING LIKE A
WRIST WATCH AS A PRESENT
TO DO THE JOB — SOMETHING
THAT IS ALWAYS REMEMBERED
AND COVETED — AND A THING
TO SET YOU ON TIME ALWAYS.

FOR A FINE SELECTION OF
GENTS AND LADY'S WRIST
WATCHES, DON'T MISS.

CARAT WATCH CO

Near NEW ELPHINSTONE — MOUNT ROAD — MADRAS.

எதிர்பாநங்கள்!

தயாரிப்பிலிருக்கின்றன

**பக்த
மேத்தா**

நடிகர்கள் -

M.K. தியாகராஜ பாகவதர்
S.D. சுப்புலக்ஷ்மி
T.R. ராஜகுமார்
M.U.A.C. தயாரிப்பு

கந்தனார்

நடிகர்கள் -

N.S. கீநஷ்ணன்
T.A. மதுரம் முதலியோர்
M.U.A.C. தயாரிப்பு

**நம்பி
ஆண்டார்
நம்பி**

உங்கள் அன்புக்-
குரிய பெயர் பெற்ற
நகைத் தீரங்கள்
நடிகிறார்கள்
சீவகாமி பீகர்ஸ் தயாரிப்பு

இம் 3 படங்களுக்குத் தைரக்ஷண்: K. சுப்பிரமணியம்
B.A.B.L.

சதி சீயாமளா

நடிகர்கள்

V. நாகய்யா - P. கண்ணம்பா

N.S. கீநஷ்ணன் - T.A. மதுரம்

ரேணுகா பிலிம்ஸ்
தயாரிப்பு

தைரக்ஷண்
R.S. மணி

S.I.P.

வெளியீடுகள்

G.P.O.

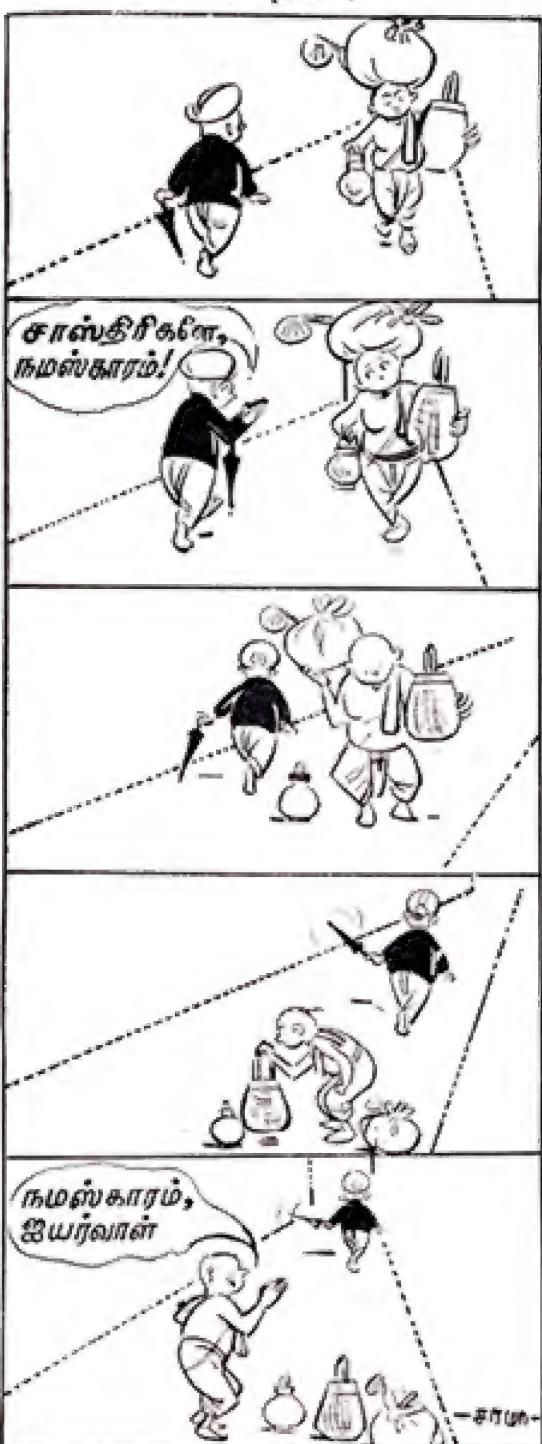
S.I.P.
PUBLICITIES

கொண்ட, போதிலும் சத்திரமதிக்கு அந்தப் பார்வை இடி விழுத்தது போலிருந்தது. ஒரு ஷனத் திங்கட்க் மோகன் மீட்டைப் போன்ற சத்திர மதிக்கு ஆறுதல் கொண் ஆய்வித்தான். தன் அன்பு என்னவென்று குறையாதென்று சபதம் சொ லான். அதைச் சத்திரமதி மெளனமாகக் காதல் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். தம்பலிக்கும்; ஆனால் மதோதன் வார்த்தையாவது சொல்லும் போலது தடுப்பானேன்? மோகன்மேல் குற்றமென்ன? விந் திரைத் கொடுமைக்கு மட்டுமல்லிடு கொடுக்கல் என்ன வான்? தன் புதுஷன் மனோபாயம் எப்படிவிருத் தாலும் அவனுக்குப் பணிவிடை. சொல்லு கான் தன்னு ள்கே கடமை என்ன தனக்குத் தானே சமாதானம் சொல்லு கொண்டான் சத்திரமதி. ஆனால் உன் விருத்தும் புன் மட்டும் சத்திரம் ஓயாமல் குத்திக் கொண்டே விருத்தது.

செடியில் மேல் கதையால் விழுந்துவிட்டால் என்னவென்று தன்னிடம் வார்த்தையும் முகங்கள் கருகிக் கொண்டே வரும். சத்திரமதியின் புதிய இன்னா வாழ்க்கையும் அம்மீட்டே இருந்தது. மீட்டுக்காரியாக கிடை மென்மையம் மூலக்கமிட்டி பதின் மட்டியு ளாக் கிடைமையாகச் சொல்கான். தன் புதுஷன் முகத்தின் குத்திக்கக் கவலைமையம் கவனித்தான். அவனுக்குத் திருப்தி சொல்ல மென்மையமென்ற போதும் கொண்டான். மோகனும் அவனிடம் அன்பு குறையாமல்கிடை மென்று கவனித்த முயற்சியும். ஓய்வு தோத்தை மென்மையம் மீட்டும் கவித்தான். மோட்டை மென்மையம் சாயக்கவத்தின் கவந்தவாக்கும் சிவியாவுக்கும் அவனை அவையுதும் போனும் தினம் ஒரு மறைய மீட்டுச் சொல்கிற்று மென்மையுக்கிடைமையென்று மெட்டு மென்மைய மணத்தகைக் கொடுத்தான். இருவரும் ஒரு மயோமெனும் போகம் போலது முகத்தின் புன் சிவியை மர மென்மையுக்கொண்டனர். பக்கத்து மீட்டைகள் இவர்களின் அம்மியோக்கிவந்தவரும் சத்திரமதியின் விவாத்தகையும் கவனி மென்மையம். மோகன் ஒரு தோல் மீட்டைமையாக இருக்கமென்மைய மென்று திவியான்தான்.

ஆனால் கடமைக்காகக் காதலிப்பது கவிக்காக மாயமென்போனாரும். தம்பலி கருக்கு தடுமியின் தோல்மைய அகலி தானுக்கு தான் அகலுமையுத்தது. சத்திரமதிக்கு மோகன்மேல் ஓயாமல் சத்திரமதி உத்தித்துக்கொண்டே வந்தது. ஒரு தான் சமையம் சொல்லுக்கொண்டிருக்கும் போலது மோகன் அவறமீன் மென்மையக்காரியின் குடி கேட்டது. அவனை அவ்மே திறத்திவிட்டான். மோகன் தினம் கவிக்கின் மர மென்மையுத்தான் மரத்திடுப்பான். சத்திரமதி ஹத்து மென்மையக் மரத்திடு அகலி எட்டைப் மையம் இருக்கும் கடி தம்பலி மென்மையம் மென்மையப்பப்பான். ஒரு தான் அகலி இவ்மீடு மரத்திடுகனின் மடம் இருத்தது. தனக்கு அப்பாதிர் குடித்தகைக்குத்தான் இத்த திவியின் என்னவென்று ஆறுதல் விருத்தும் மென்று திவியுத்தான். இக் குடித்தகைகனின் மடம் மோகன் எட்டைப்மையம் எப்படி வந்தது? அவனை தேர் க் கேட்ட மென்மையம் மரமீக்கி.

மேலே கன் தன் மென்மைய மூன் இவ்மீடு அவற கவிமையம் எப்போலும் மூட்டிவைத்திருத்தான். சாமி மையம் கடமே கொண்டே போனான். ஒரு தான் மரத்தின் சாமிக் கொத்தை மென்மையம்மேன் வைத்து மீட்டுப் போய்விட்டான். அவறகிடை திறத்து சத்திரமதி பரிசோதிக்கவாறும். முதுகில் சேக் புதுக் கத்தை மென்மையப் பார்த்தான். மாதா மாதம் ஒரு மென்

தீபாவளி ஆடைகளுக்கு

கடவுளது கிருபையால்
இந்த வருஷம் தீபாவளித்
தும் ஆடைகளுக்குத்
குறைவு ஒன்றுமில்லை

★
தேச லை க ள்
வேஷ்டி க ள்
ச ரி கை
துப்பட்டாக்கள்

முதலியவை வழக்கம்
போல் தீபாவளித்
தென்றே சிரமப்பட்டு
தருவித்துக் கைவசம்
வைத்துள்ளோம்.
இவற்றை நேரில்
வந்து காணவும்.

S. R. B.

S.R.B. குப்புசாமி அய்யர்
டீலர்

(FORMERLY, S. R. BALUSWAMY IYER & SONS)

83 கைனியப்பநாயகன் தெரு (போன் 350) P.T. மதராஸ்
பிறகு 230 கீழ்மாரட்டுவீதி (போன் 36) மதுரை

Telegrams :
"RENOWN," MADRAS

Telegrams :
"YESARBIKAY" MADURA

கனவில் கண்டது!

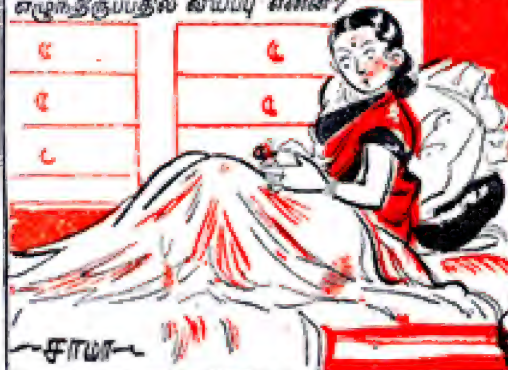
“மோஸிஸ் எக்ஸல் டீ நான், ஆனால் என்ன சிறகு!
என்ன சிறகு! கருவண்டு போன்ற கூத்தல்! விம்பிப்
போன்ற பூஞ்சல்! மீனெப் போன்ற சிதிகல்! என்னுடைய
போன்ற முக்கு! கோவைப்பழம்
மாத்திரி உதற்கல்! கொடியைப்
போன்ற உடம்பு!”

கனாவன் வர்ணனை உருவத்ததக்
கனவிலே கண்டால்.....

அவறி அடித்துக்கொண்டு
எழுந்திருப்பதில் வியப்பு என்ன?

“என்னைப் பிடிக்கவில்லை வயன்றால்
பிடிக்கவில்லை என்று சொல்லுங்களை!
வண்டு, மீன் என்வெதல்லாம் ஏன் கண்டதைத்
சொல்லவேணும்? நான் அவ்வளவு கோமாதகை
கிருக்கிறேன்?”

சோம்பசீவத்தின் அதிசயம்

✧ ஸ்ரீமதி கி. ஸரஸ்வதி அம்மாள் ✧

மிராகதா! சாம்பலியம் புத்தகமும் கையுமாக டீக்கார்திருக்கும் கையத்தைப் பார்த்தார். உடனே காலைமீல் அவர் பென் தங்கம் சொன்ன வாழ்த்தைகளை நினைத்து வந்து வேதனைமயக் கொடுத்தன. "அப்பா, பேசாமல் இருக்கிறீர்களே! காலத்திற்கு வராதேடவெண்டாமா? இந்த வருஷமும் கல்யாணம் பண்ணுவிட்டால் என்னு வீடுக்குமா?" என்றான் கவிஷ்டன்.

காலம் அருகடைய பேத்தி, நேற்றுதான் இருதான் போவீடுக்கு. அதற்குள் பதிலளித்து வருஷகாலம் ஒடிவிட்டது. அவன் கைக்கு உயர்ந்து வளர்ந்திருந்தான். அவருக்குக் கணவன் தேடுமீ போதும்பு சாம்பலியத்தின் பேசில் விழுந்தது. கைவத்தின் தந்தை இறந்து இப்போழுது பத்து வருஷத்திற்கு மேலாகி விட்டது. ஒரே பேசை குழந்தையுடன் கைம் பேசுதுமிவீடு வந்து விட்டான், சாம்பலியத்தின் பேசை தங்கம், அப்போழுது திருந்து சாம்பலியமும் வேறு மனத்தரவிட்டார். பேசைக் கல்யாணம், பேசைக் கத்திரிமுக்தான் அவர் முக்கிய விடமென்றாகி விட்டன.

தங்கத்தன் செறு வயதில் கல்யாணம் செய்ததில் அவருக்கோ அவர் பெண்ணுக்கோ மிதிகுடக் கலமில்லை. "அப்பா, சாம்பலியம்! கல்விக்காதாம் செந்து கொடு. பிள்ளை பிடுக்கட்டும்" என்று அவருக்கு சதா சொல்கிறாறு செய்து, வந்து வயதில் மிதமி தங்கத்தன்கு மணம் முடிக்கும்படி செய்து விட்டான் அவரது தாய்.

அன்று ஆம்பலாண சம்பந்திச் சண்டை, தங்கம் கைம் பேசுதுமிவீடு வந்து பிரகுதான் ஒய்ந்தது. சாம்பலியம் ஒரு மிராகதாரகி பிள்ளைக்கு தான் பேசைக் கொடுத்திருந்தான். அப்போழுது பிள்ளைக்கு வயது பதினெட்டு.

சுதோ படித்துக் கொண்டிருந்தான். பார்ப்பதற்கு வலுணமா விருந்தான். இன்னும் என்ன வேண்டும்? கல்யாணமும் நிச்சயமாகிச் சபாக்க டட்டேறிற்று. ஆளும் கல்யாணத்தின் போலுதே சீர், மெத்தி, அவமரிபாகத, மரிபாகத சம்பந்தாக மனத்தாபம் ஆம்பலாவிற்று.

"இடக்கிளாக்கன்! பேசைக்கொடுத்து விட்டால் அடிமை என்பதாக எண்ணம் போலும்" என்று எதைமும் காதில் போட்டுக் கொள்ளாமல் அவிடமெயாக இருந்தார் சாம்பலியம். அவர் கொஞ்சம் கயமரிபாகதமீல் வம்பிக்கை உண்டாய். "தங்கமே! தாழ்த்திக் கொண்டு பிரதா எத்திராகல் பிரமாதமாக உபசரிப்பது?" என்று கிண்ப்பவர். இவர் அவிடமெய் காரணமாகப் பிள்ளைமீல் தந்தைக்கும் கோபம் விருத்தியாவிற்று.

இரண்டு மூன்று வருஷம் கழித்துப் பேசைக்கன் சாத்திக் கல்யாணத்தின் போலுது அவர்கள் சச்சரவு உச்ச நிலையை அடைந்தது. நெருக்கு கோரகமே சம்பந்திகளின் வாழ்த்தைகள் தடித்து விட்டன. "பேசைக்கன் பெற்றவனுக்கு இவ்வளவு அகம்பாவமா?" என்று பிள்ளைமீல் தந்தை. "பிள்ளைமல் பெற்றுவிட்டதனால் இவன் உயர்ந்து விட்டானா?" என்று சாம்பலியம். சாம்பலியத்தின் கல்வத்தை அடக்க ஒரு ஹி கண்டுபிடித்தார் அருகடைய சம்பந்தி. சாத்திக் கல்யாணமாகி வீடு வந்து காட்டுப் பேசைக்கன் திருப்பித் தந்தை விட்டிருக்கு அனுப்பமில்லை. "அப்பா! அவர்கள் குழந்தையை அனுப்பாமலே இருக்கிறீர்களே?" என்று அவர் தாயார் அகம்பாவந்தான். "அம்மா, சீதானே பிள்ளைக்காரப் பேசைக்கன் தானம் செய்பர் கோளும்? பிள்ளை பிடுக்கா விட்டாலும் பேசைக்கன் தானம் செய்தாவிற்று. பிரகு என்ன!" என்பார்.

"துயோ! நான் அதற்காகவோ சொன்னேன்? கோம்ப அழகா விருக்கு! ஏதாவது சமாதானம் சொல்லிக் குழந்தையை அழைத்து வரட்டாப்பா. என் கண்ணியம் பாராமல் என்னும் இருக்க மூடிய விம்மை" என்று அவன் கண்ணீர் விட ஆம்பித்தான். "அம்மா, கல்யாணம் செய்தாம். பதினாறாக் கணக்கில் செலவு செய்து பேசைக்கன் கொடுத்துவிட்டு மறபடியும் கல்விட்டும் அழைத்துச் சோது போடுவதா? நீ சொல்வது சரிபா விம்மை" என்று பேசைக்கன் வேறுக்கையாகத் திரும்பி விடுவார் சாம்பலியம். இப்படி அவர் சோத்துரே தவிர, பேசைக்கன் கானுத தங்கம் அவர் உத்தத்தின் பேசைக்கித் ததும்பிக் கொண்டிருந்தது.

பிரகு பிள்ளைப் பெற்றுக்குப் பேசை வந்ததுகடல் பல்பேர் மத்தி வந்தத்திலும் சமாதானத்திலும் தான் டட்டித்தது. இவர்கள் உறவு மூன்ற இக்கிலிமீல் இருக்கும் போலுது பேசை புகக்கத்தில் சுத்தோவுமாய் ஹாறு முடியுமா? அவனுள் எம்மையோ சொற்களைக் கேட்டு மணம் புண்பட்டிருந்தான். கைவதுகடைய பகல் கொண்டு எதைமும் விடமெய் செல்பாமல் இருக்கும் காலம் வருவதற்குள் அவன் காலமாகி விட்டான். அவன் வாழ்வே முடிந்துவிட்டது.

இவன் சம்பந்திகள் மனமொத்து இருக்க வேண்டிய அவமெய் இவ்வாமலே போயிற்று. தம்முகடைய தங்கத்தன் விடச் சாம்பலியத்தின் தங்கம் அநிகமென்று உணர்ந்த சம்பந்தி, சாம்பலியம் விரும்பிய படிவே தங்கத்துடன் குழந்தை கைவத்தையும் அவரிடம் ஒப்புவித்தார்.

ஆகையால் கைவத்திற்கு வராததும் விஷயத்தின் தம் மணம் போல் டட்டித் து முழு எத்திராமும் சாம்பலியத்திற்கு இருந்தது. தங்கத்

தைக் கொடுத்ததுபோல் சொற்பப் படிப்புப் படித்துக் கொண்டு பெற்றோருக்கு அடம்பிவிருக்கும் சிறு கையனுக்கு அவர் கமலத்தைக் கொடுக்க விரும்பவில்லை. கள்ளுகப் படித்து உத்தியோக மேற்றார் கையே புத்தி தெரிந்து நடக்கும் பிள்ளைக்குத்தான் கொடுக்க வேண்டும். மேலும் அவன் ஸ்திரீகளைச் சமமாகப் பாவித்து நடத்துவானாகவும் இருக்கவேண்டும். இது நீச்சலம்— இவ்விதம் தமக்குள்ளே சங்கடம் செய்து கொண்டார் சாம்பலிவம்.

முதலிலிருந்தே இந்த எண்ணத் தோடு மோமத்தை விட்டுத் திருச் சிக்கு வந்து குடித்தனம் நடத்தினார். பெத்த கையப் பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்க வைத்தார். பெண்ணும் தனிபே மனம் புழுங்காமல் இருக்க வேண்டி ஒரு உபாத்தியாயினியை சிபயித்துக் கல்வி கற்பிக்கச் செய்தார். அவர் மனைவியின் காலம் முடிந்து விட்டது. பெண்ணின் கைதலையிபே அலகுக்குத் தீராத விவாதமாக முடிந்தது. வயது சேன்ற அவருடைய தாய் மட்டும் "அவன் போகணான், நான் இருக்க னுமா?" என்று சொல்லிக் கொண்டு கூடத்தில் விசுபலகை போடு பலகையாகக் கிடந்தான். ஆனால் மெய்க்குப் புத்தி மாருட்டம் என்பது மட்டும் சிறிதும் இல்லை. "கமலத்துக்குக் கல்வாணம் பண்ணடா அப்பா" என்று அடிக்கடி ஞாபகப்படுத்திக் கொண்டே வந்தான். "ஆரம்பித்து விட்டாயா, அம்மா? உன் விருப்பத்தின்படி முன்பு தங்கத்துக்குக் கல்வாணம் நடத்திக் கமலடைந்தாய் விட்டது போதும்" என்பார் சாம்பலிவம். "ஏதோ நாம் கொடுத்த கைத்தது அங்மனவுதான். அதற்கும் இதற்கும் என்ன?" என்று மெய் சொல் வான்.

2

இந்த வரையும் கமலம் ஸ்கூல் கையன் பரீட்சைக்குப் போகிறார். வயது பதினைந்து நியமி விட்டது. பார்வைக்குச் செழித்து வளர்ந்திருக்கும் கொடி போல் தனதனப் பால் வளர்ந்திருக்கிறார். இவ்வாள் தேடவேண்டியதுதான் என்று சாம்பலிவம் நினைத்தார். அடிக்கடி அவர் பெண் தங்கப் அவருக்கு அதை நினைப்பு மூட்டத் தொடங்கி டான். கல்வாணமே இவ்வாள்ிடம் என்ன என்று நினைக்குமளவுக்கு அவருக்கு அதில் வேறப்படி ஏற்படவில்லை. கல்வ குடும்பம் கனில் கள்ளு படித்துப் புது நாகரிக எண்ணங்களுடன் பிள்ளைகள் வங் வனவோ பேர் இருப்பார்கள்.

"சிறிது பொறுத்திருந்தாவது அப் படிப்பிட்ட பிள்ளையாண்டான் ஒரு வகைத் தேடிப் பிடிக்க வேண்டும். அதுவரை இன்றும் ஒன்றிரண்டு வருஷம் கமலம் எப். ஏ., பி. ஏ., என்று படிக்கட்டுமே? அப்பறம் கல்வாணம் செய்து கொண்டா வேண்டி?" என்று ஒவ்வொரு சமயம் உள்நாற அவர் எண்ணுவதுண்டு. ஆனால், பெண் தங்கத்தைத் திருப்பி செய்ய அவர் கடமைப்

பட்டிருக்கிறார். அவன் சிறிது காலமாகப் பெண் கல்வாணத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படத் தொடங்கி விருந்தான். "கணவன் இருந்தால் தந்தை தயவைத் தேட வேண்டி விருத்திருக்குமா?" என்று அவன் வருத்த இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்ற நினைத்துடன் வான் தேடத் தொடங்கினார் சாம்பலிவம். அவர் அதிகம் தேடி அலைவ வேண்டி விருக்க வில்லை. பட்டணத்தில்

தாயை முதல் நாம் கமலம். அவர் கணவரும் காலம் வந்து விட்டு வாரிசை இரங்குக வேண்டும். அப்போது அந்த விடு கையா விருத்திருக்கும்?

செஷாத்திரி என்ற ஒரு வக்கீ லுடைய மகன் மேல் நாடு சென்று கல்வி கற்று நாசுபுரி காவேஜில் ஆய்வின ஆசிரியனாக இருந்தான். அவன் பெயர் கையத்தியசாதன். அதை அவன் என். வி. நாதன் என்பதாகக் குறுக்கி வைத்துக் கொண்டிருந்தான். எம்மா வித்தத்திலும் அவன் தேவனை என்பதாகச் சாம்பலியம் நீண்டதார். கம்பாணம் நீச்சல மாவதற்கு வேண்டிய பிரபத்தனம்

உள்ளவன் கம்பிடம் பெண் கொள் யானு? அப்படிச் செய்து கொண் டாலும் பிறகு சகிப்பட்டு வருமா?" என்று சந்தேசித்தான். "இவன் நாசுகிமயாகத்தான் இருக்கட்டுமே; கர்வாடகப் பேர்வழிக்குக் கம்பா ணம் செய்து கொடுத்தது என்ன கைப்பட்டுடாம்!" என்று சாம்ப லியம்.

"என்னை மணப்பதில் உனக்கு விருப்பம்தானே?" என்று நாதன்

றுள்ள அடக்கமும் சமர்த்தும் சாம்பலியத்தை உணர்ச்சி வெள்ளத் தில் மூழ்கச் செய்தன. கம்பாத்துக் குத் தகுந்த கணவனாக அவன் இருக்க வேண்டுமே என்று அவர் பகவாணம் பிரார்த்தித்தார்.

விக்கிம் செஷாத்திரி பதினாறாம் ரூபாய் வரதட்சணை கேட்டது சாம்பலியத்திற்கு ஆச்சரியத்தைக் கொடுக்கவில்லை; ஆனால் நாதன்

அதை ஆட்சேபித் தாதுதான் மொத் தத்தைக் கொடுத்தது. "தந்தை ஏதோ சேமைப் படிப்புக்குச் செல்லு செய்து பணத்தை இந்தச் சாக்கில் வார்டி விட்டு வந்து விடுவோம்; ஆனால் இவ் வளவு படித்த மக ளுமா அதை மறுத் துக் கூறும் விருக் கிருவர்? இவன் படித்த மட்டணம் இதுதானா?" என்று விவரித்தார்.

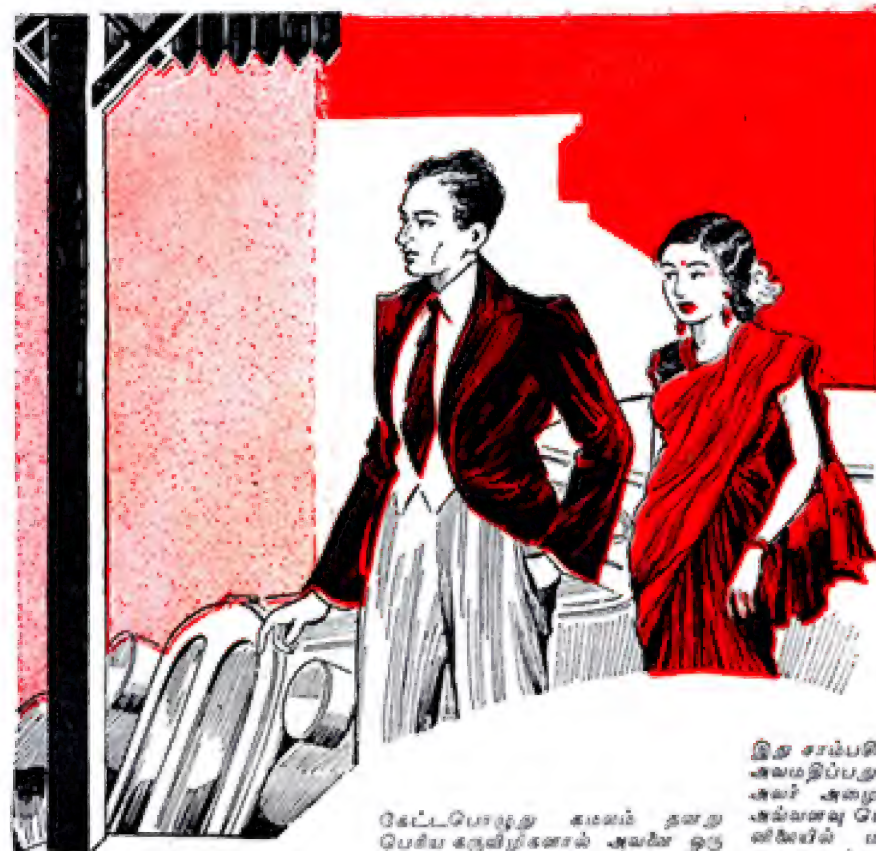
ஆனால் அதற்காக இவ்வளவு தூரம் எற்பாடான கம் பாணம் நீற்குமா? யாவும் மேலே நடந்தது. கையதிகக் காரியம் ஒன்றிலும் தனக்கு கம்பிக்கை வில்லை என்று நாதன் சொல்லி விட்டான். நானி கட்டினேன் தவிர மற்ற கையதிகக் காரியங்கள் ஒன்றும் செய்யவில்லை.

இது சாம்பலியத்துக்குத் தம்மையே அவமதிப்பது போல் இருந்தது. அவர் அதழைப்புக்காக கந்திரக்குறும் அம்மளவு பேசிய மனிதர்கள் மூன் னிலையில் மாப்பிள்ளை விசித்திர மாக நடந்து கொண்டது அவருக்கு விருந்த வகுத்தத்தையும் அவ யானத்தையும் கொடுத்தது.

"தனக்கு கம்பிக்கை வில்லாவிட் டாலும் கையதில் மூத்த கம்மை யாவது கொளாமல் செவ்வாறு?" என்று வகுத்தப்பட்டுடார். என்ன யானுவென்ன? கம்பாணம் நடந்து விட்டது.

3

கீரமேஸ் விடுமுறை கழித்து நாதன் ஊருக்குப் புறப்படும்

களைச் செய்தார். என். வி. நாதன் பெண் பார்த்துக் கந்திரோது அவன் கடை உடை யாவும் பெரும்பாலும் மேல் காட்டைப் பின் பற்றினையை யாக இருந்தன. தங்கம் மட்டும், "இவ்வளவு மேல் காட்டு நாசுகிமம்

கேட்டபொழுது கம்பம் தனது பேசிய கருவிரினால் அவனை ஒரு பார்வை பார்த்துக் கண்டனத் தாழ்த்தித் தனியைக் குவித்து கொண்டான். அவ்வளவுதான். அதையே அவன் சம்பந்தத்தைத் தெரி விக்கும் பதிலாகக்கொண்டு தனக் கும் விருப்பம் என்பதைத் தெரி வித்து விட்டான் நாதன். பிறகு, சாம்பலியம் பெண்ணுடன் சேர்ந்து கம்பத்தில் விருப்பத்தைத் தனியே விசாரித்த பொழுது, "உனக்கும் அம்மாவிற்கும் இஷ்ட மானால் எனக்கும் இஷ்டந்தான்" என்று ஓரே வார்த்தையில் சொல்லி விட்டான் அவன். அந்தப் பதிலி

யோமுது கவனித்தையும் கூடச் சொந்தர்ப் போக வேண்டுமென்று சொன்னான். சாம்பரினத்திற்கு இது பெரிய அதிர்ச்சியாக இருந்தது. "இன்னும் ஆறு மாதம் போகட்டுமே" என்று தங்கியோ, "அவன் குழந்தை. நியோகித்து அவ்வளவு தொகையில் தனியே போய் எப்படி இருப்பான்?" என்று கவனிப்பவர்க்கு போடப்பெற்றது. இதெல்லாம் யார்பின்னரின் காதில் ஏதாவதாயிற்று. அவன் இருக்கும்பொழுது தனியேயே 7 கமலம் அவனோடு போவதென யிரும்புவதாகச் சொன்னான். அவன் யிரும்பத்தக அவர்களைவிட அவன் அங்கு அதிர்ந்திருக்கிறது போயிருந்தது அவன் பேச்சு. படித்தவனும்திரை, ஓய்வோடு வரும் கமலம் காவெஜிம் செரிந்து படிப்பதை கூட்டுச்செய்க் கார்ட்டாகச் செய்து அவர் கீதாத்திரிதார், அதோன்றும் அவரெயின்னியென்று யார்பின்னர சொன்ன விட்டதன் போலும் அவருக்கு விவரங்களை விடவில்லை.

புருஷனுடன் கூடுதலாகப் புறப்படுவது கமலம் கண் கவனித்தவன் தாத்தாவை வளக்கித்தான். அவனுக்குச் சமை கவனமாகவும் கொடுக்கும்படி பகவாணப் பிராந்தியப்ப தவிர வேண்டுமென்று சாம்பரினம் சொல்லக் கூடவில்லை. அவர் சொன்னதுக்கு மதிப்பு இருந்தது என்பதோ அவர் ஏதாவது எடுத்த முடிவும்? முன்பு பகவாண காதலித்த இம் பெண்ணை இழந்தார். இப்பொழுது புது காதலித்திருப்பேற்போலிருக்க கொண்டுவிட்டது.

அந்தச் சம்பந்தத்தில் யார்பின்னரின் தக்கதவைக் குறை கூறினார். இப்பொழுது யார்பின்னரையோட அவரை அழைத்திருந்தார். பெரியவரான அவர் சொன்னதுக்கு அப்போதே மனவாகை காண்பிக்கக் கூட அவன் மனம் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. இதை கீதாத்திரப் பார்த்ததும் இவனோடு என்னாலும் நியோகித்து தொன்றி அவராகத் துடிக்கவைத்தது. "துபாய்! இவன் கவனித்த என்னதில் எடுத்தவனோ? அவனது மேல் காட்டுத் தொந்தரவில் கமலம் மறுகொடுக்கத் தொன்றப் போகிறான்? எவ்விதப் பிறகு தங்கத்தின் கதி என்ன? கவனித்த விட்டால் தங்கத்துக்கு வேறு தீக்கிணியோ? தக்கதையையே காண அவனுக்கு இரு முறையும் கெடுதல் செய்த விட்டோனா?" என்று பகை கீதாக்க கீதாக்க அவருக்கு இரத்த துக்கியெல்லாமல் போயிற்று. விதிர் கதித்தியம் வேண்டுமென்றும் கவனானமே கூடாது போதும் என்று கருதினார்.

யார்பின்னர்க்கு இவ்வொரு கடிதங்கள் போட்டுப் பார்த்தார். அவர் அதைக்குக் கூடவருவதற்குப் பதில் போடாதது அவர்க்குத் திடுக்கிட்டு இருந்தது. மனவாகைக்குத் தகுந்தவையே பின்னும் எடுத்துக் காண்பித்தது. கவனித்தியிருந்து அவ்வப்போது வந்த கடிதங்கள் விதித்திருந்த வேக சமாதானம் கெட்டு ஒருவாறு ஆதரம் அடைந்து வந்தார்கள்.

இருந்தாலும் சாம்பரினம் முதலில் யார்பின்னரின் பிறகு மனவி இவர்கள் இறந்தபொழுது இருந்ததை என்னால் விட மனம் குன்றி இருந்தார்.

"அப்பா, என்னும் கவனித்தது என்றும் கடிதமாய்ப் போய்விட்டது" என்று தங்கம் வகுத்ததற்கு ஒரு நாள் சொன்னார். "அப்பா அவ்வளவு மனம்! காதலர் கவனித்தச் சத்தமுமாகக் காண்பிப்பேற்போலும்" என்று சாம்பரினம் பதிலளித்தார்.

இதன் மத்தியில் தீயாவயிற் பண்டுகளை வேறு கெடுக்கிவிட்டது. "யார்பின்னரையும், கமலமும் வகுமொன்றோ?" என்று கெடுக்கிவிட்டது. "தொடக்கிவிட்டார். சாம்பரினத்திற்கும் யார்பின்னரையும் அழைக்கக் கூடாதார். ஆனால் கடிதமொன்று அவ்வளவுப்படுவதற்கு அவர் மனம் கூறித்தது. கடைசியாக அவர் போட்ட கடிதத்திற்கு அவர் பதிலே போடவில்லை. மேலும் தீயாவயிற் பண்டுகளில் வகுத்து கவனித்த கவனித்த இருக்கப் போகிறது? அவர்களை மதப்படுத்துவதாவதுவகுத்திருந்தே!

தக்கதையில் மெரு கீதாவைத் தங்கம் அறிவாதவனாக, அவர் யார் விட்டுச் சொன்ன விட்டாலும் அவன் கவனித்துக் கொள்ளான். அவரை அழைக்கவோகப் புறப்படுத்த அவன் யிரும்பவில்லை. ஒரு புடவைமையும், வேஷ்டியும் யார்பின்னரின் பெண்ணுக்கு அனுப்பிவிட்டுப் போகவும் இருந்தது விடுவோமென்பதாகத் தீயாவயிற்றுக்கொண்டார். அதன்படியே செய்து, பின்னரும் கடிதத்தையப் பெண்ணுக்கு எழுதி அனுப்பி வைத்தார்:

"குழந்தை! உன்னை, உன் கவனமாவும் இத்த தீயாவயிற்றைச் காக்கிவிட்டவா யாக்க வேண்டுமென்று எனக்கும் உன் தாத்தாவுக்கும் என்னவோ ஆகா யாயிருக்கிறது. யாக்குக்குக் கூட சதா உன் கவனமாவும், ஆனால் எந்தரும் கொடுத்து வைத்தது தானே கடைக்கும்? யார்பின்னர்க்குத் தீயாவயிற் பண்டுகளில் தங்கம்

மீக்க இவ்வளவு கவனித்து தாத்தாவுக்குத் தெரியும். யார்பின்னரின் தாத்தாவாகத் தீயாவயிற் கவனமாக உத்தேசித்து மனவாகைக்குக் கடிதம் போடக்கூட அவர் துணியவில்லை. அவர் ஆசிரியாத்திரிதோடு இத்தப் புடவைமையையும் வேஷ்டியையும் பெற்றுக் கொள்!"

4

தீயாவயிற் ஒரு நடப்புதலும் இன்னமும் இருப்பதைப் பாட்டியும் அறிவாமல்விட்டது. "என்று, தங்கம்! யார்பின்னரையும் கவனமும் யார்போடுமெனில்லையா? உன் அப்பா போல் அழைத்த வரப்பாடுதோ?" என்று கெட்டுக் கொண்டிருந்தார். "மெய்யாவல் கவனம் கெட்டிருக்கிறது. ஏதாவது கச்சிப்பி" என்பதாக வகுத்து அழைக்கும் பதில் சொல்லுவாக்கிவிட்டது.

தீயாவயிற் முதல் நாள் கமலமும், அவன் கவனமும் காண்க வந்த விட்டு வாயில் இவர்களுக்குக்கென்றும், அப்பொழுது அந்த விடு என்னவாயிருந்திருக்கும்? "அவ்வா?" என்று கூறிக் கவனம் தாமதம் கட்டி அளித்தார். சாம்பரினத்திற்கும் தங்கத்திற்கும் தங்கம் கவனமோவல்லப் புருஷனாகவில்லை. கிற்று கொள் சென்றது சமாளித்துக் கொண்டு வந்த வந்த கவனமோவென்பதற்கு. "கட்டுவதுக்கு வகுப்படி தந்தி கொடுத்தேனோ, வாயில்லையா? முன்பு குடி கடிதம் போட முடியவில்லை. கடைக்கே தீயாவயிற் வேறு லக்கியமான பண்டுகள். காணொ ஒரு வாரத்திற்குச் சாத்தி விட்டார்கள்" என்று கவனித்தியாவன.

"ஏதோ கதித்திரை, சந்தோஷம்" என்று சாம்பரினம்.

கவனித்தி மேலிட்டால் அவராக் அறிகல் போ முடியவில்லை.

கமலம் கவனம் மூன்றாவியில் தாத்தாவிடமும், அவ்வளவுதான் மனம் காதி வேறு கவனப்பாணியில் விட்டிருக்கே தனிச்சொகையையும் அழைக்கவும் அறிந்தார். அது வரையிலும் சாது விடுவோம் ஓய்விட்டு விட்டிருக்க, ஆல் படைகள் உள் பட உத்தரங்கள் மேலிட்டு, கவனமான விட்டைப்போல் கவனப்படி உண்டாகி விட்டது.

மறுநாள் காண்க வரையிலும் முடிந்த கையோடு கொண்டு வந்த சொகையையும் வேஷ்டியையும் கட்டுத்துக் கொண்டு கமலமும் அவன் கவனமும் சாம்பரினத்தின் கவனக்கித்தார்கள். யார்பின்னரின் விட்டத்தில் ஏற்பட்டிருந்த மாறுதல் அவரைப் பிரயிக்கச் செய்தது. "அப்பா! கீதாக்க

ந ம து ஆ டை க னை
அ னியும் அ ன்பர்கள்
அ னை வ ர் க் கு ம்

எ ம து
தீ பா வ ளி
வாழ்த்துக்கள்!

A. R. P. சாரதி, மதுரை

SARATHI
HANDLOOM TEXTILES
MADURA

கங்கா ல்கானம் செய்தாயா?" என்று அவர் ஆச்சரியத்தோடு கேட்டார். "இவ்வாவிட்டால் உங்கல் பேத்தி கங்கா விடுகிறா? என் சொல்படி, செய்வாள் கட்டப்பதாஃப் பாசங்கு செய்த தன் இஷ்டப்படியே என்னை ஆட்டி வைக்கிறாள்?" என்றான் கைத்திய நாநன் மனைவியைப் பார்த்துச் சிரித்துக்கொண்டே, வாய்தவத்திற் அவனிடம் உண்டான மாறுதல் சாம்ப பிவத்துக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. பெண்களுக்கு இவ்வளவு சக்தியா என்று அதிசயித்த அவர் தம் பேத்தியை உவகையுடன் பார்த்தார். "தாத்தா, அவர் வார்த்தையை கம்பாதே! அந்த ஊர்க்களில் இந்தப் பண்டிதக அய்வளவு மூக்கியம். திபாவலி கொண்டாடாதவர் களை அவர்கள் இடுத்துக்கொண்டே நிறைப்பதில்லை. அவர்களுது உத்வேகம் இவ்வளவும் கொஞ்சம் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அய்வளவு தான்!" என்றான் கமலம்.

ஈடம்பலிவம் தனியாகப் பேத்தியைக் கூப்பிட்டு "எப்பொழுது இப்படி இவன் மாறினான்? அம்மா! ஏதாவது மந்திரம் தந்திரம் கற்றுக்

கொண்டு அவனை மயக்கி விட்டாயா? அவன் 'ஸாட்' டைத் தவிர்ந்து வேஷ்டி கட்டுவானென்று நான் நினைக்கவேண்டியோ! கங்கா ணத்தில் அவன் ஒரு மந்திரம் சொன்னான்! அம்மீ மிதிப்பது, ஸ்பந்தபதி ஒன்றுமே செய்ய விடையோ! அப்பொழுது இருந்ததற்கும் இப்பொழுது இருப்பதற்கும் எவ்வளவு வித்தியாசம்?" என்று கேட்டார். "என்ன தாத்தா, இதைப் போலப் பிரமாதப் படுத்துகிறோம்" என்று கமலம் சாதாரணமாகப்.

"கங்கா ணத்தின்போது நான்கு சொன்னதை அவன் துளிக்கட வறியும் செய்வியில்லையோ! மனைவியிட்டு எழுத்து விட்டானே! ஒரு அஞ்சாரப் பயனுக்குக் கொண்டு போய்க் கொடுத்து விட்டோமே என்று நான் யருத்தினது சேனுக்குத் தான் தெரியும்" என்றார்.

"விவாக சதுத்திவிண் போது யுதனுடட அவரே செய்தாரா? எல்லாம் சொன்னும் தானே செய்வாள்!" என்றான் கமலம். மனைவி சொன்னும் கேளாத ஊவன் இருக்கிறான் என்பது போலத் தொனித்தது அவன் பதில்.

• • •

இவ்வளவு வயது சென்ற தங்கல் வார்த்தைக்கு மதிப்பு வைக்காதவன் ஒரு மறு பெண்ணின் சொற்படி கட்டப்படுத்தப்பதை நினைக்க நினைக்கச் சாம்பலிவத்துக்கு அதிசயமாகவே இருந்தது.

கமலம் தாவிடம் தனிமையில் "அம்மா, உன் கடிதம் பார்க்கவும் நீயும் தாத்தாவும் என் பிரிவாற்றுகையால் எவ்வளவு வருத்தம்தீர்க்க என்று தெரிய வந்தது. உடனே அவரிடம் பவவாறு எடுத்துச் சொல்சிப் புறப்பட்டு வந்தேன். உன் மார்பின் புது நாகரிகத்தில் இருந்தாலும் வேறுகல்வன். அம்மா, வளைப்பாடா?" என்று சொல்சிக் கொண்டிருந்தமதக் கேட்டபொது சாம்பலிவத்தின் அதிசயம் பன்மடங்கு ஆவிர்து. அது வளரயில் தக்க மயமாவிருந்தவர் இப்பொது அதிசய மயமாவி விட்டார்.

பாட்டியின் மூக பாவத்திலும் இப்பொழுது சந்தோஷத்தின் அநிசூரிகன் தென்படுகின்றன. இனிமேல், நான் கிம்மதியாய்க் கண்மூடத் தயார் என்பது அதன் போகும் போதும்.

ஸ்தாபிதம்

விஜயபுரம்

1904

K.T.R

ப ன் னி ர்

சந்தனாதித் தைலம், அரைக்கிரை விதைத் தைலம் கிருஷ்ண (அகர், அம்பர், புதுகு, ஜிவ்வாறு, மட்டும்பாம்பு, ஸ்பெஷல்) ஊதுவத்திகள்

— கணையத்திற்கும், காகரீகத்திற்கும் ஸ்கிபாதி வாய்த்து எங்கும் கிடைக்கும் —

கங்கா கக்குகின்றும் K. T. R. என்ற பெயரை எழுத்துக் கெழுத்து கவனித்து வாங்குங்கள்

ஸோல் ஏஜண்ட்ஸ்:-

கிரிஸன் & கோ, பார்க் டவுன், டிதருஸ்

A.S. HENON

11

"ஓய்! இப்படியெல்லாம் சேய்க்கொள?" என்ற
கேதப்படன் கேட்டான் தப்பன்.

JABCO FOUNTINK

— IS INK AT THE BEST —

Famous for
Real-pearls &
Cultured-pearl
jewels.

WE SPECIALISE
in latest designs
of JIMKIES.

Red or Green Stones or set with gems-

Real-pearls
or any-gems-

Cultured-pearls
(open-set)

Sastry & Sastry

JEWELLERS

26 & 27, East Mada Street, Mylapore P.O., Madras

யுத்த காலத்திலும்

இடைவிடா முன்னேற்றம்

நியூ ஏஷியாடிக் 1942-ல்

யூத்தியான தொகை

....

ரூ. 60 லக்ஷத்திற்குமேல்

பிரிய வசூலானம்

....

ரூ. 95 லக்ஷத்திற்குமேல்

ஜீவிய நிதி

....

ரூ. 145 லக்ஷத்திற்குமேல்

தங்கம் இன்ஷூரன்ஸ் சோல்யூஷன், எஜன்ஸி எடுக்கவே ஏற்ற கம்பெனி இதுவே. ஆயுள், நிமிஷம், போட்டர் கார், கம்பல் சேதம், முதலிய இன்ஷூரன்ஸ் திட்டங்களும் உண்டு.

ஆதாய விமானம், கப்பல், ராணுவம் முதலியவைகளில் உடுபடாத சாதாரண மக்களுக்கு எதிரிகளினால் ஏற்படும் விமான படைவெடுப்பு, விமான குண்டு வீச்சு முதலான ஆபத்துகளிலிருந்து எங்களுடைய பாலிகிள் பாதுகாப்பு அளிக்கின்றன. இதற்காக அதிகப் பிரியம் கிடைப்பது.

நியூ ஏஷியாடிக்

இன் ஷ்யூரன்ஸ் கம்பெனி, லிமிடெட்.

தலைமை ஆபீஸ்:

மதராஸ் பிராஞ்சு:

நியூ டெல்ஹி

289, சிங்க் ரோட்டி தெரு, சென்னை.

பிராஞ்சு மானேஜர்: அ. க. ப. பையா

"அப்பா! அந்த அம்மாவை என்னுக்கு கூட அடிக்கடி பார்த்து வேண்டும் போலிருக்கிறது. ஏன், அப்பா! என்னுக்கு தான் அம்மா இல்லை, ஏன் அம்மாவா இருக்கிறீர்கள்?" என்ற கேட்டால் குழந்தை.

"ஓ! அம்மாவும் தூசு! துண்டு குட்டியும் தூசு! இனிமேல் அடுத்த கிட்டல் பக்கம் போ, சொல்விடுவோம்" என்ற கண்டித்த கிட்டல். "இந்தச் சலிப்புப் பிடித்தால் உங்கே விருந்த வந்த சேந்தான்? ஏதோ குழந்தையை வயிற்றுக்கொண்டு கடைசில் காய்த்துக் கீழ்மறிவாக ஒட்டியோ வெள்ளும் கிடையாட்டான் போலிருக்கிறதே" என்றான்.

இந்த வார்த்தையின் கேட்டு கிட்டல் வேதம் பிரயித்த சிந்தனம். கொண்டு வந்த மட்டைத்தை எடுத்துக்கொண்டு அப்படியே கிட்டலுக்கு நிரும்பி கிட்டான்.

"ஐயோ! குழந்தையிடம் துணி கைப்பற கூடப் பாவமா? ஏன் அம்மாவை தாய்பாக்கியவாஸி வாசியிட் டேனா?" என்ற வண்டி கோந்தான்.

தலப்பன் கோபம் குழந்தையின் அங்கை எப்படி. அவை போட்டுத் தலக்கி ஒழுகும்? செவ்வாஜா மட்டும் வயதற்றின் கிட்டலுக்கு வருவதை சிந்தித்தான்.

2

இருவர் செவ்வாஜா தெருவியே கிண்பாடிக்கொண்டிருந்தான். தாத்தியை 'யூம்' 'யூம்' என்ற சத்தம் போட்டுக்கொண்டு ஒரு சாறுவா வாரி வந்தது. "அடே சாஜா! வாரி வருகிறதா! ஒரு வா! சீக்கிரம்!" என்ற கூவலுடன் வாயில் வட்டாக்கிவிட்ட தலப்பன். அது குழந்தையின் காதில் விழவில்லை. சாறுவா போட்டாட்டகாரன் கனலுக்கு, பக்கம் பிச்சியில் கண்ணை வைத்திருப்பதால் போட்டா குழந்தையின் அருகில் வந்தது. "ஐயோ! குழந்தை! குழந்தை!" என்ற கத்திக்கொண்டே தான் மூடம் எப்பதையும் மறந்த குழந்தையைக் காப்பாற்றத் தெருவில் ஒடினான் தலப்பன்.

'சீக்கிரம்' என்ற வாயிலிருந்து வாரி சிந்தது. கையிலிருந்து பார்த்திருந்த அப்படியே போட்டுவிட்டு வேதம் வெளியில் ஒரு வந்த பார்த்தான். செவ்வாஜாவிடம் தலப்பன் போட்டாருடன் மோதலுக்கு விரிந்தம் சிறு கிழியைப் பார்த்தான். துண்டு வார்த்தை அவன் தன் கயிதாத் திவாகம் செவ்வாஜா, வார்த்தை அவன் உள் வார்த்தை வந்தாரு, அதன் குழந்தை செவ்வாஜாவை வாய் தப்பியதையும் பார்த்தான். தன் கிணைய மறந்த தெருவில் ஒடினான். "கண்ணே! யிழைத்தாயா?" என்ற கூவிக் குழந்தையைக் கட்டிக்கொண்டான்.

அந்த சிவந்தி விருந்த செவ்வாஜா வேதமல்லியின் குழந்தையாகி கிட்டான். எத்தெனயே குழந்தையெல் அருளுக்கு இருந்த அன்பு தலப்பனின் கோர வானத்தக்குப் பிறகு பெரு பாரவாக வார்த்தை. அவை அன்பிலும் குழந்தையும் தந்தையின் கிணையக்கூடக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மறந்திட ஆயித்தான்.

ஒரு காலம் ஏன் பார்த்த வேதமல்லி செவ்வாஜாமைப் பன்னிக்கூடத்திற்கு அனுப்பினான். மட்டும் சட்டை போட்டுக் கொண்டு, கையில் கையுடன் பன்னிக்கூடம் சென்ற செவ்வாஜாமைப் பார்த்த வேதம் பெருமியைக் கொண்டான். சாவகவாசம் துறதும், "எப்பொழுது குழந்தை வரும்?" என்ற வாயில் சிந்த மறந்த பார்ப்பான். துண்டு அருக்குச் சட்டையுடன் செவ்வாஜா நிரும்பி வருவான்.

"சாஜா! ஏன் சட்டை வெள்ளம் அருக்கா விருக்கிறது?" என்பான் வேதம்.

"எப்படியோ அருக்குப்பட்டு கிட்டது அம்மா" என்ற பான் குழந்தை.

"பொழுது போகிறது" என்ற கையினத் தலும், சாப்பிட அருத்தும்-போவான். குழந்தைக்குப் பாலம் சொல்லிக் கொடுப்பதில் அருக்கு அவர் துணி. துண்டு குழந்தைக்கு மண்ணைப் படியில் அம்மாவை துணி உண்டாகவில்லை. பாலம் படிக்குப்போது திக் திக் என்ற வெளியே ஒடிவிடுவான் சாஜா. "கிணையுடன் பிச்சிவ தானே! அப்படித்தான் இருக்கும்" என்ற வண்ணி வேதம் அவனை பிடித்தக்கொண்டு வந்த பாலம் சொல்லிக் கொடுப்பான்.

மூன்றை வருவதும் சென்றது. இப்பொழுது குழந்தைக்கு வயது பத்த. ஒரு நாள் வேதம் தெருவில் பன்னிக்கூட உபாத்தியாயகாரத் தந்தையவரின் சந்தித்தான். "குழந்தை எங்குள் படிக்கிறா?" என்ற அவரை விசாரித்தான்.

"தூசு! சீ வான்க்கிறேயே அதுவான பிச்சிவ, அருத்த தானே கேட்கிறோம்! அந்த கருப்பாப் பிச்சிவையைக் கட்டிக்கொண்டு ஏன் அம்மா அருகிறோம்?" என்ற ஒரு குண்டைத் தாக்கிப் போட்டான் அவர்.

"அதென்ன ஐயா? வான் கருப்பாப் பிச்சிவ? ஏன் குழந்தையைப் பார்த்த அப்படிச் சொல்விட்டான்?" என்ற கோபத்தால் போட்டான் வேதம்.

"பன்னிக்கூடத்தக்குப் போகிறோம் என்ற கூவிய வார்த்தை கிட்ட அவன் கையினத்துடன் வேலி கிண்பாடி இருள் அம்மா! எத்தெனயே வாரோ குழந்தை சந்தை.

சொல்லிக்கொடுக்கிறோம். இவன் தினம் போய்த் தவறாமல் கந்தங்கொண்டு வருகிறான். போதுமையாக உன் கையால் கட்டினான்?"

"குந்திச் சண்டை கந்தங்கொடுக்கிறா? என்ன வேடிக்கையாக இருக்கிறது?" என்ற கேட்டான் வேதம்.

"அவன் அப்பன் பரீய் வானு விருந்தானே இம்மையோ? பரீய்யான் மகன் குந்தி போடக் கந்தக் கொள்ளாமல் காக வைய சொல்பக் கந்தக் கொள்வானா?"

"அவன் அப்பன் பரீய்வானா?"

"ஆமாம்; பரீய்வான் பட்டணம் மாணிக்கம் என்றும் பிரசித்தமாத்மே! உனக்குத் தெரியுமா?"

"பரீய்வான் எங்கெங்கேயோ. அவர் கொண்டுவய்யை?"

"பரீய்வானாக இருந்தவரால் தான் கொண்டுவானா; ஒரு குந்திச் சண்டையின் கால் கதம்பு மூலித் தொண்டுவய்யை. அப்பனுக்குப் பின்னா தப்பாமல் பிரிந்திருக்கிறது!" வேதத்தை மன்னவோ சொந்தத.

"கையால் அடிக்கிற கேட்டம் சங்கிலியை. அம்மா! அவனை நீ கழிக்குக் கொண்டு வர விட்டால் பன்னிக்கட்டை கிட்டத் தாத்த வேண்டியதான்." என்றார் உபாத்தியாயர்.

வேதம் மனம் ஒத்திருக்கிற திரும்பினான்.

சிறிதே சொத்திச் செல்லம் அருக்குச் சட்டையாக உன்றை வந்த குழந்தையை அவன் கண்டுதேற்றம் பன்னிக்கிலியை. கையால், "அம்மா!" என்ற உயிரிட்டுக் கொண்டு அவன் அருவிச் செஞ்சான். அவன் நிப்பிராணம் பிரித்த உட்காந்திருப்பதைக் கண்டு கிளப்பினான்.

"அம்மா! என்ன இது? என் இப்படி உட்காந்திருக்கிறான்?"

அவன் பேசவில்லை.

"என்னோடு பேசமாட்டான்?"

"மாட்டான்."

தேனா என்ற கையால் அது ஆரம் பித்தான்.

"அது! என்ன அது! ஒழுக்காகப் பன்னிக்கட்டம் போடுவதாயின் உன் குழை கால் போய்விட்டேன். கையில் கையால் கையாற்றாத கிடுகிற கையால் தான் உன்குழை போய்விட்டேன்; அப்பன் மாநிலி குந்திச் சண்டை கந்தங்கொடுக்கிறான், குந்திச்

சண்டை? நீ என்ன சொல்வாய், அப்பா! என் தலையிடு!" என்ற மனம் வேதம்பிழைக்க வேதம்.

கையால் அவன் கழுத்தைக் கட்டிக் கொண்டு, "அம்மா! இவரீ மேல் ஒழுக்காகப் பன்னிக்கட்டம் போடுதான். இவரீ மேல் குந்திச் சண்டை கந்தக் கொள்ளவில்லை, அம்மா!" என்ற கதரினான்.

3

செய்வானா என்ற பிரதையோம் கந்தித் கையால் குந்திச் கொண்டுதான். அவன் மூத்திரியை கந்தித்தையால் கந்தகிரியை ஜோலித்தையால் பன்னிக்கட்டம் வேதத்தின் உட்காந்திம் ஆனந்தம் போல்கித்த. இந்த கையத்திந்தான் அந்தத் தெருவினான் ஒருவர் வேதத்திடம் வந்த ஒரு பெட்டையத்தைக் கொடுத்துப் பிரித்தப் பன்னிக்க கொண்டு.

வேதம் அவன் மூத்த பந்தன் கிட்டிம் இருந்ததைக் கண்டு "இது என்ன?" என்ற கேட்டான்.

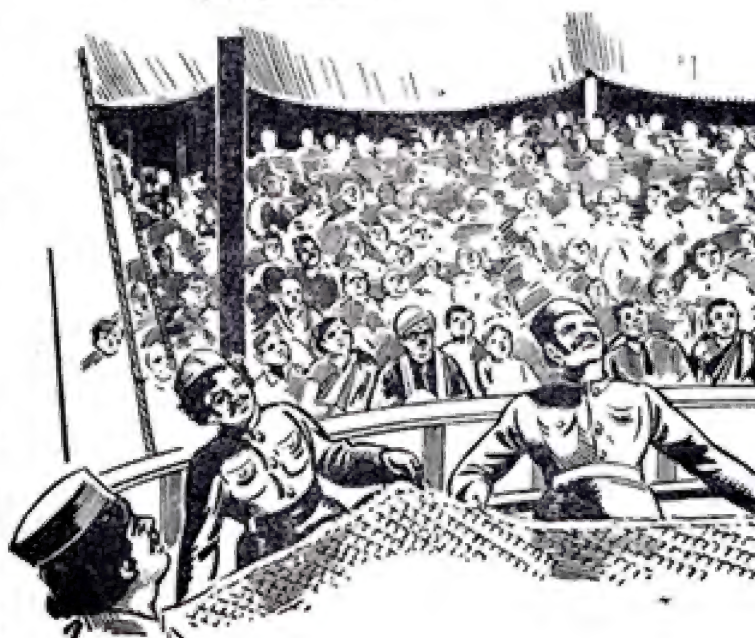
"ஒத்தகிலியை; இது என் மகன் பன். உன் சொல்பக் குழந்தை இருக்கிறதே, அவன் என் மகன் மூத்தத்தில் கிட்ட குந்திம் பந்தன் மூத்தம் உந்தித் கிட்டான்" என்றார்.

"ஐயோ! அவன் இப்பொழுது எங்கே?" என்ற கேட்டான் வேதம்.

"அந்தத்தான் உன்னக்கேட்டுத்தேன். இந்தப் பந்தன் தான் ஒரு வந்தான். இங்கேதான் இருப்பான். அவனை ஒலித்த கையத்தக்கொண்டு எங்கே என்ற கேட்கிறாயா?"

"அவன் இங்கே கையத்தையோ?"

"நீ! குழந்தை கந்திக்கிறாய் குழந்தை! கால்குக்குத் தான் அந்தக் குழந்தையைக் கொண்டு குழிதய வேட்டிப் புத்தத்த கிடுகென்க."

"அடே, என்ன சொன்னும்?" என்ற அப்பொழுது அரீசி வாக்குச் செட்டது.

"நயைன் அதோ இருக்கிறான் யா!" என்ற கத்தினுள் வந்தவர்.

"ஆமாம்; வந்த கிட்டேன். இன்னும் மூன்று பஸ்ஸை உதிர்த்த கிட்டாய் எனக்கு அனாதையாக இருக்கும்" என்ற சொல்லி கிட்ட ராஜா கைச்சட்டையை மடித்து கிட்டச் சொன்ன ஒரு மூலையிலிருந்து வெளியே வந்தான்.

அந்த மனிதர், "இரு! இரு! உன்னுடன் பெரிச் சொல்கிறேன்" என்ற சொல்லிகிட்ட அய்யாசாக வெளியே போய்கிட்டார்.

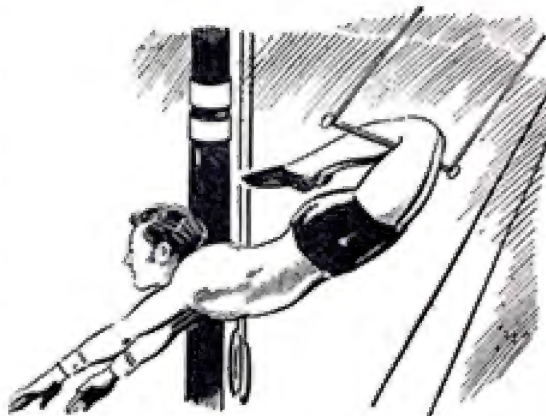
"மதந்தாக அய் குழந்தையைப் போல் அடித்தாய்!" என்ற கேட்டான் வேதம்.

ராஜா சிரித்தான்.

"குழந்தையா? இருபது வயதான நடிப்பையன் அம்மா! அவன் என்னைக் கேலி செய்தான். கிட்டேன் ஒரு குத்த" என்றான். "ராஜா! என கிட்டம் மடிக்கத்தக்க சிறத்தப் போகிறாய் இல்லையா?" என்றான் வேதம் கைக்கத்தான். "யாராவது உதைத்தாய்கூட என்றாக அடி வாக்கிச்சொன்ன வேண்டும் என்கிறும். யார்தான் சொல்லியாக இருக்கவேண்டும் என்கிறும். அதுதான் என் இருக்க கிட்டேன்" என்ற சொல்லிக் கொண்டே வெளியே போனான் ராஜா.

"பொகாரெடா, வேண்டாம்! அவன் உன்னை வழியில் மறித்தக்கொண்டு அடிக்கப் போகிறான்!" என்ற கேளுகிறான் வேதம்.

"அதைப்போதான் பார்த்தேன்" என்ற சொல்லி கிட்டச் சிரித்தக்கொண்டே போனான் ராஜா.

"வேதம் சிரிக்கவில்லை. அவன் மூகம் மாறித்த. அருகிலிருந்து வந்தாலும் உட்கார்த்தகொண்டு மதோ சித்தனாயிம் ஆய்த்தான். இத்தனை நாளாய் அவன் மனநிலை தோன்றிய சந்தேகம் வந்தவையாகவே ஆகியவையோ என்பதற்கான் அவன் பாய். கொஞ்ச நாளாகவே, அடிதடி, குத்த வெட்டென்ற நயைன் ஆரம்பித்திருந்தான். கடைமையில் அப்பன் மறிக்கவே அவனும் நயைன் காரை ஒடித்தக்கொண்டு வந்த சேருவாரே! "உருப்படாத பிள்ளையைக் கட்டிக்கொண்டு என் அருகிலிரு?" என்ற என்மொரும் சொல்கிறுக்கவே, அவர்க்கு சொல்வது கடைமையில் உண்மையாகி விடுவோ?

உட்டென்ற தன் சினைம அப்பொழுது அவனுக்கு சினைவு வந்தது. 'குழந்தை, குழந்தை' என்ற கவியிலிருந்து பணம் மூக்காய் வாகி காலியாகிவிட்டது. பாக்ஷம் செவ்வழித்த கிட்டாய், அப்படியும் அவன் கறி என்ன?

சந்த ரோத்தித்தக்கெல்லாம் ராஜா உட்கொ வந்ததும், வேதம், "அப்பா! இனிமேல் படிப்பை சிறத்திவிட வேண்டும். எதாவது வேலைவைத்தேடிக்கொள். கையில் இருந்த பணம் செவ்வழித்த கிட்டது. குடியையும் எட்டத்தமதே கை உமா சிறுத்தித்த" என்றான்.

ராஜா சாவுடாக்கவாகத் தாயை கவன் கறித்தான்.

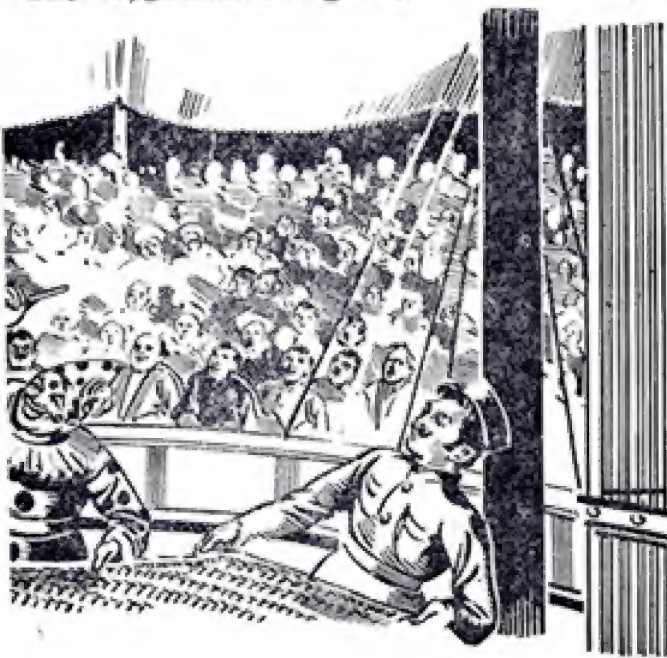
"அம்மா, படிப்பை சிறத்திவிடச் சொன்ன தந்தைக கொம்பும சந்தோஷம்" என்றான்.

"அப்படியானால் காரைக்கு என்ன செய்யப் போகிறாய்?" என்ற கேட்டான் வேதம்.

"என்? வேலை செய்யத்திட்டக் கொள்ளப் போகிறேன். இனிமேல் வேலைவைப் பற்றிக் கவலைப் பாராதே, அம்மா. என் இருக்குப்போது உனக்கு என்ன குழந்தை?" என்றான் ராஜா.

அதைக் கேட்டபோது அந்தச் சொல் சுவைத் திண்ட வேதத்தக்குச் சிரிப்பு வந்தது. "சரி! பார்த்தாயா?" என்றான்.

ஆமாம், அவன் பார்த்தக்கொண்டே தானே குத்தான். வகுப்புக்களும் ஒடிச் சொன்னபகுத்தன. ஆனால் பிள்ளையாண்டாளுக்கு வேலை கிடைக்கிற

மதுரை மிக்கன்டைல் பாங்க்

கிம் டெட்

108, தெற்கு மாசுவித், மதுரை.

—O—

ஸ்ரீ K. M. S. செங்குண்டன் -- சென்னை

இத்தியாவிலும், கெனாவிலும் உள் ள முக்கிய வியாபார நடவடிக்கைகள் எழுப்புகின்ற இடங்களிலும்.

பிரீட், சென்னை, ப்ருடென்சியன் (Prudential) நிர்மல் (Thrill) ஸ்தாபிதமான பணம் செலித்து வைக்க வாழ்க்கை உண்டாகும்.

காண்டு அக்கவுண்டுகளுக்கு ரூ. 100-க்கு வருஷம் 1-க்கு ரூ. 0-8-0 விகிதம் ஆறு மாதம் ஒரு முறை வட்டி செல்கப்படுகிறது.

கவர்மென்டு பாங்குகள், அங்கேரீக்கப் பட்ட கம்பெனி பங்குகள், தங்கம், வெள்ளி கட்டிகள், நகைகள், வியாபார சரக்குகள் ஆகியவற்றின் பேரில் உயர் வட்டிக்கு அட்வான்ஸ்கள் (Advances) கொடுக்கப்படுகின்றன.

மகனாவிற்பான பாங்கு அறையங்களும் ஏற்றுக்கொண்டு நடத்தப்படுகின்றன.

விபங்களுக்கு பாங்குக்கு வருஷம்

S. வெங்கடராமன்,

B. Sc., (Com) C. A. I. I. B. காரியதரிசி.

சூரி ஜெனரல் இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்

எழுப்பப்பட்ட முதலம் செலுத்தப்பட்ட முதலம்
ரூ. 45,00,000 ரூ. 14,40,000

சென்னை ஸ்ரீ. B. M. சீனி

தெருவு, உயர்வம், விபத்து, ஆகிய இவ்வுறுதல்கள் நிபந்தனாக.

உயர்வாங்குகளும் செலுத்தப்படும் உயர்வாங்குகளும் உள் ள நிபந்தனாக.

சூரி பாங்கியை எடுத்துக் கொள்ளுதலையே ஒரு அபாயம் பெருமையும் சந்தையாகும் ஆகும்.

இவ்வுறுதி செலியினர் அல்லது நீதி நிதித்துறை செலியினர் ஏற்ற கம்பெனி

பிரீட் இவ்வாறு இடங்களுக்கு தங்க விலைத் தரும் அறையங்கள் ஆகியவர்கள் தேவை.

தேவாண்ட, மகனாவிற்பான எழுதும்:

ஜெனரல் மானேஜர்,

8, பாயல் சக்ஞ்சேக்கு பிளேஸ், கங்கத்தா.

அச்சு

பிரீட்விபம் சூரிஸ், 21, பாயலுக்கு, டெக்ஸி.

அச்சு

337, தம்புசெட்டித் தெரு, ஸ்ரீ. ஏ. மதாங்க.

குழந்தைகளுக்கு

சிறந்த ஆகாரம்

சார்லீஸ் பிஸ்கட்ஸ்

உயர்ந்த முறையில்
சிறந்த தொழிலாளர்களைக்
கொண்டு தயாரிக்கப்படுவது.

கிடைக்காத:

சூரிஸ் தங்க பிஸ்கட்ஸ்

புன்ன பிஸ்கட்ஸ்

பிரீட் பிஸ்கட்ஸ்

தயாரிப்பவர்கள்:

CHARLEY & COMPANY

USILAMPATTI

Agents for Ramnad Dist., & Madura Town.

MESSRS. R. J. S. CO.,

96, Palace Road, Madura.

Agents for Travancore States.

MESSRS. LEKSHMI AGENCIES.,

1st, Puthan Street, Trivandrum.

வழியாக இல்லை. வேதத்தின் கையிலிருந்து பணமெல்லாம் செலவழித்த கிட்டாத.

"இன்னும் உனக்கு வேலை கிடைக்க வில்லையே? கையில் பணமும் இல்லை. இனி என்ன செய்யிறது?" என்று கேட்டான்.

"கையில்பட்டாதே அம்மா! உன் சம்பாதித்ததை கொண்டு வருகிறேன்" என்று சொன்னான்.

"அப்படித்தானே மூன்று வருஷமாகச் சொல்கிறாய்?" என்று கேட்டான்.

அந்த இரவு செல்வராஜன் கிட்டங்குத்து நிரம்பிய போது தான் கொண்டு செல்லும் காப்பாற்றினான். ஒரு பத்து ரூபாய் கொட்டை வேதத்தின் கையில் கொடுத்தான். அவன் கைகளில் ஆனந்தம் தொந்தரித்த. "எது?" என்று.

"குத்திப் பந்தயத்தில் வெயித்தது அம்மா" என்று சந்தோஷத்தில் கிண்புரைச் சொன்னான்.

வேதத்தின் வயிறு பரிசொன்றை. கொட்டு அவன் கையில்லாத கழுவித்த.

"என், அம்மா?" என்று கேட்டான் ராஜன்.

"ஐயோ! குத்திப் பந்தயத்துக்குப் போகாதே, வேண்டாம் என்று சொல்லி வருவது வேதத்தின் சொன்னதே இல்லையோ? 'பந்த இடத்தில் பங்கிட்டு' என் என்றா சொன்னான்? இதைத் தவிர வேத கை வலியில் உன் புத்தி போகாது?" என்று.

சுயன் மீது கிண்புத்தித் தோட்டை கெடுத்த தாயாடம் கொடுத்தான்.

"கிட்டம் அரிசி இல்லையே, என் பணம் வேண்டாம் என்று?"

"ஓ இனிமேல் குத்திப் பந்தயத்திற்குப் போவதில்லை என்று சத்தியம் செய்து கொடு. இல்லா கிட்டம் உன் அந்த மீனாறும் தொட மாட்டேன்" என்று.

செல்வராஜன் தாயாரின் முகத்தைப் பார்த்தான். முகத்தில் குடிசொண்டிருந்த உணர்ச்சியையும் தாபத்தையும் பார்த்தான்.

"அம்மா!" என்று சொல்லாது.

"கடவுளாகச் சொல்கிறேன். இனிமேல் குத்திப் பந்தயத்துக்குப் போகமாட்டேன். நீ பணத்தை இப்பொழுது கெடுத்தகொண்டே" என்று கெட்டுவிட்டான். வேதம் பெருமூச்சு கிட்டி அதை கெடுத்த கொண்டான்.

"ஓ கடவுளே என்மேலாவது மாதச் சம்பந்தத்தில் ஒரு வேலை பார்த்துக்கொண்டே வேண்டாம், தெரிந்ததா?" என்று.

4

ஒரு டாஸ் கழித்த செல்வராஜன் ஒரு சந்தோஷம் செய்தி கொண்டு வந்தான். "அம்மா! உனக்கு வேலை கிடைத்த கிட்டது. சம்பளம் தர ரூபாய்" என்று.

"என்னடா இது? வேலி சொல்கிறாயா?" என்று கேட்டான்.

"இல்லை, அம்மா. புதிதாக இந்த ஊருக்கு ஒரு சர்க்கஸ் கம்பெனி வந்திருக்கிறது. 'பாட்' வேலை செய்து

காண்பிடுகிறது. கடவுளே அவர்கள் ஆச்சரியப்பட்டுப்போய் வந்தே வேலைக்கு கெடுத்தகொண்டு கிட்டார்கள்."

வேதத்திற்குத் தங்கியாகப் போட்டான்.

"'பாட்' வேலையா? அதுகூடக் கத்திக்கொண்டிருக்கிறாயா? இரும்புக் கம்பியைப் பிடித்து ஆராயத்தில் குட்டிக்காணும் போடுகிற வேலை தானே! அது? அதாவது மீது கிண்புத்த பண்ட உடைத்துக்கொண்டே வேலை."

செல்வராஜன் கிரித்தான்.

"ஓதான் குத்திப் பந்தயத்திற்குப் போக வேண்டாம் என்று சத்தியம் செய்துகொடுத்த கொண்டு. அதைத் தான் அப்படியே செய்து கிட்டேனே! இனிமேல் உனக்கு என்ன குறை?"

வேதத்திற்குக் கொடும் சொல்கிறது "போதுமா, போதும். வேலை பார்த்திருக்கும் வேலை! கெட்டால் யாராவது கிரிக்கப்போகிறார்கள்" என்று.

அந்த வேலையை கிட்டி கிண்பு வேதம் எவ்வளவோ சொல்லிப் பார்த்தான். ராஜன் கேட்டிருந்த வழியாகவே. "சந்தையிலே போய்க் கத்திக்கொண்டிருக்கிறாயா?" என்று கேட்டான். "ஐயோ! காணும் தம்பிதான் மானம். அந்த வேலை வேண்டாம்?" என்று கேட்டான்.

செல்வராஜன் சர்க்கஸ் கம்பெனியில் சேர்ந்த பிறகு அவனிடம் ஒருவீத மாதநிலை கவனித்ததும் வேதத்தின் கையில் புதியமேல் கவனித்தது போலிருந்தது. அவன் இப்பொழுதெல்லாம் கிட்டியேயே தஞ்சாவிலும். இரண்டாம் சர்க்கஸ் வேலை செய்துகிட்டுப் பரமெல்லாம் ஒவ்வொரு இல்லாமல் கட்டுக் கண்டிருக்கிறார்? இது வேதத்திற்குப் புதியதாய் மாறாது இருந்தது.

இதை சம்பந்திற் செல்வராஜன் பந்திய சம்பளம் சொல்லிக் அவன் கையில் வீத ஆரம்பித்தான். அவன் செய்யும் அப்படியான வித்தகாரம் பார்த்துப் பட்டமே போலிருந்த கிட்டதான். அவன் வேலையை பார்ப்பதற்காகவே ஊக்கம் வந்த கெட்டுக்கொண்டான்.

"அம்மா! உங்கள் சுயன் செல்வராஜன் சொல்கிற வித்தகாரம் வந்த பாகுக்கொண்டே! ஒரு மீனா மர உயர்த்துக்கு வேலை விடுத்துத் தாலிக் காணும் கொட்டு கெட்டுச் செல்கிறது" என்று கழி கிட்டப்பென்.

இதைத் தவிர வேதகுரு சொல்லியும் அவன் கையில் கிண்புத்தது. அதாவது, செல்வராஜன் சர்க்கஸில் உத்தரவும் ஒரு பெண்ணைச் சந்திக்கொண்டு அல்லாததையும் அவன் கேட்கப்பட்டான். "என் அப்பையே சொன்னேனே! கடைசிக் காலத்தில் உன்னை நின்றாடவிட்டு அவன் ஒடிய போய் கிண்புதான் என்று. அந்தச் சிறக்கி சர்க்கஸ்காரன் பெண்ணும். அவளுத்தான் கிட்டக் கெட்டுத்தென்று கண்டு கொண்டு பெண்ணைத் தாண்டுகாரப் போட்டு உன் மீனாறப் பிடிக்கச் சொல்லியிருக்கிறான் அம்மா! அது இனிமேல் உன் பீனா அம்மா. என்னத்தக்காக அட்டி ஆசை கவந்தக்கொண்டு நின்றாடுகிறாய்?" என்று அவனுக்குத் தெரிந்த மென் இடித்துக் காட்டினார்கள்.

5

அந்த சம்பளமும் செல்வராஜன் கிட்டங்குத்து வந்தான். தவிராக வாயிலும்; சர்க்கஸ்காரப் பெண்ணையும் அதைத் தக்கொண்டு வந்தான்.

"அம்மா, இவ்வளவு மெதுவா; சர்க்கஸ் எல்லாவுருடைய பெண். உன்னைப் பார்த்தேனென்றும் என்று

நீடித்த உழைப்பு,
பட்டுப்போன்ற மேன்மை,
நாகரீகமான ரகங்கள்,
கைத்தறி உற்பத்தி, ஆன-
-தால் தான் நெடுநாளாக
"மான் மார்க்"
ஷர்ட்டிங் து களையே
உபயோகிக்கிறேன்.

P. V. Srinivas,

REGD NO 2746

மருகேச முதலியார் பிரதர்ஸ்
சுதேசி ஜவுளி வியாபாரம்
திருப்பூர்
பிராங்குகள் - ஈரோடு, கையடுத்தூர்

குவிச்சியான பானங்களுக்கும்
கவையுள்ள சிற்றுண்டிக்கும்

•
ரஸிக ரஞ்சனி சபாவுக்கும்
கபாலிஸ்வரர் கோவிலுக்கும்
அருகிலுள்ள

பாரத் லஞ்ச் ஹோம்

மயிலாப்பூர், மதராஸ்.

•
டிரோப்ரைட்டர் :
V. S. விஸ்வநாதய்யர்.

“க ல் கி”

ஏ ஜன் ட்ஸ்

•
வெஸ்டன் நியூஸ்

ஏ ஜன் ஸீஸ்

நெ. 170, ஆட்டுப்பட்டி தெரு.

(WOLFENDHAL STREET)

கொழும்பு (கி லே லா ன்)

சொல்லும், அதனும் அழைத்ததொன்றே வந்தேன்" என்றான்.

வேதத்தின் முகத்தின் மெல்லும் சொல்லும் வெடித்தது. "இவன் இப்போது அழைத்தவா இவனுக்கு இவ்வளவு ஆணவமா?" என்ற மென்கிணர்.

"உனக்கு வெட்டியான இவன், இவன் இப்போது அழைத்தவா?" என்ற தன்மையும் மந்திர வேட்டுவிட்டான் வேதம்.

உயிரை விட்டு இரண்டு பேரும் தன்மையில் இடிந்துவிட்டது போலிருந்தது. வாய்போயவன் அவன் நிறுப்பி வெளியே சென்றான்.

"மதுகமா! மதுகமா! கீம்! போகாதே!" என்ற சொல்லிக்கொண்டே அவ்வாறு பித்தொடங்கின சொல்லாளா.

அதற்குப் பிறகு சொல்லாளா அவன் இரவு கிடங்குக்கு நிறுப்பினான். அவன் இரவு வேதத்தின் மனம் மட்டி அவன்மேல் ஆண்டவனுக்குத்தான் தெரியும்.

மேலும் சொல்லாளா கிடங்கு வந்தான். சாய்விட்டான். வேத மென்கொண்டே வெளியே சென்றிருந்தான். ஆனால் முகம் வந்த சாய்வுத்தொழிந்த ஒரு வந்ததே யானது போலவேயிருந்தது. வேதமும் அழைப்பதில் வந்ததே நின்றமேயிருந்தது.

சொல்லாளா வெளியே போனதும் வேதம் வந்த பக்கம் வந்தான். அப்போது கண்ட கண்ட அவன்மேல் திணைக்கொண்டது. சொல்லாளாவின் பெரிய பெரிய பட்டினம் வந்தமேல் வந்ததே தன்மேல்கொண்டே போனது. 'சந்தனம் சாய்விட்ட சொல்லாளாவின் பார் விசயமட்டி வந்த பாதையாக' "யந்திர உயிர்தேயும் வேதமேன்?" "50 அடி உயர்த்திக்கு வேயெ செல்லாளா வானம் போகிறது!" என்றவெல்லாம் அப்போதேயே வந்திருந்தது.

வேதம் சிறிது வேதம் அழைப்பதற்குக் கொண்டே சிறந்தது. இதையொத்தே ஒரு தான வந்தான் திணைக்கொண்டது வேதத்திற்கு. "இரவு வந்த சந்தனமேல் போகட்டை!" அவன் மென்தான் சொல்லுக்கு வந்தேயிருந்தான்" என்ற திணைக்கொண்டது.

இரவு சந்தனமேல் பதினாறு வந்தவன் வந்தான் உயிர்த்துத்தான். வேதம் ஒருவரும் அறிவாமல் வேதவாசனத்தின் இருக்குமேல் போய் வந்தமேல் 'உயிர்த்த கொண்டான். சந்தனம் ஆய்வுமேல், மென்கொண்டேயே வேதமேன் உயிர்த்தான். குதிக்கை, வந்தனம், சந்தனம் மெனம் வந்தது.

"சொல்லாளா! அப்போது சொல்லாளா!" வந்த கட்டித்தின் ஆவாரத்தின் வேட்டு வேதம் தன்மேல் வந்ததான். சொல்லாளா வந்தவன் சந்தனம் உயிர்த்து வந்தான். தன்மேல் அவன் வந்தமேல் மென்தான். அவனுக்கு மென்தான் மதுகமையும் ஒரு வந்த சிறந்தது.

சொல்லாளா சொல் 'பார்' சிறந்ததேயே மென்தான் பந்திர வந்தவன் ஆவாரம் சென்றான். அவ்வாறு வந்தது ஆவாரத்தின் வேட்டு வேதத்திற்கு மென்கொண்டேயே சென்றது.

சொல்லாளா 50 அடிக்கு வேயெ இருந்த 'பார்' வந்தது. அப்போது வந்தவனுக்குமேல் சந்திரத்தொழிந்தது இருந்த மென்தான் 'பாரு'க்குத் தானிருந்தது. மென்தான் முகம் அக்கொண்டது அக் கண்டமேல் பந்திரத்தான். அதற்குப் பிறகு ஆவாரத்தின் முகம் குட்டி வந்தவன்

போட்டி கொண்டு தானிருந்தது. "ஹா!" என்ற வந்தவன் ஆய்வித்தான்.

"அ. பரிசை, வந்திருந்தவன் வந்த பரிசுமேல்! வானம் தந்திருந்த மானம் வந்த இருப்பதைப் பந்திர சந்திரமேயிருந்தான்? கீமம் மென்தான் மென்தான் தானு? உயிர்த்துக்கு மென்தான் குட்டி வந்திருந்தான்?" என்ற அத்திரி வேதம் வேதம் சிறந்ததன் வேதம். ஆனால் வந்தமேல் பந்திர வந்தவன், தன்மேல் வந்தமேல் வந்த சிறந்த கண்டமேல் உயிர்த்தான் அக்கொண்டேயே வேதம் உயிர்த்திருந்தான்.

அத்திரத்தொழிந்த அவன் ஒரு ஆவாரமேயான கண்டி மெனம் பந்திரத்தான். அவன் சந்திரமேல் மென்தான் வேயெ முகமேல், சந்திரமேல் மென்தான் வேயெயானது. அதாவது, ஆவாரத்தின் 'பார்'க்கு மென்தான் சொல்லாளா மதுகமையும் தந்திக்கொண்டே வானம் போட வேண்டும்!

வந்தவன் வந்தமேல் பந்திர கொண்டே மந்திரத்தின் உயிர்த்தவன்மேல் உயிர்த்திருந்தான். சொல்லாளா மதுகமையே வந்தது. ஒரு 'பார்'வந்தது மென்தான் ஆவாரத்தின் மந்திரமேயிருந்தது. அவன் பந்திர வந்திருந்த இவ்வாறு, வேதம், "ஹா!" என்ற அவன் குதிக்கமேல் வந்தமேல் மென்தான் வேதம்.

வந்த வேயெயானது, வந்தமேல் உயிர்த்திருந்த சொல்லாளாவின் வந்தமேல் வந்த தந்திர மென்தான்! சொல்லாளாவே அவன் குதிக்கமேல் போட்டி வேயெயெ முகத்தான். அப்போது வந்தமேல் பந்திர. வந்தவன் வந்தமேல் வந்த தந்திர கொண்டேயே ஆவாரத்தின் தந்திர. அப்போது மென்தான் வேதம் வந்த வேதத்தின் மென்தான் வேயெ ஆய்வித்திருந்த கொண்டேயே வந்த மானத்தின் தெரியும் போனது?

5

மீத என் என் சங்கம் போட்டிருந்த இடத்தில் பரபரப்பான காலியின் ஒத்த கட்டிகொண்டிருந்தது. பெரிய பெரிய உடல்களின் பெய்மை அவிந்தது லுட்டை கட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். சங்கம் போது ஒரு ஊருக்கும் இரம்பு வந்தவை ஆபத்தானக் இருக்கா கட்டிகொண்டிருந்தன.

"அம்மாவைக் கூட்டிக்கொண்டு உடனே செல்பி வீடு விடுவோம்" என்ற செல்வராஜு சங்கம் மூலமாலியிடம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தான்.

"என்னும் துணைக்கு வட்டியா?" என்ற கேட்டான் மதுகை.

"வாயைக், அம்மாவை உண்ணப் பார்க்கவேண்டும் என்ற அனுபவமெனும்" என்ற செல்வராஜு சொல்லிச் சென்றான், போன தடவை உட்கொண்ட கிணத்திற்கொண்டு.

செல்வராஜு கிட்டிக்குச் சென்ற வரத்தையே இருந்தான். எதவு நிற்கவில்லை. கிட்டிக்கு பார்த்ததற்கான வீடு பூட்டப்பட்டிருந்தது தெரிந்தது.

அவனுக்குத் திடீர் தென்றது. "அம்மா எங்கே? மூத்தா என் உட்கொண்டிருக்கிறார்கள் மனம் கொண்டு எங்கே வாயை போய்கிட்டானா? ஐயோ, அம்மா எங்கே?" அவ்நிலையின் பிடித்தவன்போல் அவன் அகலுமிக்கும் ஒருவனும். அங்குமிக்கத்தில் தாயைப் பற்றி விசாரித்தான். ஒருவரும் தெரியாதென்ற சொல்லிவிட்டார்கள்.

உடம்பின் ஒரு குன்று ஊருமீ யாழ்ப்பாணம் பாய்ந்த கிட்டி போன்றவனாகி அவனுக்கு எப்பிட்டது. செயலற்ற வரத்தையின் உட்கொண்ட கிட்டான். எத்தனை சொல் அப்படி உட்கொண்டிருந்திருந்தது தெரியாதது. "ஐயோ! எல்லாம் கூட்டிக்கிட்டு உட்கொண்டிருக்க!" என்ற குரல் கேட்டுத் திரும்பிய பார்த்தான். அவன் சங்கம் மூலமாலியின் ஊர்தான். "என் சங்கமாலியிருந்து விவகி கிட்டென். எனக்கு அங்கே வேறையும் வேண்டாம், வேட்டையும் வேண்டாம் என்ற சொல்" என்றான்.

"இல்லை. உக்கிர....." என்ற ஆரம்பித்தான் செயலன். "போகிறாயா, இல்லையா?" என்ற செல்வராஜு அடைந்ததும், அவன் ஒரு பங்குக்கு தான் போய்த் திரும்பிய பார்த்தான்.

பித்தப் பிடித்தவன் யாழ்ப்பாணம் செல்வராஜு இரண்டு நாட்கள் அங்குமிக்கொண்டிருந்தான். கையெலியின் பதனடி பத்திரிகை ஒன்றைப் புரட்டிய பார்த்தபோது, யாரோ ஒரு மெழை சங்கமாலியின் மூலமாலியை ஆப்பத்திரிக்குக் கொண்டு போய்கிட்ட விவகி இருந்தது. கிட்டென்ற அவன் மனதின் சந்தேகம் தோன்றித்தான்; ஒருவரும் ஆப்பத்திரிக்கு.

தாரத்திரியேயா, நாலியக் கிட்டென் ஆப்பத்திரியின் பத்திரிகையின் கிட்டி வேதத்தையப் பார்த்தகிட்டென். "அம்மா!" என்ற எதிரிக்கொண்டே அருகில் ஒருவரும்.

"என்ன! உயிர் தப்பிய பிழைத்தாயா? பிற வர உலகத்தில் அப்படிச் சாணம் போட்டியை, உனக்கு என்ன ஆபத்த வகுமோ என்ற எண்ணினேன். அப்போது எனக்கு கிணை தயாரிவிட்டது" என்ற செல்வரம் மெதுவாக.

"அம்மா! எல்லையோ சங்கம் வேறாகச் செல் விடுவோம். எனக்கு ஆபத்த ஒன்றும் வரவில்லையென அறைய

பார்த்துக் கொண்டிருந்த உனக்கு இப்படி ஆபத்த வந்ததோ, என் என்ன சொல்வோம்!" என்றான் ராஜு.

வேதத்தின் மூலத்தில் புண்ணை தயார்த்தது.

"பணமாக அடி பட்டதோ, அம்மா!"

"இல்லை, என்னோ! அநிகை அடிபட்டியில்லை."

"அம்மா! உலகச் சாட்சியாகச் சொல்லிடுவோம். இனி என் சங்கமாலிக்குப் போக மாட்டென். இரண்டு வரையே சங்கமாலி கிட்டி கிட்டென்; உலகத்தையே வேதத்த கிட்டென்."

"உலகத்தை என் வேதத்தான்?"

"என் என்னென்னவோ கிணத்தகிட்டென், அம்மா! நீ இவ்வாறு உலகம் எனக்கு என்னத்தக்கு என்ற தோன்றி கிட்டென். நீ இங்கே இருப்பது தெரிந்ததோ, என் பிழைத்ததோ?" என்றான்.

"அப்படி பெய்மை சொல்வதோ, ராஜு! பாயம், அந்தப் பெண்ணைத் தாக்கிக்கொண்டு தாயிடுமே, அவர் உயிரோடு இருக்கிறதோ? ஐயோ, பாயம்! அந்தக் குழந்தையை கிணத்தையே எனக்குப் பரிசொன்றென" என்றான் வேதம்.

"கவலைப்படாதீர்கள், அம்மா! என் செல்லியைக் இருக்கிறோம்" என்ற குரல் கேட்டு இருவரும் திடீர் கிட்டித் திரும்பிய பார்த்தார்கள். மதுகை கிணத்த கொண்டிருந்தான்.

"எனக்குப் புரப்பட்டிருப் போகவில்லையா?" என்ற கேட்டான் செல்வராஜு.

"அவர்கள் எவ்வளவுப் போய்கிட்டார்கள். ஆனால் அவர்களோடு எனக்கு என்ன வேலை? நீங்கள் இவ்வாறு இடத்தில் என் யுட்கம் எதற்கு?" என்ற அவன் மனம் கிணத்த கொண்டபோது, அவனுடைய கண்ணின் நீர் துளித்தது.

"என் சங்கமாலியிருந்து விவகி கிட்டென். இனிமேல் வர மாட்டென். என்னை அழைத்திக்கொண்டு போகும் அகலையை கிட்டிவிடு!" என்றான் செல்வராஜு.

"நீங்கள் சங்கமாலியிருந்து விவகித்தும் என்னும் விவகி கிட்டென். அப்பாவிதும் சொல்லிவிட்டென்!" என்றான் மதுகை. வேதம் ஆச்சரியத்தடைச் செல்வராஜுவையும் மதுகையையும் யாழ்ப்பாணம் பார்த்த பார்த்தான்.

"இங்கே வர, அம்மா! உன் பெயர் என்ன?" என்ற கேட்டு மதுகையை வேதம் தன் அருகில் உட்கொள் கொண்டான்.

இந்த சம்பவம் உட்கொண்ட நாட்களுக்கெல்லாம் வேதத்தின் கிட்டியப் பெருந்த சண்டை உட்கொண்டிருந்தது. "உன்யாழ்ப்பாணம் மெடபத்திரோ, என் பார்த்தியோ!" என்றான் வேதம்.

"இல்லை. எந்ததான் பார்த்தியோ. தங்கள் யாழ்ப்பாணம் எனக்குக் கெடப்பார்க்கா?" என்றான் மதுகை.

"என்ன யாழ்ப்பாணம் கொண்டும்? எது யாழ்ப்பாணம் கொண்டும்! பார்த்தியோய் யாழ்ப்பாணம் சந்தேகம் வேதமோ? பார்த்தியோய் எந்ததான்" என்ற சொல்லிக் கொண்டே உட்கொண்ட யாழ்ப்பாணம் செல்வராஜு.

TELEGRAMS: "FAITH"

ESTD 1924

TELEPHONE: 113

தங்க நகைகள், வெள்ளிப் பாத்திரங்கள்
கியாரண்டியுடன் கிடைக்குமிடம்

A. S. S. M.

சோமசுந்தரம் செட்டியார் & கோ.,

124, தெற்காவணி மூல வீதி,

மதுரை.

கிஸ்ஸம்

செரஸ்ஸாகேர கவர்!

உ. விதா. மு. பாஸ்கரத் விதாண்டலமான்

‘மகிப் பனிக்’ என்ற ஒரு வகுப்பார் உண்டு. மகிஷமே வசிப்பவர்கள் இவர்கள். காலம், கனியம், கிழங்கும் வேருமே இவர்களது ஆகாரம். மாம்பட்டைகளும் தலைகளுமே இவர்கள் அடைகன். எழுதவோ படிக்கவோ இவர்களுக்குத் தெரியாது. பேசுகிற பானையும் எல்லாம் ‘கசக்கினை’ பானையாகத்தானிருக்கும். பட்டண காகரிகம் இவ்வதென்று இவர்கள் அறிந்ததில்லை. கசக்கன்—சுப்!—கிரா மக்களை அடுத்தக் கூட இவர்கள் வந்ததில்லை. ஏனைய உலக மக்களோடு அவையாவ இவர்களுக்குச் சந்தர்ப்பமும் கிடைக்கிறதில்லை. இப்படி, வாழ்ந்தவரும் ‘மகிப் பனிக்’ என்றும் வகுப்பினர் இவ்ளும் போதிகை மகியில், பாண நீர்த்தத்திறமும் அப்பாற் பட்ட இடங்களில் வசித்து வருகிறார்கள் என்று கேள்வி.

இவர்கள் விடைபெய காகரிகத்தைப் பரப்பவும் இவர் களை மகிப் பனிக் கிளவிலிருந்து மனிதர் கிளக்கு உயர்த்தவும் முகிசுது புறப்பட்டார் ஒருவர் பல வருஷங்களுக்கு முன்பு. உடல் புறப்பட்டான் அங்கு தடைய மகியையும், இருவருமாகச் சென்று இவர்கள் இடைபெய குடியேறினார்கள். மகிப் பனிக் கிளவின் முதலில் இவர்களை முதலாந்த முதலாந்தப் பார்த் தார்கள். பின்னும் கொஞ்சம் கொஞ்சி வந்தார்கள். இவர்களும் அவர்களைோடு அவையாவை அவர்களை மனிதர்களாகக் கருவிறனர். மகிப் பனிக் கிளவின் ஒருவர் புதிதாய்க் குடியிருந்தவரோடு கொடுமியை கண்புறப் வாழ்ந்த வந்தான். எங்கு சென்றாலும் ஒன்றாகவே செல்வார்கள் இருவரும்.

ஒருநாள் இவ்ளடு பெரும் காட்டினும் வெகுதூரம் சென்று விட்டார்கள். அங்கு பட்ட மால் ஒன்றைக் கண்டார் அவர். அதை வெட்டி விட்டிருக்கும் கொண்டு வந்தால் எல்ல விறகாகுமே என்று கிளத்தார். கனியவோ கோடரிலினை. விடோ வெகு தூரத்தில் இருந்தது. ‘விட்டபெய போய்க் கோடரி வாய்வோ’ என்று பனிக் கிளவின் சொன்னும் அவன் அதைத் தெரிந்து கொள்வதே வுடும். அதைத் தன் மகியி லிடம் போய்க் தெரிவித்துக் கோடரி வாய்வெ வருவான் என்று கருதவோ இடமினில்லை. ஆதலால், அந்த இடத்தில் விடத்த ஒரு கனியையும் கிளத் துண்டையும் எடுத்தது, கிளத்துண்டைக் கனியில் ‘வருகிற பனிக் கிளவின் வாய் கோடரிமையக் கொடுத்தனுப்பு’ என்று எழுதி அதைப் பனிக் கிளவின் மூலம் தன் மகியிலிரு அனுப்பி வைத்தார் அவர். மகியிலும் அவ்விதமே கோடரிமையக் கொடுத்தனுப்பினும்.

இதைப் பார்த்தான் பனிக் கிளவின். அவனுக்கு ஒரே ஆச்சரியமாய்ப் போய்விட்டது. காட்டி விடுத்த புகளுனுக்குக் கோடரி வேண்டுமென்று விட்டி விடுத்த மகியிலுக்கு எப்படித் தெரிந்தது? ஆம்;

எம் கொண்டு வந்து கொடுத்த கிளவின் பெரி இருக்க வேண்டும். அட்டார் இவன் எப்பெய் பட்ட மனிதன்? கனியப் பேசுவிக்கும் கைகாறு விடுக்கிறோனா? எம்மென்கான் என்னினும். விஷ யத்தை எப்படியோ மற்றப் பனிக் கிளவிலும் தெரி வித்து விட்டான். எம்மோரும் இந்த மனிதனைத் தெய்வமாயவே மதித்தனர். அவர் கருதி வந்த வேளையும் வேகாகக் கைகொடுத்தார்கள்.

இப்படித்தான் கனியானது மனிதனோடு முதல் முதல் பேசுகிற பந்து அறிவினும். இது கனியின் கதைபெய ஒரு கிள.

2

புண்டைத் தமிற் காட்டில் வட்டித போர்களுக்குக் குறை யினில், போர் வீரர்களுக்கும் குறையினில்லை, போர்கிள வெற்றி பெற்ற அரசர்க்கு தங்கன் தங்க ளுடைய வெற்றியைக் கவியினோதான் போரித்து வைத் திருக்கிறார்கள். போர்கிளவையம்பட்டுப் போர்க்கனத்தி வேயெ மாண்டு வருகின்றவர்களுக்குக் கிளவெடு வறி படு கின்ற வறுக்கையும் தமிற் காட்டில் இருந்து வந்திருக் கிறது. ‘கிள தங்கன்’ என்று சொன்னுமே, போர்கிள வருக்த வீர கொர்க்கம் என்ருளும் என்று தான் பொருள். தமிற் காட்டிலே கிள தங்கன் கைகொனா என்னிந்தவை.

இவ்ளும் வெற்றிச் செல்லுகனாக, கிள வேட்டு களும், கிள துண்டுகளும், கிள கிளவிலும் தமிற் காட்டிலும் காணப்படுகின்றன. ‘கனிகை கொடரி கோழன் வருகிற விஜய ராஜேந்திர கோழிதேவ் மென் ல் சாறுக்கியோ கரையாவிய கனியாணபுரத்தை துவித்து அவ்ருக்க தவாரபாமாகச் கிள ஒன்றைத் தன் ராஜ தானித்தலாகெடுத்துக் கொண்டு வந்தான்’ என்று தாரா க்காம் கோவிலில் உள்ள ஒரு கம்பெட்டு கூறுகிறது.

அந்தச் கிளவின் வீட்டிலும், ‘கனியாணபுரம்’எறித்து உடைவார் விஜய ராஜேந்திர கோழிதேவ் கொண்டு வந்த தவாரபாமாகச்’ என்று பொறிக்கப் பட்டிருக்க் கிறது. கிளவோ பொழுது வாய்ந்தது. கம்போவான தோற்ற மூடையது. கனிகைமே திரிசுவமும் காக சர்ப்பமும் காட்டி அளிக்கின்றன. கிளவெய்ந்த மூட்டும் தகிலை அளக்கிக்கின்றது; கனிகைமே உள்ள வீரத் திருவிற்ப் பார்த்தையும், உதடுகளில் தவமும் புன்னைகையும் அதை உயிரோயிய வாக்குகின்றன. இந்தச் கிள தற்போது தாராக்காம் கோவிலில் இருந்து, தஞ்சாவ் பேரைய்கோவிலுக்குக் கொண்டு வரப்பெற்று அவ்ருக்க கோழி பொருட் காட்டி காணியை கையகப் பட் டிருக்கிறது. பக்கத்தில் காண்பது அச்சினைவின் உரு வியே. இவ்ள, கோழ சாம்பாநிய சரித்திரத்தின் ஒரு அழியாத ரூபாக் செல்லும் அது.

ஆகவே கல் பேசுவதோடு மட்டுமே சீண்டி விடவில்லை. கல் கனதையும் சொல்கிறது. ஏன்? சரித்திரத்தைப் பாடினார்களும் சொல்கின்றதல்லவா?

கூம் பெரியதைக் கேட்டோம். கும் கதை சொல்
வதை அறிந்தோம். இன்னும் கும் சந்தைப் பாடுறது
என்பதை நீங்கள் அறிவீர்களா?

மதுரை மீனாழி கோயிலின் வேளிப் பிரகாரத்
தழிர் சுதிரி வலுப்போது வடக்குக் கோபுர வானிலின்
கீழ்ப்பக்கம் பாருங்கள். ஒரு தூண் மோட்டைவாக
உயிர்ப்பதக் காண்பீர்கள், அது ஒரு கனிக் சேறுகப்
பட்டது. அதின் கனிக் சிறு தூண்டைக் கோல்
கொண்டு தட்டமுது ஒம்மோன்கிறதும் ஒம்மோரு
விவரம் எழுந்ததைக் கேட்கலாம். என்மையோ பிங்காள்
கோப்பைபயிற் தண்விவரக் குதறவாகவும் கிணவாக
வும் காற்றி அதின் ஐந்தாய்க்கம் வானிலிருக்கவே,
அந்த ஐந்தாய்க்கம் இத்தக் கனிக் வேளிவானிக்கு 'கக்
தாய்க்' துக்கு வானமட்டு வன்முதாக்க் கோண் தும்.

[illegible]

அற்புதங்களுக்கு கம் காட்டும் குதறவில்லை.
 பாண்டி காட்டும் தலைகாரை மதுகாணப்பதிவேயை
 தாதுருடுகளுக்கு முன் நடத்த அற்புதங்கள் எத்தலை
 எத்தலையோ?

அபிஷேக பானிஷுயஸ் மதுரையை ஆண்டு வந்த காலத்தே சிவரோய் எவ்வாறு வந்த தித்தராக் கருமாரி மதுரையை விடுகனியே அங்கு மீண்டும் வராமலிருந்தார். அவர் காட்டிய மரபாளரான சித்தகதையோ, தற்போது சிவரோய் காட்டப்படுகிற ஜாலசித்தகதையே வெவ்வேறு நோக்கங்களைக் கருவதையே வரவிட்டது. தூரத்தினிக்குடும்பம் மனதையச் சமீபத்தின் வாய் பண்ணினது; சமீபத்தின் உண்மையைத் தூரப் பேரரசுச் சொன்னது; சிறுவனைக் குரால் ஆக்கினது; குமரனைச் சிறுவன் ஆக்கினது; ஆண்பெண்ணாகக்கொண்டது; பெண்ணை ஆணாகக்கொண்டது; இன்னும் என்ன என்னவோ சொல்பார்.

இவருடைய இந்த விவரப்படுத்துதல் கேட்டு அதிர்ந்த அபிஷேக பாக்ஷ்யன் அவரை கேள்விகாணப் புறப்பட்டு வந்தார். கோரலில் ஸ்டேஷன்து ஸ்தலவிலிக்குத் தித்தனா வந்து வந்தார். அப்போது ஒரு உழவன், கழுது வந்து நிலைக்கத்தக்கவண்ணம் சொழித்து வளர்ந்திருந்த கரும்பொன்றைக் கையில் கொண்டு வந்தார். கோரல் துணிமொ கம்பலா வுற்று அழகாச் சொழப்பப்படுத்துதல். தித்தனாப் பரிட்சை பார்க்க வண்ணம் பாக்ஷ்யன், உழவன்

தவிர்த்த கருணை வாய்விட்டு, நித்தமாய் பார்த்து, 'இந்தக் கல்யாண இந்தக் கருணைப் பிள்ளையா?' என்று ஏனையாடக் கேட்டான்.

அவ்வளவுதான்; இந்தக் கல்யாணவைக் கடைக் கண்ணில் பார்த்தான். உடனே கல்யாணமும் உயிர் பெற்று எழுந்த மண்ணில் தவிர்த்த கருணைப் பிள்ளை துதிக்கையாய் பிடித்து இழுத்துச் கைவசம் ஆய் பித்து விட்டது. அநோடு விட்டதா யான்? மண்ணை மார்பில் கிடத்த மணி யார்த்தமும் எட்டாய் பறிக்கத் துணிந்து விட்டது! மண்ணை இந்தக் அடியினை விற்றது வணங்கித் துதித்தான். இது ஸ்ரீராமன்யம் மகாநாயகி நிம் ஓடு கதை.

இந்தக் கல்யாண நினைக் கருணைப் பிள்ளை பாரஞ்சோதி ஸ்ரீமதி நெருங்கியவாடல் புராணத்தில் அழகாக எடுத்ததற்குஞ்சு. 'கல்யாண கண்ணைத் திறக்கிறது கண்ணாடி' என்று எல்லாம் கவிஞர் ஆனந்த் இந்தக் கல்யாண கோக்கிக் கூறிய உடனே

..... கல்யாண
கடைக்கண் திறந்து,
மதம்மூன்றும் வாய்விட்டு, கிண்கிணிய
அடைக்கும்படி வாய்திறந்து,
ஆர்த்து, புதையுக்கை நீட்டி,
நோயைக்கூறும் அன்னுள்
கைக்கணைத் தன்மைப் பறித்த'

காட்டுவதைக் கவிஞர் அழகாகப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார்.

எத்தனைமேல் ஆயிரம் வருஷங்களுக்கு முன் கடைக் கண்ணை இது கவிமணி கூறினார் ஸ்ரீமதி. ஆனால் கந்தவரும் கல்யாணமும்! என்று கவிக்கும் வண்ணம் இதைக் கவிமணி சொல்கிறார் ஒரு நிமிஷம்.

இந்தக் காட்டுவதைக் காண விருப்பமேல் நேரே மதுரைப் புது மண்டபத்திற்குப் போய்க்கண். கடைக்கண் எல்லாம் இதுக்கும் வெளிப் பிரகாரத்தை விட்டு விட்டு, இரும்புக் கம்பி போட்டு பரிசோதனை செய்திருக்கும் உன் கட்டிவெய் துறையுள்கண். மேற்கு ஓரத்திலே கரும் கவிமணி கட்டப்பட்டு இருக்கும் கைத் தன்மைப் பிள்ளை ஒரு கந்தர் கந்தருள்கண். கைத் தன்மைப் பிள்ளை மேற்கே உண் இரண்டு துண்டுகளில் தெரிந்த துண்டாய் பார்ப்புகண். கல்யாண கரும்பு அருக்தவதைக் காண்புகண்.

மதுரைக்குப் போக முடியாதவர்கண், பக்கத்திலே இருக்கும் படத்திலாவது அக் காட்டுவதைக் கண்டு மகிழ்க்கண். கிண்கிணிக் கல்யாண கவிமணி கந்தருள் பாரம்பரியம் பாரிக்கலாம். கைத் தன்மைப் பிள்ளை உன் கந்தருள் ஆட்டி, கைக்கும் நித்தமாய் பாரிக்கலாம். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகக் கல்யாண கவிமணி ஒரு கந்தருள் கைவிடும் கருணைப் பிள்ளை இழுத்து ஸ்ரீமதித் தன்மைப் பிள்ளை கண்ணுமே பாரிக்கலாம். பாரஞ்சோதி ஸ்ரீமதிவருகைப் பார்த்து விளக்கம் அல்லவா பெறவிருக்கும், இந்தக் கல்யாண கருணைப் பிள்ளைக் காட்டுவதோ? ஆம், கல் கவிதைகள் சொல்கிறது, பார்ப்பதற்குப் பார்ப்பதற்கும் மேலாகத் தெரிந்து கொள்ளும்படி.

4

'கவிமணி கதைகள் எல்லாம்—இரு

காறு குன்றக் கேட்டுவன்

முன்கண் போகா அறிவேன்—அதன்

புராண மாக விட்டுவன்'

என்று பாரஞ்சு கவிமணி ஸ்ரீ நெடுக விதாவைக் கிண்கிணிக். ஆம், இன்று நாயிற் காட்டும் கண் காணும் கல் கவிமணிப் பேசுகிறது; கதை சொல்கிறது; கவிமணி நாய் வருகிறது; ஏன்? சந்திக்கும் உடல் பார்ப்பதற்கு, எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகக் கவிமணி கவிதைகள் கவிதைமேல் உருவாக்குகிறது. கவிமணி கதைகள், கவிமணிவுடன் காலம் இரு காறு குன்றக் கேட்டுவன்.

'படிக்கிறதும் பணம் சொல்லவும்

கடிக்கிறதும் தாமதமாய்க் கையம்—துடி

[விடையும்]

அன்னும் படிக்கும் அனவாதமும் துதித்தான்

கண்ணில் சொன்னதோ கவி'

என்று கவிச் சந்திரனார்த்தி கம்பக் கல்யாண பாரஞ்சு?

தேசங்கள் ஒன்றை யோன்று மென்
வீயைப் பிடித்துக் கொண்டு
நிற்கும்போது நாடோடிகள்
சத்தியத்திற்காகவும் தேர்
மைக்காகவும் நியாயத்
திற்காகவும் சண்டை
போடுகிறார்கள்.

‘ராம

சாஸ்திரி’

என்ற நாடோடி.
பிஷ்வாவின் சபையில்
நகைத்திரமாக ஒளி விரியவர்.
— நியாயத்திற்காகப் போராடு
கிறார். அவர் கதைநான் வெள்ளித்
திரைக்குக் கொண்டு வரப்படுகிறது.

கட்டாக்கள் :

டாம்லே & ராஜா நானே

★

இது ஒரு பிரபாத் படம்

★

விநியோகப்பலங்கள் :

பே ம ஸ் பி க் ச ர் ஸ்

Grams: "FAMOUSFILM"]

பெங்களூர் ஸ்டிடி.

[Phone: 2663

Tel: "NOTHE" & தந்தி: "சோதி"

ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஆயுண கற்களில் பிரசித்திபெற்றதும்,

அல் வைரங்களைப்போல்

பலவித வண்ணங்களுடன் ஜ்வலிப்பதான

"போட்டோ மார்க்"

சந்திரா குவாலிட்டி வைரங்கள்

எல்லா ஊர் ஷாப் வியாபாரிகளிடமும் கிடைக்கும்

TRADE

MARK

தயாரிப்பவர்கள் :

யுனைடெட் கெமிக்கல் டைமண்ட் ஒர்க்ஸ்,

காரியாலயம் :

நெ. 129, பெரியகடைவிதி.
திருச்சிநாப்பள்ளி சிடி.

தொழிற்சாலை :

மதுரை ரோடு. (ராஜாடாக்கில் எதிரில்)
திருச்சிநாப்பள்ளி சிடி.

முதலாளிகள் :

மோதி R. முராரது செட்டி
M. S. கிருஷ்ணசுந்தர் செட்டி
N. சூதபராயண செட்டி
N. செல்வராஜா நாயுடு

★
வாணைலி
★

மண்டலம்

கங்கி
தீபாவளி மலர்
1943

வி.வி.சுடகேரபன்

வி.கிருஷ்ணன்

வி.கிருஷ்ணன்

எஸ்.கே.சுதாசிவம் பிள்ளை

எம்.தியாகராஜன்

எஸ்.கே.விவங்கட்டராமசாமி

வாலை மண்டலம் கல்கி தீபாவளி மலர் 1943

1. சேதிர்ப்பன் ஐயாபாண்டி
2. ஏ. கே. ஐயாபாண்டி
3. கெளந்தி கட்டிபாண்டி ஐயா
4. எம். எம். சங்கராஜன்
5. பாண்டிபாண்டி கிருஷ்ணன்
6. எம். கோமக தத்தன்
7. கந்திரவேலு முத்தியார்
8. ஏ. வி. நரசிம்மாபாண்டி

வாவை

மண்டலம்

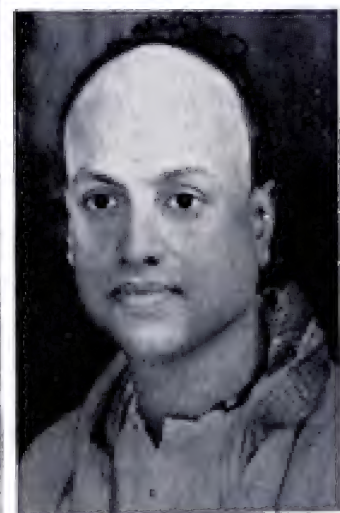
கல்வி
தீபாவளி மலர்
1943

1. ஜி. எ. நடராஜன்
2. எம். கே. கோவிந்தராஜன்
3. கே. சி. தியாகராஜன்
4. ராமன் ஜி. நெடுமன்
5. பாண்டிதர் கனகசபாபதி ஐயர்
6. ஏ. வி. சீனிவாசன்
7. பாண்டிதர் வெங்கடராம ஐயர்
8. ஆர். எம். சீனிவாசன்

★
வாணலி மண்டலம்
★
கல்தி
தபாவளி மலர்
1943

குள்ளக்குடி
வெங்கட்ட ராமய்யர்

கே. வி. கேசவ
பாகவதர்

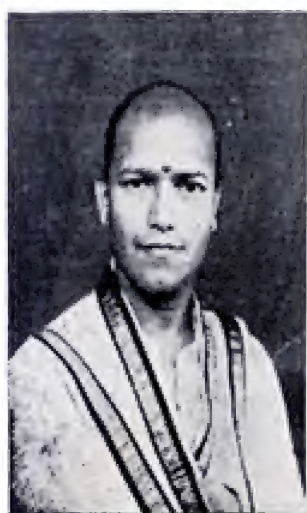
டி. புட்டுசாமய்யர்

என். எஸ். கிருஷ்ணசாமி
இயங்கார்

பி. எஸ். வேதாசலம்

சி. எஸ். ரத்தினசாம்

திருச்சி
டி. எஸ். சாமிநாதய்யர்

S. M.

TELEGRAMS: TRUTH TELEPHONE: 15

A. V.

உத்தரவாதமுள்ள

சகல விதமான வெள்ளிப்
பாத்திரங்களுக்கும் தங்க
நகைகளுக்கும் பிரசித்தி
பெற்ற தொரு பெரிய இடம்

எஸ். முத்துச்சாமி செட்டி, வயிரவன் செட்டி & கோ.

125-A தெற்காவணி -மூல வீதி.

::

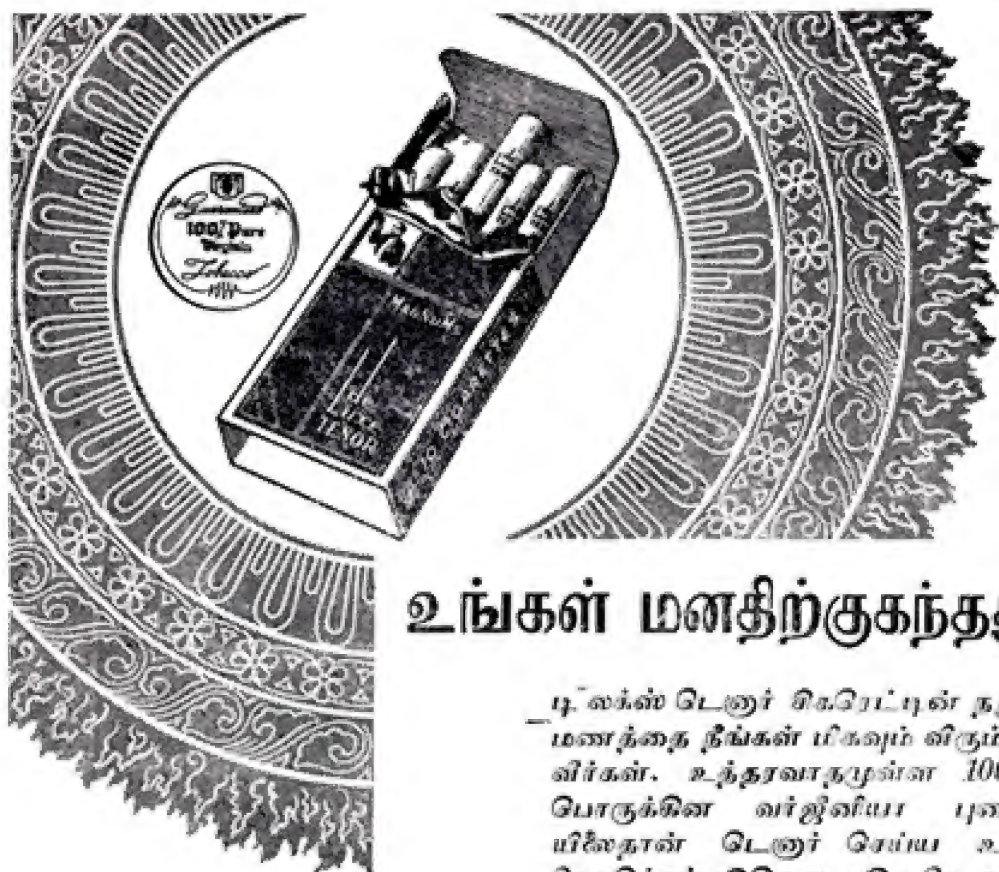
மதுரை

தற்கால நாகரீகத்திற்கு ஏற்ப
பல ஊர்களிலும் தயாராகும்
நாணயமான ஜவுளி துறை-
கள் தயாராகவும், விலை
சாசனாகவும் கிடைக்குமிடம்

M. V. N. மருதாசலம் செட்டியார்
ஜவுளி வியாபாரம்

ராஜ வீதி :: கோயமுத்தூர்.

உங்கள் மனதிற்குகந்தது

டி.லக்ஸ் டெனார் சிகரெட்டின் நறு மணத்தை நீங்கள் மிகவும் விரும்பு வீர்கள். உத்தரவாதமுள்ள 100% போருக்கின் வர்ஜீனியா புகை யிலேதான் டெனார் செய்ய உப யோகிக்கப்படுகிறது. இதுவே எஸ் லோரும் விரும்பி ரசிப்பதற்கும், தொண்டைக்கு கெடுதல் செய்யா திருப்பதற்கும் காரணம். மனோ ரம்மியமான இந்த சிகரெட்டை வாங்கி உபயோகிப்புகள்

டி.லக்ஸ் டெனார் சிகரெட்ஸ் ஜேம்ஸ் கார்ஸ்டன் லிட்., லண்டன்

Tenor

*is truly a
de Luxe Cigarette*

ஜீவ கலை

சுகவியை

“அடே! ராஜ! வகுமெயா! போயோம்” என்று உரத்த குரலில் கேட்டுக்கொண்டே உன்னை துறந்தான் சோழ. நான் அப்பொழுதுதான் சந்திரன் அயர்ந்தேன். என்னைத்தோ உந்து வன் போல வந்து தொங்கித்தானே என்று மனத்துடன் சபித்துக் கொண்டே “எங்கே வகுமெயா? என்னும் முடியாதடா, போ” என்றேன்.

“அதெல்லாம் எனக்குத் தெரியாது. காலை ஒன்பது மணிக்கு பஸ். தயாராயிரு” என்று கூறிச் சென்றான்.

சோழ ஒரு தீர்மானத்துக்கு வந்து விட்டான் அப்பொழுது அவன் மீதுக்கு தப்ப முடியாது. அவன் சோன்சபையே மறுகான் அவனுடன் சென்றேனே! நோனப் பேட்டையின் இறங்கி ஹம்பிக்கு ஹட்டாவின் போய்ச் சென்றோம்.

போதுவாக, ஹம்பியை இரண்டு பேசியாகப் பேசிக்கொள். ஒன்று பாழடைந்த நகரம். மற்றொன்று கோயில்களால் சீரமைந்த ஹம்பி நகரம். பாறையின் இடையே ‘நோ’ வென்று பேசினார் சோழன் கோயிலுக்குச் செல்லும் துன்பத்தையாகப் பயிர்ச்சினை மனத்தைக் குறிச் செய்யும். பாறையின் மோதலுதனால் ஏற்படும் அந்த ஒசை இவையே நேரத்தையோம் அந்தக் கோயிலும் முழுவதும் எதிரொலிக்கும். அன்றுக்கெல்லாம் வறையின் ஒரே பசுமை, எங்கேயும் பார்த்தாலும் கரும்பு வளங்கள். கரும்பைக் காட்டிலும் இவையே துன்பத்தையின் காலங்களாகக் கொண்டேனே கலை நிறம்.

காலியிலிருந்து கந்திச் சந்திச் காலியின் வந்து செல்லும்பொழுதே மணி பதினென்று. இந்த ஹம்பி கோயில்களையும், காலை பாழடைந்த நகரையும் பார்ப்போம்” என்று ஆனவரையின் சொல்லிப்பார்த்தேன். அவன் அவசரக்குடுக்கை, ஒரே காலியின் பார்த்து விடவேண்டுமென்று, இராமலியின் காலையின் மீட்டைப் தொட்டிவிட்டு ஒன்று விடாமல் கந்தியிலிருந்தான். இரண்டாம் மணிக்கு விடுபாஷிகவார்

கோயிலுக்கு வந்து சென்றோம். வார் செய்த புண்ணியமேச, விடுபாஷிகவார் கோயிலும் பிரதானம் கொடுத்தார். ஆனால் பாதி சாப்பிடுவதற்குள் குரங்கு கொண்டு போய்விட்டது.

ஒரு பெரியவர் மூக்குக்கண்ணாடி, கைகாரம், பொடிப்பீ, இவைகளை கையத்துவிட்டு ஹாரா வென்று கன்னத்தில் போட்டுக்கொண்டார். அவ்வளவுதான் ஒரு வாரையார் அவ்வளவுச் செலவாக உபயோகத்துக்கு எடுத்துப்போய் விட்டாலும், நெயர் அழாண்டாக் குறைபாடு அவ்வளவு மறுபடியும் பெற முயற்சி செய்து கொண்டிருந்தார்.

காங்கன் கொண்டு வந்திருந்த ஹட்டை முடிக்ககளைக் கோயிலின் நினைச் வசம் ஒப்புவித்துவிட்டு, நேரம் கூடத்திலுள்ள கட்டைக்கல் கண்பதி, மங்கி காலியின், கன்னன் கோயிலின், மாதங்கபவதம், விட்டம் கவாமி கோயிலின் இவைகளைச் சுற்றிப்பார்க்கக் கிளம்பினோம். வரிசைப்பு, தனக்குத் தெரிந்த எல்லா பாதையினையும் வலது கைக்குக் கொண்டே வந்தோம்.

சோழ பழைய பெருக்கான, அவனுக்கு அங்கே உன்ன மூலம் முடிக்குகள் ஒன்று விடாமல் தெரியும். குழந்தைப் பருவத்தின் ஏற்பொழுதோ வந்திருக்கிறோம். ஆகவே, வரிசைப்புதல் போய் வேண்டி சென்று சிறத்தினிட்டு இவன் ஆய்வித்துவிட்டான்.

கோதண்ட ராமன் சந்தி. பிராமண துன்பத்தையின் கால, அந்த இடத்திலே கதி வந்திருந்த மேற்கிலிருந்து வந்து தெற்கே நிறுப்புவதற்கு ஏற்பட்ட பெரிய சூழல். அதற்கு “சக்கரத்தித்தம்” என்று பெயர். ஆரப்பெருக்கினை சில சமயம் கோதண்டராமனியே மூலம் விடுவாராம்.

கோயிலை அடுத்த மணல்வெளியின் ஆனந்தமான காற்று, அந்தமிக் கும் தருணம்; செக்கர் வானம்

விதம் விதமாக வானக் கீட்டிக் கிளத்திக்கொண்டிருந்தது. கண்பர் கன்னக் கூட்டம். உந்தாகத்திற்குக் கேட்கவேண்டியா? சோழ ஆனந்த மாய் “காற்று வெளிவிடைக் கன்னம்” என்று பாட ஆரம்பித்தான்.

“அடே! இப்படியே ஆரப்பாடிக்கொண்டிருந்தால் விட்டம் கவாமி கோயிலுக்கு கோமாரி விடாதா?” என்று கோபு.

“போவதற்குள் இருட்டிவிடும், பிறகு இருப்புவது கஷ்டமாயிருக்கும். இந்த இங்கேயே இருப்போம், காலை போயோம்” என்றேன் நான்.

“இருட்டுமில்லை, பயலும் இல்லை. மூச்சுக்காலம். என்னடா பயம்! போனும் போயிற்று” என்று சோழ.

கோபு என்னிடம் கேட்கும் “அந்த பூச்சாண்டி! பூச்சுக்கோ” என்று அழகு காட்டினான்.

நிலகொன்று எதையோ கிளத்திக்கொண்டவன்போல “என்டா ராஜ! மறுகா ஆயிரக்கால் மண்டபம் பார்த்திருக்கிறாயா?” என்று கேட்டான்.

“ஆக! பார்த்திருக்கிறேன்” என்று நான்.

“நான் பார்த்ததில்லை” என்று கோபு.

“நிலகொன்று இங்கிருந்து மறுகாக்கு எங்கே சென்றிருக்கிறது?”

“அங்கே கிவனாக நாயக்கர் காலத்தின் பிரானு என்று ஒரு நிமிசி இருந்தான். அவன் தான் அந்த ஆயிரக்கால் மண்டபத்தில் உன்ன மூலம் கிவனாக துண்டினைச் செல்வதன். அதிலிருக்கிற கிவனையே பார்த்துப் பதினாறுவாய்க்கால வேண்டாம். ஒரே வந்து சிறக்கும் மலியின் தெர்தல், காலியின் கால் அடையுள்.....” என்று சொல்லுதல்கள் கோபு இடைமறித்து, “நீ சொல்லுவது காலம் ஒவ்வாது போயிருக்கிறதே” என்று சந்தேகத்தோடு கேட்டான்.

"காலம்! உங்களைப்போல் சகித்திராக் கண்ணோடு பார்க்கிறவர் எவருக்குத்தான் அந்தப்பிரஞ்சனங்கள். எங்களுக்கு அந்தெல்லா யிடமில்லை. எந்தக் காலத்திலேயே வாய் சேய் திருத்தாசென்ன? எம் பேச்சு மெட்கட்டும். சொல்லு ஏதோ சொல்ல வந்தானே, அது விட்டுப்போய் விட்டப்போகிறது" என்றுரை.

"விராணனுவுக்கும் தலம்பேக்கும் என்ன சம்பந்தம்?"

"சம்பந்த யில்லாமல் விஷயம் தீர்ப்புக்கு வரலாம்! அவன் சேய்த் துப்புத் தீர்ப்பில் ஞாபகம் வந்தது. இருவரையே நேய சாயி....."

"இந்தா பிரசங்கியார் விஷயம் தீர் வார்ப்புப் பிடித்து விட்டார். கேளுங்கள்" என்று கூறினார் கோபு.

சிறுஞ்சு நெயராயர் காலம். சாமுதைய கைத்திறனையும், சாதித் தன்மையையும் கைக்க கையையும், துண் ணுநிலையையும் வெளி காட்டாரும் கண்டு புரத்தாரர்கள் என்பது சகித்திராப் பிரசித்தம். பெத்தென்று என்னை கவிஞரை அகிலியை அமர்த்திக் கால்களுக்குப் போன் டுமல் அன்வித்த பெருமை சாமுதையே உரிபது. அசையும் தொழித் தக்கவர் கவிஞர் என்பது அவர் சொன்னது.

அந்தக் காலத்தில் சிற்பி விராணு யின் புரத்த இமயம் ஓதல் குமரீ வரையில் பாயி இருந்தது. விஜய கரத்திறுண்ட அந்நாமான சிற்பம் கைப் பரிக்கப் பார்த்தும், எதிர்ப்பு, சிறு, ஐப்பாள் மூதைய காடுகளில் இருந்தே வரம் கூட்டல் கூட்டமாய் வந்தீர்கள் வந்து குவிந்தார்கள். சாமுதைய மனது வந்தியத்த மெழீச்சியிருல் போல் வீக்கொண்டிருந்தது.

சிற்பியின் கைவன்மையையும், சந்தேகத்திலும் மற்ற கைகளிலும் அக டுக்கு வன் திறமையையும் பற்றித் தனக்குத்தானே எண்ணிப் பூர்ப்பார். திகழோன்று ஒரு நாள், விட்டம் விராணி கோயிலும், அதை வந்தி ஒரு சந்தே, கடன மண்டப மும் அமைக்க வேண்டுமென்ற கட்டளை பிறந்தது. விராணனுக்கு அழைப்பு அங்ஙனம்தான். திகழோன்று ஏககாலத்தில் தூற்றுக் கணக்கான உயிர்களின் சந்தம் அந்த மைப்பிரதேசம் ஓடிவந்தும் எதி ரோக்கே ஆரம்பித்தது.

இந்திர ஞாலத்தால் ஓடிவந்து வருத்ததோ என்று தோன்றும்படி.

அந்நாமான மண்டபங்கள் எழுந்த வாய், குதிரை, வீரர், தெய்வம் தீர்ந்தன. தூற்றுக்கணக்கான அழிவு துண்டுகள்: துண்டுகள்தோறும், பெற்று சிற்பமையோல்தோன்றின.

பார்த்துப் பார்த்துப் பரவசமானார் ராபர்.

இந்தப் பல்வேறு வகையான மண்டபங்களுக்கு ஒவ்வொன்றைப் பேசுவதும் அகன்றதுமான நடன மண்டபம். பக்கத்திற்குப் பதினாறு துண்கள், வளைந்ததும் ஒரே கல் விஞ்ஞானமான மேல் வளைவு, ஒவ்வொரு துணியும் சின்னஞ் செது துண்கள் பன்னிரண்டு, ஒவ்வொரு துணும் ஒவ்வொரு மேன கத்தா

ராகம் பேசும். நிறிய வெண்கலக் குச்சிவிலும் அயந்தைத் தட்டி, அழுவை வர்ணங்களை இசைத்து இசைத்துப் பரீட்சித்துக் கொண்டிருப்பார் வீரன்னு.

ஆவிர்து, வெண்கலம் ஒருவாறு முடிந்த விட்டன. ஒரு கண்ணாறியை அரசர் வந்த பார்வை விடுவார். அதற்குள் ஒன்றும் குதறியின்றி முடிந்த விட வேண்டும் என்று ஒரு மனதாய் வெண்கல சேந்து கொண்டிருந்தான். அவன் தான் கணம் பரீட்சித்துக் கொண்டிருந்த சமயம், ஒரு துணியும், மோகன ராகத்தின் ஸ்வரங்கள் வேரு கத்த மாய் அமைந்திருந்தன. அது அவனை வுச் அறிவாமல் அமைந்து விட்டது. அதன் இனிமையினே செபட்ட அவன் ஒரு அற்புதமான மோகன நெத்தை இசைத்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் கண்கள் மூடி விருத்

தன், ஒரு அற்புதமான சங்கி கலகலவென்று விழுக்தது. தன்னையும் மறந்து, "பேய்! பேய்! சபாஷ்!" என்று ராபரின் குரல் போலக் கேட்டது. அவன் திகைத்தான். குரல் வந்த பக்கம் தாமதமே அவன் கண்கள் திரும்பின. வாரோ ஒரு சாமானியர் போன்ற கடைவீதி, இன முதுகறுடல் அவனைப் பார்த்து நின்றார் ராபர்.

அவ்று புன்னிமை, ஒகிவி. ஏனோ அவனுக்குத் தாக்கமே வரவில்லை. ஆனந்த மிகுதியினால் அவன் மனம் சீரம்பி அகல மோதிக் கொண்டிருந்தது. இந்த இன்ப நிலையிற் தாக்கம் எப்படி வரும்? எழுந்தான், உட்கார்க்க தான்; மீண்டும் படுக்கை யிற் படுத்தான்; புரண்டான். ராபரது சொற்கள் புதிய உருவத்துடன் மீண்டும் மீண்டும் அவன் கண்களுக்குக் கெடுவோ எழுந்த நின்றன. அன்று டுடிக் சம்பவங்களை நினைக்க நினைக்க அவனுக்கே ஆர் சலியமா யிருந்தது. அவர் குறித்தபடி, பொதுவாக ஒன்பது நினைகள் செய்வதாய் ஒப்புக் கொண்டதும் நினைவுக்கு வந்தது. தன்னை யும் மீறிக் கலகலவென்று நிரித்து விட்டான். அவன் தாய் அதைத் தாக்கத்தி விருத்தபடி "என்னடா அப்பா!" என்று மெய்க்

குரலில் கேட்ட வண்ணம் புரண்டு படுத்தான்.

"ஆம்! ஒப்புக்கொண்டேன். கற்பனை தானாக எழ வேண்டுமென்றி வாவென்று அழைத்தாய் வரும்? ராபர் நிரித் நெதாவியா யிருக்கும் இது தெரிய வில்லை. இறுக்கட்டும். அவர் கேட்ட கலாசங்களை ஏற்கனவே இருப் பகையாக விருத்தி போதுகிற விடமாய். அன்ற ராபர் மண்டபத்தினே மேல் மறந்து நின்ற பொழுது எப்படி இருந்திருப்பார்? அதைச் சொதுகெப் பார்ப்போம்!"—என்று எழுந்த விட்டான். கலகலனுக்கு இரவேறு, பகல் ஏது?

நூலா உதரவத்தின் கடைவீதி யார், மகா கவயி. ஊர் முழுவதும் ஓரோ கோலாகலம். அரசர் புதிய மண்டபத்தினே விழாமைக் கொண்டாடப்போகிறார். இந்த கையவத்தைக்காணப் பாரதகாட்டிச் சன் லாப் பகுதிகளிலிருந்தும் ஊர்கள் வந்து சிதைந்திருந்தார்கள், அதுமட்டுமல்ல. வெளி காட்டி, விருத்த வரும் இராஜகுமரப் பெண் களுக்கென்று ஒரு தனி மண்டபம் மறைவிலிருந்து பார்ப்பதற்கு அமைக்கப்பட்டிருந்தது. இவ் வளவு கோலாகலத்திற்குக் காரணம் அந்தப் புதிய மண்டபம் மட்டுமன்றது. நிர்ப் வீரன்னு மிகவும் அற்புதமான நினை ஒன்று சொல் திருக்கிறது. நினை, கடன மண்டபத்தின் அரசரது நிம்மனானத்தின் அருகே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கதிநினைதான், அதில் அந்த அழகை எப்படித்தான் அமைத்தாரோ? என்ன காரணியாய்! முகத்தினே தான் என்ன யலம்! அரசர் மேல் மறந்து இதை இன்பத்தைப் பருகுவதுபோல அமைத்திருந்தது. அந்தச் நினைக் கண்களில் இன்பப் பெருதி, இதற்குக் கடைவீதி இன்பமுதலாம். பேய்! என்று சொல்வதற்கு உதடுகள் சந்திர குவிவின்றன போல் தோன்றிவது.

ஆவிர்து! அரசர் கொளுயில் அமர்ந்து அந்த மகா நிபியைக் கணரயிக்கப் போகிறார்! இராட்டகைத் தோடாக்கன், இராட்டகச் சாங்கைகள், கையாலும் கெடும்பும் கையுட்கு இழைந்த ஒரு உயிரும் கத்தியும், வீரன்னனின் தாய், அகத்திலும் முகத்திலும் மயிற்சரி போய்க்கத் தன்னாடி டுடிகு வந்து ஒரு புறம் உட்கார்க்கிறிருக்கிறார். வீரன்னு தன் தோழர்களுடன் வந்து விட்டான்! அரசர் வளவு தந்திரமன் எவ்வோரும் வந்து அமர்ந்து விடவேண்டும். அவர் எழுந்த நேரே மந்தலர்கள் எழவேண்டும்.

ஆகவே, கூட்டம் கூட்டமாய் நான்
கன் வந்து வந்து சாங்கிதாரன்.

இரவில் முதல் சாமம்
தொடங்கிற்று. நீய் வந்தவர்கள்
நிலைக்கே ஆரம்பித்தன. அரசர்
இன்னும் வரக்கூடுமாம். வந்தவர்
கன் அமைதி இழந்தவர்களாய்
பேசத் தொடங்கினார்கள். ஒருவர்
அந்த அற்புதமான நிலையைப்
பார்த்து விவந்தவராய், "நிலையைப்
தான் சொல்கிறேன். அந்நிலை
சாங்கிதாரன் எப்படி அமைந்தான்?"
என்றார். மற்றவர், "அது கங்கைத்
தொண்டெடுக்கும்போதே பகைமை
ஒடிய கங்கையாய் பொறுக்கிச்
செய்ய முடியும்" என்று.

இந்த சமயத்தில், "மகா ராஜாதி
ராஜ ராஜ கம்பீர ராஜ மாரித்
தாண்ட ஸ்ரீ புலகும்பா வித்யா
சங்கரநாயக விஜயநகரநாயக
புலகித் தாரா" — என்று கட்டி
டிவல் கூறினது அந்த சபா மன்றம்
முழுவதும் சிலை போலிற்று. மண்ட
பத்தில் எளிதிலுந்தாறும் கேட்கக்
கூடிய சிசுமீதம். முதலில் கடவுள்
வணக்கம் ஆயிற்று. மங்களமே.
அடுத்தபடியாக ராஜாராஜ புலக
மோகினியின் கடவம்.

புலகமோகினியின் கனா சௌத்
தீயமும் குப சௌத்தீயமும்
இவகளுக்குக்கல்லாம் மேலாக அவ
னது குண சௌத்தீயமும் விநாய
கர ராஜபந்திற் பெருமையையே
ஒரு படி உயர்த்தி கீழ்நோக்கி
சொல்லலாம். இருபின்நெயராய
கரத் தவிர மற்ற தனிகர்கள் எல்
ளாரும் அவனுடைய ஒரு கைக்
கண்பாக்கைக்காகத் தங்கள் உடல்
போகும். ஆக, எல்லாவற்றையும்
தறக்கச் சித்தமாய் விருந்தார்கள்.
ஆனால் அந்தப் பேதல் பேண்
அவர்களுள் ஒருவரையும் கீழிக்கு
கூடப் பார்த்தவனாகில். அவன்
கொஞ்சத்தனக் கோக்கி கோண்ட
வன் எனிய சிற்பி வீரன்னு.
அவனது கொஞ்சினோ காவதி

ஒருத்திக் கோ இடம். புலக
மோகினி தனக்கே காதலிக்கிற
னென்பது அவனுக்கே தெரியாது.
சொல்வத்தியே பிறந்து சொல்வத்
தியே வளர்ந்து புலகும் அவன்,
குடிசையிலே வாரும் தனக்கே
கேட்கக்கே கூடுமென்று அவனுக்குத்
தொன்றாமல்.

கூட்டம் தொடங்கிய உடல்
அவன் கண்கள் அவன் கூட்டத்தில்
சந்திப்புவிடையது இருக்கிறதே
வேண்டுமென்று தெரியும். அவ
ன்கையிடைய அவனுக்கு ஏதோ
குதறவாய்த் தொன்று. அதையும்
சொல்லி, "பிரிவு" என்றதற்குமே
பதில்கள் பாடும்போலுது ஒரே
சொல் மையாய், "சக்கிரமாய்
பொருந்து விடுவான். உண்மை,
கடிப்பை விட மேல்மையாய் விடுப்
பது சகஜந்தானே!

விழக்கமாய் பாடும் கட்டுவது
ஒருக்கு ஏதோ அசௌக்யமாய்.
வேண்டுமென்று. வீரன்னுயின்
மேல் எழுந்த பொருமைதான் கார
ணம். அவ்வளவு பேசிய ஊரில்
வேறு ஒருவருமே கைடக்கெனில்.
எல்லோருமே ஒரு மகாநாயகனாய்
பிடித்து வந்திருந்தான் அவன்.

முதலில் கிண்டலென வாசிப்
போடு தொடக்கம். புலகமோகினி
தன் இனிய குரலில் பாடத்
தொடங்கினோ இல்லையோ சபை
முழுவதும் ஒரே இன்பக் கடவுள்
ஆழித்தது. அவன் தன் தானோ
இதற்குக் கண்களாய் சபை முழ
ுவதும் ஒரு வீக யினினை. அவன்
முத்தியிலே ஒரு புதிய ஒளி.

"கண்கள் தான் குறிப்பாய்த்
தேடுகிறோனா?" என்று ஒரு சிற
சந்தேகம் மின்னல்போல் அவன்
மனத்தில் எழுந்து மறைந்தது.
வைத்த கண் வாய்க்காமல் அவனையே
விழுவீடு விடுபவன்போல் பார்த்த
தான் அவன். நூல் நூல், எந்த
செய்கைகளின் ஓவியம் மிகுந்தத்
தின் ஓவியம் மிகவும் மேல்வையாகி

கொண்டே வருவதுபோலவும்.
அவனைத் தவிர மற்ற எல்லாம்
போகுகளும் மறைந்து அவன்
ஒருத்தி மட்டுமே அந்த மண்டப
முழுவதும் விவரித்து சிறப்ப
போலவும் அவன் கண்களுக்குத்
தொன்றிற்று.

புலக ஆட்கள் களைத்துப்போகும்.
அவர மணி கோத்துக்குள்,
அளாப்பி, நுதினவாய், வர்ணம்
பதம் எல்லாம் தானே பாடிச்
கொண்டு கூட வேறுபெயர்களும்,
களைக்காமல் என்ன செய்யான்?
மேலும் கீழ்நோக்கி இதுவரை
பொறுத்திருந்த வடிவேல் கட்டு
வனார் இதுதான் சமயமென்று
"தாதித்தாய், கைத்தாய்" என்று
தமது கண் கொடுவான குரலில்
கருதியும் சொல்லக் கூச்சமிடத்
தொடங்கினார். அப்போதுதான்
அந்த அற்புதம் கிழங்கு!
வீரன்னு அமைத்த அந்தக் கிருஷ்ண
தேவராய் சிலை முகத்திலே வேறும்
புச் சொட்ட இன்னுக்கைகளையும்
தூக்கிக் கைதப் பொத்திக் கொண்
டது. "ஐயோ!" என்று அவர்
கிட்டான் அதுவரையில் அந்தச்
சிலையையே பார்த்த வண்ணம்
ஆடிய புலக!

உயிர் பெற்ற அந்தச் சிலையைப்
பார்த்து ஆச்சர்ய மிகுதியினால்
நிகைத்து விட்டார் சான்.

எல்லோருமே ஒரே பார்ச்சையாய்
பாங்கிது புலகுகைத் தூக்கினார்
வீரன்னு.

சபையின் ஒரே கவலையாம்.
"அடடா! ஆச்சர்யம்! ஆச்சர்
யம்! அற்புதம்! அற்புதம்!"
என்று கார்புமும் குரல்கள் எழுந்
தன. ஒரு கண் கோம். அரசர்
இருக்கிறார் என்பதையும் மறந்து,
ஒரே 'காஸா' வென்ற பேச்சு.

மண்டபத்திலே அமைதி நிலை
குடு கோமாயிற்று. புலக
மோகினியை அவன் மடியிற்
கிடத்தான். கைத்தொங்கி முகத்
தோடு அவனையே பார்த்து

ஆயுள் இன்ஷூரன்சுக்கு உங்கள் ஆதரவைக் கோரும்
நாமிழர் நிலையம்

இந்தியா லேப் பெரிபிட் அஷ்யூரென்ஸ் சொசைடி லிமிடெட்.

தலைமைக் காபியாலையம், கோயமுத்தூர்.

திவான்பகதார் C. S. இரத்தினசபாபதி முதலியார், C. B. E.,
சேர்மன்.

கொன் டிருந்தால் வீராணு. ராய் ஆனத்திலிருந்து இதன் லொர். அவன் மெல்ல மெல்லக் கண்களை மிழித்தான். ராயருக்குக் கூட்டில் உயிர் வந்தது. எதிர்பாராத இத்த அற்புதத்துக்கு அவனே பணி யாகியிருவானா என்ற பயம் அவர் மூக்கத்திலே அதுவரையில் குடி கொண்டிருந்தது. தனியே விருத்த பெரிய கனம் மேற் விழுந்ததும் "அப்பாடா" என்பதுபோல் ஒரு கெடிய பெருமூச்சுடன் அவர் வீராணு கையை கொஞ்சினார். இப்ப மிகுதி யிலும் துன்ப மிகுதியிலும் உயர்ந்தோர் தாழ்த்தோர் என்ற பேத ழுண்டா?

வீராணு அப்போழுதே உணர்வு வரப்பெற்றவன்போல் அவனைக் கீழே விடுத்த எழுத்திருக்க ழாய் குள். புலனு காணத்தோடு மெல்ல எழுந்து ஓடியது. ராய் அதுவரையில் கடைத்தது. இரு காங்கனையும் கீட்டி "அப்பா! வீராணு! கீழேவிட்டே. உயிர் பெற்ற உன் கிணியை அத்தாட்டி" என்று அவனைத் தழுவிக்கொண்டான்.

வீராணு வுக்கு ஒன்றுமே தொன்ற வில்லை. திகைத்துப் போனான். அவர் பிடியிலிருந்து விடு வித்துக் கொண்டவனா, அப்படியே இருப்பதா என்றே தெரியவில்லை. அவர் மிகவும் மெல்லிய குரலில் "வீராணு! உனக்கு ஏற்ற பரிசு, கேவலம் காள் கொண்டும் புகழ் மொழிகளும் போருள்களும் அல்ல. கனவநியாவிய புலன மொலித் தையிய உனக்கு அளித்தேன். அரசன் என்ற முறையில் அல்ல; அன்பின் பரிசாக அவனை உனக்கு அளிக்கிறேன்!" என்றார்.

ஆச்சரியத்தினால் மயங்கி கண்க ளுடன் அவரை ஏறிட்டுப் பாரித் தான் புலனமொலி. தூற்றுக் கணக்கான கேள்விகள் அவன் கெஞ் சத்தே எழுந்தன. மனநி லடக்க ழடியாத கன்றியத்தொடு அவரை ஏறிட்டுப் பார்த்துக் கைகுவித்தான்.

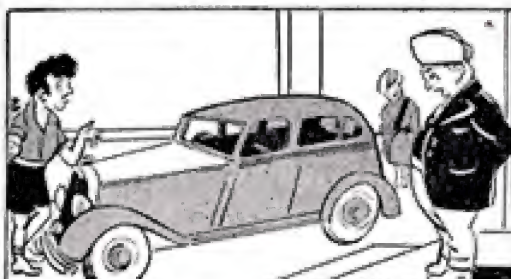
"என்கே அந்தச் சிலை? எழுந் திரு. பார்ப்போம்" என்று துடித் ததன் கான்.

"அதோ தெளிந்தே அதுதான்" என்றான் சொழு.

எழுந்த அருகே சென்றோம். அங்கே காங்கன் கண்டதென்ன? ஒரு உடைந்த சிலையின் வீரக்கயல் அணிந்த இரு பாதங்கண்டிற் றான். "சிலை?" என்று மெல்ல கேட்கத் தயங்கினான் சொழு.

"கால வெள்ளத்தை எதிர்க்க முடியவில்லை" என்று விஷமச் சிரிப் புடன் சொன்னான் சொழு.

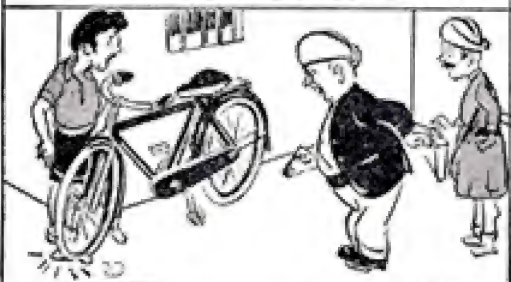
நிவான்பகதூர் ஆரீஸ் போகிறார்!

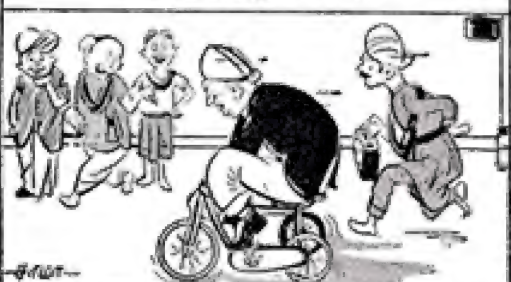
கொந்த போட்டாருக்குப் பெட்டோம் இல்லை.

கரி பல்லில் ஏறியும் அது தவித்தாற்போல!

கடைவிலில் ஏறியும் டயர் புகி!

கடைவிலில் மூன்று சிலைக் குழந்தை கடைவிலில் ஏறிக்கொண்டு ஆரீஸ் போகிறார்!

தயாராகி விட்டது ! சரணம் மயப்பா. ! எதிர்பாருங்கள்,
ஆலப்புழை பகவதீ விலாஸ் தீயேட்டரீல்.

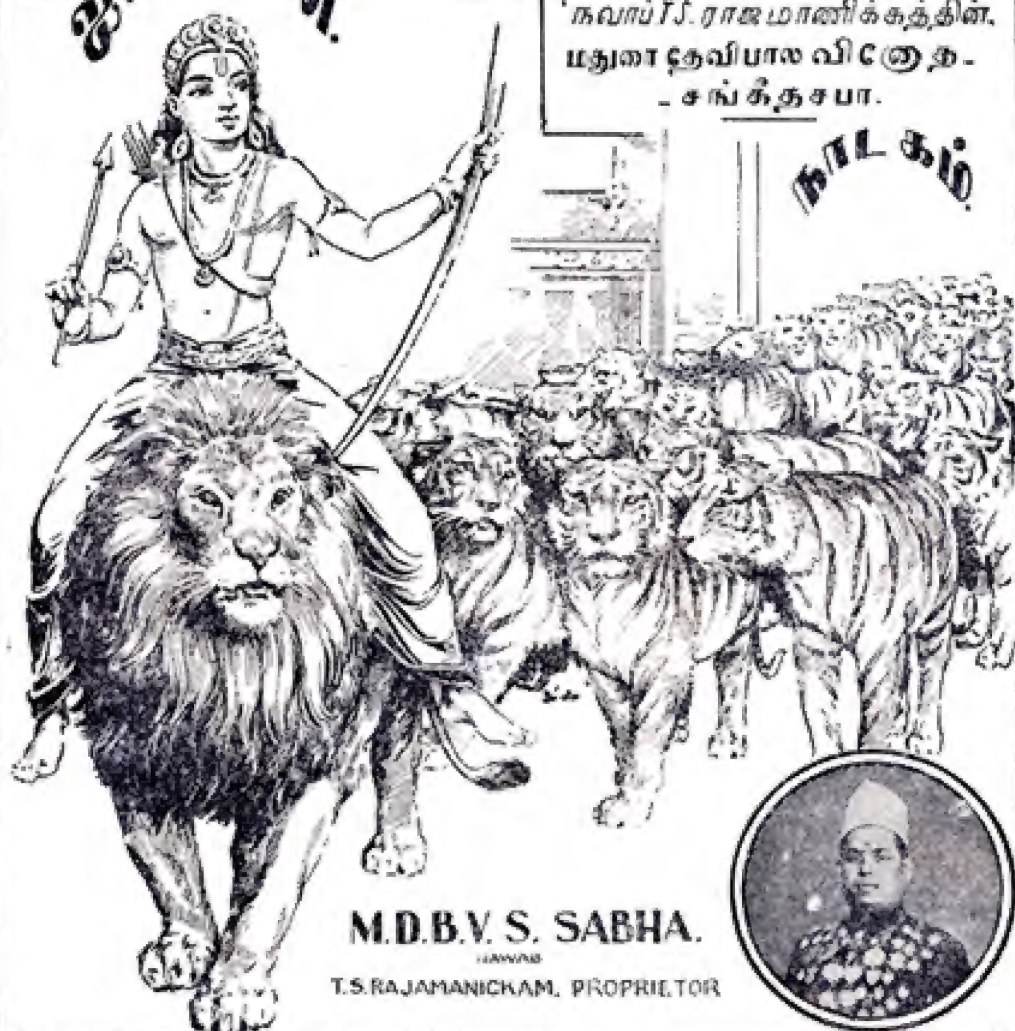
இதபர நன்மை தரும் நெய் விகிதத்தை ! நவராத்திரம் நிறைந்தது. ! ஒருவருடைய சூயா உதவிப்பைப் பெற்றது. ! அநீகம் பொருட்செலவில் தயாரானது. ! எமக்கே உரிமை உள்ளது. ! சீனிமா. நாடக உலகுக்குமுற்றும் புதியது.

ஜயப்பன்

.....சீன், உடை, நடனம், பாட்டு, வசனம்

தீவகனோ!...முழுதும் நவீனம்.
'நவாப்' T.S. ராஜமானிக்கத்தின்.
மதுரை தேவிபாஸ விநோத -
சங்கீதசபா.

நாடகம்

M.D.B.V. S. SABHA.

CHANNAR

T.S. RAJAMANICKAM, PROPRIETOR

“பழனி ஹவுஸ்”

出品時間：1989

நேர்மை கீர்த்தி நம்பிக்கை வாய்ந்த
புறாஸ், பேங்களுர் ஜவுளி வியாபாரிகள்

ஞா. பழனியாண்டி பிள்ளை & சன்ஸ்
கைமுதாஸ் தெரு [போக்: 2043] பி.டி. மதராஸ்

தவனித்து வாங்குக
மோலிகளாம்
பற்களூக்கே
அபாயம்

யுனைடெட் கன்ஸர்ன்
பத்ரி நெய் :: மதுரை

குழந்தைகளுக்கு
பூகா கஸ்தூரி மாத்திரை
பூகா கோயோஜூன் மாத்திரை
பாலகன் (பேதிபாக)

உதவி அமைச்சர்
Dr. P. S. C. மணி
பலர் குடி, 22 மார்ச்

யுனிகான்
புரேம மார்க்
யுனிகான் கருவிகள், மதுரை.

പ്രധാനപ്പെട്ട

2 யர்துர

புதுமை

சுலப்புற்று

ကိုလံဘီယ

சுத்தமான

சிறந்த

கோய்யன் ஹேகன் மகாநாடு

உதகேசரிடியாதி

நமது நாட்டின் மகாநாடுகள் நடைபெறுவதற்குப் பன் நாட்களுக்கு முன்னரே, திரைப்படத்திற்கு உட்பட்ட அரங்கங்கள் வைத்துக்கொண்டே விடுத்தும், இந்த அரங்கங்கள் படித்து அவற்றின் உட்படப் பட்டகாவிட்டால், மகாநாட்டுக்குச் சென்றும் பிரதிநிதிகள் பன் கடிட்டங்களுக்கு ஆணை தேர்தும். பிரதிநிதிகளுக்கு இவ்வாறு ஜாக்கான் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருப்பதாகவும். (சே மகாநாடுகளில்) உணவு இவ்வாறு கிடைக்கின்றன. ஆனால் பிரதிநிதிகள் தங்கள் சொந்தப் பதிகைகளில் தங்களை கொண்டு வர வேண்டுமென்றும், ரூக்கிய அரங்கங்கள் வேண்டியும். பன் மகாநாடுகளுக்குச் சென்ற அனுபவம் வாய்ந்தவர்கள், தங்கள் பதிகைகளில் கம்பனிவையும் எடுத்துச் சென்ற மறக்க மாட்டார்கள். அநோடு உணவையும் தங்களை எடுத்துச் சென்றார்கள்.

தங்கு வகுப்பங்களுக்கு முன் டெக்ஸாக்கின் நடைபெற்ற சிவதோ விவாயர் மகாநாட்டுக்குப் பன் நாட்களுக்குச் சங்கப் பிரதிநிதிகள் சென்றிருந்தேன். ஆனால் பன் நாட்கள் பதிகைகளை நான் எடுத்துச் சென்றேன். சிவதோ சி. கம்பனிதான் சி. நோட்டீசுகளிலும் சி. நன் கத்திரை மருதுவான பதிகை கொடுத்தார்கள்.

பார்க் நாத்தி விடுத்த சிவதோ விவாயர் சங்கத்தின் தலைமை காரியாலத்தில், பிரதிநிதிக் கட்டணம் 500 ரூபாய்கள் செலுத்தி விட்டே, பெரி னுக்குச் சென்றேன். பெரிசின் விடுத்த ஒரு கம்பியை ஆகாய விமானத்தின் டெக்ஸாக்கின் தலைநகரான கோய்யன் நோட்டீசுக்குப் பிரயாணமாவேன். கம்பி ஒன்றை மனித நாத்தி, விமானம் கோய்யன் நோட்டீசு ஆகாய விமான நிலையத்தை வண்டிதது. கோய்யன் நோட்டீசு நாத்திதது. ஆகாய விமான நிலையத்திலும் இடைவிடாமல் தான் கம்பி இருப்பது தான். நேரவாக்கி நாக்கிச் சென்றும் தங்கி விடுத்த டெக்ஸி இவற்றை ஜாக்க ஜாக்கவும். அவன் மனைவியும், பங்குதடைய பற்றிய தம்பியுள்ள சென் சென் அமெரிக்க மானவனும், விமான நிலையத்துக்கு வந்திருந்தனர். பெரிசின் விடுத்த, கோய்யன் நோட்டீசுக்கு தான் புறப்பட்ட, அதே நாத்தித் தான், இந்த தம்பியின் கோய்யன் நோட்டீசு நாத்திதது தங்கள் விட்டிருந்த ஆகாய விமான நிலையத்துக்குப் புறப்பட்டார்கள். விமானம் வகுப்பத்திற்குப் தங்கிவிடங்களுக்கு முன்பாக விமான நிலையத்தை அடைந்தார்கள்.

சங்கீதக் கம்பனும் ஜாணுக்கும் அவன் மனைவியும் உட்படான சிவதோவுக்குப் பெருமைக்கும் அன்பை விட்டே. ஆயிரக் கணக்கான மைக்களுக்கு கம்பனிவிடுத்த, தங்களுக்குப் பழக்கமான ஓர் இத்தியன் தங்கள் விட்டிருந்த வகுப்பை நிலைக்கும்போது அங்கன் கன் மடைத்தார்கள். ஆயிரக் கணக்கான

மகாநாட்டுப் பிரதிநிதிகள் நோட்டீசுகளில் தங்கி விடுத்த போது, ஒரு தம்பி விட்டிருந்த தங்கும் பாக்கியம் மைக்கத்தில் எங்கும் அங்கு வட்ட மெழுகு வண்டியிற்று.

ஜாக்க, கம்பி கம்பனி வோக்கில் வேலை பார்க்கிறான். அவன் மனைவி ஆகப்பதிவில் வேலை பார்க்கிறாள். சென் சென் அமெரிக்க மானவனும் அங்கன் விட்டிருப்பே தங்கி விடுத்தான். தான் அங்களுக்கு அகப்பயிராகக் கொடுத்த போருக்கள் அங்கன் கம்பனும் அமெரிக்க கட்டிரைகளைத் திருத்தார்கள். அவன் சென் தேர்தும்? ஒன்றிப்பட்டி, கம்பி பறட்டி, மூல்கள் அடைந்த மார்புமே, குடகு நாட்டுத் தேன், மைக்கு வகுப்பி.

நாத்திப்போடு தோங்கிவிடுத்த ஆயிரத் துக்கு மேற்பட்ட பிரதிநிதிகள் டெக்ஸாக்கின் கம்பனி. அங்குள்ள கத்தி, அங்கன் குடுப்பி திவ் தோகையைக் கண்கிட்டாக 2000 ரூபாய்க்கு மேல் ஆகும். மகாநாடு, ஒரு நாள் கங்கின்கட்டை ணைக்கி ஆயிரமாயிற்று. அது குடுப்பித்தின் கத்தி விடுத்தனர். பிரதம மந்திரி, பங்குக்குப் புரைய டெக்ஸி பாதையில் பெரிதான். அவர் பெரி குடித்தும், அங்கி கங்கின அன்போடு வாயெந்ததாக வங்களுக்கு ஆங்கிலத்தில் அரங்கிப்பிட்டது.

அங்கு சிங்கம், பாக்கியென்குக் கட்டிடத்தின் மகாநாடு ஆயிரமாயிற்று. பாக்கியென்குக் கட்டிடத்துக்குச் சென்ற பாதையில் வரி நேடுகள் போட்டோ சிங்கப்பங்கும், தங்கன் புத்தகங்களில் கம்பியுக்கு வங்கும் மானவமானவையும் அங்கி வகுத்த திவ்வான். இங்குள்ள பாதையில் பாக்கியென்குக் கட்டிடத்துக்குப் பாக்கியென்குக் கட்டிடத்துக்குக் கத்தித்தான், துறந்த கண்கள் அழகிய இளை பெண்களும், கத்தி கத்தியான வாய்ப்பாட்டும் புறமுதுவையோடு வாயெந்திருக்கள். ஒரு வாய்ப்பு தங்கும் கத்தி இங்கினி, பிரேது, ஜேயன் முதலிய பாதைகளில் பெருகின. தான் ஏதாவது நாக்குத் தேர்த்த பாதையில் பதிவ் சென் வயும், அதே பாதை தேர்த்த வாய்ப்பட்டியோ அங்கு பெண்களிடையே தங்கும் ஒப்புகிக்கு. அங்கன் தங்கும் ஒரு மென்கையுடன் கட்டிச் சென் கிருக்கள். நமது பெண்கள் பதிவு செய்து தங்கிருக்கிறோம் மேலுக்கு தான் அங்குதும் சென்விடுகிறோம். அங்கிருக்கும் பெண் நமது பெண்கள் தங்கும் நமதுமாக கட்டித்தவிட்டே. ஒரு பெரிய காதல் வாய்ப்புக் கொடுக்கிறது. வாய்ப்பு என்ன இருக்கிறதோ என்னதேர்த்தேன். பிரித்துப் பாத்திகள் கங்கின இங்கினென்ற தேர்த்தேன். பன் கங்கின்கள் அங்குத் தோன்றான அங்குப்பாக்கன். மகாநாடு நடைபெறும் ஒரு நெய்க்குக்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட

மிகுந்தும் விடுதலாக. எத்தனை மூலங்கள்? எத்தனை
பாக்கங்கள்? கம்பம் கம்பெனியார் விடுதலா! விவா
தார சபையார் விடுதலா! தோஷம் உபாசாரம்! பத்தி
தாதிபன் உபாசாரம்! விவசாயிகள் சபையன்
விடுதலா! எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அரசு குறிப்பித்
தாரம் தெரிவி. தோட்ட விடுதலா! சென்னை
அரிசில் பங்கிடு காரிதிகள் பார்க்கும்பொழுது, இந்த
மகாதாபு குய்யம்மதன் வருகிறதா?

பென்மாரிக்கிறேன் மிக அழகுள்ள நூற்றுக்கணக்கான
மாணவிகளும், உறு அழகுப் பணிவு முள்ள
நூற்றுக்கணக்கான மாணவிகளும், இம் மகாதாபு
தொண்டாற்றுவதற்குப் பொறுக்கி எடுக்கப்பட்ட
பாக்கம். ஆவிரக்கணக்கான அத்தியங்கள் பென்
மாரிக்காய் பத்தி தன் அரிசிராசாத்தொடு நிறம்பிய
பத்தி காரணம். இம் மாணவ மாணவிகளின்
அன்பும் உபாசாரமும் பணிவும்தான்.

என்று சட்டையில் இத்தியா என்ற பாட்டுக்குக்
கண்ட ஒரு மாணவன் என்னை தோஷ எழுக்கிட்ட
அவருக்குச் சென்றான். எழுக்கிட்ட இத்தியாவைச்
செய்தது மூக்கி. இத்தியா கம்பெனியின் மானேஜிங்
டைரக்டர், என்டர்னல் ஸெர்வான்ட். இவர் தான்
இத்தியா பிரதிநிதிகள் கோஷ்டியின் கார்ப்பரேட்.
இத்தியா பிரதிநிதிகள் பண்ணைக்கு போர் வருவதாக
அறிவித்தபொழுதும், ஆறு மாதம் வந்திருத்
தாய்க், தலைவர் வாங்கித் தந்தாரா, கார்ப்பரேட்
பிரபல பணக்காரரான கணவன்ஜி என்ற பாணிக்காரர்,
தென்னிந்தியாவிடமிருந்து குண்டுத் தாவிம ரான், மட்டி
கத்தானம் என்ற இரு ஆத்திர விவசாயிகள்.

பாணிகெண்டிங் கட்டிடத்திலேயே, ஒவ்வொரு
நாட்டினருக்கும் தனி காரியாலம் உண்டு. மகா
நாட்டுக்குச் செல்லுக்கு முன் இங்கு அனைவரும்
கூடிநேரம், ஒவ்வொருவரும், மற்றவர்களுக்குத் தன்
கதைத் தங்களை அறிமுகம் செய்துகொண்டோம்.

வாங்கித் தந்தாரா, மீடவும் அமைதியாக
எங்களுக்கு ஒரு சிறு பிரச்சனை செய்தார். அதன்
சாரம்: "இந்த மகாதாபுக் ஒட்டுப் பொருவதைக்
குறித்து தங்கள் எவறு போலீஸ்களுக்குக் காத்
திருக்க வேண்டாம். எத்தத் தீவிரமும் வந்தாலும்
விரோதமாக ஒப் பொருவக்கூடாது. என்னென்றும் இம்
மகாதாபுக் திறமைதிறப்பதும் தீவிரமும் ஒன்று
கூட நமக்குச் சாதகமாயிராது."

வாங்கித் தந்தாரா உறுவறு
முற்றிலும் உண்மை என்
பதை அம் மகாதாபுக்
தீவிரமும் வந்தாலும்
அத்திய கொண்டோம்.
பாணிகெண்டிங் ஹாக்கிங்
மகாதாபு ஆரம்பி
மாயிற்று. தேர்த்தொடுக்
கப்படிமெனவே மென்தி
பாணிகெண்டிங் உட்
காத்தோம்.

ஒவ்வொரு மேஜை
மீறும் ஒவ்வொரு தோட்
பொறும், ஒன்றுக்கொன்று
கூடும் உண்டு. பிரச்சனை
கண்ட ஆங்கிலம், ஜெர்
மன், பிரெஞ்சு பாதை
கண்டதான் தடைபெறும்.
ஒருவர் ஜெர்மன் பாதை
மீன் பிரச்சனை செய்தால்,
அப் பிரச்சனத்தின் ஆம்

செ, பிரெஞ்சு பாதை மெய்மெய்ப்பிக்கின், இது
தனித் தனித் கண்ணுறப் போட்டிகளுக்குத் விடுதலா
புறப்பாக்கம். ஒன்றுக்கொன்றுக்கூடும் ஒன்று பாதை
களுக்கு, நமக்கு எத்தப் பாதை வேண்டுமோ, அத்தப்
பாதைக்குரிய கெண்டிதார் போட்டிகள், அத்தப்
பாதையின் தடைபெறும் பிரச்சனத்தைக் கேட்கலாம்,
இதற்கும் எண்ணமோ காலம் மீதாவாதிற்று.

இம் மகாதாபு எத்தத்துக்கு முன் தடைபெற்றது.
எனவே தோக்கெட்டிமீன் விரோதமும், விரோதமீன்
தோக் கெட்டிகளும் சரியானதே நமக்கு இம் மகா
நாட்டை நடத்திவிடுகன். இம் மகாதாபுக் முக்கிய
தீவிரமும் ஒட்டுக்கு வந்தது. உடைக்கின் என்னை.
வராமல் தடுப்பதற்கு, உடைக்கிறான் முன்பொரு
கிள் சரியானபடி பங்கிடு சென்னை வேண்டியும் நாம்,
அத்தகு அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, இந்தியா,
பிரான், ஜெர்மனி, ஸ்பான் ஆகிய அன்சாகககக
ஒன்று கூட்டி, பங்கிடு முறைமை தீவிரமும் சென்னை
வேண்டுமென்பதும் தீவிரம்தான் சாரம்.

முன் பொருக் உற்பத்தியின் இத்தியாவுக்கு
திறமைப் பங்குண்டு. இந்தியாவை, ஸ்பான்னை,
அதிலாக முன்பொருக் உற்பத்தி சென்னை இத்தியா
வுக்கு மேற்படி அன்சாக சபையில் பிரதிநிதிகளும்
இல்லை. வாங்கித் என்னை. பொருவதே வந்தித்.
ஆறு அன்சாகககககக இத்தியாவைமும் செய்து
கொண்ட வேண்டுமென்று. கார்ப்பர் பங்கிடுக்கின்.
முன் பொருப் பங்கிடு விழைந்திள். ஆறு அன்சாக
ககக தன்சென்னைத்தின் இத்தியாவுக்குத் தங்கிணை
இக்கின் என்றும் வாங்கித் எடுத்துக் கட்டினார்.
இத்தியா மட்டுமே விரோதமாக ஒட்டிக்க, மற்ற
நாற்பு தோப் பிரதிநிதிகளும் எவ்வளவாக இத்
தீவிரத்தை ஆதரித்தனர். உடை கதாநாத்தாய்
வாங்கி!

பொதுவாக மகாதாபுக் கண்ட பணம்

விடுதலாக தான். உண் விடுதலாகப் பொது
வேண்டு, கோப்பம் போலீஸ்களின் பிரிட்டிஷ் அப்பா
சட் இத்தியாப் பிரதிநிதிகள் விடுதலாக கண்காணிார்.
அதுமே இத்தியாவுக்கு உபாசாரம் வேறு. இத்தியாப்
பிரதிநிதிகள் அனைவரும், விடுதலைத் திறக்கொண்ட
இயலாதெனத் தலைவர் வாங்கித் முன் தெரி

வித்தோம். அன்றைய
மென்தி பத்திரிகை
களுக்கு இது முக்கிய
மான செய்தி.

இத்தகு முன் தடை
பெற்ற இது மகாதாபு
ககக, ஆங்கிலேயர்கள்
இத்தியாவின் பிரதிநி
திகள் சென்றாலும் ஒன்
தற்குத்தது. ஆனால் இப்
பொருதோ இத்தியாவின்
சரியாக இத்தியாவுக்
கெண்டி குக்கன். இந்த
இத்தியாக்கின் எத்தனை
போர் நாட்டுப் மற்ற உன்
னவர்கள் என்று கூறு
வது கடினம்.

பெணிக் தடை
பெற்ற சிவதோ விவா
தார மகாதாபுக் ஒரு
குக்கிரமான சம்பவம்

பென்மாரிக் அரங்கம் பாணியம்

நிகழ்த்து. ஒவ்வொரு நாளும் தனது பிரதிநிதிகள் அனுப்பிற்று. இந்திய விவாயார் சபைகள் இதிலும் பிரதிநிதிகள் அனுப்பின. ஆனால் ஆங்கிலேயர்கள் குழிச்சி செய்து, ஒரே ஆங்கிலேயனாக மீட்டியும் சகாதி பத்தியத்தின் பிரதிநிதி யென்று அனுப்பினார்கள். ஊக்கத் துரக்கப்படி சண்டை போட்டு, இந்த சகாதிபத்தியப் பிரதிநிதியை மகாதாட்டை விட்டு வெளியேற்றிய பின்ன்தான் மகாதாட்டும் களந்து கொண்டனர்.

மகாதாட்டும் பிரதிநிதிகளுக்கு டென்கி அரசர்கள் கத்தாட் டென்மாரிக் என்று மடங்கள் திறைத்த அருமை யான புத்தகமொன்றை அன்பளிப்பாகக் கொடுத்தனர். புத்தகத்தின் மீது ஒரு பவுனாக்கு வெளிக்கும். வெளிமீது விநாயகத்துக் கெடக்காது. என்று தன்பன் ஐயம் எப்படியாவது இப் புத்தகம் வெளியேற்றுவது மிகும்பிறும். எனக்குக் கெடத்த ஒரு புத்தகத்தையே தான் நாட்டுக்கு எடுத்துச் செல்ல தான் மிகும்பிற தாக், ஐனாக்கு வேறு புத்தகம் ஊக்க வெண்டு வென்று தீர்மானித்தேன்.

இப் புத்தகங்கள் வரங்கும் வெளியிடம் சென்று "எப்படியாவது எனக்கு ஒரு புத்தகம் வேண்டும்" என்றேன்.

"உங்களுக்குத்தான் ஒன்று கொடுத்து விட்டேனே" என்றும்.

"அதை ஊக்கு அனுப்பி விட்டேன். இன்று மொரு புத்தகம் வேண்டும்" என்றேன்.

அவனுக்கு என்ன செய்வதென்று தெரியவில்லை. ஒருவருக்கு ஒரு புத்தகம் தான் கொடுக்கலாம். கற்றுக் கொள்ளும் யாத்தகம். "உங்களுக்கு மற்றவொரு புத்தகம் கொடுக்கிறேன். ஆனால் ஒரு நிபந்தனை" என்றும்.

"தயார்" என்றேன்.

"நான் உங்களுக்கு இவ்வுரு புத்தகங்கள் கொடுத்ததாக நீங்கள் இவ்வுரு யாக்கையும் சொன்னீர்கள்" என்றும்.

அவனுடைய தன்மைமையக் கருதி இந்த விஷயத்தை டென்மாரிக்விட இருந்தவரை தான் யாக்கையும் உறவின மிக்க. ஆனால் ஐனாக்கு மட்டும் இது தெரியும்!

மகாதாட்டும் பிரதிநிதிகளுக்கும், அவர்களுடைய உறவினர்களுக்கும் அரசு நம்பதிகள், தங்கள் அரசர் மனைத் தொட்டத்தில் தெனீ விருத்தனத்தவர். பிரதிநிதிகள் அனைவரும் உறவினர்களுடன் கமரர் 200 தங்கள் மொட்டா பக்கமீது அரசாங்கங்களுக்குச் சென்றனர். வர்த்தெரு, மைக் கணக்காக, ஆங்கிலம் பேசுபவரும், குறுத்தவரும் குட்டிகளும் கூடி நின்று, டென்கி கொடுக்க விசேஷிப்பரித்த காட்டி இன்னும் பகவையையாகிய இருக்கிறது.

அரசு நம்பதிகள் இவ்வுடையாரும் பெரியோருகளுக்குக் கொடுக்க. அரசு இவ்வுடையாரும் பெருவரும் "செனக்கிவோ? செனக்கிவோ?" என்று மீளர்த்தான். ஆனால் இவ்வுடையாரும் பெரியோரு தீவிர இடத்திலேயே நின்று கைகளுக்கே அரசு நம்பதிகள் "செனக்கிவோ?" என்று ஒருவரும் கேட்கவே மிக்க.

டென்மாரிக்விட அரசு புத்தகவது தெரியுமாய், அதுபடி வயதுக்கு மேற்பட்டவர்; காட்டிக்கு என்மையி; ஆட்பா மிக்காதவர். அதனானி தெரம் அவர் இத்தியம் பிரதிநிதியினாரு சம்பாஷித்துக் கொள்வருத்தது மை வெளியேயர்களுக்குப் பிடிக்கவே மிக்க. அவ்வயது தன்ம அரசு இவ்வுரு ஐனாவின்கணாக் தனது சொத்த தாட்டிக்குத் தைமியிட், மருக்கிடுர் எப்பதை தீரக்க தீரக்க மிக வகுத்தவர் மிகுக்கிறது. உங்கத்தின் பெரிய மனிதர்களின் வாழ்க்கை இதுதான் போனும்!

• • •

சங்கு தாயர்] வசந்தா வைரங்கள் [விசேஷ தாயர்

OUR SEAL POCKETS

வசந்தா வைரங்களிலும் தயாரிக்கப்பட்ட தகைகள் வசந்தாவாத்தெடன் கெடக்கும் தயாரிப்பவர்கள்:— T. S. சின்னையா பிள்ளை & Co. வசந்தா வைர விவாயர்கள்

தேடு
மீண்டும்
1-8-0

மீண்டும்
மீண்டும்
1-0-0

TRADE MARK

சிரசுணம் புலவரும்

- மு. சி. குணசலம் -

சீராவதி புருச கம் வீடுகளில் ஆண்டு தவறாமல் நடந்து வகுமிறகு. விசய தாமியலிது மறு குழந்தைகளை முதன் முதலாகப் பன்மீக்கடத்துக்கு அனுப்புகிறோம். கனிய காரியத்தான். படிப்புக்கு இவ்வளவு புருசையும் மகியாதையும் செர்வது பாராட்டத்தக்கது என்பதில் ஐயமில்லை.

ஆனால் இந்தப் படிப்பு எதற்கு? இதன் ஈட்டியை என்ன? இந்தியை குழந்தைதையப் பார்த்துக் கேட்போம். குழந்தை என்ன சொல்விறகு?

"எங்கள் அப்பா பன்மீக்கடம் போகச்சொன்னார். போடுறேன்" என்பிறகு, ஒன்றாக் தெரியாத மிறகன்.

கொஞ்சம் விவரம் தெரிந்த பையன் என்ன சொல்லுகிறான்? "படித்துப் பெரியவனாகும், உத்தியோகத்துக்குப் போயேன். சிறைப் சம்பாதிப்பேன்" என்பிறகு.

இன்றும் மிறகு விவர தெரிந்த பையனாக் கேட்டாலும் இப்படித்தான். இவனுக்கு முதலில் ஒன்றும் சொல்லத் தோன்ற வில்லை. பிறகு தன் கருத்தை கம் மீடம் அந்தரங்கமாக வெளி விடுகிறான். "இந்தக் காலத்திலு் படிக்காவிட்டால் வாழ்விக்கிறோர்களா? படிக்கவில்லை யென்றால், கவியானத்துக்குப் பெண்ணும் கிடைப்ப இல்லை. கொஞ்சமாகது படித்துப் பட்டம் பெற்று விட்டால் கவியானம் வளிதில் ஈட்டிக்கும். கனிய அழகான பெண்ணைத் தெரித்தெடுக்கலாம்; பணக்காரப் பெண்ணையும் பார்க்கலாம்" என்பிறகு.

படிப்புக்கு எவ்வளவு மெலான கோக்கம்?

இந்த கோக்கங்களை காம் இந்தப் பிள்ளைகளுக்குச் சொத்தமாக வைப்பாட்டனவா? அல்ல. விட்டிதான் பெற்றெழும் பெரியோரும் சொல்லுகிறார்கள்; "பையன் காலெழுத்துப் படித்த மிறுதாம், ஏதாவது ஒரு வேலைக்குப் போய்ச் சம்பாதிக்கலாம். சம்பாதிக்கா விட்டாலும், பெரிய இடமாகப் பார்த்துக் கவியானம் பண்ணலாம். கவியானத்துக்குப் பிறகு வேலை விவரித்து வதும் சௌகரியமா விருக்

கும்" என்பிறார்கள். இதற்குக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிற பிள்ளைகள் இதே கோக்கம் கொண்டிருப்பதில் விவப்பென்ன?

படிப்பிற்கு இன்றும் எத்தனையோ கோக்கங்கள்; பீரசங்க மேகடலியே ஏறி சின்று பிறர் மேர்கம் முதலியனே பேசவேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு எவ்வளவோ பேர் படிக்கிறார்கள். வேறு சிலர், மற்றவர்கள் பேசுவதிலும் எழுதுவதிலும் குற்றம் காண வேண்டும் என்ற ஓரே எண்ணத்தோடு படிக்கிறார்கள்.

இவற்றோடு ஒட்டிய படிப்பு ஒன்றும் முதலாவத்திலும் இருக்கிறது. ஏதோ இன்னொரு தாங்கள் படிக்க வேண்டியது; பிறகு செல்வமீது பாட்டுப் பாடி, அவர்க்கு விடம் போரும் பெற்று வாழ்க்கை கடத்தவேண்டியது என்ற எண்ணத்தோடு ஈட்டும் படித்த 'செத்தமிழ்ப் பாயன்' முதலாவத்திலே அனெகர், 'கேளு, பிள்ளே, காமா, சோமா' என்று ஒருகவிதப் பாடிப் பிறழ்க்க இவர்கள் கதறிஞ்சுதார்கள்.

இந்தத் தமிழ்ப் பாயன் வாழ்க்கை கடத்திய காலத்திலே, சிம்பக் கதறியகளு விஞ்சுதார்கள். அவர்களுடைய படிப்பு அவர்களுக்கு எவ்வழியிலே உதவிற்று? பிறர் கவியிலே குற்றம் உதும் ஆற்றலை அவர்களுக்கு உதவிற்று. அவர்களைப் பற்றியும் எவ்வளவோ கதைகளை காம் அறிவோம். பாயன், ஏதழல் புலவர், பாடிவந்த பாடல் கவியே குற்றம்கறி, அவருக்கு வரவிருந்த பக்ககலை சிறத்தியவர்கள் பலர். அன்றியும், அக் குற்றங்களுக்காகப் புலவர் தனியிலே குட்டுவதற்கும் அவர் காலதக் குடைந்து தோன்றி அது ப்பதற்கும், தனியை வெட்டுவதற்கும் துணிந்த அறிஞர்களுக்குக் குறையவில்லை. பிள்ளைப் பான்மயதும், விவியுத்தாராகும், ஒட்டக்கத்தரும் எத்தனை எத்தனையோ பேர்.

இப்படிக்குற்றம் காணுநிறமை காய்க்கித படிப்பான கவியே தலை மெத்தவரா விஞ்சுதார், கக்கோர். பான்மயக ஒரு சமயம், தன் மனத்திலிருந்த கருத்தைப் பாட்டிலே வெளிவிடும் புலவனுக்கு சிறையப் போல் தருவதாகச் சொல்லி ஒரு பொத்திவி கட்டி வைத்தாரும். மிக்க கவிய

வனும் பக்தனுமாய் தருமி என்ற அந்தணனிடையே கருணைகொண்டு, சிவபெருமான், அப் பான்மையன் கருத்தை ஒரு பாடலாக எழுதி அவ் வந்தணனிடம் அளித்தார். போய்நீயப் பெற்றதக் கொண்டும்படி சொல்லு. தருமி காட்டிய பாட்டைச் சற்றே, பான்மையன் போய்நீயக் கொடுத்த விட்டான். இதைக் கேட்டார் க்வேரீர்; படிப்பீயே பெரியவ சிவனா அவர்? "கொண்டு வா, பாட்டை" என்று, பாட்டைப் பார்த்தார். குற்றஞ் சொல்வா தெரியாது அவருக்கு? சொல்லு. "சிவபெருமானே தந்த பாடம்" என்று தருமி கொஞ்சம் பெருமையோடு சொல்லியும் பார்த்தான். க்வேரீரீடம் பவிக்கவில்லை. சிவபெருமானாகத் தான் இருக்கட்டும், இன்னும் எந்தப் பெருமானாகத் தான் இருக்கட்டும், குற்றம் குற்றம்தான் என்று சாதித்து விட்டார் க்வேரீர்.

இப்படியாக, படிப்பீயே சாரமில்லாதப் போனது மாதிரியாக, பிறர் படிப்பதையும் சாரமில்லாமற் போகச் செய்வதே விடையித்தான். க்வேரீர் கதைகள் தொன்றிய காலத்திலே ஒரு அரிய வித்தையாக இருந்த வந்தது. அந்த வித்தையிலே தெரிந்த புலவர்கள் பண்டிதர்கள் பன்; பண்டிதர்களையொழிச் சிலரும் இவ் வித்தையில் தெரிந்திருந்தார்கள்.

இவ்விதம் தெரிந்தவர்களிலே சிற்றாசனெருவன் இருந்தான். தருமி காட்டிய பாட பகுதியிலே எங்கோ ஒரு ஸ்தலத்தில் வாந்திய வந்தான். இவனுக்கு கங்குலாக சக்தி வுண்டு. ஒரு ஸ்தான காதல் கேட்ட பாடல் வந்ததும் சீக்கிர வலத்திருந்த. கேட்டபடியே திருப்பிச் சொல்லும் ஆற்றல் இவனுக்கு வாய்த்திருந்தது. புலவர் பன்—யாராவது ஒரு வண்ணத்தேடி வந்து அவனிடையே ஏதோ இரண்டு பாட்டுப்பாடி, அவன் கொடுத்த பொருள்களையெல்லாம் வரித வணக்கத்துப் புலவர்கள்—வருவார்கள். அவர்கள் பாட்டைக் கேட்கு முன், இவ்வாசன் ஒரே ஒரு சிபந்தனை சொல்லுவான்: "கவிகள் பாடல் சொந்தப் பாடல் விருக்கவேண்டும்; அதாவது புதிதாக சீக்கன் பாடியதாயிருக்கவேண்டும்" என்பான். புலவர் ஒப்புக்கொண்டு பேசினால் ஸ்தலத்து ஒரு பாடல் இயற்றிக் கொண்டு வருவான். அரசுமையிலே பாட்டை எடுத்துச் சொல்லி வினக்கத் தொடங்குவான்.

ஆனால் அவர் பாட்டைச் சொன்னவுடனே, அரசன் குறுக்கிடுவான். அவனுக்குத்தான் அப் பாட்டை ஒரு தடவைக் கேட்டவுடனே மனப்பாடலாக விருக்குமே! "ஐயா, கவிகள் பாடல் சொந்தப் பாடல் அன்று; என்னைக்குமும் தெரிந்த பாடல்; வேண்டுமானாலும் என் சொல்லுமென்று, கேளுங்கள்" என்று கூறிவிட்டுப் பாட்டைப் பிதழுவியதில் சொல்வான். புலவர் என்ன செய்வார்? பாவம், ஒன்றும் தெரியாமல் ஏமாந்த விழிப்பார்.

அரசனே விடமாட்டான்! "என் மந்திரி களையே ஏன் அணங்கிச் செடிதையும் சொல்லச் செய்கிறேன் கேளுங்கள்" என்று கூறி விட்டு, பாட்டைச் சொல்லுமாறு மந்திரிக்குக் கட்டளை விடுவான். இவ் வரசனுக்குத் தெரிந்த போல, மந்திரியும் அந்தப்புரச் செடி போகுத் தியும் வாய்த் திருத்தார்கள். இரண்டு ஸ்தான ஒரு பாட்டைக் காதல் கேட்டு விட்டால், மந்திரி அதைத் திருப்பிச் சொல்லி விடுவான். ஸ்தல ஸ்தல கேட்ட பாட்டை அச் செடி சொல்லி விடுவான். ஆகவே, அரசன்

கட்டளை விட்டவுடனே, புலவன் சொல்லியதைவும் அரசன் சொல்லியதைவும் கேட்டுக் கொண்டிருந்த மந்திரி அப்பாட்டை எவ்விதமாகச் சொல்லி விடுவான். இவன் சொல்லியதைவும் கேட்டுக் கொண்டிருந்த செடி, தானும் அதை ஒப்புவிப்பான். இவ்வளவையும் அரசன் புலவருக்குக் காட்டி அவர் பாடிய பாடல் புதுப்பாடலையே, பழம் பாடல்தான் என்று சிறுபித்து விடுவான். புலவர் இத்தகு மேறும் என்ன செய்வார்? வந்த வழியே வேறும் கைபோடு திரும்பி விடுவார்.

இப்படியாக இவ்வாசன் மடுத்த படிப்பெல்லாம், தன்னை நாடி வந்த ஏழைப் புலவருக்கு "இவ்வ" என்று சொல்வதற்குக் கற்றுக்கொடுத்தது.

இவ்வாசன் பரிசில் பெற எண்ணி வந்து ஏமாந்த சென்ற புலவர் பன். சேரடி காட்டி ஸ்தலம் விரிவாக ஏன் ஊர்விட்டுத் புலவ ரோடுவார். வட்டிகே காட்களில் எல்லாம் வாந்தினா சென்ற திரும்பி, காணத்தி திருவேங்கடம் ஸ்தலிய தவங்களைத் தரிசித்துவிட்டு, இவ்வாசன் வந்து வட்டை. இவருக்கும் மற்றப் புலவர்களுடைய கதிரைச் சொந்தது. அரசன் வழக்கம் போலவே ஏனனும் சென்று அனுப்பிவிட்டான். பரிசு ஹக்காக வேறும் இவர் போகா விட்டாலும் தம்மை அவ்வாசன் மறிக்காதபடி அவமானப் படுத்தியது இவருக்கு மிக்க வருத்தத்தாகத் தந்தது.

அப்போது அவர் எண்ணுவானு. "என் ஏதன் பொருட்டுப்படித்தோம்? என்னி கற்றதன் பன், கற்ற படி எடக்க வேண்டும். கற்பவற்றைக் கட்டடக் கற்று, கற்பவற்றைக்குத் தக்கவாறு சீர்ப்பதம்வா அறிவுகூடல வறுக்கு அறுகு? தொழுவதானும் பன்பொருள் ஒன்றைத் தொழுவதே கற்றதனுமாய் பன். மேறும், கவியாவது அறிவு வினக்காமல்வா தாவென்றும்? இவ்வுணர்ச்சியின்றி ஒருவன் பாடல் கையெடுத்தி இரக்த சீவ் குமே!" என்று நென்சா ம் எண்ணி அவர் மனம் மிகவும் கொந்து போகிறது.

தம்மூர் வந்து செந்தார்.

மீழ்விடுவோ கோலம் கோண்டுள்ள பெருமையினை வழி
பட்டுத் திரும்பிடுவோ வாழ்வானது.

நீட்டின் பன சென்றன. அம்வாசன் ஒரு
சமயம் தன வாத்தினரையாகப் புறப்பட்டுத் தென்மேல்
வந்தான். பன தண்டுகளுக்குச் சென்று கவாயி
தரிசனஞ் செய்து கொண்டு, அடியார்களின் போருட்டு
அத்புதல்சன் கிழங்கு பெருமையுடைய மீழ்விடுவோ
படைத்தான். பிறாண்டு அரசன் என்ருமையானே,
அவனுள் பெரியவர்கள் ஒன்றுகூடி அவனை எதிர்
கொண்டு வரவென்று, கோலிடுக்கு அழைத்துச்
சென்று கவாயி தரிசனஞ் செய்திற்று உபசரித்தார்கள்.
அவனுக்காக ஆடதும் பாடதும் சிறப்பாக கடை
பெற்றன.

உபசாரங்கள் கடந்த மண்டபத்தினே, காம்
மேலே பார்த்த மீழ்விடுப் புனமும் இருந்தான். இங்
வாசனைத் தன் முன்னமே கண்டதும் அவன் அந்நி
தனமாக கடந்துகொண்டதும் அவருக்கு உடனே
கிணவுக்கு வந்தன.

அரசனைப் புகழ்ந்து அவனுக்குள்ளுள் 'செந்தமிழ்ப்
பாவனி' வாழ்த்துப் பாடல் பாடினார்கள். அவனா
ரானகமையானே, அவனும் தன் திறமையை வெவ்வே
றுத்திக் கொண்டு பாடல்களைக் கேட்டு வந்தான்.
எல்லாடைய மீழ்விடுப் புனம் பாட வேண்டிய முறை
வந்தது. சமயமேன இருந்து கொண்டு, பாட
மாட்டின் என்ரு உறுவது காகரிகமன்று. ஆகவே,
அவர் பாடுவதற்கு இசைய வேண்டியவரானது.
ஆவிரும், அம்வாசன்மீது செய்வுவியற்ற அவருக்கு
ஓ எழவில்லை. சிறிது கோல் கித்தனை செய்தான்.
செய்து, "கம் காட்டியன்மீது பாடுவோம்; மீழ்வி
காட்டார் பெருமையை இவனுக்கு உணர்ந்தி, தன்
திறமையை என்ன இவர் வெட்கமடைவான்படி
செய்வோம்" என்று தம் மனத்துள் முடிவு செய்தான்.

அச்சிற்றரசனாடைய அறிவாமையை முதலாவ
தாகக் கட்டிக் காட்டினான்: 'ஓபதா, ஒருவனா
அடுத்துப் பிழைப்போம் என்ற வருகின்ற சாதாரணப்
புனவர்களைத் தடுத்துப் பேசி அவமதிப்பது எவ்வித
அழகாகாது.'

**அடுக்கப் படிக்கின்ற செந்தமிழ்ப்
பாவனி ஆரீகாவும்
தடுக்கப் படிக்கின்ற கவிதைகள்;**

மீழ்விடு காட்டினர் இப்படிப்பட்ட கவிதை
காட்டினர். பின், கொடுக்கக் கற்பார்களை? மாட்
டார்கள்: இக் கவிதையும் அவர்களுக்கு வேண்டுவோ
தன்று. பின்? வேகத்திக்கு கற்று பெய்வது எப்படி.
இவன்பா எனமந்த பண்போ: அநேபோன, கோடை
வழங்குகின்ற பண்பும் இவர்களுக்கு இவன்பாய் வந்து
போருகித் திருக்கிறது: கவிதைத் துறச் பவனுக்
வருகிற பண்பன்று, இவர்களுடைய கோடைத்திறம்:

**இந்தத் தாரணியின்
கொடுக்கப் படிக்கின்ற கவிதைகள்
குய்வந்து கூடியவின்—**

'சரி, அப்படியானும் இவர்களுக்கு வேறு எதுவும்
வேண்டுமறில்லையே, இன்னுமா கவிதோர்கள்?' என்ற
கேள்வி எழலாம். ஆம், இவர்கள் இன்னும் கவிதைத்
தாள் கவிதோர்கள்? எதற்காகக் கவிதோர்கள்?
கற்றுப்படி உடற்பதற்காகக் கவிதை கவிதோர்கள், மீழ்வி
காட்டார்.

**அடுக்கப் படிக்கின்ற செந்தமிழ்ப்
பாவனி ஆரீகாவும்**

**தடுக்கப் படிக்கின்ற கவிதைகள்
எரி:இந்தத் தாரணியின்**

**கொடுக்கப் படிக்கின்ற கவிதைகள்
குய்வந்து கூடியவின்,**

**தட்டப் படிக்கின்ற தாட்டார்
மீழ்விடு தாரணியோ!**

கின்ற பாடி முடித்தார் புனவர். பாட்டின் துட்பம்
பவழைகைதைய அடிப்படைவாகக் கொண்டதாய்தான்
என்பவாருக்கும் விளங்கவில்லை. ஆவிரும், அம்வா
சனுக்கு விளங்கிவிட்டது. அப்படியே வெட்டிப்
போனது: தன் திறமையை என்னி வருத்திப் புனவ
கிடம் மன்னிப்புக் கேட்டான்: பின்பு தன் ஓர் திரும்பி
கவிதை முறையானே கற்றவர்களிடம் குழுகிறான்.

படிப்பது எதற்காக என்ற வினாவுக்கு மீழ்விடுப்
புனவர் கூறுகின்ற விடை காம் கவனித்தற்குரியது.
கவிதையானது மக்களுக்கு குழக்கத்தையப் புடை
வேண்டும் என்பது அவர் கருது.

**தட்டப் படிக்கின்ற தாட்டார்
மீழ்விடு தாரணியோ**

என்பது இந்த முதல் கவிதையினைத் தமக்குக் கட்டிக்
காட்டுகிறது.

தமக்குக் காட்டின இந்த
வத் தோழியின் முன்
நேற்றத்தின் ஒரு காரம்.
உட்கொண்ட காட்டின்
கவிதையே இது சிறந்த
தாகக் கருதப்படுகிறது.
தமைய இவற்றிடமிருள்
ஆகியவையானவையுள்
போருகிக்க கொண்டு
பண்பானியே தமக்குக்
காட்டின உத்பத்தி செய்
வப்படுகின்றது.

கொடுக்கவேண்டும் படி
தந்தி உட்கொண்ட ஆடி
காட்டின் வராத தீவந்த
தற்கு உறுதியானது
இதன் என்ரு பாவன
கருவ செய்வப்படு
கின்றன.
இவ்வே உட்கொண்ட பக்
கவிதையின் காகரிகம்
விவரமாகக் கட்டிப்
தமக்குக் காட்டின ப
பாருகக்க.

தமக்குக் காட்டின மீட்டெட்., 250, அரித், பட்டியல்
மாடுவதில் என்னும்: பின்பு தாரணியின் மீட்டெட்.
என்னும்: 4. என்ரு பிழைப்பு கவிதையின்
6. கருவாரு கோட்டி 14. அகவிதையின் தோரு.
தோரு. 14. என்ரு தாரணியின் திரும்புகின்றன.

பெண்ணும்

பட்டும்

எப்பொழுதும் பிரிந்தே இருந்த நிலை. பகட்டும் மினுக்கும் ஜ்வலிக்கும் மிருதுவான பட்டுடனேயேதான் சேர்த்து வந்திருக்கிறது. நீங்கள் எங்கள் பட்டுகுணிகளை வாங்கும்பொழுது மிக உயர்ந்த ரகத்தையே வாங்குகிறீர்கள்

ஸ்வத் சிந்தியன்
ஸில்க்ஸ் லிமிடெட்
 குடியாத்தம் தென் சிந்தியா

வானொலி ★ கல்கி தீபாவளி மலர் 1943 ★ மண்டலம் ★

மீனாட்சி
சாமிசுந்தரம்

சீனிவாசன்

எம். கல்பகம்

சாஸ்திரி பலராமன்

வாழை

உயர்நீதித் தீர்மானம் மூலம் 1994

100% 60%

சாஸ்திரம், சிவசாஸ்திரம்

கே. குமரபதி

வினாக்கள்-விடைகள்

மலர்: ௧௧௮௮

மாண்புமிகு
மாண்புமிகு அமைச்சர்

எஸ்.வி.எஸ். சரஸ்வதி

Journal of Management Inquiry 18(1)

5. *Chlorophyll*

வானொலி மண்டலம்

என். ஏ. சுந்தாம்

கல்கி தீபாவளி மலர் 1943

கௌரவப் பாராட்டு

நீலம்மா சுடம்பி

கே. சோமதி

மதுரை
அறிந்த வந்தி

லோகா சுப்ரமணியம்

ஜி. கே. சம்பூர்ணம்

ம. எஸ். வி. கல்பகம்

சாஸ்வதி
லக்ஷ்மி நாம
கம்பன்

கோடார்
நவலக்ஷ்மி

குமாரித்ருக்மல
ஸந்தானாயி

அமிராம
சுந்தரி

குமாரி
சத்தினம்

Telegrams: "FAIRPLAY"

Telephone: 4111

THE MILL STORES & GENERAL TRADING CO.

ரைஸ் ஹஸ்லர், மாவு மில்,
சியக்காய் மெஷின், ட்ரெஸ்
பேர் சாமான்களின்

விசை விவரங்களுக்கு
எழுதக் கேட்டுக்கொள்கிறோம்

மில் ஸ்டோர்ஸ் & ஜெனரல் டிரேடிங் கம்பெனி

மிஷினரி & இரும்பு வியாபாரம்

தயார் பெட்டி கே. 4

24, எரயாறு செட்டித் தெரு :: மதராஸ்.

PHONE
3524

G
U
A
R
A
N
T
E
E
D

Silver Presentation Articles
FOR BIRTHDAY, WEDDING, HOUSEHOLD

G. SREERAMULU CHETTY & SON
124, CHINA BAZAAR ROAD, G. T. MADRAS
TELEGRAMS: GANDAVADI

S
I
L
V
E
R
&
G
O
L
D

கங்கலிடம் செய்தலாகவும், சிவசுந்தரமாகவும் வெள்ளி சாமான்களும், பொன் அணிகளும், 400 ரூபாய் வரையில் கிடைக்கும். தூட்டில் வேகம் கம்பெனாகக் குறித்த காலத்தில் வெளிப்படுத்தச் செய்து தருகிறோம். உத்தரவாசியைப் பாட்டிலாகவும், கனரகத்திலாகவும் உத்தரவாசியை, ம. மெட். டாங்கோட் மெட். பத்திரங்களாகவும் மசிக் கோடுகளாகவும், மெட்ரிக்ஸ் இவை ஓர் கம்பெனாகவும்.

குறிப்பு:—வெள்ளி வியாபாரிகள் ஆட்டர்கள், உடனுக்குடன் கவனித்து மட்டுமே உடர வேண்டும்.

ஜி. சூராமுலு செட்டி & ஸன் ★ 184, காஞ்சிபுரம் ரோடு.
(கோட்டி, சிவசுந்தர மாரித்தோட்டி) ஜி. 4, மதராஸ்

சௌத் இந்தியா கார்ப்பொரேஷன் லிமிடெட்

(முதுகோட்டையில் இணக்கப்பட்டது)

இறக்குமதி வியாபாரிகள் & க்ளியரிங் ஏஜெண்டுகள்

மட்டாஞ்சேரி போர்டு

::

கொச்சி

தலைமை ஆபீஸ் - புதுக்கோட்டை

கிளை ஆபீஸ்கள்

12, நாகம்மா ராஜா ரோடு, பெங்களூர் 56—சிங்ஸ்வே, செகந்தராபாத்

● ஹார்ட்வேர்
சாமான்கள்

இரும்பு உருக்கு ஈகைகளில் கால்வளைப்பு, மேல் தட்டுகளும், ப்ளேவின் தாதுகளும், போகட்டுகளும், தட்டுகளும், இரும்பு, மற்றும் பித்தளை கட்டுக்கள், கம்பி ஆணிகள், வைப்டுகள், வைபி ரிட்டிக்வுகள், கட்டை முதலிய சகல சாமான்களும், அல்பென்டாஸ் லீமிடெட் மேல் தட்டுகளும், ப்ளேவின் தாதுகளும், அல்பென்டாஸ் பாக்கிம் துறும், கயிறும், போர்டுகளும்.....

● கண்ணாடி
சாமான்கள்

ஜன்னல் கண்ணாடிகள், தாதுகள், ப்ளேட் க்ளாஸ் முதலிய கண்ணாடி சாமான்கள் எது வேண்டுமானாலும்.....

● எலெக்ட்ரிக்
சாமான்கள்

வயர்ப் செய்வதற்கான சாமான்கள் யாவும், கேபிள்கள், வயர்கள், விளக்கு ஷேடுகள், விசிறிகள், குதம்பங்களுக்கு வேண்டிய இதர எலெக்ட்ரிக் சாமான்கள்.....

● ஸாண்ட்ரி
சாமான்கள்

பேரல "ஆம் டேஜ்" ஸாண்ட்ரி சாமான்கள் (பிரிட்டிஷ் நாய்ரிடி) நாங்கள் கூடாகச் செய்து முடிக்கப்பெறும் செய்கிறோம்.....

● மரச்
சாமான்கள்

உயர்த்த நல்ல ஐரி மரசங்களும், ஆபீஸ், மங்களா, முதலானவை களுக்கு தேவையான நாற்காலி மேஜை ஈகையறு சாமான்களும் செய்து கொடுக்கப்படும்.

● கவர் கயற்றாப்பாய்
சாமான்கள்

பலவித கனம், கைஸ் உள்ள கயிறுகளும், கயற்றினால் செய்யப் பட்ட பல விதமான பாய்களும், காக்மிற்களும் சரிசெய்யப்படுகும்.

உங்கள் தேவை என்ன என்பதற்கு உடனே எழுதுங்கள்.

சீனாஜா

“பகவதி! அந்தச் சம்பவத்தை மறப்பதா? ஒரு நாளும் இல்லை. அந்த அந்த மரமாத்மயத்தில் கிண்டி கோண்டுகையைப் கொட்டிச் சித்திராவியை அதைக்கிடைத்தல் மறப்பதும் உன்னை? இது பெண்ணுக்குப் பரிசுக்கொட்டொமா என்ருதிரு” என்ருேன். “இருக்கும்! இருக்கும்! என்ருக் கிடைத்தகொண்டிருக்கள். என்ரு பெரிசிடும்” என்று கோலிக் கடைக் கன்னும் என்னைப் பார்த்துக் கொண்டு. எழுந்து போய் விட்டாள் பகவதி. என் கிணவும் பல காட்டுக்குக்குச் சென்றது.

அந்த வய் தாயர் மாமாவுக்கு வீடுத்து
சுமையல் லம்பரமாய்ச் செய்த கோணுக்குதான்

“இதோ எழுந்த விட்டேன் F” என்று சொல்லிக் கொண்டு சட்டென எழுந்தார் பகவதி. கால், கை வேஷம் ஒன்றியிட்டு மூட்டிக் கொள்ளவே தடுக்கி விழுந்தார் குளத்தில்! “பகவதி! பகவதி!” என்று அவரின் செல், கற்ற முற்றம் பார்த்தேன். அங்கு யாருமே இல்லை. எனக்கோ கண்ணுக் கீழ்த் தெரியாது. சட்டென மைக் கழற்றி எறிந்து விட்டத் துணிந்து குளத்தில் இறங்கினேன். அப்போதுதான் மதுபகுவும் மெனியின் கிண்பிய பகவதியின் தலை மீண்டுந்தது. அவன் கூத்தின் அடையாளத்தைக் கொண்டு கீழித் செல்

றென் அங்கிடத்திற்கு. ஆனால், நான் சென்று பார்த்த போது என் கைகளில் ஓங்கும் அடிப்படையில்! மென்மக் குளத்தையே ஒரு கற்றுச் சுற்றி விட்டேன். ஒரு பயலும் இல்லை. எனக்கோ ஸ்கைட் தோன்றுகிறது. அந்த குகையைய என் கீதசை வம்பிக்கொண்டு குளத்தில் இறங்கியேன். உயிரோடும் கையெழுத்தையோ என் குதி விட்டது. கைகள் சளைத்துப் போய் விட்டன. மென்மக் குளத்திற்குள் ஓடியிருந்த மாயாத்தின் வேதார்ப் பிடித்துக்கொண்டு சற்று கீழ்ந்து என்னை ஆக வாய்ப் படுத்திக்கொண்டேன்.

அப்போது கையாள் சகல கல வேல்து வாரோ கைதட்டிச் சித்திரம் சப்தம் கேட்டு கிண்கிடுதேன். என்ன கிண்கிடு அந்த மாயாத்தடியில் கீழ்ந்து சித்திரம் பகலிதான்! கருமெகை போல் தொங்கிய அவன் உந்தியிருந்து தண்ணீர் சொட்டிக்கொண்டிருந்தது. ஐயமொழிவிப்போல் கீழ்ந்து பகலி என்னைப் பார்த்து, "இந்த நூல்கள் தண்ணீரில் கீழ்ச்சு தெரிவாயம் நினைக்கிறாயே! இனிமேல் என்னைக் கேலி செய்வதில்லை என்று சொன்னு; உன் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கையாள் சேர்க்கிறேன்!" என்றான்.

அவமாயத்தால் நான்கைப் பிடுங்கிக்கொண்டு உயிரை விட்டு விடலாம்போல் தோன்றியது. பரிதாபமாகப் பகலிதான் பார்த்தேன். அவன் துள்ளிக் குதித்தான் குளத்தில்! என் கைகளைப் பற்றி இழுத்துக் கொண்டு வந்து என்னைக் கையாள் சேர்த்தான். நான் ஆச்சரியத்துடன் அவனைப் பார்த்து, "உனக்கு கீதசு தெரியுமென்று என் சொல்ல வில்லை?" என்றேன். அதற்கு அவன், "இதோ கீழ்க்கிய காட்டுகிறேன் பார்!" என்று சொல்லிவிட்டு மறுபடியும் தண்ணீரில் குதித்து, தண்ணீருக்குள் போய் ஒரு முகையையும், தண்ணீருக்கு மேலாக ஒரு முகையையும் கீழ்க்கிவாழ்த்தான். அந்த அகிலப் பொழுதில் கீழ் குட்டியோல் அவன் கீழ்க்கொண்டு வந்து காட்டி வேறு கம்பியை விடுத்தது. அப்படிப் பகலி சொன்னதிலிருந்து, மகையானதில்

ஐந்து வயதக் குழந்தைக்குக் கூட கீதத்தெரியும் என்ற பதைத் தெரிந்து கொண்டேன்.

சில தினங்களில் பகலியும் அவன் தந்தையும் ஊக்குச் சென்றனர். போகும்போது பகலி என்னைக் வந்து, "நான் இன்னொரு தடவை வரும்போது எப்படித் தனித் போகிறேன் பார்!" என்று சொல்லி விட்டுச் சென்றான்.

● வறையும் கல் பல் ஓடி மறைந்தன. நான் சிறு வயதில் என்வனவுக்கெல்லாவது அட்டைவடித்தேறே அன்வனவுக் கன்வனவு இப்போது திறகுடன் போசேன சங்கொசுப்பட்டுடன்! நான் சிறு வயதில் செவ்வ ஓய் வேரு செவ்வகையையும் இப்போழுது கீதத்தும் பார்த்தால் எனக்கே மெட்டமாக இருந்தது. பகலிதான் பற்றிய கீதையுடன் அடிக்கடி தோன்றும். அப்போழு தெல்லாம் ஒரு இன்பமும் வேதனையும் உண்டாகும். அன்று மாயாத்தடியில் ஐயமொழிவிப்போல் பகலி கீத காட்டி என் மனதவிட்டு அகலிவாழ்க்கை. அவன் என் உயிர்தில் அறிவாத இடம் தெருக் கொண்டுவிட்டான். ஆனால், அவனும் என்னைப்பற்றி கீதத்திற்கொண்டிருப்பாரோ? நான்தான் சதா அவனைக் கேலி செய்து, அவன் வேதனையும் சம்பாதித்துக் கொண்டுபோல! என் கீத வி அருளுக்கு இருந்தாலும் அது சந்தோஷமான கீதவாக இருக்க முடியாதவையா?

கையாளை விடுமுறை காட்டின என் கன்புறுடன் கறிக்கத் தீர்மானித்தேன். அவனுடன் அவன் கையாளை பாபகாசத்திற்குச் சென்றேன். அப்போது தான் அங்குத் தைவக்கில் வறும் விழாக் கொண்டாட ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருந்தார்கள். தென் காடில் அப்போழுது சப் கெல்க்டா கிறுத்த ஒரு கு. வி. என். காரை விழாவுக்குத் தலைமை வகிக்க அதைத் திருத்தாரிசென்று தெரிந்தது. வறும் விழா காலும் வந்தது. சிலசாய்பு கு. வி. என். அவர்களை வர

வேற்று உபாசிக்க வேரு கேர்த்தியான ஏற்பாடுகளை மென்மம் செய்கிறுத்தார்கள். குறித்த கோத்திம் தென் காடில் கிறுத்த காலும் வந்து சேர்க்கிறது. அதிலிருந்து இறங்கிய கு. வி. என். வாலிபகாத் தோட்க்கு இறங்கினான். ஒரு வேளையன் மன்கை. என் கைகளை என்னுடன் திறந்து பார்த்தேன்! கைகளை எப்படி ஓடியோவென்றேன். அவன் பார்! என் மாயம் மகன் பகலிதான்!

சில சிறு புடவையும், ராஜா சிறு ஊர்க்கெட்டுக் கண்டித்து கீத அவன் தோற்றம் வேரு அப்படி மாக இருந்தது. அவன் இப்போது வேரு கேர்த்தியாக வளர்க்கிறுத்தான்! அவன் கீத உந்தம் கருண்டு கருண்டு கெற்றியில் புரண்டு அவன் அருகை இன்னும் அறிவாக்கிறுத்தது. கு. வி. என். வாலிபமும் அழகாகவே இருந்தார். ஆம்! அவனும் கெற்றியை

அவந்தான். ஏன் கண்ணீர் இமைக்காமல் இரு விழுத் ததுபோல் மீதமிட்டு விடுவான். அவர்கள் இருவரையும் பார்க்கப் பார்க்க ஆத்திரமாகத்தான் இருந்தது. "இப்படியும் இருக்குமா? கடைக்கு ஒரு கம்பாணக் கடிதாக கூட இம்மையம் பகவதிக்குக் கம்பாணம் ஆடு விடுக்குமா? இருந்தாலும் அவன் திறம்படுவாது அவனைப் பார்த்து ஒரு வார்த்தை கேட்டு விடுவண்டும்" என்று தீர்மானம் செய்து கொண்டேன்.

இந்த சமயத்தில்தான் பகவதியின் பாரிவை தற்போதைய ஏன் மேல் விழுந்தது. அவன் ஏன் கைப் பார்த்தவுடனே சட்டென்று கண்ணைத் திறந்தி லுக்கத்தைத் திறப்பேடுகொண்டான். உடனே ஏன் கைத் திறந்த கம்பாணத்தோடு இருந்தது. ஆனால்; அவனுக்கு ஏன் கைப்பார்க்க ஏற்பாடு இஷ்டம் இருக்கும்! ஒரு பணக்கார ஐ. லி. என். அருகில் இருக்கும்போது மேல்மேல் தம்பியே சோட்டிவாசின் பாரிவை ஏன்மேல் ஏற்பாடு. விஷம்? அந்த கொடியின் ஏனக்கு உடனே கசத்த விட்டது. இந்தக் மேல் அப்பே விருக்க இஷ்டம் இம்மையம் ஒருவர் கண்ணிலும் படாமல் வெவ்வேறு வந்தேன்.

அந்த சமயக்காலம் ஏன் மிடுகிதான் ஏன் கைப் பார்த்ததும், "என்டா! ஏன் இப்படி கடுமையாக ஓடி வந்துவிட்டாய்? கூட்டம் ஓடித்தரும் அந்த ஐ. லி. என். உன்னைப் பார்க்க வேண்டுமென்று வேறுபாடு" என்று.

"எதற்காக ஏன் கைப் பார்க்கவேண்டுமாய்? ஐ. லி. என். கார்த்திகைக் கைக்கு ஒரு வேளையும் இல்லை. அவர்கள் ஓடித்திரியே விழக்க மாட்டேன்" என்றான் அவன்.

● படிய்பு ஓடித்தரும் கட்டிவாசலில் துத் தறம்பது குயர் சம்பந்தத்தில் உடனேயே பெற்றோன். அப்போது பன் கைக்குப் பெண்கொடுக்கப் போட்டி விட்டான். கடைவியாக ஒரு மிராகராகக் பெண்ணை கட்டுப் பெண்குக் கற்றுக்கொண்டான் சம்பந்தி தான் ஏன் தான். அவனுக்கு சம்பந்தத்திலும் அச் சம்பந்தம் பிடித்து விட்டது. அம்மன ஏன் விடம் வந்த, "பெண்ணைப் பார்க்க வருகிறாயா?" என்று கேட் டான். "ஓடிவியை ஓடிவாது. கம்பாணமே வேண்டாம்" என்றேன் அவன். ஆனால் துத்தறம்பது குயர் சம்பந்தத்திலுள்ள ஏன் கைப் பெண்ணைப் பெற்றோர்கள் பிரம்மாசாரியாக இருக்க விடமாட்டார்கள் என்பது! ஆகவே, ஏதாவது ஒரு பெண்ணைக் கம்பாணம் செய்து கொண்டாடப் போக என்று எண்ணினான். "என் பெண்ணைப் பார்க்க வேண்டுமென்று அவசியம் இல்லை. சில்கள் பார்த்து உங்களுக்குப் பிடித்தால் ஓடித்தும் வருகிறேன்" என்று சொல்லிவிட்டேன்.

ஓடித்தான் ஏன் குதிக்கப்பட்டது. மாணாக்குப் பத்திரிகை அனுப்பி அவசியம் பகவதியை அழைத்து வருவது. அம்மன கடிதம் எழுதி விட்டு ஏன் விடமும் சொன்னான். அவன் ஒரு காலம் வாய் போவதில்லை பென்று ஏன் எண்ணினான்.

கம்பாணத்திற்கு ஓடும் ஏன் வார்த்தா தான் செல்லிட்டுப் புறப்படுகிறது சமயத்தில் வந்த சேர்க் தார்கள் பகவதியும் அவன் மாணாக்கும்; அவர்களுடன் அந்த ஐ. லி. என். காரும் வந்திருந்தார். ஏன்மோரும் சேர்த்து கம்பாணத்திற்குச் செல்லக்கூடுப் புறப்பட்டு. பாபாசாரத்தைப் பற்றி அவன் பேச்செடுக்க வேண்டாம்.

பட்டணம் சேர்த்து ஐக்கையின் இறம்பியே போது. அந்த ஐ. லி. என். கார் வலிய வந்த ஏன்மோடு பெண்கள்; "பகவதிக்குச் சதா உங்கள் பேச்சுத் தான். ஏன் சில்கள் ஒரு மாதிரியாக இருக்கிறீர்கள்? பெண் னைப் பிடிக்க விடவா? அவ்வது வேறு ஏதாவது

ஏன் குட்டி போக அவன் தந்திக் கொண்டு வந்த கட்டி வேறு தம்பியை விடுத்தது.

குறைவுண்டா?" என்று கேட்டார். அப்போழுது அங்கு வந்த பகவதியும் அவருடன் சேர்த்து கொண்டு "அப்போழுதேல்லாம் எவ்வளவு குழிவாசம் போக விரைவா? இப்போழுது வந்த கைக்கு குழிவியை கேட்க ஓடிவியவில்லை. ஏன்?" என்று கேட்டான். ஏன் பெண்ணைப் பார்க்கவில்லை என்பதை ஒருவாறு கடைசியில் ஓடியுக் கொண்டேன். உடனே பகவதி ஏன் அம்மனவைக் கூப்பிட்டுத் தான் பெண்ணைப் பார்க்க வேண்டும் என்று, பெண்ணைக் கூட்டிக் கொண்டு வருவதுபடியும் சொல்லி அனுப்பினேன்.

விதிவோத்திதம் பெண்ணும் வந்தான். "வந்தா! இப்படி வந்த ஏன்மோதாரும் கைக்காரம் செய், அம்மன!" என்றான் ஏன் அம்மன. பாவம், அந்தப் பெண் ஏன்மோதாரும் கைக்காரம் செய்தான். அவன் கை அழைத்தான். ஆனால் ஏன் மனம் அவன் ஏற்க ஏன்விடம் சம்பந்திக்கு?

● ஏன் தம்பியை உட்கார்த்து மித்தியை சென்று கொண்டிருந்தேன். ஐ. லி. என். காரும் பகவதியும் அப்பே வந்த, "ஏன் ஓடும் வார்ட்டாக இருக்கிறது?" என்று மிராத்தார்கள். "ஏதா! கைக்கு சில்கை மண்ணை உட்கார்த்து விடுவீர்கள் போகிறீர்களா?" என்று அவரைக் கேட்டு செய்தான் பகவதி.

"இல்லை. பெண் அழகாகத் தான் இருக்கிறது. ச் வேற்றுப் படித்துக் கொண்டிருந்தாலே, அந்தப் புலத்தத்தைக் கொஞ்சம் கொட்டேன்! பொழுதே

ஸீஸீமா ரஸீகர்களுக்கும்
நண்பர்களுக்கும் அபிமானி
களுக்கும் எங்களது மன
மார்த்த நீபாவளி நல்
— வாழ்த்துக்கள்! —

உல்லாசமானதொரு சாயங்
கால நோத்தை ஆனந்த
மாகவும் சந்தோஷத்துட
— னும் கழிக்க —

வெலிங்டனுக்கு
விஜயம் செய்யுங்கள்

(வெஸ்டர்ன் எலக்ட்ரிக்
சேனாண்டு லீஸ்டம்
அமைக்கப் பட்டுள்ளது)

டெலிபோன் : 2394

மேனாண்டு ரோடு, மதராஸ்

போகவில்லை" என்று பகவதையைக் கேட்டார்
வெளியு ஐ. வி. என்.

பகவதி பேட்டையைத் திறந்து ஒரு புத்தகத்தை
எடுத்துக் கொடுத்தும்போது "பகவதி!" என்று மே
யிருந்து அவள் தலப்போர் உப்பிடும் குரல் கேட்டது.
அதை அவள் மெதுவாகத் தவிர்த்துவிட்டு அவசரமாகக்
மேழச் சென்றாள்!

ஐ. வி. என். கார்த் புத்தகத்தை எடுத்துக்
கொண்டே எங்கேய் பார்த்து, "காள் உங்கன் பிராண
நிகேதேன் என்றே என்னுங்கன். ஒவியாமல் நீஜத்
தரத் சொல்லவேண்டும். ஏன் நீங்கள் ஏதோ மாநிரி
இருக்கிறீர்கள்! உங்களுக்குப் பெண்ணைப் பிடிக்க
விடவில்லை!" என்று கேட்டார்.

"எனக்குப் பிடித்த பெண்ணை என் மனக்கொருவ
யில்லை. வேறு எந்தப் பெண்ணும் எனக்குப் பிடிக்கப்
போவதில்லை" என்றேன் துக்கத்துடன். அவர் என்
னைக் கூர்ந்து கவனித்துக்கொண்டே "பிடித்த பெண்
யார்?" என்று கேட்டார். "அவள் யார் என்று சொன்
னும் நீங்கள் கருத்தப்பட வேண்டும். அதை மட்டும்
தவறு செய்து கேட்கவேண்டாம்" என்றேன்.

"காள் என் கருத்தப்பட வேண்டும்? நீங்கள்
சொல்லுவதை எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லையே" என்று
சொல்லிக்கொண்டே புத்தகத்தைப் புரட்டினார்.
அப்பொழுது ஒரு படம் புத்தகத்திலிருந்து கழுவிக்
கிழைந்தது. குவிந்த அந்தப் படத்தை எடுத்தவர்
அதை என்னிடம் கொடுத்தார். அதை வாங்கிப்
பார்த்த காள் அப்படியே திகைத்துப்போனாள்.

தவறாமல் வரையப்பட்ட அப் படம் என்னுடை
யதே தான். அதன் அடியில் "பகவதி" என்று தை
வெழுத்தும் இருந்தது.

காள் விவர்பை அடக்கிக்கொண்டு "பகவதி
வேறு கண்காள் நித்திரம் வரைவாள் போலிருக்
கிறது" என்றேன்.

"நித்திரம் வரைவதில் அவள் கேட்டிக்காரி என்று
சொல்ல முடியாது. ஆனால், இப் படத்தில் அவள்
மனநிலை பரிதாப தைத்துக்கொண்டிருக்கும் உருவத்தை
அப்படியே தத்துவமாக வரைந்திருக்கிறாள். அதுவரை
என் தங்கை கேட்டிக்காரிதான்."

"தங்கையா! என்ன சொல்லீர்கள்?" என்று
நிடுக்கிட்டுக் கேட்டேன்.

"உங்கன் மாயாவில் மூத்தாள் பிள்ளை காள்!
இளைவாள் பெண் அவள். அவள் என் தங்கை. இது
உங்களுக்குத் தெரியுமா?" என்றார்.

"காள் உங்கன் தங்கையல்ல என்று யார் சொ
ன்னது?" என்று கேட்டிக்கொண்டே வந்த பகவதி, என்
கையிலுள்ள படத்தைப் பார்த்துக் கோபத்துடன்,
"யார் உங்களை இப்படியெல்லாம் மட்டத்தை எடுத்துக்
காண்பிக்கச் சொன்னது?" என்று கேட்டாள்.

வெளியு ஐ. வி. என். நிர்த்துக் கொண்டே,
"பகவதி! கோபித்துக் கொள்ளாதே! உனக்குச்
நித்திரமும் வரைவத் தெரியும் என்று காண்பிப்பதற்
குத்தான் இதை இவ்விடம் கொடுத்தேன். ஏன்! அவர்
உட கண்காள் நித்திரம் வரைவார். இதோ யார்!"
என்று தம் கோட் தையிலிருந்து ஒரு படத்தை எடுத்
துக் கொடுத்தார்.

என் தலை கழன்றது. என் பேட்டையில் காள்
தகையாமல் தைத்திருந்த பகவதியின் படம் அவர்
கைக்கு என்னமாய் வந்தது? வெளியு எங்கேய்
யார்த்து, "படம் எப்படி என்னிடம் வந்தது என்று
தானே பார்த்தீர்கள்! காள் வேறு உடம்பு அணி
வதற்காகச் சந்து மூல் என் பேட்டையைத் திறந்தேன்.

YOUR FAVOURITE SHOPPING CENTRE

Caters to your Needs as Usual

King & Co.,

Pen Specialists

298, Esplanade :: MADRAS.

ஹோமியோபதி வைத்திய முறை

மற்ற முறைகளால் தீராத அநேக தீவிரத்
திக்கலான வியாதிகளையுட்கூட ஹோமி
யோபதி வைத்திய முறையால்
தீர்த்து விடலாமென்பது உல
கம் அறிந்த உண்மை.

தேன் இத்தியாவில் சாஸ்திரீயமான
ஹோமியோபதி வைத்திய உதவி பேர
வங்கம் 15 வருட அனுபவம் தங்க
ளுக்கு உபயோககரமாக இருக்கும்.

வியாதியைத் தேர்ந்தெடுத்த
அக்கறையுடையவர்களுக்கு.

இத்தியன் ஹோமியோபதி
இன்ஸ்டிடியூட் ஆஸ்பத்திரி

சென்ட்ரென்ஷன் - ரும்புகோணம்

DR. V. R. MURTY.

Director & Chief Physician.

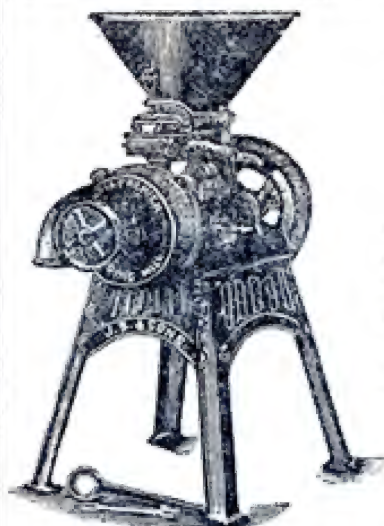
தந்தி விவரம்: "VALADIAR" MADRAS.

வந்தாபிதம்: 1925

ஜே. சுப்புசாமி அய்யர் & சன்ஸ்

தேல் மிஷின் சாமான்கள் வியாபாரம்

தே. 5, அர்பாஜு ரோட்டித் தேரு, மதராஸ்.

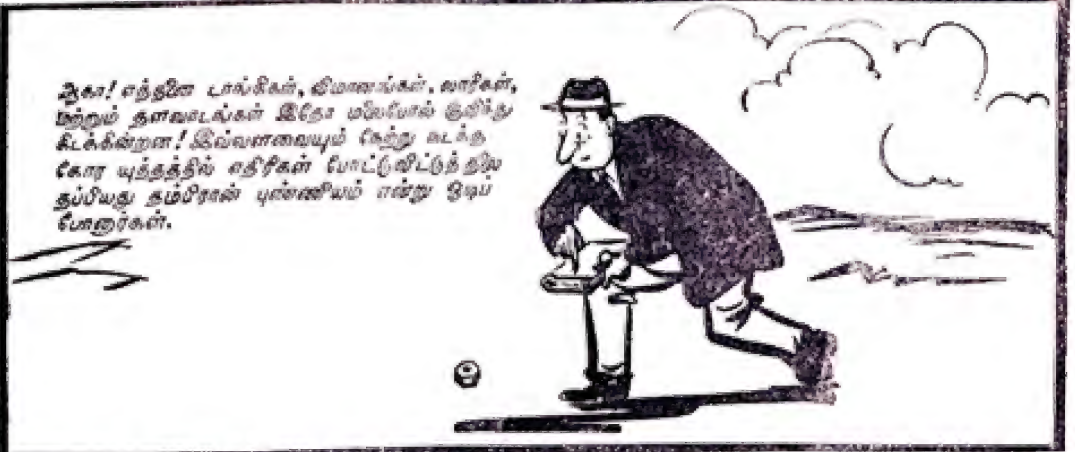
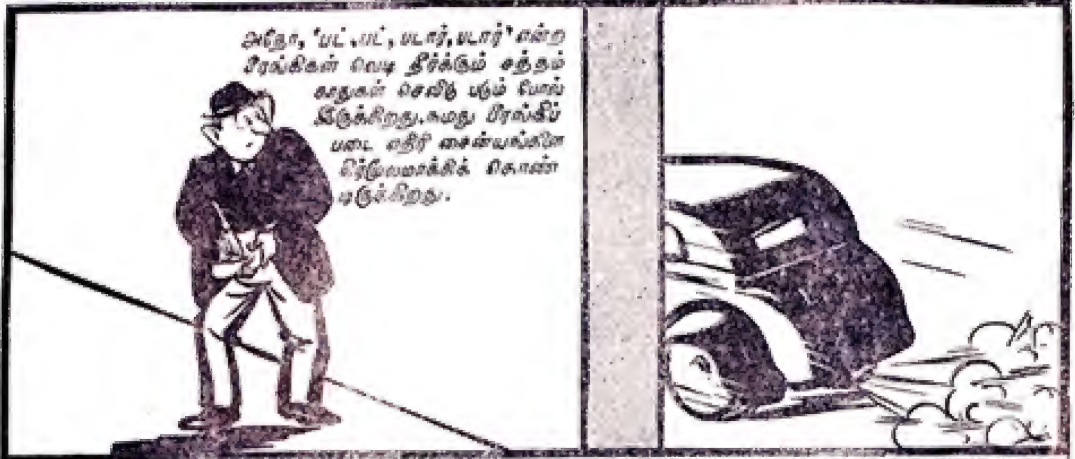

எங்களிடம் திடமானதும், அதிக நாட்கள் உழைக்கக்
கூடியதுமான ஹெல்ஸர், மாவு மிஷின், ரோக்காய் மிஷின்
களும், அனைவரின் ஸ்பேர் சாமான்களும் பருத்தி
ஜின் சாமான்களும், பெட்டிங்கு திணுகளும் தண்ணீர்
பம்பு சகங்களும், கலாய் குழாய்களும் அதன்
பிட்டிங்கு சாமான்களும், இன்னும் மிஷின்களுக்கு
வேண்டிய எல்லா விதமான சாமான்களும் மிகவும்
குறைந்த விலைக்குக் கிடைக்கும்.

Proprietor: V. S. NATARAJAN

எங்கள் இதர
ஆரீஸ்கள்: } மேலப்புலிவாட்டு ரோடு,
தெப்பக்குளம், திருச்சி.

அருணாசல ஆசாரி தேரு, அனாஜி ரோடு
சேலம் டவுன், கோயமுத்தூர்.

இவ்வளவு மகத்தான செய்திகளையும் "மகது கேரில் பார்த்த கிழவர்" அனுப்பிய பிறகு வெற்றிகொண்டு என்ன ஒரு விடைய மென்று ஆழ்ந்த யோசனை செய்து கொண்டிருக்கையில்.....

திடீரென்று! ஒரு கதம்புப்பனை அவர் மொனையின் பிது தாவி '96 மிகவும்' நேரம் அவரை '96 கலக்கும் கலக்கி விட்டது.

ஆனால் மறு மிகவும் அவர் சமாளித்துக் கொண்டிருக்கிறார். மறுமலர் மென்று செய்தியைத் தவிர்த்து.

"ஒத்திதான் எதிரி! வெற்றித்தான் அடியோ! எந்தென்னவோ எதிரிப் பிரதேசத்தில் எற்பட்ட மொதுவானக்கலகம், சீராகக் கொய் விவற்றோ, எதிரியை ஒழிக்கப் புகழ்மலர் செய்து விட்டது. '96 நிமிஷம்தான் புகழ்மலர் செய்து விட்டிருக்கும். ஆனால், அதனால் வெற்றித் தேவையோ மொதும! அந்த ஒரு நிமிஷத்தில் குழப்பமிற்று என் திரிவ அமை! மூத்தவ அதுதான்! உடைத்தது மொதும! மொதும பார்த்தால், எதிரிப் பிரதேசத்தில் '96 ஆதமகாட உயிரோடு விட்டது."

மேற்படி திருக்கிடம் செய்தியை அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார் "மகது கேரில் பார்த்த கிழவர்" தந்த ஆர்வத்தைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்...

மாவம்! வெற்றிகொட்டி வந்த '96 துய்மக்கித் குன்ற அவர் பிது மயங்கித். இத்தம் மொதுமலகத்திலிருந்து அமெரிக்க விடுதலை செய்தது.

To look your best

You need

EVERY
ARTICLE
BEARS THIS
MARK

‘ட்ரூத்புல்’ ரெடிமேட் ஆடைகள்

கண்ணைக் கவரும் அழகைத் தரும்!

சகாயமான விலை. நீடித்த உழைப்பு.

பிராக், எம்பிராய்டரி ஜம்பர், பினோஸ், பாவாடை,
ஷர்ட்டு, ஸூட்டி, சகலவித ரெடிமேட் ஆடைகளும்.

எங்கும் ஏஜெண்டுகள் :

ட்ரூத்புல் மான்யுபாக்சரிங் கம்பெனி, மதுரை.

மதராஸ் பென்ஸில் பாக்டரியா
ரால் தயாரிக்கப்படும் ‘ஸ்டார்
ஆப் இந்தியா’ பென்ஸில்களை
உபயோகிக்கும் அனைவருக்கும்,
கம்பெனியின் அபிமானிகளுக்
கும் எங்களது மனமார்ந்த
தீபாவளி நல் வாழ்த்துக்கள்

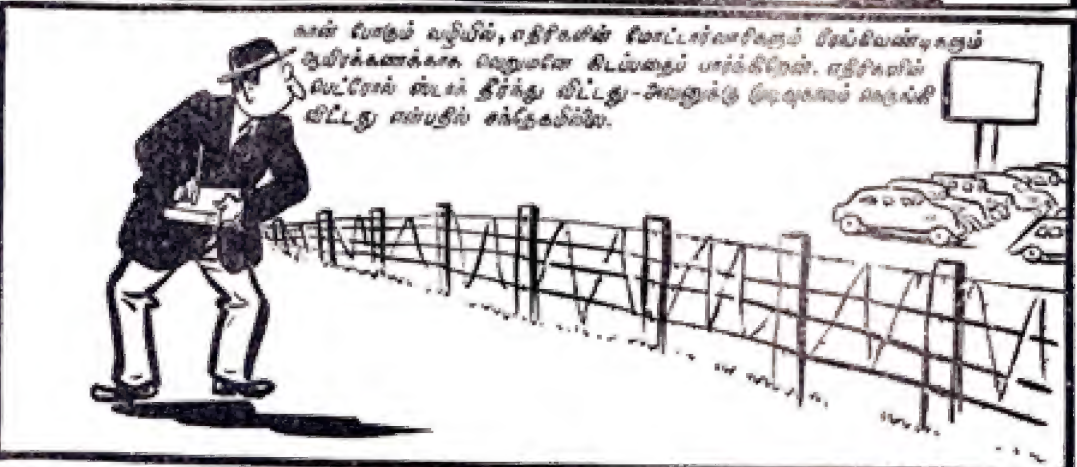
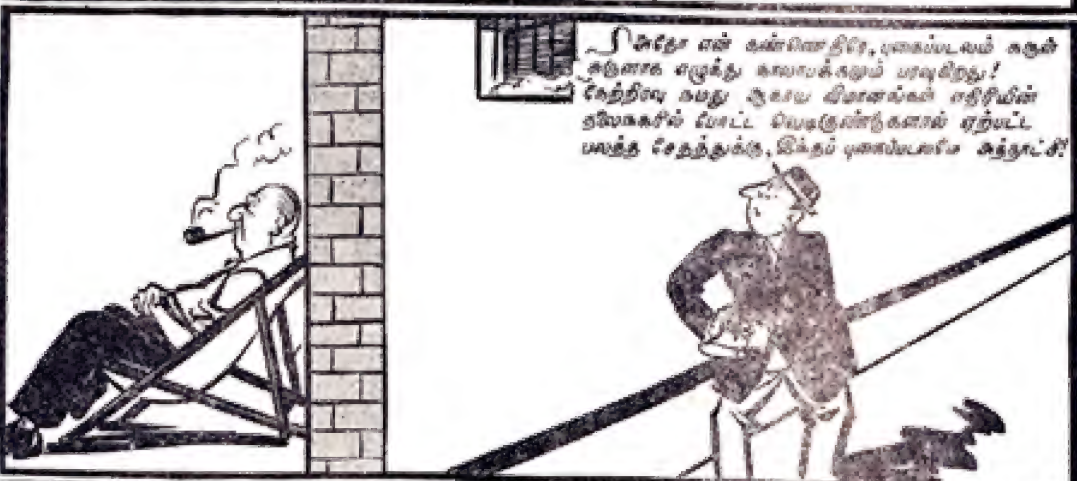
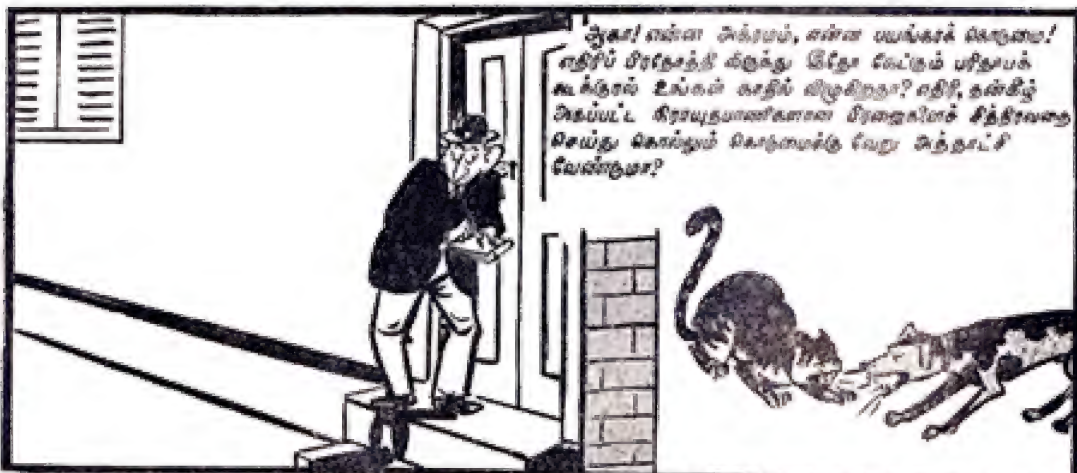
புரொப்பிரட்டைக் :

வி. பெருமாள் செட்டி. & சன்ஸ்

5, ஸ்டிரீஞ்சர்ஸ் தெரு

::

ஜி. டி. மதராஸ்

**உமது குழந்தை
ஈரல் குலைகட்டி
வருத் திருந்தால்**

எல்லா வைத்திய முறையிலும் குணப்
படுத்த முடியாதிருந்த இக்குழிமொம். ஒர்
அற்புத ஈரல்க்கி முறையினால் வைத்தியத்
தீர்த்து கட்டுப்பட்டு, சேன்ற 36 இலட்சமாக
பல்லாயிரக்கணக்கான குழந்தைகளை உயிர்
பாற்றியுள்ளது. இந்தியா பூராவிலுள்ள வைத்
திய கிண்கண்கள் சொந்தப்பட்டன.

**ஜம்மியின்
லீவர்க்யூர்**

உபயோகியுங்கள்.

ஈரல் குலைகட்டி முறையிலால்
குணக்கு இது ஒரு அற்புத கிண்கண்கள்.

எல்லா மருத்துவப்பலியும் கிடைக்கும்.

ஜம்மி லெங்கடாமணப்பா அண்டு சான்ஸ்,
மைலாபூர் - மதுரை.

சுப்பாய்: கும்பகோணம், பிராந்தகன்: கங்கத்தூ,
லக்ஷோ, பம்பாய், பெங்களூர், நீதூதிசுப்பாய்,
விஜயவாசம்.

**ஸ் திரீ யி ன் அழகின்
மகத்தான சிகரம்**
மிகுதுவான், சேழிப்பான் கூத்தந்தான்.

உங்கம் அறங்கம் கார்பாத்திக் கோங்கும், மங்கிக்
காமியியா ஆயில் (ரிஜிஸ்ட்டர்)

தெந்ததும் 'பரிசுத்தமுள்ளவையுமான மூலிகை
களைக் கொண்டு இது தயாரிக்கப்படுவதால்
சுகவழிதான நலவழிகளுக்கும், இது சந்திவி
யாகும். மயிர்க்காக்கிகள் பண்படுத்தி,
கூத்தம் உதிராமல் சேம்பிறது. அதன்
கூத்தம் தறுமனம் மனதிற்கு இன்பம் தருவது.

காமியியா ஆயில்

தேச மெய்குழுவின் தூதர்க்
கணக்கான பிரமுகர்களின் தங்க
மெடல்களும் சர்ட்டிபிகேட்டு
களும் சிபாரிசுகளும் பெற்றது
விளங்குகிறது.

எங்கும் கிடைக்கும்.
எல்லா மருத்துவியா
பரிசுத்தமும் 'ஷாப்
களிலும் கிடைக்கும்.

மாரகனின் அரண்

ஆட்டோ டிஸ்பென்சர் (ரிஜிஸ்ட்டர்)

உயரமெங்கும் இது உபயோகிக்கப்படுவது நம்முடைய
இதன் திறமிற்கு அந்தாட்சி. கைக்குடையதில் ஒரு
துளி பட்டால் போதும். பரிசுத்தம், சம்பந்தம்
மாரகனின் அரண் கிடைக்கும்.

சம்பந்தக்கு 1 அணு அறப்படி.

சொல் அருள்முகம்:

ஆங்கிலோ-இந்தியன்

டி.ராக் & கோமிகல் கம் பேனி,
285, ஸ்டாம்புல்ட் ஃப்ரீ - 2.

இன்பத் தொல்லை

— கு.ப.ராஜகோபாலன் —

“ஏன்டா, எங்கே குரவன் உலங்கு? நறு மரமுகம் சிட்டுடைய போடுறேயே!”

“ஆ, ஓ! என்ன, ஓயோ!” என்று அந்த நடிகன் வண்டிக்கு நடு ஆட்டத்தில் கவனம் செலுத்த முயற்சிக்கும். ஆனால் மறுபடியும் அவன் மனம் அங்கே ஆரம்பித்தது.

“நீயாக வந்தாயென்றே உங்கள் வரும்படி நான் கூறும் போடப் போவதில்லை இத்தத் தடவை!” என்று நகு, மனைவி மீறத்தக்கதுக்குக் கெளரவம் போது விராபாகச் சொன்னான்.

“இதோ மரமுகம்! இவர்களுக்கு மாதங்காலமாக ஆரும் வர! மனைவி பிராணமாகி ஒரு மாதத்திற்குப் பிறகுதான் கெளரவம் முடிவாகும். நடுவில் கடுகாரி கொடுக்கி போடக் கூடாது. தெரிந்தால்? என் தொக்கி இருக்கிறது. சொன்னவரை கடுகாரிபோல இருப்பது பெரிக்கொன்று இருக்கலாம்!” என்று குறும்பாகப் பேசினான் பங்கஜன்.

“அதான் சொன்னேனோ, இத்தத் தடவை கூறும் போதுகிற போய்ச் சொல்லாது. நீ வகுறியோது வர, ஆட்சேபம் இல்லை. குறுத்தல்கள் மட்டும் ஜாக் கிதாவாகப் பார்த்துக் கொள்!”

“நீங்கள் இங்கே குறுத்தல்களைக் கவனித்துக் கொள்ளுகிறதே நடந்துகொண்டு போகிறது!”

பங்கஜன் மீறத்தக்கதெனவே இவர்களுக்கு மாதங்காலமாக இருந்து விட்டான். அவன் போகிற போது நகுவுக்கு உண்மையில் கொஞ்சம் விடுதலை உண்டாகி கூட இருந்தது. கொஞ்சம் காலம் அவன் தொக்கி இருக்கலாம், அவன் சொயங்கலும் மனைவி தாய்க்கலும் இல்லாமல், நிம்மதியாக இருக்கலாம் என்று எண்ணினான்.

அவன் ஊருக்குப் போன புதிதில் மத்து நாட்டின் நகுவுக்கு வேறு உதாரணமாகவேதான் வந்தான். பங்கஜத்தின் உணர்வுபுரன், வற்புறுத்தல்களும் இம் காலம் இஷ்டப்படி இருந்தான். நான் கவனித்தாயிற்று. இருப்பதாக என்ன, பங்கஜன் கூடாது என்று வந்தெந்த விஷயத்தைத் தெரிந்தானோ அதை நான் வான் ஒன்றுவிட நான் சொந்தம்—விவரத்தில் இவர்களை இவ்வாறு ஆட்டத்திற்குப் போய்க் கண் விழப்பது, காலை ஒன்பது வரை படுக்கையில் படுத்திருப்பது—இப்படி. இவை வேண்டாம் என்னவது நான் சொல்லு போகலாம்?

நாட்டின் சென்சை சென்சை விட்டதும் கெளரவமும் ஒரு வேறுபாடு தட்ட ஆரம்பித்தது. கெளரவம் சாப்பாடு காக்க ஆரம்பித்தது. இவர்கள் விட்டதற்கு வந்தான் என்னவோ போகித்தது. எங்கள் மீறத்தக்க நினைவு ஆரம்பித்தது. பங்கஜத்தின் சொயங்கலும் மனைவி தாய்க்கலும், அவனுடைய வாழ்க்கைக்கு அத்தியாயம்

விவரமாகவந்தாலே என்னுடைய ஆரம்பித்தது. வந்தது போன நாட்களில் நான் சம்பவங்கள் நினைவுக்கு வந்து அவன் வந்ததிலும் சம்பந்தம் இறும் ஆரம்பித்தது.

என்ன சொயங்கலும் பங்கஜன் இருந்தான் அவனுடைய சொயங்கலில் ஒன்றுகூடக் குறையாது. குறியும் தொத்தின் வேதில் தயாராக இருக்கும். ஆரம்பித்தது விட்டுக்கு வரும்போது நிறவும் ஒருவிதமான சித்தமாயாகச் செல்லு வதைத் தெரியும். ஆரம்பி போகும்போது அவனுக்கு வேதில் மறுத்துக் கொடுத்துவிட்டுத்தான் நான் சாப்பிடப் போகலாம். புதன், சனி அவன் என்னென்றே தெய்துக் கொள்ளாவிட்டான் விடவே மாட்டான்.

“ஆமாம், வந்ததன்நான். நான் ஊருக்குப் போனது அப்பத் தெரியும் பரிஷா? கூடப்ப குட்டிக்கல் நான். ஆமாம், இவர்களை நிரல் பண்ணிக்கல்வோ? போய்கோ, வேதில் காலாது!”

“நாழியாகி விட்டதே!”

“ஒன்றுமும் ஆகலோ. பெரிசுமுகத்திற்கு போனது நான் போய்க் கொடுத்து வந்ததுதான்.”

"உன் தொக்கை பெரிய தொக்கையாக இருக்கே! சரி, காரியவீதியேயே ஸ்தானம் பண்ணிவிட்டு வந்து விடுகிறேன்."

"படுக்கை போடறத்துக்கா? ஐயோவும், நீயை வலி தெத்திக்கி!"

"எனக்கு ஒன்றும் தெரியாதென்று வைத்து விட்டாயா?"

"சேச்சே, என்னை தெரியுமே உங்களுக்கு!" என்று பங்கஜம் கேட்டுச் சொன்னாள் சீர்த்துக் கொண்டே..

நாட்கள் போய் போக, அவை வறியது அவனுக்கு வேறு பொருளால் போய்விட்டது. சீவிய போனும் பங்கஜத்தின் குரலால் வரும், கடைத் தெருப் பக்கம் போனும் அவன் குரலால், மூலை, ரயில்க்கு புது திருவாரூர் பார்த்தால் அவன் விட மாட்டான். பெட்டியில் டஜன் ரயில்க்குள் வைத்து வைத்துக் கொண்டிருப்பான். இன்னும் இரண்டு புதிதாக வேண்டும் என்பான். "உங்களை இருக்கிறதை என் னாம் என்ன செய்யப் போகிறது?" என்று அவன் கேட்டால் கோபம் வந்துவிடும்.

வேளியே போகும்போது அழகான பெண்களாக கண்டால் பங்கஜத்தின் நிலைப்பு!

"பங்கஜத்தின் குக்கு இன்னும் எடுப்பு! அவன் தெந்த இவ்வளவு குறுகி இருக்காது! ஐயா! இத்தப் பெண் அழகாய் இருந்தென்ன, வந்து மாநீர் நடக்கிறது! பங்கஜம் தடைவாய் பார்க்க வேண்டும். அவ்வப்போக அழகாகக் கொணர் விட்டுப் மூலை கட்டிக்கொள்ள யாருக்கும் தெரியாது" - இத்த மாநீர் அவன் எண்ணக்கூட ஓட ஆரம்பிக்கும்.

நீராவன் வந்து விட்டது. நம்ம வேலை. அதற்குப் பங்கா விட்டும் இருக்க வேண்டுமென்று குழந்தைகளுடன் கட்டாயம் வந்து விடுவான்; தானும் கடிதம் போட்டு வரவழைத்தாக இருக்காது-என்று ரகு நீராவன் செய்து கொண்டு, இரண்டு நாட்கள் குன்னதாகவே

சென்று வேண்டிய மூலை, ரயில்க்கு, குழந்தைகள் சட்டை ஐவுள்களை வாங்கிக் கொண்டு வந்து வைத்து விட்டான்.

அன்று காலை வண்டியிலும் அவன் வரவில்லை. விடுத்தால் நீராவன், ரகுவுக்குக் கோபம் அடக்க முடியாமல் வந்தது. பங்கஜம் வராமல் போனும் அதற்கு மேல் ஒரு நாள் கூடத் தன்னை முடியாது என்ற நிலைமைக்கு வந்துவிட்டதாகதான் அவனுக்கு அவ்வளவு ஆத்திரம் வந்தது.

"அவநீக் கொண்டு வரச் செய்கிறேன்!" என்று சொல்லிக்கொண்டு நாளாயிரைக்குப் போய் ஒரு தந்தி கொடுத்தான்:

"உடம்பு வேலாம்: உடனே புறப்படு."

இதற்குக் கம்பி இருக்க மாட்டான், இரவு ஒன்பது மணிக்குத் திரும்பி வரும் வண்டியில் கட்டாயம் வந்து விழுந்து விடுவான் என்று எண்ணி இருட்டிலுள்ள சட்டென்று சார்பட்டை முடித்துக் கொண்டு வந்து கட்டியில் படுக்கை போட்டுக்கொண்டு படுத்த எண்ணம் விட்டும் துறந்த ரீதும் அவன் வேலைப் படுத்த வேண்டுமென்று நினைத்தான்.

அன்று ஆயிரம் கெடையாது, விட்டும் அத்தனை மணி நேரம் எதிர்பார்த்துக் காத்துக் கொண்டிருக்கவும் அவனுக்கு முடியவில்லை, அடுத்த நேரமில் தன்மயம் விட்டுத் திண்டிணம் நடந்து சீட்டுக் கச்சேரியில் போய்க் கடுத்து கொண்டான்.

"உன் அம்மையான் என் இன்னும் வர வில்லை?" என்று கேட்டான் தன்மயம்.

"வருவான், வரட்டுமே!"

"இரண்டு மாதங்கள் ஆகவில்லை! கடிதம் போடுகிறதானே வருமடியாக!"

"தானாக வரட்டும், என்ன அவசரம்?"

"ஓகோ அப்படியா! சரி, நாளைக்கு நீராவனக்குத் திங்கையே இருக்குமிது, என்ன?"

"அதற்கென்ன பார்த்துக் கொள்வோம்."

மனைக்குத் தந்தி கொடுத்திருப்பதாகவோ அவன் வந்து விடுவான் என்றே நினைவாகச் சொன்ன அவனுக்குத் தைரியம் இல்லை.

"பார்ப்பதென்ன? அட, அந்த உன் கையால் வகுக்குமே!"

ரகு திரும்பிப் பார்த்தான்.

"அப்பா, ஆத்துக்கு வா!"

"எப்போது வந்தேன்?"

"இப்பத்தான் அப்பா! சாமான் என்னை வாங்கினே எறக்கி விடுக்கு, வா!"

ரகு விட்டிருப்ப போதும், பக எண்ணக்கூட வேறு துர்ப்பாகத் தொந்தன், ஒருவேளை தந்தி கெடப்பதற்கு ஏன்யே பங்கஜம் புறப்பட்டிருத்தால் தான் அரட்டுத்தனம் போகாமல் தப்பினான் என்ற ஆகா தன் பெருந்தகு.

உங்களை துறந்ததும் பங்கஜம் மன்னகையுடன் "உடம்பு சரியாகப் போச்சா?" என்றும்.

ரகுமில் ஆகாயில் மண் விழுந்தது.

"குத்தா தானே புறப்பட தான் யாத்திருந்தார் அப்பா. வேளையில் உட்கார்த்து விட்டேன். இன்று காலைக்குதான் வந்தான். பன்றொன்று மணி வண்டிக்குப் புறப்படத்தான் இருந்தேன். தந்தி வந்தது."

"என்ன நிலைத்தான்?"

"என்ன நிலைத்தெழு? தோவன் யன்று காலை வண்டியில்கூட வரவில்லை. உடனே உடம்புக்கு வந்து விட்டது என்று நிலைத்தேன்."

"தீயே புறப்படத்தானே இருத்தான்?"

"யார் உண்டாக்கம்? புறப்படுகிற வகையில் என்ன நினைவம்? தந்தி அடித்தீர்களே, குடி விவரமென்ன?"

"செட்டாடாக் கொண்டு வந்து வைத்திருக்கிறேன்!" என்று சகு மறுபிறகு.

அவன் தவிர்மையக் கண்டு பங்கஜம் அப்பும் ஆதரவும் கொண்டு "தீவகந்தான் கெலித்தீர்கள்!" என்று புன்னகையுடன் அருகில் வந்தான்.

"எப்படி?"

"தீவகன் யார் சொன்னமையே வந்து விட்டேன்!"

"தந்தி?"

"நானும் தான் கெலித்தேன்!" என்று சொல்லிக் கொண்டே வித்தான டப்பா ஒத்தெறத் திறந்து "இங்கே வந்து பங்கஜம் செல்வச் சாயகாரம் இருக்காது என்று அம்மாவைச் செல்வச் சொன்னேன். நாட்டுப் பாக் எப்படி இருக்கிறது. பாகுமனோ!" என்று கொஞ்சம் அணைம்க் கொடுத்தான்.

சகு அதைத் திறந்து கொண்டே "உன் மாதிரியே இருக்கு!" என்றான்.

"குடிவிட வாய்க் தோயிருக்குமோ இருக்கா தோன்று அப்பாவை - இந்த மயில்கண் உதர் தோவியோ?" என்று பெட்டியைத் திறந்து பங்கஜம் கெட்டியை எடுத்துக் காட்டினான்.

சகு உடனே நானும் எழுத்து போல் வாய்க் வைத்திருந்த புடையவைக் கொண்டு வந்து அவருக்குக் காண்பித்தான்.

பங்கஜம் குடிவாய்க் கொட்டி, "இது எங்கே ஆய்விடுது? தெரிந்திரு அங்கே ஒரு கடை பாக் இம்மையக் கொடுத்த சொன்னேன், கடைக்கவில்க்கிறேன்!" என்றான்.

"உலக்கென்று கெடுவதா -"

"உலக்கென்றும் என்னம் தெரியாதே! ஆனால், உடம்பென்ன இப்படிப் போக்க? உலக்காத் தனி யாக் விட்டுவிட்டும் போகிற தர்பு போகிருக்கே!"

"ஆவாங்க பங்கஜம்!"

"கொடு போது ஒத்துக்கொள்ளே!"

"அதெல்லாம் இல்லை. நீ இங்கே இருத்தான் தான் -"

"எழுத்து, தொக்கி, தொக்கி என்று கெடு மனம் -"

"தொக்கிதான் - உன் தொக்கிதான் வேண்டி இருக்கிறது!"

பங்கஜம் உண் மெறிச்செயுதலும் பெருமையுடனும் புருஷம் குடித்தரப் பார்த்துச் சிரித்தான்.

"இருக்கும். இருக்காது மெனோ?"

"இனிமேல் எங்கெவாவது போ -"

"அப்படித்தான் இருக்கும் இப்போ. இவ்ளரு யானம் போது -" என்று சொல்லி நிறுத்தினான் பங்கஜம்.

"சகு திடீரென்று குடி கெடுத்துப் போனான். பங்கஜம் உண்மையைக் காட்டிக் காட்டி விட்டான்; அவன் வேண்டையை மட்டவந்தவையாக்கி விட்டான். பதிக் சொன்ன குடிவாய்க் கொடுத்தான்.

பங்கஜம் ஒரு கணத்தில் அவன் மனநிலைக்குத்தான் அறிந்து கொண்டான். அவன் பக்கத்தில் போல் திறந்துகொண்டு "நான் இம்மாதது சொல்பத் தொக்கி யாக் இருத்தினோ!" என்றான் மெல்லிய குரலில்.

"பங்கஜம் நீ இருக்கிறோயாது இப்பத் தொக்கி, இம்மாதது துன்பத் தொக்கி!" என்று சொல்லி சகு அவன் குடித்தரப் பார்த்த ஆதரம் பெற்றான்.

நம்பிக்கையான இடம் **Kandavilas**
SILK CLOTH MERCHANTS
SALEM.

ஒ ரே வி லே

கவிமான காஷ்டத்துக்கும், தோவன் முதலிய எவர்களுக்கும் புது ஐயங்களுக்குப் பிழைமான இடம்

“கந்த வி லா ஸ்”

காஞ்சிபுரம், அ. கந்தசாமி முதலியார் & சன்ஸ்

பட்டு ஐயுள் விவாயன்

காஞ்சிபுரம் “சேலம்” திருச்செவ்வூர்.

N. 51 - குடித்தரம் குடிப் பார்த்துபோதிலும் தோ விலையாக் கொடுக்கப்படும்.

சௌத் இந்தியா கார்ப்பொரேஷன் (மதராஸ்) லிமிடெட்

நெ. 80, செம்புதாஸ் தெரு, மதராஸ்.

தகதி: "Goodwill"

தபாசு பேட்டி: நெ. 113

டெலிபோன்: 2724 & 3690

தலைமை ஆபீஸ்: செட்டிநாடு.

எல்லா முக்கியமான இடங்களிலும் பிராஞ்சுகள் உள்ளன

எங்களிடம் கட்டிடத்திற்கு வேண்டிய சகல விதமான இரும்பு சாமான், லிமித்தி, வர்ணச் சாமான், எலெக்ட்ரிக் லைட், பம்பு, விசிறி, பம்பு செட், மோட்டார் முதலிய இதர சாமான்களும் உயர்தரமான துணிகளும் சகலமான விவரங்களை எப்பொழுதும் கிடைக்கும்.

இஞ்சினீயரிங் டிபார்ட்மென்ட்: எல்லா விதமான காண்டிசனராக்ட் வேலைகளும் செய்யப்படும்.

கமர்ஷியல் பிரிண்டிங் அன் பப்ளிஷிங் ஹவுஸ்

46, முத்துமாரி செட்டித் தெரு, மதராஸ்.

(போன் நெம்பர் 4679)

எல்லா விதமான அச்ச வேலைகளும், தேர்த்தியான முறையில் செய்து கொடுக்கப்படும்

பீஸ்கூட்ஸ் டிபார்ட்மென்டு

26, கோடோன் ஸ்ட்ரீட், மதராஸ்.

(போன் நெம்பர் 4612)

சகல விதமான வாயர், சிக், பாப்ளிக்ஸ்களும், இதர சாமான்களும் சகலமான விவரங்களை கிடைக்கும்

பிராடியூஸ் டிபார்ட்மென்டு

207, கோவிந்தப்ப நாயக்கன் தெரு, மதராஸ்.

(போன் நெம்பர் 2991)

பிரிண்டிங் ஹவுஸுக்கு போம் டிஸ்ட்ரிக்ட்:

பிளட் வீட்டா

- இரத்த விருத்தி, இரத்த சுத்தி டானிக்.

ஆஸ் க் யூ

- மரச் சாமான்களை கரையான், மண், சென்று அளிக்காமல் பாதுகாக்கும் ரசாயனப் பொருள்.

கல்பகா

- கலப்பற்ற உயர்தரமான வர்ஷிங் ஜோப்.

பி. கே. பால் & கோ. - சகல விதமான மருத்து சாமான்கள்.

தேஷனல் டிரக் அன் கம்பெனி - இன்ஜக்டர்ஸ் மருத்துகள்.

கால்மன் அன் கம்பெனி - கோடைகால வேலைக் கட்டிகளுக்கு சிறந்த பவுடர்.

சிப் கே ரிசுயிஸ் - உயர்ந்த ரகம்.

லேட்கமி பிராண்ட் - டாட்டா விசிட்டபிள் பிராண்ட்.

கண்ணன் பிறந்தான் !

ஒரு வாரி, விழு வாரி ; உகந்த்(து) குலப்பன் ;
நாடு வாரி, "நம்பி சாக்கந்தத் தாய்?" எகப்பன் ;
பாடு வாரிகளும், பல்பதற கோட்டிக்(து)
ஒரு வாரிகளும், குயிற்(து) குயிற் பாயுவே !

உரிமை நிற்கத்(து) உருட்டிக்(து) குருவாரி ;
நாடுபாய் பார்த்துத் தக்துக்கத் துருவாரி ;
கேற்றெனக் கூத்தல் அழிந்தத் தீனெத்(து) எக்து
அறிவ நிற்கவன் குயிற் பாயு குருவாரி !

அன்னை மகிழ்ந்தாள்!

கையுள் காலும் நிமித்துக் கூடாதி
 எவய் பூட்டிப் பக்திசிற மருகனால்,
 ஐய! நாமஜித் தானுக்(து)யின் காத்திட,
 மொய்ம் பழங்கண் டாயிந்தினை வாயுடுன!

கிடக்கில், தொடங்கல் சிழிய உதைத்திரும்;
 எழுத்துக் கொன்மில் பதங்கை ஓரத்திரும்;
 ஒழுக்கிப் புல்கில், உதாத்தே பாய்த்திரும்;
 மீதுக்கி லாமமயால், நாமமேலித் தேய்,நங்காய்!

—பெரியாழ்வார்.

தலை தீபாவளி

கூந்தூசிக்குத் தன் மாமனாகிய மிகுந்த தீபாவளிக்கு வரும் படி கடிதம் வந்து விட்டது. அவனும் தலை தீபாவளி ஆதலால் பெரு உற்சாகத்துடன் புறப்பட்டு விட்டான். இவ்வளவு வருஷமாக எவ்வளவோ தீபாவளிகள் வந்து போயிருக்கின்றன. ஆனால் அவன் இப்பொழுது போகும் தீபாவளிக்கும், அந்தப் பழைய தீபாவளிக்கும் எவ்வளவு வித்தியாசம்! இது புது தீபாவளி. அந்தத் தீபாவளி சொந்த வீட்டில் தன் பழைய மனிதர்களுடன் கொண்டாடப்படும் தீபாவளி. இப்பொழுது போகப் போகிறோம் புது இடம். அந்த இடத்திலே தன் வாயை ஓர் ஆர்மா எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. இதையப் பற்றி எண்ணப்போது அவன் மனதில் எவ்வளவோ புது எண்ணங்கள் அதி வேகமாகத் தோன்றி அவன் செல்லும் ரயில் வண்டியின் வேகத்தையே குறைக்கின்றன. தீபாவளிக்கென்று வேண்டிய சாமான்களையும் மத்தாய்ப்புப் பெட்டிகள்தான் க்ந்தூசி அதிகமாக வாங்கி விருந்தான். ஏனென்றால், பந்தா, ஊதா, வெப்ப இனையகைக் கொளுத்தித் தன் கமலாயின் முகத்திற்கு ரோகப் பிடித்து அவன் முகமும் அந்த வர்ணங்களை மாறுமையப் பார்த்து ரங்கி வேண்டியோம்.

க்ந்தூசி தஞ்சை வந்து சேர்ந்தான். அவன் தான் வாங்கி வந்த சாமான்களை எல்லாம் ஒவ்வொன்றாகக் கமலாவுக்குக் காண்பித்துக் கொண்டே வந்தான். கடைசியாக ஒரு கவர் அவன் கையில் கொடுக்கப் பட்டது. அந்தக் கவரை வாங்கியவுடன் கமலா விசாசத்தையப் பார்த்தான். ஒன்றும் எழுதவில்லை. "ஆமாம், பழைய விதையாட்டை ஆரம்பித்து விட்டார்களாக்கும்!" என்றான்.

இதற்குக் கேட்ட க்ந்தூசிக்குப் பழைய ஞாபகங்கள் மனதில் தோன்றி மறைந்தன. பழைய ஞாபகங்கள் ஒரு சிவிலித்தனில் தோன்றி மறைந்ததுமே. ஆனால் பழைய ஞாபகங்களை நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்றால் ஒரு சிவிலித்தனே போதாது.

கூந்தூசி-கமலாயின் கலியாணத்திற்குக் காரணமாக இருந்தவர், உலகம் போற்றும் உத்தமர் மகாத்மா காந்தியார் என்றும் கம்ப முடிபாசன் இருக்கலாம். ஆனால், க்ந்தூசி என்பவரோ மகாத்மா தன் கலியாணத்தையே ஓரே வந்து வட்டி வைக்காமல் போனாலும், அவர் அனுதாப கலியாணத்துக்குக் காரணமாக இருந்தார் என்பதைத் தீவிரத்து மெழிப்பைடையார்.

மகாத்மா காந்தி தம் உன்னத விதத்தை ஆரம்பித்த சமயம் ஐஸ்ரன் என்பவரையும் மனம்பற்றி என்ன வாழ்விமா என்று வயிற்றில் குருகுழைக் கட்டிக்கொண்டிருந்த காலம். அப்பொழுது எங்கும் பிராந்தீகக் கூட்டங்கள் நடந்தப் பட்டன. ஆனால் அங்கெல்லாம் 144 தடை யுத்தரையும் கூடவோ வந்து கூட்டத்தைக் கலைத்துக் கொண்டிருந்தது. அப்படியப்பட்ட கூட்டம் ஒன்று தஞ்சைக் கோட்டை மதானத்தில் நடந்தது. அங்கே கூட்டம். சேன்னை வயிட்டு ரோம்பக் காரியமாகக் க்ந்தூசி தஞ்சையிலுள்ள பரக்கப் போய்ச் சேர்ந்தான். போனவன் அங்கு ஏதாவது அல்லாப் பினைப்பில் சாப்பிட்டுவிட்டு கைதாய் பார்த்துக் கொண்டு திரும்பலாமே. அறிஞ்வுடேவைத அவனை அப்படி விட்டுவிடவாய் இல்லை. க்ந்தூசியின் கழுத்தைப் பிடித்துத் தள்ளிக்கொண்டு வந்து அந்தக் கோட்டை மதானைப் பிராந்தீகக் கூட்டத்தில் கொண்டு வந்து நிறுத்தினார். எதிர்பார்த்தபடி, தடியையும் பிரியாகக் கட்டித் தர, எப்போதுக்கும் அல்ல அடி; நம் க்ந்தூசிக்கும் மண்டையின் பனத்தார். ரத்தம் சரிய மலக்கமால் ஓர் இடத்தில் விழுந்து மெத்தான்.

அறிஞ்வுடேவைத இவரை இப்படி மயக்கமாகத் தள்ளிவிட்டு மதானத்தில் அருவிவீதற்குப் டாக்டர் கதர்சனத்தையும் அவனிடம் கொண்டு தள்ளிற்று. பாலம், டாக்டர் பச்சாத்தாய்ப்புமும் மறுவர். ஓர் இனம் பின்னை மண்டையின் அடிபட்டு மயக்கமாய் படுத்திருப்பதைக் காணச் சமியாதவராய் தம் வீட்டில் வைத்துக்கொண்டு வைத்தியம் செய்ய ஆரம்பித்தார். டாக்டர்

கதர்சன் மட்டும் க்ந்தூசிக்கு வைத்தியம் செய்திருந்தான் ஒரு யோசனையே காணிக் கண்ண விழித்திருப்பான்; ஆனால் அவர் ஓரே பெண், அழகான பெண், கமலாவுக்குச் சேர்த்து அவளுக்கு அன்னை வேலை செய்ததால் க்ந்தூசி கண்ண விழிக்க மூன்று நாட்கள் ஆவன.

க்ந்தூசியும் கண்ண விழித்ததும், "ஆ! இதென்ன புரோகம, கமலா கமலா! நான் கனவு காண்டுறேனா?" என்று கிணங்கிப் பார்த்தவியை. ஏனென்றும் அவன் மண்டையின் குண்டாகியப் பிரியாகக் சரியாக விழித்தது ஞாபகம் இருந்தது. "அம்ம!" என்று அவரிக் மேலு விழித்ததும் ஞாபகம் இருந்தது. ஆகையால் அவன் கண்ணைத் திறந்ததும் ஓர் டாக்டர் சிப்பார் என்று எதிர்பார்த்தான்; ஆனால் அங்கு இவன் வந்ததைத் திறந்ததும் ஓர் கோஞ்சம் ஆச்சரியப்பட்டான். உடனே கண்ண முடிக்கொண்டான். நேரு கோஞ்சமே வந்திருந்தது கண்ணைத் திறந்தான். இப்பொழுது அங்கு அந்தப் பெண் இல்லை. டாக்டரே சின்று கொண்டிருந்தார். "பேறுத்தாயப்பா" என்று அவன் தோங்கித் தட்டிக்கொடுத்தார். சந்தோஷத்துடன் "கமலா, அந்தக் கமலாப் பழரசத்தைக் கொண்டு வா" என்று கூறினார். ஒரு டம்ளரில் பழரசத்தைக் கமலா கொண்டு வந்து கொடுத்தாள். கமலாவைப் பார்த்தவாரே அவன் அழகையும் பழரசத்துடன் சேர்த்துப் பருகி விட்டான் க்ந்தூசி.

டாக்டர் மனது இனமே மனது. க்ந்தூசிக்குக் கொஞ்சம் குணமாகவுடன் அவனை விட்டை விட்டுத் தூர்த்தாமல் மறுவுடன் போய்விட்டு நிறுத்தான் ஏற்பட்ட விசுவ என்னவென்றால், கமலாவும் க்ந்தூசியும் போய்க் இறங்கி விட்டதான். தாலியாகத் தம் ஓரே பெண்ணின் இந்த கடத்தையைக் கண்டு தடுப்பது வேறுக்கவில்லை. கோஞ்சம் எழுந்த டாக்டர் நேருவைக் கட்டிவை விற்றி வந்ததும் க்ந்தூசி கமலாவைப் பார்த்து. "ஒரு கடிதம் எழுத வேண்டும். பெண்கள் காதிதலும் கொடுக்க முடியுமா?" என்று கேட்டான். அப்

பொழுதுதான் தனக்குச் சொந்த
லில் ஒரு தாயா? இருக்கிறான் என்ற
ஞாபகம் வந்தது கந்தாசிக்கு. கடி-
தம் எழுத உட்காந்தான். பெரு-
மைக் கையில் பிடித்தான். எழுத
முடிந்ததா? கை எழுத
மறுத்தவிட்டது: கடும்க ஆம்பித்து
விட்டது: எல்லாம் பறவையின்தான்
காரணம். அப்பொழுது எதிரே
இருக்கும் பெண் தெய்வம், "கா-
யே நனுமாரா! எழுதவிறை" என்று
சொன்னால் வேண்டா
மென்று சொல்லுமா? "சரி"
என்றான். தன் யோக க்ஷேமத்தைப்
பற்றி ஓர் அத்தியாயம் எழுதிவிட்டுக்
கவசம் போட்டுச் சொல்லி விளாசலாம்
எழுதச்சொல்லி விட்டான். "சரி,
அவ்வளவுதான்" என்று கமலா
கேட்டாள். "இல்லை, இன்னொரு
கடிதம் எழுத முடியுமா?" என்று
கேட்டுக்கொண்டே கந்தாசி ஒரு
சாத்திரகடிதம் கையை எடுத்து
யாவிட்டுக்கொண்டான்.

"சரி எழுதவிறை" என்று
கமலா சொன்னதும் கந்தாசி ஆரம்-
பித்தான் :

"என்மேல் மிகவும் அன்பாகவும்,
பரிவர்ப்பாகவும் இருப்பவனுக்கு: இப்-
பவும் ஏதோ பகவான் இருப்பவரால்
உண்டான அடையவையே ஒரு பிராபத்தி
விரும்பு தப்பினேன். இனி உன்-
களைச் சீக்கிரம் அடையப்போகிறேன்

என்பதில் சந்தேகமில்லை. கீழும்
அவ்வீதமே என்னைப்பற்றி கிளைத்-
துக்கோண்டிருப்பால் என்று
எண்ணுகிறேன். கூடிய சீக்கிரமே
என் எண்ணமும், உன் எண்ணமும்
கிடைவதும் என்று கிளைக்கும்,
உன் அன்புக்குப் பாதிரியான
கந்தாசி" என்று கூறி முடித்தான்.

இதை வேண்டாம் எழுதும் ஒரு
கண்ணகலின் மனோகினை எப்படி
விரும்பும்? அவன் மூகம் எவ்வளவு
மாதிரி கலை அடைந்-
தன்? அட்டா! தான் என்-
னைய எண்ணம் வினாவி விடுமோ,
வாழ்க்கையிலேயே ஒரு பெருக்-
தவறு செய்த விட்டோமோ என்-
தெய்வம் என்னவென்று கமலா.
அவா அப்பித குசியவனும் பிரிய
மூன்றவனும் வாராக இருக்கக்-
கூடும், அவருக்குக் கனியானமாம்
விட்டதா என்ற எண்ணங்கள் என்-
னாம் தோன்றின. கடிதம் எழுதி
முடித்ததும், "விளாசும்எழுத வேண்-
டாமா?" என்று கம்மிய குரலில்
கேட்டான் கமலா, "விளாசும்வேண்-
டாம். கவசம் போட்டுப் புத்தகத்-
தில் வை. காண எழுதிக் கொள்-
கிறேன்" என்று கூறினான் கந்தாசி.
பிறகு அவனுக்குக் கடிதங்களை
எழுதச் சமசாரங்களை யாவாம்
சொன்னதால் தாகம் வந்துவிட்டது.
கொஞ்சம் தண்ணீர் கேட்டான்.

தண்ணீர் கொண்டு வந்த கமலா,
மெதுவாக மெதுவாகவே கைத்-
திரும்பும் புத்தகத்தை கொண்டு
கொடுத்தான். இதைக் கவனித்தான்
கந்தாசி: பொய்யான புத்தகத்தைப்
புரட்டுபவன்போல் புரட்டினான்.
கவர்ப்பும் இன்னும் விளாசும் எழுத
வில்லை. ஏதோ மற்றவனை ஞாபக
முட்டுபவன்போல், "கவருக்கு விளா-
சும் எழுத வில்லைமே, தயவுக்கு
கோமாவே விடுமே" என்றான்.

இதைக் கேட்ட கந்தாசி சித்திக்குக்
கொண்டே "இல்லை. அதை காள்
தயார் மூவமாக அனுப்பப் போவ
தில்லை" என்றான்.

"ஆன் மூவமாக அனுப்ப வேண்-
டுமா? அதற்கென்ன, விளாசும்
சொல்லுங்கள். வேலைக்காரனை
அனுப்பிக் கொடுத்துவிட்டுச் சொல்-
கிறேன்."

"விளாசத்திலேயே கண்ணுக்
இருக்கிறேயே, கமலா! அதை வேலைக்-
காரன் கொண்டுபோய்க் கொடுக்கக்-
கூடாது. காணவே தான் கொடுக்க
வேண்டும்."

"கீழ்க்கேன கொடுக்கப்போகிறீர்
கனா? உங்களை அப்பவனுடைய
கடா? உயர்வாக முடியுமா? வேறு
மாதிரி அப்பாவிடம் சொல்லி
வண்டிக்கு ஏற்பாடு செய்கிறேன்."

"இந்தக் கடிதத்தைக் கொடுக்க
ஆட்கள் வேண்டுமா, வண்டி
வேண்டுமா? இதோ பார் இந்தக்
கடிதம் வாங்குக்குச் சொன்னாருமோ
அவர்களைக் காண சேர்த்து விடு-
கிறேன்" என்று கூறிக்கொண்டே
அக் கடிதத்தை அவன் கையில்
வைத்தான்.

கமலா பிரமித்து நின்றாள். "இப்-
பொழுது விளாசும் தெரிந்ததா?
இனிமேலாவது உன் மூக விளாசத்-
தைச் சரியாக வைத்துக் கொள்,
பாப்போம்" என்றான் கந்தாசி.
அப்படி என்ன நடந்திருக்கும்?
கனியானதான்.

பேர்தான் தன் தியானத்திலும்
வந்து விட்டான். இப்பொழுது
விளாசும்விளாசும் கொடுத்த கடிதத்-
தில் என்ன எழுதிவிரும்புகிறது என்று
தெரிந்துகொள்ள உபகருக்கு அவ-
னாக இருக்கு பம்மலா? அதில்
பிரமாதமாக ஒன்று மில்லை.

"கமலா! இக்கடிதம் கண்டவுடன்
நீ வேறு பக்கம் நிறும்பிக்கொண்டு,
கண்டன இதை மூடிக்கொள்ள
வேண்டியது. அதற்குப் பிறகு ஏற்-
படும் பண்பவன்களை அனுப்பிக்கத்
தயாராக இருக்க வேண்டியது"
என்று எழுதி விரும்பினான்.

கொழுக்குமலை தேயிலை

இந்த தேயிலை கொட்டகுடி மலைகளில் 6500 அடிக்கு மேல் 8000 அடி வரை உயரமுள்ள இடங்களில் பரிசீ செயல்பட்டு வருகிறது. இந்தத் தேயிலையானது அதன் மதுரமான குளிக்கும், வசிகரமான வாசனைக்கும் புகழ் பெற்றது. அடிவர்த கண்ட நினைவுகள் சகாயமான விருக்குக் கிடைக்கும்.

புரோக்கன் ஆர்த் & பேக்கோ,
ஆர்த் & பேக்கோ, பேக்கோ,
புரோக்கன் பேக்கோ, பானிங்,
டூன் தெ. 1, டூன் தெ. 2.

கொட்டகுடி, பிளான்டேஷன்ஸ்
லிமிடெட்,
போடிநாயக்கனூர், (தென் இந்தியா)

விவரங்களுக்கு :
(தமது சொல் ஏஜன்ட்கள்)
பங்களும் ஏஜன்ஸீஸ் லிமிடெட்,
மதுரை.

*Sincere Deepavali
- - Greetings!*

GEM & Co.

PEN SPECIALISTS

326, CHINA BAZAAR, MADRAS

Phone : 2533

தஞ்சாவூரில்

At TANJORE

உங்களுக்கு எப்பொழுதும் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியை வளிக்கும்
ஆனந்தத்தனங்களான இரு பிரபல ஸீனியா தியேட்டர்கள்

1. TOWER TALKIES டவர் டாக்கீஸ்

(R. C. A. செஷன் நடாத்தப்பட்டுள்ளது)

ஸ்ரீ காமாநியம்பா ஹால், மணிக்கண்டிக்கு எதிரில்

2. MEENA TALKIES மீனா டாக்கீஸ்

கிருஷ்ண ஸீனா தியேட்டர், கொடிமரத்து ஏரி

பிரதித் பேற்ற, தயிர், தேறுங்கு, ஆங்கில முதலான மடங்கல் காட்டுவதினாலும், பாட்டுக் கச்சேரிக்
காட்டுகல், இத்தகைய அம்சங்களுக்கும் இது தியேட்டரிலும் சம்பாதிக்கும் செலவு கொடுக்கப்படுகிறது

கொடைக்கானலில்

::

AT KODAIKANAL

உய்யாசலாய் போலுது போக்க ஆனந்தநிர்வா கான்ட் ரோடாருள்ள (Law Chats Road)

கொடை டாக்கீஸுக்கு

::

At Kodai Talkies

விஜயம் செயல்கள், சிறந்த ஆங்கிலப் படங்களும், இந்த மடங்களும் திரைத் துடித்துவருகிறது.

S. M. ராமசுப்ரமணிய அய்யர்,
புரொப்பரைட்டர்.

S. சுப்ரமணியம்,
ஜெனரல் மாநேஜர்.

மடாலயத் தொண்டு

செப்டம்பர் மாதம் 5, 6, 7 தேதிகளில் தமிழ் நாட்டில் மகத்தான சம்பவம் ஒன்று நடந்தது. தருமபுர ஆதீன ப்ரீஸ்டீ அன்ருகதேரிக ஞானாய்ந்த பரமசாரிய கவாமிகன் பத்தானடு அருள் ஆட்சி விழாக்கொண்டாட்டத்தான் அது. திருவாய்குச் திவான், சச்சிவோத்தம சர் லி. பி. இராமசாரி ஞாயர் தலைமையில் நடந்த அம்விழாவிற்குத் தமிழ் நாட்டுப் பிரமுகர்களும், விவகாசச் செயலர்களும் விஜயம் செய்திருந்தார்கள். அந்த மூன்று நாட்களும் தருமபுரம் அபிபோக தீபிபோகப்பட்டது.

ப்ரீ-ஸ-ப்ரீ மகாசக்திதானத்தைப் பாராட்டி, வாழ்த்துரைகள் பல வாசிக்கப்பட்டன. சக்திதானம் பட்டத்திற்கு வந்து தமிழ்நாட்டும் கைவந்தாக்கும் செய்த சேவைகளைப்பற்றிப் பலர் பாராட்டிப் பேசினார்கள். அந்த விழாவின் மூல ஸ்வரங்களும் பததிரிகைகளில் வெளிவாயின. இந்தச் சமயத்தில் தருமபுர மடத்தின் வரலாற்றைப்பற்றியும், ஆதீனம் பல்வேறு துறைகளில் செய்துவரும் தொண்டுகளைப்பற்றியும் தெரிந்துகொள்வது பொருத்தமாயிருக்கும்.

ஐந்தாறு வருஷங்களுக்கு முன்னால் ப்ரீகுரு ஞானாய்ந்த கவாமிகன் தருமபுர மடாலயத்தை ஸ்தாபனம் செய்தார். அப்பொழுது ஒரு சிறு ஆரிராமனகத்தான் இருந்தது அது. கவாமிகனின் அறிவாற்றலையும், மேன்மையையும் கண்டு அவர்களுடைய ஆளுப்பெறு சிஷ்யகோடிகள் வந்த சேர்த்தனர். கோஞ்சம் கோஞ்சமாக ஆரிராமம் பெரிதாக வளர்ந்தது. குருஞானாய்ந்தார்க்குப் பிறகு கைவந்தார்க்குத் தைக் கரைகண்டவர்களும் தீர்க்கதரிகைஞான பல பெரியார்கள் குருபிட்டுத்தை அவர்களிடத்தார்கள். பல திருக்கோயில்களின் நிர்வாகத்தை அரசாங்கத்தினர் ஆதீனத்தாசிடம் ஒப்படைத்தார்கள். ஆதீனத்தின் சிஷ்ய ரிகாமணிகள் ஆங்காங்கு சென்று மடங்களைக்கட்டி சைவ சமயத்தைப் பரப்பினார்கள். ஆதீனம் கைவரையத்தின் ஒளி வீசக்காகப் பிரகாசித்தது; பிரகாசிக்கிறது. தமிழ் மக்களின் இதயத்தில் அது அழியாத இடம் பெறவாயிற்று.

வானில் சக்திராசைக்கற்றி 27 கலத்திரங்கள் மின்னுறையாநிசி, ஆதீனத்தின் நிர்வாகத்தின் இப்பொழுது இருபத்தேழு தேவஸ்தானங்கள் நடத்தப்படுகின்றன. இப்பொழுது ஆட்சி நடத்திவரும் ப்ரீ-ஸ-ப்ரீ அன்ருகதேரிக பரமசாரிய

கவாமிகன் 1933-ல் வருஷம் 24-வது மகாசக்திதான மாகப் பட்டத்துக்கு வந்தார்கள். அவர்கள் ஆட்சி ஏற்றதும் ஆதீன சக்திராத்திரையே இவ்வளவு ஒரு புது அத்தியாயம் ஆரம்பவாயிற்று.

புனருத்தானம்

கவாமிகன் தாம்மெற்கொண்ட சேவையைத் திறம்படச் செய்யவும், மேற்கொண்டு இன்னும் பல சேவைகளைச் செய்யவும், நிர்வாகத்தைச் சீர்திருத்தம் செய்து அதிலிருந்த குற்றங்களுகளை நீக்கவேண்டிய அவசியத்தையும் உணர்ந்தார்கள். தேவஸ்தானங்களின் நிர்வாகத்தின் வரவு செலவுகளைக் கவனிக்கத் திறமைசாலிகளான ஏறாண்டுகளை சிலமித்தார்கள். கனாக்குகளைப் பரிசேவின்செய்யப் பரிசோதகர்களை சிலமித்தார்கள். தேவஸ்தானக் காரியங்கள் சரியாக நடக்கின்றனவாவுென்று தாமே திடீர் விஜயம்செய்து கவனிப்பார்கள். இன்னும் உயர்ந்தவன் என்று மதிப்புக்கொடுக்காமலும், ஹரிஜனம் என்று தாழ்த்தாலும் எவ்வோரையும் சமனாக்குபடுவையே நடத்திவருகிறார்கள். தமிழ் நாட்டில் கைவம் தழைத்தோங்கவேண்டுமானும் திருக்கோயில்களின் நிர்வாகமும் பராமரிப்பும் பரிசுத்தமாக இருக்கவேண்டும் என்பது ப்ரீ-ஸ-ப்ரீ மகாசக்திதானத்தின் கொள்கை.

ஆதீனத்துக்குச் சொக்தான சிலபுலங்களைக் குத்தகைக்கு விடுவதிலும், அவைகளின் வருமான வரும் விலையங்களிலும் புரட்சிகரமான மாறுதல்கள் செய்யப்பட்டன. ஒரு குழி நிலைக்கடத் தரிசாகாமல் தேவனை, மட, பலா முதலிய பயன்தரு மரங்கள் பயிர் செய்யப்பட்டன. கள் செய் நிலங்களுக்கு கல்வ உரம் போட்டு களின் முகையில் பயிர் செய்யப்பட்டது. இதனால் எல்லாம் வருமானம் ஒன்று பத்தாகப் பெருகிவருகிறது. ஆதீனம் தன் இலட்சியத்தை சிறைமெற்றப் பெரிதும் இது சாத்தியவனிறது.

பொதுவாகத் தந்தகால மடாலயங்கள் சமாளிக்க வேண்டிய பிரச்சினைகள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. களின் காகசிடம் பரவிவரும் இக்காலத்தில் ஹிந்து மடாலயங்கள் எதிர்த்துப் போராடவேண்டிய சக்திகள் பல இருக்கின்றன என்பதை ப்ரீ-ஸ-ப்ரீ மகாசக்திதான அறிவாமலில்லை. அவற்றை ஒரு பக்கம் சமாளித்துக்கொண்டும் மடாலயத்தின் ஆக்கவேலைகளை மெற்கொழுவும் விஸ்தரித்துக் கொண்டும் போகிறார்கள்.

ப்ரீ மேய்க்கண்டர்

வைத்தியரின் கோயில்

முதல் முதலில் மடாலயத்தையும் தேவஸ்தானத் திருக்கோயில்களையும் புதுப்பித்துச் செய்பவர்தான் திட்டம் போடப்பட்டது. மடாலயத்தில் பல புதிய கட்டிடங்கள் தோன்றின. மடாலயத்தின் முன்புற வாகை அழகாக அமைக்கப்பட்டது. மடாலயச் சிப்பந்திகளுக்குக் கட்டத்தின் கங்குபுறமும் சுவை வசதிகளுடன் வீடுகள் கட்டப்பட்டன. அழகிய வீதிகளும், வளைவுகளும் ஆங்காங்கே தோன்றின. திருக்குளத்துக்குச் சுத்தமான பருக்கட்டுகளையும் கட்டப்பட்டன. ஆரம்பத்தில் காவேரி நிரத்தில் சிறு குக்கிராமமாக இருந்த தருமபுரம் இப்பொழுது ஒரு அழகான நகரமாகக் காட்சியளிக்கிறது. இன்ற தமர் கட்டியும் சிறந்த ஒரு புத்தகசாலை, ஒரு அரங்க சிவமயம், தேவாரப்பாடசாலை, ஆரம்பப்பாடசாலை, வேத சிவாலயம் பாடசாலை, விருத்தினர் வீடுகள் இவைகள் சமீபம் தருமபுரம் கிளம்புகொண்டு வருகின்றன. பக்கப்பக்கமாக மாவளவர்களும், யாத்திரிகர்களும், பிரமுகர்களும் தருமபுரத்திற்கு விஜயம் செய்து இந்தச் சாவை பிடத்தில் விமரிசைவைக்கண்டு விவரம் அறியவிரும்புகிறார்கள்.

அந்திவாரம் பலமானபின் மேலே மாடமாணிக்க கள் எழுப்புவது கலப்பந்தான். ஆதினத்தின் தலைமை இலும் கிர்வாகத்திலும் புரட்சி ஏற்பட்டதும், அதன் கீழ்க் தேவஸ்தானங்கள் எல்லாம் பெருகு சிறும் சிறப்பும் பெற்றன. உதாரணமாக வைத்திய வரன் கோயில், திருக்கணையூர் அரிந்தகட்டைவார் கோயில், கோழி எட்டைகடையாமி கோயில் இன்னும் திருவையாறு, திருப்பனந்தூர், திருப்புவனம் முதலிய பல கோயில்களிலும் பல அபிவிருத்திகள் ஏற்பட்டன. குளங்கள் வெட்டப்பட்டன. கோபுரங்கள் புனர் நிர்மாணம் செய்யப்பட்டன; சும்பாபி வேடங்கள் கடைபெற்றன. காற்செட்ட மின்பாத

இருண்டதே கோயில்களில் ஐயங்கள் வைத்துக் காற்செட்டமும் வெளியே இருக்கும்படி செய்யப் பட்டது. பொதுவாக, சந்திரனத்தின் அருகாட்சி யில் புதுப்பிக்கப்பட்டது. அருகுபெருது திருக் கோயில்கள் இங்கே பன்றே கோயில்களாம். பன் னாயிரக்கணக்கான மக்கள் கூடிய பிரார்த்தனை செய்யப்பெறும் உண்டாகும் ஆத்மசக்தி தனி மனமே வாய்த்ததுதான். பந்திரோடிகள் பன்னாயிரக் கணக்கில் உதவியாகவந்தனிலும், சாதாரண சாவும் கனிதும் இப்படிப்பட்ட வேதந்திரங்களுக்கு விஜயம் செய்து ஆத்மசக்தி அடைகிறார்கள். இவ்வளவு மகத்தான விழாக்களை எவ்வளவு களிப்பையும் எவ்வளவு விமரிசையாகவும் நடத்தாமலே அவ்வளவு களிப்பு ஏற்படுகின்றன செய்யப்படுகின்றன.

பிராரம்

பிராரத்ததும்பிராரம் மனமையாய்க் கூறு தம் தந்தையத்தில் இங்கே, இதை உத்தேசித்தே ஆதினத்தில் சாவைபிராரதர்கள் கிளிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பிரதிநிலமும் அவர்களால் புரணப் பிரசங்கங்கள் செய்யப்படுகின்றன. சாவைபிரசங் கங்கள் செய்வதற்குக்கூடும். சாவைத்துக்கூடும் துரத்திக்கூடும் எங்கே மகாசாடு நடத்தாலும் ஆதினத்தின் பிரதிநிலம் செய்து நடத்தினவக் கிறார்கள். திருக்கணையூர் கடைபெற்ற "மேல் கண்டால் சாத்திரமகாசாடு", "சென்ற சாவை சித்திரத்த மகாசாடு" நடத்தினார்கள். "பழனித் திருப்புகழ் மகாசாடு" இவையெல்லாம் ஆதினத்தார் வேண்டிய உதவிகள் செய்கிறார்கள்.

சாவையெடுத்ததற்கும் சாத்திரத்திற்கும் புத்தகம் அளித்த மேல்கண்டாசின் பெயரால் 1941-ல் ஒரு மகாசாடு தருமபுரத்தில் மிகவிமரிசையாக நடத்தது. சாவைத்திரத்ததும்பிராரம் ஆதினத்தார் பந்தால் கிளப் பிரகாரம் செய்கிறார்கள். இதற்குச் சோத்திரமாக ஓர் அரங்கிசியம் அவசியம் என்பதை அறிந்து நடத்தி வருகிறார்கள். ஆதினப் பிரகாரங் கள் எல்லாம் அங்கேயே அரங்கேற்றன.

உதாரணமாக கோவை சி. கே. கம்பிரமணிய முதலியார் பதிப்பித்த சேக்கிழார் பெரியபுராண மூலம் உதாரணம் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். சாவை சித்திரத்த சாத்திரம் மூலம் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அதில் சிவப்பிரகாசம் ஆங்கே கோழிபெயர்ப்பு பிர கரிக்க ஏற்பாடாகி வருகிறது. சாவை ஆதல்கள் வெளியிடப்பட்டு வேண்டுமொரு இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன.

விருத்தினர் வீடு

ஸ்ரீ ஜம்புலாதன் தமிழில் எழுதிய 'யஜு-ர் வேதம்' ஸ்ரீ ஆர். கே. விஸ்வநாதன் எழுதிய 'ஒளிவும் ஒய்வும்', ஸ்ரீ பி. ஜி. கம்பிரமணிய ஸ்ரீ எழுதிய 'தமிழர் கருங்கொழுத்துத் தற்போதின' முதலிய பல நூல்கள் ஆதினத்தின் பொருள் உதவி பெற்று வெளியாகி எழுதினன. இன்னும் கைவத்துக்கும் தமிழுக்கும் பொருளுதவிசெய்து பல நூல்கள் வெளியிடத் தயாராகவுயிருக்கிறார்கள்.

நூற்றுக்கணக்கான கையப் பிரசாரகர்களைத் தயார்செய்து விடுவதோடும் விவரிக்காமல் விளக்கவேண்டுமென்பதுதான் மகாசகீதானத்தின் இலட்சியமாகும். அதற்காகப் பல தமிழ்ப்பண்டிதர் களுக்குத் தேர்ந்த ஆதரவிலிக்கப் பெரியோர்களைக் கொண்டு கீதாந்த பாடல்கள் கட்டத்தொழுகிறார்கள். இவையெல்லாம் அதன் விளைவாக கையப் பதிர் வளர்க்கவே, தேவாரப் பாடல்களும் விவகையப் பாடல்களும் துவங்கப்பட்டன. மாணவர்களுக்கு எல்லா இனம் வாதிகளுடனும் கணி பரிந்துரைப்பட்டு வருகிறது. வேதம், ஆகாயம், திருமுறை, ஆகியும் மற்ற எல்லாப் பொது ஆதிஷ் பாடல்களும் பொதிக்கப்படுகின்றன. இம்மாணவர்கள் வெவ்வேறு விளக்கக் கண்காட்சி பிரகாசிக்கச் செய்யார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

புத்தகங்களை

ஆதினத்தின் புத்தக நிலையத்தில் ஆயிரக்கணக்கான தமிழ், தெலுங்கு, ஆங்கிலம், வட, மொழிப் புத்தகங்கள் இருக்கின்றன. கைவ சமயத் தைப்பற்றியும், ஹிந்து வேதாந்தம், வைணவம், மூலநியம், கிரிஸ்தவம், பௌத்தம் முதலியவற்றைப் பற்றியும் உலக அறிஞர்கள் எழுதிய புத்தகங்களை அங்கே காணலாம். இந்நூல்கள் எல்லோரும் படித்துப் பயனுடையபடி ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது.

ஆதின நூல்களையுட்கு அடுத்தபடியாக வைத்தியோர் கோவிலில் ஒரு பெரிய நூல்களையும் இருக்கிறது. மற்ற தேவதூதர்களினாலும் நூல்களையும் இருக்கின்றன. மேற்கொண்டும் அபிவிருத்திசெய்ய முயற்சிசெய்யப்பட்டும் வருகிறது.

சமூகசேவை

எந்த மதந்தாபனமும் மதச்செய்வத்திற்குப் பாடுபடுவதுடன் கிந்து விட முடியாது. சமூக சேவையான அருளுக்கிய மானதாரும், சமூகசேவை என்ற திரையறையில் ஒளித்துக்கொண்டு பல மததாபனங்கள் வேலை செய்து வருகின்றன. உண்மையான சமூக சேவை செய்வதும் இம் மடாலயம் பத்திரமூட காலமாக முயன்று வருகிறது. குடிவட்ட சமூகமும், போன்ற மதத்தான கட்டிடங்கள் ஏற்பட்டபொது ஆதினம் விவரான வேலைக்கு பொருளுதவி செய்தது மக்கள் புலவாறு, பஞ்சத்தாலும் அங்கியுறப்போது ஆதினம் தன் கடமைகளைச் செய்து தவறவில்லை. மென்னத்தால் தனக்கும் மக்களுக்கும் விடுவட்டப் பொருளுதவி செய்கப்படுகிறது. குடிதன்னார் வாதியிலாத ஹரிஜனச் சோகனில் கலாதார வாதியான இனதுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்படுகிறது. சாலை ஓரங்களிலுள்ள குளங்களை அகற்றுகிறது கத்தம் செய்து புத்ததூதர்கள் கட்டியிருக்கிறார்கள்; கட்டியும் வருகிறார்கள்.

ஆதினத்தின் உதவிபெற்ற பொதுஜன மததாபனங்கள் கலாக்கில் அடங்காதவை. குடிவிகாணம் குடிவிகாணச்சங்கம், தஞ்சை விவசாயச்சங்கம், திரையகல்வாரங்கள் உந்தவகையிட்டி முதலான பல மததாபனங்கள். தஞ்சை சாணவதியகால் நூல்களையுட்கு புனருத்தாரணத்திற்கு பெரும் பொருள் அளித்ததுடன் அதற்கு ஒரு பொருக்காரகவும் இருத்துவருகிறார்கள்.

தஞ்சையுள்ள கலாசாலை மாணவர்களுக்கு ஆதினம் உபகாரச்சம்பளம் அளித்துவருகிறது. ஏறா மாணவர்களுக்குப் புத்தகங்கள் வாங்கி வழங்கப்படுகின்றன. திருப்பதிக்குத் தேற்றிசெய்யப் புகைக்க எழுத்தின் ஆதரவில் கடைபெற்ற தேற்றிசெய்க்கலை மகாசகீதில் தமிழ்ப்பாடுகிக்கு ரூ. 1000 ன்க்கொண்ட

திருமுருகன் கோவில்

தஞ்சை ஆதின சாணவதியின் மூலம்

பண்டாரக்கட்டு

கொடுத்ததாயினர். தமிழ் இலவணச்சிக்கு ரூபாய் 10,000 அளித்துள்ளார்கள். சென்னைத் தமிழ்ச் சங்கத்துக்குப் பெருங்கி அளித்துப் போலிகர்களாக இருப்பினாலும் அதன் சார்பில் கடைபெறும் சைவ வித்தார்த்த வகுப்பிற்கு ஆதம் செலவையும் ஆதீனம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது.

பாரட்டு

மடவாயத்தாகக் கண்டு தரிசிக்க அவ்வப் போதும் அரசியல் தலைவர்களும், பிரமுகர்களும் வருகிறார்கள். பிரஞ்சித்திய கவர்னர் பான்யின் தன் குடும்பத்துடன் விஜயம் செய்தார். சர் பி. ஏ. ராஜன், டாக்டர் டி. எஸ். என். ராஜன், ஸ்ரீ எஸ். ராமநாதன், டாக்டர் ராஜா சர் அண்ணாமலைச் செட்டியார், குமாரசாஜா சர் முத்தையாச் செட்டியார், சர் ஆர். கே. சண்முகஞ் செட்டியார், ஸ்ரீ எஸ். முத்தையா முதலியார் சி. ஐ. இ. சர் ஆர். எஸ். சர்வா, திருவாய்குடி திவான் சச்சி வேரத்தம் சர் சி. பி. ராமசுவாமி ஐயர், டாக்டர் வரதராஜன் ஹவுடு முதலிய பல தமிழ்நாட்டுப் பிரமுகர்களும் ஸ்ரீ பி. கோபால் செட்டியார், ஸ்ரீ எம். என். ஆனெ முதலிய பல வடநாட்டினரும் ஸ்ரீ-ஸ-ஸ்ரீ மகாசக்திதானத்தாகத் தரிசித்துவிட்டும், ஆதீனத் திருக்கோயில்களை வந்து தரிசித்துவிட்டும், செங்கிருக்கும் சீர்திருத்தங்களைக் கண்டு, ஸ்ரீ-ஸ-ஸ்ரீ சக்திதானம் அவர்களின் வெருவாகப் பாராட்டி யிருக்கின்றார்கள். காஞ்சி காமிகாடி, பீடாதிபதி ஸ்ரீ சங்கராச்சாரிய கவாமிகள் அவர்களும் தமது புரத்திற்கு விஜயம் செய்து ஸ்ரீ-ஸ-ஸ்ரீ சக்திதானத் தின் சேவையைப் புகழ்ந்து பாராட்டினார்கள்.

தருமபுர ஆதீனம் செய்த சேவைகளுக்காகப் பத்தமணிகளும், அன்பர்களும், சைவர்கள் பலரும்

வாழ்த்துகளினாலும் பாராட்டின போதிலும், ஆதீனம் செய்வதென்று சேவைகளும் சாதிக்க வேண்டிய காலியங்களும் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. பத்தகோடிகளின் அன்பினாலும், அன்பர்களின் ஒத்துழைப்பாலும் அவற்றை யெல்லாம் சாதித்து இலட்சியத்தை அடைவும் என்பதில் என்ன சந்தேகம்?

சைவவித்தார்த்தம் ஒரு பொது சமயம். அது எவ்வா சமயக் கொள்கைகளையும் தன்னுள் அடக்கி அதற்கும் படிக்கொழுகக் உதவுவது காட்டி வந்து தன்னுடைய உயர்ந்த கொள்கை ரேவோங்க சிற்பது. அதைப் பரப்ப முன்வந்தவன் இந்த மடவாயாரும் எவ்வாப் பெருமைகளையும் தன்னுள் அடக்கித் தென்னுட்டிய் ஒரு பெரும் கவாக்கியவாக சாய நிலக் கனனாக உலக போதக பீடமாக ஆக்கப் பெருந் திட்டங்கள் போட்டு வருகிறார்கள் என அரிய யார்தான் மகிழ்ச்சியுறும் இருக்கவாறு.

தருமபுரத்திலும் இன்று தமிழ் நாட்டு மடவாயங்கள்க்கே. ஏன் பொதுவாக சமய நிலையங்கள்க்கே, ஒரு தமிழ் பெருமை உண்டாகியிருக்கிறது என்பது மிகையாகாது. இவ்வளவு சொல்வது அளவில் வாரும் பிரமிக்கத்தக்க சீர்திருத்தங்களும் அபிவிருத்திகளும் செய்து பெருமை கொடுத்த ஸ்ரீ-ஸ-ஸ்ரீ மகாசக்திதானம் சீர்திரி வாழ்க! வாழ்க அம்மடம் !! தருமை வெங்க !!!

தருமபுரத்தில் ஓர் தடவடி

காட்டுப்பாம்பு மிகவும் கட்டுப்பாடு உண்மையாம். அக்கிராமத்தில் சதாவிட ஆய்வு இட்டது சட்டம். ரொம்ப பொது விஷயங்களில் அவர் சொல்லுவதைக் குடிபாசனங்கள் உட்பட எல்லோருமே கேட்பார்கள். அவர் கிறிஸ்தோவோடையோடு தான் மட்டார்கள். இவ்வளவு ஒத்தமைபான ரொம்ப தெற்கு கட்டளைகள் காணவே முடியாது. அந்த ரொம்பதாருக்கு ஆதம் திருப்பதியும் ஏராளமாக உண்டு. அவர்கள் ஐமா கூடி விட்டார்களானால் தங்கள் ஊரில் பெருமையைப் பற்றி ஓயாமல் பேசுவார்கள். "காசத்திற்குக் காட்டுப் பாம்புதான் பொதுவாது; இவ்வளவு கட்டுப்பாடு எங்குமே இராது; ஆராம் சிவமம் ஐயந்தி" என்றெல்லாம் பேசுவார்கள். இவ்வளவு ஒழுங்கான ரொம்பத்தில் ஒவ்வொரு குடும்பத்தாருக்கும் தங்கள் குடும்பத்தைப் போல் சிலம் சிறப்புமுள்ள குடும்பமே வேறு கிடையாது என்ற எண்ணமும் உண்டு. ஆனால் அதை மட்டும் வெளிப்படையாகச் சொல்லிக் கொள்ளுவதில்லை.

இந்தக் கிராமத்தில் கணேசம்பர் குடும்பம் வெகு கட்டுப்பாடானது. அவர்கள் அண்ணன் தம்பிகளை காதுபேர், ஓரே குடும்பம். கணேசம்பர் ஸ்தத்தவர். வெகு கண்ணப்பரான பேர் வறி. வற வறப்பே கிடையாது. "குல்" என்னும் "குல்" என்பார். அவருக்குத் தெரிந்த இரண்டொரு இம்மீஷ் பதங்களைச் சமயங்களில் பிரயோகம் பண்ணுவதில் அவருக்கு ஆகை. அவரிடத்தில் எப்பொழுதும் கொஞ்சம் பங்கதான். குடும்பத்தில் வாரும் குக்கியோன விஷயங்களில் கணேசம்பரை ரொண்டே கேட்காமல் ஒன்றும் சொப்பிடுதில்லை. கணேசம்பருக்கு சிவபவம் உண்டு என்பதுடன் கொடுக்கல் வரங்கதும் உண்டு. அதில் வெகு கண்ணப்பு. கட்டியில் ஒரு கைபாக்கட்டத் தன்னைக் கொடுக்கமாட்டார். அவர் கணக்குப் புத்தகங்களைப் பார்த்தாலே கடன் வரங்கவேறுமும் போல் ஆகை ஏற்படும.

ரொம்பக் கட்டுப்பாடு கொஞ்சமும் கடினங்கட்டாதே என்பது கணேசம்பரின் கோக்கம். கடன் வங்கினைப் பார்த்துப் கைபா மாற்றிக் கட்டுப்பாடு கொடுக்கவேண்டும். எல்லோரும் பேசியோசிடம் மரியாதையாகக் கட்டித் கொள்ளவேண்டும். கவின் முதலாளிகள் எவரும் சடு பட்டக்கூடாது. அச்சதப்ப காய்க்கர் காவத்தில் ஊர் எப்படி இருந்ததோ அப்படியே எப்போதும் இருக்க வேண்டும்—இதனால் அவர் கோக்கை.

இந்த கிராமமயில் அவருடைய பக்கத்து வீட்டு ராமசாமி அப்பரின் பெண் விஷயமாக ஊரில் அருவருப்பு ஐயத்திற்கு இருந்தது என்றால் அது ஆச்சரியமில்லை. அறிதும், ஸ்க்கியோக கணேசம்பருக்கு வெகு கார்ப்பு. அவரின் பற்றிப் பேசக் வந்தால் மேல் பெண்ணைச் சாப்பிடுகிறவர்போல் முகத்தை வைத்துக் கொள்ளுவார். அந்தப் பெண் பண்ணின் பாவம் என்னவென்று கேளுங்கள்.

2

அருவருப்புக்கு முதல் காரணம் அவன் பெயர். மேம்பு அப்பாக்கதும், கிராமங்களும், காமாட்சி கதும் தாண்டவனாரும் அய்யரின் மேனதை பெயரால் கேட்கவும் வேண்டுகிறார் "கிராமக்காரி மாநிசி பெரைப்

பார், பெரை ரீ" என்று பெண் பிள்ளைகள் பேசுவார்கள். மேனதைக்கு ஆதரில் வைத்த பெயர் கீழிட்டி. அவருக்கு ஒரு தங்கை இருந்தாள். அத்துடன் அவளை 'மேனக்கா' என்று அழைத்த வந்தார்கள். அவள் சிறு பெண்ணும் இருக்கும்போதே அவள் தாயார் இறந்து போனாள். அதன் பேரில் ராமசாமி அப்பர் மறு விவாகம் செய்து கொண்டார்.

மேனக்கா பட்டணத்தில் தன் தாய் மரணம் விடமுற்புப் போய் இம்மீஷ் படிக்கத் தொடங்கினாள். பிடிப்பும் கண்ணு வந்தது.

இண்டர்மீடியேட் முடிந்தவுடன் அவள் மேடிக் காலேஜில் சேர்ந்தாள். பெயரை 'மேனக்கா' என்று மாற்றிக் கொண்டாள். பரீட்சைகளில் தேறினாள். கடைபுகட பாவனை முதலியவற்றைப் பற்றி கார் சொல்வ வேண்டியதில்லை. சிவகோ கிரகத்துக் கொள்ளலாம். இதைப்பெயர்வார் பரீட்சைப் பரீட்சைக் காட்டுப் பாம்புதான் குடும்பம் கொண்டு வந்தது கரிச்சம். ராமசாமி அப்பரை சோத சோம் இல்லை, ஐரதைய விட்டே தன்னை வைத்திருப்பார்கள், தன்னை வைக்கவில்லை என்று அதற்கு இரண்டொரு காரணங்கள் உண்டு. ராமசாமி அப்பர் அப்பாவி என்பது. மேலும், அவருடைய இளைவன் பாவமுத்தத்தினிடம் ஊராருக்கு வெகு பட்சம். அந்த அம்மான் மேனதை கேட்ட கேட்டைக் கிரகத்து உருவாவார். "முத்தானின் பெண்ணு விருந்தாவேன்? அப்பம் அபிமானமும் விருமா?" என்பான். மேனதையில் பவிசை ஊராசிடம் சொல்லிக் கொள்ளி வருகிறவாள். இத்தனும் அவனிடம் ஊராருக்குக் கொஞ்சம் தாட்சண்யம்.

பொழுது போகாத நேரங்களில் பெண்கள் மேனதைமயப் பற்றி கம்புபிசா ரணமாகப் பொழுதுபோக்குவார்கள். ஆன் பிள்ளைகள் தங்கள் கட்டடங்களில் காலம் கேட்டுப் போனதைக் கிரகத்து வருகிறவர்கள்.

மேனதை இவர்களுக்குப் பிம் வரங்கையனல்ல. கவின் காரிகை முற்றின் பெண்களில் சிலர் அடக்கமாக இருப்பார்கள். சிலர் ராங்கியோம் இருப்பார்கள். மேனதையிடம் அடக்கமும் கிடையாது; ராங்கியோம் கிடையாது. கொஞ்சம் விளைவாட்டுத்தனம் மட்டும் உண்டு. கிரகத்து மூகம். அகன்ற கண்களில் விளைவாட்டும் பிரகாசம் தோன்றிற்று. மேனதையின் பேச்சில் மயங்காதவர் வாரமே இருக்க மாட்டார்கள்.

இந்த வித்தியில் மேனதை கண்ணட தேசத்து ராயர் ஒருவரைக் கவியானம் செய்து கொண்டாள் என்றால் கேட்கவும் வேண்டுமா? கட்டுப்பாம்பு அல்லோக கலிமோஸப்பட்டது. இந்தத் தகவல் கிடையாதுடன் ரொம்பதார் அவர்கள் கபாவத்திற்கு தேற்றியோக்கியானம் செய்தார்கள். சிலர் "சில சில" என்று சொல்லித் தலைமீல் கையை வைத்துக் கொண்டார்கள். காவபுகள் வாயில் வந்தபடி திட்டினார்கள். பாவஞ்ஞாயப்பர் வெளியில் தலைகாட்ட முடியவில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டு விடு விடப்பட்ட திரிந்து கோவிலிலும் குளத்திலும் தன் திராக் குறையைத் தேறிவப் படுத்திக்கொண்டு ஊரார் அனுதாபத்தைப் பெற்ற வண்ணமாய் இருந்தாள். கணேச அப்பர் கண்களிலிருந்து கோபம் போறி பந்தாய்.

ஊரார் பேசி வெளியே? கணேசம்பர் கண்களில் போறி பந்ததென்ன? கவியானம் ஆனது ஆகிவிட்டது. கண்களில் அனலும் ஒங்கிற்று.

3

புல வகுப்புகளாகக் கணெசம்பகுக்குக் காசி வாத்திரை போட வேண்டுமென்று இருந்தது. அது அவர் குவாராரும். அவர் முன்புள்ளும் தவறாமல் கவசாலுனம் செய்தார்கள். கவசிராத்தலும் செய் தவர்கள். கணெசம்பகுக்கு, தாம் எதுவும் பாயம் செய்ததாக எண்ணியும், தமக்குத் தெரிந்த மட்டில் தமது வாழ்க்கை நீரமையான வாழ்க்கை மென்று அவரு டைய எண்ணம்! ஆறிலும் தெரியாமல் ஏதேனும் பாயச் செயல் செய்திருக்கக் கூடும் என்ற சந்தேகம் அவருக்கு இடைவிடையே தொடர்ந்தும். எவ்வாறறிந் தும் காசிக்குச் சென்று கண்களில் கிணுனம் செய்தால் உத்தமம் என்று நினைத்திருக்க வேண்டியது.

காசியில் முன்று மாதம் காலம் செய்தார். அவ் குடில் கூட அவர் சமீபாரம் பருவத்ததம்மாலும் அவர் பெண் மல்களமும் இருந்தார்கள். பிரதி தினமும் பஞ்ச கங்கா கிணுனமும் மணிகர்ணிகை கிணுனமும் செய்து விடுவெனவா தரிசனம் அன்னபூரணி தரிசனம் முதுவி யவை செய்து திருப்புகாரமாகக் காலம் கழித்தார்கள்.

அவர்கள் ஊருக்குத் திரும்பும் சமயம் நேசமே அல்லலாக கவலையடைபட்டுக் கிடந்தது. காசியிலேயே கொஞ்சம் கவலாம். வறி யெல்லாம் அம்மக்களமாக இருந்தது. கலகக்காரர்களின் செய்கைகளில் இருப்பது பாதகங்களுக்குக் கடு விதிவிடப்பது ஒரு அம்சம். கணெ சம்பகு அவர் குடும்பத்தாலும் காசியை விட்டுப் புறப் பட்டு இரண்டு கால் வரை கண்களியமாகவே பிர யணம் செய்தார்கள். இட கெடுக்கடிவையத் தவிர வேறு இடங்கூடும் இல்லை. சென்ற மாகாணத்தை கெடுக்கி வரும்போது ஒரு விபத்து நேர்ந்தது. மல் னாப்பிர் விட்டதுக்குச் சரியம் தண்டவாளங்கள் பெயர்க்கப்பட்டுக்கொண்ட ரயில் சார்ந்தது. முன்னும் இருந்த வண்டிகள் மட்டிர் என்று பாவத்தின் இறங்கி விட்டன. ஊன்களுக்கு ஏராளமான சேதம். சிலர் இறந்தே போய் விட்டார்கள். சிலர் இசக் கெட்டாக மாட்டிக் கொண்டு கை கால்களை இழந்தனர். பல குக்குப் பலமான காயங்கள் ஏற்பட்டன. கணெசம்ப் பகுக்கு மண்ணடையில் சரிவான அடி. தலை போத்துப் போய் ரத்தம் பிரிட்டு வந்தது. அவர் பெண் மல்களத்திற்குச் சிலவற்றைக் காயங்கள் ஏற்பட்டன. பிவத்ததம்மாலுக்குத் தெய்வாஜனமாக ஒரு நேம் காலம் கூடக் கிடையாது.

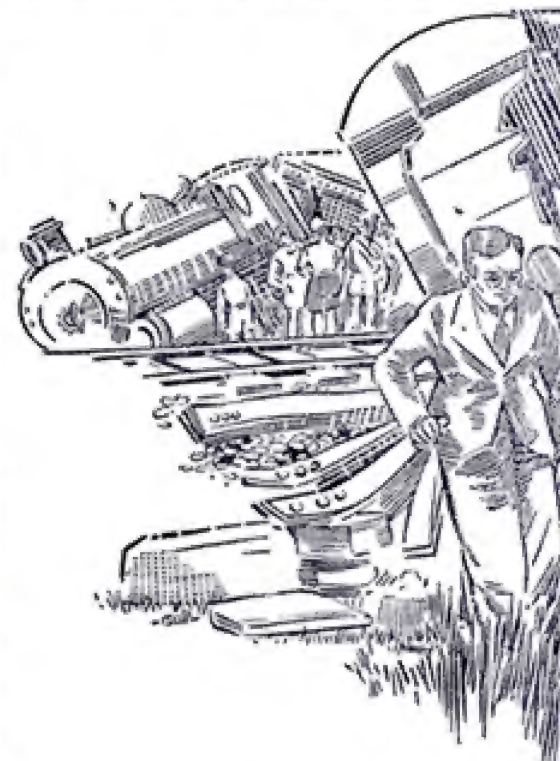
அச்சமயம் அங்கே காலமடைந்த பிரயாணிகளுக்குக் குச் சிவிகை செய்வ வந்திருந்த கையத்தியர்களில் மெனகை ஒருத்தி. அவளக் கணெசம்பகுக்காவது அவரது சமீபாரத்திற்காவது அடையாளம் தெரிய வில்லை. மல்களம் பத்திரிகைகளில் பல சந்தர்ப்பம் களில் மெனகையின் படத்தைப் பார்த்திருந்ததால் கூட்டுன தெரிந்துகொண்டாள். மெனகையும் இவர்களை அடையாளம் தெரிந்துகொண்டு அன்புடன் விசாரித் தான். பிவத்ததம்மாலுக்கு அப்பொழுதுதான் உயிர் வந்தது. மெனகையை இதனைக் கட்டிக் கொண்டு "அம்மா! உங்களைத் தெய்வத்தானடி. கொண்டு வந்து விட்டது. இந்தக் குழந்தையைக் காப்பாற்றடி! இருவ குக்கும் ஏதாவது செய், நீ கங்கு இருப்பாய்" என்று மனதார முன் கூட்டியே வாழ்த்திக் கதறினாள்.

மெனகை இவர்களை ஆகவாசப்படுத்தித் தன்னு டைய காசிய்தன் பங்கனாவிற்றே அகழ்த்துச் சென் றாள். காசிய் போகும்போதே கணெசம்பகுக்கும் பாரி உயிர் வந்துவிட்டது. பங்கனாவில் இறங்கியவுடன் அவர்களுக்கு ஏதுமணம் கொண்டு காசி கொண்டு கணெசம்பகுக்குத் தலைக் காலத்தைச் சுத்தம் செய்து 'போலிக்' தெளித்து, மிகுதுவான பஞ்சகத் தாரான

மாக கையத்து, சுத்தமான துணிவைக் கொண்டு 'பாண்டெஜ்' செய்தான். காலம் ஆறிவிட்டதாகவே கணெசம்பகுக்குத் தெரந்திவிட்டது. மல்களத்திற்கு மட்டும் ரயில் குறுக்கேயிருக்கும் பயத்தினாலும் வயிற்றில் வேதனை ஏற்பட்டது. வந்துவிட்டது கவலை மறுபடி யும் பிவத்ததம்மாலுக்கு. மெனகை அவர்களுக்குச் சமாதானம் சொல்லி மல்களத்திற்கு வேண்டிய மிடுக்காகளைக் கண்ணால் கருத்துமாகப் பார்த்தான். இரண்டு தினங்கள் கழித்து மல்களமும் பிரசவித்தாள். அழகான ஆண் குழந்தை பிறந்தது. கணெசம்பகுக்கு ஆனந்தம் தாங்க முடியவில்லை. பிவத்ததம்மாலின் முகம் மலர்ந்து பல் வரிசையாகவே காணப்பட்டான். அவன் அச் சமயம் மெனகையை வாழ்த்திய வாழ்த்துக் களுக்குப் பலனுண்டாகுமானும் மெனகைக்குக் கணக்கிற் கெட்டுக்காத மல்கள் பிறந்து அவளும் அவள் புருஷனும் கவிஷகம் முடியும் வரையில் தீயித்திருப் பார்கள்.

4

முன்று மாதம் வரையில் அவர்கள் மல்காப்பூரி வேயே மெனகை விட்டில் தங்கி இருந்தார்கள். குழந் தைக்குப் புண்ணியாகவாசனம் ஆனதும் வேறு தூதகக் குப் போகவான வேற மாதிரியாகக் கொஞ்சம்

தூதக காண்பித்தார் கணெசம்பர். "கூடுகூடாத" என்று திராசரித்து விட்டான் மெனகை. அவன் புருஷ னும் அவர்கள் ஆவித என்னமே கையத்துக்கொண்டக் கூடாத என்று உண்கமையான விசயத்துடன் சொன்

ஞர். கணேசம்பரம் அந்த எண்ணத்தடி அடிபுடன் விட்டுவிட்டார்.

மூன்று மாத காலம் அவர்களுடைய வாழ்க்கை வெகு இனிமையாக கடந்தது. மோனகையின் பங்காளி தெய்வோகம்போல் இவர்களுக்குத் தொன்றிற்று. பங்காளனவர் சுற்றி அழகிய பூங்கொட்டம். அதில் மலர்ந்த புஷ்பங்களின் எடுத்து கணேசம்பரவருக்கு உற்சாகத்தூடன் பூக்கொண்டார். இந்தமாதிரி புஷ்பம் கமழ மிராமத்தில் கிடைக்கவில்லையே என்று சொல்லுகொள்வார். சமீபத்தில் துவக்கத்திராயில் அடிக்கடி மூன்று மாதம் போவார்கள். போகவர மோனகை 'சார்' கொடுத்ததுடன் சில சமயம் தாழும் போல் மூன்று மாதம் கவாயி தரிசனம் செய்துவருவான். கணேசம்பர போஜனம் பிரியர். மோனகை விட்டால் விதவிதமான போஜனம் கிடைத்தது. கணேசம்பர கணக்கும் கட்டுப் பாடும் சார்பாட்டு விஷயத்தில் பிரயோஜனப்படவில்லை. மோனகையிடம் அடிக்கடி ஜீரணத்திற் கொடுத்தாலும் மருத்துவனும் வாய்க்கிச் சார்படுவார். மாலை நேரங்களில் கிணியாவிற்கு மோனகை இவர்களை அழைத்துப் போவது வழக்கம். கிணியாவில் அவருக்கும் அவர் மனைவிக்கும் மோகம் ஏற்பட்டுவிட்டது. கிணியாவில் பார்த்ததை கெளரவம் இருவரும் சொல்லிச் சொல்லிச் செல்பார்கள். மோனகையின் புருஷனுக்கு கமழ கட்டுப் படங்களில் அவ்வளவாகப் பிரத்த

மில்லை. ஏதேனும் இவ்விஷயம் படங்கள் வந்தால் போல் பார்ப்பார்.

கிணியா பரக்க வரும் தன் கிணியாவின் மோனகை கணேசம்பரக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைப்பதன்ரு. "இவர்கள் எங்கள் கிராமம், பந்துக்கள், காலி வாத்திரா செய்து வருகிறார்கள்!" என்று சொல்லுவான். அவர்கள் அதை பகிர் கொடுத்தவுடன் கெட்டுப்போல் மூகத்தை வைத்துக்கொள்ளுவார்கள். மல்லாப்பூர் விபத்தில் மாட்டிக் கொண்டவர்கள் என்று சொன்ன தன்மேல் அதுதாபம் காட்டுவார்கள். கணேசம்பரக்கு அறிந்தி, மகாராஷ்டிரம், இவ்விஷயம் ஒன்றுமே தெரியாது. ஆகையால் மகிழ்ச்சி கவனத்துடன் சிந்து கொண்டு செல்பு, புண்ணகை முதலிய ஜாதகங்கள் தமது நிரூபணம் காட்டுவார். புருஷனின் மோனகை யுடன் சானகைப் பேசுவதும் புழங்குவதும் அவருக்கு அருவருப்பு உண்டாகவில்லை. "என்ன மட்டு மகிழ்ச்சி! எவ்வளவு விஷயம் சம்பந்தம்!" என்று புகழுவார். "என்ன குணம், என்ன மகிழ்ச்சி! பார்த்தாயா, புருஷன் என்னும் வாரிச் சாட்டுகிக்கொண்டு ஒருநிர்வீன சிங்கம்!" என்பார் மனைவியைப் பார்த்து.

அதற்குப் பங்கத்தம்மான், "இரண்டு வார்த்தை பேசிவிட்டால் உங்கள் கண்கள் கம்மா விட்டு விடுவார் கிணியா!" என்று பதில் சொல்லுவான்.

"வெறும் கீனாடகக் கட்டுப்பெட்டிகள் தானேடி. படிச்சக் கிடிச்சிருந்தானே விஷயம் தெரியும்? காது ஊர் போய் காணவும் பார்த்தானே தெரியும்? வெறும் மண்டுகோசம்" என்று கணேசன்யர்.

"என்னைமோ மாப்பிள்ளைக்கு இந்த மாநிலி பட்டணங்களிலே வேலைவாணும் தேவலை. திருவாளாரும் திருக்கோடியுக்கும் என்ன வேண்டியிருக்கு" என்று அந்த அம்பாள் சொன்னாள்.

கணேசன்யர் தன்மையத் தாழ்த்திக்கொண்டு "உன் மாப்பிள்ளைக்கு அவ்வளவு சமத்துப் போதாது" என்று என்னைவாத்தியம் சொன்னார்.

அச்சமயம் மங்களம் குழந்தையுடன் வந்தாள். குழந்தையைப் பிடித்ததன்மையிலும் கொடுத்தாள். அதை அம்மாள் கொஞ்சிக்கொண்டு "இவளைச் சிலைக்கு அனுப்பறேன். ஐ. வி. எம். பரீட்சை கொடுப்பாள்" என்று.

"என்மாம் பகவான் இருக்கார்" என்று கம்பீரமாகச் சொன்னார் கணேசன்யர்.

பகவான் மட்டும் இருக்கிறதான் குழந்தையும் ஆவுடல் இருந்தால் சிலைப் படிப்புக் கிடைக்கும் போலத்தான் அச்சமயம் தோன்றியது.

காட்டுப்பாம்புக்கிருந்த கணேசன்யருக்குக் கடிதம் வந்தது. போட்டது போட்டபடி கெட்டுத்தென்றும் காணாமல் போய்விட்டது. திருவி விவரமென்றதும் கணேசன்யரின் மூத்த குமாரர் எழுதினார். அதன்மேல் கணேசன்யர் ஊக்குப் புறப்பட ஏற்பாடு செய்தார்.

5

கணேசன்யர் குடும்பத்தாருடன் ஊக்குப் புறப் பட்டார். வழியெல்லாம் மெனக்கையப் பற்றிய பேச்சுத்தான். என்ன குணம், என்ன மரியாதை, என்வளவு வந்த பரிசு என்று புரந்தார்கள். "என்ன குடித் தனப் பாய்கு" என்று பிடித்ததன்மையப் புரந்தார்கள். மெனக்கையப் புதுறுகைய குண விசேஷங்களைச் சொல்லிச் சொல்லிச் சந்தோஷப்பட்டார்கள். ஜாதி வித்தியாசமாகத் தோன்றிய இவ்வளவு என்று.

காட்டுப்பாம்பு வந்த சேரித்தவுடன் மொத்தம் எவ்வளவும் எதிர்கொண்ட கைத்தாள். காணாமல் போனவரைக் காட்டினும் காணாமல் போனவரைப் பார்ப்பது விசேஷமல்லவா? அவரும் குறைந்தவர்கள் சாட்டாங்கமாக எல்லாரும் செய்து ஆசிரியைத் பெற்றார்கள்.

தங்கள் காசி போய்வந்த வரலாற்றை யெல்லாம் கணேசன்யர் சமீபத்தாய்வுச் சொன்னார். ரயில் விழித்ததில் தப்பி வந்ததாகக்கேட்டு ஊரார் சந்தோஷப் பட்டார்கள். மன்னாப்பிர் சமாசாரங்களையும் கணேசன்யர் சொன்னார். மெனக்கையக் குடும்ப போக வேண்டியதைப்பற்றி உற்சாகமாகப் பேசினார். மொத்தம் பெரும்பாலான மெனக்கையக் கேட்டுக்கொண்டார்கள். இரண்டொருவர் விட உணர்வுகள் கிடைத்தார்கள். விஷயங்களை மனதில் வாய்க்கிக்கொண்டு அதன்மேல் குறியற்றவர்கள்போல் பேசின மாற்றினார்கள்.

மெனக்கை மந்தோத்திரத்தைக் கேட்டு பாலகுஜரம் பால் மூவாய்க்கட்டையை இடது தோள் பக்கத்தில் இடித்துக்கொண்ட இடிக்கைய ரயில் சாங்கத்திலே கணேசன்யருக்கு ஏற்பட்ட காயத்தினால் பலவாசையும் ஏற்பட்டுவிட்டது என்று பண்பட்டகூடியதாக இருந்தது. "ஜாதியாம், கட்டுப்பாடாம், ஊக்குப் பெரியவாராம்" என்று ஏகிக் கண்காணித்தான்.

6

தூது காட்டன் சொன்னான். சந்திர மெனவீச்சா தீவிரதர வாயாடி சேஷம்யர் கேட்டார்.

"என்ன தீவிரதர, மெனக்கையம்மாட்டில் கணேசன்யருக்கு ரொம்ப அபிமானம் ஏற்பட்டுப்போச்சே!"

"அது மட்டும் இல்லை, தீவிரதர! அவர் மாநிலியே படிச்சப் போயிட்டாப்போய் இருக்கு. பார்த்தீர்களா மக் கனம் கட்டிக்கொண்டிருக்கிற புடையவர! பந்த மூழ்கட்ட இவ்வளவாம்!" என்று விந்தகித்தார் வெங்கடசாமையர்.

தீவிரதர புதிர் பித்தார்.

"எங்க தொஷம்பா, பகவான் சொல்லியிருக்கிறதே!" என்று தீவிரதர வாய்க்கித்தார் சொன்னார். "அப்பே இருந்த சந்திரமேசம் சங்கம் என்னாம் அந்த வேலை செய்யும். அந்த அமனியில் இத்தப் பட்டிக்காடு அத்தவாள் போட்டவாகத்தான் படும்" என்று.

இவர்கள் பேசிக்கொண்டிருந்த சமயம் கணேசன்யர் அவ்விடம் வந்த சேரித்தார். வாயாடி சேஷம்யரில் வெற்றிலை வாய்க்கிப் போட்டுக்கொண்டார்.

"என்ன, மாமா, மன்னாப்பிளியே வெற்றிலை என்மாம் எப்படி, கன்னுமிருக்குமா?" என்று கேட்டார் வாயாடி சேஷம்யர்.

"கன்னுமிருந்த காசமாய்ப்பாச்சு. வெற்றிலையா? வாகுமிலை" என்று கணேசன்யர்.

"பித்தேன என்னமா அப்பே இந்தனை காள் காவேஷம் பண்ணினீர்கள்!"

"கொஞ்சம் மொத்தம். போன இடத்திலே இத்தளம் பார்த்த மூடியுமா?"

"மெனக்கை வெற்றிலை போடறதில்லைமா?"

"அவ்வளவாய்ப் போடக்கூடாது. ஆனால் ரொம்ப விவகாரம். அதிலே என்மாம் குறைச்சலாம். என்ன என்னுதம் எம்ம ஊராகுமா?" என்று கணேசன்யர்.

"என்ன, மன்னாப்பிளியைப்பற்றி செய்த மந்தோத்திரம் கணக்கு வறக்கு இல்லாமல் இருந்ததே? இதுக்குள்ளாக இப்படி மாறிவிட்டார்களே!" என்று விவரத்தாப்போல் கேட்டார் வெங்கடசாமையர்.

"அந்த ஊர் அதன் மட்டியே எல்ல ஊர்கள். மெனக்கையும் அவன் புதுஷும் பரம விவகாரமாகத்தான் கட்டித்தார்கள். இருந்தாலும் காட்டுப் பரம்பு கடை யருமா?"

"என் அப்படிச் சொல்வீர்கள்?"

"ஊர் பெரிய ஊர்கள். ஆனால் ஆராம் எப்பேத கெட்டபாது. வயதும் வரப்பும் தெரும் திருவாளும் இந்த மாநிலி என்மாம் யருமா? காணெல்லாம், திருப்படி, வாயாடி தரிசனம். இந்த ஊர் மாநிலியே வேறே. ஊர் வந்த பிறகுதானே எல்ல உயிர் வந்தது!" என்று மனதாரச் சொன்னார் கணேசன்யர்.

வாயாடி சேஷம்யர் தீவிரதர விஷமமான பார்த்தவருடன் பார்த்தார். தீவிரதர புன் கிழிப்புடன் பதில் சொன்னார்:—

"எங்க விசேஷம், அப்பா! எப்போதும் அக்கொக்கு இக்கொத்தான் பரிசை. மெ காள் போகட்டும்; இத்தப் புன் தகாக்குச் சமாணமாகுமா என்று கணேசன்யர் பாடுவார்."

தந்தி: "ஆர்ட்" திருச்சி.

Tel: "ART" Trichy.

எமது தொழிற்சாலையில்
நுதன முறையில்
தயாரிக்கப்பட்ட

வைரங்கள்

Regd. TRADE MARK

“ஆர்ட்” ஸ்பெஷல்

ஆபரணங்களுக்கு
மிகச் சிறந்தவை.

தோடு கால் வரை 1க்கு ரூ. 1- 2-0

பேரீ கால் வரை 1க்கு ரூ. 0-14-0

எமது பாக்கெட்டுகள் ஒவ்வொன்றும் சீக் செய்யப்பட்டது.

திருச்சி ஆர்ட் டைமன்டோர்க்ஸ்

130, பெரிய செளராஷ்டிர தெரு, திருச்சி இப்பள்ளி.

மணி பவனம்

Head Office: பெரிய தெரு, கும்பகோணம்.

திருப்தி நிச்சயம்

எங்களுக்கென்றே கொள்ளேகாலம்
முறுக்குப் பட்டில் பலவித புதுக் கலர்
களில் நவீன பார்டர்களுடன் தயாராகி
வரும் 12, 16, 18, 19 முழம் பட்டு
சேலைகளும், கராச்சி, பனாரஸ் சேலைகள்
புது பார்டர்களுடன் புதிய Design
களில் சேலைகளும் மற்ற ஜவுளி தினுசுக
ளும் ஒரே விலையில் மலிவாக கிடைக்கும்

V. N. சுப்பிரமணிய அய்யர்

ஜவுளி வியாபாரம்

277, ராஜ விதி :: கோயமுத்தூர்.

N. B. வேலுடி ஆட்டிங் களெத்து V.P.யில் அனுப்பப்படுகிறது

சௌந்தர்யத்துக்குத் தான் என்ன சக்தி, என்ன மதிப்பு இருக்கிறது! அதைப் பெற்றவர்கள் என்ன பெருமை அடைகிறார்கள்! அழகைப் பெறவும், அதைப் பெற்ற பின் காப்பாற்றிக் கொள்ளவும் சாதனங்களைத் தேடுவதில் ஆர்வம் என்ன? எழிலையும் தந்து அதைக் குன்றாமல் போஷிக்கவல்ல நிலைபெற்ற சாதனமாக ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் இருந்து வருகிறது மைசூர் சந்தன சோப்.

மைசூர் சந்தன சோப்
கவர்மன்ட் சோப் பாக்டரி, பெங்களூர்

“சேற்றித் தேற்றியே நீரடுக்கித் துறைகளிலே”

தொழியின் உய்த்துணர்வு

ஏனெனில் இவரும் அக்கம்,
யான்வழி வருவன் இவரும் அக்கம்;
நாத்தம் கண்ணி இவனொடு இவனிட
காத்த உன்மொடு கருதியது பிற்தே:

தம்முள் தானுள் போன்ற, தம்முள்
மதுமறைத்(து) உண்டோர் மகிழ்ச்சி போல
உன்மத் துன்மே மகிழ்ப;
மொன்றும் ஆடுப கண்ணி ஒனே

—சங்க காலம் பாட்டு.

☆☆
மீமதி சாந்தாவின்
நடனத் தோற்றங்கள்

வந்து விட்டது! வந்து விட்டது!!

மூல் பணமாக ரூ. 2-12-0 அதுமீதும் எவ்வித சேவையிதே தரப்படாது அதுமீதும்.

இரு மனமோடுகினிகள்

அகாது

மயானியை எற்றிய கோமான்

மீதான் அருகே

K. துரைராஜி அய்யங்கார் ந. க.

அகாது அருகேயுள்ள காவல்.

எந்த நாளிலும் இவ்வாறு விதிவிரதம் காட்டுவதெனும் இதைக் கூறுவது மிகையாகாது. இத்தொடரின், சத்திராணி இவ்விதப் பெயர்களால் தடைபெறும் விதி தரப்படும். ஆன் பெயர்களுக்கும், பெயர் அருகேயும் மாறுவது பெயர்களுக்கு மிகை ஒன்றாகாது. ஆனகன் குழந்தைக்குத் தான் ஊட்டுவது ஒத்திய அந்நிய சம்பவங்களும், மோசன் குழப்பமோடு, எக்கென், துப்த தாசு, மோசன், மோசன் இவர்கள் சேவையும் அனியாச கோவில்களும் தவறாமாதி சேவையும் திருத்திதும் சம்பவங்களும், துப்தியவருகடைய ரீததாட்டங்களும், ஊமை பெயர் அகியு மிகையால் பெறும் அடி உத்தரையும், இவ்வித தொண்டுகளின் மிகைகளும் மற்றும் விதிவிரதங்கள் துத்திக் கணக்கின் தாமிர மயாச சித்திரை உண்டாக்கும் விதமாக கற்பனா சத்திராச அநியாசத்தால் எழுதிய துப்தியும் தவன் இதுமே.

4-இவ்வித கல் பட்டத்துடன் மிகை ரூ. 2-8-0

மேலும் மூன்று கல்பிரதம் கணம்

கல் பட்டத்துடன் மிகை ரூ. 2-8-0

அதுமது தவறாமையே அந்நியவன்

கல் பட்டத்துடன் மிகை ரூ. 1-8-0

கடைக்குமிடம் :

ஸ்ரீ வானி விவசாய பிரதன், திருப்பாதிச்செட்டி.

அனைவரும் விரும்புவது அரகே!
அதற்கேற்ற அணிகலன் ஆடையே!

எங்கள் சேத்தத் தரையில் நோவு சேத்த படைத்த பாட்டி, குப்பாடம் பேட்டு, மயில் கண் மைனர் பேட்டு வேஷ்டி தங்க்களும், டவல்களும் கதேரி மல் பீணுகளும், கியாரன்ஷியுள்ள கடை மடவைகளும் நானாயமாகவும் விலை சகாயமாகவும் கிடைக்கும்.

ராஜா டெக்ஸ்டைல்ஸ்

கதேரி ஜவுளி வியாபாரிகள்

105, ஆதியப்ப நாயக்கன் தெரு

ஜி. ஏ. மதராஸ்

Sole Proprietor: T. SAMPATH

தக்தி விவசாயம்:—

ஆர். எம். எச். கார்பொரேஷன்

நெல் மிஷின் & இரும்பு சாமான் வியாபாரம்
கோட்டை ஸ்டேஷன் ரோடு, தெப்பக்குளம், திருச்சினாப்பள்ளி.

எங்களிடம் மிகவும் திடமான கைஸ் அகைசு, மசாலா மிஷின், சேய்க்கால் மிஷின் கார்பே மிஷின்களும் பெ மிஷின்களுக்கு வேண்டிய ஸ்பேர் சாமான் களும், எக்ஸ்டிக் மோட் டார்க்களும், ஆல்பஸ் டாஸ்பாக்கிஷன்களும், பம்பு, வைப்புகுப்பிடிக்க சாமான் களும், மெயின்சு களும், ஓர்க் ஷாப்புகளுக்குத் தேவையான சாமான் களும் சகாயமான விலைக்கு கிடைக்கும்.

பம்பு யிட்டுங்குதகளும், கிப்பேர் வேலைகளும் குறித்த கைத்தீம் செய்து கொடுக்கப்படும்.

வேளையூர் ஆட்டர்களை பிரத்தியேகமாகப் கவனிக்கப்படும்.

விலை விவரங்களுக்கு எழுதக் கொடுக்கிறோம்,

R. M. H. CORPORATION, TEPPAKULAM P. O. TRICHINOPOLY.

சீரும் சிறப்பும்

★

மோகனரி என்றும், கங்கையத்தார் சொல்ல வேண்டும். அவர் அதிர்ஷ்டத்திற்குத் தகுந்தார் போல் எட்டுப் பெண்ணும் எல்ல சீரும் சிறப்புமாய் வந்திருக்கிறார்! அப் பெண்ணிற்கு வாக்மி யிருக்கும் புனைவகள் எத்தனை திருகுகள் என்னென்ன புது மோதர்கள்! அவயிடமுள்ள கவாகரிகம் பொருத்திய புது ரக சோளங்களும், சமீக்கங்களும் பெரு ரோர். கிராமம் கிராசித் தாலோ மிகவும் மலிவு என்ற பதில். கங்கையத்தாரை எட்டுப் பெண் இப்பெரிப்பட்ட புனைவ குதலியவைகளை எந்தக் கடைமில் வாக்மிருள் என்ற யாராவதார் கிராசிக்காயல் இருக்க முடியும்? “பாபுலர் சுதேசி ஸ்டோர்ஸ்” என்ற கடைமில் பட்டதம் உண்டான சந்தோஷத்திற்குத் செல்பாரேன்?

கங்கையின் டிரைத்திரேகற் றழுவகள் — கிழப்பத்திற்
கேற் புனைவகள். சிறத்திற் தக்க கடை...

பாபுலர் சுதேசி ஸ்டோர்ஸ்

34, பைக்ராய்ட்ஸ் ரோடு

தருவனிக்கேணி

::

மதராஸ்

(டெலியோன் : 86220)

ஐ. எஸ். எஸ். ஐயங்கார் & கோ.,

17, விங்கி செட்டித் தெரு, மதராஸ்.

தந்தி : ரைஸ் மில்

எல்லா விதமான பம்பு
செட்டுகளும், ரைஸ் மில்
சாமான்களும் கிடைக்கும்.

கீழை ஆபீஸ்கள் :

விவரம் ஸ்டேஷன் கமிட்டி
மாயவரம்

20, மங்குத் தெரு
மேலூர்

பெண்ணிடம் ரோடு
தஞ்சாவூர்

27, ஐதராஸ் சூகாதி தெரு
சேலம் டவுன்

சுந்தோஷ முடிவு

உலிஜி

“வருசத்துக்கு ஒரு நாள் தீயானி வரது...” என்று ஆரம்பித்தான் தங்கம்.

“தயாம், அதக்கென்ன? நீ தினம் தினம் தீயானி வரணும்னு சொல்றாயா?” என்று எரித்து விட்டான் தங்கம்.

“அதக்கென்ன, நான் சொல்றது! எல்லா நாளும் அதுவுமா, கைவிரலே காது காச இவையெல்லாம் குழந்தையானு, இப்ப இருக்கே, ‘அப்பா எனக்குத் தீயானிக்கு ரோம்ப ரோம்பப் பட்டாகக் கட்டு வாங்கிக் கொடுப்பாரு, இவ்வோ!’ என்று சொல்லிச் சொல்லிக் குதிக்குது” என்றான் தங்கம்.

குழந்தை என்றதும், தம்புலின் கோபமெல்லாம் பறந்து விட்டது. “இந்த வருசத்தான் மானம் சதி பண்ணுச்சே!” என்று பன்றது! எல்லா நாளும் அதுவுமா எங்கே போய் காது காச கட்டி கேட்டு மிதது! கூலி வேலையும் கிடைக்கவில்லை. காது எல்லாம் விதை சென்று இருக்குது பாரு. அதை வித்துத் தான் தீயானி கும்பிடணும். வண்டி, மாட்டை, வித்துடனாய்ந்து பார்த்தாலும், காங்கிக்குத் திமிர்னு மறை பெய்தால் உழவுக்கு என்ன செய்கிறது?” என்று சொல்லி ஏல் கிணர் தங்கம்.

“என்ன செய்கிறது? பகலாம் தான் நம்ப பங்கிடுவோ இருக்கணும்” என்று சொல்லி விட்டு உள்சேன போவதற்காக கடையை விட்டு எழுந்தான் தங்கம். தம்புலும் அதுவரை தவண்டியில் அடக்கி வைத்திருந்த புதைவிலித் திப்பிவைத் துப்புவதற்காக வாசற்புறத்தில் வந்தான். அந்த சமயத்திலும், தபாந்தகரன் ஒரு கடிதத்தைக் கொண்டு வந்து தம்புலாயினினை கையில் கொடுத்தவிட்டுப் போனான்.

சொல்லாம்.

5-11-42.

தேவரீர் அன்னு அவர்களுக்கு தங்கமாரம்.

இவ் இந்த வருஷம் தீயானிக்குக் குக்கட அப்பி வர வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறது. ‘கல்யாணமாகி நானு வருஷ மாமிறது. இன்னும்

தங்கு அப்பி தீயானிக்கு’ ‘வந்து நான் எவ்வளவோ சொல்லிப் பார்த்தேன்; கேட்கவில்லை. உன்னுடைய கஷ்டம் எனக்குத் தெரியும். அங்குக்கு என்ன தெரியும்? ‘தங்கம் நானும் அதுவுமா தம்பு குழந்தையைக் கூட்டிக் கொண்டு ஒருத்தர் வீட்டுக்குப் போகக் கூடாது’ என்று கூட நான் விதமாகச் சொல்லிப் பார்த்தேன். ‘எனக்கு உடம்பு சரியாகிவிட்டே, எங்காவது நாட்டுப் புறத்துக்குப் போய் நானு நானாவது தங்க வேண்டும்’ போலிருக்கிறது’ என்று சொன்னதுக்கு, என்னுடைய அதைத் தட்டிப் போ குடியாகிவிட்டே. அப்படித் தட்டிப் போகிறதும், ‘உன் ஆத்தான் வீட்டு கட்டணம் அம்மன்னுதான்!’ என்று எரிக்க கட்ட ஆரம்பித்து விடுவான். நான் என்ன செய்யறது. அன்னு! நான்கன் வந்தால் புடைவை, வேஷ்டி, பானாடை என்னெல்லாம் வாங்கிக் கொடுத்தாக வேண்டும். வீட்டுச் செலவுக்குக் கொடுக்கிற பணத்திலும் மிச்சம் பிடித்து நான் பதிலிடுத்து ரூபாய் சேர்த்து வைத்திருக்கிறேன். வரும் போது அதைக் கொண்டு வந்து அங்குக்குத் தெரியாமல் உன்னிடம் கொடுக்கிறேன். அதைக் கொண்டு உன் சக்திக்கு ஏற்றபடி சதாவது மரியாதை செய்து எங்களை அனுப்பி வைத்துவிடு. என்னும் குழந்தை அம்மன்னுதான். வேறு நான் என்ன செய்ய முடியும்? தீயானிக்கு குதம் தான் தங்கமன் வருகிறேன். நீ தினம் தினம் வீட்டுவாளுக்கு வர வேண்டாம். குறந்தகேசிக் குதம் வண்டியைக் கூட்டிக் கொண்டு வந்து, பஸ் நின்றுவிட்டால் காத்திருந்தால் போதும்.

உன் அன்புள்ள தங்கம்,
தன்கோட்டி.

இந்தக் கடிதத்தைத் தம்பு படிக்கக் கேட்ட தங்கம், “இதுவும் எங்குச் சேர்த்துத்தான்! என்ன செய்யும்? அவர்க் பதிலிடுத்து ரூபா கொண்டு வந்து கொடுத்தாட்டா, அதிலே எல்லாம் ஆகிறதோ? அந்த கொடுங்கலும் வித்துத்தான் அவர்க்கைச் சரிப்படுத்தி அனுப்ப வேணும். எல்லாம் அருமைக் குழந்தைக்குக்கூட ஒரு கண்கை எடுத்துக் கொடுக்க முடியாது போலிருக்க

மிதது!” என்று சொல்லி வருத்தப் பட்டான்.

அதைக் கேட்டுத் தம்புலாயினி ஒரு கிண்ட பெருஷைக் விட்டுத் தன் வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டாள்.

2

தம்புலின் வீட்டில் அவன் மனைவியையும் குழந்தையையும் தவிர வேறு ஒருவரும் கிடையாது. நிற வாடி, ரொமத்தியெயை அவர்கள் போல் ஏறா விவசாயி ஒருவனும் இல்லை. எல்லா உழைப்பாளிதான். இருந்தாலும் என்ன? வறுமை கிம்பி விடுமா? வான மழை பொழிந்தால் தான் அவனுடைய வாடிய வயிறும் கிடைக்கும். அவனுக்கு இருந்த சேர்ப்ப சிவத்துக்கு ஏரிப் பாய்ச்சினோ, ஆற்றப் பாய்ச்சினோ ஒன்றும் கிடையாது. தம்புலின் ஓர் தங்கைதான் தன்கோட்டி. பட்டணத்தில் கொடுத்தால் பச்சைப்பச்சைமேலுது வாழ்வான் என்று எண்ணி, மிக தொழிலாளியான தங்கவேலனுக்கு அவர்க்க் கூட்டிக் கொடுத்திருந்தான். பித்தகைத்தில் அவர்க்க் எங்கு ஏதாவது உதவி செய்வார்கள் என்று எண்ணித்தான் தம்பு அவர்க் இவனுக்கு உதவிச் செய்தது. ஆனால் உலகத்தில் எல்லாம் எதிர் பார்ப்பதுபோல் கட்டக்கிறதோ? அவர்க்க் இவனுக்கு உதவிச் செய்யாமல் விடுப்பதோடு சிவத்திருந்தால் எவ்வளவோ கடின விருத்திருக்கும். அததான் இவர்க். அவர்க்க் இவ்விடம் அடிக்கடி உதவிச் செய்தார்கள். உபத்திரவம் தாங்க முடியாமல் தம்பு தவித்துக் கொண்டிருந்தான். ஆனால், தன் மனைவி அவர்க்க் உதவித் துதறும், குறை சொல்ல தற்கு மட்டும்தான் அவன் இடம் கொடுப்பதில்லை.

* * *

தீயானிக்கு முதம் நான். தம்பு அந்த காணியில் எழுந்ததும், கட்டை வண்டியைக் கூட்டிக் கொண்டு முறக்கேசிக் குதம் என்று அவர்க்க் வரவை எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவர்க்கின் வந்தார்கள். வண்டியில் ஏறிக்கொண்டார்கள். தம்பு வேகமாக வண்டியைச் செலுத்தினான். வழியில்

அவள் தன் உயர்வை மட்டுக்கூறுவது வித்த. அவர்களுடன் உற்சாகமாகப் பேசிக்கொண்டு வந்தாள்.

ஒருவர் கால் இரவு கனம் மனது பெய்திருந்தது. எனவே, வண்டி வழியில் சென்றும் கிடைக்கக் கோண்டது. தம்பி தன்னும் ஆனமட்டும் வண்டி கிணம்புலத்திற்காக மாட்டை அடித்து விட்டார் பார்த்தான். மாடுகளும் ஆனமட்டும் இழுத்துப் பார்த்தன. வண்டி அசையவில்லை. அப்பொழுது தனக்கோட்டி, "மாட்டைப் போட்டு கம்மா அடிக்காதே, அன்னா!" என்று சொல்லியிருந்த தன் கணவனைப் பார்த்து, "அங்கே காணாத தன்னையோ, இங்கேயோ? இங்கே இரண்டு இரண்டு கட்டை வண்டியைக் கொஞ்சம் தன்னேன்" என்று சொல்லிச் சிரித்தாள்.

விடியும் என்னவென்றும் அவர்கள் வரும்போது வழியில் 'பஸ்' சின்னம் விட்டது. கண்டக்டர், பே

யான்களை வெய்வாய் இறக்கிவிட்டு 'பஸ்'வைக் கொஞ்சம் தன்னி விட்டுச் சொன்னார். அப்படித் தன்னி விட்ட காலில் தங்கியேவென்றும் ஒருவர். ஆனால் அவனுக்குக் காணாத தன்னி விட்டபோது அவமானமாயிற்று. கட்டை வண்டியைத் தன்னி சொன்ன போதுதான் கோபம் பொத்துக்கொண்டு வந்தது. அதை வெளிக் காட்டிக் கொள்ளாமல் வண்டியிலிருந்து கீழே இறங்கிச் கம்மா சின்னம். அவனுடைய ஒரு பாவத்திலிருந்து விடுவதற்குத் தெரிவிக்கொண்ட தம்பி, தானே இறங்கி வண்டியைத் தன்னினார். வண்டியும் கவிந்தது. எப்போதும் விடு போய்ச் சென்றார்கள்.

விடு வந்து சென்றதும், விதை கொடு விற்றுத் தன் மனைவியிடம் கொடுத்த கைத்திருத்த பத்து ரூபாயைப் பெற்றுக்கொண்டான் தம்பி. அவன் தன்னைத் தன் கணவனுக்குத் தெரியாமல் கொடுத்த பதிலாக ஒருவரையும் வார்டி மடியில் வைத்துக் கொண்டான். தீராவனக்கு வேண்டிய வயதான வார்டி கொண்டு வருவதற்காகத் திண்டி வனத்துக்குக் கிணம்புலம்.

"அன்னா! சொல்லிச் சொல்லி இதை மட்டு தூவாவது இருக்கட்

டும்" என்று எச்சரித்தான் தன் கோட்டி.

"மாமா! எனக்குக் கொட்டி. போட்ட பாவாடை!" என்று ஒரு குழந்தை.

"அப்பா! எனக்கு மத்தாப்பா!" என்று இன்னொரு குழந்தை.

"அப்பா உனக்குப் பாவாடை வேறுமே, அன்னா!" என்று கேட்டான் தம்பி.

"அதுவுந்தான் வேறும்!" என்று அந்தச் சாமித்துக்கு குழந்தை.

"இதற்கெல்லாம் பணத்துக்கு எங்கே போறது" என்று என்னிடம் கொண்டு திண்டிவனத்தின் கோட்டி வந்தாள் தம்பி.

3

அன்று மாலை ஐயன் திறக்கை குட்டியும், மட்டாகக் கட்டுகூறுதலும் தம்பி விடு வந்து சென்றான். அவற்றைப் பார்த்த தங்கம், தனக்கும் தன் குழந்தைக்கும் ஒரு ஐயன் வும் இவ்வாறேயிருப்பதைக் கண்டு சமாதானமடைந்தான். இது முதலிய வேலை அவனுக்குத் தெரிந்தததான். எவ்வுறும் அவனுக்கு இப்பொழுது என்னவோ கொஞ்சம் எச்சரிக்கை தான் இருந்தது. சுற்றும் ஓற்றும் பார்த்தான். தனக்கோட்டியையும், அவன் கணவனையும் காணவில்லை. எனவே, தம்பி கைப் பார்த்து, "ஆமாம், இப்படி வார்டி கீழே வந்துட்டிவே, காணக்கு அவர்கள் புதுத் துணிகளை உடுத்திக் கொண்டு வந்தார்கள். காண என்னத்தாக் கட்டிக் கொண்டு அவர்கள் எதிரில் சிற்பது?" என்றான்.

"காண என்ன பண்ணட்டும், தங்கம்! துணிகளினால் விடிக் கொடுவது முடியாத கிராக்கி இப்போது" என்றான் தம்பி.

"எனக்குத்தான் இவ்வாறு மட்டுமே காணட்டும். கனம் காணும் அதுவும், குழந்தைக்கு ஒரு பாவாடைக்குக் கட்டை வழியிலேயே விடுக்கிறது?" என்று கேட்டான் தங்கம்.

தம்பி தன்னைச் சொந்தித்தான். "அதனால் மட்டாகக் கட்டுகிறதாய் வார்டி கீழே வந்திருக்கேனே!" என்றான்.

"அதை உன் தலைமீது போட்டுக் கொடுத்திக் கொன்னா!" என்று தங்கம் எச்சரித்து விழுந்தான்.

இந்த சமயத்திலும், தனக்கோட்டி வார்டி மூக்குத்தான் அங்கு வந்து சென்றான். அவனைப் பார்த்ததும் தம்பி, "ஏன், அம்மா! என்ன கஷ்டம்?" என்று கேட்டான்.

"அவர் போயிட்டாரா?" என்றும் தனக்கேட்டாள்.

"எவரு?"

"அவர்தான்."

"என்னுத்திக்கு?"

"நான் வழியில் கட்டை வண்டியைக் கொஞ்சம் தள்ளியிடச் சொன்னேனே, இப்போ? அதுக்காக, 'அடுத்தடுத்து வந்தா, கட்டை வண்டியையும் தன்னச் சொத்துவெ; கட்டை வெட்டிப் போடவும் சொல்லுவேன்' என்று அவர் கொஞ்சக்கூட வினா. நான் பதிலுக்கு ஏதோ சொன்னேன். அதுக்கு அவர் கோய்ச்சிக்கொண்டிருக்கிற போயிட வேண்டுமோனா, நான் மட்டும் இந்தக் குழந்தையை வச்சிக்கொண்டிருக்கிறேன். அவரை விட்டுக் கொடுக்கிறேன்?" என்று சொல்லி அழ ஆரம்பித்து விட்டான் தனக்கேட்டாள்.

"எப்போ போனா?" என்று சொசமே உருவாய்க் கேட்டான் தம்பு.

"இப்பத்தான், அன்னா!" என்று தனக்கேட்டாள்.

"அட தெய்வமே! எல்லாம் எனக்கு இப்படித்தானா வந்த சேரணம்? அழாதே அம்மா, அழாதே! இப்போம் நிண்டியவன் போயிருக்க

மாட்டான். நான் ஓரே ஓட்டையால் ஓடி, அவனை எப்படியாவது சமாதானம் பண்ணி, விட்டுக்குக் கூட்டிக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்!" என்று சொல்லி உடனே எடுத்தான் ஓட்டை தம்பு.

கல்ல. வேறாவாகக் கொஞ்ச தூரத்திலேயே தம்பு, தங்கவேலுனைக் கண்டுபிடித்துவிட்டான். தங்கவேலுன் உண்மையாகவே கோபித்துக் கொண்டு ஊக்குகுப் போய்விட வேண்டுமென்றும், அவன் அப்போம் போயிருக்கலாம். அவன் கோபித்துக் கொண்டது வேறும் டம்புத்துக்காக. எப்படியும் தம்பு எம்மைத் தேடி வந்து சமாதானம் செய்வான் என்பது அவன் எதிர்பார்த்ததான். அதற்காகவே அவன் மெல்ல வழி நடந்து கொண்டிருந்தான்.

"கல்ல நானும் அதுவுமா இப்படிக் கூடச் செய்வானா?" என்று சாவதானமாகக் கேட்டான் தம்பு.

"என்னத்தையச் செய்துட்டாய்?" என்று வினாறுப்புகக் கேட்டுக் கொண்டே, இன்னும் கொஞ்சம் வேகமாகக் காண இழுத்து வைத்தான் தங்கவேலுன்.

"என்ன செய்துட்டென்று நான் சொல்றேன்? அங்கே அந்தப் போண்ணு அழுவது. குழந்தை

வேறே கத்திது. என்னமோ அறிவாதது, ஏதோ விளையாட்டுக்குச் சொல்லிப்பூச்சி. அதுக்குப் புத்தி அல்லவதுதான். தெரிஞ்சா சொல்லி விடுக்குமா? நீ வா, விட்டுக்கு. நான் அதைத் திட்டம் பண்ணி வைக்கிறேன்" என்று சொல்லி அவன் கையைப் பிடித்து இழுத்தான் தம்பு.

தங்கவேலுன் இரண்டு மூன்று மூறை அவன் பிடியிலிருந்து விடுகிக் கொண்டான். தன்னும் முடிந்த மட்டும் முகத்தைக் கொயமாக வைத்துக் கொண்டான். உத்தரவத்தைய எடுத்து இரண்டு மூன்று மூறை உத்தரப் போட்டுக் கொண்டான். "அந்தப் போண்ணின் சகவாசமே எனக்கு இனிமேல் வேண்டாம்" என்று கடுகடுத்துச் சொன்னான். கடைமெய், "இப்போழுது உன் மூல்கையைப் பார்த்துத்தான் வருகிறேன்" என்று சொல்லிக் கொண்டே தம்புவின் பின்னால் வந்தான் தங்கவேலுன்!

அந்த வேட்டைக் கேட்டவனுக்கு, "ஆன் துன்பம் என்னும் அவ்வளவு உயர்ந்தது" என்று எண்ணம்!

4

மிறகாய் திரவணி. எம்மோரும் என்னெம் ஸ்தானம் செய்தார்கள்.

பெண் மணிகளுக்குத் திருப்தி அளிப்பது பட்டுப் புடவைகளே

அதிலும் தானையமான பட்டும், புது மாநிரியான திருகுகளும் கிடைத்து விட்டால் அதைவிட வேகு திருப்தி.

அம்மாதிரி தானையமான பட்டும், புது மாநிரியான திருகுகள் கிடைக்குமிடம்

ராதா ஸில்க் எம்போரியம்

1/14, சன்னதித் தெரு,

மயிலாப்பூர்,

மதராஸ்.

(போன்: 8016)

எங்கள் வாடிக்கைக்காரர்கள் சௌகரியத்திற்காக 37, பெரிய தெரு கும்பகோணத்திலும் ஒரு பிராஞ்சு ஏற்படுத்தி இருக்கிறோம்.

புது ஐயுக்களை எடுத்து விடுக தானேக்குக் கொடுத்தான் தம்பு. தன் குழந்தைக்குப் பட்டாகக் கட்டுகளைக் கொடுத்துக் குழிப் படுத்தினான். அந்தக் குழியில் குழந்தை புதுப் பாவாடைகளை மறந்துவிட்டு மெய்பது அவன் எண்ணம். அந்தப் பொய்யாத குழந்தையா மறந்து விடுமீ? "அப்பா! எனக்குப் பாவாடை இல்லைவா?" என்று எவ் வொருக்கும் எதிரில் கேட்டது அந்தக் குழந்தை.

"இப்பவே போட்டுக் கொண்டா அழகாகக் கிடப்போறே! அது பட்டையாக்குக் குழந்தை. பாருக்கா இருக்கும். சாயல்களும் மறந்துவிட்டுக் கொண்டுமே!" என்று சாமித்திய வாகச் சமாதானம் செய்து பார்த்தான் தம்பு.

"ஊது!" என்று கண்ணக் கக்கை ஆரம்பித்து விட்டது குழந்தை.

"குழந்தையை ஏன் அழ விட்டு? இப்பொழுதேதான் போட்டு விடுமீ?" என்று திண்ணையில் உட்கார்ந்திருந்த தங்கவேலன்.

அதைக் கேட்டதும் தம்புவிற்கு மானம் போவது போன்ற உணர்ச்சி உண்டாகிற்று. என்னதும், ஒரு வாய் சமாளித்துக்கொண்டு, "அதுக் கேன்ன தெரியுமீ? இப்போது ஒன்றும் வேண்டாம்" என்று சொல்லி விட்டுத் தம்பு தன் குழந்தையைப் பார்த்து, "அம்மா பணியாரம் எல்லாம் பண்ணி வைக்கட்டும். நாம் தென்னக் தொப்பிக்குப் போல் இனக்கி குடித்து விட்டு வரலாம், வா!" என்று சொல்லிக் குழந்தையைத் தூக்கிக் கொண்டு வேளியை சென்றுவிட்டான்.

அவன் சென்ற மிதநகரத்திற்குப் பிரகு, தங்கம் புதுப் புடவைகளைக் கொள்ளாமலிருப்பதைக் கவனித்த தனகோட்டி, "ஏன், அண்ணா! நீ புதுப் புடவை கட்டிக் கொள்ளவில்லைவா?" என்று கேட்டான்.

தன்னும் முடிந்தமட்டும் தன் முகத்தில் மறிச்சிலைய வரவழைத்துக் கொண்டு, "எனக்கென்ன, இப்போ அவசரம்? மத்தியானம் கட்டிக் கொண்டால் போகிறது!" என்று சொல்லி விட்டு அடுப்பில் கரைக்குச் சென்றுவிட்டான் தங்கம்.

மிதநகர நகரத்திற்குப் பிரகு தம்பு விடு திரும்பினான். முகத்தைத் தொங்க விட்டுக் கொண்டு அங்கு மிகுமையாக நடமாடிக் கொண்டிருக்கும் தங்கத்தைப் பார்த்தபோது, அவனுடைய கவலை பரிமாடக்கு அறிவித்தது. அத்துடன் அவனுடைய குழந்தை மீண்டும் புதுப் பாவாடை வேண்டிமென்று அவனைத் தொந்தரவு செய்ய ஆரம்பித்துவிட்டது. தம்புவிற்குப் கைத்தியம் பிடித்து விடுமீயாவிரிந்தது. டூதும் புரீயாமல் அவன் தனக்கு எதிரே நாட்டியிருந்த கண்ணன் பட்டத்தைப் பார்த்தான். அந்தப் பட்டத்திலிருந்த கண்ணன் திருவுருவம் அவனைப் பார்த்துச் சிவப்பது போலிருந்தது.

"கண்ணா! நீதான் எனக்குக் கதி!" என்று முணு முணுத்தான் தம்பு.

இந்த சமயத்தில்தான் "கதைகள் சுபமாக முடிய வேண்டும்" என்ற கட்டுக்கோரங்கள் ஆனந்தப் படை கூடிய ஒரு அதிசய சம்பவம் நிகழ்ந்தது.

அவனுக்கு எதிரே மெய்யுண் பரமாத்மா பிரசன்னமானார்.

"தம்பு! கவலை வேண்டாம். இதோ உனக்குப் புது வேஷ்டி!" என்று இரண்டு பட்டுப் பிரதாம்பரம் களை எடுத்து அவனிடம் கொடுத்தான் மெய்யுண் பரமாத்மா.

தம்பு மட்டும் மறிச்சிலைய அவதாரப் பெற்றுக் கண்ணன் ஒத்திக்கொண்டு கண்ணன் காலில் விழுந்தான்.

"தங்கம்! இதோ, உனக்குப் பட்டுப் புடவை!" என்று ஒரு பட்டுப் புடவையை எடுத்து அவனிடம் கொடுத்தான் மெய்யுண் பரமாத்மா.

அவனும் தாங்கமுடியாத ஆச்சரியத்துடன் அதைப் பெற்றுக் கொண்டு ஆனந்தக் கண்ணி விடிந்தான்.

"குழந்தாம்! இதோ, உனக்குப் பாவாடை!" என்று ஒரு பட்டுப் பாவாடையை எடுத்துக் குழந்தை விடம் கொடுத்தான் மெய்யுண் பரமாத்மா.

குழந்தையும் குழியுடன் அதைப் பெற்றுக் கொண்டு கும்மாளம் கொட்டிற்று!

இந்த சமயத்தில், "நாம் தீபாவளிக்காக விற்றவிட்ட அந்த நூறு கவல் விதை செயிலையும் பரமாத்மாவின் மிகுந்த வாக் கிக் கொள்வோமே" என்று கண்ணன் வயறல், தம்பு பகவானை கருவிக் குள், அவனுடைய தூதிர்திடம் அதற்குள் அவர் மாயமாய் மறைந்து விட்டார்!

அடுத்த கணத்தில், விட்டுக் கரை கையப் போத்துக் கொண்டு பட்டாகக் கட்டுகளை பட்டபடுவென்று விழுகின்றன!

அவதாரக் கண்ட மாத்மாவின், இரண்டு குழந்தைகளும் ஒன்றை யொன்று தன்னிக் கொண்டு ஒட்டாடியும் சென்று அந்தப் பட்டாகக் கட்டுகளை வாக் மடியில் வைத்துக் கொண்டன!

"இதென்ன, கடைமெயில் ஒரே பெத்தா விடுக்கிறதே!" என்று திரீகனா? தீபாவளியும் அறவு மாய், கதைகள் சந்தோஷமாய் முடிப்பதற்கு வேறு என்னதான் செய்கிறது?

தீப்பெட்டிகளில் முதன்மை ஸ்தானம்
பெற்று விளங்கும் காகா தீப்பெட்டி
யையே என்றும் உபயோகியுங்கள்

ஆயிரக் கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு ஆதரவளித்து வரும் கதேசி " காகா " மார்க் தீப்பெட்டிகள் எங்கும் கிடைக்கும். எப்போதும் வாங்கி உபயோகியுங்கள்.

★
Use Always
'KAKA'
Matches

★
Highly dependable
warranted and
best quality

★
'தயாரிப்பவர்கள்':

ஸ்ரீ காளீஸ்வரி கலர் மேச் ஒர்க்ஸ்

சி வ கா சி (S. I. R.) இராமநாதபுரம் ஜில்லா.

அச்சீஸ் வந்தது!

ஹோமர்ஸ்

இருந்தால் பெரிய மனிதனாக இருக்க வேண்டும்; இவ்வா ளிட்டால் பிராணகூ விடவேண்டும், என்னும் எண்ணம் இருபாதிதீயின் மனத்திற் ஆழமாகப் பதிந்திருத் தது. பெரிய மனிதன் என்னும் உருவத்திற் அகலா; அவனைப் பற்றி காது பேர் பேச வேண்டும்; அவன் பெயர் அடிக்கடி பத்திரிகையில் வெளியாக வேண்டும் — இதுதான் அவன் ஆசை, மனோரதம், பகற் கனவு என்பது.

முதல் முதலில் இருபா தீதீயின் பெயர் அச்சேஸ்தீயின் வெளியாவ தற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது; அந்தச் சந்தர்ப்பம் சேர்த்ததற்குக் காரணம் அவனுக்குக் கல்யாணம் சேர்ந்ததுதான். இருபா தீ தீக்கு விவாகமான பொழுது பக்கத்தில் தலைவைக் குவித்து கொண்டு அமர்ந் திருந்த மணப் பெண்டிக்கூட அவன் கடைக்கண்ணும் பார்க்க வில்லை. விவாகத்துக்கு வந்திருந்த பத்து மித்திரர்களை அவன் திரை மாகவே களைத்தான். பின் எதைத் தான் கவனித்தான்?

அவன் முழு கவனமும் தன் விவாக முகூட்டப் பத்திரிகையைப் படிப்பதினேயே இருந்தது. "இருபா தீதீக்கு மீதுஷஸிதம் பானக் கிரகணம்செய்து கொடுப்பதாம்..." என்று அச்சுடித் திருத்ததைப் பார்த்துப் பார்த்துப் புறகால்நீத மடைத் தான். அப்பொழுது அவன் மனத்

தில் "இப்படி என் பெயர் எவ்வாப் பத்திரிகைகளிலும் என் கதைக்கு வரப் போகிறது? அதைப் பார்த்து என்னைக்கு என் சந்தோஷப்படப் போகிறேன்?" என்ற எண்ணமே ஓடிக்கொண்டிருந்தது.

கொஞ்ச காலத்துக்குப் பிறகு, அவன் மனத்தினுக்குக் கல்யாணம் சீர்சலமாவிற்று. முகூட்டப் பத்திரிகை இருபாதிதீக்கு வந்ததும் அவன் முகூட்டம் என்னைக்கு என்று கூடக் கவனிக்கவில்லை. "தங்கன் வரவை அன்புடன் எதிர் பார்த்தும்" என்றும் அச்சத்தைத் தான் அவன் கங்கன் தேடின. அந்த அச்சம் அவன் கண்ணில்பட்ட அம் அந்த ஹாபியாவில் தன் பெயர் சேர்க்கப் படவில்லை என்பது தெரிந்தது. அவ்வளவு தான்; இருபாதிதீக்குக் கோபத் தினும் முக்கு மாத்திரம் துடிக்கவில்லை; உதடுகளும் துடித்தன.

"சரணு, இங்கே வா! உன் அன்னாபின் கல்யாணப் பத்திரிகை வந்திருக்கிறது!" என்று தன் மனைவியைத் திரைக் குரவின் அழைத் துக் கூறினான் இருபாதிதீ.

சரணுவிக்குத் தன் கணவனின் குரவின் இருந்த தீனத் தொனிக் குக் காரணம் புறமுகவில்லை. சந்தோஷப் படவேண்டிய இடத்தில் ஓரே ரோகக் குரலா வீருந்தால் வரக்குத்தீதான் விஷயம் புரியும்!

"என் அன்னாபின் கல்யாணப் பத்திரிகை வந்திருக்கிறதா? போன மாசத்தினேயே இதைப் பற்றிப் பேசிக் கூட்டுகொண்டிருந்தது. அது இருக்கட்டும். எதற்காக

தங்கன் முகூட்டத்தைத் தாக்கிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்?" என்று சரணு கேட்டான்.

"ஒன்றும் இல்லை. என் ஒருவன் இருக்கிறேன் என் பதைவே உன் அன்னா

மறந்து விட்டானே என்பதை நீங்கலும் பொழுதுதான் எனக்குக்கோபம் கோபமாக வருகிறது."

"உங்களை பார்த்துக்கொள்?"

உங்களை மறந்ததனும் தான் கல்யாணப் பத்திரிகையையும் அனுப்பிக் கடிதமும் எழுதி வீடுக்கொடுத்தும்! என் இப்படி கங்கனாக ஏதாவது கிணர்த்துக் கொள்கிறீர்கள்?" என்று சரணு கடிந்துகொண்டான்.

கூட்டிய இருபாதிதீக்கு ஆத்திரம் தாங்கவில்லை. "ஆகா, என்னை மறக்காததனும் தான் 'தங்கன் வரவை அன்புடன் எதிர்பார்த்தும்' என்றும் வரிசையின் என் பெயரைவே சேர்க்கவில்லை வாக்கும்! தெரியுமா எனக்கு! என் பெயரைப் போட்டு என்னைக் கொண்டிக்க வேண்டும் என்றும் எண்ணம் இருந்தால் என் பெயரை அந்த வரிசை யினே சேர்த்திருக்க மாட்டானா? வாராகுமையே பெயரை வெவ்வாமா சேர்த்திருக்கிறேன்! என் பெயர் தான் அவனுக்கு அதிக மால்ப் போல்பட்ட தாக்கும்" என்று கூறினதும் இருபாதிதீயினும் மேலே பேச முடியவில்லை. துக்கம் தொண்டமைய அடைந்தது.

இந்த நிலைமில் இருபாதிதீக்கு ஒரு வேளைவும் ஓடாமல் இருந்ததில் அநியமம் ஒன்றுமில்லை. இரண்டு நாள் கழித்து ஒரு கல்யாணப் பத்திரிகை வந்தது. இருபாதிதீக்கு அதைப் பார்த்ததும் ஓரே திகைப் பால்ப் போல்பிட்டது: திகைப்புக்குக் காரணம் — "தங்கன் வரவை அன்புடன் எதிர்பார்த்தும்: ஜி. இருபாதிதீ. இன்ஷூரன்ஸ் ஏஜென்ட், கஸ்தாப் வேட்டை, சேன்ஸ்" என்று கல்யாணப் பத்திரிகையின் அடியின் அடியே அச்சேஸ்தீயின் காணப்பட்டதுதான்.

அந்தப் பத்திரிகை விவாகத்துக்கு முதல் நாள் கிடைத்தது. முகூட்டப் பத்திரிகையின் தன் பெயரைப் பார்த்ததும் இருபாதிதீக்குத் தலை கால் புரியவில்லை; சந்தோஷம் தாங்க முடியவில்லை.

சரணு தன் தமையனுக்கு இதைப் பற்றி ரகசியமாகக் கடிதம் எழுதியது இருபாதிதீக்கு எப்படித் தெரியும்! தன் தமையன் கல்யாணத் துக்கு இருபாதிதீ தன்னை அழைத்துப் போக மாட்டான் என்று தெரிந்து கொண்டுதான் சரணு வெ பத்திரிகைகளில் மாத்திர மாவது இருபாதிதீயின் பெயரைச்

முதிர்ந்ததன் மூலமாக வாயது தன் பெயர் பத்திரிகையில் வெளி வந்ததே பன்மீது அபரிமிதமான மனநிலை தான் விருப்பநிதி சீக்கிரம் சொல்லி மனநிலைக்குக் காணும்.

விருப்பநிதி ஆள்பத்திரிகை விருத்தியைப் பின்பும் அவன் விஷயம் பரமோகம் தனித்துவிட்டிருக்கிறான். இந்த விஷயம் பரமோகத்தை எப்படியாவது தனித்துவிட்ட வேண்டும் என்று எண்ணம் அவன் கண்பல் கட்டெனக்கு வேறு காட்சனாக உண்டு.

ஒரு நாள் கட்டென விருப்பநிதியை விட்டான். "விருப்பநிதி, ஒரு யோசனை! அதன்படி, கட்டென யானும், என்னைப் பத்திரிகைகளில் உன் பெயர் வெளியாகும்" என்று.

"உ எது சொன்னதும் கேட்கத் தயார்!" என்று விருப்பநிதி.

இரண்டு காட்சனாகக் கேள்வியை கட்டென ஒரு தனித்த திணைபை எடுத்துக் கொண்டு விருப்பநிதியை விட்டான். "விருப்பநிதி, யுத்திடுதே, கேள்!" என்று கூறிப் பத்திரிகைகளைப் பித்திப்ப யுத்திடுதே ஆம்பித்தான்.

"நான் மவுண்ட் ரோட்டில் சொன்று கொண்டுவிட்டேன் போலது ஒரு அழகிய பெண் மணி பால் அகப்படுத்த. அந்நி ஐந்தே தூது ருபா கோட்டுகன் இருந்தன. அந்த மணி பால் அகக்கு உத்தியர் தகுந்த குடிவட்டி நெக்கல் விசாரத்துக்குத் தெரிவித்தான். அது அவரிடம் செப்பிக்கப்பட்டது.

வி. விருப்பநிதி,

இவ்வயுதங்கள் என்னென்று, கைதாப்பெட்டை, சொன்ன."

"என்னடா கட்டென, ரோம்ப நன்று விருத்திடுதே உன் காரியம்! என்னடா இப்படி வெள்ளம் எனக்கு ஆபத்தைக் கொண்டு வந்து வைக்கிறது? நான் எங்கே மணிப்பிணைக்

கண்டெடுத்தேன்? நான் இப்போது என்னத்தையே செய்கிறேன்?" என்று விருப்பநிதி பதிலுடன் சொன்னான்.

கட்டென மிகத்துக் கொண்டு, "என்ன, உனக்கு இவ்வளவு அபத்தியம்! என்னிடம் ஒரு மணி பால் இருக்கிறது, என் பணத்தையே உன்விடம் கொடுத்து விட்டுப் பின்பு பெற்றுக் கொள்கிறேன். இன்னும் இரண்டு காட்சனில், காணும் போது என் மணி பிணை எடுத்து வைத்திருந்து கொடுத்த தகுந்த உனக்குப் பத்திரிகையில் மூலம் வந்திடுதே வேண்டும். மறு படியும் பத்திரிகையில் உன் பெயர் அடிப்படில் எப்படி என் யோசனை?" என்று.

விருப்பநிதியின் பணம் இப்போது தெளிவிட்டது. பத்திரிகைகளைப் படித்துப் பூரிப்பவர்கள் தான், பண கண்பிளக் அந்த மணி பிணைப் பற்றி விசாரிக்க ஆம் பித்தி விட்டனர்.

அன்று மாலை போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் வந்து விருப்பநிதியை விட்ட மணி பால் சமாளார்த்தை விசாரித்ததும் தான் அதுக்குத் திடீர் உண்டாயிற்று.

"மிஸ்டர் விருப்பநிதி, ரோம்ப சமாளார்த்தையே பெப்பிசில் விஷம் பார்ப்பதற்கு விட்டீர்களே! மணி பால் உங்கவிடம் அகப்பட்டதும் உடனே கிங்கன் போலீஸில் போடுகிறேன். ஒப்பிட்டுத் திருக்க வேண்டும்!"

இதைக் கேட்டதும் விருப்பநிதியின் மூலம் குப்பென்று விவரித்து விட்டது.

"இங்கே னா! என் மிகெதன் கட்டென ..." என்று ஏதோ பேச ஆம்பித்தான்.

இன்ஸ்பெக்டர், "மிஸ்டர், என் பயப்படுகிறீர்கள்? விஷயத்தைச்

சா வதா ன மா க க் சொல்லுங்கள்!" என்று.

விருப்பநிதி, "ஐயோ, கட்டென! அது சக வரா! இதென்ன கெட்டம்! இன்ஸ்பெக்டர் னா! என்னை கம்புக் கள்! என்னிடம் மணி பால் கெட்டவாது. அகப்பட்ட கெட்டவா அது என்னிடம் இருக்குமீ? என் பெயர் பத்திரிகையில் வெளி வாக வேண்டும் என் பதற்காக என் கண்பல் கட்டென செய்த

குழ்ச்சி இது! என்னை கம்புக்கள்! பத்திரிகையில் என் பெயர் வர வேண்டும் என்று சபலம் வேறு காட்சனாக எனக்கு உண்டு. பெரிய மனிதர்கள் சந்தி அப்படிவான காரியத்தைச் செய்தாலும் அவர்கள் பெயர் பத்திரிகையில் வந்து விடுகிறது. 'நிவான் பகதூர்! அவர்கள் கோவலுத்தார்' சொன்னார். என் பகதூர்! அவர்கள் சொன்னதற்குத் திருப்பிற்று? — என் நெல்லாம் பத்திரிகையில் போடுகிறீர்களே! என் பெயரைப் போட்டால் என்ன! ருபா ன் மாதம் என் கைத்துள்ள கல்பாணத்துக்காகக் குப்பகொணம் போய்விடுகிறேன்! அதற்குப் போட்டால் என்ன கேடு! பெரிய பெரிய மனிதர்களெல்லாம் பத்திரிகையில் தங்கினால் பெயர் வர வேண்டுமென்று என்சொன்னவோ சொன்னார்கள். அவர்கள் செய்வதை விட யோசனைக் காண் ஒன்றும் செய்கிறீர்களேயா!" என்று விருப்பநிதி கத்தினான்.

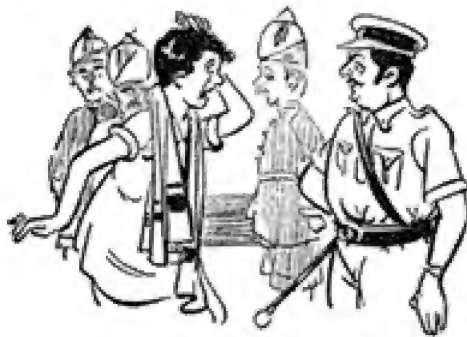
இன்ஸ்பெக்டர் இவ்வளவு வேலாம் கேட்டதாலே தெரியவில்லை.

"விருப்பநிதி, அதுவெல்லாம் என் உத்தர அலட்டிக் கொள்வீர்களே? அந்த மணி பிணை எடுத்துக் கொண்டு விட்டேயுமாக்கு வாருங்கள்! இவ்வளவிட்டால் ..." என்று இன்ஸ்பெக்டர்.

கல்பெனவாக கட்டென சமைய சஞ்சிவியாக அங்கே நோன்றினான்.

"விருப்பநிதி, என் இப்படி எங்கே இருக்கிறீர்கள்? நான் இருக்கும் போலது, உனக்கு என்ன பணம்? 'காவிருக்கப் பயிமன்?' என்று மகாத்தமா பாயி தாது கூறுவதாக சீதாரினை சொல்லுவாள்! அந்த பாயி தாது இப்போது எங்கே போய் விட்டாள்! நீ இன்ஸ்பெக்டரைக் கண்டதும் உனது யுத்தி யுத்திடுதே கொண்டு கடுமையாக என் தெரிவித்தான் என் ஓடோடியும் வந்தேன். இன்ஸ்பெக்டர் என்னை செய்து விடுவார் உத்தர! கொஞ்ச நாள் தான் 'யா க் அப்'யே இருக்கிற விட்டால் என்ன குடி குழப்பிப் போய் விடும்! கிதற்குப் போவதற்கு உன் பெயர் பத்திரிகையில் எப்படி அடிப்படம் என் பதை யோசித்தாயா?" என்று கட்டென விருப்பநிதியைக் கடித்தான்.

"அப்பா கட்டென, என் பெயர் பத்திரிகையில் அடி பட்டதும் போதும், நான் சந்தி மிகத்துக்கும் போதும், நான் அடிப்படமாகத் தப்பிவிடுகிறேன் அதுவே பெரிய காரியம், தயவு செய்து இனிமேல் எனக்காக நீ ஒன்றும் செய்ய வேண்டாம். என் பெயருக்குப் பத்திரிகையில் வெளியாக வேண்டாம்" என்று விருப்பநிதி.

MAXIMUM •
HOTEL • : **R.H.R.**
COMFORTS •
AT

The Royal Hindu Restaurant

BOARDING & LODGING
COIMBATORE

Tel: 'Royal'
Phone: 230

- EXCELLENT
- FOOD, ROOMS
- AND SERVICE

ராயல் இந்து ரெஸ்டாரண்ட்
கோயமுத்தூர்

புது மலர் நிலைய புதுப் புத்தகங்கள்

1. நத்தா விளக்கு - ஆர். ஜன்மகத்தாம்
(சிறு கதைகள்)
2. அற்புத சரஸ் - டி. கே. சி.
3. சமேஷ - ஆர். ஜன்மகத்தாம்
(சரத் சந்திரர் காவல்)
4. கன்னிப் பெண் - ஆர். திருஞானரம்பத்தம்
(சிறு கதைகள்)
5. சந்திரநாத் - ஆர். ஜன்மகத்தாம்
(சரத் சந்திரர் காவல்)

மத்தியமே வெளியிடுதலை: ஸ்ரீதாத்ரீனி.
2. ஸ்ரீமது மாதம் உருவகாவல், 3. நாகம்
மான், 4. கட்டழி, 5. கன்னிகா மந்திர

விவரங்களுக்கு:

புது மலர் நிலையம்

"கோகுல"

திருச்சி ரோட் : கோயமுத்தூர்

தே. 111, நவீனியப் தாயக்கன் தெரு, மதராஸ்

சியாதி பெற்ற

ஜவுளிக் கடை

MARK OF QUALITY

தீபாவளிக்கு சேலைகளில் நிறந்தவை

எங்கு கிடைக்குமென்றும் கிழக்கின் விளாத்திக் அரவம் சந்திக்கெற்றவாறு சகலமான
விசயிக் மனதிற்கு திருத்தி அளிப்பவையாயும் உருக்க உருக்க உதாசகாரவையாயும் உள்ள
சேலைகளும், வேஷ்டிகளும், தாயனிகளும், துப்பட்டாசங்களும், சலிக்கைகளும், பாவாடை
களும் இதர பட்டு ஜவுளி துணைகளாயும் இங்கு வாய்ந்தவதாம் உங்களுக்கு சேனகியம் உண்டு.
தேர்ம் உத்த மருக்கள்.

S. R. B.

முத்து கிருஷ்ண அய்யர்

Formerly

S. R. பாலசாமி அய்யர் & ஸன்ஸ்.,

தே. 111, நவீனியப் தாயக்கன் தெரு

(பேர்: 2314)

235, டியூபேட் வீதி, மதுரை.

11

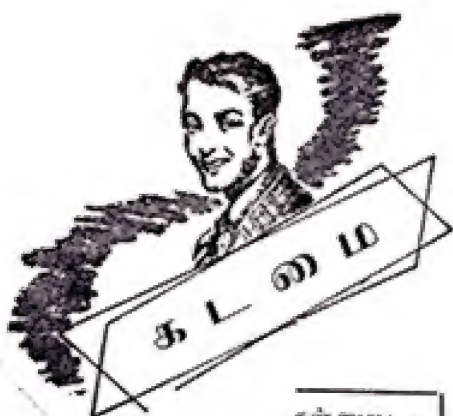
11

11

தி. டி. மதராஸ்.

தே: BALMO.

Tel: MUTHUCO.

தன்னுடைய

"கடமை"

யைச் செய்

வதே ஒரு மனிதனின் விளக்கிய
மான அம்சம். கடத்ததை நீனைத்
துக்கொண்டும் எதிர் காலத்தைப்
பற்றி எண்ணிக் கொண்டு மிகுப்
பதில் பிரயோஜனமே விடையாகு.
எதிர்காலத்தை நீச்சயம் செய்து
கொள்ள இப்போதே நீங்கள்
உங்களது இன்றைய வேலை
யைச் செய்ய வேண்டும்.

உங்களது இன்றைய
கடமையை நீங்கள்
செய்து விட்டீர்களா?

நேஷனல் இன்ஸ்பூன்ஸ்

கம்பெனி லிமிடெட்.,

7, கௌன்ஸில் ஹௌஸ் தெரு
கல்கத்தா.

மதராஸ் பிராஞ்சு :

362, சைனா பஜார் ரோடு
எஸ்பிஎனேட் :: மதராஸ்

சப் ஆபீஸ்கள் :

171, புதுத் தெரு, மதுரை.

கெம்பகேண்டா ரோடு, பெங்களூர் ஸிடி.

மதுரையில் மதுரையும் கிழக்கிலும் கிழக்கிலும்

- பட்டு & நூல் சேலைகள்
- கண்டாங்கிகள் மற்றும்
- ஜூர்கை துண்டா பங்குகள்

எங்கள் தேய் பாவையில் சோத்திக் கைத்
தற்களில் தயாரித்து வருகிறோம். பல்பா
யிரக் கணக்கான வாடிக்கையாளர்களைப்
போன்று நீங்களும் எங்கள் சர்க்குலரை
உபயோகித்து நிகுர்நி யடைவுங்கள்.
மூர் வி கமரம் கொடுத்த பெற்ற
— வந்ததன்மேல் இதுவே! —

ராணி ரெங்கய்யர் ஸன்ஸ்

'ராணி மஹால்'

கேருடையத் தெரு - கும்பகோணம்

(1921இல் கிட்டுக் கம்பனி போடு)

காட்டில் மெடல் பெற்றவர்கள்)

பிராஞ்சுகள் :

20, செஷிபுரம் 2-வது தெரு, மதுரை.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண ஜவுளி ஸால்

மே. மே. தெரு, காங்கிரஸ், தாட்டாங்கோட்டை.

சேலம் சங்கர் பிலிம்ஸ்

தயாரித்த

அழியாப் புகழ் கொண்ட

அம் பி க ர ப டு

M. K. தியாகராஜ பாகவதர் M. R. சத்தானசெகூரி

N. S. கிருஷ்ணன் T. A. மதுரம் T. S. பாலையா

முதலியோர் கைத்தது

★

M. R. சத்தானசெகூரி T. R. மஹாலிங்கம்

N. S. கிருஷ்ணன் T. A. மதுரம் T. S. பாலையா

R. பாலகிருஷ்ணன் கைத்தது

பிர ஸ ல ா த ா

★

வேலூர் கக்கையா, ஸ்ரீரஞ்சனி, ஜி. என். கவாசி

கைத்தது

பக்த மார்க்கண்டேயர்

(தேவாங்கு)

—: புகழில் விவாங்குகுக்கு:—

சேலம் சங்கர் பிலிம்ஸ் லிமிடெட்

சேலம்

19 நூதனாயுகத்தின் மனோகமம்

☆☆

☆☆

“பகீரதன்”

☆☆

☆☆

“கிராமப் புறத்தாரணத்திலும், கிராம வேலைகளிலும் ஸ்தலத்தில் ஸடுபடுங்கள்; நமது அடிமை நாட்டுக்குச் சவராதியம் தானே வந்துவிடும்” என்ற மகாத்மாவின் மணிவாக்கை அப்படியே பின்பற்றுகிறவர் என்ருத் தெரிந்த வரையின் மருதநாயகம் பிள்ளைதான். தஞ்சாவூர் ஸ்தலையில் மீசுப் பிரசித்தி யடைந்திருக்கும் அந்த மருதநாயகம் பிள்ளையைத்தான் இங்கே குறிப்பிடுகிறேன். கிராமப் புறத்தாரணம் என்றால் அவருக்கு உயிர். அதற்காகவே அவர் தம்முடைய வாழ்நாளைக் கிராமத்தில் கழிக்க ஆரம்பித்தார். கிராமங்களில் கிராமத்தில் இப்போது ஆரம்பப் பண்ணிக்கூடும், இவ்வாறு வாசகசாலை, ஆல்பத்திரி என்றெல்லாம் இருக்கிற தல்லவா? அதற்கெல்லாம் காரணமாயவர் மருதநாயகம் பிள்ளைதான்.

அவருக்கும் மகாத்மாவுக்கும் வாழ்க்கையில் இரண்டு இரண்டு வித்தியாசங்கள்தான் இருந்தன. ஒன்று உடை, மற்றொன்று உண்ணியாதம். இதைத்தவிர இன்னொரு வித்ய வித்தியாசமும் இருந்தது. மகாத்மாவுக்கு யோக்கை உடை என்றும் ரொம்பவும் பிடிக்குமல்லவா? மருதநாயகம் பிள்ளைக்குப் பக்கை உடை என்றும் ரொம்பவும் பிடிக்கும். அவருக்குக் கடலையின்மீது எவ்வளவு ஆசைவிரும்பினோ, அவ்வளவு ஆசை உடனினியே இருந்தது. விசேஷமாகப் சிற்பம், சிலை என்றும் அவருக்குப் பிராணம் மாதிரி. இதன் காரணமாக அவர் பழைய கல்வெட்டுக்களில் செதுக்கப்பட்டிருக்கும் தனிவெழுத்துப் போன்றவற்றைப் படித்துப் பிற் அநிய வினக்குவதில் மெய்யாகியுனர் என்று பெயர் பெற்றிருந்தார்.

ஒரு நாள் அவர் தினசரிசெயல் புரட்டிக்கொண்டிருந்தபோது பின்புறம் விடியும் அவர் கவனத்தைக் கவர்ந்தது.

புராதனச் சிற்பங்கள்

அவகாபத்துக்கு
அருகில் கண்டெடுக்கப்பட்டன

“அவகாபத்துக்கு அருகாமையில் உள்ள ஒரு கிராமத்தில் ஒரு தன்னிச்சையாகக் கிராம அறிவாகம் செய்து வேட்டை கொண்டிருந்தபோது, சில அழகிய வேலைப்பாடுகள் அவகாபத்தாரைத் தின்புங்கும். மொகாயமன் என்ற காவத்திய மீசு ஸ்தலமாயன் கல் வெட்டுக்களும் கிடைத்தன. அவற்றைப் புராதனச் சிற்ப வகைய ஆராய்ச்சி இராசாக்காரிகளும் கண்டெடுக்கொண்டு போய் விட்டனர்.”

இந்தச் செவ்நிலைப் படித்து ஸுடித்ததும், மருதநாயகம் பிள்ளை ஒரு தன்னிச்சையாகக் குறித்தார். இந்த சமயத்தில் அவரைப் பார்ப்பதற்காக வந்த கிராம ஸுனிஸி அந்தக் கோவத்தில் அவரைக் கண்டதும் ஒன்றும் புரிவாயும் விரித்தார். “என்ன பிள்ளைவான், இதைக் கண்டது!” என்று கேட்டார்.

பிள்ளைவான் நிரும்பிப்பார்த்தார். ஆனால், பிறர் ஒன்றும் பேசவில்லை. மேலும் ஒரு தன்னிச்சையாகக் குறித்தார்.

“என்ன இவ்வளவு சந்தோஷம்? ராஜாஜி பிரதம மந்திரியாக வரப்போவாரா?” என்று கிராம ஸுனிஸி.

“இங்கு” என்று இழுத்தார் பிள்ளைவான்.

“என்ன இங்கு? திட்டம் சாது சேய் வடைத்து விட்டாரா?”

“ஊறும், அதுவும் இங்கு.”

“இங்கு யென்னும் சந்தி இத்தியாவுக்குச் சவராதியம் கொடுக்கப் போவாரா?”

“அதெல்லாம் ஒன்று மில்லை.”

“மகாத்மாவை விடுதலை செய்வப் போவாரா?”

“விடுதலைமில்லை, விடுதலை யில்லை. இந்தச் செவ்நிலைப் படித்துப் பாரும்” என்று சொல்லி அந்தப் பத்திரிகையை அவரிடம் கொடுத்தார் மருதநாயகம் பிள்ளை.

கிராம ஸுனிஸி அந்தப் பத்திரிகையைப் படித்துப் பார்த்துவிட்டு, “பு! இவ்வளவுதானா? இதைத்தானா இப்படித் தன்னிச்சையாகக் குறித்தீர்?” என்று கேட்டார்.

“உமக்குத் தெரிந்தது அவ்வளவுதான்!” என்று சொல்லி மருதநாயகம் பத்திரிகையை வாய்க்கி மேகஜெயின்மீது போட்டார். பிறகு கிராம ஸுனிஸிசெயல் பார்த்தது, “மொதலில் கிராம, ஸுனிஸிசெயல் பார்த்து இவ்வளவுப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறீரா?” என்று கேட்டார்.

“கேள்விப் பட்டிருக்கிறேன். அதைப்பற்றி கேளுங்கூட அங்கே கூட சொல்வாரா? அதைத்தானே சொல்வினீர்?” என்று கிராம ஸுனிஸி.

“ஆமாம், ஆமாம்! அதனும் நமது நாட்டுக்கு எவ்வளவு பெருமை தெரியுமா? ஸுனிஸி இத்தியாவில் எப்படிப்பட்ட உயர்க்க நாசகம் பரவி விருந்தது என்பதை உலகம் தெரிந்துகொண்டு ஸுனிஸி விரிவைக்கிற தல்லவா?” என்று மருதநாயகம்.

“ஓடுவா! அப்படியா?” என்று வாயைப் பிளந்தார் கிராம ஸுனிஸி.

“அது போகட்டும். நாளைக்கு நமது பக்கை தேடிவந்தால் கிடைக்க வேட்டப் போவிறேன்” என்பது உமக்குக்குத் தெரியுமல்லவா? அங்கே நீங்கள் அவசியம் வந்து விட வேண்டியது” என்று மருதநாயகம்.

“ஆஹா! அதற்கென்ன அப்படியே வந்து விடுகிறேன்” என்று சொல்லிவிட்டுப் போனார் கிராம ஸுனிஸி.

மீதான் மருதராயகம் பிள்ளை
கொண்டுவந்ததான ஏற்பாடு
கலைப் பரப்பாயாகச் செல்வ ஆரம்
பித்தார். நிராமம் மருதராயகம்
அங்கு நின்ற மணியான ஆட
களைக் கொண்டுவந்து சென்றார்.
நிராம மூலிசையும் சகியான வேலை
யில் வந்து சென்றார். வேலைக்காரி
கள் கொண்டு வந்த மூலிசை
யாக மூலிசைதான்.

ஒரு இருபது அடி ஆழம் கூட
மேட்டிருக்க மாட்டார்கள். அதற்
குள் கடப்பாக்காரிகள் ஏதோ 'டண்'
என்று தட்டுப்படுத்த. ஆனால்
அது என்னவென்று தெரியவில்லை.
'டக் டக்' என்ற சத்தம் மட்டும்
காணத்தான் துணிந்தது. அதைக் கூர்
கையாகக் கவனித்துக் கொண்
டிருந்த நிராம மூலிசை, மருதராய
கம் பிள்ளையின் அருகில் சென்று,
"என்ன, பிள்ளையா! ஏதாவது
புதுதயவாக இருக்கிறதோ?" என்று
சாஸியமாகக் கேட்டார்.

"இருந்தாலும் இருக்கும்" என்று
அவரும் சொல்ப ராஸியமாகச்
சொன்னார்.

"சரி, இப்பொழுது காம் ஒன்று
செய்யலாம். என்ன சொல்வீர்?"
என்று கேட்டார் நிராம மூலிசை.

"செய்வது இன்ன தென்று மூத
யில் சொல்லும். அப்படியும் காம்
சொல்வோம்" என்று பிள்ளை
யார்.

"செய்வது என்ன? கமக்கு
கண்குழத் தெரிந்த ஒரேயுறையாகத்
தவிர மற்றவர்கள் என்னதாயும்
விட்டிருந்த அறுப்பிவிடவேண்டியது.
அவர்களை கவனித்துக்கொண்டு காம்
இருவரும் புதுதயவாக ஏடுக்க வேண்
டியது. பிறகு, அவர்களுக்குக்
கொஞ்சம் கொடுத்துச் சமாதானம்
செய்துவிட்டு மீதிலை காம் இரு
வரும் பங்கு போட்டுக் கொள்ள
வேண்டியது. என்ன சொல்வீர்?"
என்று நிராம மூலிசை.

"ஓ! பெருகா!" என்று மருத
ராயகம் சாத்தித்தான்.

கூட்டுவ நிராம மூலிசை என்ன
தாயும் கிரட்டிவிட்டுத் தவக்குத்
தெரிந்த இருவரை மட்டும் சிறு
திக்க கொண்டார். கண்பிகள் இரு

வரும் ஒரு தாய் கற்று மூற்றுப்
பார்ப்பதும். பிறகு பன்னத்தாய்
பார்ப்பதாயாக இருந்தனர். கடைசி
யில் கடப்பாக்காரிக்குத் தட்டுப்பட்ட
அந்தப் பெரும் புதுதயவாக ஏடுத்துப்
பார்த்தார்கள். அது ஒரு மூக்குப்
பொன் கிளையாக விக்கிரகம் என்
பது கெனியாவிற்து.

பிள்ளையான் நிராம மூலிசையின்
மூக்குத்தாய் பரிதாபமாகப் பார்த்
தார். அவரும் பிள்ளையானின்
மூக்குத்தாய் அதுதான் பத்துடல்
பார்த்தார்.

"என்ன சாமி! என்னதாயும்
போய்க் கூட்டிக்கிட்டு வாரா?"
என்று அந்த வேலைக்காரிகளின்
ஒருவன் நிராம மூலிசைமேல் பார்த்
திக் கேட்டான்.

"ஓடா, சிக்கிரம்! கூட்டிக்
கிட்டு வாரா!" என்று நிராம
மூலிசை.

அவன் ஓட்டம் பிடித்தான்.
"என்ன சாமி! கடைசியில்
ஒன்றுமே இல்லிடுமே!" என்று
மொத்தித்துடன் சொன்னான் இன்
னொரு வேலைக்காரன்.

அவன் சொன்னதைக் கேட்டதும்
நிராம மூலிசையின் மனதில் என்
னவோ பண்ணுவது போலிருந்தது.

இந்த சமயத்தில் அந்த மூக்குப்
பொன் கிளையாக்குக்கு அடியில்
ஏதோ எழுதிவிடுப்பதைக் கண்டார்
பிள்ளையான். "இங்கே வாரும்!
ஒருவருக்கு இதைப் பாரும்!" என்று
அவர்களைக் கூச்சிவிட்டார் மருத
ராயகம்.

"என்ன, என்ன" என்று கேட்டுக்
கொண்டே நிராம மூலிசை ஓடிவாடி
யும் அந்த அந்த கிளையாக்குக்கு
அடியில் சேதங்கள் பட்டிருந்த
வார்த்தைகளை அவனுடன் பார்த்த
மூலிசை. "ஆனால் அதில் எழுதி
விடுப்பது ஏதாவது புதிதான
தானே!"

பிள்ளையாக்குக்கு அடியில் பிள்ளை
யான பட்டும் படாமல் எழுதி
விடுத்தது.

"இது பிள்ளையாக்குக்கு அடியில் ஒரு
குட்டை இருக்கிறது."

"என்ன ஐயா இது? இது தமிழ்
பாஷையா அல்லது மலையாளமா?"
என்று நிராம மூலிசை.

"எழுந்த தமிழ் எழுதித்தான்"
என்று பிள்ளை.

"தமிழ் எழுதிதான், நான் எழுதிதான்?"
என்று கேட்டார் மூலிசை.

"என்ன எழுதி விடுக்கிறதென்று எப்படியாவது கண்டு பிடித்து விட வேண்டும்" என்று மருதநாயகம் பின்ன.

"இதெல்லாம் எல்லாம் முடிவிற காரியமா, ஐயா! இருக்கவே இருக்கிறார்கள் 'ஆர்க்கனாஜிகல்' இலாகாக்காரர்கள். விஷயம் அவர்களுக்கு எட்டினால் விழித்தெழுந்திருக்கோண்டு வந்துவிட மாட்டார்கள்!" என்று மிராம லுனிசிப்.

தன்முன் அதைக் கண்டு பிடிக்க முடியும் என்பதை மருதநாயகம் பின்ன அப்பொழுது வெளிக்காட்டிக்கொண்டான். "சரி, அப்படியே செய்துவிடுங்கள்!" என்று கூறி மெனனம் சாதித்துவிட்டார்.

மிராம லுனிசிப் மூலம் செய்தி ரோஷியூ இன்ஸ்பெக்டருக்கு எட்டியது. அப்போதும் அது தாவித்தாவி விழுந்தது. கமெட்டர் அந்தச் செய்தியைச் சென்னை ஆர்கனாஜிகல் டிபார்ட்மென்ட்டுக்கு அறிவித்தார்.

இனிமல்லை எங்கும் ஓரே அமனி. எங்கு பார்த்தாலும் அன்று அந்த விக்கிரகத்தைப் பற்றிய பேச்சுத் தான். அந்தக் கெந்தைநாய் சுற்றிப் போனில் காவல் வேறு போட்டு விட்டார்கள்.

அந்தைவாதி தினசரிகளில் எல்லாம் இனிமல்லை மிராமத்தின் அப்பட்ட விக்கிரகத்தைப் பற்றிய செய்திகள் அடிபட்டன.

அந்த விக்கிரகத்தைப் பார்க்க னாரெல்லாமிருந்து ஐயங்கள் திரும்பினாக வந்து குவிய ஆரம்பித்து விட்டனர்.

ஒரு வாரத்திற்குப் பிறகு சென்னை புராதனச் சிற்ப வடிவ இலாகாக்காரர்கள் வேண்டிய ஆட்களுடன் வந்து இனிமல்லை மிராமத்தை மூற்றுகை விட்டனர்.

மூற்றுகைவிட்டு என்ன பயன்? அதற்கு அடியில் எழுதிவிடுப்பது

அவர்களுக்குப் புரிந்ததாயினால் பார் பாரோ வந்து பார்த்தார்கள். கடைசியில் எல்லாரும் மருதநாயகம் பின்னையைத்தான் கேட்க வேண்டும் என்று முடிவுக்கு வந்தனர்.

இந்த முடிவை எதிர்பார்த்திருந்த மருதநாயகம் பின்னையும் அதை நவர்த்தம் கொண்டு பெரிய பெரிய புத்தகங்களை ஆரம்பித்த செய்தார். கடைசியில் "இந்தப் பின்னையாருக்கு அடியில் ஒரு பட்டணம் இதுப்பதாக எழுதி விடுக்கிறது" என்று சொன்னார்.

சென்னை ஆர்க்கனாஜிகல் இலாகாக்காரர்களுக்குச் சந்தோஷம் தங்க முடியவில்லை. "தென்னில் இப்போதில் ஒரு மொழைஞ்ஞாரோ, ஹாப்பா கிடைக்காதா?" என்று அடியில் அந்த விக்கிரகம் அடங்கி இடத்திற்கு அடியில் தோன்றிப் பார்ப்பதென்ற முடிவுக்கு வந்து விட்டனர்.

மாதக் கணக்கில் ஏராளமான ஆட்கள் வேலை செய்தனர். கமெட்டர் எக்ஸ் மின்சிராஸ்த்துக்கு வெட்டியப் பார்த்தாய் விட்டது. எனினும் விக்கிரகத்தில் எழுதி விடுத்தபடி காட்டையோ கசரத்தையோ காணோம்.

"இப்படியே வெட்டியப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தால் அமெரிக்காவுக்கே போய்விடலாம் போலிருக்கிறதே!" என்று சொன்னார் ஒரு அதிகாரி.

"அமெரிக்காவுக்குப் போக வேண்டுமே! அதற்குத் தன்னார் அதிகமாக வந்துவிட்டால் ஆனந்த உலகத்திற்கு போய்விடலாமே!" என்று இவ்வேறு கீதத் தெரியாத அதிகாரி.

கடைசியில் அறுத்துப் போன அவர்கள், "எப்பொழுதோ ஏற்பட்ட வேண்டத்தின் காரணமாக இந்த விக்கிரகம் இங்கே வந்து ஒதுங்கி இருக்கவேண்டும்" என்று முடிவுக்கு வந்து சென்னைக்குப் போய்ச் செரிந்தனர்.

இரண்டு வாரங்குப் பிறகு பெய்த பெருமழை அந்த ஐந்த எக்ஸ் மின்சிராஸ்த்து கீதத்தையும் பெரிய ஏகியாக்கிச் செய்தது.

இந்தப் புலம் ஒப்பது அமமதி கீதையே பிறகு. ஒரு நாள் மருதநாயகத்தின் மனைவி தனது கணவனைப் பார்த்து, "இருந்தாந் போலிருந்து ணையே ஓரே புரளி பண்ணி விட்டிருக்கே!" என்றாள்.

"புரளியா செய்தேன்! புண்ணியம் செய்தேன் என்று சொன்னா!" என்று மருதநாயகம்.

"புண்ணியமாவது, புருஷார்த்தமாவது? அப்படி என்ன செய்து விட்டம்?" என்று கேட்டான் அவன்.

"எம்ம ஊரில் ஆஸ்பத்திரி, பன்னிக்கடம், போஸ்டாபில் எல்லாம் இருக்கிறது. ஆனால் ஒரு ஏரி இன்னமும் விவசாயிகள் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் தெரியுமா? காணும் 'மனம்' இரீ கேஷன் டிபார்ட்மென்ட்டுக்கு எத்தனையோ மனுக்கள் எழுதிப் போட்டேன். என்னதான் எழுதினாலும் ஏதாவது பயன் கிடைத்தா? ஒன்று மில்லை. இப்பொழுது பார்! எவ்வளவுக்கு முத்திரையான ஏரி ஒன்று வெட்டியாடி விட்டது. மந்திரத்தால் மால்காவ விழுமா என்ன? எல்லாம் உலகத்தில் தந்திரத்தால் தான் நடக்கும்" என்று சொல்லிச் செரிந்தார் மருதநாயகம்.

"இதெல்லாம் உங்களுக்கு உபயோகமாகா? கீதத்தோடு அந்த மூக்குப் போன விக்கிரகத்தை அந்த இடத்தில் கொண்டுபோய்ப் புதைத்து வைத்தது? என்னிடம் கூட உண்மையைச் சொல்லவில்லையே!" என்று சொல்லி விவரம் மருதநாயகத்தின் மனைவி.

"உன்னிடம் சொல்வதும் ஒன்று தான்; ஊர் முழுதும் சொல்வதும் ஒன்று தான்!" என்று மருதநாயகம்.

பொருளாதார பாதுகாப்பிற்கு இன்ஷ்
யூரன்ஸ் ஒரு நல்ல சாதனமாகும்

ஜுபிடர் ஜெனரல்

இன்ஷ்யூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்

(இந்தியாவில் 1919-ல் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது)

ஆயுள், நெருப்பு, கப்பல், விபத்து மற்றும் விசேஷ
அம்சங்களுக்கான இன்ஷ்யூரன்ஸ் திட்டங்கள்
ஏற்றுக்கொள்ளப் படுகின்றன

அதிகாரம் பெற்ற மூலதனம்	ரூ. 2,00,00,000
கோரப்பட்டு வாக்களிக்கப்பட்ட மூலதனம்	ரூ. 1,50,00,000		
செலுத்தப்பட்ட மூலதனம்	ரூ. 23,74,800
மொத்த ஐவேஜுகள்	ரூ. 1,07,00,000
			க்கு அதிகம்

ஜுபிடரில் பொது மக்களுக்கு இருந்து வரும் செல்வாக்கையும்
நம்பிக்கையையும் இந்தப் புள்ளி விவரங்களே எடுத்துப் பேசுகின்றன

தலைமை ஆபீஸ் : போர்ட், பம்பாய்

மதராஸ் பிராஞ்ச் :

“ ஜுபிடர் ஜெனரல் ” 167, பிராட்வே, மதராஸ்

(தபால் பெட்டி நெ. 1369)

கண்ணாடி சாமான்
அடைக்கல்
கண்ணாடி
பட்டைகள்
செமினிக்ஸ்
ஜஸ், உஷ்ணம்
தாங்கக்கூடியவை

GLASSWARE

SAFETY MATCHES

தீப்பெட்டிகள்
சுரோபனன்
மரிக்

பயிற்சி போம்பு
அடைக்கல்
ராணி
சத்தன போப்
செண்டிஸ்
கோஸ்டர்
போப்
செண்டிஸ்
கோஸ்டர்
(பேர்ப்பம்)

BATTERIES

பயட்டிகள்
யானை மார்க்
டார்ச் லைட்
பயட்டிகள்

இலங்கையில் முதல்
தாமன சாமன்கள்
உற்பத்தி செய்வதில்
உன்னத ஸ்தானம்
வகிக்கும்
தேயுந்தாலை:
கதேசி இண்டஸ்ட்ரியல்
ஒர்க்ஸ் லிமிடெட்.
சிலோன்

RSRC

THE SWADESHI INDUSTRIAL WORKS LTD

FACTORIES/
KANDANA, CEYLON
 J. M. NAYGAM
MANAGING DIRECTOR.
OFFICE & DEPOT
PRINCE ST, COLOMBO CEYLON

ஆம்மா

தாய்மன்

67 கிவொலுக்கதான் தங்கள் தாய்மாரை 'ஆம்மா' என்று கூப்பிடுகிறார்கள். ஆனால், அடுத்தல்லாம் ராஜா கோபாலன் தன் தாயாரை அழைப்பதற்குச் சமாளம் ஆகுமா? ஒரு வாரும் ஆகாது. அவன் 'ஆம்மா' என்று சொல்லும்போதே மூன்று வழுத்துக் கொண்ட அந்த வார்த்தையின் மாதாபிமானம் தறுப்பி நீங்கும். அவன் உன்னத்தின்கீழ் வரும் அந்த வார்த்தையைக் கேட்டு அவன் அங்கே பேருவாகக் கூடவான். அவனைச் சீமந்த பூத்திரானுட்பு பெற்றதெடுத்த தினமன்று என்ன சந்தோஷமடைந்தானோ, அதைக் காட்டிலும் பன்மடங்கு சந்தோஷமடைந்து பூசித்துப் போவான். 'ஆம்மா' என்று சரிவாகக் கூப்பிடத் தெரிந்து கொண்டே வேண்டுமானால் ராஜாகோபாலன் தன் தாயாரைக் கூப்பிடும் அழகைக் கவனிக்கவேண்டும்.

அவன் தன் தாயுடன் பேசுவதற்கு அப்படி பெயரும், அந்த ஆம்மணி அவனுக்குப் பூத்திரபாசத்தின் பழிவழிப்பது உன்னை விளக்கி விட்டிருக்கிறது என்று. 'என்னடா ராஜா!' என்று அவன் தாயன்பு கெடிக் கேட்டும்போது ராஜாகோபாலனுக்குத் தான் உண்மையிலேயே ஒரு குழந்தையா விருப்பப்போல் தோன்றும்.

ராஜாகோபாலனைப் போன்ற ஒரு சப்பூத்திரனைப் பெறப் பாக்வினா செத்திருந்த வாக்மான், கீண்ட, காலம் கல்லகலியா விருக்கக் கொடுத்த கைக்கலியன், அவனுக்குப் பன்னிரண்டு வயது ஆகும்போதே அவன் தந்தை வக்கீல் ராமசெயுன் காலாறு சென்றார். வாக்மான் ஏதேனாவேயே பிள்ளை வீது பிராணனை கைத்திருந்தான். இப்போது சொல்லவா வேண்டும்?

மொத்தத்தில் தாய்க்குப் பிள்ளைவிடம் அதிக அன்பா, அல்லது பிள்ளைவிடம் தாய்க்கு அதிக அன்பா என்று சொல்ல முடியாமலிருந்தது.

ராஜாகோபாலனுக்கு வயது இருபது இருக்கும். கல்ல அழகன். திடகாத்திர சரீரம் வாய்க்ந்தவன். பி. ஏ. பரீட்சைக்குப் படித்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் படிப்பில் விஷயம் கேட்டிருக்காது விருத்தியாடு பன்னிக்கூடப் பந்தயங்களிலும் கூடச் சிறிது விவசயினை; அப்படிப் பந்தயங்களில் திறமை வாய்க்ந்தவா விருத்தியு் கூட அவன் கல்ல பழக்க வழக்கங்களின் பிள்ளையாகவே இருந்தான். வேலாம் ஒரு 'கிராட்' கூடப் பிடிக்கத் தெரியாததைக் கண்டு அவனுடைய பன்னிக்கூட கண்பிக்கக் ஆச்சரியப்பட்டார்கள்.

தன் பிள்ளைக்குச் சிக்ரத்தினியேய விவாகஞ் செய்து பார்த்த வேண்டுமென்று வாக்மனானுக்கு ஆசை. இருந்தாலும் பி. ஏ. பரீட்சை முடியுண்டுமென்று இது வரை போராடிந்தான். ஆனால் ராஜாகோபாலனைப் போன்ற வாய்ப்பின் பவர் கலியானுக்கு செய்து கொள்வதைக் கண்டதும் அந்த வயதும் அவனுக்கு எப்படியும் கலியானம் செய்து பார்த்துவிட வேண்டுமென்று அவனுக்கு ஆவல் உண்டாவிறது.

ஒரு நாள் அவன் அவனிடம், "ராஜா! நீ இந்த வயதும் கலியானம் பண்ணிக் கொண்டு விட்டால் தேவன்" என்று.

"நீங்கள் சொன்னும் சரிதான், ஆம்மா!" என்று ராஜாகோபாலன்.

"உனக்கு எந்தப் பெண்ணுவது பிடித்திருக்கிறது?"

"நீங்கள் கேட்பது வேலுக்கையா விருக்கிறதே! நான் உங்களுக்குத் தெரியாமல் 'பெண், கிண்' பார்த்து வைத்திருக்கிறேன்!"

"நான் அப்படிச் சொல்லவில்லைமடாப்பா. நீ வறு இடத்துக்குப் போகிறாய். எத்தனைவோ கிசெ விளக்க விட்டால் பெண்ணைப் பார்த்திருப்பாய். வறையாவது பிடித்திருக்கலாமென்று சொன்னேன்."

"அப்படிவிருத்தான் நான் உங்கனிடம் சொல்லி விருக்கையாட்டுனே. ஆம்மா? எனக்கு இதுவரை கலியானம் போகவில்லைமே தெரிந்திருக்கிறேன்."

"உனக்கு வறையாவது பிடித்திருத்தான் சொல்லு, வறையும் பார்த்திருக்கிறேன். பெண் எப்படி விருக்கனும் எவ்விருக்க?"

"அவன் எப்படி விருத்தாலும் உங்களுக்குப் பிடித்திருத்தான் சரிதான். ஒரு தம்பு ஊகைப் பெண்ணைப் பார்த்து 'இந்தா ராஜா, இவனைக் கலியானம் செய்து கொள்' என்றுதான் நான் கூட்சேபிக்கப் போவதில்லை."

"நீ ஒரு வாரும் கூட்சேபிக்க மாட்டாயென்று தெரியுமா. அதனுக்கான் பெண்ணை நீயே பார்த்துப் போதுக்க வேண்டுமென்றேன். நீ ஆம்மா மனது கொன் கூடாதென்று வாய் போகாமல் கிரித்துக் கொண்டு கலியான் சரியென்று சொல்லிவிடுவாய். ஆனால், கலியான விஷயத்தில் அப்படி அவட்சியமாய் இருக்கக் கூடாது. வான்கு வேண்டா மெல்லும் வந்துவிற பண்டமா? நீதான் உனக்கேற்ற பெண்ணைப் பற்றிச் சொல்லுதான். நீ இதெல்லாம் என் இஷ்டப்படி செய்ய விடக் கூடாது."

"ஆம்மா, நீங்கள் வற்புறுத்திறதனால் சொல்லுகிறேன். பெண் பாக்வி விஷயங்களில் எப்படிவிருத்தாறுதசரி, பாதகமில்லை. ஆனால் உங்கனிடம் மரியாதையோடும், ஆகையோடும் எடுத்துக்கொள்வதெவ்வா விருக்க வேண்டும். நீங்கள் சொல்வதெப்படி கேட்டுவருவாய் இருக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவன் சரியா விருத்தாறுத் சரி, மகாராஜாவின் பெண்ணு விருத்தாறுத் சரி, எனக்கு வேண்டியதில்லை."

"அதென்ன அப்படிச் சொல்கிறாய்? அவன் நான் சொல்வதெப்படி எத்தனாகக் கேட்க வேண்டும்? குழந்தையை நீங்கள் ஒருத்திரோல் ஒருத்தர் ஆகச் வாய்ச் சந்தோஷமா விருக்கனும். அதுதானே எனக்கு வேண்டியதெல்லாம்!"

"அப்படி வீறுதலும் மட்டும், போதாது அம்மா. வேறது ஒரு மெய்கெதன் ஒரு பெண்ணைப் பற்றிச் சொன்னால், அந்தப் பெண்ணுக்குத் தாலி கட்டியால் விட்டது. மனைவியை அழகுடைவான் பக்கத்தில் உட்கார்த்திருந்ததாம், அது அடிக்கடி அவன் அங்கயைத் தந்தைப் பிடித்து இழுத்து இழுத்துத் தலையைக் குனிந்த வண்ணம் ரகசியமாகப் பேசினதும், என்ன சொல்வீற்று தெரியுமா?"

"சொல்வென்."

"காங்கே தனிக் குடித்தனம் வைக்கவேண்டும், தனிக் குடித்தனம் வைக்கவேண்டும்" என்று சொல்லிக் கொண்டு வீறுத்ததாம்.

காகம்மாள் மிரித்த வண்ணம், "இதெல்லாம் பழைய காலக் கதை. எந்த மாயவிரோ அட்டிக்கட்டி வீறுக்கென்று, அப்படி சிவனாகவே அந்தப் பெண் சொல்லி வீறுத்தாலும் அதில் தப்பு ஒன்றறிய்க்க. எப் படியாவது அவர்கள் சந்தோஷமா வீறுக்க வேண்டியது தானே! ஏன், உனக்குக் கவிபாணமானதும் காணென்ன பண்ணப் போகிறேன் தெரியுமா?"

"தனிக் குடித்தனம் போகச் சொல்..."

"இங்க, இங்க. காள் காசியில் போய் சிம்மதி யாங்க் காலம் எறிக்கவா மேன்று எண்ணிக் கொண்டு இருக்கிறேன்."

"கிங்க இத்தனை காலமாக இத்தத் தீர்மானத்தை என்னிடம் சொல்ல வில்லையே, அம்மா! எல்ல வேளை, இப்போதாவது சொன்னீர்வோ! கிங்க கவிபாணத் துக்குப் பின்னல்லவா காசிக்குப் போகப் போகிறீர்கள்! காள் அதற்கு முன்பே ஸிவயம்மாப் பக்கம் போய்த் தலம் செல்வோம்" என்று.

காகம்மாளுக்குத் தன் பிள்ளை மனம் கோரும்படி தான் கூறி விட்டதாகத் தோன்றியே "காள் போகக்கு அப்படிச் சொன்னேன், ராஜா. உன்னைப் போன்ற தங்கமான பிள்ளை இருக்கு மிடந்தான் எனக்குக் காசி, ராமேசுவரம் எல்லாம்" என்று கூறி விட்டு "காஜம் பார்த்திடுமேன். கீழும் உனக்குத் தெரிந்த இடங்களில் போன்கள் இருந்தாம் சொல்லு. விசாரிப் போம்" என்று.

2

இதற்குப் பிறகு காகம்மாள் பெண் தேடுவதில் மும்முரமாக இருந்தாள். தன் பிள்ளைக் கேற்ற பெண் இப்படி, இப்படி இருக்க வேண்டும் என்று சந்தனை வேறது யார்த்துக் கொண்டாள். அந்தக் சந்தனை உருவம் யாதிர் யாராவது பெண்ணைத் தேடிப்பட்டால், உடனே "ஏன், அம்மா! உனக்குக் கவிபாணம் ஆகி விட்டதோ" என்று விசாரிக்க ஆரம்பித்து விடுவாள்.

ஆனால், ராஜகோபாலேறு தன் விவாகத்தைப் பற்றித் தன்னுடைய அண்ணையப்போம் அல்லவையு பிரமாதமாக கினைத்துக் கொண்டிருக்கவில்லை. பழக்க வேண்டிய தெய்வம் படித்து முடிந்த, கள்ளுடிச் சம்பாநிக் ஆரம்பித்த பின்னர் கவிபாணம் செய்து கொண் ணாமென்று ஏற்கனவே கினைத்திருந்தாம். ஆனால் அதற்காகத் தன் தாயின் இஷ்டத்துக்கு விசேஷமாகப் போக வீறுமப்பெல்லாம்.

பெண் 'பொருத்தமும்' விஷயத்தின் அவன் இப்படி அபிரத்தையா வீறுத் போதியுங்கூட, வீதி அவன் மூலமாகத்தான் அவனுக்கு வரன் சிச்சையமாக வேண்டுமென்று கிணவிர்த்திருந்தது.

அவன் படித்து வந்த காவேஜில் சாமித்திரி என்ற பெண்ணும் படித்து வந்தாள். ஏற்கனவே வெண்பூசில்

படித்துக் கொண்டிருந்த அவன் அந்த வருஷத்தான் சென்னைக்கு வந்தான். ஏனென்றும், சர்க்கார் உத்திர போகத்திற வீறுத் அவனுடைய தகப்பனுக்கு மாற்ற வாகி விட்டது. சிறித்கன் கன்றுசியில் இடமில்லாத தாம் அவன் ராஜகோபாலன் படித்து வந்த காவேஜில் செரும்படி யாவிற்று.

அவன் எல்ல கவிசுரமான தொற்ற மூடையவன். அவனுடைய அழகான கண்ணின் விஷயத்தையாக இராமல் சர்க்காரா வீறுக்கும், அழகைப் போன்றே குணமும் அடக்கமாக அமைந்திருந்தது. அவன் வகுப்பு ஆரம்பிப்பதற்குச் சற்று முன்னர்தான் காவேஜி கட்டி, டத்திற்குள் துறையான். வகுப்பு நடக்கும் அதற்கு வேலியே ஓரமாக சிந்தனோன்று சதாவது ஒரு புத்தகத்தை வைத்துப் படித்துக் கொண்டிருப்பான். ஆசிரியர் வந்த பிறகுதான் அவன் வகுப்பில் தனக் கொன்று வாழ்ப்படி யோரத்தில், முதன் முதலில் போடப்பட்டிருக்கும் பெருமியில் போய் உட்காருவான். பிறகு, வகுப்புகள் முடிந்த வேறிடத்துக்குப் போகும் போது எப்போதும் முன்னுமேயே எழுந்த போய் விடுவான்.

அவன் தன் வகுப்பில் படித்து வந்த இந்த ஏழெட்டு மாத காலமாக, ராஜகோபாலன் அவன் ஆச்சிவத் துடன் கவித்து வந்திருக்கிறான். அவன் தன் பாடல் களில் என்னும், அடக்க ஒடுக்கத்துடன் கண்ணியமாக நடந்து கொண்டது அவனுக்கு அவனிடம் அபா மதிப்பை உண்டாக்கியது. அவன் யாருடனும் பேசவ தில்லை. யாராவது யாறுமேயே பேச வந்தாலும் ஓரே யாதித்தையின் பதில் சொல்லிவிட்டுப் போய்விடுவான்.

ஒருகாள் தமிழ் வகுப்பு நடந்து கொண்டிருந்தது. தமிழ்ப் பேராசிரியர் கவித்தொகையின் ஒரு சிங்கார ணமான பாட்டைக் கூறி, அதற்கு விளக்கியோனது செய்து கொண்டிருந்தார். விளக்கியோனம் அவனுக்கு மீறிப்போயிற்று. அதைக் கேட்டதும் பல மானவற் றுக்குக் குழி உண்டாவிற்று. அவர்களில் லெர் சாமித் திரியைப் பார்த்துச் சித்தக் ஆரம்பித்தனர், சாமித்திரி தலு குனிந்தான். அவனுக்கு அருகில் உட்கார்ந்திருந்த ஒரு தபையன் தன் கையில் வைத்துச் சேட்டிக் கொண் டிருந்த ஒரு கவிதையை அவன்மீது வீசி எறிந்தான். சாமித்திரிக்குத் தாக்கி வாரிப் போட்டது. அவனுக்கு அப்படிச் செய்த அபேக்கியை யாரென்று பார்த்தக் கூட இஷ்டமில்லை. அவன் கோபத்தாலும் வெடிகத் தாலும் தடியால் தடித்துக் கொண்டிருந்தான். அப் போது வகுப்பு முடியும் சமயமாகவே பரபரமென்று எழுந்திருந்து சென்றான். இத்தனையும் உபாத்தியாய குக்குத் தெரியாது.

கவிதையைத் விட்டுவிட்டுத் தபையன், தன் கண்ப் பிளப் பேருதையுடன் பார்த்துக்கொண்டு வெளி யெறிஞன். ஒரு கண்பிளப் பார்த்து "என் வேலை எப்படி?" என்று. மறு கிமிடம், பளிர்ந்து அவன் கண்ணத்தில் ஓர் அதற விழுகிறது! "காலிப் பயமே, உன் கை வரிசை வெள்ளம் பெண் கனிடம் காண்பிக்கிறா?" என்று கேட்டுக் கொண்டே எதிரே ராஜகோபாலன் கிண்குள். ராஜ கோபாலனிடம் தன் துன்பம் பகிக்காது என்று அடி பட்டவனுக்குத் தெரியும். தனியும், தான் செய்தது தவறாகவால் கவிதைக்குத் தடவிய வண்ணம் ராஜ கோபாலன் மூன்றத்துப் பார்த்து விட்டுப் பதில் பேசாமல் போய் விட்டான்.

யாரோ கண்ணத்தில் அதற பட்ட சத்தத்தைக் கேட்டதும் சற்றுத் தூரத்தில் சென்று கொண்டிருந்த சாமித்திரி தன்னை யறியாமல் நிறுவிப் பார்த்தான். அதற பட்டவன் கவிதைக்குத் தடவிக் கொண்டிருந்ததையும் எதிரில் ராஜகோபாலன் தடிக்கக்கோ

விஷ்ட பரிபாஷைச் செய்வ வந்த கண்ணகிப்போல்
நிற்பதையும் கண்டார். ராஜகோபாலனை கண்ணகி
தன் அழகு விழைவாக அகன் கவனித்துப் பார்த்தது
அதனால் ஒருத் தடவை.

இந்தச் சம்பவம் நடந்ததற்கு மறுநாள் காலை
ராஜகோபாலன் விட்டு வரச்சென்ற ஒரு காள் வந்து
நின்றது. அவன் வாள் வந்தேக்கொண்டே என்று போய்
பார்த்தான். வண்டியிலிருந்து ஒரு பெயிலை! இதன்
மேல், அவருக்குப் பிள்ளை வந்தது வா? சாவித்
திரி! ஆகா, அவனெங்கே வந்தான்? ராஜ
கோபாலனுக்கு முதலில் ஒன்றும் புரியவில்லை.
"வாழ்க்கை" என்று அவர்களை வாயெதற்குள்.

"காள் அப்பாவிடம் சென்று வரும்பின் நடந்ததைச்
சொன்னேன். அவர் கேள்வி தங்களைப் பார்த்து
வெண்டு மென்று ஆனாப்பட்டார்" என்று சாவித்திரி
கதிர்பதைக் கேட்டபோது அவன் ஆனந்த சாகாந்தி
வாழ்ந்தான்.

"இதென்ன பெரிய விஷயம்?" என்று கூறி அவர்
களை உன்னை அழைத்துச் சென்றான். சாவித்திரி என்
மொருக்கும் பிள்ளை சென்றான். ஆனால் நானாருக்குப்
போனதும் "அம்மா எங்கே? உன்னை இருக்கிறேனா?"
என்று கேட்டுக்கொண்டு நேரே சமையலகத்தைப் பக்கம்
போனான்.

அவன் உன்னை போன சமயத்தான் காகம்மாள்
புறநுச் செய்து முடித்தான். புறநு முடிவில் தன்
பிள்ளைக்கேற்ற கல்லு பெண் கிடைக்கும்படி கண்
முடிய வண்ணம் பகவானைப் பிரார்த்தித்தான்.
அப்பொழுது காலடிச் சத்தம் கேட்டமே, அவன் இருள்
பிப் பார்த்தான். தன் ஆசையே உருக்கொண்டு வரும்படி
போல் அவன் கடை நடந்து வந்து கொண்டிருந்த
சாவித்திரியைக் கண்டதும் பிரமித்துப் போய்விட்டான்.
அவளுக்குத் தன் கண்ணை கம்ப முடியவில்லை. தன்
கண்ப் பிரேமையின் பயனுத்தான் இப்படிச் சான்
இருமோ என்று எண்ணினான். பிறகு எழுந்திருந்து
சாவித்திரியைச் சந்திக்கச் சென்றான்.

சாவித்திரி காகம்மாளின் பக்கத்தில் வந்து புன்
கைக புரிக்ந்து நின்றான். காகம்மாள் அவளை "வா,
அம்மா" என்று வாயெதற்குள். "அவளை நீ வா?"
என்று கேட்டமே அவளுக்குத் நேர்ந்தவிடலை. கடவுள்
தன் பெண்ணுகொருக்கி வெள்கி ஒரு பெண்ணை அழைப்பி
ருக்கொரு என்று உணர்ச்சியை அவளால் அடியிட்டு
முடிக்க முடியவில்லை. அப்பொழுது ராஜகோபாலன்
"அம்மா!" என்று கூப்பிட்டுக் கொண்டே வந்தான்.
சன் கிணாயியே ஒரு பெண் புகுக்கொரு என்று சொன்
னேனே, இவள்தான். இவள் அப்பாவுக் வந்திருக்க
கொரு" என்று.

இருக்கி கேட்டதற்குள் காகம்மாளுக்கு இந்த
உணர்ச்சி கிளக்கும் ஓர்பகம் வந்தது. "ஆகா,
ஆகா! பன்னிக் கூடத்தில் வந்து போகிற புதுமே
சொன்னேயே" என்று கூறிக் கொண்டே நான் பக்கம்
கத்தான் காகம்மாள்.

சாவித்திரியின் தந்தை விசுவநாதம் காகம்மாளைப்
பார்த்ததும் "சாவித்திரி, அருக்கடி உங்கள் பிள்ளை
வைப் பற்றிச் சொல்வான். இதை இன்னொரு தடவை
வாங்கு அவருடைய கல்லு குணக்களைச் சொல்லிப்
புகழா இருக்க மாட்டான். எனக்கும் அவரை சொல்ப
நானாய்ப் பார்த்து வெண்டுமென்றெது வந்தேன்"
என்றார்.

தன்னைப் பற்றி அருக்கடி சாவித்திரி தன் விட்டும்
பெரிக்க கொண்டிருக்கிறாள்! அவன் தந்தை இப்படிச்

சொன்னதைக் கேட்டதும் ராஜகோபாலனுக்கு விவப்
புன் சந்தோஷமும் உண்டாவியது. அவன் தன் கபா
வந்தையும் பிற்றித் தன் தங்களுக்குப் பக்கத்தில் நின்று
கொண்டிருந்த சாவித்திரியைப் புன் முறையுடன்
பார்த்தான்; தன் இருட்டுத்தனம், வெளிப்பாத்தைக்
கண்டு அவன் வெட்டித் தன்னைப் பார்த்துத் திருநிடு
வென்று விழிப்பதுபோல் ராஜகோபாலனுக்குத் தோன்
நின்றது. அந்தக் கணத்திலேயே அவர்கள் காதல்க
னாய் விட்டார்கள்.

காகம்மாளோ சாவித்திரியைத் தன் பிள்ளைக்குக்
கொடுப்பதைப் பற்றிப் பேசவே விசுவநாதம் வந்திருக்
கொரு என்று எண்ணினான்.

"குழந்தையைப் புகழ்ந்துக்கொண்டு வந்ததில்
கொம்ப சந்தோஷம்" என்றான் காகம்மாள்.

"நெற்றுக் காவேஜில் நடந்ததைப் பற்றிச் சாவித்
திரி சொன்னான். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை விடக் கூடா
தென்றுதான் பார்த்துப் போகலாமென்று வந்தேன்.
எத்தனையோ கேட்டிருக்கார்ப் பிள்ளைகளைப் பார்த்திருக்
கிறேன். ஆனால் உங்கள் பிள்ளையைப் போல் என்னோ
ருமே யோக்கியமு விருப்பது மிகவும் அபூர்வம்."

"நெற்று காவேஜில் என்ன நடந்தது? என் ராஜா,
நீ ஒன்றும் சொல்லவில்லையா?" என்று தாயர்
ஆச்சரியத்துடன் வினவினான்.

"சொல்லும்படியாக ஒன்றும் இல்லை அம்மா"
என்றான் ராஜகோபாலன்.

"என் இல்லை? நெற்று ஒரு போக்கிச் பயல்
பாடம் நடக்கும்போது —" என்று ஆரம்பித்து விசுவ

காதல் கடத்தவதற்கு வேண்டாம் சொன்னார். பிறகு விடு போவதற்குக் கொள்பீனர்.

தான் எதிர்பார்த்தபடி அவர் வரவில்லையெனக் கொண்டு எடுக்காமலிருந்ததில் காகம்மாளுக்குத் தீர்து மொத்தந்தான். ஆனால், அதைக் காண்பித்துக் கொள்ள வில்லை. விவகாரம், தாயையும் பிள்ளையையும் அடிக்கடி தங்கள் வீட்டுக்கு வந்து கொண்டிருக்கும்படி அழைத்து விட்டுப் புறப்பட்டார். சாவித்திரிக்குப் போகும் போது ராஜகோபாலனிடம் சொல்லிக் கொண்டு போக வேண்டுமென்பது. ஆனால் வண்டியி றிருந்து இறங்கிய போதிருந்த கதிரியம் இப்போது போய்விட்டது. அவனைப் பார்த்து 'போய்விட்டு வருகிறேன்' என்று சொல்ல மூவ்ருள். ஆனால் வார்த்தைகள் இரம்பயவில்லை. அவனைப் பார்த்துப் புன் னகை புரிந்த வண்ணம் வண்டியி வேறிக் கொண்டான்.

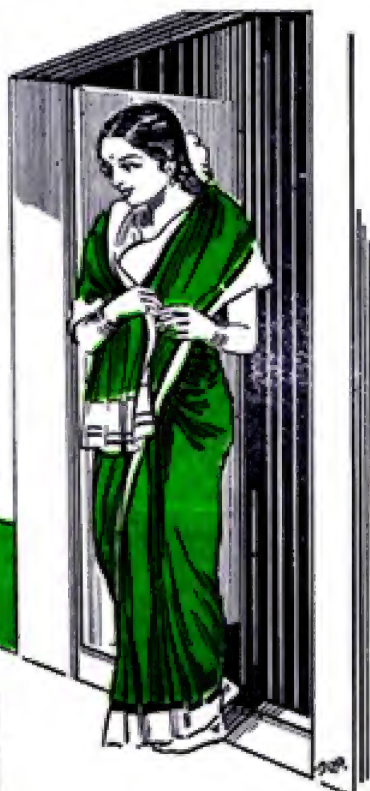
"அவர்க ளிருவரும் சென்றதும் காகம்மாள் "ராஜா! நீ இந்தப் பெண் இல்லவையு அழகா விடுப் பாள் என்று என்னிடம் சொல்லியே இல்லையே" என்றுள்.

"நான் அப்படிப் பார்த்துச் சொல்வதற்குக்குத் தாம் எந்தவியோ பேதாப்பற்றிக் கொள்ளி விடுப் பெண்."

"இல்லை. உன்மேலே படிக்கிற பெண்ணுச்சே என்று கேட்டேன்."

"அவன் பாருட னும் பேசுகிற வுக்கே வில்லை. அவன் படிப் புண்டு. அவ னுண்டு. முதல், ஸ்தலம் இன் னு தான் என்மேலே பேசினான்" என் றாள்.

"அவன் குண லும் தங்கமா? விருக்கும் போலி ருக்கு. அவன் வாகசற்படியில் வந்து நின்று போது வண்டியை வந்து நின்றுப் போன இருக்க தது. இது மாதிரி

கீப் பெண் இருக்கிறபோது ஊர் எம்மாம் தேடி வந்திருக்கிறேன்."

"நான் தேடவில்லை அம்மா" என்றுள் ராஜ கோபாலன் விஷயமாக.

"அந்தப் பெண்ணையே நிச்சயம் பண்ணி விடு கிறேன். உனக்குப் பிடித்திருக்கானோ இல்லையோ?"

ராஜகோபாலன் பதில் சொல்லவில்லை.

"உன் ஸுத்ததைப் பார்த்தால் பிடித்திருக்கும் போலிருக்கிறது. நான் காணியே போய் அவன் தாயா னாகக் கண்டு பேசுகிறேன்" என்றுள்.

நீதகம்மாள் மறுபின் சாவித்திரி வீட்டுக்குப் போனாள். அவள் தன் பிள்ளையின் கல்யாணத்தைப் பற்றிப் பிரஸ்தாபிப்பதற்குத் தயக்கமே இல்லை. சாவித்திரியின் பெற்றோர்களுக்கும் அத்தற்குமேல் தயாசா றிருந்தார்கள். "எப்போதுதான் ஸுகூர்த்தம் வைத்துக் கொண்டால் சொக்கியவா விருக்கும்?" என்று கேட் டார்களே தவிர, அவர்கள் வேறு ஒன்றுக்கு சொல்ல வில்லை.

சாவித்திரிக்குப் பரிட்சை முடிந்தபிறகு கல்யா னத்தை கடத்தி விடலாம் என்று பெரியவர்கள் தீர் மானித்தார்கள். சாவித்திரியும் ராஜகோபாலனும் ஓரே வகுப்பில் படிப்பவர்கள். அவர்களுக்கும் விவாக மாகப் போவது தெரிந்தால் மற்றப் கல்யாணங்கள் பரி காலம் பண்ணுவார்கள்; அவர்கள் பன்னிக்கூடத்தில் பழையதும் தம்ம சங்கடமாளப் போய்விடு கல்யாணா? அதை உத்தேசித்துக் கல்யாணம் நிச்சயமான விஷயத்தை பரிசுரக்கப் படுத்த வேண்டாமென் றிருந் தார்கள்.

இதற்குப் பிறகு, சாவித்திரி ராஜாணமாக ராஜகோபாலன் வீட்டுக்கு வந்து போவான். ஆனால் ராஜகோபாலனுடன் படிப்பு விஷ யங்களைப் பற்றி மட்டும் ஏதாவது விவாதிக்க வேண்டும். கல்யாணத் தைப் பற்றியோ ஒரு வார்த்தை கூட அவன் வாயிலிருந்து வராது. ராஜகோபாலனும் அதே நோக்கி னமேயே அவனுடன் பேசிப் பழகி னான். அவர்கள் கையே தங்களுக் குள் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருந்த இந்தக் கட்டுப்பாடு அவர்களுக்கும் குழந்தைக் கொண்டிருந்த காதலை இன்னும் பன்மடங்கு அதிக மாக் கிறது.

காகம்மாளுக்குச் சாவித்திரி வீது அபாரப் பிரியம் ஏற்பட்டு விட்டது. அந்தப் பெண் தன் துறைய அடக்க ஒடுக்கமான நடவடிக்கைகளாலும், புத்தி சாவித்தனமான மரியாதை யுடன் கூடிய பேச்சாலும் தன் வகுப்புகள் மாணியானா இப்போதே தனக்கு அருமைவாக்கிக் கொண்டு விட்டான். காகம்மாளுக்குச் சந்தோ ஶத்தினும் பாதிப் கை பத்தியம் பிடித்து விட்டதென்றே சொல்ல வேண்டும். விட்டும் காகியல் செய்து கொண்டிருக்கும்போது, ரூபக

..... வ ளு மீ யே வந்து நின்றுப் போன இருந்தது.

மற்றியாக, "சாவித்திரி!" என்று கூப்பிடுவான். ராஜ கோபாலன் அவர்களைக் கேட்டுச் சிரிப்பான்.

"அம்மா! கடைவெளியை என்னை மற்றையிடப் போகிறாய்?" என்பான் கிண்டலாக.

"போடா, போ!" என்பான் காகம்மாள்.

காகம்மாள் சாவித்திரியை எப்படி எப்படியெல்லாம் தாண்டி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறாள் என்று அவருடைய டாட்டா அவள் விடுவதற்கும் இன்ன இன்னவிதம் கூடித்து கொண்டுபோய்க்கொண்டிருக்கிறாள். "இப்போது இரண்டு பேராக இருக்கிறோம். பாதக மில்லை. அதை வந்ததும் சமைந்தோம். வைத்துவிட்டு வேண்டியதைத் தான். இன்னாவிட்டால் அவன் என்னக்கு ஒத்தான சோய் வந்துவிடுவான். அவர்களைக் கூடப்படுத்தக்கூடாது. தவிர, அவனுக்குப் பேசுவதற்கும் சாலைகளை இன்னாமல் போய்விடுமே!" என்று சொல்லிக் கொண்டாள். "என் மெயை குழங்குகளுக்கு அரை தான். இருந்தாலும் என் இப்பேயை இருந்ததென்று எழுதிக்கூடாது. இரண்டு மூன்று மாதத்திற்கொரு தடவை எப்போதுமே வேண்டிய சேன்று வரவேண்டும். அவர்களை இயல்பாய் இருக்கட்டும். எந்த அளவுக்குப் போகலாம்?" என்று எண்ணிப் பார்ப்பான்.

அவன் இப்படியெல்லாம் உற்பித சேன்றுகொண்டு, தன் பிள்ளை அவருக்குத் துடித்த நினைவைப் பதை ஆவனுடன் எதிர்பார்த்திருந்தான்.

3

பட்டினம் வந்தது. இரண்டு மாதத்துக் கெடலாம் பட்டினம் முடியாகவும் போகலாம். ராஜகோபாலன், சாவித்திரி இருவரும் பட்டினமில் நேர விட்டனர். பட்டினத்துக்குப் பிறகு சாவித்திரி மாடுபை சிறுத்தி விட்டாள். ராஜகோபாலன் மட்டும் சட்ட சாமரணிகள் சேர்த்துப் படித்து வந்தான்.

அப்பொழுது ஒரு வான் ஒரு வண்பு அவர்களை விட்டுக்குச் சார்பிட்டக் கூப்பிட்டுக்கொண்டான். ராஜ கோபாலன் அவன் விட்டுக்குப் போனான்.

அங்கே வந்த ஒரு நேர சம்பவம் அவன் மனதைப் பெரிதும் பாதிக்கப் போகிறதென்று அவன் கவி பார்த்தியே இவ்வகை. இத்தனைக்கும் அது ஆவிரகணக்கான குடும்பங்களில் இன்று வந்ததும் சில சாதாரண சம்பவங்கள்.

வண்பு விட்டுக்குள் அவன் போகப்போது, அவர் நேர இவ்வகை. வானத்தில் அவருடைய தாயார்மட்டும் வட்டவர்க்கிருந்தான். அந்த அம்மாவின் "பாடி!" என்று விரைந்தான்.

"வந்தான் ராஜகோபாலன்."

"எனக்குத் தெரியவில்லையே. நீ அவ்வாண்டிதில் பிள்ளையா? உன்னை எங்கேயோ பார்த்தாய் போகிறேன் சிறுத்தி!" என்று. அப்பொழுது அங்கே வந்த வந்தவன் இவ்வகை. "அவர் வந்திருக்கிறார்!" என்று சொல்லிய ராஜகோபாலன் மெத்ததப் படிவதிச் சென்று கொண்டிருந்தான்.

அப்பொழுது தன் வண்பு வந்த பிள்ளையே ராஜகோபாலன் காணிக் கிழித்தது. "அவர் அவ்வாண்டிதில் பிள்ளையா கிழித்தான் என்பது! முக்காலி பிள்ளையா கிழித்தாமைக்குப் வாயை அடைத்துக் கொண்டு போகிறார்களேயல்லாது! வாய்ப்பெல்லாமே அவர்களுடைய வட்டவர்க்கிருந்த கொண்டுக்கொண்டு"

என்று மாயிவந்தான் அவன் கோபித்தக் கொண்டிருந்தான்.

அதைக் கேட்டபொழுது அவன் மனம் புண்பட்டது. ஒரு வயதான பெரிய அம்மாவை, தன் கணவனுக்கே தாயாயிடுபவனாக நேற்ற வந்த ஒரு பெண் மரியாதைக்குறையாகப் பேசுவதைப் பற்றி என்ன, என்ன அவனுக்குக் கோபம், கோபமாக வந்தது.

அவருடைய இத்தக் கோபமும் மனக்கேட்டமும் சாதாரணமாக எப்போதுக்கும் வந்த எப்பதிலுக்காரத் தனமாய்த்தான் போனதும். ஆனால், தாயே தெல்லமென்று கருதி வந்த ராஜகோபாலனுக்கல்லவா தன் அம்மாவின் அருமை தெரியும்!

அவன் தன் வண்புப் போய் பார்த்தான்; விழுந்து சார்பிட்டான்; பிறகு விடை பெற்றுக் கொண்டு விட்டுக்குத் திரும்பிச் சென்றான். இத்தகைய வண்பு இப்போதும் சேவையுடைய சேவையா.

இத்தச் சம்பவத்தை நேருக்குமே பார்த்ததும் அவனுக்குத் தன் தாயைப்பற்றிய வண்பு வந்தவிட்டது. விட்டுக்குத் திரும்பிப் போகும்போதெல்லாம் இத்த யோசனைதான். சாவித்திரி அவை போனதான். தன் தாயிடம் அபிமானத்துடன் தானிருக்கிறேன். ஆனால் வண்பு போகவில்லை என்பது எங்கேயோ! தன் வண்பு வந்த விட்ட வந்த புதிதில் எல்லாமோ, எல்லாமாய்த் தானிருக்கிறேன். ஆனால் இப்பொழுது, என்ன என்னையே போது அவன் கருகிறான்.

அப்பொழுது அவனுக்குத் தெரிந்த குடும்பங்களில் உன்னை தாய்மாவின் ஒப்பொருவதாக அவன் மனக்கண் டான் வட்டவர்க்கிருந்தான். அவருடைய அத்தாள் கணவனின் மனைவிக்கும் அவன் தாயாருக்கும் பற்றிச் சண்டை. அவன் தன் போனதில் போய்க் காலத்தைக் கழித்து வருகிறான். சிறித்த விட்டு சாமரணிகளில் மனைவியும் அவன் மாயிவந்த ஒருவருடன் ஒருவர் பேசுவதில்லை. இப்போது அந்த விட்டும், பிள்ளையும் மனைவியும் ஒரு பாகத்தில் குடி விருக்கிறார்கள். இவ்வெழு பாகத்தில் பிள்ளையின் பெற்றோர்க்குத் தனிக் குடித்தனம் செல்கிறார்கள்!

இது மாதிரி சிறுத்தியோ சம்பவங்கள் ஓரபகத் துக்கு வந்தன. இதெல்லாம் அவனுக்குப் புதிதல்ல. இருந்தாலும் இப்பொழுது அவன் தன் தாயை ஒரு மாயிவந்த சிறுத்தியின் வைத்துப் பார்த்துப் போது அந்தச் சம்பவங்கள் எல்லாம் பண்ணாமல் தோன்றின.

இதே சம்பவத்தில் அவன் கிழித்த குடும்பங்கள் சம்பந்தமாகப் படித்த வந்ததெல்லாம் ஓரபகத் துக்கு வந்தன. பாகப் பிள்ளை முக்காலிவர்க்குக் காரணம், வட்டிப் போனதென்ற சம்பவ அவனது முடிவு.

தப்பித்தவரி சாவித்திரி தன் தாயிடம் சரியாக வட்டி கொண்டுவிட்டான் என்பது சேவையா. இதை அவனுக்குத் கிழித்துப் பார்த்தே முடியவில்லை. தன் சீயாவையா, கணவியாவும் வட்டிக்கொண்டு விட்டான் என்பதும் சரியாய்ப் போய்விடுமே என்று அவருடைய பழத்திற்குச் சொல்லிற்று. ஆனால் அவன் மனம் அதை ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. மனைவிக்கும் தாயாருக்கும் சார்பு எப்போதும் போது வெர் மனைவியை காது அடி அடித்து, தாயைத் தைத்து, தன் தனியுடைய போட்டுக்கொண்டிருக்கிறவையாக அவன் பார்த்திருக்கிறான். கணவியைப்பற்றி தன் தாய் தனதுமைய ஒரு நேர தயவிறுதும் மனவருத்தமடைப்படியான சீயாவை சிறுத்தியைத் தைத்து அவன் விருப்பமில்லை.

ஜேர்மெக்ஸ்

படை, சொற், கட்டி,
 வெட்டு, சீரங்கு, முத
 லிய சர்ம வியாதிகள்
 ஜேர்மெக்ஸ் லை சீக்
 - சீரம் குணமாகும் -

"ஆதா! என்ன குடி, என்ன மணம்!! எங்க ஆதலம் பட்சணங்கள் எங்கே நிற்கும் இதன் முன்? விவசாய!".....

"அது 'பேப் பிராண்ட்' இன் அதிசயம்! கோவை 'ராஜம் கம்பெனி' யாரின் பிரபல இரகசியம்!"

பேப் பிராண்ட்

சுத்தமான வகை

சாப்பாட்டிற்கும் பட்சணங்களுக்கும் இன்றியமையாதது.

புதிய வெள்ளைவாக் கொண்டு துணை சாதனங்களாக தயை எய்தி மூலையில் வைத்திருந்த பிழைக்காகக் கொண்டு பக்குவமாயும் பரிசுத்தமாயும் தயாரிக்கப்பட்டது. எல்லா இடங்களிலும், பிரபல வியாபாரிகளிடமும் கோவை ராஜம் கம்பெனிகளிலும் கிடைக்கும். எங்களிடம் பிடிவாங்கிக் கொள்வது உறுதியானது ஒரு மூலையில் பரிசுத்தம் பரிசுத்தம் உயர்ந்த வியாபாரம்.

குடிக்க தயாரிக்க:

எம் அலுவலர் கொண்டு வியாபாரிகளுக்கு வரவுகளைக் காட்டுகிற மற்றும் அலுவலருக்கும் எமது மனமார்த்த வாழ்த்தும் உரித்தாக.

இதுவே
எமது

ஸ்வயம்
ரகம்

ராஜம் & கோ .. கோயமுத்தூர்

அப்படியானால் என்ன செய்வது?

"கல்யாணன் சென்ற கோண்டிதோ?" என்று அவனுடைய தாய்மாமன் சொல்லிற்று.

"அப்படிச் செய்வதுதான் சரி" என்று காகம்மாவிடம் அருங்கிட்டுத் தான் சொன்னான். ஆனால் அவன் இதைப் பற்றித் தன் தாயிடம் ஒன்றும் தெரிவிக்கவில்லை.

அவன் இப்படித் தீர்மானித்து இரண்டு மூன்று நாள்கள் விருக்கும். ஒரு நாள் அவன் தாயார் அவளிடம் வந்து "சாவித்திரி வீட்டிலிருந்து அவன் அப்பாவும், அம்மாவும் இன்று காலைமீயை வந்திருக்கிறார்கள். அடுத்த மாதம் இருபதாண்டு ஒரு மூலத்தம் இருக்கிறதாம். அதில் கல்யாணன் கடத்திவிடலா மென்றிருக்கிறார்கள்."

ராஜகோபாலன் பதில் சொல்லவில்லை.

"என்ன யோசனை செய்கிறாய்? உனக்கு அப்போழுது சௌகரியமா இருக்கிறதோ?" என்று கேட்டான்.

"சௌகரியக் குறைவு ஒன்றுமில்லை. ஆனால்..."

"ஆனால் என்ன?" என்று. தன் பிள்ளை "அந்த கேள்வி? அந்தத் தெரிவிமையே கடத்தி விடுவான்" என்று சொல்லான் என்று எதிர்பார்த்து வந்ததற்கு மாறாக அவன் இவ்விதமான பேரில் பெரிசாகத் கேட்டு ஆர்ச்சிப்பட்டுள்ளான்.

"கலியாணன் இப்பொழுது வேண்டாம். அப்பறம் பார்த்துக் கொள்ளலாம்" என்று தன்மையக் கெடுத்துக் கொண்டு சொன்னான் ராஜகோபாலன். தன் தாயை வேண்டி பார்த்து அப்படிச் சொல்ல அவனுக்குத் தைரியம் இல்லை. காகம்மாளுக்குத் தான் கேட்டது, கைவாவினவா என்று இருந்தது. ராஜகோபாலன் இப்படிச் சொல்லிவிட்டான். அதன் சந்தேகப்பட்டுவான். பிறகு மீது சமாளித்துக் கொண்டு "என்! உனக்கும் அவனுக்கும் ஏதாவது மனவந்தர்ப்பமா?" என்று கேட்டான்.

"இல்லை."

"உனக்கு வேறு எந்தப் பெண்ணாவது பிடித்திருக்கிறதா?"

"சாவித்திரியைப் பார்த்துக் கொண்டே இருக்கிறேன் தனியாகப் பார்ப்பேன்!"

"பிள்ளே, என்ன ஆட்சேபம்?"

"வக்கீல் பரீட்சை முடியும். காணும் வக்கீல் தொழில் ஆரம்பித்துக் கொடுக்கச் செய்ய நினைக்கிறேன். அப்பறம் பார்த்துக் கொள்ளலாம்."

"அது வரையில் அவர்கள் பொறுத்துக் கொள்ள இருப்பார்களா?"

"நான் அவர்கள் பெண்ணைக் கொடுத்தாந்தான் ஆகவேண்டுமென்று கேட்டாய் படுத்த விடலாம்."

"ராஜா! நீ சொல்வதை என்னுடைய எப்ப முடியவில்லை. நீ இந்த ஒரு விஷயத்திலே நான் சொல்வதைப் படிக்கே."

"அம்மா! நான் இதுவரை ஏதாவது ஒரு காரியம் நீங்கள் சொல்வதைத் தட்டி விடுகிறேனா?"

"இல்லை. அதனால் தான் இப்பொழுதும் கேள்வி என்ருதேன்."

"இந்த ஒரு விஷயத்தில் மட்டும் என்னிடம் படிக்கிறேன்" என்று.

காகம்மாளுக்கு அதற்குமேல் அவனுடைய தந்தை செய்வதில் பிரயோசனம் இல்லாமென்று தெரியும். மீது வேல் பேசுகிறார்கள். ராஜகோபாலனுக்குத் தான் தன் தாயை மனவந்தர்த்தித் குணமாகவே தக்க கால அவகாசம் சிங்கிவிடலாம். வேறு பக்கம் முடிந்ததற்குப் பிடி கொண்டான். காகம்மாள், தான் செய்த பாக்ஷியம் இவ்வளவுதான் என்று நினைத்துக் கொண்டு "சரி! நான் இனிமேல் இதைப் பற்றிப் பேசவில்லை என்று நினைக்கிறேன். சாப்பிடலா?" என்று சொல்லி எழுந்து சென்றான்.

மறுநாள் சாவித்திரி வீட்டாருக்கு இந்த விஷயம் தெரிந்தபோது அவர்கள் பட்ட மருமேயத்தினர் கேள்வி. ராஜகோபாலன் பேரில் ஒரு கைவாவினவன் இப்படிச் சொன்னதற்கு அவ்வளவுமேல் ஒத்திப் போடுவதன் மீதம் அவர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை.

அவர்கள் மிடக்கட்டும். சாவித்திரியின் மருமேயத்தைப் பற்றி என்ன சொல்ல! தன் மீது ராஜகோபாலன் அறிவித்த கொள்கை முறைமையில் அவன் கடத்தித் தருகிறான். ஒருவேளை விவாகத்திற்கு முன்னமேயே ஓரளவு பழைய தோஷத்தால் அவ்வளவாகப் பிடிக்கவில்லையா என்று கூட எண்ணினான். இதைப் பற்றிய உண்மையைத் தெரிந்து கொள்ளலாம் விருக்க அவன் மனம் இடம் கொடுக்கவில்லை. பேரே ராஜகோபாலனிடம் கேட்டு விடுவதென்று அவன் விட்டுக்குப் போனான்.

அவன் அப்பொழுது வீட்டில் தனியே இருந்தான். ஒரு காதலியிடம் உட்காந்திருந்த தோஷத்திற்குத்

வைத்துப் படித்துக் கொண்டிருந்தான். சாவித்திரியைக் கண்டதும் அவள் மனம் குழப்ப மடைந்தது.

"சாவித்திரி! உட்காரு" என்று சொன்னான்.

அவள் உட்காரு விட்டாள். சிந்து கொண்டே விருந்தான். அவள் கண்களில் நீர் தழைப்பி விருந்தது.

"சாவித்திரி? நீ என்மீது கோபமாக வந்திருக்கிறாய்?" என்று கேட்டான்.

"இல்லை. உங்கன் மீது என்னும் கோபத்துக் கொண்டே முடிவுமா! ஒரு காலும் முடியாது. ஏன் லக்ஷ்மீதம் வைப்பதற்கு இப்படிச் சர்க்குச் சொல்லி நீங்கள்?" என்று கேட்டான்.

"நான் அம்மாவை வந்தேறித்து இப்படிச் செய்ய வேண்டி விருக்கிறேன்."

சாவித்திரி ஆச்சரியத்துடன் "அம்மாவா! அவர்கள் ஒருகாலும் உங்களை இப்படிச் செய்யச்சொல்லி விருக்க மாட்டார்கள்" என்று.

"அம்மாவைக்கு ஒன்றும் தெரியாது. காண்கத்தான் சொல்கிறேன். காண்கத்துக் கல்யாணமாகிறது. நீயும் வீட்டுக்கு வந்துவிடுவாய். கொஞ்சகாலம் கழித்து கணக்கும் அம்மாவைக்குச் சதாவது தகராறு ஏற்படுமே தென்று வைத்துக்கொள்."

"யாருக்கும், யாருக்கும் தகராறு? இன்னொரு தாய் சொல்லுங்கள்!" என்று கோபமாகக் கேட்டான். அந்தக் கேள்வியில் பரிசாசலும் தொனித்தது.

"சாவித்திரி! நீ, அம்மாவிடம் சேர்வாய் நடந்து கொள்ள மாட்டாயென்று நான் சொப்பனத்தினால் நினைக்கவில்லை. இருந்தாலும், நான் அதைப் பற்றிக் கவலை இல்லாமல் இருக்க முடியாது. ஆகையால் அதற்காக அவளையாவும் பிரம்மசாரியாவே காலம் கழித்தத் தயார்" என்று.

சாவித்திரி என்ன பதில் சொல்வான்! இன்னொரு பெண்ணு விருந்தான் "இதென்ன ஆள், கத்தக் கட்டுப் பேட்டியா விருக்கிறேன்! அம்மா கப்பல் போவிறுக்கிறது" என்று நினைப்பான். ஆனால் சாவித்திரி அவனுடைய தாய்பிரியைத்ததை கண்டுகூர்ந்தவன். உலகத்தின் பிள்ளைகளைப் பெற்றெடுத்த தாய்மாரின் கழுடல்சுனைப் பற்றிய கதைகளைவும் அறிவான். ஆனால் தானே காகம்மாளைத் தன் சொந்தத் தாய்போல் பாவிக்கும்போது அவர் தம்மை ஏன் இவ்வளவு கொந்தரவு புடுத்திகொள்ள வேண்டுமென்றுதான் அவனுக்குப் புரியவில்லை. அவள் சிறிதுநேரம் சிந்தனை யாற்றினான். பிறகு "அம்மா என்ன சொல்கிறீர்?" என்று கேட்டான்.

"அம்மாவைக்கு நான் உண்மையான காரணத்தைச் சொல்வவில்லை, படித்த பிறகு ஆகட்டுமென்றேன்."

அடுத்த மாதம் கலியாணமாகப் போகிறது என்று மணப்பால் குடித்துக் கொண்டிருந்த சாவித்திரி தன் மணக் கழுடத்தை எவ்வளவோ அடக்கிப் பார்த்தும் முடியவில்லை. அவள் அழுது விட்டாள். அதைக் காண ராஜகோபாலன் மனம் இடை ஆடப்பட்டது.

"நீங்கள் சொல்வது நிச்சயத்தானே! இன்னொரு தாய் சொல்லி விடுங்கள். நான் போய் விடுகிறேன்" என்று. ராஜகோபாலனுக்குத் தான் எங்கே தன்னுடைய ஜீவனத்திலிருந்து தவறிப்போய் விடுவோமோ என்ற பயம் வந்து விட்டது.

"சாவித்திரி!" என்று

அவன் கண்ணத் துடைத்துக்கொண்டு பார்த்தான்.

"நீ என்னைக் காதலிப்பது உண்மையா?"

"அந்தக் கேள்வியை என்னையோ கேட்டுக்கொள்!" என்று ஆத்திரத்துடன் விளையுனான்.

"நீ என்னைக் காதலிப்பது உண்மையானால்....."

"என்ன செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுங்கள். தயாராக விருக்கிறேன்."

"என்னைக் கல்யாணத்துச் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று பிடியாததுச் செய்யாதே" என்று ராஜ கோபாலன்.

எதிர்பாராத இந்த சிபந்தியைவைக் கேட்டதும் சாவித்திரி அப்படியே அவரிடம் போய் விட்டாள். அவள் தலை உதறிற்று. ஆனால் அவள் ராஜகோபாலன் மேல் கொண்டிருந்த காதல்-அன்பு சோதப்பமானதன்று. ஓரே ஒரு கியம்தான் நித்திரை செய்தாள். அவன் துக்கமெல்லாம் எங்கேயோ போய்விட்டது. அவன் மூச்சுதின் ஒரு புது விதமான நிறுப்பி தொன்றிற்று.

"சரி! அப்படியே செய்கிறேன்" என்று.

ராஜகோபாலனுக்கு இதைக் கேட்கத் தாங்க வில்லை. கதைகளில் வரும் உத்தமப் பத்தினியைப் பெண்கள் கூட இப்படிப்பட்ட சிபந்தியைக்குச் சம்மதித்ததாய் அவள் படித்ததில்லை. அவள் தன் மனம் நீங்குகொண்டாமை தந்தவிர்த்தான். அப்போது வெளியே போயிருந்த காகம்மாவை வந்தாள். அவள் அவர்கள் இருவரும் பேசிக் கொண்டிருந்ததைக் கண்டு உடனே வராமல் அப்பால் போனாள்.

"அம்மா இங்கே வாராங்கள்!" என்று.

"சாவித்திரி! ராஜாவின் மனதை நீதான் நிறுப்ப வேண்டும், நான் எவ்வளவோ சொல்லிப் பார்த்தாய் விட்டது" என்று காகம்மாள்.

சாவித்திரிக்கு என்ன பதில் சொல்வதென்று தெரியவில்லை. மெனமமா விருந்தாள்.

"அவள் ஒன்றுமே சொல்லமாட்டென் என்றுகொண்டே. உனக்கும் அவனுக்கும் சதாவது மனந்தாபமா?" என்று காகம்மாள் கேட்டாள்.

"இல்லை."

"பேசுவேன் ஏன் நிறுத்தி வைக்காமல் அப்பறம் ஆகட்டும் என்றுகொண்டே?"

ராஜகோபாலன் சாவித்திரியின் மூக்கத்தைப் பார்த்தான். அவள் தான் விளக்கம் செய்து கொண்டிருந்ததற்கு உதிரை காரணத்தைத் தன் தாயாரிடம் தெரிவித்து விடுவோனா என்று அவனுக்குக் கவலை. சாவித்திரி அவன் இப்படி எண்ணித் தவித்துக் கொண்டிருந்ததை அறிந்தான்.

"அம்மா! அவர் அப்படிச் சொல்வதற்குக் காரணம் எந்ததான்?" என்று.

"நீயா?" என்று ஆச்சரியப்பட்டாள் காகம்மாள். அவன் என்ன சொல்லப் போகிறோனா என்று ராஜ கோபாலன் ஆச்சரியப்பட்டான்.

"ஆயா! எந்ததான் அவரைக் கல்யாணம் செய்து கொள்ள இஷ்டமில்லை வென்று சொல்லிவிட்டென்" என்று.

Jimmies with
fancy Stones
or gems

Sizes 1 2 3 4 5

**CULTURED PEARL
MALAIS**

Real - Pearl Thodus
(Centre emerald)

செத்யு & செத்யு

JEWELLERS

22 & 27, East Mada Street, MYLAPORE P. O., MADRAS

FOR COMFORT
HEALTH AND
PLEASURE

CHANDRA BHAVAN

107, ANNAPPAH STREET, SITUATED ON THE TRAM LINE

FOR
INDIVIDUAL
ATTENTION
AND GOOD DISHES

Special accommodation For Ladies

●

PROPRIETOR: T. M. RAMA IYER.

கோயமுத்தூர் ராஜ விதிமில்
ஒரினல் விஸ்வநாதய்யர்
மிட்டாய்க்கடை மேல்மாடியில்

கரண கொத் வாய்

1943

தவிர ஜூலிகம்
பஞ்சம்
பெங்களூர்
காஞ்சிபுரம்
கேரளா
சென்னைக்கு
சென்னைக்கு
சென்னைக்கு
சென்னைக்கு
சென்னைக்கு

சொந்தத் தலையில் தயாரான 100டி, 80டி பென்டு
கவர் துறையுடன் சென்னைக்கு இடைக்கும்

●

புரோக்கட்டர்கள் :

கரண எஸ்.எய். செட்டி. & பிரதர்ஸ்
N. S. வெள்ளிக்கிரி செட்டி.

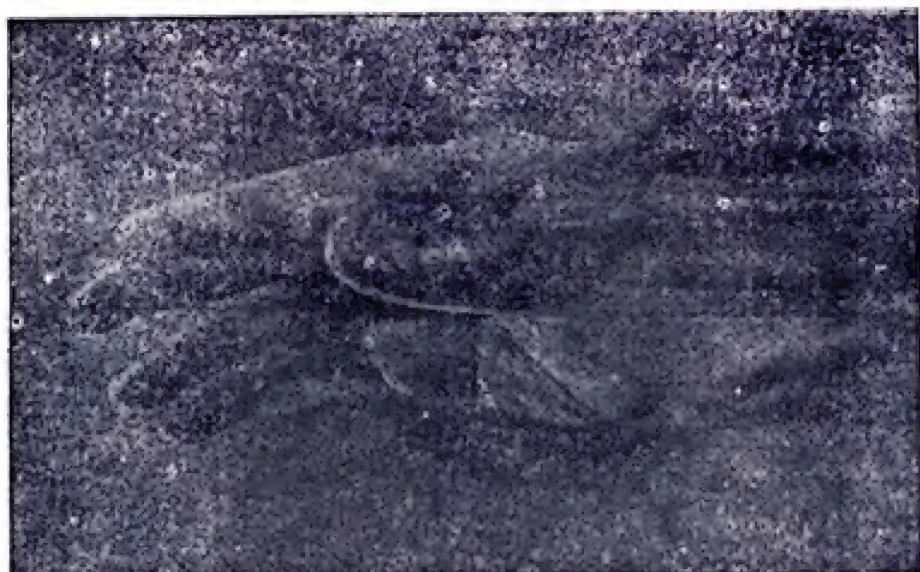
சுத்தமான

அரகஜா

தயாரிப்பவர் - **K.V. நடராஜன்**

ராஜவீதி,
கோயமுத்தூர்.

விதியும் செல்வச் சுதந்திரமும்

மூயற்சியின்றி ஒரு நாளும் சுதந்திரம் கிடைக்காது. செல்வச் சுதந்திரம் வேண்டுமென்ற உங்கள் விருப்பத்தையே எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்.

அதிருஷ்டப்படி நடக்கிறது என்று இருந்து விடுவதால், ஒய்வு வேண்டிய தன்னாதகாலத்தில், பெரும்பாலானவர்களுக்குப் போதிய வருமானம் இல்லாமல் போய் விடுகிறது. இதற்குக் காரணம், அவர்கள் திட்டம் போடத் தவறியது; அல்லது திட்டம் போட்டும் அதன்படி நடக்கத் தவறியது. திட்டமோ, மூயற்சிகளோ இல்லாமல் ஒருவருக்கும் விதியின் கை எப்போதும் உதவி செய்வதில்லை.

உங்கள் செல்வச் சுதந்திரத்துக்காகத் திட்டம் வகுக்க இன்னமும் தாமதமாகி விடவில்லை. எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் நீங்கள் அதை ஆரம்பிக்கிறீர்களோ அவ்வளவு அதிகமான பலன், பின்னால் உங்களுக்குக் கிடைக்கும்.

யுனையெட் இந்தியா
லைப் அஷ்யூரென்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்

‘யுனையெட் இந்தியா லைப் சிஸ்டம்’

எஸ்பிஎனேட் :: சென்னை

மீதிது ரோம் அவர்கள் இருந்த அகறயில் சித்
சப்தம் குடிசொண்டிருந்தது.

ராஜகோபாலன் அந்தப் பெண்ணின் மூன்றாவியில்
தன் ஒரு மீதிது மனிதனுடைய உணர்ந்தான். "துயே! இப்படி என்னைக் காப்பாற்ற மூன் வரும், இப்படித்
தன்னைத் தியாகஞ் செய்துகொள்ள மூன்றையும் இத்தப்
பெண் தந்தையாகிய கல்யாணஞ் செய்துகொண்ட
தயங்குகிறேன்" என்று எண்ணியபோது அவனுக்கு
அவன் கையில் விழுந்து மண்ணிப்புக் கெட்டுக் கொள்ள
வேண்டுமென்று தோன்றிற்று.

ஆனால் சாவித்திரி அங்கே நிதமயினை. "நான்
யோய் வருகிறேன்" என்று சொல்லி விட்டுப் போய்
விட்டாள்.

4

சாவித்திரி வந்து இவ்வாறு சந்தேகத்துக் கிட
யில்லாமல் சொல்லிப் போன பிறகு கல்யாணப்
பெய்க அடியோடு சிந்து போய்விட்டது. காகம்மாள்
தன் பிள்ளையை, ஏன் சாவித்திரி இவ்வாறு என்று
சொல்கிறாள். அவர்களுக்குள் என்ன கண்டனம்
விளங்கிற்று ராஜகோபாலன் தோஷதாடி செய்ய
விடவில்லை. தன் அறிவிட்ட அங்கவையுதான், சாவித்திரி
போன்ற பெண்ணை மருமகனாகக் கொள்ளும் புண்
ணியம் செய்வதில்லை வென்று எண்ணிக் கொண்டு
போகிறாள் விட்டாள். ராஜகோபாலனும் தன்
கல்யாணத்தையப் பற்றித் தாயினிடம் பிரஸ்தாபிப்ப
தில்லை.

இதற்குப் பிறகு இரண்டு வருஷங்கள் சென்றன.
அவன் சட்டப் பரீட்சை முடித்துவிட்டது. அப்போது
தான் இருந்த வக்கீலாகவும் வந்துவிட்டான். யார்
யாரோ அவனுக்குப் பெண் கொடுக்க மூன்வந்தார்கள்.
மியாகம் செய்து கொள்ளாததற்கு ஒவ்வொருவரும்
ஏதோ காரணம் சொல்லி அனுப்பி விட்டான். ஆனால்
அவன் மனநிலைக்கு வருத்தத்தைய யாரும் சொல்ல
முடியுமா? தன் தாயார், சாவித்திரி இரண்டு பெண்களும்
தன்னுடைய தீர்மானத்தால் மனத் துன்பமடைந்துப்
செய்திருக்கிறார்களென்று என்ன நினைக்க வேண்டும்
அவனுக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருந்தது. ஆனால் தான் செய்வது
சரிதான் என்று கம்பி விருத்தாருதலால் மீதிது தெருந்
தடைத்து கொள்வான்.

ராஜகோபாலன் விட்டி விருந்து புறப்பட்டுச்
சென்ற சாவித்திரியோ மிக நினைக்க வேண்டியவராகப்
பிடித்தவள் போயிருந்தாள். அப்படித் தன்னுடைய
வருந் கால வாழ்க்கையைப் பற்றி ஒரு தீர்மானத்துக்கு
வந்தான். அவன் கைத்தியக் காலத்தில் சென்ற
கைத்தியப் பரீட்சைக்குப் படிக்க விரும்பினான். அவ
ருடைய பெற்றோர்களும் அவனிடம் படிக்க விட்டார்கள்.

அவன் கைத்தியக் காலத்தில் சென்றதான்.
கைத்திய வருப்பு என்னும் இடமென இருக்கிறதோ?
இரண்டாம் மூன்று துக்கு வருகை காலம் பிரயோகப்பட்டுப்
படித்துத் தெரினான். இதற்கிடையில் அவன் இரண்டு
மூன்று மூன்று ராஜகோபாலன் சந்தித்திருக்கிறான்.
ஆனால் சாதாரண நிமிஷங்களையோம் மீதிது விட்ட
வந்து விடுவான். அப்போதுதெய்வம் அவன் மனம்
என்ன பாடுபடுமா? அவன் கைத்தியப் பரீட்சைக்குப்
படித்துக் கொண்டிருந்தபோது தனக்கு ராஜகோபா
லன் மீதிருந்த காதல் அப்போது மறக்க மூன்றான். காத
லாவது, மன்னாது கட்டியாவது? மனிதன் தேவனம்
என் சான் உடம்பு படைத்தவன். அவன் தேவத்தில்

வறுமையுடனாகும் சாயலான சத்துக்களையும் ஆனதைய
என்றெல்லாம் தவக்குத் தாயே தர்க்கஞ் செய்து
கொண்டு பார்ப்பான். இப்படிப் பார்த்துப்போது
அவன் மீது தனக்குக் காலமே கிடையாது, அவன்
ஒரு பிராணி, என்று எண்ணித் தன்னைத் தானே
சமயத்திற் கொள்வான். ஆனால் இதெல்லாம் மிக
சமயத்தான். மற்ற வேளையில் ராஜகோபாலன்
உருவம் எப்போதும் அவன் பக்கத்திலிருப்பது போல்
அவனுக்குத் தோன்றும். அந்த ஓர் உணர்ச்சியே
அவன் உலகத்தில் உயிருடன் வாழச் செய்திருந்தது.

சாவித்திரி கைத்தியத் தொழில் செய்வத் தொடர்
கிறது. அவன் விட்டு வரவில்லை டாக்டர் சாவித்திரி
பி. ஏ. எம். பி. பி. எம். எந்த போக்கு தோன்றிற்று.

அவன் தொழில் ஆரம்பித்து இரண்டு மூன்று மாத
மிருக்கும். ஒரு நாள் அவன் ராஜகோபாலன் இருந்த
தெரு வழியே வண்டியில் சென்றான். அப்போது
ராஜகோபாலன் தாயார் மேல் மார்பில் ஒரு
கூன்மம் பக்கம் உட்காந்து விடுவதைக் கவனித்துக்
கொண்டிருந்தான். தாய் வேண்டி உடை தரித்து
வண்டியி் வலக்கிடுத்து சாவித்திரியைக் கண்டதும்
அவன் தன்னை வழியாலேயே எழுந்து சிந்தான்.
அவ்வப்போக்கு ரோம்ப கானாவிற்று. ஒரு வேளை
அவன் தன் விடக்குத்தான் வருகிறானோ என்று
ஓர் அற்ப ஆசை. ஆனால் வண்டி நித்தமில்லை.
அது வேகமாகப் போய்க் கொண்டிருந்தது. அந்தத்
தெரு வரும்போதெல்லாம், அதுவும் ராஜகோபாலன்
விட்டு வரவில்லை வரும்போதெல்லாம் வண்டி அப்படி
வேகமாகச் செல்வது வழக்கம்.

வண்டி விட்டைத் தாண்டிச் சென்றது. சாவித்திரி,
ராஜகோபாலன் விட்டைத் திரும்பிப் பார்த்தான்.
பார்த்து விட்டுக் கைக்குட்டையை எடுத்துக் கண்ணத்
துடைத்துக் கொண்டான்.

இதை பெய்கால் மார்பில் விருந்து கவனித்துக்
கொண்டிருந்த காகம்மாளுக்குச் சமீபக் முடியவில்லை.
அவன் மனம் சோர்ந்து அப்படியே மேலே விழுந்தான்.

அப்போது உன்னே துணைத்து ராஜகோபாலன்
"என்ன, அம்மா" என்று பதறிக்கொண்டு ஓடி
வந்தான். காகம்மாள் "ஒன்றுமில்லை. தலை கத்திற்று.
நெருத்த தெய்வம் என்னெனில் பகலாம். செய்தது
பித்தம். உடம்புக்கு ஒத்துக் கொள்ளவில்லை" என்று.
அப்படிச் சொன்ன பிறகு அவனுக்குத் தான் போல்
சொல்ல ஆரம்பித்து விட்டோமே என்று தோன்றிற்று.

காகம்மாள் அன்றெல்லாம் ஒன்று மில்லாமல் விருந்
தான். ஆனால் மறு நாள் கடுமையான காய் அடிக்க
ஆரம்பித்தது. 'டாக்டராக யார் சொல்கிறேன்' என்று
ராஜகோபாலன் ஊழ்ப்பினான்.

"எந்த டாக்டரோ?"

"டாக்டர் க்லார்க்மத்தான்."

"வேண்டாம்."

"பிள்ளே?"

"கம்ப சாவித்திரியை யார் சொல்?"

இதைக் கேட்டதும் ராஜகோபாலன் திரும்பி
டான். அவன் தன் தாயார் சாவித்திரியைக் குழிப்போ
வான் என்று எதிர்பார்த்தோமே இல்லை. அவன் சற்றுத்
தயங்கி சிந்து விட்டுப் பிறகு சாவித்திரியை அழைத்து
வா ஆன் அனுப்பினான்.

டாக்டர் சாவித்திரி வந்தான். அவன் ஏதோ
பழமைய ஒரு டாக்டரைப்போல் நடந்து கொண்டான்.

நன் உள்வந்தம் பறித்து விடத் தவிர்த்தல் அவன் மிக ஐக்கிரமதயாக அடக்கி வைத்திருந்தான்.

காகம்மாளுக்குள் சாவித்திரி தன் கையைத் தொட்டுப் பார்த்தபோதே தேக அபொனகிய மெல் கால் பறந்து போய்விட்டது போலிருந்தது. ஆனால், பழைய கைதான் எம்மாம் குரபகம் வாயை, அவன் மறுபடியும் விவாதிக்காரியானான். சாவித்திரி அன்று மருத்து கொடுத்த விட்டு மறு கான் வருவதாகச் சொல்லிப் போனான்.

ராஜகோபாலன் அவளை இத்தகு முன் பார்த்து காண்கிற மாத மிருக்கும். அவன் முன்ன விட அகிக அருகுடன் விளங்கிவான். ஆனால் எப்போதும் மந்த ஹாஸம் தவறும் அவன் முகத்தில் இப்போதும் ஒரு சோகம் கலந்த சிரிப்புக் குடி கொண்டிருந்தது. தன் மருமகனாகத்தான் மனநிலை வேண்டுகொண்டிருக்கிறான். அதைப் படியாகவே சிந்தித்துப் போவானான். அவனைப் பார்த்துப் பார்த்து ராஜகோபாலனுக்குப் பரிசீலனம் பிறுத்துவதும் போலிருந்தது. அவன், அவன் மறு கான் வருவதை ஆவனமே பரிசீலித்துக் கொண்டிருந்தான். ஏனென்றும் அன்று அவனிடம் தனியாகப்போக வேண்டுமென்று தீர்மானித்திருந்தான்.

மறு கான் அவன் வந்து காகம்மாளைப் பார்த்த விட்டுக் கொண்டிருந்தான் ராஜகோபாலனும் அவனைப் பின்புறமிருந்து கிழைக்கிறான். வாசற்பக்கம் இருந்த அறங்கு வந்ததும் 'சாவித்திரி!' என்றான். அந்தப் பெயரை உச்சரித்தபோது அவன் மெல்லியை அடைத்துக் கொண்டது.

சாவித்திரி நிரம்பிப் பார்த்தான். "ஒரு விவகாரம் சொல்லுங்கள். அவசரமாகப் போக வேண்டிய நிலையே" என்றான்.

சாவித்திரி பதில் சொல்லாமல் அவன் அறங்குள் சென்றான். அவன் ஒரு வேளாயின் உட்கார்த்து கொண்டு அவளையும் உட்கார் சொன்னான். எதிரி விருத்த ஒரு வேளாயின் அவன் அமர்ந்தான்.

"அம்மா உடம்புக்கு ஒன்றும் பவயில்லையே!" என்று முதலில் விசாரித்தான்.

"கொஞ்சம் ஹிருதய பவலீனம். ஆனால் அதனால் ஆபத்து ஒன்றுமில்லை. மருது விவாதித்திருந்தான் கடிப்பட்டுவிட்டான் என்று சொன்னதே. மறு ஒரு கோளாறு இல்லை."

இருவரும் சிறிது கோம் மெனமாய் விருத்தார்கள். பிறகு ராஜகோபாலன் "சாவித்திரி! நீ என்ன மனநிலை வேண்டும்?" என்றான்.

"நான் எதற்காக மனநிலைப்படு?"

"எதற்காகவோ? நீ அன்று கடைசியில் விட்டுக்கு வந்தபோது என் மானத்தைக் காப்பாற்றினாய். நான் அம்மாதைய உத்தேசித்துக் கல்லாணம் செய்துகொள்ளப் போவதில்லை வென்று சொல்லிக் கொண்டிருந்த போது அம்மா வந்து விட்டான். அப்போதும் நீ என்னக் கல்லாணம் செய்துகொள்ள இஷ்டப்பட்டாய்? வென்று போய் சொல்லி நான் கல்லாணம் பண்ணிக்கொண்டே போதுபவ உட்கார்த்து ஏதும் பண்ணட்டாம். இப்படி என்னைக் கல்லாணம் செய்து உட்கார்த்து கண்டு அப்போம் நான் ஒரு வார்த்தை உப சார்த்துக்குக் கூடச் சொல்லவில்லை. அது மட்டுமா! சாவித்திரி, நீ என்னைக் கல்லாணம் பண்ணிக் கொண்டாய்? டாக்டர் தொழிலில் கருப்பிருக்கிறான். சாவித்திரி நான் உணர்கிறதென்று இல்லை....." என்று

சொல்லிக்கொண்டே இருக்கும்போது "ராஜா!" என்று தாயார் கூப்பிடும் சத்தம் கேட்டதே, போனச சிறித்தி விட்டு எழுந்திருந்தான்.

அங்கே பவலீனத்தால் தன்னாடி கொண்டே வந்தது காகம்மாள். "என். அம்மா! எழுந்து வந்தீர்கள். கூப்பிட்டால் வருகிறேன்" என்று ராஜகோபாலன். சாவித்திரி எழுந்திருந்து போய் அவனைப் பிடித்துக் கொண்டாள். "சாவித்திரி! உன்னை இவ்ளொரு தாய் பார்த்தேன்மேலும் போலிருந்தது. வந்தேன். என்னை உடம்பு சரியால் போய்விட்டதே வேண்டுமே இனிமேல் வராதிருந்து விட்டதே. அடிக்கடி வந்து கொண்டிரு" என்று. "அவசியம் வருகிறேன், நீங்கள் போய் போகாமல் படுத்துக் கொள்ளுங்கள்" என்று சொல்லி விடை பெற்றுக்கொண்டு போனான் சாவித்திரி.

5

ராஜகோபாலனும் சாவித்திரியும் பெண்க் கொண்டிருந்தபோது, காகம்மாள், மாடிமீதுக்கு கிழை இறங்கி வந்தது சாவித்திரியைப் பார்த்ததான். உடல் பவலீனத்தால் அவன் மெதுவாக வந்து வந்தபோது ராஜகோபாலன் சாவித்திரியிடம் சொன்னதென்றால் அவளுக்குக் காதிமீதுமிருந்தது. அதைக் கேட்டு அவன் ஆச்சரியமடைந்தான். உடனே "ஒட்டுக் கேட்பது போல் கேட்டுக்கொள்க" என்று சிந்திக்கவே அவளுக்கு அவமானமாய் விருந்தது. ஏனென்றும் அப்படி கேட்கும் பழக்கம் அவளுக்குக் கிடையாது. அதன்மேல்தான் அவன் ராஜகோபாலனை மேலே போகாதிருக்கச் செய்வதற்காக அவனைக் கூப்பிட்டுக்கொண்டே வந்தது.

ராஜகோபாலனுக்குத் தான் பெரிவது அம்மா காதிமீ எப்போது விழுந்திருக்கிறதோ என்று கொஞ்சம் சந்தேகம். ஆனால் தாயின் முகத்திரிமிருந்து அதைப் பற்றி அவனும் ஒன்றும் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை.

அன்று சாவித்திரி வந்துவிட்டுப் போனது முதல் காகம்மாளுக்குத் தான் எதிர்பாராமல் அறிந்த சகலவதத்தைப் பற்றிய யோசனைதான்.

"காட்டுப் பெண் வந்தால் என்விடம் எப்படி வந்துகொண்டிருக்கிறாள் என்று அவளுக்குப் பவம். அதற்காக அவன் கல்லாணம் செய்துகொண்ட இஷ்டப்பட்டாய். அவந்தான் அப்படி வேண்டியும், அதைப் பெண் அதற்குமே இருக்கிறான். அவளை கல்லாணம் செய்து காதற்கு அவளைக் கல்லாணம் பண்ணிக்கொண்ட இஷ்ட மில்லையென்று என்விடம் சொன்னான். என்னைக் காகம்மா இப்படிக் கடிப்பட்டுக்கொண்டாள்? கத்திப் பவத்தியைக்கொண்டிருக்கிறதே! காண்கிற அவன் காட்டுமே. நான் என்னைவந்ததையும் சொல்லிக் கல்லாணம் செய்துகொண்டேன் சொன்னதே" என்று ஒரு சமயம் சிந்தித்தான்.

இவ்ளொரு சமயம், "ராஜகோபாலன் கட்டாயப்படுத்தி நான் என்விடப்படி வந்து கொண்டேன். ஆனால் அப்படியாவது நான் சந்தோஷமடைவதில் என்ன வாய்? காண்கிற வந்துகொண்டேன் செல்லப் போகிறேன். நான் ஒருத்தி இல்லாவிட்டால் ராஜகோபாலன் என்னைப்பற்றிய கவலை இராது. அப்போம் அவன் கல்லாணம் செய்துகொண்டான்" என்று எண்ணுவான். இப்படி என்னென்ன பார்த்துக் கடைசியில் தான் என்ன செல்லவேண்டுமென்பதைப்பற்றி ஒருமுறையுக்கு வந்தான்.

IDறு கான் வெல்லிக்கொண்டிருக்கிறான். எதற்கு நான். அன்று காகம்மாள் உபவாசமிருந்தான். அதற்குத்த

கான் சனிக்கிறோம். இரவு நான் சாப்பிடுகிறேன். ராஜகோபாலன் "அம்மா! நீங்கள் பணசாறு ஒன்றும் சேய்யவிலை போயிருக்கிறதே" என்று. "ஆமாம்! இதைச் சனிக்கிறோம் வீதம் மிகுக்கிறதே" என்று சொன்னான். அம்மா இப்பொழுது புதிதாக வீதம் மிகுப்பது அவனுக்கு ஆச்சரியத்தை உண்டாக்கியது. ஏனென்றால், அவன் அம்மையாக வீதாதிக்கை அனுசரிப்பது வழக்கமில்லை. ஆனால் அதைப் பற்றி அவன் ஒன்றும் யோசனையில் சிக்கவில்லை. அன்று இரவு அவன் அவசியம் விழப்பாரம் போகவேண்டி விருந்தது. சேய்யவிலைமையை நிரூபி வருவதாகச் சொல்லி விட்டுப் போய்விட்டான்.

நாகம்மாள் குரவிறந்து ஆதித்ய வார வீதம் இருந்தான். ஒன்று நான் அன்ன-ஆகாயமின்றி இருந்ததால் அவன் உடல் வலிந்து போயிற்று. எட்டக்கொடிய விலை. அடிக்கடி விலைமையெடுத்து; வாரத்திலும் வீதம் மிகுத்து விட்டது. இவ்விலைமையைச் சேய்யவார மென்று சொல்லிக்கொண்டு ஒன்றும் சாப்பிடவில்லை. நாழியாக, ஆகச் சோர்வு அதிகமாகிற்று. அவனது இப்பொழுது உட்கார் உடல் ஓடியவிலை. மயக்கமாகப் படுத்தான். இதைப் பார்த்த வேலைக்காரர் பயந்த போய்ச் சாவித்திரிக்குச் சொல்லி வருப்பினை.

சாவித்திரி உடனே ஓடி வந்து பரிசீலித்துப் பார்த்தான். நாடி வேகம் குறைந்திருந்தது. பிரகதம் இல்லை. வேறும் பவலினைத்துத் தவிர வேறு ஒரு விளத்திலும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இன்ன விளத்தி என்று கண்ணில்க் குடியாமல் தங்கை சாந்தியாக பவல் உண்டாகும்படி மருந்து கொடுத்தான். ராஜகோபாலன் போயிருக்கும் விளாசத்தை விளாசித்து அவனுக்குத் தந்தி கொடுத்த விட்டு அன்று குடியும் நாகம்மாள் பக்கத்திலேயே இருந்தான். அவருடைய தாயாரும் தகப்பனாரும் உடல் வந்திருந்து உதவி செய்தார்கள். நாகம்மாள் இதிலும் ஒரோசு சமயம் கண்ணை மிழித்துப் பார்ப்பான். சாவித்திரியைப் பார்த்ததும் கவலை தீர்ந்தவன்போல் மறுபடியும் கண்ணை மூடிவிடுவான்.

அன்று மாலை சாவித்திரியே ராஜகோபாலன் வந்து சொந்தான். அவன், தன் அன்னை இருந்த நிலைமையைக் கண்டு "ஹோ" என்று கத்திவிட்டான். ஏனென்றால், அவன் வந்தபோது அவன் நிலைமை மகா மோசமாயிருந்தது. "அம்மா!" என்று கூப்பிட்டான். அன்பு தரும்போ, தன் தினந்தோறும் கேட்டு மிழிந்த அந்தக் குரல் காசும் பட்டதும் நாகம்மாள் கண்ணிழித்துப் பார்த்தான்.

ஒரு பக்கத்தில் ராஜகோபாலனும், இன்னொரு பக்கத்தில் சாவித்திரியும் சிறந்து கொண்டிருக்கக் கண்டபோது அவன் மூக்கில் மிதந்த சந்தோஷக் கண்ணோங்கிற்று. "அம்மா! அம்மா! நீங்கள் இப்படி விட்டுவிட்டுப் போவதற்காகவா நான்..." என்று ஆரம்பித்தவன் மேலே சொல்ல மூடியாமல் கண்ணிர் விட்டான்.

நாகம்மாள் வாயைத் திறந்து பேச முயன்றான். மூடியவிலை. பிரக மறுபடியும் மூடப்பட்டுப் போயிற்று. "எனக்கு ஒரு குறையுமில்லை ராஜா. சந்தோஷமாகப் போகிறேன். ஆனால் நீங்கள் கவியாணம் பண்ணிக் கொண்டிருந்தால் திருப்பிய விருத்திக்குக்கும்" என்று புரிந்ததும் புரியாததும் சொன்னான். அதற்குமேல் அவனது பேச முடியவில்லை. இது பேசுவதே அவனுக்குக் கண்பை மூண்டாக்கி விட்டது.

"அம்மா, நான்கள் கவியாணம் செய்து கொள்வோம்" என்ற வார்த்தைகள் அப்பொழுது ஏககாலத்தில் ராஜகோபாலன் வாயிலிருந்து சாவித்திரி வாயிலிருந்து வந்தன. அதைக் கேட்ட நாகம்மாள் மூக்கில் பாய் திருப்பி நோன்றிற்று.

சாவித்திரி மறுபடியும் நாகம்மாள் தேக நிலையைப் பரிசீலனை செய்தாள். பிரக வேறு ஒரு பெரிய டாக்டரையும் தருவித்துப் பரிசீலனைச் சொன்னாள். அவர், உயிர்த்தால் காற்பத்தெட்டு மணி நேரத் துக்குமேல் உயிர் இராதிருந்து சொல்லி விட்டார்.

அன்று இரவு ஒருவரும் தூங்கவில்லை. என்ன செய்வதென்று யோசனை செய்தார்கள். மூடியவிலை, மறு நான் புதல்விறமை வந்து ராஜகோபாலனுக்கும், சாவித்திரிக்கும் விவாகம் செய்து விடுவதென்று தீர்மானித்தார்கள். அதற்காக மூக்கிலேயான ஏற்பாடுகள் அவசரம் அவசரமாகச் செய்யப்பட்டன.

புதுவந்து விவாகம் வைட பெற்றது. ஏதோ மெல்கையென கண்பக்கமும், கண்கிலுந்த ஒன்றினைப் படுத்துகதும் மட்டும் சாட்சிகள்போல் வந்திருந்தனர்.

நாகம்மாளைக் கவியாணம் எடுத்த இடத்தில்கு எதிலும் ஒரு சாய்வு காந்தவிலை சாய்த்து வைத்திருந்தனர். சாந்திரோத்தமாக மால்கையதாரைக் எடுத்தது. மால்கையதாரைத்திரிப்போது மட்டும் மெனக்காரக்கை வாலிக்கச் சொல்லி விருந்தார்கள்.

அந்தச் சத்தம் கேட்டு நாகம்மாள் சத்தினை கண்டிருந்தான். எதிலும் மணக்கொய்திலும் தன் ராஜாவும்கு, சாவித்திரியும் உட்கார்க்கிருப்பது அவன் கண்ணில் பட்டது போயிருந்தது. ஒரு வேளை நான் சொப்பனம் காண்டிருப்போ என்று சாந்திரோத்தம் காந்திருந்தது. கண்ணைக் கசக்கிக் கொள்ளக் கையெடுத்தான். மூடியவிலை. கண்ணைக் கொட்டிக் கொட்டிக் கொண்டு பார்த்தான். அப்பொழுது சொந்திடு மிதந்த அவன் மூக்குமில்லிற்று ஒளி உண்டாகிற்று. அவன் ஆனந்த மடைந்ததற்குள்ளே அறிகுறிகள் தொடர்ந்தன.

ராஜகோபாலன் உடனே சாவித்திரியைக் கையைப் பிடித்து இழுத்துக்கொண்டு தன் தாயினிடம் ஓடினான். இரண்டு பேரும் அவனுக்கு கண்காராசு செய்தார்கள்.

நாகம்மாள் இப்பொழுது அவர்களை கண்குக்கல் திறந்து பார்த்தான். அவனுக்கு எங்கெங்குதோ பவல் வந்து விட்டது. ஒரு கையை ராஜா மீதும் ஒரு கையை சாவித்திரி மீதும் வைத்தான். "நீங்கள் சந்தோஷமாக இருக்கவேண்டும். என் குறை தீர்ந்து விட்டது" என்று. அவன் இப்பொழுது கத்தமாகப் பேசினான்.

சிறிபினைமடைந்த சந்தோஷத்துக் கண்களில், அவனுக்கு இனி ஆபத்து இல்லை வென்று எண்ணித்தான். அப்பொழுது நாகம்மாள், "ராஜா! சாவித்திரியைச் சேவாகப் பார்த்துக் கொள்" என்று.

மறு கீழிடம் நாகம்மாள் தலை தொப்பிப் போய் விட்டது.

"அம்மா! அம்மா!" என்று கண்களையும் மீளவிலும் அலறித்தான். அந்த அலறல் தாயைத் தன்முத்த அந்த பாகாராய் இருதயத்தினதும் இனக்கி விருக்கும்.

கம்பெனியில் பாலினி எடுத்துக்கொண்டுள்ளவர்களுக்கும், பரிசேனை செய்வுண்டாக்டர்களுக்கும் மற்றும் இரா அபிமானிகளுக்கும் எங்கனது மனமார்த்த தீபாவளி — நல் வாழ்த்துக்கள். —

கொர்க்கொர் பிரதர்ஸ் லிமிடெட்

எங்குளங்கம் உ.யா. தேவந்தியா

மப்பாய் இலங்குக்கு எலுங்குங்கம்.

மப்பாய் லீப் அஷ்யூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்

மதராஸ், கன்ஸ்டிட்டுட்டை.

பெங்கலூர் லீடி, மப்பாய், உருப்பி

நிதவந்தியா, மங்கலூர்.

மப்பாய் லீப் அஷ்யூரன்ஸ் கம்பெனியில் ஒரு பாலினி எடுத்துக்கொண்டு கிங்கனும் தீபாவளிப் பண்டிகையை சந்தோஷமாகக் கொண்டாடுங்கள்.

சென்னை வாசிகளுக்கும் தமிழ் நாட்டுமக்களுக்கும் எங்கனது மனமார்த்த

தீபாவளி

நல் வாழ்த்துக்கள்

கனம் மிகுந்த சிறந்த வகைகளுக்கும் கத்தமான குளிர்ச்சியான பானங்களுக்கும் சேவைக்கும் திருப்பியளிக்கும் இடம்

ராஜேந்திர பவன்

(கெம்பிட்டுட்டை டாக்டர் அருங்கம்)

6/17 C. மவுண்ட் ரோட், மதராஸ்.

பிரபலங்கள்: K. S. ராம அய்யர்.

தீபாவளிக்கு மாப்பிள்ளை பெண்களுக்கேற்ற அணி

"இயற்கை காண் மாற்றப்பட்டது"

தவருது காண் காண்பிக்கும் கருவி

★ "ஜேளன்" ★

மேம்பெற்ற — அருத்தமான — சேத்தியான சந்தோஷமானதயைத்த 15 வந்தாங்கம் பதித்த

சேத்தியான கோங்கு சவுண்டு மூட்டல் ரூ. 85/- இரண்டு வருஷங்கள் உத்தரவாதம்

ஜலால் அண்டு சன்ஸ்

H. O. 48, ராட்டன் பஜார், மதராஸ்

பிரபலங்கள்:

அபித்தோடு, கனகநாயகர் (கெ.காண்)

மெனங்கு சேடு :: மதராஸ்

எங்கும் பங்கீடு

பெருங்காயத்திற்கும் வருமோ?

யார் கண்டாங்கம், சூறும்

இது வரைக்கும் இங்கு.

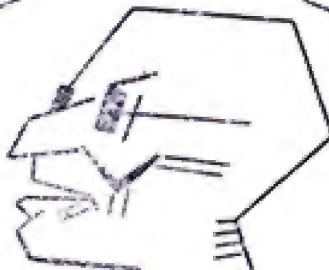
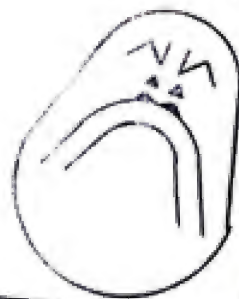
எல். ஜி

கையம் போதுத்தவரை பங்கீட்டென்ற பவம் வேண்டாம், இதில் கோஞ்சாம் உபயோகித்தாரேனோ தோறும் — நினைவானவு எல்.ஜி. மனவானவு பவம் தரும் என்பது பரிசங்கம்.

அல்லாமல் அறுபதுக்கு மேற்பட்ட வருஷங்களாக இந்த எல். ஜி. பாரத நாட்டின் பிரசித்தமானதது வருகிறது. "எல்.ஜி" வாசகர்கள் விரும்புவதும் எல். ஜி.

லால்ஜி கோது அன்ட் கம்பெனி

சேனகார்பேட்டை :: சென்னை

நான்கோ பிரிண்டிங் இங்க்

அச்சாபீஸ்களுக்கும் பத்திரிகா
லங்களுக்கும் இன்றியமையாதது

அ ய ல் நாடுகளிலிருந்து
இறக்குமதி செய்யப்படும்
பிரிண்டிங் இங்குகளுக்குச்
சமமானது. விலையும் மலிவு.

இன்றே உங்கள் தேவைக்கு
எழுதவும்.

S. நாராயணன் & கம்பெனி
1, கிண்டி ரோடு அடையாறு

31 அஷ்வி சங்கராப்த இயத்திய
ராமன் நால் வேலை புஸ்தகங்கள்

(தமிழ்)

பேசுவரும் புஸ்தகங்கள் வெளியாகிவிட்டன :

ஆரம்ப புஸ்தகம் 1. மடங்கல் அடங்கியவை விலை 0-2-0
புஸ்தகம் 2. 1. பெண் குழந்தையின் துன்பம் .. 0-6-0
.. 2. பெண் குழந்தை .. 0-6-0
.. 3. சிறு குழந்தைக்கு கோட்டுமடம், .. 0-6-0
தபால் செயல் தனி. [தாக்கணம்] .. 0 6-0

மற்ற புஸ்தகங்களும் தயாராகக் கொண்டு வருகின்றன
திருநெல்வேலி நிர்வாகி எழுந்த, 1943. இ. நாராயண் அய்யர்,
சென்னை, அம்பலாறுத்திரை, திருநெல்வேலி நிர்வாகி
மற்ற இடங்களிலிருந்து வரும் ஆட்டரை
சென்னை, மிகைத்திருந்து அனுப்பவும்.

MRS. S. SANKARA AIYAR,
C/o SARASWATHI SUBRAMANIAM
16-A, Ferozshah Road, NEW DELHI.

சென்னை எடுத்தல் : கிட்டுமணி அன்று கோ.,
18, முகாத்தான் தெரு, மேம்பேடி, சென்னை.

A Radical Relief for all kinds
of Skin Disease & Leprosy.

(BY EXTERNAL APPLICATION.)

ஓர் அற்புத மருந்து.

பரிமாள்

கெந்தித் தைலம்.

தோலைப்பற்றிய சகல விதமான விவாதிகளையும், பலவகை குஷ்ட நோய்களையும் வெளிப் பிரயோகத்தின் குணமாக்குவதில் சிறந்தது.

டாக்டர் A. S. பாண்டியன்
பண்டிதர் ரோடு, தஞ்சாவூர்.

பழனியில் தங்குமிடம். போஜன வசதி எங்கே?

ஸ்ரீ ஷண்முகநந்த பவான்

காரி & சாய்ராடு தோட்டத்தில்

உயந்தமான சாய்ராடு. துணைபாட
தெய்வம், கருத்தபாடான கரு
கம், வளநிலை மீதுவன அறைகள்.
ஒருங்கே அமைப்பெற்ற சாய்கள்
தோட்டத்துக்கு விஜயத் தெய்வங்கள்.

புறநாட்டில்: K. S. பாலகுமாரன் - சன்.

“பென்சால்” கட்டி
நிலையம்

பென்சாலில் சக்தி வாய்ந்த இரும்பு காரிணிப்
பொருள்களிலுப்பதாம், விஷத் திருமிகளை
கட்டிவைத்துக் காசத் தெய்வம். ஒரு
பங்கு பென்சாலில் 500 பங்கு தன்னி
கலத்து உபயோகிக்கலாம்.

சம்பத் & கோ.,
7-149, பிராட்டோ, சென்னை.

விஷத் சம்பத்தான விஷகம்
இருபாடிக் காரிணி

செய்திமையம், சிச்சயமையம், சிச்சயமையம்
செய்திமையம் விஷகமையம் செய்கியும் செய்
கியும். விஷகமையம் தெய்வம், தபால் தபால்
மையம் தெய்வம் தெய்வம் தெய்வம் தெய்வம்.

மேயுடன் ஆர்ப்பு

அமெரிக்கன் ரிசர்ச் லேபரட்டரி
கொண்டி, லிமிடெட்

தபால் தெய்வம் 70

7-149, பிராட்டோ : : சென்னை

கொண்டி தெய்வம் 2879

மைசூர்
கீருஷ்ணானந்தா
பல்பொடியை
உபயோகியுங்கள்
ரேஷ்லும் உபயோகிக்கலாம்

சகல
பல்வியாதிகளையும்
தணப்படுத்தும்

பிசுட்டிப்பூட்டு:

ஆனந்தகீருஷ்ண & கோ
13 & 14, பாலாஜி நகர், ராமலோட்டை, மதராஸ்.

கடனத்திய கேசரி!

தம்பித் தவறி ஒருநாள்
தான் விட்டான் இவ்வா
யம் போனான் குடித்
தான் இவ்வளவு
ஆனால் கொடியமாய்
போய் விடுவேன் என்று
ஞ்சித் தவறினான்
கவலைப்படுகிறான்.

செந்தையன் கணம்
போனான், போனான்
நிதி எல்லாம் "விட்ட
டம் இத்தொண்டை
விட்டுப் போனான். இத்
தொண்டை கதி இப்படி
யாகி விடும" என்று
கவலைப்படுகிறான்.

தங்களுக்குத் தேவையான
எல்லாவித ஜவுளிகளும்
எங்களிடம் கிடைக்கும்.

பெங்களுர், பனூர்ஸ், காஞ்சீவரம் பட்டுப் புடவை
களும், உயர்ந்த வாயில்கள், ஜாக்கட்டிகள் சில்க்,
மேலான கோட்டிகள், ஷர்ட்டிகள், வேஷ்டிகளுக்கும்

P. R. நாராயணசாமி அய்யர்

ஜவுளி வியாபாரம்

பெரிய கடை வீதி :: திருச்சினுப்பள்ளி.

BRANCH:

Fancy Hall

காஞ்சீவரம்,

திருச்சி

வந்தது!

நாய்ச்சாக்
எஸ். வைபாபுரீப் பிள்ளை.

முன்னொரு காலத்தில் கோழாநாட்டில் 'கலங்கென்றி' என்ற பெயருள்ள கோழிநெருவான் இரத்தான். இவன் மொத்த போர் வீரனாக விளங்கினான். இவன் கையில் ஆயுதமாகத் தாண்டி யென் தத்தியபோது வெற்றிகளை இவனுக்குத் தந்துவந்த பகைவர்களுக்கு இந்த வேள் மிகவும் பீதியை உண்டாக்கி வந்தது. ஒரு முறை இங் காலமேன் கின் அயல் நாட்டுக்குச் சென்றிருந்தான். அங்கேயுள்ள ஒரு அரசன் கன்னி இங் கோழன் அழகையும் போர்த்திறத்தையும் பற்றிக் கேள்வியுற் றிருந்தான். இவன் புகழ்மறைய மனத்திற் பூரித்து வந்தான். இப்பொழுது இவன் கேரீத் காணுவதற்கு இப்பொழுது கோனகரியில் வாய்த்தது. கண்டதும் பெரு வீரப்பய்ப்பு பெருங் காதலும் இவனது மனத்தை முற்றும் உடையது. கலங்கென்றியும் இவனப் பார்க்க கேரீத்து இவனது பெரு காலத்தில் மனத்தைப் பரி கொடுத்து விட்டான். சென்ற விஷயம் முடிந்ததும், கலங்கென்றி தன் நாட்டிற்குத் திரும்பினான். ஆனால் தான் கண்ட கன்னினை மறக்க முடியவில்லை. காத்த காலு கண்டு கன்னியை மெலிது கோர்விற்து வருந்தினான். தனது காதுவற் கோழ அசாணுக்குப் புலப்படுத்தி, அவன் அருள் கிடைக்குமாறு செய்வார் ஒருவரும் இவ்வியை யென்ற புலம்பினான். பனிக் காலம் வந்தது ஒரு காள் கன்னிவரவு. வானுட்க்காந்து இவளை மிகவும் துன்புறுத்தியது காதுவற் கினைவு ஆற்றாதத் கரிதா யிருந்தது. அப்போது கிளைவாகவே கொஞ்சனிருந்து வந்ததுமையால், கன்னித் காணும் பொருளென்றவாம் அவரினுடே தொடர்புடையவாகவே கோன்றினாள்.

இந்நிலையிலே ஒரு வண்டு இவன் பக்கத்திலே வந்தது. அதனை நோக்கி “வண்டே, என்னுடைய உபகாரம் செய்ய மாட்டாயா? என்றால் ஆம்” கொள்ளப் பிறந்த எனது தலைவனது கணுக்குச் சென்று அவன் திருச் செவியின் எனது நிலைமையைப் பற்றி மேல்வந்த தெரிவித்து வரமாட்டாயா?” என்று சொன்னான். அங்கே பறந்து கொண்டிருந்த வண்டு மேலேறிக்கூடாது” என்று விட்டுத் திரும்ப வந்தது இப்படி மீளவும் வந்தது தன் காதலனது கணுக்குச் சென்று வந்ததாலே இந்நிலைக்குத் தோன்றி விட்டது. மனங்களில் தாதுவது வந்த கணுள், வண்டி விட்டதும் ஒரு வகை வாசனை இலக்குமல்லா? அந்த வாசனை காதலனது கணுள்ள தாமரைப்பூ மூதலியவயற்றின் வாசனை மீயன்றே கருதி விட்டான். அவைகள் அவனது கால்க்குரிய பூக்களென்று நினைத்ததும், அவன் உள்ளம் குவிந்து விட்டது. தன் தலைவன் தனக்கு அருள்புரிந்து அனுப்பிய செய்தியையே வண்டி

சீயாரம் உணர்ந்துவதாக எண்ணினான். மனத்
திலே கவியல் கொண்டான். தன்னை இதுவரையும்
தன்புறத்திக்கு எண்ணுதல் வாண்டவனாகக்கி
“உன் வலிமை என்னிடத்தில் செல்வது என்னைத்
தன்புறத்தக்கு இவ்விடம் வருவாயானால் அந்தக்
கருத்து இனி சிந்தரவேறுது. நீ வருவது வின்;
இல்லம் யாராதே” என்று சொல்லும் பாவிக்கிறான்.
தலையின் துன்பம்மாய்ந்துபெறுமென்பதோன்றிற்று.
இப் பெருமீதமே ஒரு செய்வாகப் பரிணமிக்கிறது.

தாம் நெடுவேலி தலைநிலி சோனூக்குத்
தாமதாழி லீலாதி நதவந்து — மாமீது
வண்டொன்று வந்தது; மாமம், பரிமாடம்!
பரிமாந்து பட்டினம் காட்டி.

[illegible]

பெண்ணை கலத்திற்கு அணி யென்ப காரணம்? ஆதலால் சிவவந்திர யெனிப்படக் கூறுதல் தனது பெண்ணைக்குத் தவறு என்ற கணச்சி விடையிடை யளவே. கணச்சிவனியிடம் தாதுறுப்பிய செப்தி யுறுப்பாமல் உன்னடக்கி விட்டாள். தனது அன்பும் தயவனது அன்பும் கலந்து விட்டன என்னும் கணச்சிவியைத் தாமதாரியினம் கலத்திலும் கண்டு தோய்த்து வந்தது எனக் குறிப்பாகவும் கவனாகவும் யெனிப்படுத்தினன்.

இப் பெண்ணை சமீபில் மூதாதையரும் ஒருத்தி. இவரும் தன் காதலனைப் பிரிந்து தனித்திருந்தான். இவனையும் வாடைக் காற்று வகுத்தியது தனிமை கீழ்த்தான் காதலனைப் பெற்றவர்த்தது அம் வாடைக் காற்று தன்னை வகுத்தும் வரிமைமைய இழந்து மூதாதி டோடி விடு மென்று வருத்தினான். அக் கருத்தை மொழியிடுகின்றான்

பலிபுத்தூர், கீதா பாரதி கவிதையில்
தூய்மை மதுரை தூய்மை தங்கமே
முயில் அலைந்திழை நான்மில் காலை ...
சேங்கையிலே வந்தகித்த சேங்கையே வயல்கி
... ..
விருமை வந்ததில் வானம், நீ வானம் ...

(page 128)

[அருக. அருத்தி: யானை: யாதிதாத்தி: மதுரை
வனம: குகைய: தினைமய: குளியனத்தி: வெறுத்
குழிய: அருத்தியேய: குளியனத்தி: உனத்தத்தக மய

தம் இடமாயிருந்தது. வலிமை மிக்க ஓர் அரசன்
ஒயில் முதலியன அமைத்துப் படைமையும் சிபரித்து,
அக்கரைப் பாதுகாவலுடையதாகின்றன். பிற்பாடு
அக்கரிலுள்ளார், அச்சம் தவிர்ந்து, 'நம் நகர் மூன்
பிரகண்டம்; இப்பொழுது பாதுகாவலுடையதாய்
நமைத்து விட்டது' என்று உணமெழ்ச்சியோடு
கூறுதல் இயல்பு அல்லவா? அந்த மனமெழ்ச்சியி
லிருந்து எழுந்த பழமொழித் தொடர்:

பண்டென்ற பட்டினம் காப்பு

பட்டினம் ஆவது நகரம்; கடற்கரையை அடுத்த
தள்ள நகரம் என்று பொருள் சொல்லுதலும
உண்டு. பண்டுபோல் பாதுகாவலற்ற நிலைமையு
டையதன்று: (இப்பொழுது) நகரம் காவலுடைத்
தானிவிட்டது என்று பொருள். இது வேளிய்படை
யான பொருள். ஆனால், இங்கே குறிக்கப்படுவது
வேறொன்று. மூன்று பாதுகாப்பற்ற நகரைப்
பிரகிந்தான்; இப்பொழுது பாதுகாப்புள்ள
நகரைப் போல்தான் ஆடு விட்டதாகக் கருதினன்
'மூன்றே, எனது நிலவன் அருளாத காவத்து
இருந்ததுபோல் என்று எனது நிலை; இப்பொழு
தானக்கு அவனருள் கிடைத்து விட்டது. எனது
பயிர்க் காவல் பெற்றுப் புதிப்பிதார் ஆற்றிலையு
அடைந்து விட்டேன்' என்று முத்தொள்ளாயிரச்
செய்யுளில் வரும் நவம்பெண்ணியின் காதலி கூறுகிறாள்
அதையேதான் பெரிப்பாடர் நெய்யுடித்த கண்ண
னின் காதலியும் தெரிப்படுத்துகிறாள். அவர்க
ளுடைய கருத்தைக் குறிப்பாக வேளியிடுவதற்கு

மேற்கூறிய பழமொழித் தொடரே ஏற்றது என்று
இருவரும் அதைக் கண்ணுருகுகள்.

முத்தொள்ளாயிரச் செய்யுளை இன்னொரு முறை
படித்துப் பாசீர்போம்:

நாம் நெடுவெல் தங்கிள்கிளி சொருகுத்
தாமதமும் நீயுத் தைத்து — யாழ்த்து
வண்டொன்ற வந்தது; னாய், பண்டாயம்!
பண்டென்ற பட்டினம் காப்பு.

இச் செய்யுளில் கூறும் தலைவியுடைய இதய
கத்துவத்தின் போழ்வு எம்மை வகைசித்து விடுகிறது.

தலைவி இதுதவிர்த்து கூறுவதை 'பிரித மொழிதல்'
என்று அலங்கார நூலார் சொல்லுவர். அருள்
பெற்றதை வேளிய்படைவாகக் கூறுது மறைவாய்
பிரித மொழிதலாக உணர்த்துவது பெண்பாணர்க்
குரிய ஒரு தனி வயம். அவர்கள் இப்பொழு
திற்கும் பொருத்தவது. அதனை இங்கே புலவர்
கவியானவது அவரது கவித்துவத்தின் பெருமையைப்
புலப்படுத்துகிறது. அவர் பெண்ணையில் மேம்பட்டவ
ரது சிந்தை புலகித் புதுத்து. அவரது மேம்பிய
இயல்புகளை எண்ணுகிறது. அவற்றை அற்புதத்
திறமையோடு தலைவியின் வாய் மொழியால் வேளி
ரிடுகிறார் என்பது புலனும்.

வண்டொன்று வந்தது உன்மை. மற்றவை
தெய்வம். அவன் பாவனை புலகித் சிகழ்த்த மாயத்
தோற்றம். அதை உணர்ந்துகொள். அவனுக்கு
டாகும் சொகத்திற்கு எங்கே புண்டோ?

Coffee
Ours for Quality

RAW,
ROAST
OR GROUND.

GANESH & CO.
39, THAMBU CHETTY ST., MADRAS.
RETAIL BRANCH: 285 CHINABAZAR RD.

பருத்தி நூல்களுக்குப் பிரதான ஸ்தாபனம் மதுரை மில்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்

மதுரை — துத்துக்குடி — அம்பாசமுத்தூர்
எங்களுடைய விசேஷமான நூல்கள் :

5, 00, 000

நூற்கும்

கதிர்கள்

ஒத்தை நூல், இரட்டை நூல், பளியன்
நெசவுக் கேற்ற கோன் நூல், மில் நெசவுக்
கேற்ற சேஸ் நூல், முறுக் கேற்றிய நூல்

நம்பர்

80 வரை

நூல்கள்

நாங்கள் சப்ளை செய்வது

கைத்தறி, இயந்திரத் தறி, பின்னம் தறிவனாக்கு வேண்டிய எர்ட்டைப் பூக்கி, இயந்திர நெசவுக்கேற்ற எர்ட்டு பூக்கி, கைத்தறி வேப்பி, காள்வால் ஒதவியைவனாக்குக்கேற்ற மட்டி இரட்டை பூக்கி, மற்றம் பின்னம் இயந்திர நெசவுக்கேற்ற மிருதுவான சன்ன நூல்கள், எங்கள் எடுப்பிய பருத்தி நூல்கள் இறக்குமதியாகும் நூல்களைப் போல் எல்லா வகையிலும் தேர்ந்திடுபெற்றது. எங்கள் நூற்பனைத் தவிர வேய்வதில்லை. ஐக்கிய மாகாண சர்க்கார் தங்கள் அறிக்கையில், இந்தியாவிலே நூற்கப் படும் நூல்களில், எங்கள் நூல்கள் மிகுதுத் தன்மைக்கும், சன்னத்திற்கும், தேர்த்திக்கும் அழுத்தத்திற்கும் மிகச் சிறந்தவை யென்றும், எல்லா நெசவுத் தொழிலாளர்களும் விரும்புவதாகவும் கூறுகிறார்கள்.

ஏ. & எப். ஹார்வி

மனேஜர்கள்

வெள்ளித் திரை — ஐந்தாம்

தேவிகா ராணி

மார்ச் திரைகள் மார்ச் 1943

சுரேந்திரா

சாதையோஸ்

குர்ஷீத்

மீர்தீவ் ராஜ்

நீ

அசோக்குமார்

கண்ணன் பாலா

யுத்தகால ஆவசியங்க
ளுக்கு ஒப்ப முயற்சித்தல்

இத்தியாவில் சிவசுமார் பிரபலமான தானியம், சீர்தர அடைக்கல்
கரும் என்டில் அட்டிஷன்களும் தயாரிப்போர் இவற்றுக்குக்
பல வருஷங்களுக்கும் முன்பாகவே உருவாகியிருக்கின்றன. நம் சேனை
களிலுமுள்ள உயர் அதிகாரிகளின் கருத்துப்படி இவற்றுக்குக் கனக்கான
கரும் உயர் சக வாகி உருவாக்கப் பெற்றுள்ளதாகத் தெரிகிறது. அந்
நுபாயமாக முன்பு 'வேலை செய்கிறோம்', 'பக்கிங்ஹாம்' போன்ற
மிஷன்களின் ஆவரக் கனக்கிறோம் என்கின்ற தோற்றங்கள்
தாக்கீதம் யுத்தகால ஆவசியங்களை சீராகப் பயன்படுத்துவதற்கு
செய்யக் கூடியவற்றை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள்.

ஆகும் தான், யுனைடெட் ரெபப்ளிக்ஸ் இயக்கம் உயர் அதிகாரிகளுக்கு
வேண்டிய தோஷத்தாங்கம் அநாவது உயர் சகத்திலும் சீர்தர
விலும் சீர்தர இயங்கும் மிஷன்களும் அட்டிஷன்களும்
கரும் — தயாரிப்பதில் மிஷன்களும் உருவாக்கியிருக்கிறார்கள்.

இதையே, இந்தக் காலகாலம் உதவியாகும் கனக்கான
இயக்கங்கள் இவற்றுக்குப் போன்ற இயக்கம் மட்டும் திருப்பி
வருவதற்கு உயர் சக மிஷன்களும் வேண்டிய கோருகிறார்கள்.

பக்கிங்ஹாம் & கர்னாடிக் மில்ஸ்
சென்னை

மாதிரியில் எழுந்திட்டல்: மிஷன் & கோ, (சென்னை) மிட். !

முழுவதும் சுத்தம்...

பல பீணிகளுக்குக் காரணமாக
வுள்ள அகத்தங்களைத் தேகத்
தின்னும் அகற்றுங்கள்.

தொண்டை, குரல்வளை, கவா
ஸக் குழாய், நுரையீரல் முத
லிய கவாஸக் கருவிகளில்
தொத்து வியாநியாவோ அங்
கிடங்களில் ஏற்படும் புண்
களினாலோ கரகரப்பான
இருமல் ஏற்படுகிறது.

எவ்விதமான இருமலுக்கும்
'கிளாக்கோடின் டேப் டஸாக்'
வைச் சாப்பிடுங்கள். அது
இருமலை மூலஸ்தானத்தி
லேயே தாக்குகிறது. அதி
நுள்ள இதமானதும், குண
மளிக்கக் கூடியதுமான சரக்
குகள் இருமலை அடியோடு
அகற்றிச் சீக்கிரத்தில்
குணப்படுத்துகிறது.

ஏப்போழுதும் ஒரு பாட்
டில் விட்டில் வைத்திருங்கள்.

Alomlic

கிளாக்கோடின்

ததர்ப்-வஸாக்

இருமலை நசித்து

குணப்படுத்துகின்றது

அலெம்பிக் கெமிகல் ஷர்க்ஸ் கோ., லிட., பரோடா.

AL-134

அலெம்பிக் டி. எஸ். டி. பி. டி. டி. எஸ். எஸ். (மதராஸ்)
52, அலெக்சாண்டர் ரோடு, மேலமெய்யூர், செங்கல்பட்டு.

நவீன புரோகிதர்

எம்.எஸ்.எம்.பாவலர்

காட்டு 1.

பத்திரிகாஸயம்

[நிசைப் பத்திரிகையில் ஆசிரியர், தலைவன் எழுதுவதற்காகத் தலைவர் சொந்தப் பேசை எழுதினார். அப்பொழுது ஆசிரியர் தலைவர் ஒரு விட்டில் காலைக் கொண்டு வந்து போய் பைக் வைத்திருந்தார்.]

தலைவர்:—இவர் உங்களை அசைவாக்கப் பார்க்க வேண்டுமாம். ஏதாவது அசைவாக்கம்.

ஆசிரியர் (விடுக்கிட்டவாரம், கையில் குவித்துக் கொண்டு):—பயனே! எத்தனை தடவை சொல்லி விடுக்கிறேன்! தலைவன் எழுதும் சமயத்தில் கட்டிவைக்கட்டும், கண்பிளாகட்டும்.....

[இந்த சமயத்தில் "நிசைவாக்கம் இங்கு" என்ற உத்திரம் கொண்டு ஒருவர் வந்தார்.]

கண்பிளா:—கண்பிளா! இவ்வளவு சீக்கிரம் என்னைக் கூப்பிடுவீர்கள் என்று கேளக்கவேண்டும். பெரியவான் போக்கே இப்படித்தான்.

ஆசிரியர்:—தங்களை காண்புக் கூப்பிட வேண்டியே! தங்களை பார்க்க!

பிரே (சிரித்தபடி):—ஆசிரியர்களுக்கு லாபம் மறதி அதிகமென்று பெரியவான் சொல்லி விடுகிறார்! பரவாயில்லை. இதோ பார்ப்போம். இந்த விட்டில் காலைக் காட்டு!

[ஆசிரியர் காலைப் படித்தார்.]

உயர்ப் பிரதிப் பேற்ற பிரேயித்

மகா கணம் மகா கணபதி சாஸ்திரியர்

1001 சிவா உப பூகித்தங்கிச் சென்று வந்த பெரிய

ஆசிரியர் (காலைப் படித்த பிறகு):—இது தங்களைப் பெயர்தானே!

பிரே:—ஆமாம், ஏன் சந்தேகமாக இருக்கிறீர்கள்?

ஆசிரியர்:—இல்லை, இல்லை. தங்களை உருவத்தைப் பார்த்தபேர்தே தெரிந்து கொண்டு. உருவம் நிதும், பெயருக்கும் பொருத்தமாவது இருக்கிறது. சரி! தங்களை என்னிடம் என்ன வேண்டியாக வந்தீர்கள்? எனக்கு அதிக வேலை இருக்கிறது. தயவு செய்து.....

பிரே:—ஆமாம்! பரவல், ஏதாவது வேலை இருக்கும். நிசைப் பத்திரிகை ஆசிரியர் எழுதும் பெரிய தொகுதி யுதான். சொல்லப்போனால் அவர்களுக்குப் பொதுவான சேவையாக இருக்கிறது. பார்ப்போம், சொந்த வாரம் பம்பாய்க்கு ஒரு லாக்ஷம் செலவு வைக்கப்போகிறீர்கள். கம்பாஸ்பென்சை ஒரு நிசைப் பத்திரிகையில் உதவி ஆசிரியர். பரவல்! லாக்ஷம் வேலை சொந்த பிறகு வந்து, மார்ச்சுமாதம் பணம் கிடைக்கவில்லை. உதவி ஆசிரியருக்கு அவ்வளவு வேலை வேண்டும், பிரதம ஆசிரியருக்கு எவ்வளவு வேலை இருக்கும்?

ஆசிரியர் (பிறிது சொல்லாமல்):—உத்தரவாதம் கொடுத்துக்கொண்டே, கவனி!

பிரே:—ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டியது. ஏதாவது அவர்களை லாக்ஷம் கொடுக்க.....

ஆசிரியர்:—அடடா! இவ்வளவு வாய் லாக்ஷம் கொடுத்திருக்கிறேன் தெரியுமா? புரோகிதர் வாய்! தங்களை உத்தரவாதம் கொடுத்தே கொடுக்கப்போகிறீர்களா, இல்லையா?

பிரே:—மறதி, ஆசிரியன், கொடுக்க, எவ்வளவு பணம் கொடுக்க வேண்டும் தங்களை, ஒரு விவரத்தில் கண்டு விட்டேன்! தங்களை குணம்.....

ஆசிரியர்:—கவனி! தங்களுக்கு என்ன வேண்டும்? சொல்லுங்கள்! இவ்வளவு கொடுத்ததும் ஒரே ஒரு விவரம் என்னிடமிருந்து!

[மனம் அடிக்கிறது: ஒருவரும் வரவில்லை.]

பிரே:—இதோ, இந்த விவரத்தை இவ்வளவு பத்திரிகையில் லாக்ஷம் படித்தும் போட வேண்டும். மிகவும் அசைவானது மட்டுமல்ல; அவ்வளவு வாய் கூட. பொதுவான கண்ணெதிராகவே பத்திரிகை நடத்துவதென்பது எனக்குத் தெரியும். இந்தச் செய்தி ஏன் பொதுவான கண்ணெதிராகவே எவ்வளவு காண்பு இருக்கிறது என்று உதர வேண்டியதில்லை.....

ஆசிரியர்:—கவனி! போட்டு விடுகிறேன், அடே, கவனி!

[மனம் அடிக்கிறது.]

பிரே:—இதை நீங்கள் ஒரு தடவை கூட வாசித்துப் பார்த்துவிட்டுவா?

ஆசிரியர்:—காண்பு படிக்க வேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை! செய்தி பிரகடனம் ஆசிரியரிடம் அனுப்பி வைக்கிறேன்.

பிரே:—அனுப்பி வைக்கிறீர்களா?

ஆசிரியர்:—கூடுதல் போடவும் உத்தரவிடுகிறேன்.

பிரே:—இருந்தாலும் நீங்கள் ஒரு தடவை படித்துப் பார்த்தால் எனக்குத் திருப்தி ஏற்படும். ஏதாவது திருத்த வேண்டுமென்றாலும் திருத்தங்கள். ஏனென்றே எந்த விவரத்தை எவ்வளவு திருத்த வேண்டியதென்பது.....

ஆசிரியர்:—என்னென்ன தலை விதி! நீங்கள் போல்கள், கவனி! காண்பு படித்து அனுப்புகிறேன். நீங்கள் போல் வாருங்கள்.

[சாஸ்திரியர் எழுந்து வேலையே போகிறார். அந்த சமயத்தில் ஆசிரியர் அறைக்குள் சென்று வருகிறார்.]

ஆசிரியர்:—வேலையே மகா கணபதி புரோகிதர் இருக்கிறார்?

பிரேயித்:—வாரவம்! ஒரு எட்டடி மனிதர் போகிறார்! ஆமாம்!

ஆசிரியர்:—ஆமாம், ஆமாம்! ஆரடி கற்றனவு. அவசியம் பட்டா பரட்டு பட்டுவிட்டேன்.

மாவேனார்:—அப்படியா? உடனே என்ருர் சொல்லி அனுப்பி விடுக்கப்பட்டதா? அப்படி என்ன தொந்தரவு கொடுத்து விட்டார்?

ஆசிரியர்:—இந்தாருங்கள்! அந்த மறுவுர் கொண்டு வந்து கொடுத்த அற்புதமான செவ்நிறையப் படித்துப் பாருங்கள்!

[மாவேனார் வாசித்து விட்டு]

மாவேனார்:—இதை வினம்பரமாக அல்லவா போட வேண்டும்? சரி, இது என்விடம் இருக்கட்டும். நான் அவசியம் பேசிக்கொள்கிறேன்.

ஆசிரியர்:—அவர் என்விடத்தானே வந்து பிராணம் வாங்குகிறார்?

மாவேனார்:—அவர் இங்கே வராதபடி நான் தக்க ஏற்பாடு செய்துவிட்டு வருகிறேன். அவர் தங்கவிடம் இனி வரவே மாட்டார். கவலைப்படாதீர்கள்.

[மாவேனார் போகிறார்]

இதோ எங்கேயும் உத்தரவு படித்துக் கொள்ளுங்கள். நான் இந்த தொத்திற் குப் புறப்பட வேண்டும்.

காட்சி 2.

புரோஹிதர் வீடு

[பத்திரிகை ஆரீயன் மாவேனார் கதையைத் தட்டுகிறார்]

புரோ:—வாது? காரி. புகைவழிச் சிவன் வந்த மாதிரி!

மர் [சிரித்தபடி]:—இங்கே, இங்கே...சில புகைவழிச் காரி. வந்த மாதிரி என்னுடைய கூறுங்கள்.

புரோ:—ஆமாம், ஆமாம்! சில புகைவழிச் காரி. புகுந்தாமென்ன? காரி புகைவழிச் சிவன் புகுந்தாமென்ன? இரண்டும் ஒன்றுதான். தாங்கள் வா? என் புகைவழிச் சிவன் வந்து தொந்தரவு செய்கிறீர்கள்?

மர்:—நான்.....தாங்கள் கேட்கும் விஷயம் செய்த பத்திரிகை ஆரீயன் மாவேனார். தாங்கள் கொடுத்த வந்த விவரத்தைப் பற்றிப் பேசிப் போகலாமென்று வந்தேன்.

புரோ [குறுகுத்தபடி]:—வாருங்கள்! வாருங்கள்! அந்த விஷயத்தைப் பிரகாரம் செய்து விட்டீர்கள்?

மர்:—புரோஹிதர்வான்! எந்த விவரத்தைவும் நான் அவசரப் பட்டுப் பிரகாரிப்பதில்லை. மேலும் தாங்கள் கொடுத்த வந்த விஷயம் விவரத்திற் குறிப்பதாக இருக்கிறது.

புரோ:—விவரத்திற் குறிப்பதாக? அப்படி விருப்பதாக நான் நினைக்கவே இல்லை.

மர்:—நீங்கள் நினைக்காம விடுக்கலாம். நான் நினைக்க நினைக்கிறேன். வாசல்கள் நினைக்கலாம்.

புரோ:—விஷயம் என்ன வென்று சொன்னார்கள்.

மர்:—தங்கள் விவரத்திற் தாங்கள் இதுவரை ஆரீயர்தொகு ருக்கத்தில்கள் செய்து வைத்திருப்பதாகவும், இன்னின்குக்கு விவரங்கள் செய்து வைத்திருப்பதாகவும் தேதி வாரியாகக் கூறி விடுக்கிறீர்கள். ஆனால் அதை கனியை எத்தனை பேர் க்க ஜீயிவாக இருக்கிறார்கள்? எத்தனை பேர் அப்படியாகப் போய்விட்டார்கள் என்பதைக் குறிப்பிடவில்லை!

புரோ:—அதைக் கண்டு பிடிப்பது கஷ்ட மாதிரிதே! மேலும் கேட்ட விஷயங்களை வெளிவிட வாயா?

மர்:—தங்கள் விவரத்தைப் பார்த்து விட்டு இப்படி ஒரு சந்தேகம் தொன்றா மல் வாயா? கவலை, கேட்டது இரண்டையும் பிரகாரிப்பதே கவலை.

[புரோஹிதர் உடனே சென்று ஒரு கடிதம் எழுதும்]

புரோ:—இதோ வாருங்கள்! கவலை நீங்கள், மத்திரிகள்!

நிலைக்கன், கமேக்டீக்கன், ஐட்டூக்கன் முதலிய பெரிய பஸ்திரீக்கன் வந்து புரோதெத்திரீக்கன் கோடுத்த கந்தாட்டிப் பத்திரீக்கன்! இன்னும் ஆறு கடடுக்கன் இருக்கின்றன. கொண்டு வரட்டுமா?

மா :—அவ்வகை வேறெழுந்த வானீராகப் பார்த்துக் கொண்டு :—வேண்டாம், வேண்டாம்! தங்களைப் போல் புரோதெத் வேறு வலுவும் இல்லை என்பது நிச்சயம். புரோதெத்திரீக்கன் 'சங்குபீகேட்' வாய்க்கு வதும், புரோதெத் பெருமையைப் பற்றிப் பத்திரீக்கனில் எழுதச் சொல்வதும் எவ்வ மூலையாகத்தான் விடுக்கிறது.

புரோ :—கால மாறுதலுக்குக் கேள்பு எவ்வளவும் எட்டித் கொண்டேயே விடுக்கிறது. இந்தத் திருமணப் பத்திரீக்கனையும் படித்துப் பாருங்கள்.

[புரோதெத் படிக்கிறார்.]

"..... கபாலனா புரட்டாசீத் 10௩ ஆறு அம்பவான முதலியார் ஐந்தாறு ஆரன் அருஞ்சாலை முதலியாருக்கும். திருச்செத்துர் திங்கையாகம் பீண்டி ருங்குவது துராரத்தி சம்பவகனில் அம்பவானுக்கும் திருமணம் நடப்பெறும். அப்போது, உலகப் பிரசித்தி பெற்ற மகா கணபதி சாண்டிவாராக புரோதெத் சடங்குகள் நடத்தப்பெறும்....."

மா : (சிரித்துக்கொண்டே) :—கல்யாணப் பத்திரிகையில் புரோதெத் பெயர் போடுவது புதுமையாகத்தான் விடுக்கிறது.

புரோ :—புதுமை ஒன்றுமில்லை, ஸார்! கல்யாண விட்டுக்காரர்களின் கடமை அது. கல்யாணப் பத்திரிகையில் சங்கேக் கச்சேரி இன்னுராகச் செல்லப்படும் என்று குறிப்பிடுகையில், கல்யாணத் தம்பதிகளின் வாழ்விடமாக அடிப்படையாக உள்ள புரோதெத்கள் பெயராக ஏன் குறிப்பிடக் கூடாதென்று கேட்டிருேன். ஏன் பெயராகக் கல்யாணப் பத்திரிகையில் குறிப்பிடா விட்டால் என் புரோதெத்திரீக்குச் சொல்வதே வேண்டியது.

மா :—உட்டாருக்கன், என் சொல்வதைக் கொஞ்சம் சாத்தாராகக் கேளுங்கள். தங்களை உலகப் பிரசித்தி பெற்ற புரோதெத். ஏதானமாக கந்தாட்டிப் பத்திரீக்கனும் பெற்றிருக்கிறீர்கள். கல்யாணப் பத்திரிகைகளிலும் பெயர் போடப்பட்டு வருகிறது. இருந்தாலும் என் ஒன்று உறுதியென், கவனிக்க வேண்டும். பத்திரிகையில் ஒரு ஸ்தலமில் உங்களைப் பற்றி எழுதி விடுவதால் பிரமதவான புகழ் ஏற்பட்டு விட்டது. உங்களைப் பற்றிய ஒரு விவரம்— வாழ்க்கை வரலாறு—கந்தாட்டிப் பத்திரீக்கன்— ஐம்பது வருஷம் புரோதெத்கள் செய்த பெருமை இவ்வகை உலகப் பத்திரிகை விளம்பரமாக வெளிவிடத் தீர்மானித்து விட்டேன்.

புரோ :—சொல்வ சந்தேகமும், என்ன இருந்தாலும் அறிவாளிகள் போக்கே அவதாரம்!

மா :—இவ்வளவு எல்ல வானீரத்திற்குப் பக்கம் ஆவிரம் குரவ்தான் உங்களுக்குக்காச் 'சாதி' சொல்லுகிறேன்.

புரோ :—விளம்பர சாதிதான்?

மா :—ஆமாம், விளம்பரம்தான். இந்தக் காலத்தின் ஒரு பக்கம் போடுவதென்கு இவ்வாறு?

புரோ :—அதற்கெல்ல. குரவன் ஆவிரம் கை வர மில்லையே! பிறகு கொடுக்கலாமோ, இல்லையோ?

மா :—உண்மையாக. உங்களுக்கு பால்கி கணக்கு இருப்பதால் அதற்கு ஒரு 'சேக்' கொடுத்தால் போதும்.

புரோ :—கெட்டிக்காரர் ஐயா, கீங்கன்! அதையும் விசாரித்துக்கொண்டு வந்துவிடலாக.

[புரோதெத் போல் செய்த குரவன் ஐந்தாறுக்கு 'சேக்' கொடுக்க, அதை வாய்க்க கொண்டு மரணமூர் போல் விடுகிறார்.]

காட்டு 3

அதே வீட்டில்

[புரோதெத்கள் ஐம்பது வருட வேதமணம் பற்றிப் பத்திரிகையில் ஒரு பக்கம் விளம்பரமாக வெளிவிடப்பட்ட ஒரு வாரத்திற்குப் பிறகு ஒரு லா புரோதெத் விட்டு வாய்க்க வந்து நித்திரை. அந்நித்திரை சாறு உத்திரவாகத்தி ஒருவர் இரங்குகிறார்.]

புரோ :—வரணும், வரணும். இப்படி உட்டகார வேண்டும்.

வந்தவர் (கோச்சுத் தயிரில்) :—மகா கணபதி புரோ தெத் கீங்கத்தானே?

புரோ :—ஆமாம்; என்ன விசேஷமோ?

வந்தவர் :—ஐம்பது வருஷமாகப் புரோதெத்கள் செய்த புகழ் பெற்றவர் கீங்கத்தானே?

பு :—ஆமாம். என்னால் தங்களைப் போன்றவர்கள் அருந்தலாம்.

வந்தவர் :—நினைச்சிப் பத்திரிகையில் சங்குபீகேட்டுகள் வந்திருந்ததே, தங்களைப் பற்றித்தானே!

ஆடை ஆபரணம் என்பவர் சாஸ்திரே!

மனேனில்

அருக்கு அருகு போவது ஆடைவே.
அருக்கு ஆடை கடைக்கும் இடம்
A. சம்பூர்ண சாஸ்திரி சங்கீர்து
— ருபியன்கள் —

கோத்திக் கைதொடையில் கொன்னேகாணம் பட்டினும் தயாரித்த தந்தகை தாக்கத்திற்கு ஏற்ற தவிர தங்கனில் பட்டுச் சேங்கன், தாவனிகள், பாவாடைகள், பட்டுகள் எப்போதும் கட்டாக் அடுக்கம் உள்ளன.

N.B. சாயல் உத்தரவாழ். ஆட்டர்களின் பேரில் அவரவர்களின் கோரிக்கைப்படி, 6, 7, 8, 9, 10 கெஜங்களில் தயாரிக்கப்படுகின்றன.

A. சம்பூர்ண சாஸ்திரியார்

பட்டு ஜவுளி விவரமாம்

1/25, வடக்கு மாடவீதி

மயிலாப்பூர்

::

மதராஸ்

பெட்டு என்று எண்ணி மட்டமான அலுமினியம்
பாத்திரங்களை வாங்கி உபயோகிப்பது உங்க
ஞடைய ஆரோக்கியத்திற்கே மாதகம் விளைவிக்கும்.

ஆரோக்கியத்திற்கும் சுத்தத்திற்கும் எப்போதும்

கிரௌன் பிராண்டு

அலுமினியப் பண்டங்களுையே உபயோகியுங்கள்

கிடைக்குமிடங்கள் :

அலுமினியம் ஸ்டோர்ஸ்

109, தங்காலை வீதி :: மதராஸ்

மற்றும் கியாதிபெற்ற வியாபாரிகளிடமும்

பழைய ஓட்டை உடைந்த அலுமினியப் பாத்திரங்கள் பியோஜன மற்றவை
யென எண்ணுதிகள். நாங்கள் அவைகளை எப்போதும் வாங்கிக் கொள்கிறோம்.

அலுமினியப் பண்டங்கள் விஷயமான உங்கள் தேவைகள் எல்லா
வற்றிற்கும் எங்களிடமே தேரில் தொடர்பு வைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

இந்திய சமையலறைகளுக்கு கேற்ற “ கிரௌன் பிராண்டு ” பித்
தளைப் பாத்திரங்கள், நவீன, நேர்த்தியான நாகரிகமான வேலைப்
பாடுகளுடன் பொது ஜனங்களுடைய தேவைகளுக்கு வேண்டிய
அளவு எப்போதும் எம்மிடம் ஸ்டாக் தயாராக இருக்கின்றன.

இராஜதானி கேம்ஸ் ஆபிஸ்கள் :

ஜீவன்லால் (1929) லிமிடெட்

127, தங்காலை வீதி, :: லின் லாடு.

மதராஸ் ராஜமகேந்திரம்.

தலைமை ஆபீஸ் : கல்கத்தா

இதர ஆபீஸ்கள் :

பம்பாய், ரங்கூன், பனாரிஸ், டெல்லி, பரோடா, ஏடன்.

அழர்வ சிருஷ்டியினாலும்
உணர்ச்சியினாலும் மகாத்
மியத்தினாலும் இருதயத்தை
துடிக்கச் செய்பவம்

★

முனைப் படங்களுக்குள்ளேயே
ஒரு சிகரமாக விளங்கும்
பார்க்கப் பார்க்கப் பரவசமுட்டும்
உன்னத சிருஷ்டி!

பிரகாஷ் பிக்சர்ஸாரின் மகத்தான வெளியீடு

★ ராமராஜ்யா ★

பேயனுமர்த - உயாகாத் - ரகு - மதுகூதம்
மீரோம் அர்ப - பதி பிரகாஷ் - பாண்டே - பேஷ்ஷத்

— தடிப்பது —

ஹைக்ஷன்: விஜய்பட் :: ஆர்ட் ஹைக்ஷன்: கனூ தேசாய்

★

இரண்டுவது யாதம்! — ரூபர் டாக்கீஸ், பம்பாய்

தேர்க்கண்ட இடங்களில் வெற்றிகரமாக ஒடுகிறது!

டெல்லி - லாகூர் - கல்கத்தா

ஒரு வெற்றியை நிலைநாட்ட சென்னைக்கு விரைவில் வருகிறது!

பிரகாஷ்
பிக்சர்ஸாரின்
இசை விருந்து

ப ங் க த்
ர த் ன ம ா ல ா

ஹரிங்டன்
பம்பாயில்
20-வது வாரம்

பிரகாஷ்
பிக்சர்ஸாரின்
வரப்போகும்
படங்கள்

சா ன க் யா
(சந்திரகுப்த)
போலீஸ் கவிதா

ஒரு உலகின் வாழ்க்கைச் சித்திரம்

பார்க்கத்
தகுந்த
உயர்தரப்
படங்கள்

இது ஒரு எவர்கீன் வெளியீடு

ஜி.வி. சக்ரபாணி செட்டி & கோ
அவதாரம்
40-41, கீழ் ஆவணி நெடுக்கி, மதுரை

பிரபல நட்சத்திரம்

சுஸீ

முன் னுரை

துறையும் கொஞ்சமாகப் போகும் வேகம்தான் ஆத 'வா வா' என்ற வண்ண அழகுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இதில் அடைக்கலம் பழுவதற்கு அமையாத இரவு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அதனால்தான் காலத்தால் போகவேண்டாம். அதனால்தான் என் அறிவையும் தெரிவாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். வேலையில்லாமல் சும்மா இருந்தால் மனம் அதிகமாகக் குழம்புகிறது. தங்கையின் கிழித்தக் கொண்டிருக்கும்போதே ஒரு பங்காயான அந்தரம் வந்திருக்கிறது. ஆக! அமைதியான எல்லாம் தங்கி வந்தேன் காலமாயிற்று!

ஆம், அதாவது வேலையில் மனதால் கொடுத்தபேய்க்கொண்டிருக்கிறேன். ஒரு வருஷத்திற்கு முன்பு, என் 'பிரபல நட்சத்திரம்'யா கிழித்த காலத்தில் பத்திரிகையில் பண்ணப் பற்றி அடிக்கடி அதாவது செய்தி பாகசரித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். என் இந்தத் தேரையில் வந்த கிட்டியும் இருக்கிறேன், அது சேர்ந்த கிடா, பாடகை கிடா, எத்தனை ரூபாய் பாடகை, தினம் எல்லாவு தடவை என் கார்பி சாப்பிடுகிறேன் என்றெல்லாம் கேள்விகளும் பதில்களும் வெளியாகிக் கொண்டிருக்கும். அதெல்லாம் அந்தக்காலம். இப்போது 'பிரபல நட்சத்திரம்' பதவியிலிருந்து என் கிழித்த ஒரு வருஷத்திற்கு வேளாகிவிட்டது. என் உண்மையான வாழ்க்கை வாய்ந்தவர்ப்பற்றித் தெரிந்த கொடியில் இப்போது வாழ்க்கையாக இருக்கிறது. என் பதவை என் அறிவேன். இந்த வனத துபாசரித்திரத்தாக, வினியா நட்சத்திரமாக கிழியும் வந்த குழிப் பத்திரிகையாக வாழ்க் சேர்ந்தால், அவர்களுக்கு கிராமம் இது உபயோகம் கிழிக்கு பென்ற சம்பவம்தான். இதை எழுதி எழுதிக்கும் வரையில் பகையால் என்னுடைய அறிவை மட்டும் தெரிவாக வைத்திருக்கவேண்டும்.

பிரபலம்

~ 1. சுலயாணம் ~

சேதமடைந்த கட்டை, எப்படி ஆரம்பிப்பது என்றதால் தெரிவிப்பது, என் பிறந்தது, வளர்ந்தது, இதெல்லாம் கிராமம் ஒன்றும் கிடையாது. என் தம்பனார் வந்தேன். அவருக்கு என் காலவது பெண். என் தம்பனாரைக் கொன்றால் எல்லாம் வளர்ந்தது. தோழக் கல்லாணம் செய்து கொடுத்திருக்கிறேன். அப்போதெல்லாம் அவருக்குச் சம்பந்தம் இல்லை. அதனால்தான் வந்தகொண்டிருக்கிறது. அப்போதுக்குத் தன்னையே அதிகமாக ஆக, வருமானம் குறைந்தது. கிட்டியும் தரித்திரம் தாண்டவமாடத் தொடங்கினது. கிட்டியும் சரி, வெளியிலும் சரி, எல்லாம் இந்தத் தங்கிப் பிறந்த

அதிர்ஷ்டம் என்ற மண்ணத் தந்தையாள். என் அதை யெல்லாம் பொருட் படுத்திய திம்பை. "எனக்குத்தான் பெரிய அதிர்ஷ்டம் அடிக்கப்போகிறது" என்ற மன துக்குள் சொல்லிக்கொண்டேன். சில சமயம் யெளியிலும் சொல்வேன். என் தாயர் மட்டும் என் கட்டுமில் இருந்து "ஆமாம் அடிக்கவே! எனக்குத்தான் அதிர்ஷ்டம் அடிக்கப் போகிறது. உன் அக்கையாள் எல்லாநாயும் கட்டினும் நீதான் எல்ல இடத்தில் வாழ்க்கைப்பட்டு போகிறது. உனக்குத்தான் என்னை தரித்திரம் தீர்ப்போகிறது" என்ற சொல்லிக் கொண்டிருப்பாள்.

பச்சிக்கட்டத்தில் என் இரண்டாவது பாய் வகையில் தான் படித்தேன். ஆனால் படிப்பதில் எனக்கு அந்த வலி வேறே ஆனால் அநிலம். கிளைவாதிப்பன் கதை முதல் கொண்டு பத்திரிகைகளில் அந்த வாய் யெளியான தொடர் கதை வகையில் எல்லாவற்றையும் படித்தாயிற்றேன். இதை யெல்லாம் என்னைக்கென்றோ படித் தைவுகள் என ஆரம் பித்தேன். கதைகளில் யருவதாயோம், சகல கட்டணம் கனம் பொருத்திய இனக்குமான் என்க்கை எட்டுவோ

பித்த வளத்த கொண்டிருக்கும், இவ்வென்ற ஒருவர் அடல் கட்டுகுரோ யித் என்மேல் காதல்கொண்டு சகலம் அநில பண்ணக் காய்ப்பித்தும் எல்லாமை சென்ற கொண்டு போகப்போகிறது, என் கைமேல்வாய் அதைப் பார்த்த அநிலக்கப் போகிறது என்ற அடிக்கடி

அப்போது அம்மா, புன்னகையுடன், "இப்போ, என்னே! பாட்டி அவரப்பா மீதும், எல்லாரும்கிட்டயா மன மாறினாள். அவர் நினம் இந்த மீதி யதிலாகக் காலையுக்குப் போகிறபோது உன்னைப் பார்த்திருக்கிறோம். அவரோ அப்பாணக் கூப்பிட்டனுப்பி 'எனக்கு உக்கப் பெண்ணைக் கல்யாணம் பண்ணிக்கொடுக்க இய்யடமா?' என்ற கேட்டாராம். பணம் காச என்ற ஒன்றும் போர்ப்பாது என்ற சொல்லி விட்டாராம். எல்லாம் நிர்லாசனமாகி விட்டது. முடிந்ததே தேதி வைக்கவேண்டியதுதான் பாக்கி. அதைக் காத்தான் அப்பா நோயியானது போயிருக்கா?" என்ற சொல்லி, ஆகையோடு என் கெத்தியில் கையை வைத்துத் திருஷ்டி எழுந்தான். என் அப்பையிடுத்து நிமிர்ந்தேன். ஒடினேன். காசா உட்கூக்குச் சென்ற கதையைத் தாய்ப்பாசிலிடிகொண்டு தனாயில் படுத்தேன். என் கண்ணிலிருந்து தனா தனாபாபக் கண்ணீர் பெருகிற்று. என் எந்த எண்ணெய் தெரியவில்லை.

"அவனாய் கல்யாணம் பண்ணிக் கொள்சுப் போகிறோம்?" என்ற எண்ணியபோது ஒரு பக்கம் நினைவிருந்தது. இன்னொரு பக்கம் பெருமையாகவும் இருந்தது. அப்போட்டே பழம்பாசி என் அருகு வாயில் விழுந்து விட்டார்களா? — ஆனால், அந்த மனிதருடனு வாழ்க்கை முழுவதும் எதிர்க்கப் போகிறோம் என்ற கிணத்தையோ என்னவோ சொந்தது.

சீர்த் தோற்றக்கெல்லாம் அம்மா கதையே இருந்தான். "அம்மா! கதையே சாத்திக் கொண்டு என்ன சொல்கிறது? அப்பா வந்து விட்டான். முடிந்ததும் வைத்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறார். உன்னைக் கூப்பிடுகிறார்!" என்ற குதகைய மான குரலில் சொல்லும். என் கண்ணிர் துடைத்துக் கொண்டு வெளியில் வந்தேன். அம்மா என் முகத்தைப் பார்த்துவிட்டு, "அடி அடோ! அருதாயா, என்ன?" என்ற கேட்டான். எல்லா வேளையாகப் பாட்டி, "அருமை யவளடி! குழந்தைக்கு ஆனந்தக் கண்ணீர் வந்திருக்கடி!" என்றும், அம்மா "என் கண்ணே!" என்ற என்னைக் கிட்டி அணைத்துக் கொண்டாள்.

சாதாரணபாபம் குடும்பக்களில் அடிவும் வசவும் பட்டிக் கொண்டிருக்கும் பெண்ணுக்குக் கூடக் கல்யாணம் என்ற எற்பட்டிவிட்டால் தனி மனிதம் உண்டாகி விடுகிறது. எல்லாரும் கல்யாணப் பெண்ணை அருமை பாசாட்டவும் கொஞ்சவும் ஆரம்பித்த விடுகிறார்கள். எந்தெனவே என் சொல்லப் பெண்! அதிலும் இப்போது எனக்கு 'அதிர்ப்புடம்' வேறே வந்திருந்தது. ஆகவே, எல்லாரும் என்னைப் படுத்தி வைத்த பாட்டைச் சொல்லாய் வேண்டும்?

கல்யாணத்துக்கு எல்லா எற்பாடுகளும் உடந்தன. அம்மா, அப்பா முறையிவர்களுக்குத் தனாசம் தெரியவில்லை. "நடபுடல் ஒன்றும் வேண்டாம்" என்ற மார்பிவ்ரை எவ்வளவோ சொன்னவாறிலும், "விடைக்காத சம்பந்தம் விடைத்திருக்கிறது" என்ற பெருமையிலும் அப்பா ஆம்பா மானிய கல்யாண எற்பாடுகளைச் சொல்லும்.

குறிப்பிட்ட முடிந்ததில் கல்யாணம் உடந்தது. எல்லாருக்கும் ஏதோ சர்தோஷம். மார்பிவ்ரை எவ்விதம் தற்கு வாயில்லை பென்ற மலாந்தம் அம்மாவுக்கு பட்டிக் கொஞ்சம் உண்டு, இதே மனநிலைப்பந்தகாச அம்மா, "அவர் என்ன சாமானியப் பட்டயார்? எல்லாருக்கும் போம் எல்லா விட உட்காலுமார்?" என்ற சொல்லிக் கொண்டிருந்தான். இன்னும் என்னை அடிக்கொரு தடவை கிட்டிக் கொண்டு வந்தே முடிந்தது. "கீ அதிர்ப்புடக்காரி, அம்மா! கொடுத்த

வைத்தவன்" என்ற பெருமித்தாடன் சொல்லிக் கொண்டிருந்தான்.

அந்த சம்பிக்கையுடனேயே அம்மா என் கல்யாணமாகிக் கொண்டு சென்றதுக் கெல்லாம் கண்ணை மூட்குடன்.

எனும் இன்னதற்கு இந்த சர்தோஷமான இடத்தி வேயே சிறந்தி விட்டிக் கண்ணை மூடத் தாக்குவதற்குப் பிரயத்தனம் செய்கிறேன்.

~ 2. கில்லறம் ~

நேற்ற இரவு என் கிம்மியாகத் தங்கினது போய் சென்ற ஆறு மாதத்தின் தங்கியதில்லை. ஆற்றில் அடைக்கல் புருவது என்ற நிர்லாசினத்தின் படினே, அம்மது என் கதையை எழுதத் தொடக்கி இனம் வயதின் குரவக்கவிர எழுதியிருந்துகொண்டு தெரியவில்லை.

கல்யாணம் ஆறு உடனேயே எனும் என் கதையும்க் கக்க இவ்வாழ்க்கையைத் தொடக்கினேன். இவ்வாழ்க்கையைக் குறித்த என் மனம் வெல்லாம் களவு கண்டு கொண்டிருக்கிறேன், அதற்கெல்லாம் மேல் மாதமாய்க் கக்கல் வாழ்க்கை நடந்தது.

புருஷர்க்கு மனையில்லை ஆடுவாடுவிரப்போம் நடந்த வனதமும், அடிப்பதையும், தங்கியுத்தறமதையும் என் பார்த்திருக்கிறேன். அம்மியாக என்னை அவர் கொடுமையப் படுத்தி விட்டான், என்னை வைத்தோ, கோபமாகப் பெய்விதோ கூடக் கிடையாது. பெரு மனமாதையுடன் என்னை நடத்தினார். பேசப்போதெல்லாம் இவிய வாந்தகையையே பெய்கிறார். இதனுடையெல்லாம் எனக்கு மன கிம்மதி ஏற்படவில்லை. ஏனோ, தக்கம் தக்கமாக வந்தது.

என் அருமையோ, அருக்காரத்தையோ அவர் கவனித்த தாகவே எனக்குத் தெரியவில்லை.

நில சமயம் அவர் என்னை ஆறுதலுடன் உத்தம் பார்ப்பார். ஏதோ சொல்லப் பிரயத்தனப்படுகிறவர்போல் தோன்றும். ஆனால் ஒன்றும் சொல்லமாட்டார். காசா, என் அருமை

சாஸ்திரி

என் பெருக்க ஆரம்பித்தேன். அங்காள் சென்ற
கொடியதில் என் ஆனா போய்விட்டது. இவ் வான் குளிக்க
மறும், சென்றிருந்த இடங்கொண்டாறும், தலையாக்கி
கொண்டாறும் இருப்பினும். அப்போதும் அந்த வான் நித்த
ஒளிரும் சொன்னாட்டார்.

அவருக்குச் சதா அவர் பெரிய சரியாக இருந்தது.
கரையாறுக்குப் போகும் போதும் போக அவருடைய பந்தம்
அதற்குள்சென்றான் இருப்பார். அப்படி ஒவ்வொரு பந்தம்
தற்கும், வருவதற்கும் என்னதான் இருக்குமோ, என்னக்குத்
தெரியாத. அதாவது, அப்போது என்னக்குத் தெரிந்திருக்க
யிருந்தும், என் வண்டி கரையாறுக்குச் சரித்திரப் பரிபாசை
என்ற மூலக்கொண்ட சென்றி வந்திருந்தேன். இத்தியாவின்
பந்தம் சரித்திரத்தால் பந்தி அவர் கரையாறுக்குப்போக
ஆரம்பித்தேன் சென்ற கொண்குத்தாராம். கமத இத்தியா
தொத்தத்திற்கும் சிறு தொத்தத்திற்கும் பந்தம் காலத்தின்
எத்பட்டிருந்த உதவியை பந்தி இவ் வியக்க மூலக்கொண்ட
உண்கொண்ட அவர் கண்டு பிடித்தாராம். என்
கலையானவன பந்தின் அவர் தமது ஆரம்பித்தால் பந்திச்
இவ் வியக்க என்னுடைய போ ஆரம்பிப்பதற்கும். ஆனால்,
அவர் சொல்வது ஒன்றமே என்னக்கு விளங்காத. அத்திய
என்னக்குச் சொத்தையும் இவ்வாறு. என்னவோ, அவர் பெருக்க
கொண்டே வந்திருப்போது என் கலையின், "கொண்குத்
கலையின்மேல் என்னவோ உன் வந்திருக்காமோ?" என்ற
சொல்லி உண்பினும். அவருக்குச் சி என்ற போய்விட்டும்.
பந்தம் அதற்குள் போய் கலையது வருத ஆரம்பித்த
கலையார். என்னகோ, அவர் சிறு தொத்தத்தின்மேல் சென்றதும்
கலையத்தின்மேல் துறிய ஒன்ற என்னித சென்றதற்குடையது
என்ற தொன்றம்!

இப்படி என்னவோ ஆக. அவருள் என்னுள் என் கலையின்
போய்க் கொண்குத்தாராம். ஏதோ கிட்டிக்குத் இருந்த
போதினும், இவ் விளக்கம் ஒருபொருட்கொண்குப் பெருக்க
கொண்டத சிவனம் எத்பட்டிவிட்டது. என்னக்கு என்
என்னுடைய மன கிட்டி குளிக்க வந்தது. அவர் போய்

வெறும்பும் கொண்குத் வந்ததோ. என்னுடைய தலத்
கலையுள் கொண்குத்தாரும் பந்தம்மிருந்த அத்தி கலையுடையவன
ஒரு சம்பவம் இப்போது சென்றது.

61^{ம்} கலையுக்கு ஒரு தந்தை உண்டு. அவருடைய
புருஷனுக்கு கலையின்மேல் பெரிய. என்னக்குக் கலையானவன
குளிக்க வருவதற்குள் பந்த ஒரு தந்தை அவர்க்கு
என் கலையின்மேல் வந்தான். என்னுள் குளியின் வந்த
கிட்டார். அவர் புருஷன் தம்சொந்த கலையுக்குப் போய்
கிட்டி ஒரு வார்த்தைக்குப் பந்த வந்தார். அவர் வருவதற்கு
மூன் அந்த ஒரு வார காலமும் என்னக்குச் சிறித உதவியை
வந்தது. என்னுள் என் கலையானத்தின்மேல் பந்த உத்திர
தான். அப்போது என்னுள் கொண்குத் பரிசாரம் சென்ற
யானத்தின் வந்திருந்தும். "அன்னு சித்தியின் பரிசாரம்
என்ற சொல்லி கொண்குத்தான். பரிசாரனுக்குக்
கலையானம் ஆரம்பிப்பது தான் தந்தைக்கு கலையானம் என்ற
கிட்டி பிடித்தக் கொண்குத்தான். போய்மருட்டி
என்னுடைய தலையுக்கு குளிக்க கொண்குத்தான். அவருள்
பட்டியை உன் வாய்க்கி கொண்குத்தான் கிட்டியோடு ?
என்ன கொண்கு போட்டி மன்கிருவது?" என்னுடைய
கலையின் சென்றதான், என் கலையின்மேல், ஒரு கலையின், என்னுள்
அருகு — இதை கலையானம் பந்தி அவர் கலையின்மேல்.
"அன்னு கலையின்மேல் கலையின்மேல், குளியின் கலையின்
அருகியானம் பந்தி பிடித்தான்" என்ற அவர் கொண்கு
போகென்னுள் என் கலையின்மேல் தலையுக்கு குளிக்க
கொண்டதும் என்னிதற்கும் என்னுடைய சந்தொருவரும்
கலையுள் அருகித்தேன்.

ஆகவே, என்னுள் இப்போது வந்ததும் என்னுள்
உதவியை வந்தது. அவருள் மூன்மேல்மேல் கிட்டியும்
பரிசாரமும் வந்ததான். அவருடைய பரிசாரம்க்கு என்னுள்
மூன்மேல் சந்தொருவருக்கு உதவியை கிட்டியின்மேல். உதவ
யானமேல் என்னுள் குளையானம் வந்தபந்தகு மூன்மேல்.
என்னுடைய பரிசாரம் போய்க் கலையின் இவ் வியக்க என்
கலையுள் வந்த சென்றகொண்டார். என்னுடைய
யான்கலையின் ஒரு மாதம் எத்பட்டியோவது போய்
தொன்றியது.

ஆக; என் யான்கலையின் மாதம் எத்பட்டதான்
சென்றது. ஆனால், என் கலையின்மேல் குளையின் அருகு.

என்னுள் வந்த ஒரு வார்த்தைக்குப் பந்த அவருடைய
கலையின் வந்த சென்றதான். அவர் கலையின்மேல் இதை
கலையின் அவர்க்கு சந்தித்த கலையின் பந்தியோடு என்
யானின் மூன் கலையின்மேல் வந்தது. என்னுள் என்னுள்
சந்தொருவருக்குச் சிறித கலையானம் பெருக்கொண்குத்த
தற்கும் ஒருவரு உதவியை. அவர் அவருடையமேல் அத்தி
சொன்றதச் சொல்லித்தான் ஆரம்பித்தான். அவர்க்குக்கு
பெருவதற்கு என்னதான் இருக்குமோ என்ற என்னுள்
கலையின் வந்தது. ஒருவரை போகும் போது சென்ற
கொண்குத்தாரும், கொண்குத் குளையானமும் பந்தம் பந்தம்
என்னுடைய மன்கலையின் அத்தியை வந்தித்தது. என்
கலையின் ஆனால் அவர்க்கு பந்திக்கு கலையின்மேல் கலையின்
கலையின். கலையின் தொருவருக்கு, கொண்குத் குளையின்மேல்,
கலையின் கலையானமேல் போய்க் கிட்டி உண்கலையின்
இராத்திரி நிற்கும் வருவார்க்கும். அப்போது என்னுள்
என்னுடைய சென்றும், கிட்டியோடு இருப்புகொண்குத்தான்.
உன்னுக்கும் வந்ததற்கும், யான்குக்கும் இருக்கலையின் ஒரு
கலையானம் இவ்வாறு போய் வந்த கொண்குக்குப்போய்.
அப்போது இவ் கலையின்மேல் வருவார். "என்னுள்,

ஒருவேளை எடுத்திருப்பாரோ என்ற ஒரு கணம் சந்தேகம் உதித்தது. ஆனால், அவருக்கு அப்படிப்பட்ட கவாயம் கிடையாது. என்னுடைய அறைக்குள்ளேயே அவர் வருவ தின்பு. ஆனாலும், பின்னும் உத்தரவு என்னுடன் பங்கிட்டுப் போது, ஞாயிள் என் சந்தேகப்பட்டதான் உண்மையோ என்றும் தோன்றலிதது.

கடைசியில், என் என் தகப்பனுக்குக் கடிதம் போடவேண்டியது, அதற்குள்ளேயே என் மனியாராத அந்த விபரீத சம்பவம்,—என் வாழ்க்கையை அடியோடு மாற்றிய கடிதம்! — உத்தரவிட்டது.

இரவு கோக்கலில் என் கணவர் வெகு கோம் புத்தா அறையில் உட்கார்ந்த வேலை செய்கொண் டிருப்பார். என் பரிணை அறையில் கட்டியில் படுத்துப் புரண்டு கொண்டுருப்பேன். நெ எவயம் அழுதுகொண்டே தங்கி விடுவேன். அவர் வரும்போது கிழித்தல் கொண்டுருந் தும் தங்குவதற்குள் ஜாடை செய்பேன். அவர் வந்த பிந்த ஐந்த நிமிஷத்தில் கடைசியாகத் தித்திராவிட ஆய்ந்த கிவோர்.

அந்த இரவு வரும்போதும் அந்தமாதிரி தான் உண்மை மூலக் கொண்டுருந்தேன். அவர் என் தலையாட்டிய உத்த கிந்தப்போது எனக்குச் சந்த கிப்பாவிருந்தது. இதைன் ஒருசொல்லும் இவ்வாறு நிரூபம்? — உத்தரவாக இங்கே வந்த கித்திரம்! — அந்தத் திவடி அவருடைய கணம் என்னுடைய நெற்றியைத் தொட்டது. இன்னும் என்னதான் உத்திரவு என்ற பங்கிட்டு மூர்ச்சை அடக்கி கொண் டிருந்தேன். ஆச்சரியம்! ஆச்சரி யம்! அவர் குயிர்ந்த என் நெற்றி யிலே மூத்தமிட்டார். கவிமான்ம் ஆனதிருந்த ஒரு தடவை வாயை இவ்வாறிரி அவர் செய்ந்த என் அறிவேன்.

பிறகு அவருடைய காலகடிச் சத்தம் கேட்கவே உண்மைச் சித்திர நிறந்த பங்கித்தேன். அவர் கதவை மெதுவாய்த் திறந்தகொண்டு வெளியே போனார். எனக்கு என்னவோ கவித்தியில் பங்கி வந்தது. இன்னதென்ற தெரியாத பீதி உண்டாயிற்று. சந்த உத்தரவ்கிட்டேன். வாத் கதவு நிற்கும் சத்தம் வெகு இயோசகக் கேட்டது.

உடனே பரபரப்புடன் மூங்கிதிருந்தேன். அவருடைய அறைக்கு ஓடினேன். அவர் மெனஜூத ஒரு கடிதம் மூங்கிவெய்தது. அதன்பேரில் பாரபும் வைத்திருந்தது. பரித்தப் பங்கித்தேன். என் பங்கிதடியோதான் அநிம் மூங்கிவிருந்தது. இவ்வாடு இவ்வாடு கரிதான்!

"அன்புரிந்த அம்மூலகடிக்கு,

உனக்குப் பரிபூரண கிடுதலை கொடுத்தகிட்டி என் போகிறேன். கிடுசெங்கிவயாக இருப்பதற்கு வேண்டிய உத்தரவென் என்னம் செய்ந்திருக்கிறேன்.

இப்படிக்கு,
....."

கடித்திரை அப்படியே போட்கிட்டி என் வாத் பங்கிம் ஓடினேன். தெரு மூலையில் அவருடைய வெண்மை வேண்டி கட்டித்திர வெண்கிசத்தியில் இயோசகத் தெரிந்தது. அந்தத் திவசையை கோக்கி என்னும் ஓடினேன். அப்போது வேண்டிவந்த என்; ஓடா என்ரு இவர்க்குடைய கந்த கித் கித் வந்த அடித்தகிக்கொண்டிருந்தது. பழுதியை வாரி மெயை அடித்தது. அந்தமெய்வயம் போருப்பங்கித்தாயில் என் தலையிரி கோவமாக ஓடினேன். தெருவில் ஒரு பிராணி கிடையாது. அந்தக் கந்தங்க்கும் பழுதிக்கும் பங்கி தெருவாகக்கூட கிட்டித்திவ்வயில் பதங்கித் திடுதன போனும்! என் கிணத்தடியே அவர் தெரு மூலையில் இருந்த சந்தியில் நிற்கப்பினார்.

வேகவதி எதிக்குப்போகும் சந்ததான் அது. என்னும் அந்தச்சந்தியில் நிற்கப்பிப் போனேன். அவர் எதிக்கையை அடைந்தார். ரேரே எதிரில் இறங்கிவிட்டார். எதிரில் பிரவாகம் பூரணமாய்ப் போங்கிக்கொண்டிருந்தது. கந்திரித் வேசத்தினும் பிரவாகம்மடமான் அலகன் கிவப்பித் கணையை

மோதிக் கொண்டுருந்தன. என் எதிக்கையை அடைத்தபோது, அவர் வெண்கத்தியில் மார்பு அளவு ஐயத்தக்குப் போய் கிட்டார். எனக்கு உடம்பென்னம் கடித் திற்று. உத்தரப் போட கிருப்பிடு தோன். ஆனும் கொண்கையி கிருந்த சந்தமே வாயின்பு, ஒரு கணம் கிவியை இருட்டிய அவர் தலையாட்டி வெண்கத்தியில் மெயை தெரியுத போகிருந்தது. அந்தத் கணம் தலையும் வெண்கத்தக் குன்றே போங்கிட்டது. அப்போம் ஓரே அந்தகார்தான்!

கொண்மூலகவாத பீதி என் னைப் பந்திக்கொண்டது. நிற்கப்பி கிட்டை கோக்கி ஓடினேன். கண் தெரியாமல் குருட்டாய்ப்போக்காய் ஓடினேன். கவிதில் பல மூலா தகிடு கிவூடுதேன். கிட்டிக்கு எப் படிப் போய் சேங்கிறேனோ, தெரியாது. அறைக்குள் போய்க் கதவைத் தாங்கிக்கி கொண்டு

தகாயில் கிவூடுதேன். பணநிலும் ஒன்றமே கித்திக மூலகையின்பு. தக்கரும் இவ்வாயில், கிதிப்பும் இவ் வாயில், உணர்ச்சிமேய மீய்வாயில் வாக்கிண்டமாய்ப் போய் கிட்டித்தேன். ஆனும், மார்பு கிட்டிம் பட படவென்ற அடித்தகிக்கொண்டிருந்தது. அந்த அடிப்பாது "கிடுதலை, கிடுதலை, கிடுதலை" என்ற பங்கியிக்குத் தாசப்போயுவது போகிருந்தது.

- 3 மிவள்ளித்திணா -

[67] மையிலைம் அமாவாசை.

கொன்ற மூன்ற இரவுகளில் என் மூங்கிவெய்த பென்னம் இவ்ரு மத்தியமான்ம் பங்கித்தப் பங்கித்தேன். இவ்வாடுமேய நெ இக்கையில் சம்பந்தியிவாத கோந்த

னும், அந்தமில்லாத வாக்ஷியங்களுக்கும், குழப்பமான எழுத்துக்களுக்கும் காணப்பட்டன. அவற்றையெல்லாம் அடித்துச் சரிப்படுத்தினான்.

படியானே! காரை இராத்திரி கனாயில் மனக்கு கவல சிலையு இருக்கவேண்டும். பிரதா வேகமதில் அனட கலம் புருத்த உன் பாதாமித்தத்த வந்த அனடபென்.

மேலே உதிர மிபீத சம்பலம் உத்தரபொத அப்பா சொன்ன பட்டணத்தில் என் இன்னொரு அக்கா கிட்டம் இருந்தா. என் தந்தியைப் பார்த்துவிட்டு அவர் ஒடினார். எல்லாவெளியாக, என் கணைச் சமூகிதவந்த செனடப் பந்திரப்படுத்தி வைத்திருந்தான். அதை அவரிடம் கொடுத்தேன். அன்றிரவு என் கண்டதை அப்பாவிடம் உடல் சொல்லியேன்.

அப்பா அந்த கடிதத்திடம் போனிடம் டெலுதுக்குச் சென்ற கிஷயத்ததைத் தெரிவித்தார். போனிடமாரைச் சரீதொ ஸுபந்தி சென்ற பார்த்ததையும், தகவல் ஒன்றம் தெரிமயிலிவ பென்றம் சொன்னார்கள்.

மெ சமயம் வெள்ளத்தில் போனவர்களின் உடல்கள் கனாயில் ஒதுக்குவது கடிக்க மல்லமா? அந்தமாதிரி அவருடைய உடல் ஒதுக்குவோ என்ற மெ சமயம் என் மண்ணி எங்கேயென். ஒரு வாரம் கனாயில் அம்மாதிரி எதையும் செம்பி வாயிலிக்கவே, இரதப் பாலி உன்சத்தில் ஒருவித அனாபி உண்டாவீதம். மனெயில், அவர் சிச்சுமமாக இரத செம்பி தெரிந்தால், என்னை இம்மாத அவர்களோ க்கக்க எல்லாம் சென்ற கிஷயர்கள் அல்லமா? அதற்காகத்தான் பயித் தென்.

மெ காரைக்குப் பிரதா அப்பா என்னைச் சொன்ன பட்டணத் தக்கு அழைத்துப் போனார். அப்போது அக்கா கிட்டம் தங்கினதும், பிரதா அவர்களின் புக்கத்தில் எல்லாரும் குடிப் போய்விடும். காகிக வாய்க்கையில் பந்த உடையவர்க்கள், அரீதாடு சங்கிதம், கட்டியும் ஸூதிய கலையிலும் அகிச ஆய்க் கொண்டவர்கள். ஸுபாய் சங்கிதம், கட்டியும், கட்டியும், மெயிவா—இவையெல்லாம் பந்திரப் போக உட்த கொண்டுகுக்கும். இப்படிப்பட்ட இடத்திலே இருந்தால் என் என்னுடைய தங்கத்ததை மந்திரிக்கு குடியும் என்ற என் தகப்பனும் ஒன்றித் என்னிதார். அரீதாடு, பெண்டுகளின் கலி க்ததபனம் ஒன்றில் என்னைச் சேர்த்துப் படிக்கச் செல்லலாம் என்ற என்னளும் அவருக்கு இருந்தது.

பிரதா அக்கா கிட்டம் ஸூதியில் மெ என் மன்கிடம் எல்லாரும் அனுதாபத்திடம் உட்தகொண்டவர்கள்; தங்க ஸூத்தபடனே போகிறார்கள். கிட்டபெய மெ என் கவகத்தபுக் குதமாய் விடுத்தது. கணகடையில் சிலமம யாதிர் பதஸுபபபெய சிசியும் கிஷயபட்டியை விருக்கத் தெருக்கிடுவார்கள். எல்லாரும் சரீதொவாய்விடுக்கும் இடத் தில் என் மட்டும் ஸூத்தத்தைத் தங்கிக்கொண்டுகுக்க ஸூடிய

கிஷய. என்னுடைய இளம்போவத்தக் குதகல கபலம் மதபடிவும் மெயொக்கியத. எல்லாருடனும் சாஜுமாய் பெசெப் படிக்கவும், சிசிக்கவும் தொடக்கினோன். அரீதாடு இவ்வா; படவும் தொடக்கினோன்.

பிரதா அக்காவின் கிட்டக்கு ஒரு மெயெதர் அடிக்கடி வருவார். அவர் பெயர் மட்டொஜுன். பிரதா அக்காவின் கணத்தனாருடன் அவர் காலத்தில் ஒன்றும்ப் படித்தலாம். தங்கித் டாக்கினர் சொம்பக் கேவலமாய் விருப்பத பந்திரும், அவற்றைச் சித்திரத்த வேண்டியவதல் பந்திரமே அவர் ஸுபாய் பெசிக்கொண்டுகுப்பார். பட்டியும் அவருக்கு சொம்பப் பிரியம். ஒரு நாள் என் பாலையதைச் செட்கிடமிடே அவர், "இத வா இம்மையடி அந்தஸாயம் பாடுவதை? என்ன மதாபாசா காரீம்? 'மைக்குக்கு எல்லையு போருத்தமாத குரம்?" என்ற சொல்லிக்கொண்டுகுத்தது என் காதில் கிழுத்தது. எனக்குப் புறங்கத்தெம் உண்டா வீதம். "கணகடையில் என்னுடைய உச்சத்ததை கிட்டம், புருவக்களுக்கு ஸூனனும் பாட ஆரம்பித்தேன். என் பங்கிப்பொத அவர் அப்படியே மெய்மந்திர வேப்பார்.

அவருக்குப் புறம்படம் எங்கெத் தெரியும். ஒரு நாள் கெயா எந்த தங்கொண்ட உட்த கிட்டம் என் மாதையும் பட்டம் சேத்தார். "உக்கலையு ஒன்ற எந்த தைக்கிடும்?" என்றார். ஸூதியில் என் மதத்தேன். எல்லாரும் கத்தபுத்தியிலும் பெசில் சம்பவித்தேன். மத என் அவர் பட்டத்தை எந்தெத்தகொண்ட உட்த, "உக்கலையு குல் தாள் 'மை' குக்கு எந்தத என்ற கிஷயத்தேன்; ஸூனும் திதாக்காரியை எப்பிட்டத போய்விடுத்தது" என்ற சொல்லிக் கொண்டே கொடுத்தார். அதற்கு ஸூனனும் என்னை கன்னுக் பட்டம் எந்தத்ததே கிஷய. அவர் எந்த பட்டத்தைப் பார்த்ததம் என்கே கவலமாயிடுத்தது. "என் இம்மையடி அநாவாய் விடுக்கிறதும்?" என்ற அநிசயித்தேன். "இந்த அழகினும் என்ன பிரபொஜுனம்?" என்ற எக்கலும் மனதில் உண்டாவீதம்.

அதற்குப் பிரதா அவர் இன்னும் பாதடைய என்னைப் பட்டம் பிடித்தார். அரீதாடு, "உக்கலிப் போன்றவர்கள் மெயிமயில் சேர்த்துத்தான், தங்கி கிஷியையுக்கு விமோ சனம்" என்ற அடிக்கடி சொல்லி வந்தார். எனும் என் மனதில் "பிரபய மட்டத்திரம் ஆவத்தோ என் பிரத்திருக் கிறோன்" என்ற சிவ்வனித்திக்கொண்டேன். டாக்கிவ் கடிப்பவதல் பந்திரமே கணக கண ஆரம்பித்தேன்.

இம்மாதிரி என் மனம் கபலப்பட்டிருப்பதை என் அக்கா எப்படியோ தெரிந்தகொண்டார். மெ சமயம் எனும் மட்டொஜுனும் பெசிக் கொண்டுகுத்ததை அவன் ஒட்டிக் செட்டதாத்த தெரித்தது. அவன் என்னைத் திட்ட ஆரம்பித்தான். எனக்குக் கெயமாய் வந்தது. "உனக்கு என்ன? குடிந்த குட்டியுடனும் ஆகைக் கணகடையுடனும் கொக்கியாய்விடுகிறும். எனக்கு மட்டும் வாய்க்கையில் சரீதொவாய் வேண்டமா?" என்ற

யைநிதும் எண்ணிக்கொண்டேன். ஒரு நாள் கிஷகம் லுந்தி விட்டது. அக்கா பட்ரிஜனிடம், "வினிசா, மெலிய வந்த சொல்லி என் அவன் யைதத் செஞ்சித் தான்? இப்படி பெண்ணைப் போலவதாயிருந்தால், நீங்கள் இந்த கிட்டெக்கு வா வேண்டாம்!" என்ற சொல்லிச் சொன்னாள். அப்போது அக்கா என் சொந்த, "அவ் இந்த கிட்டெக்கு வாக்கடாசென்றும், என்னுள் போய் விடுகிறேன்" என்றேன். அக்கா திகைத்தல் போலும், கண்டிப்பும், "உக்கலா வட்டம். அவரைக் கேட்டுக் கொண்டு வரவேண்டாமல் செல்" என்றாள். அச்சமும் துறையாபத்திற்குப் போயிருந்த அப்பாவுக்குக் கடிதம் வந்திருந்தது.

அப்பா வந்த பிறகு சில நாள் அவருக்கும் என்ருக்கும் ஏராளமான விருந்தை. "என் குழந்தை கிட்டா, வேந்திரத்தில் கிட்டா? வினிசாவின் அக்காவா? உடைய உடைய" என்ற அவ் சொன்னார். "வந்த வித்தியாவை பெயர் எடுக்கவேண்டும். இன்ன கிட்டாப் வாங்கியவையெனக்கு வேண்டியவர்கள்" என்றேன் என். கண்டிப்பும் என்னை வெந்திப் போகிறேன். என்னுடைய வெந்திரக்கு லுக்கியவையையென்றால் பட்ரி ஜன்தான். அவரை எப்படியோ அப்பாவுக்குப் பிடித்த கிட்டா. ஒரு நாள் பட்ரி ஜனும் வந்த, குழியை சுந்திரியைப் பெரும்பாறும் கடிதம் களைத்தேன் தெரிந்த ஒரு டாக்டர் எடுக்கப் போவதாகவும், என்ருக்குச் சம்பவமாயும் என்னைக் கதாசாமி வாத்தேன் தெரிந்ததாகவும் சொன்ன போது அப்பா தம் சம்பந்தத்தைக் கொடுத்த கிட்டா. அந்திராவு அன வித்த சந்தையாற்றியோடுவென்ருத் தங்கம் பிடிக்க விட்டா.

பின்னும் என் என்ருவோ மொத்தத்திற்கும் மனத் தவறுக்கும் ஆராய்ச்சிக்குப் புகுந்தது. கதாசாமி வேறும் என்ருக்குக் கிடைக்கவில்லை. ஒரு மட்டமான வேறுதான் கிடைத்தது. இந்தத் தடவை அந்த வேறுதலில் கடித்த பெயர் பெயர் கிட்டாப் அடுத்த தடவை கதாசாமி வேறும் கிடைக்காமல் பட்ரிஜன்தேவதம் உதித்தது. என்னுடைய அவ் போய்ச் சென்ருக்குப் பூரண என்ருக்கை கிட்டாவித்தது. உன்னையின் அவ் சொன்னபடியே எட்டவும் பட்டது. லுக்கம் பட்ரிஜனின் மட்டமான வேறுதலியோடுவென்ருத் என்ரு பெயர் சம்பாதித்தேன். அது வெளியான சில நாளைக்குமேயே இன்னொரு டாக்டருக்குக் கதாசாமிவாத்தேன் தெரிந்ததானால். பந்தாயில் லுக்கம் கொடுப்பதாக என்ருதலும் பட்டது. பட்ரி ஜனிடம் என்ருக்கு அனவித்த கந்திரி வுண்டாவித்தது. "உக்கலாப் அப்பா என்ருக்கு இன்னொரு பெருமையுள் வந்தது!" என்ற ஆரோம் தடவை சொன்னேன். என்ருக்குத் தடவை அவ், "கெட்டாயிடு கெட்டாது. என்னுள் ஒன்றோம் எட்டக் கிண்டம். உக்கலுடைய லுக்கெடுத்ததான் காரணம்; உக்கலுடைய மதா சாந்திதான் காரணம்" என்ற சொன்னார்.

இருண்டபாது டாக்டர் வெப்பத்தாக எட்டக் கண்டித்த போகிறேன். அக்கா இந்த மாத காலம் தங்கவேண்டியதாக என்ருட்டது. இந்தப் பட்டம் பிடித்ததற்கொண்டிருந்த காலத்தில் உத்த ஒரு சம்பவம் என்ருவின் எப்படியோ மிக

ஆழமாய்ப் பறித்தது. "இது என்ன பிரமத கிஷகம்?" என்ற காரணம் தடவை என்னமில் கருத்திருந்தேன். என்ருதும், என்னுடைய அச்சமும் என்ருவின் மிகவும் லுக்கெடுத்தது அனவித்திட்டது.

ஒரு காரணக்கு கருதியோடுவென்ருத் "இன்னொரு காரண ஒரு பிரமத கிஷகம் பார்த்து வாடுவாயிருந்தது" என்ற பிரமதமும் வந்தது. அவரை வாடுவதற்காக என்ருக்கைக் கூட்டினாள். என்ருக்கெடுத்ததில் பெயர் பாய் சம்பு பிரமத என்ற சொன்னாள். அவ் என்ன அப்பாவுக்குப் பெரிய மனதா? எத்தனாக இன்னொரு ஆர்ப்பாட்டம்?" என்ற விசாரித்தேன். பாய் சம்பு பிரமத மதா வேதாவி என்றும், அவருடைய ஆர்ப்பாட்டம் அவரை உக்கலிப்பித்த கிட்டா விருக்கெடுத்தவென்றும், சரிபத்தின் அவருக்குச் சட்டகா காரணம் டாக்டர் பட்டம் கொடுத்ததானால் என்ருத் சொன்னாள். பட்ரிஜனே அவரைப் பந்திரிப் பிரமத மாகப் போகிறார். "ஒருவேளை இக்கேடு கெட்டெக்கு வந்ததும் கருவார், அப்போது உக்கலா அறிவுகம்படுத்தல் போகிறேன். உக்கலிடம் கதாசாமிவாப் போகவேண்டும்" என்றார். "அவ் என்ன மாதமில்லிப் போகார்?" என்ற கேட்டேன்.

"இந்த உக்கலிப்பிடுவென்ருத் சம்பு பாதையின் அப்பாமைத் கொண்டவர்கள். என்ருதும் உக்கலிப்பிடுவதன் போவார்கள். ஆனால், 'என்ரு தெரிந்திருக்கின்ருத் வந்த தெரிந்தால் இக்கேடுவின் போவாம். உக்கலுத்தான் இக்கேடு தெரி யுமே? எதாவது கெட்டால் மிச்சி சென்ற பதின் கொண்டு!" என்றார்.

அப்பாவுக்குப் பெரிய உக்கலிப் பிரமத மதா வேதாவிதம் பார்த்து என்னும் ஆழமும் இருந்தேன். கண்டிப்பாக, அவ் மத்தியானம் வந்தார். உக்கலி கலிப் பெரும்பாணையோடுவென்ருத் அவருக்குக் கிட்டா தாடி வந்தித்தது கொண்டிருந்தது. அவருக்கு ஒரு பெரிய குழியும் வந்தது. கருதியோடுவென்ருத் அவருக்குக் கொப்பமும் மரியாதை சென்ற பெண்ணைத்தலும் காட்டிக் கொண்டு வந்தார்கள். என்ருவையே கெட்டெக்கு

அவ் வந்ததும், பட்ரிஜனே அவரை வாடுவதும், என்னையும் அறிவுகம்படுத்தியதானால். "இவ் உவ் குழியுத்தம் பெயர்; காரணமென்ருத் உக்கலா ஆர்ப்பாட்டியு யெயே வினிசாவின் அக்கை லுக்கம் வந்திருக்கிறார்" என்ற அவ் உத்திரியாத, என்ருக்கு மிகவும் பெருமையாயிருந்தது. அவருக்கு யைநிதும் என்ருக் கெடுத்திருந்தேன். அப்போது அந்தப் பிரமதம் என்ருப்பார்த்தது. "நீங்கள் உவ் குழியில் பென்னுமிருந்த இன்னொரு அடியும் காரணம் சித்திரை கொண்டத மிகவும் சந்தோஷிக்க வேண்டிய காரணம். உக்கலிப் போகந்தவர்களும்தான் வினிசா உத்திரானம் ஆகவேண்டும். ஆனால், வினிசாத் தொழிலின் ஒழுக்கம் கெட்டுப் போகிறதென்ற சாதாரணமாய் ஒர் அபிப்பிராயம் இருந்தது வருந்தினாள். உக்கலிப் போகந்தவர்கள் அதைப் போப்பாக்க வேண்டும்" என்றார். இதைவெண்ணம் இக்கேடுவின்ருத் சொன்னார். என்னுள் என்னவோ சொந்தது. அவருக்குப் பதின் கொண்ரு வேண்டுமென்ற கிணத்தேன். ஆனால், என்ரு கிண்டம். பட்ரிஜனே என்ருப்பார்த்தது "எதாவது பதின் கொண்டுங்கள்" என்றார். "என்னாக நீக்கவே கொண்டுங்கள்" என்றேன் என். "உக்கலுடைய

புதிதெனின்கா ஸாஜி ரோம்பவும் வந்தனம் செறுத்த
 செருள்" என்று டி.சி ராஜன். அப்போது பாபு சம்பு
 ரோஸர் அருளுடைய உரிசு எழுதக் கண்ணால் பள்ளி
 ஒரு பாய்வை பார்த்துவிட்டுப் போய்விட்டார். அந்த
 வேளையிக்கு என் அச்சமும் வந்தனம் செறுத்தாவிட்டாலும்
 இப்போது செறுத்தடுதான். அருளுடைய புத்திரி என்
 விஷயத்தில் அரவணிய பெற்றும்கும், எவ்விதக் காரணமும்
 இல்லாமல், முன்பின் தெரியாத என்னிடம் அவர் அப்பளவு
 வந்தது எடுத்துக் கொண்டா சம்பளம்? அருளுடைய
 ஸ்தம்பையரோ, போனரோ என்னும் இவ்வளவு மந்தக்
 முடியவில்லை.

67ம் இரண்டாவது டாக்கெதிலும் என் புதுப் பிரமத
 காக வந்தது 'ஒடுதோ' என்ற ஆதிமீட்டை. மாவெயின்
 உம் வாரத பத்திரிகையெ வெட்டியது. ("மாவதி"
 என்னுடைய பெண்ணித் திணைப் பெயர்; டி.சி ராஜன்
 அளித்த பெயர் தான்.) தமிழ் ஸ்டாஃப் டட்டண்களின்
 எவ்வளவில் எம்மாம் மாவெயின் புண்ணக வந்தனம் ஸ்டி
 கித்தது. இப்படி என் புதுயின் கொத்தை வடைந்திருந்த
 சம்பளத்தையோதான் என் தந்தை பள்ளி இயக்கவில்
 அரவணகமாக கிட்டெயிட்டக் காணலாது. பெரு காரை
 மக்கள் குடிபுத்திரிவிருந்த சமையத் காரியைத் தவிர என்
 வேறு துணை யில்லாதது சரிவரை.

ஆனால், அதிக என் துணைவந்தி இருக்கவில்லை. இரண்
 டாவது டாக்கெதில் என் புதுப் பெருமெயிவிருந்த, அதுவரை
 என்னும் பிடிப்புலாம்செய்திருந்த உதவிதான்
 எம்மாம் என்னித் தொழிந்த உதவு கொள்
 டாடத் தொட்டெழுதும். பெரு தாத்த
 பந்தக்கள் எம்மாம் வந்தார்கள். மெட் வேலுக்
 காக வந்தார்கள். மெட் டாக்கெதில் செல்வத்தஞ்சு
 பொன்னக்காக வந்தார்கள். வேறு மெட் பெரு
 குதவி தொ வந்தார்கள். மெட், பிரபல எம்சுத்
 திரத்தின் பந்த என்ற பெருமையைய சில
 ஸ்டாஃப் கொள்வந்தாசையே வந்தார்கள்.
 "அப்பன் பெண்ணிச்சே?" என்ற இரண்டி
 டி.சி என்னுடைய வாயு செவவுக் கண்களாக
 உவனித்த ஒழுக்கு பித்தவதற்கு அரோசு நித்தவா
 விருந்தார்கள்!

இதனுமெல்லாம் என் அடைந்த தொல்லிலைத்
 செல்லி முடியாது. அவர்களே பெல்லாம் கித்தாட்சண
 மல் கிட்டியதற்கும் என்னும் முடிய யில்லை; அவர்களே
 பெல்லாம் வையுதர் சமையிப்பதும் பெருக் கடிபுடைய
 விருத்தது. இவ்வளவு தொல்லையுள்ளெயில் எண்கு
 உண்மையில் உத்த ரெகெதாக்க டாடது கொண்டவர் டி.சி
 ராஜன் குறைய்தான்.

அவரால் எண்கு ஒதுதிவான கடிபுடைய வெட்டியது;
 எம்மாவ தித்தநிலும் ஒத்தாணசையத்தான் இருந்தார். அப்பா
 காலவான பிறகு அபரிடும்தான் என் பண வாயு செவவுகளை
 ஒப்புயித் திருந்தேன். அவரும் என்னும் கருத்தமாம்
 பார்த்துக்கொண்டு அடிக்கடி என்னிடம் எண்கு ஒப்பு
 கித்த வந்தார்.

67-வது அருளுக்கு இருந்த உதவியை பற்றி என்
 பணவையாகப் பெரிக்கொண்டார்கள் என்பது எண்குத்
 தெரிந்திருந்தது. ஆனால் அரோசு என்னுடைய மணப்
 போக்கை அறிந்த என்னி விஷயம் மரியாதையாக கூத்தி
 வந்தார். ஒரு உடையவையது அவர் வாய்பு யீறி உட்க

திவிலை. என் மணநிலை யட்டில் மெ காலமாக ஒரு சஞ்சலம்
 நோன்றி யிருந்தது. "எத்தனை காலக்கு இம்மாதிரி
 காதந்தவனாக இருப்பது? இம்மளவு தரம் வங்கு உதவி
 செய்திருப்பவனா என் கணவனும் செய்தகொண்ட
 கூடாது?" என்ற எண்ணம் அடிக்கடி உண்டாயிற்று.

இப்படி விருக்கமயித்தான் ஒரு என் டி.சி ராஜன்
 அந்த ஆச்சரியமான — என்னி ஒரே வயதில் பெருமையின்
 கொத்தக்குக் கொண்டுபோன — செய்திடிடன் வந்தார்.
 "மாவதி! இவ்வதான் என் உணர்வு குவிந்தது.
 உன்னுடைய அடுத்த கால்காட்டி ஒரு ஸ்சுத்தக்குக்
 குதவங்கூடாத என்ற நினைவித்தேன். இதோ ஒரு
 ஸ்சுத்தப் பந்தாவித்தக்குக் கால்காட்டி!" என்று.
 என் பிரமல பித்தந்தம்மையே வரணைன். பந்த கிவியல்
 வகையில் என்னும் ஒரு வார்த்தையும் போ முடியவில்லை.
 பிறகு "இது கண கிவியலே? டாக்கெதில் ஒரு ஸ்டி
 இம்மையே?" என்ற கேட்டேன். "இதோ பார்!" என்ற
 கால்குப்பத்ததில் என்னுடைய எழுத்தாறும் ஒரு ஸ்சுத்தப்
 பந்தாயிம் என்ற போட்டிருந்த இடத்தான் கட்டிக்
 காட்டினார். "எம்மாம் பார்த்தக் கையெழுத்தப் போட
 வேண்டியததான் பாகி" என்று. என் அருளுடைய
 கால்கைப் பித்தக்கொண்டு கண்களில் நீ ததும், காத்
 தழுதழுக்க, "என் உயிர் உண் வகையில் என் உகிலை
 மந்தக் கட்டிடேன்" என்றேன். ஆம்; அவரை என்
 உயிர் உண் வகையில் — கால கணியடி வகையில் —
 என்னும் மந்தக் முடியாது! ஒரு மாதத்தக்குப்
 பிறகு அவர் செய்த அற்புதமான காரியத்தையும்
 என் மந்தக் முடியாததான்!

செய்திரிபெயெய் மேற்படி ஒப்பந்தம்
 முடிந்த கையெழுத்த ஆகிற்று. தென்னிந்தி
 யாவின் டாக்கெதிலே முழுதும் கையப்
 தவடுதென் இயக்கவெய்திருந்த ஒரு முடியான
 காலவான பணத்தடக் கித்திருந்தார். தென்
 கித்தியாவிலுள்ள பிரபல ஸ்சுத்திரக்கலை
 வெல்லாம் அவர் ஒப்பந்தம் செய்தகொண்டு
 வந்தார். அவ்தான் என்னையும் மேற்படி
 பெருக்கொண்கு ஒப்பந்தம் செய்தார். காப்பிலுயிரல்
 குரால் அட்வான்சுமும் கொடுத்தார்.

ஒரு மாதத்தக்குப் பிறகு — டாக்கி எம்மப்பதற்குப்
 பூர்வாக எப்பாசென் டுத்தகொண்டிருந்த சமயநிலை —
 அந்த இடி போன்ற செய்தி வந்தது. என் ஆகாச
 கோட்டை இடிந்த தன் தகாலிற்று.

டி.சி ராஜன் திடகொன்ற காலமந்த போய் கிட்டார்!
 விவிலா உலகில் 'எம்மட்டா' பெண்ணை என்ற ஒர்
 இனம் உண்டி. தொழில் பெல்லாம் முதயிய பெல்லா
 வேலுக்களில் கடிப்பதற்கு. அவர்களே அன்னுடைய சம்பளத்
 தக்கு அளக்கிக்கொண்டார்கள். அப்படிப்பட்ட 'எம்மட்டா'
 பெண் ஒருத்திடிடன் டி.சி ராஜன் அந்தத் திவானையெ
 கிட்டார்!

அவர் டட்டில் அந்தத்திவானையாகவில்லை. பாக்கெயில்
 இருந்த என் பணம் ரூ 40,000-மும் அரோசு அந்தத்
 திவானையெ கிட்டாது!

டி.சி ராஜன் என் பிடியானமால் எம்மீ அபரிடபெ
 என் வாயு செவவை ஒப்புயித்திருந்தேன் என்ற கொண்டு
 எம்மவா? புதிய ஒப்பந்தப்படி வந்த அட்வான்சு
 தொகையை அவர் தம் பேரிடுபெயெ பாக்கெயில் போட்டுக்

கலாபீமானிகளின் உள்ளங்களைக்
கொள்ளை கொள்ள வரும் அற்புத சீத்திரம்

ப்ரகதி

ஹரிச்சந்திரா

தமிழ்

சுன்னை ஹரிச்சந்திரா புகழ்
M.V. சுப்பையா நாயுடு
R. நாகேந்திர ராவ்
B.S. ராஜா அய்யங்கார்
லக்ஷ்மீ பாய்
கமலா பாய்

தமிழ்நாட்டுக்கு டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்ஸ்
ஸௌத் இந்தியா
பிக்சர்ஸ் லீமிடெட்
காரைக்குடி

தமிழ் நாடு நீங்கலாக மற்ற பிரதேசங்களுக்கு:-

FAMOUS
TALKIE
DISTRIBUTORS

பூமதி எஸ். டி. கப்புலாங்குமி

மாயர் வல்லவா —

மாயர் வல்லவா கண்ணை மறை — மன்
தாயர் அந்தே சொன்ன துண்டு

ஆந்தர் கதை வினா ஒரூதா — மன்
அந்தர் போனா வினா கண்டா — “அ
மந்தர் மன் மன் மன் மன் — மன்
மந்தர் மன் மன் மன் மன் — மன்

மேயர் மந்தர் மன்மன் மந்தர் — மன்
மேயர் மந்தர் மன் மந்தர் — “இ
மன் மந்தர் மன்மன் மன்மன் — மன்
மந்தர் மன்மன் மன் மன் மன்

மேயர் மன் மன் மன் மன் — மன்
மேயர் மன்மன் மன்மன் மன்மன்
மன்மன் மன்மன் மன்மன் — மன்
மன்மன் மன்மன் மன்மன் மன்மன்

கண்ணன் பாட்டு

கண்ணன் மகன் மறந்தாலும் — நான்
கண்ணன் மறவே அடி மானே — இவ்வு
கண்ணன் மோக தவறிடின் கண்டாயி — அன்ற
கண்ணன் மனை மயக்கி மறந்தான்

கண்ணன் மகன் மோகமாயின் — கண்
கண்ணன் கர்த்து தென்தே — அகன்
கண்ணன் கண்ணன் இவ்விராயின் — கண்ணன்
கண்ணன் மறந்தி மனை கண்ணன்!

கண்ணன் கருமன் கண்ணன் மகன் — நான்
கண்ணன் மோகமோக தென்தே — அகன்
கண்ணன் மகன் மறந்தே கண்ணன் — கண்ணன்
கண்ணன் மனை நான் கண்ணன்!

கண்ணன் கண்ணன் மகன் (ந) அறிந்தும் — அகன்
கண்ணன் மறந்த தென்தே — கண்ணன்
கண்ணன் மோக ஒரு துன்பம் — இவ்வு
கண்ணன் மோக கண்ணன், தென்தே?

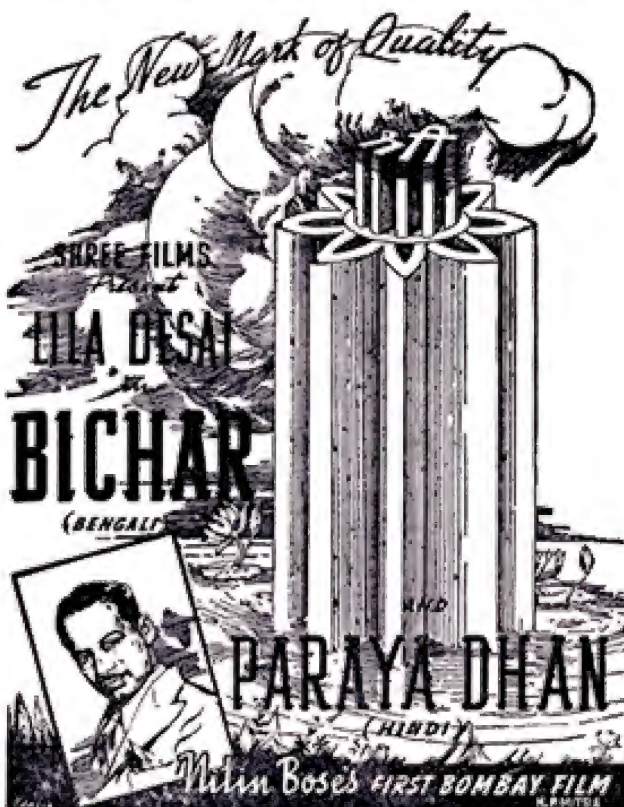

கன்னடக் குயில் ஜெயம்மா

ப ர்த் ரு ஹ ரி

மாதத்தி் ராணி பிங்கலாவாக உங்கன் உன்னத்தைக் கொள்ள கொன்னன்
வாடக்கு : கே. கம்பிரமணியம், பி. ஏ., பி. ஏன்.

சந்தோஷச் செய்தி!

பி ச ர்

(ஹிந்தி)

நிலிப் போஸ், மாயா பானர்ஜி, ராதா ராணி,
பாதித் தா, டாக்டர், ராஜ்நாத் குகா
முதலிய நட்சத்திரங்கள் நடித்தது.

ப ர ய த ன்

(ஹிந்தி)

நிலிப் போஸ், மாயா பானர்ஜி, ராதா ராணி,
பாதித் தா, டாக்டர், ராஜ்நாத் குகா
முதலிய நட்சத்திரங்கள் நடித்தது.

உலகம்: நிதினேயர்

இது ஒரு சுப்ரீம் வெளியீடு!

விரைவில் இந்தியா முழுதும் திரையிடப்படும்.

இத்தையின் பணம்

“பாதுன்”

“ஓ! அந்த அமிர்தம்மா, என் அறையில் நுழைந்ததும் என்னை யறிவாயம் எனக்கு உடல் சிலிர்ந்தது. சங்கனிலிக்குத் திரும்பி வந்த பிறகு அந்த அமிர்தம் மாலைத் தரிசனம் செய்யும் பாக்கி யம் எனக்கு இரண்டொருமுறையே கிட்டிற்று. அதுவும் வேறு பத்துக் கள் விட்டும் தான். அந்தத் தையப் பத்தி நான், பாரபரி யாகக் கேள்விப் பட்டிருக்கிறேன். அத்தைக்கு வேண்டியவர்களும் வேண்டாதவர்களும் உண்டென் பதைத் தெரிந்து கொண்டேன். அதிலும் வேண்டாதவர்கள் வரக்கூட அதிக மேல்புது தென்பட்டது. இந்த வர்க்கத்தின் எண்ணிக்கைப் பவம் நான் நேரறும் பெரும வருவதையும் அறிகிறேன்.

இதற்கு மூல காரணம் அந்தத் தன் செல்வத்திலும் செய்வாக்கக் குறிய அவனது ஏக புத்திரதான் என்பதும் பரோக் ரகசியமாக, விஷய மறித் திட்டாரங்கனில் விளங்கிற்று. அந்தத் தன் செயல்பு

புத்திரியை மணக்கத் துணிந்தவ குக்காகக் காலந் சென்ற தன் கணவர் சேர்த்து வைத்துப் போயிருந்த ரோக்கம் அனைத் தையும் தருவதாகச் சொல்லியும், பல பெரிய இடங்களில் விலை யிலையும், தகுந்த மீன் அடிப்படாத காரணம், அந்தரங்கம் அபிவாத என்னைப் போன்ற வர்களுக்கு மர்மமாகவே இருந்தது.

அந்ததயின் செயல்பு புதல்வியின் வாழ்க்கைத் துணையை மறுத்த வர்கள் வாழ்க்கைப்போல் கட்டிவிட்ட கதைகளுக்குக் கணக் கிட்டு. அந்ததயின் பெண் சிறியிலும் என்னுட்கள் சில மனமதங்கள். அமாவாசைகளையும் அவளையும் ஒரே மூச்சில் உச்சரித்தனர் சில கவிவாணர்கள். மற்றும் சில மாப்பிள்ளை யாகாதவர்கள், அப் பெண்மணியைக் கிணக்கு ஒப்பிட்டு டார்கள், அவள் மூக்கைப் பார்த்து விட்டு, வேறு சில குழும் திருத்தி சாவினோ, அவனது இரு தேய்தி சங்கனையும் பங்கிடுக் கணக்கிட்டு ஒன்றாகக் குச் சக்தி கட்டி குடர்கள். அத்தைக்கு மாப்பிள்ளை யாக வாய்க்காத மற் றும் சிலர், அந்தத் தையவே கண்டு மிரளுவ தாகப் பாராக்கு செய் தார்கள். அந்ததயின் பெண் தொம்பப் படித்து விட்டதாகக் கூடச் சிலர் குற்றம் சாட்டினார்கள். அவள் பாட்டினும் அண்ட வர்கள் சிலர். அவள் மகா வாயாடி என்று பலத்தையும் உண்டு.

இத்தனை வதந்தி களையும் நான் கேட்கி குறும் படுத்தித் கொண்டவோ அறிந்து கொண்டவோ எனக் குச் சக்திப் பழம் இல்லை; அவகாசமும் இல்லை. “அத் தை மகன்” என்று ஒரு பெண் தெய்வம் இவ் வுமடில் அவதரித்து,

இத்தனை பத்த கொடியனின் காம வன் தொத்திரங்களுக்குப் பாதிரி மாடு விடுக்கிறேனென்ற கதைதான் எனக்குத் தெரியும். இதற்கு மேல், நேரில் அந்தப் பிரெஞ்சியைத் தரி கிக்கவோ, வேறு எவ்வித மிரத்தை காட்டவோ நான் மத்தனிக்கவில்லை.

அத்தை அன்று நிடும் பிரயோச மாக என் அறையேல் தனிப்படை யெடுக்கத் தொடங்கவே எனக்குத் திடம் ஏற்பட்டதும் ஆச்சரிய மிலும்.

காடு ஒர் ஏறைய குமாய்தா. ஏதோ கிருஷ்ண ராமாவென்று. தனிக் காலப்போய் நடத்தித் திருப்பியாக ஜீவித்து வந்தேன். புயல்போய் அன்று, அந்தத் தன் அறையின் துறையுத்தும், இத்தனை நான் எனக்கு நேராத ஆபத்தை கிளைத்து ஆடுகிறேன். நதரிபத் தைக் கைவிடாமல், அட்டிட்டு சிறிப் புப் படுதாவுக்குள் என் பலத்தை மறைத்துக் கொண்டு, அந்தத் மூன்னைவின் அஞ்சாமல் கிளந்தேன்.

“என்ன அத்தை! அத்தி புத்தரப் போய் எங்கே இப்படி?” என்ற கேள்வியையும் போட்டுவைத்தேன்.

“உன்னைத் தேடித் கொண்டு தான் ஒரு அவசர நோயியாக வந்தேன் கிளைத்து கிளைத்துப் பார்த்தேன்! உன்னைப் போய் போக் கியமான, கம்பகமான தையப் வேறு யார் எனக்கு அடிப்படப் போகெனச் என்றுதான் வந்தேன்” என்று அத்தை ஆய்வித்ததும் என் சந்த காலமும் ஒடுங்கிவிட்டது. தலை மெது மெதுத்தது; உன்னை உதைத்துக் கொண்டது. நதிநுதலும் தடித்தது. என்ன செய்வது! வந்தது வரட்டும் என்று, மிகுநி விருத்தி தைரிபத்தைக் கெட்டியாகப் படித்துக் கொண்டு ரொத்தனை கெடுக்கிவிடும் உதித்ததேன்.

“என்ன அத்தை! இவ்வென்று, ஏறைய என் மேல் உனக்கு இப்படி கட்டாயம் பிறக்கக் காரணம் என்ன வோ?” என்று மனநிலை கிளைத்ததை ஒன்றிட்டு வார்த்தைகளில் மழுப்பி யேன்.

அந்தத் தகவலை ஒரு சிறிய பெட்டி இருப்பது அப்போதுதான் என் கண்ணுக்குப் புலப்பட்டது. அதை எடுத்து மெதுவாகத் தவிர்த்தான் அந்தத் தாயை. எடுத்து மெதுவாகத் தவிர்த்தான். ஆ! என்ன ஆச்சரியம்! என் கண்ணால் என் கண்ணாடிக் காட்டி! பச்சை கோட்டுகள் கட்டுக் கட்டாக வெளிவந்தன. அவற்றை அந்தத் தந்தை, என் கையில் பத்திரமாக வைத்தான்.

"இதைப் பாரா! அவர் வைத்துப் போன ஆத்திரம் பாரி கடன் கொடுத்துப் போய் விட்டது. பாரி ரங்கனின் ஸ்பர்சுக்காரை வந்து கொண்டு போய்விட்டான். கொடுத்திருக்க இடம் ஒன்றிருக்க இடம் பணம் இப்போதுதான் வந்தது. இதுவாறும் என் குழந்தைக்கு இருக்கட்டும். எனக்கு இந்த ஸ்கீல் எம்பீக்கையான ஒருவரையும் தேர்வாது. நீ பெரிய கம்பெனியில் வேலையாக இருக்கிறாய். நீ போக வேண்டியவன் என்று அவர் எப்போதும் சொல்லிக் கொண்டிருப்பார். அதனால் உன்னிடமே இததைக் கொடுத்து வைத்திருந்தால், நீ பாய்விடுவாய், பத்திரமான இடத்திலே வைத்திருப்பாய். குழந்தை கையாணத்தின்போது நிறுப்பிக் கொடுப்பாய்" என்று அந்தத் தந்தை என்னைக்குப் பாரி உயிர் வந்தது. இந்தப் பணத்தை மட்டும் தானே என்னிடம் ஒப்புவிக்க வந்தான் என்ற சந்தேகமும் ஒரு பக்கம்.

"ஆமாம்! இதில் எத்தனை இருக்கிறது!" என்றேன்.

"ஐயாவோம் சொச்சமும் இருக்கும்" என்றான் அந்தத் தந்தை.

"ஐயோ அந்தக் இத்தனை குழாயை என் எங்கே வைத்துக் காப்பாற்றுவேன். என் எழகுமாய்தான்..." என்று ஆரம்பிப்பதற்குள் அந்தத் தந்தை, "என் உன்னித்தான் எம்பீக் கொடுக்க ஒழியும். எனக்கு வேறு பாரி இருக்கிறார்களே, நீ பின்னால்தான் எனக்கு" என்று சொன்னதும் எனக்கே கண்ணில் தண்ணீர் வந்துவிட்டது.

"நீ என்ன செய்வாயோ தேர்வாது. எனக்கு எல்லா பாய்களையும் தேர்வாய், பெரிய மனிதர்களையும் தேர்வாதிருக்கிறேன்! எம்பீக்கையான இடத்தில் கொடுத்து வைத்துவை" என்று சொல்லி, என்னை எப்படியோ அவன் போகவேண்டியதாகி விட்டு வெளியேறி விட்டான்.

அந்தக் பணத்தைக் கண்டதிலேயே ஆறுவதற்கு எனக்கு அனாமணி நோம் பிடித்தது.

"இவ்வாறு இந்த வம்பு எங்கே சென்றது?" என்று எனக்கு அன்று இரவு முழுவதும் தூக்கம் வரவில்லை. பணப்பெட்டியைத் தவிர்த்துவிட்டுத் திரும்பித் திரும்பிப் பிடித்துக்கொண்டு, தூக்கமில்லாதது வாய்க் காத்தேன். போலுது விடிவதற்குள் ஒரு வேரையே தோன்றிற்று. அந்த அனாமணி தூக்கத்தில், என் கண்பை எதிராக என் மனக் கண்ணில் பட்டான்.

நானே என் பாய்விடுகிறேன். பன்னிக்கடத்தில் "கோட்டு"ப் பாரிதான் அங்கம் பெற்றவன். என் கண்பைப் பரிக்கை தவிர்த்தும் பரிக்கையான இனி பிடிக்காரம் செய்வதில் தீர்மானித்து பன்னிக்கடத்திலிருந்து வெளியேறி விடப் பார்த்துக்கொண்டே இருந்தேன். சிறிய தாது விடப்பார்த்தில் ஆரம்பித்து இப்போது "காட் அண்டு சாரி" என்று ஒரு பெரிய தரையை முதலாவதாக விளக்கினேன். மூன்று மெத்தைக் கட்டிடத்தில் காசியாவும், நானு ஐந்து பெரிய மோட்டார்சனில் புரண்டு கொண்டு இருந்தேன். ஊருக்கு வெளியே புறத்தில் ஒரு பெரிய தோட்டம், அதன்மேல் பங்கா, அவற்றில், வெட்டிக்காரம், வெட்டிக்காரர்கள் முதலிய பரிவாரங்கள் பிறகுதான் குட்டி என்னை ஐந்துவந்தான்! என்னைப்போய் படித்த மூட்டாளுக்கும், அவனைப்போய் படிக்காத புத்திரசனிடக்கும் உன்னித்திரைத்தனத்தின்கு என் அடிக்கடி விடப்படுகிறது.

ஆனால், இவ்வளவு செய்வதில் உழைக்கும் அவனுக்கு என்னிடம் பழைய விவகாரம் விடவில்லை. எந்த ஆபத்து சம்பந்தத்திற்கும் நானும் அவனிடம் தான் போவது.

அந்தத் தந்தை ஐக்கையாகப் பாரி என்னை எதிராகியிடம் தூண்டிற்று. அந்த பாரித்தைத் தூக்கிக்கொண்டு அவன் காசியாவைத்திரும்பி மறு என் காசியாவேயே விவரம் செய்து சென்றேன்.

திருப்பதி மீது எந்தச் செய்வது போய் மூன்று மாதங்கள் ஏறி எதிராகியிடம் கொட்டை வாயில் அடைந்தேன். வழக்கம்போல் தவிர்ப்பாய்கள் குழுவன் என் மூன்று மெத்தைத் தடை செய்து, வழி மறித்தான். என் பெயரைச் சீட்டில் எழுதிக்கொடுத்தேன்.

அதை உன்னை எடுத்துச் சென்றேன். உன்னிருந்து ஒரு கம்பீரக் குரல், "வாசிகோம், வாசிகோம்" என்று கேட்டது. உடனே தவிர்ப்பாய்கள் குழுவன் அதைத் திரும்பி மெதுவாக மீளாததால் வறி காண்பித்தான்.

ஒரு பெரிய அறையில் ஒரு பெரிய மெதுவாக, காண்பித்து சிறிய மெதுவாகக் குழப்பப்பட்டிருந்தது. பெரிய மெதுவாக சிறிய மெதுவாக என்னைவதில் மெதுவாக அவற்றின் பின் ஒன்றித்து கொண்டிருக்கும் ஆசாமிக்காரப் பாதகாரப்பதப்பாய் பண காணிக் கட்டினதும், இடைவிடாமல் எதிர்ப்புப் பரிக்கையோடும் வெளிப்போனதும் ஆரோணம் செய்வப் பட்டிருந்தது. பெரிய மெதுவாக இத்தத் தங்காப்பு மூலம்புரன் இன்னும் அதிக பணமாக இருந்தது. பெரிய மெதுவாகப் பின்னிருந்து "வா அப்பா, வா வா ... ஹோலென்-பதினாறாம்-ஆமாம்! எழுபத்தையாறாம்-இன்னும் வரும்!" என்று கேட்ட குரலிலிருந்து எதிராக என் அழைத்திருக்கோண்டேன். மெதுவாக அழைக்கோண்டேன்.

"உட்காரு ... (எனின் வெளிப்போனில்)-ஹோ! துணி வேறு விழுகிறிருக்கு" என்றதும் என் மூற்றம் வேறு பார்த்தேன்-என் துணி ஒன்றும் வேறு விழவில்லை. விழித்தேன்.

"உட்காருவாய் ... (எனின் வெளிப்போனில்) ஹோ! பஞ்சு பறக்கிறது...சொல்ல வேண்டியதானிருக்கிறது" என்றதும் எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. பஞ்சு பறக்கத்தான் செய்யும், காத்தில் விட்டால் ... ஆனால் அதற்காக என்னவேண்டிய அவசியமில்லை என்று அறிந்தேன்.

-சாரா-

நம். என்று சொன்னதென்றோ, அப்படிச் சொல்" என்று சங்கமைய அவள் பார்த்தமேனால்தான் மேல் இறங்கி விட்டு, அவளிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டேன். அது நான், "பயப்பொருள்" கோட்டால் கச்சிதியெய்ய போட்டு விடுவேன்" என்று வாக்களித்ததும், மன சிம்மமெழுந்த விடு திரும்பி யென். கோட்டால் கச்சிதியில் அத்தனை பணத்தையும் போட்டு கையப்பதைவிட நல்ல கேட்டி. இரும்புப் பெட்டியில் கைத்தப்ப பட்டி கைத்தால் கையாவித்தே என்று எனக்கு ஒரு பக்கம் சொல் திற்ற. இருந்தாலும் காகசாமி புத்திராதுகிப்பிதில் என் கம்பிக்கை அன்று பதில் மட்டுக்கு கிடைத்த விட்டதால் அவன் சொல்வதே சரி என்று நினைத்து ஆறதவடைசி தேன்.

சில மாதங்கள் கழிந்தன. அந்த நதயில் பணத்தையப்பற்றி கவலை வந்து இருந்தேன். அதையப்பற்றி மறக்கக்கூட மறந்துவிட்டேன். திவ. சொல் ஒருகால் அத்ததை மறுபடி பிரச்சனமாயினும். பெண்ணுக்கு இந்த 'வின'வியாவது கவிபா ணத்ததை முடித்துவிட்டுப் போவ தாகவும், ஓரீரண்டு வரக் கன் இருப்பதாகவும் சொல்லிவிட்டு, "என் கோடுத் அந்தப் பணத் தைத் திருப்பி வாங்கிக் கொடுக்கி றுமா அப்பா?" என்று கேட்டான்.

"ஆக! காகசாமிவிடம் தான் கோடுத்த கைத்திருக்கிறேன். காக சாமி என் ஆப்த கண்பன், கம்பக மான பெயரில், காங்கிகே வாங்கிக் கொடுக்கிறேன்" என்று வாக்களித் தேன்.

மறுகால் காகசாமிவிடம் போனேன். காகசாமி லுத்திதில் லுன் பார்த்தபொழுது இருந்த அந்தப் பர பார்ப்பு, துறதற்பு லுக்கையும் காணேன். அவன் டெலிவிஸ்கன் கூட உயிரற்ற உறவினன். அவன் என்னுடன் சீதாசாமாஃப் பேச ஆரம்பித்ததும், என்னோ சங்கதி இருத் தெறு என்று ஊறித்தேன்.

அன்று அவனுக்கு விடுமுறை வரலோ என்னமோ அவன் என் னுடன் ஊர்க்கதை யெல்லாம் பேச ஆரம்பித்தான். எந்தக் கோட்ட கையில் நல்ல சினிமாப்படம் வக் திருக்கிறது, சினிமா நட்சத்திரம் கனின் வருமானம், அவர்கள் இல்லற வாழ்க்கை, ஊரில் விவா வாடுகை, காப்பி நோட்டைகளின் தற்கால நிலை, இத்தியாவின் எதிர்கால அந லியம் திட்டம், வுத்தப்பொக்கு, பெட்டிரால் கிடைக்காத அவஸ்தை அவன் விட்டுக்குப் பக்கத்து வீட்டுக் காதி பெண்ணின் கவிபாணம்—

இத்தியாதி கடைமுதல் பெர்ஸிம் இறங்கினது. அதில் ஆச்சரியம் என்னவென்றும், எடுவியில் ஒரு டெலி போன் மணிவாவது அடிக்கடியில்லி அதுவும் 'ஹலோ' போடவில்லை.

எனது பார்த்தேன். அத்தையின் பண விவகாரத்தை எப்போது அவ னுக்கு சீதாசாமிவிடம் என்று சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்து நினைநேன். அவன் பக்கத்து வீட்டுப் பெண் கவிபாணத்திற்கு வந்ததும், தடாபென்று குதித்தேன். சந்தர்ப்ப தத்தை லுன் குடுவியால் பிடித்துக் கொண்டு ஆரம்பித்தேன்.

"ஆமாம்! இப்போதான் கவி பாண விவசாயத்திலே! என் அத்ததை உனக்கு சீதாசாமிக்குமே...அவன் பெண்ணுக்குக் கூட..." என்று லுடிப்பதற்குள், "எந்த அத்ததை?" என்று காகசாமி குறுக்கிட்டான்.

"உன்னிடம் பணம் கொடுத் தேனே—அந்தப் பணத் தைக் குச் சொந்தக்காரி அத்ததை—அவனுக்கு அந்தப் பணம் வேண்டுமாம்; பெண் கவிபாணம் சிச்சயம் சொல்லப்போகி றுளாம். அதற்குத்தான் உன்னைக் கேட்கவந்தேன்" என்றேன்.

"என்னைவா! கவிபாணமா? இந்த கவிபாண ... நம் ... நம்...நம்... என்ன பக்காசம் சொல்லுவே?" என்று இடி, இடியென்று சிக்கெத் தொடங்கினது.

எனக்கு நெஞ்சடைத்தது. சீதா சாமியை பண விவகாரத்தை மறந்து விட்டாது! இருந்தாலும் சீதா லுட்டிப் பார்ப்போம் என்று இம் னும் தொடங்கித்தேன்.

"உனக்குப் பெண் கொடுக்க வாரும் வரவில்லை இப்போது. என் அத்ததை பணம் என்று லுபாவோம் கொடுத்தேனே ... அதற்க்கூட, சீ டெனோ கோட்டால்கச்சி கச்சிப்ப ராவுனில் போட்டு லுட்டிக்கு இரட் டிப்பாக விருத்திசெய்து தருவதாகச் சொன்னுமே..." என்றேன்.

"ஏது! கோட்டால்கச்சி கச்சிப்ப ராவுன் பங்குனா? அது இப் போது குப்பாக்கு ஒரு அனா விதம் தானே மதிப்பு...எல்லாம் இந்த லுடுனாவிலியால் வந்த கேடு. அந்தப்பயல் மட்டும் இப்படி காகி வாகி விடா மதிக்கு திருத்தான். கோட்டால்கச்சி லுத்துக்கு தானாக

卐

கம்பெனியின் அபிமானிகளுக்கு

எங்கள் மன மாசித்த நிபாவனி தல் வாழ்த்துக் களைத் தெரிவித்துக் கொள்வதுடன் அவர்களுக்கு சந்தோஷகரமான புது வகுஷத்தை யும் வேண்டுகிறோம்.

ஸ்வஸ்திக் ஆயில் மில்ஸ் லிமிடெட்
பம்பாய் 15

卐

卐

விற்கும்" என்று. ஸ்ரீமணலி
ன்க்கும் கொட்டாங் கச்சிக்கு
இருந்த சம்பவச்சரி என்றும் புரிய
வில்லை. கண்பகைக் கேட்டேன்.

"ஸ்ரீமணலி கணக்கா இன்னும்
ஒரு மாதம் தாக்குப்பிடித்திருந்தால்,
கொட்டாங்கச்சரி கணமா போன்
துடிப் போற்றித்திருக்கும். கொட்
டாங்கச்சரி ஒருவே, இத்தான் மீது
உபயோகிக்கும் ஒருவித குண்டைக்
குத் தேவைவா விருந்தன. ஸ்ரீமண
லி விழித்து இத்தானியம் ஒரு
பாகம் கம் தாக்கு வரவே கொட்
டாங்கச்சரிக்குண்டுகளின் தேவை
குன்றிது விட்டது. உடனே கொட்
டாங்கச்சரி காப்பிராஜன் பங்குகள்
தடக்கென்று விழித்துவிட்டன" **என்று விவரித்தான்.**

"ஐயவோ! அப்படியானால்
அந்தவழி பணம்..." என்று
பதட்டமாகக் கேட்டேன். "பங்கு
கள் அப்படியே இருக்கின்றன.
வேண்டுமானால் வாய்க்கக் கொடு.
கேவலம் இந்த ஐயாச்சித்திரு
இப்படி உயிரை விடுகிறோம்! எத்
தனைபோல வாய்க்கன் போட்டவர்
என் பேச்சுமூலக் விடவில்லையே!" **என்று சமாதானம் கூறினான்.**

ஆரோக் கணக்கில் போட்டவர்கன்
பேச்சு மூச்சுறுப்போன்றனக்கு
ஆச்சரியமாகத் தோன்றவில்லை—
"அந்தப் பணத்தை, பத்திரமாக
இருப்பதற்காகத் தானே உன்னிடம்
ஒப்படைத்தேன் — என் பணமா
விருந்தாலும் பாதகமில்லை. அந்தை
வா? பணமாவிடுமே" என்று
கவத்தில் இறங்கினேன். "வாய்
தலம்! பணம் எங்கே போகிறது.
பங்குகளாக இருக்கட்டும்! வேண்
டுமானால் பங்குப் பத்திரங்களை
எடுத்துக்கொண்டுபோய்க் கொடு" **என்று.** வேறு வழியின்றி ஏதோ
விட்டாய்ப்பு ஒட்டிய துணிக் காசெல்
களைப் பெற்றுக்கொண்டு வேனி
யெறினேன்.

அந்தைக்கு என்ன ஐயாப்
சொல்வதென்று எனக்குத் திடுக்கி
யிருந்தது. அவன் என்னிடம் கம்பி
ஒப்படைத்த பணத்தை எப்படித்
திருப்பிக்கொடுப்பது? ஐந்து சென்
டாக் காசு உன்னிடம் கிடை
யாதே! ஐயாவிரம் குயார்க்கு
வங்கு போயது! இப்படி என்னா
என் மனம் குழப்பிக்கொண்டிருக்க
தகையில், அந்தை பிரசன்னமானான்.
ஐக்கத்தத் தொங்கப் போட்டுக்
கொண்டு ஒன்றும் பேசத் தோன்ற
வில்லை.

"என்ன ஒரு மாதிரி இருக்
கிறது?" என்று ஆரம்பித்தான்
அந்தை.

"ஒன்றுமில்லை... உடம்பு கொஞ்
சும் ஒரு மாதிரி இருந்தது..." **என்றேன்.**

உணவையின் எனக்கு அன்றியம்
ஐயாந்தான். அந்தப் பாதாஸ்பி
போன பணத்தைப் பற்றி எந்த
அனாத் பேச்சு எடுத்துவிடுவானோ
என்று அஞ்சினேன்.

"உடம்பை ஐக்கிரதையாகப்
பார்த்துக்கொள் அப்பா" என்று
புத்திமதி கூறினான். பிறகு சற்று
மேனனம்; எந்த நேரம் அந்தக்
கேள்வி கேட்டுவிடப் போகிறானோ
என்று கருவிக் கொண்டிருந்தேன்.

"இதோ பாகு, நீ ஒன்றும்
களைத்துக் கொண்டாடு! காங்
வந்து உன்னைக் கேட்டுற்றேன்
என்று" — இப்படி ஆரம்பித்ததும்,
கொடுத்ததைக் கேட்பதற்கு இந்தக்
விழிப்பு என்ன பிரமாது போலான
என்று களைத்தேன். மேன்று விழிப்
பிக் கொண்டு "அதனும் என்ன
அந்தை! தாசானமாகக் கேள்"
என்று சொல்லி விட்டேன். தாசா
மாகக் கொடுத்ததுபோல், திருப்பிக்
கேட்பதில் என்ன? காங் கொடுக்
கப்போவதாக இருந்தாற்போலே
கவலை!

"காங் இப்படி வெட்கத்தை
விட்டுக் கேட்டுற்றேன். என்ரு ஒன்
தும் களைக்க மாட்டாயே" என்று
அந்தை.

"சொ! சொ! இதில் வெட்கம்
என்ன வந்தது. இந்தச் சுதந்திரம்
கூட இல்லைவா என்ன?" என்று
சற்று உற்சாகமாகவே சொன்
னேன். "கனக்கும் வேளை அப்படி
வந்திருக்கிறது" என்றதும், அதை
காங் முற்றிலும் ஆமோதித்தேன்.

"காதுக எப்படி இந்த விஷயத்
தைப் பற்றி பிரஸ்தாபிப்பது என்று
சங்கோசப்பட்டுடன். சங்கோசப்
பட்டால், காசிலும் கட்டகவேண்
டுமே?" என்று.

"வாய்தவம், வாய்தவம்" என்று
பின்பாட்டுப் பாடினேன்.

"கவிவான மாசமோ ஆவிர்து,
ஐயாவப் போகிறது. சுட்டுப் புட்
டுடுத்து ஏதாவது ஏற்பாடு செய்ய
தாவித்தரவே என் பாரம் கீழ்கும்"
என்று தன் குறந்தையச் சொல்லிக்
கொண்டான். "ஆமாம்! ஆமாம்!
காசா காசத்தில் ஏற்பாடு செய்ய
வேண்டியதுதானே" என்றேன்.
(என் காடி வெகு வேகமாக அடிக்க
ஆரம்பித்து விட்டது; என் நேரம்
கிட்டி விட்டது.)

"உன்னைத்தான் கடைசியில் கம்பி
விருக்கிறேன்" என்றதும் கடை
சிக் கட்டத்தை அடைந்து விட்ட
தான் என்னவென. என்னை கம்பித்
தான் மோசம் போல் விட்டாயே

என்று மனநிற்கும் சொல்லிக்
கொண்டு மேனனம் சாதித்தேன்.

"ஏதோ உன்னிடம் ஒப்படைத்
தால்தான் என் தவறுக்கு வேலும்
என்று என் மனநில் பட்டது.
வேறு யாரும்தான் எனக்கு கம்பிக்கையு
மில்லை இவ்வுடையுமில்லை" என்று
அந்தை சொன்னதும், என் ஹிடு
தயத்தில் கட்டியால் குத்தியது
போல் இருந்தது. என் கண்ணில்
கவலை வென்று தண்ணீர் வந்தது.
என்னை யறிவாய், "அந்தை! காங்
கம்பிக்கைத் துரோகம்—உன் கம்பிப்
புக்குப் பார்த்திராய். என்னை
என்னப்பா?" என்று கேட்டுக்
கிணறு, அந்தைக்கும் அழுகை வந்து
விட்டது.

"அப்பா! உன்னை என் சொந்தப்
பிள்ளைபோல் களைக்கிறேன். நீ ஒரு
காணும் எனக்குத் துரோகம் செய்ய
முடியாது. என் தனத்தை நீ தான்
காப்பாற்ற வேண்டும்" என்று
விமீயி விட்டேன்.

மேலும் சொல்லிக் கொண்டே
போனும் அந்தவழி கண்ணிலும்
என் கண்ணிலும் கவலையு கவல்
செவ்வழித்திருக்கும் என்று அனாது
கொட்ட வேண்டியதும். காசெல்
பஞ்ச காசத்தில் விண் செவவு,
கருக்கமாகவே, கமது சம்பிரதாயப்
படி, கங்கைகளாக முடித்து விடு
கிறேன்.

என் அந்தை மகன் தவறுதலும்
எனக்கும் திருமனம் கருக்கமாக
வும், சீக்கிரமாகவுமே கட்டித்தேறி
யது. என் கண்பக் காசகாலி, கேசிக்
கவிவானத்திற்கு கா முடிவாத
தற்கு கண்ணிப்புக் கேட்டுவிட்டு,
"உன் விவாகத்துக்கு என் பரிசு"
என்று கவல் ஒன்று அனுப்பிவிருக்
தாய், அதில் பதினாறாம் குயார்க்கு
ஒரு செக் இருந்தது. இந்தப் பதினா
றாம் குயாரும்க, காங் எடுத்த பங்கு
கணிக் வந்த காபம் என்று குறிப்பிட்
புருத்தான். காதும்க காசகாலியுடன்
சேரித்து கூட்டானியாகத் தொழிற்
செய்கிறேன் என்கபகம் பெருமை
யுடன் தெரிவித்துக் கொண்டேனேன்.

அந்தவழித் தனம் அப்படி ஒன்
தும் சொடை இல்லை. அவன்
என்னமோ எனக்கு ரதிதான்.
மீதம் எது வேண்டுமானாலும்
சொல்லிவிருக்கட்டும். அவர்களுக்குக்
கண்ணில்லை என்றுதான் சொல்
வேன். இனி யாசாவது ஏதாவது
என்னாலும் அவர்களுக்குப் பல்
இராது என்று கதகையாக உறுதி
கூறுகிறேன். அந்தவழித் தனம்
தான் என் வாழ்க்கையில் அறிஞ்
டம் என்பதைப் பிராங்கமாக எடுத்த
துரைக்கிறேன்.

வாஹினியாரின் புதிய சித்திரங்கள்!

ஸ்வர்க்க ஸீமா

வாழ்க்கை வெள்ளத்தில் அள்ளியெடுத்த

உள்ளங் கவரும் உயரிய ஒனியம்

டைரக்டர்..B.N.ரெட்டி

யோகி வேமை

யோகமறியாதவன் யோகமறியான் எனும்

மூதோர் மொழியை மெய்ப்படுத்திய

புண்ணிய புருஷனின் புனித சரிதம்

டைரக்டர்..K.V.ரெட்டி

வாஹினியின் முதல் தமிழ் படம்!

விப்ரநாராயண

அணங்கிலும் அரங்கனிலும் அத்வைதத்தை

ஒருங்கே கண்ட ஆழ்வாரின் அற்புதக் கதை

டைரக்டர்..B.N.ரெட்டி

தந்தி: 'ஒரிஜினல்' திருச்சி

M. ராமசாமி செட்டி & கோ.,

ஹரப் விவாபாரம், பெரிய கடை வீதி, திருச்சி ஒப்பன்ஸ்

திருச்சி தொழிற்சாலைகள்: 1. இராஜம் பார்க் ரோட். 2. ஈழவாரோட். 3. திருவாங்காடைத் தெரு 13 வீதி. 4. டாக்கி சத்திம் தெரு. 5. "தேவனகோன்" சாப்பாடி.

எங்களிடம் கைதேர்ந்த வேலைக்காரர்களைக் கொண்டு தயார் செய்த கல்ச்சர் வைரங்களில் தயாரான பலவித லோலக் திருவகன், மூக்குத்தி, பேசரி, தோடு, கடுக்கன் முதலிய நகைகள் கியாரண்டியுடன் கிடைக்கும்.

தோடு காரம்

ஒ ரி ஜி ன ல்

பேசரி காரம்

மையம் 1-4 ரூ கு- 1-0-0

கல்ச்சர் வைரங்கள்

மையம் 1-4 ரூ கு. 0-12-0

Rangoon factory: 252, Mogul St.
(Suspended for the Present)

T
R
A
D
E

MARK

தயாரிப்பவர்கள்:

M. RAMASWAMY CHETTY & Co.
UP-TO-DATE MODERN FASHIONABLE JEWELLERY MANUFACTURERS
BIG BAZAAR STREET. :: TRICHINOPOLY

அம்பேலகுவான அத்தியாக் ஆழ்வுயக்கம் மட்டவிக்
சேத்து வாய் பட்டமங்களுக்கு சேத்துவன செவ்வாய்.

இவ்வெவ் புகுவான ஐயாநாயகி ஆவதற்கு
பத்து ஏயாநாயகி தங்குப் பிறையங்க விறுவாய்.

எவ்வெவ் மோவான அயக்காய் ஆவதற்கு
பத்து ஏயாநாயகி தங்குப் பிறையங்க விறுவாய்.

எவ்வெவ் மோவான அயக்காய் ஆவதற்கு
பத்து ஏயாநாயகி தங்குப் பிறையங்க விறுவாய்.

தேரத் தலைவர்கள் 'தேசிய யுத்த முயற்சி'யை ஏற்று நடத்துவதென்றால் . . .

இருவர் தேர்தல் மைதானத்தில் மிகவும் இலகுவாக மைதானம் ஒன்றுமேயுள்ளது போலத்தான் மிகுந்தும்.

பாதுகாத்தல் மீதான தமது மெய்யான அபிப்பிராயம் பாதுகாத்தல் இறந்த 'மேயோடு' மீதான நடத்தலாம்.

அவர்கள் வந்த காலத்தில் மைதானத்தில் தமது மிகவும் இலகுவாக மைதானம் ஒன்றுமேயுள்ளது போலத்தான் மிகுந்தும்.

மிகவும் இலகுவாக மைதானத்தில் தமது மிகவும் இலகுவாக மைதானம் ஒன்றுமேயுள்ளது போலத்தான் மிகுந்தும்.

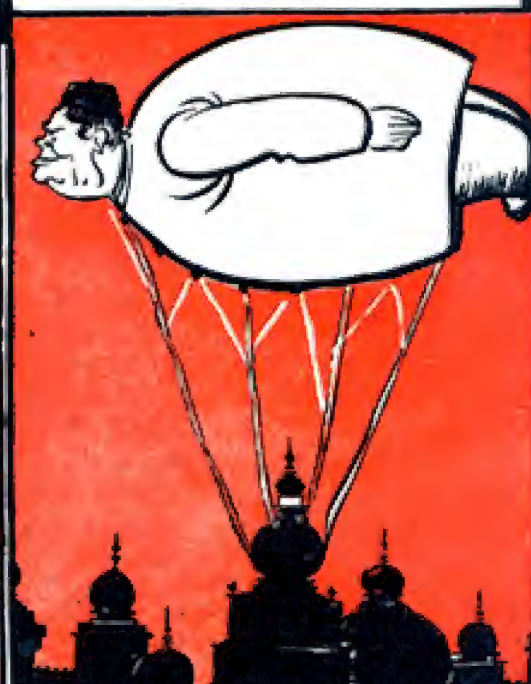
டாக்டர் அம்பேத்காரின் காமெராஸ் எதிர்ப்புச் சீரமை, விமான எதிர்ப்புச் சீரமைவாக ஏன் மாற்றப்பட்டது?

சர்பு, கடலிலிருந்து மகாதாட்டைக் கைவிட்டுப் புறக்கணிப்பதில் மோக் குகைநகரம் ஆரம்பமாகக் கைக்கொள்வதில்,

கோரியாச் சங்கடத்தில் மோக் கோண்ட டாக்டர் மூலம் ஒளித்திருந்து அங்கு விட்டுப் பரிகாரம்.

மற்றுக் தாக்குதல்கள் பற்றாது மார்த்திக்கொண்டு தகாத தற்காலிகத் தன் உதவிகொண்ட உடனது?

பாண்டியன் இன்ஷ்யூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடேட்

(இந்தியாவில் 1933-ல் கட்டாயப்படுத்த)
தலைமை ஆபீஸ் :: மதுரை

தி விபத்து சம்பந்தமான
சகலவித இன்ஷ்யூரன்ஸ் திட்டங்கள்

சேலுத்தப்பட்ட மூலதனம்	ரூ. 15,00,000
இன்ஷ்யூரன்ஸ் தீரீகன்	ரூ. 20,84,422
		<hr/>
		ரூ. 35,84,422

கிளை ஆபீஸ்கள் :

பம்பாய் :

லாமிட்டஸ் பாங்க் பீஸ்டிங்,
ஹார்ஸ்பி ரோடு, பம்பாய்.

அகமதாபாத் :

1761, காத்தி ரோடு,
அகமதாபாத்.

பிரதம ஏஜண்டுகள் :

ர. க. எம். ஹார்ஸி,

K.M.S. லோக்மணய்யர் & சன்ஸ்,

மதுரை, தூத்துக்குடி
அம்பாசமுத்திரம்.

மதுரை, திண்டிவனம், மதராஸ், நகர், பெஜவாடா
காக்கிநாடா & விஜயநகரம்.

விவரங்களுக்கு மேலே கண்ட எந்த ஆபீசுக்கும் எழுதலாம்.

BUY

555 ASOKA SOAP

வணிக
சிற்பது

222 அசோகா
சோப்பு

தயாரிப்பவர்கள் :

அசோகா சோப் ஒர்க்ஸ்
நாகப்பட்டணம்.

N. V. SWEETS

FOR PURITY FLAVOUR & FRAGRANCE

சிற்ப
முறைமிக்
தயாரிப்ப
படுவது

N. V. பெப்பர்மென்ட்கள்

தயாரிப்பவர்கள் :

தி நியூ கன்பக்ஷனரி பாக்டரி
மோழி & நாகப்பட்டணம்

PROPRIETORS :

N. VEERAPPA CHETTY SON & BROR.,
SHOP MARCHANTS :: NAGAPATAM

“காலேஜ் சிலேட்”

சுத்த தெருக்களையும் உடனடியே காத்திப்படுத்தாதல் தமிழகம் நலம். இதை நினைத்திருக்க
தாய்க்கப் புதிய மாநில சிலேட் ஒன்று தமிழ் முறைமிக் ஏராளமாகத் தயாரித்து வரு
கிறோம். காத்தி உருவமும் அமைப்பும் போன்றது. நல்லவர்க்கு மானவர்களுக்கும்
மானவர்களுக்கும். காத்தி மானவ மானவர்களுக்கும் மிகவும் உபயோகமானது.
சுத்த மிருதுவான சிலேட் பெய்லாகும் உடனுக்குடன் எழுதி அறிக்கலாம். மாநில
சிலேட் மோகா ஜம் போட்டும் அமைக்கலாம். சுத்தமாக எழுதக் கூடியது.
ஒரு முறை பரிசீலித்தால் தெரிய வரும்.

“Trichy Slate”

சுத்தமானதும், ஜாமல் சிலேட்டுக்கு இன்னவானதும் மிருதுவாக எழுதக் கூடியதும்
“Trichy Slate” Mark உடனடியான கல் சிலேட்டுகளும், கல் குச்சிகளும் தயாரிப்பில்
உபயோகம். மானவர்க்கு ஏராளமாக என்ன வானவர்களும் மட்டும் உடனடியான.

எல்லா ஊர்களிலும் ஸ்டாபிள் தேவை. தயாரிப்பில் கவனம் கொடுக்கப்படுகிறது.

விபரங்களுக்கு :

BABU INDUSTRIES,

MANUFACTURERS

Teppakulam Post,

::

TRICHINOPOLY.

THE PRESIDENCY BANK LTD., KOTTAIYUR

(INCORPORATED IN TRAVANCORE)

Authorised Capital	Rs 3,00,000 0 0
Subscribed & Paid-up Capital	„ 59,550 0 0
Reserve Funds as on 30th Sep. 43	„ 23,779 9 2
Deposits as on 30th September. 43	„ 4,12,352 15 9
Cash on hand and with other Bankers „	43,696 11 11

CHAIRMAN :

S. P. SANKARA IYER B.A. B.L.

ADVOCATE, BANKER & BURMAH SHELL

A-AGENT : ALLEPPEY.

MANAGING DIRECTOR :

S. P. NARAYANA IYER

BANKER, "HARIJAN BAUGH"

KOTTAIYUR.

WITH SINCERE DEEPAVALI GREETINGS. WE INVITE YOU TO KINDLY VISIT OUR SHOW-ROOMS AND SALES OFFICE AT THE FOLLOWING ADDRESS WHERE VARIETIES OF "CROWN" AND "SUN" BRANDS ALUMINIUM AND BRASS WARE ARE ON DISPLAY AND SALE. NEED WE SAY THESE FAMOUS BRANDS HAVE ACQUIRED NATION-WIDE REPUTATION FOR THEIR UNPARALLELED QUALITY.

SOLE DISTRIBUTORS :

"Crown" and "Sun" Brands
Aluminium and Brass Ware

KESHAVLAL & CO

71, SRI NARASIMHARAJA ROAD :: BANGALORE CITY

GRAMS : "ALUBRASSCO"

விவர மோகிரம்

"நாடோடி"

விருஷா வரும், தவறது, "தீவனக்குத் தீவன!" புடவையும், வெஷ்டியும் அனுப்பிக் கொண்டு இருந்த மாமனார் இந்த வரும் அனுப்பவில்லை.

இந்த வாக்கியத்தைப் படித்துவிட்டு, என் மாமனார், உடனே மாமிவாஸாக் கூப்பிட்டு, "அடியே, உன் மாப்பிள்ளை யோக்கியதைதயைப் பாராடி! இந்தத் தீபாவளிக் குளம் வறக்கம் போல் புடவையும், வெஷ்டியும் அனுப்பி விடுக்க, அனுப்பவே சிவிலை என்று புல்தகத்தின் எழுதிவிடுகிறேனே!" என்று ஆத்திரமாகக் கதறம் காட்டி என் மனக் கண்ணுக்குத் தோன்றுகிறது.

"காள்" என்று போட்டுக்கொண்டு எழுதவதில் இதுதான் ஒரு பெரிய தோஷம்! கட்டுரைக்காக ஏதாவது எழுதிடுவதுமானால் தங்கைப் பற்றித்தான் எழுதிவிடுக்கிறேன் என்று கிணத்தாக் கொண்டு உமயினர் என்னும் கணபர்களுள் சங்கடக்கு வந்து விடுகிறார்கள்! ["ஐயா மாமனாரே! தாங்கள் இந்த தீபாவளிக்காக அனுப்பிய புடவையும், வெஷ்டியும் வந்து சேர்ந்தன. அதற்காக மிகவும் வந்தன. இந்தக் கட்டுரை தங்கைப் பற்றித்தான் எழுதி விடுக்கிறேன் என்று கிணத்தாக் கொள்ளுகிறேன். இதில் கண்டுள்ள எல்லா விஷயங்களும் கற்பனை. ஏன், 'காள்' கட்டக் கற்பனை தான். ஆகவே ஏதோ, தங்கைப் பற்றித்தான் எழுதி என்னென் என்று கிணத்தாக் கோபித்தக் கொண்டு, அடுத்த வரும் புடவையும், வெஷ்டியும் அனுப்பாமல் இருந்து விடுகிறேன்!"]

இப்படி அவர் அனுப்பாததற்குக் காரணம், சேந்து தீபாவளிவிருந்து அவர் என்மீது கோபம் கொண்டிருப்பதால். கோபத்துக்குக் காரணத்தைச் சொன்னுமிதேன், கேளுங்கள்.

போன தீபாவளிவந்து என் மாமனார் எனக்கு ஒரு கையா மோதிரம் "வாங்கிப் போட்டார்." அதாவது, தீபாவளிக்கு முந்தி ஒரு மாதம் இருக்கும், திடீரென்று ஒரு காள் என்னைத் தேடிக்கொண்டு வந்தார்.

குசலப் பிரச்சனம் ஆனதும் தம் கையில் இருந்து ஒரு கைப் பெட்டியை எடுத்தார்! பெட்டியைத் திறந்தால் உன்னை ஒரு கையா மோதிரம்! அந்த மோதிரம் வைக்கப் பட்டிருந்த "ஐஸ்வர்யமான கைப் பெட்டி" கண்ணிப்பறித்தக் கொண்டு போய்விடுமென்றால், அந்த மோதிரத்தைப் பற்றி என்னத்தைச் சொல்! இந்தக் காலத்தில் கைப் பெட்டியின் விவர மதிப்பைக் கொண்டு தானே கைவை மதிப்பிடுகிறார்கள்! இந்தச் சிறில், மோதிரம் (அதாவது பெட்டி உள்பட) மிகவும் விவர புலந்ததால் இருக்கவேண்டும் என்று ஊகித்தேன்.

மாமனார் மோதிரத்தையும், என்னைவும் மாறி மாறிப் பார்த்தார். இதன் கருத்து என்ன வென்று எனக்கு விளங்கவில்லை. "ஒன்றும் புரியவில்லையே!" என்றும் பாவனாவில் ஓடித்ததற் கேட்கிறேன்.

"என்ன மாப்பிள்ளை! மோதிரம் பிடித்திருக்கிறதா?"

"எனக்குப் பிடித்தால் என்ன, பிடிக்காவிட்டால் என்ன! யார் போட்டுக் கொன்னப் போகிறார்களோ, அவர்களுக்குக் கவனமா பிடிக்கவேண்டும்!"

"அதே காரணத்தையே கொண்டு தான் உங்களைக் கேட்டுமேன், பிடித்திருக்கிறதா இல்லைவா என்று. மோதிரம் உங்களுக்குத்தான் மாப்பிள்ளை! தீபாவளி வந்து கொடுப்பதற்காக வாங்கி வைத்திருக்கிறேன்."

"எனக்கா? ... மோதிரமா? ... அதுவும் கையா மோதிரமா?... எத்தனாக?" என்று மிகவும் ஆச்சரிவத்துடன் கேட்டேன்.

"என்ன மாப்பிள்ளை, இப்படி ஆச்சரிப்பப்படுகிறீர்? கவனத்திலே போது காள் உங்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதி குரபகம் இல்லை! ... மறந்து விட்டீர், என்ன!"

"வாக்குறுதியா! தாங்கள் அளித்த வாக்குறுதியா! ஏது?" என்று திரும்பவும் ஆச்சரிவத்துடன் கேட்டேன்.

ஏனெனில், "ஆவிரம் போல் சொல்லி ஒரு தானியைக் கட்டு" என்று ஒரு வசனம் சொல்வார்களே, அந்த வசனத்தில் என் மாமனுக்கு மிகவும் கம்பிக்கை உண்டு. தானியை சரகனில் கழுத்திலே கட்டுவதற்கு, (சரகவை என் கழுத்தில் கட்டுவதற்கு என்று சொன்னாலும் பொருத்தம். "இந்தாடியைமா சரக! இதையப் பார்த்துவிட்டுக் கழு ஆம்பித்து விடாதே! கவனக் கட்டுரைக் கோசாம் எழுதிவிடுக்கிறேன்.") அவர் ஆவிரம் போல் அல்ல, பதிலுமீரம் போப்பே சொல்லி விட்டார். ஒரு வேளை தான், ஒன்றுக்குப் பத்தாகக் கெட்டியாக இருக்கட்டும் என்று தான் இப்படிச் செய்தாரோ, என்னமோ!

இப்படி அவர் சொன்ன பத்தாவிரம் போய்கனில் ஐயாவிரம் அப்பொழுது என் மனைவியாக வாங்க இருந்த, அதாவது இப்பொழுது என் மனைவியாக வாங்கித்தான், சரகனில் குரவையவைக்கன், குரவையேவுக்கன், கல்லை, கேள்விகள் இவற்றைப் பற்றி வறு. மீது ஐயாவிரம் அவர் எனக்குச் செயல்போகும் சீர் வரிசைகளைப் பற்றிவறு.

ஆனால் சரகனில் கழுத்தில் தான் ஏறினதும், அவர் எனக்குச் செய்த அத்தனை வாக்குறுதிகளையும் கார்த்தியப் பறக்க விட்டிருந்தார். ஐயும் கவிவானம் என்றும் இப்படித்தான் போல் சொல்வார்களே போதும் என்று கிணத்து அவற்றை வெல்லாம் மறந்துவிட்டேன்.

ஆகவே என் மாமனார், இப்பொழுது, கவிவானம் கட்டக் இந்தநிலை வகுக்களுக்குப் பிறகு, "கவிவானத்தின் போது கொடுத்த வாக்குறுதி" என்றதும் எனக்கு ஆச்சரியம் ஏற்பட்டதில் ஆச்சரியமில்லை.

காள் இப்படி ஆச்சரியப் பட்டது என் மரமனுக்கு ஆச்சரியத்தை விளைவித்தது என்று பட்டது.

"என்ன மாப்பிள்ளை இப்படி கேட்டீர்? காள் உப்பானத்தின் போது உங்களுக்கு கையா மோதிரம் போடுவதாகச் சொன்னேனே, ஞாபகம் இல்லை?" என்று கேட்டார்.

"ஊஹும், சொன்னேனா? ... சரி."

"அது தான் உங்களுக்காக யாங்கி கொண்டு வந்திருக்கிறேன். பிடித்திருக்கிறதா, பாரும்."

மோதிரத்தை எடுத்துப் பார்த்தேன். கண்ணுக்குப் பிடித்திருந்தது. மோதிர மீசைப் போட்டுப் பார்த்தேன். மீதுக்குமே பிடித்திருந்தது.

மோதிரம் பிடித்திருந்தது என்றதும் மாமனார் பட்ட சந்திரையும் கொஞ்ச கஞ்சமல்ல. என்னமோ, தங்குத் தான் தம் மாமனார் கையா மோதிரம் யாங்கிப் போட்டது போல் அத்தனை சந்திராவுக்குமே ஊர் திருப்பினார். ஆம், கையா மோதிரத்துடன் தான். கையா மோதிரத்தைப் பெற்றுக் கொண்டதற்காக, காதும், சாகையும் அந்த தீபாவளிக்கு மாமனார் வீட்டுக்குப் போவதாக எங்களுக்குள் ஏற்பாடு.

67-ன் மாமனார் அந்த கையா மோதிரத்தை எங்க உடம் காண்பித்தது தான் தாமதம், என் தம்பிக்கு உடனே தன் மாமனார் ஞாபகம் வந்துவிட்டது. உடனே அவன் அவருக்குச் சகலர காம அச்சனை செய்ய ஆரம்பித்தது விட்டான். தங்குத் தன் மாமனார்

இம் மாநில கையா மோதிரம் போடாமல் தங்க மோதிரம் போட்டு ஏமாந்தி விட்டாரே என்று அவரை சொத்து கொண்டான். ஆனால் பார்த்துப் போனால், என் தம்பி, தன் மாமனார் மீது குற்றம் சாட்டியது மிகவும் தவறு. ஏனெனில், உண்மையில் அவர் ஏமாற்றவில்லை. அவர் மிகவும் கண்ணப்பப் போர் வறி. தங்க மோதிரம் தான் போடுவான் என்று கண்ணப்பராகச் சொன்னார். அப்படியே தங்க மோதிரமே கண்ணப்பராகப் போட்டார். "ஆதிரம் போடச் சொல்கிற தாசிலைக் கட்டவேண்டும்" என்ற விஷயம் என் மாமனுக்குத் தெரிந்திருந்தது போல் அவருக்குத் தெரிந்திருக்கவில்லை.

கையா மோதிரத்தை எடுத்துக்கொண்டு மாமனார் கருக்குக் கிணப்பெதறான் தாமதம், எப்போழுது தீபாவளி யாப்போடுவது, எப்போழுது காம் அந்த கையா மோதிரத்தைக் கையில் அணிவது போலிருக்கும் என்று காள் கிட்டனை என்ன ஆரம்பித்து விட்டேன்!

கைடெயில் தீபாவளி வந்தது. ஆனால் கையா மோதிரம் யாங்கி, அதாவது முதலில் காட்டிய கையா மோதிரம் யாங்கி. அதற்குப் பதில் வேறு ஏதோ ஒரு கையா (?) மோதிரம் வந்தது.

தாமதம் கைடெயில் பங்கித் திறந்து பார்த்துக்கூடாது என்று சொல்வார்கள். ஆனால் எங்குக் கைடெயில் யாங்கி, மோதிர மாதவான் அதைச் சற்றுக் கண்ணை மீறித்தே பார்த்தேன். மோதிரமும் எங்கிப் பார்த்துப் பங்கி இனித்தது. முதலில் ஒரு கண் மோதிரம் காண்பித்து விட்டு, இப்போழுது ஒரு மட்ட ரக மோதிரத்தை என் தங்கியில் கட்டப் பார்த்தேனே என்று எங்கு ஒரு கண் இருந்தது. எந்தக்கா இப்படிச் சந்திரா வந்து புதிய கண். ஒரு வேளை உப்பானத்துக்காக அவர் சொன்ன பத்திரமே போய்களில் ஒன்று குறைந்து விட்டது என்று கண்ணுக்குப் போட்டுக் கண்டு பிடித்தது, அதை எடு செல்வத் தீயாவித்தாரோ, என்னமோ?

"மோதிரத்தைப் போட்டுக் கொள்ளுங்கள், மாப்பிள்ளை" என்று மாமனார். காதும் மோதிரத்தைப் போட்டுக் கொண்டேன். ஆனால் மோதிரத்தைப் போட்டுக் கொண்டதுதான் தாமதம், கையை இதுக லுடிக் கொண்டு விட்டேன்! "கண்ணைக் காணம் ஆச்சா?" என்று விசாரிப் பதற்காக மாமனுடைய யார் யாரோ போல் பார்த்தேன். என் கிட்டமும் மோதிரத்தைக் காண்பித்தேன். ஆனால் லுடின கையை மாதிரித் திறக்கவே யில்லை.

இது விஷயம், என் கைடெயில் மீசை கருக்குத் தெரிந்ததும், "அத்திரிப்பி கையில் ஏதோ ஒன்று கைத்திருக் கிரு" என்று விடு முழுமையும் தகவல் பார்ப்பி விட்டான். என் மாமனார் வந்து பார்த்தார். காள் கையை லுடிக் கொண்டுதான் இருந்தேன். என் மாயிவார் வந்து பார்த்தார். அப்போழுதும் காள் லுடின கையைத் திறக்கவே யில்லை. பிறகு என் மீசை என்மாயிவார் கண்களும் ஒவ்வொருவ ராக வந்து பார்த்தார்கள். 20-ல் என் லுடின கையைத் திறந்து, அதில்

புத்தம் புதிய புதுமைச் சித்திரம்!
இன்றைய ரஸிகரை இன்பப்படுத்துவது

★
தீ
பா
வ
ளி
த்
தி
ரு
நா
ளி
ல்
★

★ தீரைக் குவந்து விட்டார் ★

திவான் பகதூர்

டைரக்டர் T.R. சுந்தரம் B.A. BSC (LCEES)

மாடர்ன் தியேட்டர்ஸ் லிமிடெட்
மதுரை :: சேலம்

என்ன ஒன்றை கவந்திருக்கிறோம் என்று பார்த்து விடுவது என்றும் பிரயத்தனப்பட்டார்கள். ஆனால் என் கையைத் திங்கியே விட்டது. இதற்குப் பார்த்து விட்டு, என் கையாலும், மாரியாலும் தங்களுக்குள் குக, குக என்று பேசிக் கொண்டார்கள்.

"என்று, மாரியேங்க! உங்களுக்குச் சென்று ஏதோ சாமான் கொண்டு வந்து, அதைக் கையில் ஒன்றை கவந்திருக்கிறோம் போய்க் கொடுக்கோ!" என்று மாரியார்.

"ஆமாம், என்னதும் அப்படித்தான் தோன்றுகிறது. ஆனால், அது என்ன வென்று நான் தெரியவில்லை" என்று மாயனார்.

"என்று, அது என்ன என்று நான் மாரியேங்க! கைப் கேளுக்கேனோ. ஒரு வேளை சோம்பத்திற்குச் சம்பகோலுப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோரா, என்னமோ!" உடனே மாயனார் எங்கோத் தேடிக்கொண்டு வந்தார்.

"என்ன மாரியேங்க! கையில் என்னமோ மூடி கவந்திருக்கொண்டிருக்கிறீர்களே, என்ன?" என்று கேட்டார்.

"ஒன்று கிண்டியே!"

"என்ன மாரியேங்க! கிண்டிக் காதுக்குத்தெறி? எனக்குத் தெரியாது என்று கிணத்தோர, என்ன? ஏதோ சாமான் எனக்குச்சென்று கொண்டு வந்திருக்கிறீர். அதை ஒன்றை கவந்திருக்கிறீர். இப்போ விட்டால் காலைவிடுவது இப்படிக்க கையை மூடிக்கொண்டிருப்பீரா!"

மீண்டும் ஒன்றும் இல்லை என்று என் என்ன சொல்லியும், மாயனார் கேட்கவில்லை. ஆகவே கடைசியில் கையைத் திங்கியே காண்பித்து விடுவது என்று நிர்வாகித்துக் கையைத் திங்கினான். போத்தென்று மோதியும் மீறிய விழுந்தது.

"பார்த்தேனா! இந்தக் காழி ஒன்றும் இல்லை என்று போல் தானே சொன்னேன்! ஏது, எனக்கு கிங்கன் ஒரு மோதியும் வாய்க்கிக் கொண்டு வந்திருக்கார்போல இருக்கோ! எதற்காக மாரியேங்க! எனக்கு மோதியும்!" என்று சொல்லிக் கொண்டே மாயனார் அந்த மோதியத்தைக் கையில் எடுத்துப் பார்த்தார்.

மோதியத்தைக் கையில் எடுத்துப் பார்த்ததும், எதிர்த்ததும் மாயனாருக்கு மூகம் கலங்கியது. போத்தென்று மீறிய விழுந்த அந்த மோதியும் நாம் அன்று எனக்குப் போட்டதுதான் என்று கண்டார். மோதியும் என் கட்டை மீதுக்கும் போகிறது என்றும், அது மீறிய மீதுமே இருப்பதற்காகத் தான் என் காலைவிடுவது கையை அத்தனை இறுக மூடிக்கொண்டிருக்கிறேன் என்றும் உணர்ந்தார்.

"பரவாயில்லை மாரியேங்க! மோதியத்தைச் சின்னது பண்ணிக் கொடுக்கிறோம்" என்று மோதியத்தை எடுத்துக் கவந்திருக்கொண்டார்.

பிரபலன் கழிந்தது. காணும் கருக்குத் திரும்பினேன். கருக்குத் திரும்பி ஒரு மாத காலமும் ஆகிற்று. ஆனால் மோதிய சின்னது பண்ணிக் காலைவில்லை.

ஆனால் என் தாயாருக்கோ பிள்ளை மோண்டிருக்கையால் இருக்கிறேனே என்று வருத்தம். அதற்காகச் சம்பந்தி அம்மாளுக்கு வந்திது, வந்திது கடிதம் போட்டுக் கொட்டி இருந்தான். இதற்கு என் மாயனார் எனக்குப் பதில் போட்டுக் கொண்டே இருந்தார். என் மாயனார் போட்ட கடிதம்என்னிருந்த அவர் விட்டுத் தட்டார் தட்டா வேலைகளைத் தயிர்பாக்கி எல்லா வேலைகளையும் ஒழங்காகச் செய்து கொண்டு இருப்பதால் பட்டது.

பிரபலன் கழிந்த இரண்டு மாதம் இருக்கும், ஒரு நாள் மாயனார் என் விட்டுக்கு வந்தார். வந்ததும், வந்ததற்காக, "மாரியேங்க! கையை கீட்டும்" என்று.

"என், ஏதாவது ஏதாவது சான்றிதம் கற்றுக் கொண்டு வந்திருக்கிறீரா, என்ன?" என்று கேட்டவர்.

"கையை கீட்டினேன், சொல்றேன்" என்று. கையை கீட்டினேன். கையில் ஒரு தங்க மோதியத்தைப் போட்டார்.

மோதியும் மாரியோ குழந்தை கைக்குச் செல்லப் பட்டதுபோல் இருந்தது. "என்ன, உங்கன் கடைசியாகவந்து ஒரு மோதியும் வாய்க்கிக்கொண்டு வந்திருக்கார்போல இருக்கோ!" என்று கேட்டவர்.

"உங்களுக்குத் தான் மாரியேங்க, மோதியும்! மூக்கிக் கொடுத்ததைச் சின்னது பண்ண மூடிக்கொண்டேன். அதற்காக இதை வாய்க்கிக் கொண்டு வந்தேன்" என்று.

ஆனால் மோதியும் என் கண்டு மீதுக்கும் உடனடியாகவந்தேன் மோதியத்தைப் போகிறது பண்ணிக் கொண்டு வருகிறேன் என்று புறப்பட்டார். ஆனால் அவர் தட்டார் விவகாரத்தான் தெரிந்தது ஆகவே ஆகவே இதற்குப் போகிறது பண்ண மூடிக்கொண்டேன். அதற்குப் பதில் தங்க மோதியும் தங்கமாயும் மோதியாக மாறியது. அப்படியாவது கைக்குச் சரியாக இருந்தது. தோண்டித்தா? கட்டை மீதுக்கும் போகிறது இருந்தது.

"பரவாயில்லை, மாரியேங்க! சின்னது பண்ணிக் கொண்டு வருகிறேன்" என்று மாயனார் திரும்பவும் புறப்பட்டார்.

மோதியும் சின்னதாக வந்தது, அதற்குப் பதில் தங்கமாயும் மோதியும் வெள்ளி மோதியாக மாறும், அப்படி மாறினதும் கைக்குச் சரியாக இருந்தது. சின்னதாக இருக்கும் என்று எனக்குத் தெரியாதது, என்ன?

"ஆமாம் கனா மோதியும், போலி கனா மோதியாக மாறிற்று. போலி கனா மோதியும் தங்க மோதியாக மாறிற்று. தங்க மோதியும் தங்க மூலமாக மாறிற்று. இப்பொழுது தங்க மூலம் என்னவாக மாறப் போகிறது?" என்று கேட்டவர்.

ஆனால் மாயனார் இங்கே கேள்விக்குப் பதில் சொல்லவில்லை. அதற்குப் பதில் சொல்கிறீர்களே கருக்குக் கிணம்பி விட்டார் — மோதியும் சிதைவாகத்தான்.

அந்தக் கோபுரம் எனக்குக் கடிதம் போடுவதைச் சிறுத்திரும்பு, அழகிதோரத் திணைக்குத் திணை அனுப்பிக் கொண்டிருந்த புடவை, வெடிக்கையையும் சிறுத்திரும்பு.

இதனால் புடவையும், வெடிக்கையும் கடிதமாகப் விட்டதே என்றகூட எனக்கு வருத்தமில்லை. ஆனால் எங்கே மாயனார் ஞாபகம் வந்தது விட்ட மோதியோ என்று நான் வருத்தமால் இருக்கிறது, என்னால், ஒன்பது அவர் புடவையும், வெடிக்கையும் அனுப்பிக் கொண்டிருந்த காலத்தில் எனக்கு எப்போதாவது என் மாயனார் ஞாபகம்தான்! "வெடிக்கையாகிக் கொடுத்திருக்கிறேன், மூலமாக கட்டை வட்டம்! புடவை வாய்க்கிக் கொடுத்திருக்கிறேன், மூலம் வட்டம்" என்று வருதல் மூலமும் அவர் பெயரையே கனாவின பண்ணிக் கொண்டிருப்பேன்.

இப்பொழுதும் ஒன்றும் கெட்டுப் போகவில்லை, தம் கோபுரத்தை மறந்து, அழகிப்போனும், அவர் புடவையும், வெடிக்கையும் அனுப்பினாலும் என் கட்டைக் கொடுத்த தயார், அழகிப்போனவெ அவர் 'ஞாபகமாவும்' இருக்கத் தயார்!

டேலிபோன் : 3851

தந்தி : "ஸரீப்"

K. N. சாரி & கோ.,

வர்ணம், இரும்பு சாமான் வியாபாரிகள்,

144, நெவியப்ப நாயக்கன் தெரு,

பார்க் டவுன் :: மதராஸ்.

•

தங்களது தேவைக்கு இன்றே எழுதவும்.

மைசூர் பிரிமியர் மெடல் பாக்டரி

124, நங்கசாலை வீதி, சென்னை.

•

நினைத்தாரும் ஸ்டீல் கனக்ஷன் மக்ஷன் உபயோகித்து வரும் பித்தன் பாத்திரக் கலில் நட்சத்திரமாய் விளங்குவது "சன் பிராண்ட்" பாத்திரங்களே என்பது பாவரும் அறிந்த விஷயம். இவை கைதேர்ந்த வேலைபாட்களால் கவாதார முறையில் தற்கால வாகரீகத்திற் கேற்றவாறு பலவித ரகங்களில் தயார் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இதுவரை வாங்கி உபயோகிக்காதவர்கள் இன்றே வாங்கி ஆனந்த மடைபுங்கன்.

எங்கள் மற்ற ஸ்பெஷல் ரகங்கள் : வெள்ளிக்கு சமானமான ஸ்டெயின்லெஸ் ஸ்டீல், ஜெர்மன் கில்வர், செம்பு பாத்திரங்களும் விதவிதமாக விற்ப்பாட்டு வருகின்றன. உங்களது தேவைக்கு இன்றே மேல் கண்ட விவரத்திற்கு விஜயம் செய்யுங்கள்.

•

THE MYSORE PREMIER METAL FACTORY

GRAM : SUNBRAND.] 124, MINT STREET :: MADRAS (PHONE : 2535)

நாரியர் விரும்பும்
நாகரீக ஆடைகள்!
ஆடவர் விரும்பும்
அழகிய உடைகள்!!

மற்றும் சிறந்த துணி ரகங்கள்
எப்பொழுதும் எங்களிடம் மிகவும்
குறைந்த விலைக்குக் கிடைக்கும்

உங்கள் குடும்ப சகிதம் ஒரு முறை
விஜயம் செய்து லாபமடையுங்கள்

★ ★ ★

வள்ளி ஸ்டோர்ஸ்

574, பைக்ராப்ட்ஸ் ரோடு, திருவல்லிக்கேணி, மதராஸ்

காட்டில் தீயாவளி

☆ "ராஜ்" - "சாமா" ☆

யானைக் குட்டிகளின் மாமா

கஜபதி, கஜமுகன் என்று பெயருள்ள இரண்டு யானைக் குட்டிகள் ஒரு காட்டில் தங்கள் தகப்பனார் தாயாருடன் விடுத்து வந்தன. தீயாவளி நெருங்கி விட்டது. இரண்டே காட்கள்தான் இருந்தன. அப்பொழுது அவைகளின் தகப்பனார், "குழந்தைகளே! உங்கள் மாமா கடிதம் எழுதி யிருக்கிறார், காளைக் காலை யில் இங்கு வருவதாக. பக்கத்து வயற் காட்டுக்கு ஏதோ ஆயில் காரியமாக வருகிறாராம். அப்படியே இங்கு தம் சிசேகிதர்களுடன் வருவதாக எழுதி யிருக்கிறார். உங்களை மிகவும் விசாரித்திருக்கிறார். வரும்பொழுது உங்களுக்கு வெடிகள், மத்தாப்புகள், புதுவேஷ்டிகள் எல்லாம் வாங்கிக் கொண்டு வருவதாகவும் எழுதி யிருக்கிறார். உங்களுக்கு உங்கள் மாமாவைத் தெரியா விட்டாலும் உங்களிருவரையும் அவருக்கு என்னுடைய தெரியும்" என்று சொல்லிற்று.

கஜபதிக்கும் கஜமுகனுக்கும் அன்று இரவு தூக்கமே பிடிக்கவில்லை. எப்பொழுது பொழுது விடியும், எப்பொழுது தங்கள் மாமாவைப் பார்க்கலாம், என்று எண்ணியபடியே இருந்தன.

மறுநாள் காலை வெகு நேரம் ஆகியும் மாமா வருவதாகக் காணோம். "தம்பி! காம் இம்

நெருப்பதையிட இந்த சாலை வழியே போய்க் கொண் டிருந்தால் ஒருவேளை மாமா வைச் சந்தித்

கலாம்" என்றது கஜபதி. உடனே இரண்டு யானைக் குட்டிகளும் அப்பாவுக்குத் தெரியாமல் மெதுவாக மாமாவை எதிர்கொண்டு அழைக்கச் சென்றன.

விட்டை விட்டு யானைக் குட்டிகள் வேகுதாரம் வந்து விட்டன. இரண்டுக்கும் பரிக்க ஆரம்பித்து விட்டது. அவைகளுக்கு மாமாவைப் பார்ச்சாமல் விட்டுக்குத் திரும்புவதற்கும் இஷ்டமில்லை. பரிக்கு என்ன செய்வது என்று யோசனை செய்து கொண்டிருக்கும் சமயத்தில் யானைக் குட்டிகளின் கண்கள் கன்குரல் பழுத்துத் தொங்கிய வானைக் குழியினிழை சென்றன.

"அந்த வானைப் பழங்களை நாம் சாப்பிட்டால் என்ன?" என்றது கஜபதி.

"ஓ! சாப்பிடலாம்" என்றது கஜமுகன்.

இரண்டு யானைக் குட்டிகளும் காண்டாமிருகத்தின் தோட்டத்தருகில் சென்றன. சாலைப் பக்கமாகவே நிற்குகொண்டு கஜபதி மெதுவாகத் தனது திக்கையை நீட்டி, வாழைக் குழையைத் தோட்ட போது, "ஓ, கஜபதி! ஓ, கஜமுகன்!" என்று குரல் கேட்டது. கஜமுகனும் கஜபதியும் எடுக்கிப் போய்த் திரும்பிப் பார்த்தன. அப்பொழுது அவைகளுக்கு அருகில் போலில் இன்னப்பெட்டர் யானையார் இருப்பது தெரிந்தது. போலில் இன்னப்பெட்டரின் பக்கத்தில் இருந்து யானைப் போலில் சேவகர்கள் நின்ற கொண்டிருந்தனர். போலில் இன்னப்பெட்டர் "கஜபதி, கஜமுகன்" என்று கூப்பிட்டவுடன் அவைகளின் திருட்டுத்தனம் வெளியாகி விட்டது என்று தெரிந்து கொண்டன. போலிலாரிட மிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள ஒடுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்று தீர்மானித்து, கஜபதியும் கஜமுகனும் எடுத்தன ஒட்டம்!

ஆனால் போலில் இன்னப்பெட்டர் யானையார் கஜபதியையும் கஜமுகனையும் விட்டுவிடுவாரா? "ஓ! 110, ஓ! 118, பயந்து ஓடும் இரண்டு யானைக் குட்டிகளையும் பிடித்துக் கொண்டு வரலாம்!" என்று போலில் சேவகர்களுக்கு உத்தரவிட்டது.

பாலம், யானைக் குட்டிகள் இரண்டும் என்ன செய்யும்? "அப்பொழுதே நான் சொல்ல வில்லையா? அந்தப் பழங்களை வேண்டாம் என்று சொல்லியும் நீ கேட்கவில்லை" என்றது கஜமுகன். "அதைப் பற்றிப் பேசி இப்பொழுது என்ன பிரயோஜனம்? அதோ போலில் சேவகர்கள் கண்ணைப் பிள்தொடர்ந்து வருகிறார்கள்! வா, வேகமாக ஓடி, வா!" என்றது கஜபதி.

கஜபதியும் கஜமுகனும் வேர்க்க விருவிலுக்க வேகம் வேகமாக ஓடின. போலில் சேவகர்கள் யானைக் குட்டிகளைத் தூரத்த ஆரம்பித்தனர். போலில் சேவகர்கள் தூரத்துவதும் யானைக் குட்டிகள் விழுந்தடித்துக் கொண்டு ஓடுவதும் பார்ப்பவர்களுக்கு ரொம்ப ரொம்ப வேடிக்கையாக இருந்தது.

மீட்டை ஐந்து மணி இருக்கும். யானைக்குட்டிகள் காடு முழுவதும் கற்றிச் சோர்வு அடைந்திருந்தன. போலில் சேவகர்கள் தங்களைப் பிள்தொடர்ந்து வருகிறார்களா என்று திரும்பிப் பார்த்தன. அப்பொழுது போலில் சேவகர்கள் யானைக் குட்டிகள் போன பக்கம் தெரியாமல் வேறு பக்கம் போகவேண்டி கொண்டிருந்தனர். அதைக் கண்ட யானைக் குட்டிகள், "அப்பாடா, பிழைத்தோம்!" என்று துதிக்கையினால் தங்கள் வயிற்றைத் தடவிச் கொண்டன.

அப்பொழுதுதான் யானைக் குட்டிகளுக்கு விட்டு ஞாபகம் வந்தது. தங்கள் தகப்பனாரும் தாயாரும் தங்களைத் தேடிக்கொண்டிருப்பார்களோ என்று கவலைப்பட்டன. ஒரு வேளை மாமா விட்டுக்கு வந்திருந்தாலும் வந்திருக்கலாம் என்று நினைத்தன. எது எப்படி இருந்தாலும் மெதுவாக விட்டுக்குப் போய்விட வேண்டும் என்று நிச்சயித்துத் தள்ளாடிக் கொண்டே விட்டுப் பக்கம் திரும்பின.

விட்டுக்குச் சமீபத்தில் விட்டுக் கொண்டிருந்த யானைக் குட்டிகளின் மூலம் நிறொன்று மாறுதல் அடைந்தது. "அதோ பார்த்தாயா? அப்பாவிடம் யார் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார் என்று பா!" என்றது கஜபதி. "பேசிக் கொண்டிருப்பது, நாம் பார்த்தோமே போலில் இன்னப்பெட்டர், அவர் அல்லவா?" என்றது கஜமுகன்.

அப்பொழுது "கஜபதி, கஜமுகன்! இங்கு வரலாம்!" என்ன யோசிக்கிறீர்கள்?" என்று அப்பா கேட்கவே, இரண்டு யானைக் குட்டிகளும் எடுக்கிக்கொண்டே தகப்பனரைக் தேடின. உடனே தகப்பனர், "இவர் யார் தெரியுமா? இவர்தான் அனந்தக் காட்டில் போலில் இன்னப்பெட்டராக இருக்கும் உங்கள் மாமா! உங்களைப் பார்த்துத் தெரிந்து கொண்டு உங்களைக் கூப்பிட்டால் நீங்கள் இருவரும் எங்கெல்லாமோ ஒடிப் போய்விட்டு வருகிறீர்களே!" என்று சொன்னவுடன், யானைக் குட்டிகளுக்குத் தைரியம் வந்தது. கஜமுகனும் கஜபதியும் தாங்கள் ஏமாந்ததை வெளியில் சொல்லாமல் "மாமா! மாமா!" என்று போலில் இன்னப்பெட்டர் மாமாவைக் கட்டிக் கொண்டன.

"அதோ பார்த்தீர்களா?" என்று மாமா யானை ஒரு பெட்டியைச் சுட்டிக் காண்பித்தது. இரண்டு யானைக் குட்டிகளும் ஓடோடியும் சென்று பெட்டி

வைத் திறந்து பார்த்தன. அவைகளுக்குச் சந்தோஷம் தாங்க முடியவில்லை. பெட்டியில் இருந்த வஸ்துக்கள் என்னவென்று நினைக்கிறீர்கள்? சீன வெடி, ஒத்தை வெடி, இரட்டை வெடி.. யானை வெடி, மத்தாப்பு, புது வஸ்திநாக்கள் இவைகள் தான்! பெட்டியைச் சுற்றிச் சுற்றி யானைக் குட்டிகள் குதூகலமாய் குதித்துக் கொண்டு வந்தன. கஜமுகனும் கஜபதியும் இந்த வருஷத் தீபாவலியை மாமாவின் சோர்த் து மிகவும் விமரிசையாகக் கொண்டாடின.

கரடியின் தலைப்பாவளி

தன் மாமனாட்டமிருந்து தலை திபாவளிக்கு அழைப்புக் கடிதம் வந்தவுடன் கரடிக்கு மிகவும் சந்தோஷம் உண்டாயிற்று. "உங்களை அவசியம் எதிர்பார்க்கிறேன்" என்று தன் மனைவி எழுதிய குறிப்பைப் பார்க்க அதற்குச் சந்தோஷம் தாங்க முடியவில்லை. தன் மனைவிக்காக நிறைய சிப்பன்கள், சோப்புகள், புது துணைப் புடைவைகள் எல்லாம் வாங்கிக் கொண்டு தன் தோழனுடன் மாமனார் விலக்கும் காட்டிற்குப் புறப்பட்டது.

கரடியின் மனைவியும் தன் புருஷன் வருவதை முன்னிட்டு உயர்ந்த புடைவைகளால் தன்னை கங்கு அலங்கரித்துக் கொண்டு தன் முகத்தையும் அழகு படுத்திக் கொண்டது. தன் புருஷன் வருகிறாரா என்று வாசலில் எட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. மாலா ஏழு மணி இருக்கும். அப்பொழுது அதன் தோழிகள் ஒட்டோடியும் வந்து "அதோ வண்டியில் உன் புருஷர் வருகிறார்!" என்று சொன்னதுதான் தாமதம், பெண் கரடி வேட்கப்பட்டுக் கொண்டு ஒரே ஓட்டமாக உள்ளே ஓடிற்று.

தன் புருஷன் தன்னைப் பார்ப்பதற்குள் தன் அழகை ஒரு தரம் நிலைக் கண்ணாடியில் பார்க்க வேண்டுமென்று அதற்கு ஆசையாயிருந்தது. பெண் கரடியின் கவியானத்தின் பொழுது அதன் தகப்பனும் தாயாரும் அதற்கு விநீர்தனமாக ஒரு நிலைக் கண்ணாடி வைத்த மேஜையை வாங்கிக் கொடுத்திருந்தார்கள்.

விளக்கு வெளிச்சத்தில் தன் புடைவையின் பண்பண்பை ஒரு முறை பார்த்துவிட்டுச் சந்தோஷமாகக் கண்ணாடியின் அருகில் செருங்கிற்று. செருங்கிக் கண்ணாடியை எட்டிப் பார்த்ததுதான் தாமதம், 'ஓ!' வேண்டு அலறிக்கொண்டு உள்ளே ஓடிற்று. தன் முகத்தைத் துணியால் மூடிக்கொண்டு எட்டிலில் படுத்தகொண்டு விம்மி, விம்மி அழுதது. "ஏன் அம்மா இப்படி அழுகிறாய்? கொஞ்சம் சாவ தானமாக விஷயத்தைச் சொல்வேன். ஏன் முகத்தை காலும் மெழையுமாகத் துணியால் மூடிக்கொண்டு அழுகிறாய்?" என்று கரடியின் தாயார் பதறிக்கேட்டது.

"என் முகத்தை எவ்வளவு அழகு பண்ணியும் என்ன பிரயோசனம்? நிலைக் கண்ணாடியில் பார்த்தேன். அவர் இங்கு வரும் பொழுதா என் முகம் இப்படிக் குரங்கு முகமாக மாறவேண்டும்?" என்று சொல்லி விம்மி விம்மி அழத் தொடங்கியது.

"இதென்ன உதது?" என்று தாயார்க் கரடி நிலைக்கண்ணாடி அருகில் போய் எட்டிப் பார்த்தது. பார்த்ததுதான் தாமதம், அதுவும் 'ஓ' வேண்டு அலறிக்கொண்டு வந்தது. "அம்மா, அம்மா! உன் முகமும் அப்படித்தா விடுக்கிறதா?" என்று பெண் கரடி கேட்டது.

"ஆமாம்! காள் என்ன செய்வேன்?" என்று சொல்லிக்கொண்டே தாயார்க் கரடியும் விம்மி விம்மி அழத் தொடங்கி விட்டது.

கண்ணாடியை எட்டவும்
பார்த்ததற்குள்
தாமதம்...

தன் மனைவியும் பெண்ணும் விம்மி விம்மி அழும் சத்தத்தைக் கேட்ட தகப்பனார் கரடி உள்ளே ஓடி வந்தது. தன் மனைவியும் பெண்ணும் முகத்தில் துணியை மூடிக்கொண்டு அழுவதைப் பார்த்துத் திடுக்கிட்டது. "என்ன சமாசாரம்? சொல்லி விட்டு அழுவர்கள்! முதலில் முகத்திலுள்ள துணியை எடுங்கள்!" என்றது. தாயார்க் கரடியும், பெண் கரடியும் கடத்த சமாசாரங்களை ஒன்று விடாமல் சொல்லின.

"சீக்கன் இருவரும் ஏதோ ஏமாந்திருக்கிறீர்கள். இதோ காள் போய் அந்த நிலைக் கண்ணாடியைப் பார்த்து விட்டு வருகிறேன்" என்று சொல்லி விட்டு தகப்பனார் கரடி உள்ளே சென்றது. அடுத்த நிமிஷத்தில் அதுவும் துணியை முகத்தின்மேல் மூடிக்கொண்டு பெரிதாக அழுது கொண்டே வெளியே வந்தது.

தலை திபாவளிக்காக வந்த மாப்பிள்ளைக் கரடி ஏக காலத்தில் தன் மாமனார், மாமியார், மனைவி எல்லாரும் முகத்தை மூடிக்கொண்டு அழுவதைப் பார்த்துத் திகைத்து நின்றது. "என்ன சமாசாரம் சொல்லுங்கள்!" என்று கேட்டவுடன், மாமா கரடியும் மாமியார்க் கரடியும் ஏக காலத்தில் விஷயத்தைச் சொன்னார்கள்.

"நிலைக் கண்ணாடியைப் பார்க்கவாவது, உங்கள் முகம் குரங்கு முகமாக மாறவாவது! வேடிக்கையாக இருக்கிறதே! இதோ காள் போய் அந்த நிலைக் கண்ணாடியில் என் முகத்தைப் பார்த்துவிட்டு வரு

இறேன்!" என்று சொல்லி மாப்பிள்ளைக் கரடி சொந்தது. நிலைக் கண்ணடியில் தன் முகத்திற் பார்த்தவுடன் மாப்பிள்ளைக் கரடிக்கும் தூக்கி வாரிப் போட்டது. ஏன் என்றால் அதன் முகமும் குரங்கின் முகம்போல் தோன்றியது. இதில் ஏதோ குறு இருக்க வேண்டுமென்று மாப்பிள்ளைக் கரடி சற்று நிகாவித்தது. தன் முகம் கரடியின் முகம் மாநிலி இருக்கிறதா குரங்கின் முகம் மாநிலி இருக்கிறதா, என்று தன் முகத்தைத் தடவிச் கொடுத்துக் கொண்டது.

அப்பொழுது நிலைக்கண்ணடியில் தெரிந்த குரங்கின் முகம் மிரித்தது. "என்ன மாப்பிள்ளை, யோகிக்கிறீர்கள்" என்று சொல்லிக் கொண்டே அவ்வளவு கரையக் கண்ணாடிக்குப் பின்னும் ஒலித்து கொண்டிருந்த குரங்கு கரடியின் அருகில் "தோப்" என்று குதித்தது! "அடடா, நீ இவ்வளவு கோரம் இங்கே இருக்கிறிருக்கியா? கண்கு இருக்கிறது! நீ இங்கு எப்படி வந்தாய்?" என்று சொல்லிக் கொண்டே அந்தக் குரங்கை அதற்கு வேலியில் அழைத்து வந்தது மாப்பிள்ளைக் கரடி.

உடனே குரங்கு "மாப்பிள்ளை வார, மன்னிக் வேண்டும். வண்ணம் விட்டு இறங்கியவுடன் உங்களுக்கு முன்னும் வந்து உங்கள் மனைவியைப் பார்க்க வேண்டும் என்று ஆசை எனக்கு உண்டாயிற்று. உடனே ஓட்டி வரவேண்டி உன்னை வந்தேன். அப்பொழுது இங்கு ஒருவரும் இல்லை, உங்கள் மனைவி இந்த அதறையில் இருப்பாள் என்று எண்ணி மெதுவாக அதற்குள் வந்தேன். அதறையில் விளக்கு எரித்து கொண்டிருந்ததே தவிர, வேறு ஒருவரையும் காணேன். என் முகத்தின் அழகைப் பார்க்கலாம் என்று கண்ணடியில் எட்டிப் பார்த்தேன். பார்த்தவுடன் எனக்கே தூக்கி வாரிப்போட்டது. என் முகம் அவ்வளவு விகாரமாக இருக்கும் என்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. உடனே கண்ணடியின்மேல் எனக்குக் கோபம் வந்தது. இரண்டு குத்துக்கள் கண்ணடியின்மீது விட்டேன்! கண்ணடியை துண்டுகளாகச் சக்கு தூசுக்கள் மீறே விழுந்தது.

உடனே வராவது ஏதாவது சொல்லப் போகிறார்கள் என்று பயந்து, கண்ணாடித் துண்டுகளை யெல்லாம் போறுகி ஐயான ஐக்கு வேலியே விடு எறித்துவிட்டேன். கண்ணாடி இருந்த இடத்தில் சட்டங்கள் தான் பாக்கி இருந்தன. அப்பொழுது அதறையில் யாரோ வருவது போல் சத்தம் கேட்டது. உடனே மேஜைக்குப் பின்னும் ஒலித்துக்கொண்டேன். பிறகு வார அதறையில் வந்திருக்கிறார்கள் என்று பார்ப்பதற்கு நிலைக் கண்ணாடி இருந்த இடத்திலிருந்து எட்டிப் பார்த்தேன்! என் பார்த்ததும் உங்கள் மனைவி நிலைக் கண்ணடியில் தன் முகத்தின் அழகைப் பார்க்க வந்ததும் ஓரே

சமயமாக இருந்தபடியால் தன் முகம் குரங்கின் முகமாக மாறி விட்டது என்று என்னை 'ஓ' வேன்று அவரிக் கொண்டு அதறைய விட்டு வேலியே சொன்னேன். நான் அதறையினதும் தப்பித்துக் கொள்ள இதுதான் சமயம் என்று என்னை வேலியே போகக் கிளம்பிப்போது உங்கள் மாமனும் மாமியாரும் வந்து விட்டார்கள். நான் அவர்களைப் பார்ப்பதற்கு முன்போல் நிலைக் கண்ணாடி இருந்த இடத்திலிருந்து எட்டிப் பார்த்தேன். அவர்களும் தங்களை முகம் குரங்கின் முகமாக மாறிவிட்டது என்று என்னை அவறிக்கொண்டு ஓடினார்கள். பிறகு நீங்களும் வந்து கண்ணடியில் எட்டிப் பார்த்தீர்கள்! நான் என்ன செய்யட்டும்?" என்றது.

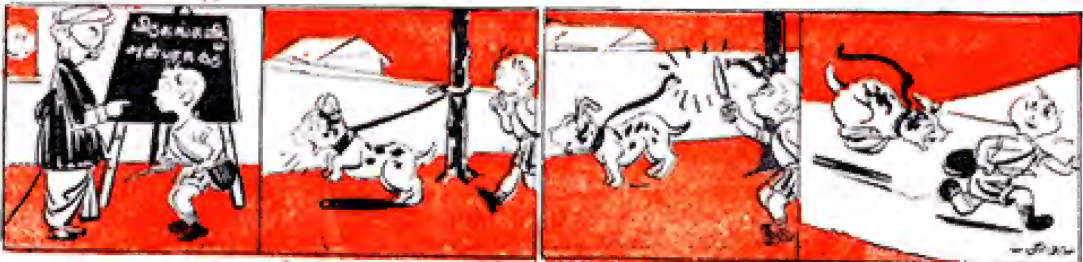
இதைக் கேட்டதும், மாப்பிள்ளைக் கரடி அழுவதா சிரிப்பதா என்று தெரியாமல் நிகைத்துப் போய் கிள்தது.

"போதும், போதும். மாப்பிள்ளைத் தோழனுக்கு குரங்கைத் தவிர வேறு ஒருவரும் உங்களுக்கு அகப்பட வில்லையா? சரி, சரி! உன்னை வாரங்கள்" என்று பெண் கரடி கூப்பிட்டதான் தாமதம், மாப்பிள்ளை தன் மனைவியைத் தொடர்ந்து சென்றது.

"என் முகம் என்ன அவ்வளவு வேலவமாக இருக்கிறது?" என்று சொல்லிக்கொண்டே கோபத்துடன் குரங்கு வாசற் பக்கம் வந்தது!

நாம் மிருகங்களிடம் அன்பு யிருக்கலாம்.....

ஆனால், மிருகங்கள் நம்மிடம் அன்பு யிருக்குமா ?

வருகிறது

நாதத்தால்
வேதத்தையும்
கானத்தால்
ஞானத்தையும்
உபதேசித்த
உத்தமனின்
உன்னத
சரிதம்

நாகய்யா

நடிகுக்கும்

தீயநாகய்யா

ரெய்

சோல் டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்கள் :

ஆந்திர தோத்திற்கும் மற்றும்
ஸீட்டி ஜில்லாக்களுக்கும்

பூர்ண பிக்சர்ஸ்
காந்திநகர், பெஜவாடா.

மதராஸ் ஸீடி, ஆந்திர தோம், ஸீட்டி
ஜில்லாக்கள் தீயநாக இத்தியாவிலுள்ள
இதர இடங்கள் பூராவுக்கும் இலங்கைக்கும்,

மைசூர் பிலிம் கார்ப்பொரேஷன்
198, காந்தி நகர், பெங்களூர் ஸீடி.

தீபாவளி
வாழ்த்துக்கள்

★

தி டெல்லி க்ளாத்
& ஜோரல் மில்ஸ்
கம்பெனி லிமிடெட்.,
டெல்லி.

பணத்தின் முழுப் பொருளைத்தையும்
தரும் பருத்தி ஆடைகள் டி.ஸி.எம்.

★

★

ஷர்ட்டுகள், ஸல்ட்டுகள்,
புடவைகள், வேஷ்டிகள்,
மேஜை விரிப்புகள், நாப்கின்
துண்டுகள், படுக்கை
- விரிப்புகள், டவல்கள்

மற்றும்

பல ரகங்களில் அழகிய கோபா
முதலிய தளவாடங்களுக்கு
அலங்காரத் துணி வகைகள்.

D.C.M

Superfine
handkerchiefs

எங்கள் தீபாவளி
வாழ்த்துக்கள் !

★

பண்டிதை காலங்களிலும்
கல்யாண காலங்களிலும்

மங்கையர் - மனுவர் விரும்பும்

இன்றைய நாகரிகத்தில் கியாரண்டியுள்ள

பென்
வென்வி
கல்

நகைகள்

தீர்மையான வேலைக்காரர்களைக் கொண்டு
தயார் செய்து வைக்கப் பட்டிருக்கிறது.

★

தேவையான புது மாடல்கள்
குறித்த காலத்தில் தங்கள்
திருப்திக்குத் தகுந்தவாறு
செய்து கொடுக்கப்படும்.

ஒரு முறை இன்றே குடும்பத்
துடன் விஜயம் செய்யுங்கள்.

★

தங்கவன்பிற்குப் பாத்திரமான

S. R. P. முத்துசாமி செட்டியார்

நகை வியாபாரம், திருப்பூர்.

Tel: 'JEWELLER' [தந்த: 'ஜூவல்லர்']

ஒவ்வொரு வீட்டிலும் ஒரு

Goodrej
கோத்ரெஜ்

ஸ்மல் அலமாரியாவது
இருக்க வேண்டும்

கோத்ரெஜ் 8 - பெட்டைப் அலமாரி ஒரு
வெகு விட்டிற்கும் அத்தியாவசியமானது.
உங்கள் வெவ்வேறு பட்டாடைகள், கம்பளித் துனிகள், புத்தகங்கள்,
தந்தையேஜுகள், இனதும் இகா விஷயங்களை வைத்துவைத்து எம்.
அரி, பூச்சி புழுக்கள், திருட்டு இவைகளிலிருந்து பாதுகாப்பு கொடுக்கும்
எல்லா பாதுகாப்பையளித்து இப்படி வருஷத்தை ஆரம்பிக்கலாம்.
காத்தும் உடனாத கோத்ரெஜ் அலமாரியாவது. அதன் தனிப்பட்ட
அமைப்பு விசேஷங்களால் இம் பாதுகாப்பை உங்களுக்கு எளிதேற்று.
மேலும் அதில் வைத்துள்ள வஸ்துகளைத் தீவும் அண்டாறுகூடாது.
ஒவ்வொருவரின் பிராத்திரிகை அலமாரிகளுக்கு மேலத சேனகலங்க
ஜூபன் பரிபல மாடல்கள் உள்ளன. எம்மிடமிருந்து பாதுகாப்பை
பூர்த்திப்படுத்தலாம்.

கோத்ரெஜ் & பாய்ஸ் மான்யு. கோ., லீட்.
பரத் தாட்டில் வந்தீர் கற்ப ஆரம்பப் பிரவர்த்திகள்
மதராஸ் 104, பிராட்வே, கோவலுத்தூர்; தி. கன்ஸ்டன்ட் & ஜென்
ரக் எஜனரி, பெரிய கடைத் தெரு, திருச்சிரேப்பள்ளி; என். ஏ.
ஆர்.எம். சிதம்பரம் செட்டியார், போட்டார் ரோட் ஹவுஸ், காரைக்
குடி; என். ஏ. ஆர்.எம். சிதம்பரம் செட்டியார், கந்தல்குடி.

எல்லா ஆரோக்கியத்துக்கும் அருதுக்கும் 'Goodrej' கோத்ரெஜ்

கோத்ரெஜ் ஸ்தான ஸோப்புகளை உபயோகிப்பவர்கள் —
ஒவ்வொருவருக்குமேற்றதான தொன்று உள்ளது.

ROLLS

Precision Watches

GANI & SONS
The Popular Watch Makers
55, RATTAN BAZAAR, MADRAS.

குழந்தை காரணம்
இல்லாமல்
அழும் பொழுது

அவனுக்கு அதிக உணவினாலோ அல்லது ஜீரணக் கோளாறினாலோ வயிற்றில் ஏற்பட்டிருக்கும் சங்கடத்தைத் தெரிவிக்கிறான். அவனுக்கு வயிறு ஒப்பசம் அல்லது வலியிலிருந்து சாத்த மேற்படுவதற்கும், அவன்தை ஜாஸ்தியானாமல் தடுப்பதற்கும் ஐ. டி. எல். கிரைப்ரீர்ப் தேவையாய் இருக்கிறது. அது ஒருவிதமான கெடுதலும் செய்யாது. நீங்கள் பத்திரமாய்

அவனுக்கு கிரைப் சிரப் கொடுங்கள்

விற்பனை ஏஜண்டுகள்: பெஸ்ட் & கம்பெனி லிமிடெட்

தீபாவளிப் பண்டிகை-என்றைக்குமே

தீபாவளி — பெரும் கொண்டாட்ட
தான் — தீப மகோற்சவம் பாரத
நாடு நூராயுமே லக்ஷக்கணக்கான
ஜனங்கள் உவந்து கொண்டாடும்
பண்டிகை! இந்த சந்தோஷ அவ
சரத்தில் டாடா ஆயில் மில்ஸ் கம்
பெனியர் தங்கள் தேயிலைக்கு
மங்கள வாழ்த்துக் கூறுவதுடன்
தேச சேவையே எப்பொழுதும்
கம்பெனியின் நோக்க மென்பதை
வும் நிரூபிக்கும் உறுதியுடன்
தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறார்கள்.

தீ L.I.L. ஆயில் மில்ஸ் கம்பெனி
லிமிடெட்.

அவன் நடனமாடினான்!
அவன் பாடினான்!!

நமது நாட்டிற்கு சோர்வு வேண்டாம்
சமத்வம் வேண்டும். இந்த உண்மை
மிளிக்கிறது இவ்விருவரின் ஒப்பினை
நடிப்புத் திறன் ஒன்றுபடும் போது

அமார் பிக்சர்ஸரின் உன்னதத் தயாரிப்பு!

பாய்கம் (செய்தி)

நடிக மணிகள் :

ஸாதனாபோஸ், சுரேந்திரா
அனில் குமார், ஆனந்த் பிரஸாத், ப்ளோடிமாதேவி

தயாரிப்பவர் உடையக்டர் :

சுரேந்திர தேஸாய்

இது சுப்ரீம் வெளியீடு!

விவரங்களுக்கு :

அமார் பிக்சர்ஸ்

மெயின் ரோடு : தாத் : பம்பாய்

விசைசமயம்

கிரபர

ரா.கி.

தேவையோ பயந்த கபால மூலையவர்களை நீங்கள் பார்த்திருக்கலாம். ஆனால், கணகாச மயங்காரப் பார்த்ததா வறாசியை, சரியான பயந்த கபாலத்தைய நீங்கள் பார்த்ததாகச் சொல்ல முடியாது. பயப்படுகிற விஷயத்தில் அவரை விஞ்சக் கூடியவர் யாருமில்லை. ஒரு சமயம் அவர் விட்டு வரச்செய்த தேவியைத் தொண்டர்கள் "அச்சமில்லை அச்சமில்லை" என்று பாரடிக்கொண்டு போனார்கள். அந்தப் பயங்கரமான சந்தைக்குக் கேட்டுக் கணகாசமயவர் பயந்து டெடிவிலிருந்து டெடிவிலிருந்து காலை ஓடித்தக் கொண்டார்!

மற்றொரு சமயம், அவர் தமது மேனையில் உட்கார்ந்து எழுந்தப் போனவர், நிமிர்ந்து "பாம்பு!" "பாம்பு!" என்று அவரின் புறத்தில் கொண்டு எழுகிறிருந்தார். எல்லாரும் கம்பும் கணகாசம் ஓடி வந்து "எந்தோ பாம்பு!" என்று கேட்டார்கள். "அதோ! மேனையேயே!" என்று. மேனையேயே பாய்கிறார் என்றும். அப்படியும் விட்ட கெளுப்பிப் பார்த்தபோது, மேனையேயே விட்ட ஒரு தண்டிக்குக் காசுத்தத்தில் "பாம்பு" என்று எழுதிவிடுவது தெரிந்தது. இந்த வேலை செய்தது யார் என்று விசாரித்ததில், கணகாசமயவருடைய எழு அடிதல் கையின் மணி விஷமத்தக் காசு அப்படி எழுதி வைத்திருந்தான் என்று வேளியாவிற்று. பாய்கை அடிக்க வேலிக்காரன் கொண்டு வந்த தடிவைக் கணகாச மயவர் பிடுங்கிக் கொண்டு கையாளை அடிக்கப் போனார். கல்ல வேலை யாக, அந்த சமயம் ஜோஷுரா பீகம் வந்து குறுக்கிட்டதால் கையவர் பிழைத்தான்!

ஜோஷுரா பீகம் என்றதும், சில பேருக்குச் சுவாசம் தட்ட வாய். ஏதோ இந்தக் கதை யில் கவாயுளும், அவர்களுடைய அந்தப்புரத்து அழகிலும் வரப் போகிறார்கள் என்று நினைக்கலாம். அப்படி யெல்லாம் ஒன்றுமில்லை. கணகாச மயவருக்கு கட்டக்கத்தி

தரித்துந்தான் சந்தேத்தில் அதிசய பீகம். "பயமில்லாமல் கேட்கக் கூடியது தரித்துந்தான் சந்தே தான்" என்பார். ஜோஷுராவின் அவர் அடிக்கடி மகனான ஜோஷு ரா பீகத்தில் சந்தேத்திக் கேட்பதற்கு. ஆனால், விடப்பெய மறவர்களுக்கு — முக்கியமாக, அவருடைய மனைவிக்கு — ஜோஷு ரா பீகமும் அவருடைய சந்தே தமும் கொஞ்சமும் பிடிப்பதில்லை. ஏனென அவர்கள் விட்டால் வளர்ந்த ஒரு தையுப் பூனைக்கு 'ஜோஷு ரா பீகம்' என்று பெயரிடிக் குத்தார்கள். இந்த ஜோஷுரா பீகத் தைக் கண்டால் கணகாசமயவருக் குக் குலை கடுக்கம்! அச்சமாம் அந்தப் பூனை வந்ததினால்தான் அவருடைய கையின் மணிகட கட்ட வாயில் தப்பிப் பிழைத்தான்.

பட்ட காலியேயே படும் என்பது போல், அவ்வளவு பயத்தவரான கணகாசமயவருக்கு அந்த மகா பயங்கரமான அதுபவம் ஏற்பட்டது. ஏதேனாவே தும்பைப்பூவைப் போல் கரைத்திருந்த அவருடைய தலைமயிர் அந்த ஒருகாள் இரயின் 'ஜாப்போ' மணிகைப் போல் துறந்து விட்டதேனும், அந்த அதுபவம் எல்லாவும் பயங்கரமா யிருக்கிறதற்கு மென்று கிங்கனே ஊதித்தக் கொண்டனாம்!

அவருக்கு கால் கைசியம் உறிச் சமாதானப்படுத்தி ஒருவாறு விஷ யத்தைத் தெரிந்து கொண்டுள்ளார். அந்த வரலாறுதான் இது:—

அவருக்கு கால் கைசியம் உறிச் சமாதானப்படுத்தி ஒருவாறு விஷ யத்தைத் தெரிந்து கொண்டுள்ளார். அந்த வரலாறுதான் இது:—

விசைசமயவருடைய மனைவி தன் தப்பியில் தலை போவனிக் காசுக் குஞ்சுப்பத்துடன் ஊருக்குப் போக விரும்பினாள். கணகாச மய

வர், "உன் தம்பிக்குத் தலை போ வனி என்றால் அவன் தலை எழுத்து: கமக்கு என்னை வந்தது?" என்று எவ்வளவோ சொல்லியும் அந்த அம்மான் கேட்கவில்லை. இப்போ தெல்லாம் சொர்க்கத்தில் இடம் கிடைத்தாலும் ரயினிக் கிடைக்காது என்பதைக் கணகாசமயவர் கமக்கு அறிந்தவராதலால், ஐந்தாறு காள் முன்னாலேயே அடிக்கட வாங்கி இடம் கிடைக்கச் செய்திருந்தார். விளம்ப வேண்டிய அந்தைக்குக் கொட்டு, கொட்டு என்று மறை கொட்டியது. கணகாச மயவர் "இந்தைக்குப் புறப்படுவது அவ்வளவு உரிமையல்ல. ரயின் பாதகன் எப்படி. இதுக்குமோ, என்வமோ! மொத்தத்தில் கொஞ்ச காலமாகவே ரயின்பாதக னுக்கு ஏழரை காட்டுச் சலியவர் பிடித்திருக்கிறது" என்று. அவர் மனைவியை அதைக் கேட்டாலும், "கட்டாயம் போகத்தான் வேண் டும்" என்று பிடிவாதம் பிடித்தான். கடைசியாகச் சாயங்காலம் அவர் கை குழந்தை குட்டிகளுடன் காசிக் ஏறிக் கொண்டு விளம்பினார்கள். வழியில் வலுண்ட ரோட்டில் காச் தன்னிடம் கீத வேண்டியதா யிருந்தது. அப்போ தெல்லாம் கணகாசமயவர், "போனும் உயிர் தானே போகும்! அந்தருமேயே போவதற்கு ஒன்று மில்லையே!" என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். "அந்தா யிருக்கிறது அபசரமும் மாதிக் பேசுதது" என்று முறு முறுத்திக் கொண்டே விருத்தாள் மிளகல் கணகாசமயவர். கடைசியில் எப்படியோ உயிரோடு எழும் பூப் போய்ச் சேர்க்கிறார்கள்.

எழும்பூசியே கல்ல சந்தோஷ மான சமாச்சாரம் தெரியவந்தது. அதாவது, பல்வாசாரத்து மனை மதையுக்குப் பயந்த இடம் பெயர்ந்து வந்து பல்லாவரம் கெட்டெழுதுக்குத் தண்டவாளத்தில் உட்கார்ந்த கொண்டதென்றும், டி. டி. எஸ். முறையே பெரிய பெரிய உத்தி யோகஸ்தர்கள் எல்லாம் வந்து எவ்வளவோ பிரார்த்தனை செய்தும் அது கரையவில்லை என்றும் தெரிய வந்தது. இன்னும் சிலர், மேற்படி

தகவல் ஆதாரமற்ற தெய்வம், கோடம்பாகத்திற்கும் மாம்பலத்திற்கும் அடுவின் ஒரு ஐயப்பாடி தண்டவாளத்தை மதற ஐயம் அடித்துக் கொண்டுபோய்விட்டது என்றும் சொன்னார்கள். காரணம் எதுவானாலும் ரயில்கள் எல்லாம் பிழிந்து அக்து கிணம்பாதென்று கிர்சலம் தெரிந்தது. அதோடு எல்லா ரயில்களும் தாம்பரத்திலிருந்து கிணம்புவிந்தன என்றும் தெரிய வந்தது. அப்போதான், கைவாசலம்பலார அக்து கைதீயப் பிராக் பிடித்திருந்தது என்பது தெரியவந்தது!

"விடு காரை தாம்பரத்துக்கு!" என்று கைவாச மல்பர். அவருடைய சம்சாரம், "வேண்டாமே! பிராமம் விட்டுக்குப் போய்ச் சேர்வோமே" என்று ஆனமட்டும் முறு முறுத்துப் பார்த்தான். கைவாச மல்பரிடம் ஒன்றும் பலன்படவில்லை. அவர் "உயிர் தர வே போக்கு!" அதற்கு மேல் ஒன்று மில்லையே?" என்று. "அந்த ரயில்கள் ஐப்பாக்காரன் வந்து குண்டு போட மாட்டென் என்று விசுவாசம்?" என்றும், "குண்டு விழா விட்டால், இடி விழுந்தாலும் போதும்" என்றும், "விழுந்த இடி இத்தக் காலில் தலையில் சேரே விழ வேண்டும்; அப்போது தெரியும் தம்பி தலை தோவனக்குப் போகிற இலட்சணம்!" என்றும், — இம் மாதிரி பெய்களும் உந்தாமைகள் பெரிக்க கொண்டு போனார். குழந்தைகள் "இக்கைக்கு அப்பாவுக்கு அலுவலம் வந்திருக்கிறது" என்று அறிந்து வாயை மூடிக் கொண்டு வந்தார்கள். மதற ஐயத்தைக் கிழித்துக் கொண்டு காரி தாம்பரத்தை கோக்கிப் போயிற்று.

தூய்மைப் பட்டினமும் வந்தது. அதிக மதறவிலும் மின்சாரக் கோளாறு ஏற்பட்டிருந்தபடியால், பட்டினமில் கிணக்குகளே இல்லை. ஓரே கும்பிக்குட. ஆகுறும், கைவாசமல்பர் பின்பாங்க வில்லை. அவருடைய கைவாச மட்டும் கிழித்துக்கு 350 தடவை வியல் அடித்துக் கொண்டுதே தவிர,

மற்றப்படி வேறு கைதீயவர்கள் கால்கிடுத்து இறங்கி மச்சப்படி ஏறிப்போனார். பின்னும் மலை மக்கள் வருகிறார்கள், சாமாய்கள் என்ன ஆகின்றன என்று கூடக் கவனிக்குவீர். எப்படியோ போட்பாரத்தில் எவ்வாறும் வந்து சேர்க்கார்கள். ரயிலும் தவிராக் கின்ற கொண்டுருக்கது. இரண்டாம் வருடம் வண்டிகள் காலி வாகத்தான் இருந்தன. ஒரு வண்டியில், கைவாசமல்பரும் அவருடைய குடும்பத்தாரும் ஏறிக்கொண்டார்கள். வண்டிக்குள் ஓரே மென்தை; வண்டிக்கு வேயியே கும்பிக்குட.

சுற்று கோத்துக்கெல்லாம் அவருடைய மலைவான், "இக்கைக்கு ரயிலை காலிபோயிருக்கே! கூடமே இல்லையே?" என்று சொல்லி மெனத்தைக் கலந்தான்.

கைவாச மல்பர் கூடமே "ஆமாம்; ஆமாம்; அதனுமென்ன? வண்டியிலே தயையிப்ப போக்கு கொடுக்காது வந்துவிடப் போகிறார்களே! வாய்மோ, எப்பமோ, ஒரு காலக்கு ரயிலுக்குமே கொண்டு போய் விட்டால், அதற்காக எப்போதும் அதே குரபமாய்..." என்று "கூடம்" கொடுக்க ஆம் பித்தார்.

"போதாமே; போதாமே இருக்க வேண்டும். குழந்தைகள் பம்பப்பட்ட போகிறது!" என்று மின்னல் கைவாசமல்பர்.

அப்பாவுக்குக் கோபம் என்று தெரிந்த குழந்தைகள் ரயில் ஓராமல் போய் வாயைத் திறக்காமல் உட்காந்திருக்கொண்டிருந்தனர்.

3

விண்டி காரத் தொடம்பெய்து. அதே சமயத்தில் அந்தத் தடுக்க மூடியாத சமயம் கட்டிவிட்டது. அவங்கோவாக ஒரு மனிதர் அவர்களுடைய வண்டியருகில் வந்து "கதவைத் திறவுங்கள்! அவசரம்!" என்று சுற்றிக்கொண்டே ரயில் கைப்படியைப் பிடித்துக் கொண்டு தோங்கிவிட்டார். ரயிலில் வேகமோ அதிகமாவிற்று. கைவாச மல்பருக்கு மனதில், "கல்வென்கை; ஒரு துணி கிடைத்தது!" என்ற எண்ணம் பளிச்சென்று எழுந்தது. தட்டுத் தடுமாறிக் கதவைத் திறந்தார். வந்த மறுவு ஓரே பாய்ச் சலாகப் பாய்ந்து உள்மே வந்து, கைவாச மல்பருக்கு ஏறிச் சூசு வத்தித் தொப்பென்று விழுந்தார். அதே பெருகியில் ஓரத்தில் இருந்த மின்னல் கைவாசமல்பர் சுற்று அவசரமாகவே எழுந்திருக்கிறார்

ஒரு குறியில் போய் உட்காந்திருக்கொண்டான்.

ஆம்; அந்தப் புதிய மனிதரின் தொற்றம் வாய்மோ அவசரமாக எழுந்திருக்கச் செய்யவாய்த் தானிருந்தது. ரயில் அச்சமலம் மனிதருடைய கைம் வேகத்தில் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள், கைவாச மல்பர் மூட்டை மூடிக்கடன், மலை மக்களுடன் அந்த வண்டியிலிருந்தே மேலு குதித்திருப்பார்.

அந்த மனிதரின் கொப்புத்தல் என்னென்று என்று ஒரு வகம் ஆகியிருக்கும்; அந்த மாதிரி ரோமங்கள் குதித்து கிந்தன. கைகள் சேக்கச் சேவெனென்று சிலகத்தி திற வேண்டு என்று திறந்தன. மேல் கோட்டு கிணக்குக்கு தறு; உன் வுட்டி கிழித்திருந்தது. இரண்டாம் போத்தாக்கள் கழன்று போயிருந்தன. கைக்குக் கண்ணு ஒரு காலில் மட்டும் மாட்டிக் கொண்டு தோங்கிற்று. இத்தகை அவங்கோவத்திறும் அந்த மறுவுருடைய வாய் மட்டும் வேந்தினைப் பாக்குப் புகையிலையை விடாமல் அரைத்துக் கொண்டு குதித்தது!

அந்த அவசரக்காரர் தம்முடைய கிணக்கு கோட்டைக் கழற்றினார். கழற்றும்போது அறிவிருந்த கைவாசமல்பர் போக போக வேண்டு என்று கிழித்தார். அப்படி கிழித்த சாமான்களில் ஒரு பெரிய பெருக்கத்தையும் கிழித்தது.

"அட சனியனே!" என்று அந்த மனிதர் மேலு குதித்து அந்த சாமான்களைத் திட்டி எடுத்தார். மனிதர்கள், பெரு குதவையையாக பெருகியில் கைத்து கிட்டுக் கத்தியை மட்டும் கையில் கைத்துக் கொண்டார்கள். கைவாசமல்பரைப் பார்த்துக் கொண்டார்:—

"வன், வன்! இந்த மாதிரி கிணம்பு பெருக்கத்தினாலேயே ஒரு மறுவுகளைக் கொண்டு விடலாம் என்று சொல்லுகிறார்களே! அது மூடியுமா? உங்களுக்கு என்ன தோன்றுகிறது?" என்று.

கைவாசமல்பருக்கு அப்போது தாம்பரம் ஆசை மிளாந்திலிருப்பது போலவும், அந்த மிளாசும்

தலை நோக்கி "ஓஹ்" அதன் பாதாளத் துக்குப் போய்க் கொண்டிருப்பது போலவும் தோன்றிக் கொண்டிருந்தது. கல்ல வேளையாக அருகருகாய் பத்திரி அந்த பிரதமையைக் கவனித்தான். "என்னு! அடுத்த ரவிசியேயே போடவும் எப்போது சிந்தும்?" என்றான். அத்தகுக் கவனம் மயம், "சந்து வாயை மூடிச் செல்ல இடுக்கமாட்டாயா?" என்று வள்ளென்று விழுந்தார். பிறகு, எதிரில் உள்ள மறுவுறையப் பார்த்து இடிமயங்கியதால் தான் கொண்டு வந்திருந்த நினைவால் பத்திரிகையைப் பிடித்து முகத்துக்கு நோக்கி வைத்துக் கொண்டு படிக்கத் தொடங்கினார். படிப்பதற்கு முன்பு செவ்வாரே தவிர, படிக்க முடியாவிடும். பத்திரிகை இவ்விதத்தில் பத்திரிகை தான். ஆனால் அச் சமயம் அதிலிருந்து எழுந்ததென, கிரீக் பாகையோ வாயில் பாகையோ வந்து தென்பாதுபடி கவனம்மயம் உண்ணுக்கு ஓரே குழப்பமாய் விடுகிறது.

ஆனால், எதிரிலிருந்து மறுவுறையின் கண்கள் மட்டும் வெகு துல்லியமாக விழும்பது போல் தோன்றியது. ஏனெனில், அவர் எதிர்ப் பெருமியில் உட்கார்ந்தபடியே கவனம்மயம் கவனிலிருந்து பத்திரிகையின் பின்புறத்தைப் படிக்கத் தொடங்கினார். ஒரு கிமிசுத்துக் கேள்வியை "ஹா!" என்று சொல்லி, பத்திரிகையைப் பின்புறம் தாழும் ஒரு கவனம் பிடித்துக் கொண்டு படித்தார். அடுத்த கிமிசும், "ஹா! ஹா!" என்று சொல்லி, பத்திரிகையை இயைக்கக் கவனம்மயம் கவனிலிருந்து எடுத்துக் கொண்டு உற்றுப் பார்த்துப் படித்தார். பிறகு, கிமிசுத்து கவனம்மயம்மயம் பார்த்து, "ஹா! ஹா! ஹா!" என்றார். கவனம்மயம்மயம் வாயைத் திறந்து ஒரு "ஹா!" உட்க் கொல்ல முடியவில்லை.

கந்த மறுவுர் "என்னத் தெரியுமா?" என்று கேட்டார்.

"தெரியாது" என்று பனிச் சொந்து கவனம் மயம் பதில் சொன்னார்.

"தெரியாதா? தெரியாதா? என் பெயரையாவது கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள்" என்று அந்த மனிதர்.

"சத்தியமால் இல்லை" என்று கவனம் மயம் அழுத்தமாய்க் கூறினார்.

"ரோம்ப கந்தனம்; இந்தச் செவ்விதையப் பார்த்தீர்களா?" என்று கந்த மனிதர் பத்திரிகையின் ஒளித் தைச் சுட்டிக் காட்டினார்.

கவனம் மயம் அந்த இடத்தைப் பார்த்தார். அது, மரணச் செவ்விதையப் போலும் இடம். பின்புறம் செவ்விதைய அங்கே காணப்பட்டது.

"ஒரு நிழல் எழுந்திருந்தது:— எரிந்திருந்த நரித் எழுந்தது நாரும். 'ரோம்புபடு கப்பல்' என்ற புனை பெயரால் புகழ் பெற்ற வருமான ஸ்ரீ பிரதமார்த்தினால் இன்று கங்கைமரணமடைந்த செவ்விதைய மிருத்த துக்கத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மயிவாய் பூசிக் அருகருகாய் நோத்த ஸ்தானத்தில் நின்று உயிர்போன சாணத்தினால் அருகருகாய் வருத்தத் தக்க மரணம் தெரிட்டது. அருகருகாய் அத்திய ஸர்வதத்துக்குக் கணக்கற்ற ஸ்தனங்கள் — கமர் ஒன்பது பேர் இருக்கலாம்— வந்து கொண்டிருந்திருந்த இத்த எழுந்த தானர் நரித் வாகட்களின் உள் எதிரில் எவ்வளவு மகத்தான இடத்தைப் பெற்றிருந்தார் என்பதை ஸ்ரீகங்கை. அருகருகாய் அருகருகாய் ஆதார சாத்தி அடையதாக!"

கவனம் மயம்மயம் 'ரோம்புபடு கப்பல்' என்று எங்கேயோ, எப்போதோ, கேட்டிருப்பதுபோல் ஸ்தானம் கந்தது. கவனம்மயம்மயம்மயம்மயம்மயம் ஒரு விஷயம் அகப்பட்டதென்று உற்சாகமடைந்தவரால், "அட்டா! எம்ம ரோம்புபடு கப்பல் இத்த போனார்? எனக்குத் தெரியாமல் போச்சா? தெரிவித்தால் காங்கட மறுவுறையப் பார்த்தாமல் அருகருகாய் வந்துத்துக்குப் போயிருப்பேனா?" என்றார்.

அவராகாரர் இன்னும் மெதலைய 'ஹாஹா'காரம் செவ்விட்டு, மேற்படி பத்திரிகைச் செவ்விதைய மீண்டும் சுட்டிக் காட்டி, "இது சாதாரணச் சாவு. இல்லை. ஸார்! சாதாரணச் சாவிடும். இது கொலை!" என்றார்.

"என்ன?" என்று கவனம் மயம் கத்தியபோது, ரவிசியே தாக்கி வாரிப் போட்டது போய்விடுகிறது.

"ஆமாம்; நான் சொல்பதை உட்புல்கள். இது கொலை!"

கவனம்மயம் அப்போது தான் பம்புபடுவதாகக் காட்டிக் கொட்டல் காசியம் மீட்டுமிடம் என்பதை அறிந்திருந்தார். எனவே,

தெரியத்தக்க கேட்டியால் பிடித்துக் கொண்டு, "கொலைவாது, கொத்தவாசாவாது? உமக்கு எப்படி ஸ்தா தெரியும்?" என்று கேட்டார்.

"ஆகா! அப்படி கேளுங்கள்: கேட்டாயானே கொலைவா? இது கொலைதான், சாதாரண மரணம் இல்லை என்பதைச் சிவப்பிடுகிறேன். ரோம்ப ரோம்ப ஆச்சரியமான கதை. ஸ்தானம் மட்டும் கேட்க வேண்டும்" என்றார்.

அந்த சமயம் கவனம் மயம் குழந்தைகள் இருவரும் அவரிடம் வந்து, "கதை சொல்லுங்கள், மாமா! நாம்கள் கேட்டுவிடும்" என்றனர். கவனம் மயம் கண்ணிப் பெயரும் படியாக அக்குழந்தைகளை உற்றுப் பார்த்தார். ஆனால், குழந்தைகள் அவரைப் பார்த்தபேயில்லை.

அவராகாரர், குழந்தைகளை விழித்துப் பார்த்து, "பயங்கமான கதை; கிள்கள் பம்புபடு வீர்கள். போல் படுங்கள்!" என்றார்.

"காங்கள் பம்புபடு ஸட்டெடாம், மாமா! எங்களுக்குப் பம்புமே கிடையாது. அப்பாதாள் பம்புபடுவா?" என்றான் போக்கி மனிதர்.

"அடே என் கண்மணிகளா! அப்படியானும் கேளுங்கள்" என்று சொல்லிவிட்டு அந்த மனிதர் கதைவை ஆரம்பித்தார்:—

"ஆரோம், பதிருரோம், கட்டம், முத்துறு ஸட்டெடாம் வருக அளக்கு முன்னும் போய்க்கள். அந்தக் காலத்தில் மனிதர்களை இல்லை. உலக மேல்மாம் காடும், மயிவும், தண்ணீரமாம் இருந்தன. பேசிய பேசிய மிருகங்கள், விவோதமாய் மிருகங்கள் அக்காடுகளில் ஸ்ரீகங்கை இருந்தன. அந்த மிருகங்களுக்கு கண்டவாறும்குட்டைச் சிறகுகளும் உண்டு. அவை வானிலும் பறக்கும்; சிறகுகளிலும் ஈட்டும். இந்த மிருகங்களில் ஒன்றுக்கு ரோமானிடம்மயம் என்றும், இன்னொன்றுக்கு பிரமானிடம்மயம் என்றும்

பெயர். ஒருகாலைக்கு சொமாண்ட மல்லை, பீரம்மாண்ட மல்லைப் பார்த்தது. "உன் காலைக் காட்டினால் என் காலைதான் கீழை" என்று. "இல்லை; என்கால்தான் குட்டை!" என்றது பீரம்மாண்ட மல்லை. உடனே பீரம்மாண்ட மல்லைப் பண்பு மான பேர் முண்டது. கால்களும் எந்தையோர் அடித்துக் கொண்டு முத்தூறு வரலாம் என்கை போட்டன. போட்டும், ஸ்தம்பத்தால் ஏற்படவில்லை. அப்போது சொமாண்ட மல்லை, "இனிமேல் என்னுள் சாப்பிடாமல் சண்டையோட முடியாது" இதோ பிராணனை விடுவேன்" என்று சொல்லிவிட்டுப் பிராணனை விட்டது. பீரம்மாண்ட மல்லை "காதுள் இதோ பிராணனை விடுவேன்" என்று சொல்லிவிட்டுப் பிராணனை விட்டது. பீரம்மாண்ட மல்லை, தன்னுடைய பிராணனை எந்தையோர் போய்விட்ட தென்பதால் பார்த்து அதிசயித்தது. தெரிந்ததால், குழந்தைகளே! அப்போதும், இரண்டு வட்சம் வருஷத்தின் தந்தையின் "

"தன்விட்டுடோம்!" என்று சொல்லி மணி.

"என்குக்குப் பவமாவே இல்லை!" என்று ஸரோஜா.

அவசரகாரி மெதுவாகச் சொன்ன கதை வெகு விசித்திரமாகவும் பவமாவையும் இருந்தது. அந்த இரண்டு பழல் காலமிகவும் அனல் வெகுளாத்திருக்கும் போது ஒரு விசித்திரமாயிட்டு காலமாவையும் இன்னொரு இடத்தில் சாட்சதனாகவும் பீரத்தையாவும் இராமன் சந்தாரம் ஆகி, சேதனை இராமன் சேர்த்துக் கொண்டு, பழம்பக விவரத்தில் எவ்வாறும் கிண்பும் காலமாயிட்டு மெற்பாடி காலமும் சாட்சதனும் மட்டும் சண்டையோட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். இதன்போது அனுமன் இரண்டு பேரையும் பிடித்துத் தன்னைக் காது குட்டிக் குட்டி, காலமும் சாட்சதனும் அவரையெல்லாம் ஒடி அனுமன் ஓடிவிட்டு விட்டிருந்த சூரியன் மலையில் காலம் தன்னை விழுந்த சேத்துப் போனார்கள்.

அப்போதும் பவமாவையும் வருஷம் அனல் குப்பை போது அவர்கள் மீண்டும் மகா பரத காலத்தில் பூமிமேல் பீரத்தார்கள். குரு வேதந்திரத்தில் ஒருவன் பாண்டவர் காலத்தில் இருந்தார்; இன்னொருவன் தரிசோதனன் காலத்தில் இருந்தான். அவர்கள் அந்தப் பெரும் போரில் மாண்ட விதம் மகா விசித்திரமானது. தென்முட்டை விழுந்த மதுரைப் பாண்டவர் சாப்பாடு கொண்டு வந்து குருவேதந்திர புத்தகத்தில் இரண்டு கட்டு வீரர்களுக்கும் சாறு போட்டார்கள். அவர்கள் சாப்பாட்டால் போட்ட போட்டிக் கொண்டு அளவுக்கு மீறிச் சாப்பிட்டு வயிற்று வருஷம் அவர்கள் இறந்து போனார்கள்!

பீரது அந்த மகா வீரர்கள் என்னுள் வருஷத்துக்கு முப்பது இரண்டுபேர் காட்டில் பீரத்தார்கள். பீரத்து போத தெரிந்ததும் முதல் காலமாவை அவர்கள் ஒருவரை போருவர் கொண்டு விடுவதாகச் சாதுவன் செய்து கொண்டார்கள்! சபத்தகம் கிணற் பீரத்தவர்க்கு காலம் காலம் எதிர் பார்த்துக் கொண்டு இருந்தவர்களுக்குச் சேர்த்திருப்பேயே சமயம் கிடைத்தது. ஒட்டி புத்திரப் பெண் அவர்கள் இரண்டு பேருக்கும் ஓரே சமயத்தில் ஒரு பேரறி சொல்லி வந்துவிட்டது. தன்னை ஒரு பாதவா பவமாவாய் அபகரித்துச் செய்து அந்தப் பரத்தித் தனது கைத்திருப்பதாகவும், தன்னை விடுவது செய்து அழைத்துப் போகவேண்டுமென்றும் தெரிவித்திருந்தான். உடனே மெற்பாடி இரண்டு ராஜ குமாரர்களும் அந்த ராஜகுமாரையை வாரிச் சாப்பாற்றுவது என்று தங்களுக்குள் சண்டையிட்டுத் தொடங்கினார்கள். அந்தச் சண்டையில் ஒருவன் தன்னுடைய தலை முண்டாமல் கத்தி பார்த்ததில் பவமாவை இறந்து போனார். இன்னொருவன் மெற்பாடி ராஜகுமாரையைப் பாதவாயின் அந்தப்பாத்திரத்தில் காப்பாற்றிக் கொண்டு வந்து அந்தப்பாடு அவர்கள் கொடுத்த விஷத்தைக் குடித்து விட்டு இறந்து போனார்.

இன்னும், மெற்கண்ட விதமாகப் பவமாவின் கைகள் போராடிய போது அவர்கள் கடைமாவை இத்தகைய காலத்தில் தரிசு காட்டில் அவதரித்தார்கள். இவர்கள் குழந்தைகளை விழுந்தபோதே மலையைக் காட்டி மெருகுமது. பேரணை விழுந்த காலம் விழுந்ததால் பார்த்தவர்கள் எல்லாம் "வருங்காலத்தில் இவர்கள் மெற்கண்ட எழுந்தாவை ஆகிய கதைபேய் ஒரு காலத்தில், கடைமாவை

போடுவார்கள்" என்று சொல்லிவிட்டுக் கன்னி விடுவதுண்டு! அவர்கள் பவமாவை வந்த வந்தில் கட்டினது.

"பீரகல்பதிச் சப்பன்" "அதிர்வெழுச் சப்பன்" என்றும் புதித பெயர்கள் தரிசு காட்டில் மூலமூலக்குகையில் எல்லாம் உலகப் பிரசித்தி அடைந்து வந்தன! இவர்கள் பத்திரிகை கட்டத்தான போது புத்தகம் எழுதுவார்கள்; புத்தகம் எழுதுவதற்குப் பத்திரிகை கட்டத்தவர்கள். "பீரகல்பதிச் சப்பன்" பத்திரிகை கட்டத்தவர்கள். "அதிர்வெழுச் சப்பன்" எழுதிய புத்தகங்கள் வெளியாக எழுந்த தெழுத்தவர்கள் பித்திர எதிர் விடுவார். "அதிர்வெழுச் சப்பன்" பத்திரிகை கட்டத்தவர்கள் சமயத்தில் "பீரகல்பதிச் சப்பன்" விதம் புத்தகங்கள் வெளியாக வந்ததில் தன்னை உயிர்விட்டு விடுவார். இவ்விதமாக அவர் காலகாலம் ஆங்காரம் முற்றிக் கொண்டே வந்தது. கடைமாவை, கைத்தவரின், "பீரகல்பதிச் சப்பன்" "அதிர்வெழுச் சப்பன்" விட்டிருந்த ஒரு காலத்தில் கட்டினது. அந்த, "பீரகல்பதிச் சப்பன்" தரிசு தரிசு உலகமாவை உலகமாவை ஆவத்திர னுமேயே கொண்டு போடுவோம். ஒப்புத் தப்பித்துக் கொண்டு பார்த்ததும் விடாமட்டின்" என்று எழுதிவிட்டது.

4

அவசரகாரி மெதுவாகக் காட்டித்துக் வருஷத்தின், அவர் காலம் கதைகள் பவமாவை வந்தில் மலையிலும் கடைமாவை மலையில் குழந்தைகளும் மலையிலும் தாங்கிப் போய் விட்டார்கள். கடைமாவின் மட்டும் தாங்காமல் அங்குத ஆவதிலும் சொல்ல முடியாத பவமாவும் கதைகளைக் கேட்டுவந்தார்.

"அப்போதும் என்ன ஆக? காலம் படி கட்டத்தா?" என்று கேட்டார்.

"ஆமாம்; கடத்தது. கடித்ததைப் போற்றவர் தப்பித்து ஓடி விடலா மென்று பார்த்தார்; மூடியவில்கூட கடைசியில், கடிதம் எழுதியவர் அவரைக் கொன்றே தீர்த்தார்!"

"ஐயோ! அப்படியானால்.....?" என்று கனகாசம்மயர் பத்திரிகைச் செப்திமையக் கட்டிக் காட்டினார்.

"ஆம்; பிரகல்பபதி கப்பன் என்னும் பிரணதார்த்தி ஹான் தான் கொல்லப்பட்டு இறந்தவர்."

"ஆஃ!" என்று கனகாசம்மயர், அவருக்கு எவ்வா விஷயமும் புரிந்து விட்டது. இந்த மறுவுந்தான் பிரணதார்த்தி ஹான் கொன்ற விட்டு வந்திருப்பவன். இவனுடைய அவசரத்துக்கும் பட படப்புகுதல் காரணம் அதுதான். இவனுடைய மூளை குழம்பிப்போய் ஏதோ பயங்கரமான கதை சொல்வதின் காரணமும் அதுதான்.

கனகாசம்மயர் மயங்குக்குத்தீரிக ரென்று ஒரு அசட்டுத் தைரியம் பிறந்தது. இந்தக் கொலைகாரனைப் பிடித்து ஏன் போலீஸாகிடம் ஒப்பி யிக்கக் கூடாது?—கனக வேலை; சேங்கல்பட்டு ஸ்டேஷன் இதோ வரப்போகிறது. வண்டி கின்றதும் போலீஸ்காரனைக் கூப்பிட வேண்டி யதுதான். அதுவரைமீள் இவனுடன் ஏதாவது பேசிக் கொடுத்துக் கொண்டு வர வேண்டும்.

"இவ்வள வேல்வளம் சொல் கிறீரா? உமக்கு இதெல்லாம் எப் படித் தெரிந்தது?" என்று கனகாசம் மயர் கேட்டார்.

"எப்படித் தெரிந்ததா? ஹா ஹா ஹா! எனக்குத் தெரியாமல் வேறே யாருக்குத் தெரியும்? நான் தானே.....!"

"கீதானே.....!"

"நான் யார் என்று இன்னுமா தெரியவில்லை?"

"தெரியாமலென்ன? பேஷுவத் தெரியும். கீதான் அறிவேயுக் குப்பன். கீதான் கொலைகாரன்! உங்களை இதோ....."

அவனுடைய "ஹா ஹா ஹா" என்ற பயங்கரச் சிரிப்பில்

கனகாசம்மயரின் வார்த்தைகள் அமிழ்ந்தன.

"இங்கே, ஹா! இங்கே. நான் கொலைகாரன் இங்கே!" என்று அவன் கூறிக்கொண்டே மேற்படி பத்திரிகைச் செப்திமையக் கட்டிக் காட்டினான். "இதோ போட்டிருக்கிறேன். 'பிரகல்பபதி' கப்பன் என்னும் பிரணதார்த்தி ஹான் காலமானார்" என்று—அந்தச் சாக்ஷத் பிரணதார்த்தி ஹான் நான்தான்!" என்றான்.

கனகாசம்மயரைத் தூக்கிப் போட்ட போட்டிகில், மேலே எழும் பிரமணுஷர் மேற்குவதற்குள்ளே, வண்டி செங்கற்பட்டு ஸ்டேஷனில் வந்து கின்றது. வண்டி கின்றதும் கீதாததுமாய்க் கதவைத் திறந்து கொண்டு அந்த மறுவுன் பனிச் செந்து மேற்குறித்தான். அடுத்த கணத்தில் அவன் மராமரம் மறைந்து போனான்.

கனகாசம்மயர் படக்கென்று கதவைச் சாத்தி இறங்கித் தாழ்ப்பாள் போட்டார். அந்தச் சத்தத்தில் அவர் மனைவான் விழித்தெழுந்து "என்ன? என்ன?" என்று கேட் டாள். "ஒன்றமில்லை; பிரகல் பதி கப்பன் என்னை பிரணதார்த்தி ஹானின் பிராக!" என் றுக் கனகாசம்மயர்.

ஏ. ஆர். பி. STIRRUP PUMPS

எதிர்பாராமல் எச்சமவத்திறும் குண்டு வீச்சு ஏற்படலாம். செங்கீர விக்கட ஒருதான் இப்படி ஏற்பட்டது. எதற்கும் உங்கலிடம் ஒரு

ஸ்டிரப் பம்ப்

இருப்பது நல்லது. இதன் உபயோகத்தையும் விளைவையும் கவனமெண்டிர் அங்கேகீற்றுள்ளனர்.

விலை ரூ. 25

ரப்பர் நோண்டன் உங்கன் விட்டிக் கொண்டு வந்து கொடுக்கப்படும். உங்கலையும் உங்கனது குடும்பத்தையும் பாதுகாத்துக் கொடுக்கும்கன்.

உடனே ஸ்டிரப் பம்புக்கு ஆர்டர் செய்யுங்கள்.

பாரி அண்டு கம்பெனி லிமிடெட் | செல்வியன் டிரேடிங் கம்பெனி

"டேக் ஹவுஸ்"

35, எம்.டபிள் ரோடு

தபால் பெட்டி 12 :: மதராஸ் ஆழ்வார்பேட்டை :: மதராஸ்

5

மேடக் கூறியவராத் தற வெல்
யாம் சொல்லிவிட்டுக் கைவாண
மல்வர், "எத்தெனவே நான் பங்கித்
மறுவுள் என்ருதான் உமக்குத்
தெரியுமே? இந்த மாதிரி ஒரு
சம்பளம் கடத்திப் பிறகு கேட்க
வேண்டாமா? அன்று முதல் எனக்கு
இராத் தாக்கம் கிடையாது. உன்னை
ஊடினும், ரயில் பிரயாணம்
செய்வது போதும், சோக வருவது
போதும், கதை சொல்வது போதும்
சொப்பணம். உங்களுக்கு என்ன
தொன்றுமே?" என்று கேட்டார்.

"எதைப் பற்றி?" என்றான்.

"பிரணதார்த்திதான் சாதாரண
மரண மடைத்தாரா? கொல்லுண்டு
செத்தாரா?"

"கீ? அப்பறம் பத்திரிகை படிக்க
வில்லையா, என்ன?"

"பத்திரிகையைக் கண்டாலே
எனக்குப் பலமா விடுக்கிறது.
தோடவே இல்லை" என்று
கைவாணமல்வர்.

"மறு நான் பத்திரிகையிலேயே
'பிரணதார்த்தி தூய் மரண
மடையவில்லை! ஆகையால் பிரத
னாவையும் கடக்கவில்லை!' என்று
திருத்தம் வெளியாகி விருத்திதே!"

"அப்படியா? ஓ நேர நேர!
காணல்வா எமக்குப் போயிடுக்

கிறேன்? — அப்படியானால் அன்ற
என்னைக் காபராய் படுத்திய
மறுவுள் தான் பா?"

"சாஷாத் பிரணதார்த்திதான்
தான்!"

"அடே அப்பா! ஓரே புதுகால்ப்
புதுகோனே? எழுத்தான் என்
ருவே என்னாகும் இப்படித்
தான் புதுகுவாங்கோ?"

"அவர் சொன்னதில் கொஞ்சம்
கிறுமும் உண்டு. அவருடைய எதிரி
அவரைக் கொன்று விடுவதாகப்
பயமுறுத்திக் கடிதம் எழுதியது
உண்மை. அதை அவர் கீதை
பெற்றதிலும் விட்டார்!"

"கீதைபெற்றி விட்டதாது?
அதெப்படி, ஸார்! ஹிஸ் குழம்பு
கிறதே!"

"பிரணதார்த்தியின் ஆயுதத்தி
னுமேயே அவனைக் கொல்லதாக
அவனுடைய எதிரி சொன்னான்
வா? பிரணதார்த்தியின் ஆயுதம்
என்ன? பெரு! அந்தப் பெரு
வைக் கொண்டு தான் அவனைக்
கொன்றான்!"

"கொன்றான்?"

"ஆகா! பிரணதார்த்தி தூய்
காவாணதாகப் பத்திரிகைகளுக்கு
எழுதிவிட்டார் வில்லையா? இது
பெருவிலுக் கொன்றது தானே?"

கைவாண மல்வருக்கு அவரை
பரிசுவரம் செரிப்பு போத்துக்
கொண்டு வந்தது. விழுந்து விழுந்து
கிரித்தார். இதை விட்டேயே.
"அதிமேவுச் சுப்பன் கல்வ அதி!
மேவு போட்டாணவா!" என்று
சொல்லிக் கொண்டு கிரித்தார்.
"அந்த பிரகம்பதிக் கன்னுப்
வெண்டும்! என்னை காபராய்
படுத்திவிடுவோ, இல்லையோ?"
என்றும் இடையிடையே சொல்லிக்
கொண்டார்.

கைவாணமல்வர் அவ்விதம் கிரித்த
போது அவர் தலைக்கு மேலே ஓர்
அதிரவம் கடந்து கொண்டுவிட்டது.

பயங்கரப் பிரயாண இரயில்
'ஜாப்பகா' மசினைப் போல்
கூறுத அவருடைய தலைமேலானது
என் கண்ணெதிரே மணமணவென்று
'ரோம கர்த்தன்' தடவிய கடந்த
லைப் போல் வெளுத்து, வெள்ளை
வெண்போன்ற ஆவிவிட்டது!

"கைவாண மல்வரவா!" இந்த
வருஷம் கடத்தது உங்கன் கைத்து
என் தலை நிபாவனி அல்ல; உங்க
ருடைய தலை நிபாவனி தான்!"
என்றான்.

என். கோவிந்தராஜப் பிள்ளை—என். தங்கவேலுத்திப் பிள்ளை

"தங்கவேலுத் திருவிழிப்புகை சிவாஜிகந்தாசன்" என்று போட்டி போடுகிறார்கள் இவ்விரு
டிகளும். பிரசித்திபெற்ற தாழ்வார வித்யாசகரான திருவிழிப்புகை சிவாஜி
கந்த ஓத்தவருடைய குவாரிகந்தாசன் இவ்வாறு!

நாடகம்!

நாடகம்!!

நாடகம்!!!

காரைக்குடி ஸ்ரீ ராமபால கான வினோத சபா

செல்வம் கொழிக்கும் செட்டிமார் நாட்டில்,
 ஜெயக்கொடி நாட்டிய சீர்பெறும் நாடகம்!
 சிறந்த சீனகளும், உயர்ந்த உடைகளும்,
 பொலிந்து விளங்கும் புகழ்பெறும் நாடகம்!
 அரகிய பாடல்கள், அற்புத வானங்கள்,
 அமைந்து ஜோலிக்கும் அரியதோர் நாடகம்!
 எது? அதுதான்

பக்த சாருகதாசர்

என்னும் புண்ணிய புராண புதிய தமிழ் நாடகம்!

காரைக்குடி, ஸ்ரீ ஷண்முக விலாஸ் தியேட்டரில்
 இப்பொழுது நடைபெறுகிறது.

★

பக்தின் பெருமை

— கட்டுவது —

பகவான் கருணாகர

— கட்டுவது —

சிதில் கதைய

— நாட்டுவது —

★

★

தனத்தோரும் இடமின்றி

தீதம்புகித் துடிக்கே!

தீதம்புகிப் பாரிப்பதற்கு

சிதம்புகித் துடிக்கே!

வந்தவர்க்கு மோர் மோகம்

வருகித் துடிக்கே!

★

மேது அடுத்த நாடகம்:— எதிர்பார்த்தது (நாடகம்)

தயாராக இருப்பவை:

திருமழிசை ஆழ்வார், நாகசாத்தி, குடும்ப வாழ்க்கை, வினாயகின் வினைவு
 மோகினி லீலா, ஏகாம்பரவாணன், புகழேந்திப் புலவர், நந்தன்

பிரேமபண்டிதர்: வைரம் O. A. AR. அருணாசலம் செட்டியார்.

எதிர்பாராத விபத்துக்கள் எவ்வளவோ கேரீடனம். பொழுது விடிந்தால், அந்தமித்தால் இங்கக் கார் மோதிக் கொண்டது; அந்தக் கிடங்கு தீப்பற்றிக் கொண்டது என்றெல்லாம் கேள்விப் படுகிறோம். ஒரு சிறு தொகையைப் பிரீரியமாகச் செலுத்தி எங்கள் பாலிலி ஒன்று கையிலிருந்தால், இப்படி அகஸ்மாத்தாக கேரீடும் விபத்துக்களினால் எவ்விதமான கஷ்டமும் உங்களுக்கு ஏற்படாது. எங்கள் பாலிலியே உங்களுக்கு ஒரு பெரிய பாதுகாப்பாகும். விவரங்களுக்கு உடனே எழுதுங்கள்.

யுனிடெட் இந்தியா பயர் அண்டு ஜெனரல்
இன்ஷ்யூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்

யுனிடெட் இந்தியா ஸ்டப் பிஸ்டிங்ஸ்
எம்பிஎனேட் :: மதராஸ்

டெலிபோன்: 4241; தபால் பெ.டி. நே. 1207, தந்தி: "யூனிட்டெட்"

இது எதுக்குச் செய்யுமா..?

உங்களுக்கு
உடம்பு வலியாகிவிட்டால்

இதோடே உன் படை சோச்சு
இனி புதுமனோடே கட்டு

மாடர்ன் சாண்டல் ஆய்ண்ட்மென்ட்

★சொரி, சிரங்கு, படை முதலிய சகல சர்ம வியாதிகளுக்கு★

சோம்
வெள்ளைகள் P.G.S. வராஸன்

பந்தரி தெரு . மதராஸ்

காஷ்மீர் மின்சார விசிறி

COMMAND COOL

HILL BREEZES

WITH

KASHMIR FAN

- LOW CURRENT CONSUMPTION
- ELEGANT APPEARANCE
- SATISFACTORY SERVICE

REGISTERED DEALERS FOR
MADRAS & SOUTHERN DISTRICTS

RAJAH & SWAMI

ELECTRICAL ENGINEERS

337, THAMBU CHETTY ST., G.T. MADRAS

பல கேள்விகளுக்கு . . .

- இன்று இந்த சென்னை நகரில் கைக் குட்டை முதல் பட்டுப் பாவாடைகள், தோத்திகள், சீட்டி திரைக்கல், வாயில் சங்குகள் உள்வன், டீஸ்ட், ரினாலன், கம்பளி திரைக்கல், முதலியனவற்றும் மற்றும் சகல விதமான மண்ணி எடங்காத கதேசி சாமான்களும் எங்கே, உயர்ந்த சுகமாகவும் நாணயமாகவும், துயிர்க்கையாகவும், உத்தரவாத முள்ளுமாகக் குறைந்த விலையில் கிடைக்கு மேல் முல், அதற்கு மாவரும் கூறுவது

ஒரே ஒரு பதில்தான் . . .

அதுதான்

ஜெனரல் சுதேசிஸ்

சென்னையில் முதலில் தோன்றிய ஒரீஜினல்—கதேசி ஸ்டோன்— கலப்பற்ற உத்தமமான கதேசி சாமான்களுக்குப் பிரசித்தி பெற்ற — சுதேசி மானிகை —

★

ஜெனரல் சுதேசிஸ்
லிமிடெட்.

(தலைக்கார்ட்டுக்கு எதிரில்)

368, என்ஃபிளனேட் : மதுராய்ஸ்.

பிராஞ்சு :—லெம்பேரி

நா ன் கோ ரப்பர் ஓர்க்ஸ்

லாஸ்டோட் போஸ்டு
கோயமுத்துர்

கவர்ன்மெண்டாபால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட என்ஸாஸிதமான ரப்பர் மற்றும் லெபாஸ்டோ சாமான்களும் தயாரிப்பவர்கள்

"நான்கோ"
ரீபில்ட் டயர்

குறைந்த செலவில் கைல் கனக்கில் தீடித்து உழைக்கும்

NANCO
RUBBER WORKS

LAWLEY ROAD POST
COIMBATORE

Tel: "NANCO"

Phone: 247

VEDAKKAN'S COLLEGE OF COMMERCE & ECONOMICS

ESTD- 1926

TEPPAKULAM

TRICHINOPOLY.

Offers instruction in all Commercial Subjects for all Accountancy, Banking, and Secretarial Diplomas- Apply for Prospectus enclosing 2½ as- stamps to:

Principal:

I. D. VEDAKKAN, M.A., B. Com., A.B.T. (LOND.)

VEDAKKAN'S PUBLICATION

Book-keeping (Theory and Exercises): 3RD EDITION; Just Published: Thoroughly Revised. Enlarged, and Rewritten in many places. More than covers the Lower and Intermediate syllabus.

Over 600 pages. Price: Rs- 5 8/-

புத்தம் புதிய வேண்டிய உருக்கிய

ரோஜா மார்க்கு நெய்

பொலிகளைக் கண்டு ஏமாறாதீர்கள்!

தற்போது எங்கெங்கு பாக்கீசிய, மூன் இடம் பொதாவையாறும். ஏதாவது பின் அதிவணம் செலுத்தும் பொருட்டு அங் இரும்பிடத்திற்கே அங்கு போடி. நேரவகை மாற்றப்பட்டிருக்கிறது.

பொட்டி கம்பெனிகள் எதிர் பிராந்த நெய் மாற்று ஏமாற வேண்டாம்

லிங்கம் & கம்பெனி
கோயமுத்தூர்

நடராஜா மார்க்

கூடம் புத்து அண்டு குட்டைப் பெட்டிகள்

அன்புமிக்க ஜனம்!
எனது தொழில்
சாலை, சேஷ
20 வருஷத்தின் அனு
பயத்தினால், தொழில்
பெற்ற மலிந்த
பெற்ற கூடுதல்
வேலை வாக்காவது
எனது மலிந்த நடை
குறும், வேலை கந்த
குறும்மாக்கத் தயா
ரீகம்படுத்தி வருகிற
வன், குட்டை, கோடை
இன்னும் இது
நேரகம்பெட்டிகள்

நடராஜா தாக்கத்திற்கு ஏற்றவாறு புதிதான நட
னம் கத்தாவையும், பாக்கிக்கு அளவாகவும், மலிந்த
வானம் கம்பெட்டி. இது விவரங்களைவிட
வேலைகள் கத்தாழ்வாராகவும் உயர்த்தினால், அகவந்
திலும் பெரிதாகவும் பாக்கிக்கு அளவாகவும், விவரம்
ஏதாவதும் இருக்கின்றன. எனது சாலை விவரம்
கத்தாழ்வாராகவும் பாக்கிக்கு அளவாகவும், விவரம்
ஏதாவதும் இருக்கின்றன. எனது சாலை விவரம்
கத்தாழ்வாராகவும் பாக்கிக்கு அளவாகவும், விவரம்
ஏதாவதும் இருக்கின்றன. எனது சாலை விவரம்

க. இரத்திய வயல் ஓதலாம்.
166, கனம்மயம் கால்கள் தெரு, பி.டி. மதராஸ்.
மாதிரி: 22/23, என்னைப் பஜார்.

AN OPPORTUNITY

To SELL YOUR OLD BOOKS
BUY SECOND-HAND BOOKS

We BUY and SELL old books, on all subjects and in all languages COLLEGE and HIGH SCHOOL BOOKS a Speciality. Write for particulars to or Call at:

THE BANGALORE MART

Teppakulam P.O., :: Trichinopoly

பழைய புத்தகங்களை வாங்கு
வதற்கும் விற்பதற்கும் ஒரு
அரிய சந்தர்ப்பம்

எங்கள் ஏமாற வருவதற்கும் உபயோகம்
பட்ட உபயோகம் பழைய புத்தகங்களை வாங்குவதும்
விற்பதும் வருகிறோம். எங்கள் கடைக்கு ஒரு
தடவை விஜயம் செல்லுங்கள்.

பெங்களுர் மாட்ட்

தெப்பக்குளம் :: திருச்சி

இன்று தீப ஒளி உங்கள் விட்டில் பிரகாசிக்கிறது - என்றும் அந்த ஒளி பிரகாசிக்கச் செய்ய ஓர் சிறந்த வழி, நீங்கள் இன்ஷ்யூர் செய்து கொள்வதுதான்.

எங்கள் பாஸிலீ அதற்கு ஓர் உகந்த அனுசரணை.

தி நியூ கார்டியன் ஆப் இந்தியா லைப் இன்ஷ்யூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்.,

'யுகோடெட் இந்தியா லைப் சிக்ரஸ்'

எஸ்பிஎஸ்டேட்

::

மதராஸ்

சேர்மன் : Hon'ble Mr. M. C. M. சேதுபதி செட்டியார் அவர்கள்.

JUPITER'S

Kannaki

::

Kubera Kuchela

Featuring

★ P. KANNAMBA ★ P. U. CHINNAPPA
★ N. S. KRISHNAN ★ T. A. MATHURAM

Featuring:

★ T. R. RAJAKUMARI ★ P. U. CHINNAPPA
★ N. S. KRISHNAN ★ T. A. MATHURAM

MAHA MAYA

Featuring:

★ P. U. CHINNAPPA ★ M. S. SAROJA ★
★ P. KANNAMBA ★ MEENALOHANI ★

S. I. P. RELEASE

City Rights Controlled by:

THE CHANDRA TALKIES LTD.,
158-B, BROADWAY MADRAS.

School Master :: Sati Anusuya (Hindi)

Sole Distributors For City, Tamilnad & Ceylon.

ஜோத் ஸ்வரூல் வைரங்கள்

INVENTOR

எல்லா ஊர் ஷாப்பி வியாபாரிகளிடமும் எமது ஏஜன்டுகளிடமும் கிடைக்கும். கேட்லாக் இதும் வி. பி. சூட்டிங் உடனடித் தனித்த அனுப்பப்படும்.

— தயாரிப்பவர்கள் —

K. அழகியமணவாஸன் செட்டி & கோ.,

ஜாமகாசிம்

—

திருச்செருப்பாண்டி, S.I.

Recd. No- 4780

Trade Mark

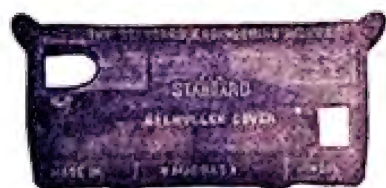
ஜாஜினல் சன்பிரைட் வைரங்கள்

PHONE: 3453.

ESTD. 1923.

ஸ்டாண்டர்ட் இன்ஜினீரிங் ஒர்க்ஸ்

லாங்ஸ் காப்டன் ரோட், (ஆற்றோம்) மவுண்ட் ரோட் போஸ்ட், மதராஸ்.

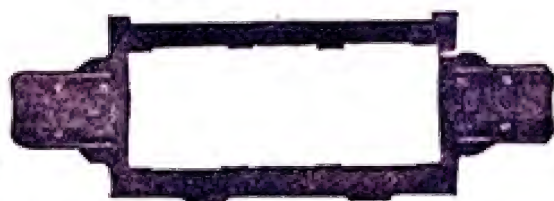
ஹல்லர்கள், மாஷுமில், சீயக்காய் மிஷின்,
கரும்பாலை ஷெ. சாமாண்டர் செய்ப்படுகின்றன

"ஸ்டாண்டர்ட்" கவர்

"ஸ்டாண்டர்ட்" பிரேம்

என்று கேளுங்கள்.

எல்லா இஞ்சின்களுக்கும்
லைனர், பீஸ்டன் புத்தக
செய்து கொடுக்கிறோம்.

முதல்தரமான வேலைப் பாட்டுக்கு
"ஸ்டாண்டர்ட்" நாடுங்கள்

THE STANDARD ENGINEERING WORKS

MOUNT ROAD. P. O.,

::

MADRAS S. C.

HARDWARE, STEEL, COPPER & BRASS, RODS AND PIPES, LEAD, TIN
AND ALL NON-FERROUS METALS, TEXTILE STORES CHEMICALS AND
FERTILISERS, ELECTRODES RICE HULLER BLADES: HESSEIN & JUTE
SAWS & TOOLS, BALL & ROLLER BEARINGS, ANGLES ROUNDS AND BARS
ELECTRIC MOTORS, BELTINGS, BOBBINS, RING TRAVELLERS, ETC., ETC

Enquiries to:

OVERSEAS REPRESENTATIONS

Fraser Square

[Grange: "RISINGSUN" Phone: 98]

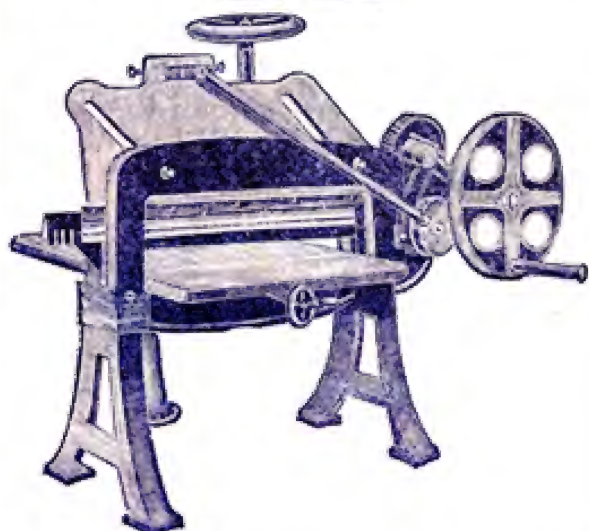
Coimbatore

Branch: 30, Silver Jubilee Park Road, Bangalore City.

M.T.F. MACHINES *for Service*

"RAPID" PAPER CUTTING MACHINE

SIZE 24 INCHES

This machine is constructed according to latest requirements. Wheel system, Diagonal Cutting movement, Double Gearing and Draw Rods etc.

TREADLE PERFORATOR

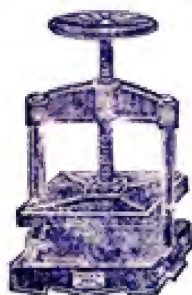
Size 18 inches

Very strong construction. Best tempered steel pins. Complete with polished tables and front and back gauges.

"DIAMOND" HARD PRESS

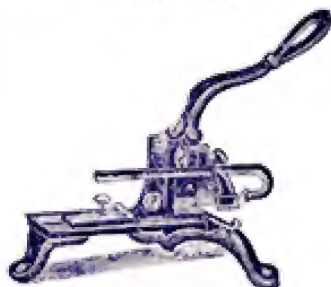
With Strong Platen and Bed and best workmanship.

Size of Plate 12" x 16"
Approximate weight 200 lbs.

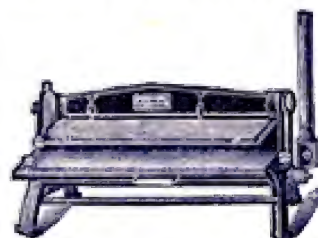
"LILY" LEAD AND RULE CUTTER

Size 9 inches

This Lead & Rule Cutter is a strong and serviceable Machine. cuts Lead & Rule without burr.

"RAPID" PROOF PRESS

This press is most indispensable to every printing press.

Size of movable plate
12" x 24"

THE MADRAS TYPE FOUNDRY
38, JONES ST. :: G. T., MADRAS

மதுரையில் நயமான அரிசி
வாங்க நம்பிக்கையான இடம்

“சிவன்” மார்க்

அரிசி மளிகை

126, மேலமாசி வீதி,

மதுரை.

வாடிக்கைகாரர்களுக்கும் வியர்
பாசிகளுக்கும் எமது மனமார்த்த
தீபாவளி வாழ்த்துக்கள் !

PROPRIETOR :

அ. ச. அ. சோக்கலிங்க நாடர்

எங்களிடம் உயிர் தரமான செங்கல்
கமலங்களும், அசல் புஷ்பராகங்களும்
முத்தரமான கல்சரீ முத்துகளும்,
மற்றும் பலவித தூதன பேன்ஸி
உற்பத்தி கிடைக்கும்.

குறிப்பு:—ஆட்டர்களின் பேசிற
வேளளி தங்க நகைகளும் சந்த
மாசு சேய்து கொடுக்கப்படும்.

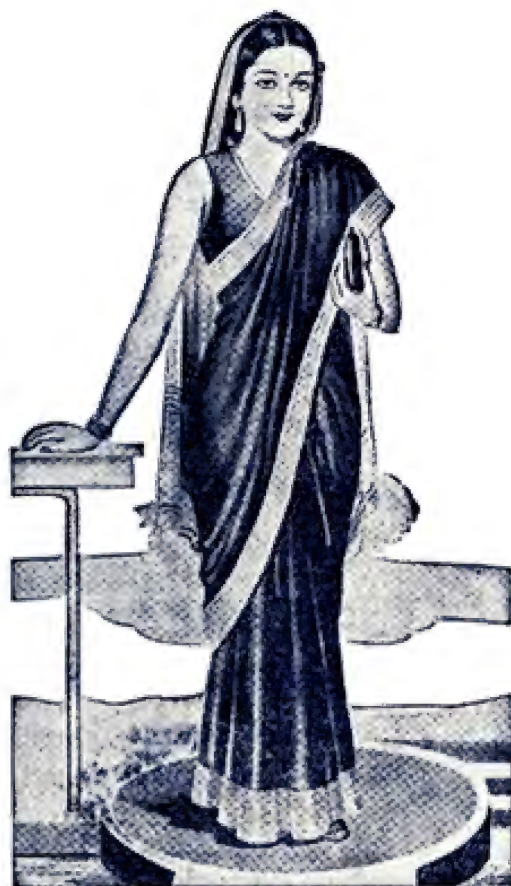

எஸ். பி. ஹ பி பி யா
ஜெம்ஸ் கோ.,

238, கோவிந்தபுர நாயக்கன் தெரு, சென்னை

தொடர் ஆய்வு:

47, அங்கப்பாளையக்கன் தெரு, சென்னை

Estd: 1894] Grams: CHETTY HALL [Phone: 187

“செட்டி ஹால்”

தீபாவளி அழைப்பு

பெங்களூருக்கு விஜயம் செய்தால் செட்டி ஹாலில்
தங்கள் மனதைக் கவரும் தங்கரை நாகரிகமுள்ள
மைசூர் கவர்ன்மென்ட் ஜியாஜியட் புடவைகள்
பெங்களூர் பிரைவட், பெரூஸ் புடவைகள் மற்றும்
ஆன் பென் அனைவருக்கும் வேண்டிய ஆடைகள்
எமதிடம் அளவில்களமம் தேர்த்தெடுக்கலாம்.

V. ஏகாம்பர செட்டி & சன்ஸ்,

கமிஷியல் வீத : பெங்களூர்

LEADING HOUSE IN BANGALORE
FOR GENTS' & LADIES' FABRICS.

ஓம் ௪49

சகாயமான விலை!

சுத்தமான சாமான்கள் !!

இடைக்குமிடம்:

தென்காசி பிள்ளை கடை

மேல ரதனிதி

::

திருநெல்வேலி டவுன்.

எங்களிடம் மளிகை சாமான்கள் துப்பரவாகவும் மொத்தமாகவும் சில்லரையாகவும் சகாய விலைக்குக் கிடைக்கும்.

•

மளிகை சாமான்கள் வாங்க நம்பிக்கையான இடம்

50 வருஷங்கடைய பிரசித்தி பெற்ற

தென்காசி பிள்ளை கடை

தத்தி விவரம்: }
"மாதா" }

போன் நெ. { டைட் ஆபீஸ் 87
பிராஞ்சு 55

•

பிரேப்பரைட்டர்

M. S. S. M. G. S. Sundaram.

டைட் ஆபீஸ்:—சங்கராஜித பண்டிதர் தெரு, திருநெல்வேலி டவுன்.

பிராஞ்சுகள்:—மேல ரதனிதி, திருநெல்வேலி டவுன்.

(இத்து கானேஜ் எதிரில்) திருநெல்வேலி ஜங்ஷன்.

தத்தி விவரம்: "சாத்தன்"—தூத்துக்குடி. & கோடும்பி.

பிரபாத்

வாங்கி அணிந்த பன்னாயிரக்

தீபாவளி

ஆடைகள்

கணக்கான மக்களுக்கு

வாழ்த்து

N. B:—பிரபாத் ஆடைகள் கிறீன்சன் சேய்ஸ் எஜன்டுகள் தேவை.

பிரபாத் ரேடிமேட் மாண்பாக்களின் கம்பெனி

182, தேந்த யானிதி, மதுரை.

பிரபாத் :—2 A, அம்மன் சாலை, மதுரை

29, பெர்னா தேரு, கும்பகோணம்

W.S. செவ்வி மதுர் கணக்கு

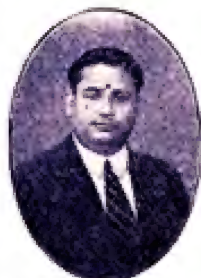
REGD.

யானை மார்க்கு வைரங்கள்

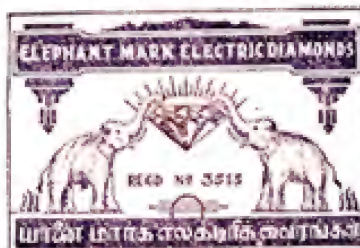
No. 3515

TRADE MARK

மேடு
யங்கி
வரை
1-10
1-0-0

மேடு
யங்கி
வரை
1-10
0-14-0

OUR SEAL PACKETS

வையம்போல் பிரபாத் கிறீன்சன் யானை மார்க்கு வைரங்களையே வாங்கி உபயோகிப்பதன், எல்லா ஜார் ஏஜன்டுகளிடமும் கிடைக்கும்.

யானை மார்க்கு வைரங்களினால் தயார் செய்த தகைகள் உத்தரவாதத்துடன் கிடைக்கும்.

மு. கிருஷ்ணஞ் செட்டியார் & பிரதர்,
பவுன், தங்கர், வெள்ளி தகைகள், யானை மார்க்கு வைர விநியோகம் & தகை தொழிற்சாலை,
எட்டையபுரம் :: திருநெல்வேலி ஜில்லா.

எல்லோருக்கும்

நமது

தீபாவளி

வாழ்த்துக்கள் !

"அம்மாம்" அப்பளாம்

வடாம், சாம்பார், உரணம் பொடி

கைஸ் பாய்கள் &

கல்யாண பட்டுப்பாய்கள்

— கிடைக்கும் —

21 சின்னங்களைத் திருச்சி

அம்மா பேட்டை வெயின் ரோடு, சேலம் டவுன்

414 C. வடக்கு மாசி வீதி, மதுரை.

எல்லோருக்கும்

நமது

தீபாவளி

வாழ்த்துக்கள் !

கதைக் கோவை

முதல் தொகுதி
மார்ச் - 1941 - ஆம்
2-ம் தொகுதி
மார்ச் - 1942 - ஆம்
3-ம் தொகுதி
மார்ச் - 1943 - ஆம்
(கிளிக்கி வந்தது)
வருத்தானதும் சில

1. மகாமகோபாயம் பண்டித
மணி மூ. கதிரோசன்
செட்டியார்
2. மகா கதை வி. எஸ்.
ஸ்ரீசீவன் சாமிநாயர்
3. சாம்பேய் வெ.ப. சப்பிர
மணி மூதலியார்
4. கவாயி கந்தாரத்த பாரதியார்
5. சாம்பேய் எஸ். கவயா
புரிப் பிள்ளை, பி.எ., பி.எஸ்.
6. "புதுமைப்பித்தன்"
7. பெ. எ. அப்பன் கசரி
பி.எ., பி.எஸ்.
8. டாக்டர் வெ. சாகன், எம்.எ.
9. "கா. ஸ்ரீ. ஸ்ரீ."
10. ப. கிணைட்டன்
11. கோ. த. வுண்ணைச்சிதர்
12. "கொண்டை"
13. ஜெயமங்கலம்
14. பூவாணி கந்தாராமன்
15. கு. ஸ்ரீவித்யா சாகன்,
(எம்.எ.)

16. "சதி"
17. "காடோடி"
18. கந்திரோசன் சாகன்
19. "ப. எ."
20. ஸ்ரீமதி தஞ்சம்
21. "என். என். கவயா"
22. "கெட்டகவயா"
23. "அம்மணி"
24. "சாம்பேய்"
25. "ஆர். கந்திரி அம்மணி"
26. "ஜெயமங்கலம்"
27. கு. கப்பலியா
28. "காந்தி"
29. கவித் கவயா
30. அமென்

[மற்றும் 30-இலிருந்து வருத்தானதும்
குடைய கதைகளும் கொண்டு, உப
யோகிக்கு முத்திரைகளும் உட.]
எனக்கு முத்திரை அமென்
கோக்கு மற்ற தயாரி
அனுப்பப்படும்.

அல்லயன்ஸ் கம்பெனி
மலையாட்டி சென்னை

நாகரீகமான
ஜவுளி ரகங்கள்
நீடித்த உழைப்பு
நியாயமான விலை
இவைகளுக்குக்
கியாதி பெற்ற இடம்—

கோபால் பத்ம விலாஸ்

*
வெள்ளி
சாமான்களும்
சரமாய்
கிடைக்கும்
*

Proprietors :
S. N. பத்மநாப செட்டியார்
P. R. ஜெயகோபால் செட்டியார்

②
கோபால் பத்ம விலாஸ்
—செலம்—

TRADE MARK

தாய்மார்களே! உங்கள் கண்
னுக்குக் கண்ணாறு குழந்தை
களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய
ஒர் நல்ல ஐரன் சஞ்சிகை எது
என்று அறிவிக்கிறேன்?

அது தான்
"கிரைப்-விட்-டி."

குழந்தைகளுக்குக் குடல்
சம்பந்தமாய் வலிப்பில் பண
கோளாறுகள் ஏற்படும்.
அவைகளை நீக்க
"கிரைப்-விட்-டி"
ஒர் சிறந்த
தேவமிர்தம்

இதை சிங்கள, திளமும்
காலி, மலிசா, கான்டு, வேலிசா
யும் கொடுக்கத் தவிர்த்துள்ள.

— தயாரிப்பவர் —
S. R. REMEDIES
TRICHINOPOLY

தொழிற்சாலை:—“திருச்சி”

ஒரிஜினல்

தமிழ்:—“சாத்தா” திருச்சி

சாந்தா வைரங்கள்

மிகவும் ஜோலிப்புள்ளவை.

தோடு சைல் கமலம் 1-க்கு ரூ. 1

பேரிசைல் கமலம் 1-க்கு 0-12-0

பாயல் ஸ்டார் வைரங்கள் தோடு சைல் கமலம் 1-க்கு 0-14-0 பேரிசைல் கமலம் 1-க்கு ரூ. 0-10-0

கல் பதித்த தகைகள் ஆட்டின் பேரில் செய்து கொடுக்கப்படும்.
மேலிழை ஆட்டிகள் உடனுக்குடன் கவனிக்கப்படும்.

Prop:- V. P. நர சிம்ம லு நாயுடு,

ஷராய் வியாபாரம், பேரியக்கடை வீதி, திருச்சி நுழைபள்ளி.

கோவை பிரிமியர் ஸினிடோன் தயாரிப்பு

நீங்கள் வெகு நாட்களாக ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கும்
திருவிடைக்கண்டர் புகழ் மூலதி S. S. ராஜாமணி நடிக்கும்

★ மாயா வதி ★

—: மகத்தான தமிழ் புராணப் படம்:—

T. R. மகாசிவம்
T. S. பாலையா
T. S. துரைஜ்P. ராமய்யா சாத்தி
ராமசின் ராஜகோபாலய்யர்
T. V. சேதுராமன்M. சூத்திரமலிக்ம்
N. R. ச. அம்பர்
குபி் மனி முறையோர்

கதை, உசனம், பாட்டு:

கதைக்கொண்டேற்பார்க்கை:

சம்பந்த கதைக்கொண்டே:

G. சுந்தர பாகவதர்

P. K. ராஜா சாண்டோ

K. R. நாகராஜன்

: பட உரிமைகாரன் :

ச ர ஸ் வ தி பி லி ம் ஸ்

489, திருச்சி ரோட்.

கோயமுத்தூர்

கத்த சுதேசியை வாங்குவதே
உங்கள் கடமை!!

தி இந்தியன் குட்ஸ் டிப்போ
லிமிடெட்

(சுதாரிதம்: 1930)

சைனா பஜர் ரோடு, தேய்ப்புத்தனம் போண்டு
திருச்சிராப்பள்ளி

நிபாவன் வாழ்த்துக்களை நேர்வித்துக் கொள்
வதுடன் எப்போதும் போல் நற்கால
நாகரிகத்திற்கென்ற கத்த சுதேசி ஜவுள்
களும், எல்லா சுதேசி சாமான்களும்
ஏராளமாக வட்டாகச் சேய்திருக்கிறோம்.

தங்கள் ஆதரவை எப்போதும்
போல எதிர் பார்க்கிறோம்.

மதுரைக்கு விஜயம் செய்யலானே!

- உயர்தா செறுண்டுகளுக்கும்
- மாணவர்களுக்கும்

மேலக் கோடி விதி, 68 நே. கட்டடத்திலுள்ள

ஸ்ரீ ராமா கபே

சேலத்தி பெற்றது.

ம. & கர்டன் பார்ட்டி சபை ஆர்டர்களும்
சற்றுக் கொள்ளப்படும். மேல மாசு
விதி 93 நே. கட்டடத்திலுள்ள மது

போர்டிங் & லாட்ஜிங்

BOARDING & LODGING

கிள் திருந்தியாமல முறைசில் போஜனம்
ஜாகை, உபாசிப்பு உண்டு என்பதை
குரபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

K. N. V. & K. S. S.

Proprietors:

Sri Rama Cafe, Madura

INSURE

WITH

INDIAN

INSURANCE COMPANIES

MEMBERS

- New India Assee. Co. Ltd.
- Jupiter General Insee. Co. Ltd.
- Vulcan Insee. Co. Ltd.
- British India General Insee. Co. Ltd.
- Universal Fire & General Insee. Co. Ltd.
- Indian Mercantile Insee. Co. Ltd.
- Hukumchand Insee. Co. Ltd.
- Indian Globe Insee. Co. Ltd.
- Concord of India Insee. Co. Ltd.
- Eastern Federal Union Insee. Co. Ltd.
- National Fire & General Insee. Co. Ltd.
- Ruby General Insee. Co. Ltd.
- United India Fire & General Insee. Co. Ltd.
- Tropical Insee. Co. Ltd.
- Warden Insee. Co. Ltd.
- Free India General Insee. Co. Ltd.
- Asian Assee. Co. Ltd.
- New Asiatic Insee. Co. Ltd.
- Habib Insee. Co. Ltd.
- Bharat Fire & General Insee. Co. Ltd.
- Advance Insee. Co. Ltd.
- Anand Insee. Co. Ltd.
- National Security Assee. Co. Ltd.
- Sentinel Assee. Co. Ltd.
- Vishwabharati Insee. Co. Ltd.
- The New Great India Insee. Co. Ltd.
- The Jayabharat Insee. Co. Ltd.
- The Devakaran Nanji Insee. Co. Ltd.

FIRE — MARINE — MOTOR

THE INDIAN INSURANCE
COMPANIES' ASSOCIATION
CHURCHGATE BOMBAY.

Tel: "GUARANTEE"

தக்தி: "சுரரண்டி."

P. A. R.

P. A. Raju Chettiar & Bros.,
P. M. Thammanna Chettiar,
JEWELLERS,

BIG BAZAAR, TRICHINOPOLY.

P. M. T.

BRIGHT DIAMOND HOUSE

Regd No. 703

எங்களிடம் கியாரண்டி பவுன், கல் பதித்த நகைகள்
தோடு, தொங்கட்டான், கடுக்கன், பேசர் முதலான
வைகள் மொத்தமாகக் கிடைக்கும்.

தேவையான டிசைன் தொங்கட்டான், நெக்லேஸ் மாலைகள்
ஆர்டரின் பேரில் தயார் செய்தும் கொடுக்கப்படும்.

ப. அ. ராஜு செட்டியார் & பிரதர்
பெ. மு. தம்மன்ன செட்டியார்
ஜுவல்லர்ஸ் :: திருச்செனாப்பள்ளி.

சித்திர விளக்கம்

★

வெயில் மறைக்கும் மயில்

நீரவன் விவாபார கிரீடம் பல இடங்களுக்கும் சென்று வருகிறான். ஒரு தடவை பாலைவனத்திலே தான் கண்ட காட்டி ஒன்றைத் தன் கால்களுக்குச் சொன்னான். அதாவது:—காலம் அருள்போகாது; சமீக முடியாதபடி சூரியனது வெயில் அடிக்கிறது. பேடை வருத்தத்தைப் பார்த்த ஆண்மயில் அப்படியே தன் கீண்ட தோகையை விசிற்று வெயிலை மறைக்கிறது!

காலகன் இப்போது மீண்டும் தூர நேசத்துக்குப் போயிருக்கிறான். பிரிவாற்றுகையால் காலி ரொம்பவும் வருத்தமடைந்தான். பாலைவனத்து வெயிலைப்போலவே பிரிவாற்றுகை அவனைத் தடுக்கிறது.

அப்போது பாலைவனத்தில் காலகன் கண்டதாகச் சொன்ன காட்டி அவன் கீளைக்கு வருகிறது. “ஆதா! அந்தப் பறவைக்குள்ள இரக்கமிக்கம் கூட இல்லையே இவருக்கு? என்னை இப்படித் திரியே தவிக்கவிட்டிருக்கிறார்?” என்று கீளைத்து கீளைத்து வருகிறது.

பேடைகளை இரும்போத் துத் தோகையால் வெயில்மறைக்கும்

காடகம் இறந்தார்க் கே
ஒடுமஎன் மனனே கான்!

பக்கம் 40.

—தனிப் பாடம்.

தோழியின் உய்த்துணர்வு

நினைப்புகள் காலம் செய்த கொண்டிருக்கும் தலைவியைத் தோழி பார்த்தாள். “என்ன? பறவைகளை வெல்லாம் இஷ்டப்படி உறிக்கைக் கொத்தவிட்டு, இப்படியும் ஒரு காலகா?” என்று அதிசய மடைந்தாள். மாவேட்டை ஆடும் அந்த வீரனையும் பார்த்தாள். “கவலா! அப்போடாமல் மானம் தப்பவிட்டு, இப்படியும் ஒரு வேட்டையா?” என்று ஆச்சரியப்பட்டாள். தோழிக் கீழையம் விளக்கி விட்டது. அவர்களுடைய கன்னப் பார்வைகளிலிருந்து அவர்களுடைய கன்ன உன்னம் தெரிந்துவிட்டது!

அவர்கள் கோடியாக ஒருவரையொருவர் பார்த்துக் கொண்டிருப்பது; வேட்டை கண்டதெவர்கள் போல் விளங்கினார்கள். இருந்தார்கள். எனினும் அந்தக் கன்ன விசித்திர சம்பாஷனை தடைப்பட்டாமல் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இறுதியில் எப்படி மறைக்கப் பார்த்தாலும், “மதுமறைத்து உண்டோர் மெழிப்போல”ப் போய்க்கும் அந்த அகமெழிப்பிலையும், காதல் வெறினையும் மறைக்கத்தான் முடியுமோ?

“ஆதா! காதலின் விசித்திரமே விசித்திரம்!” என்று தனக்குள் தானே சொல்வீக்கொண்டு போய்க்கும் தோழி. போகும்போதே ஒரு முறை திரும்பிப் பார்த்திருக்கிறாள். “என்?” என்று சொல்லுவது வேறுவிதம்! அந்தக் கடைக்கி காட்டிலெய்ததான் நித்திரக் காதல் எப்படியும் பூர்த்தி செய்திருக்கிறது, பாருங்கள்!

எனக் காவல் இவரும் அன்னன்;

மாவவழி வருவான் இவனும் அன்னன்;

நாத்தம் கன்னி இவனோடு இவனிடக்

காத்த உன்னமோடு வருவது ரிந்தே;

நம்முள் நாணுனர் போன்று, நம்முள்

மது மறைத்து உண்டோர் மெழிப்போல,

உன்னத் துள்ளே மெழிப்;

சொல்லும் ஆறுபு கன்னி குறே!

[சொல்: நினைப்புகள். நாத்தம்: ஒருவரை வானம் புக. கன்னி: மானம். காத்த: ஒளித்துவைத்த. ரிந்து: வேறு. நாணுனர்: வேட்டை அடைகிறவர்.]

பக்கம். 80.

—சங்க காலப் பாடம்.

புதியதோர் முறுவல்

கோதாவரின் உற்பத்தி த்தவமான பஞ்ச வடியில் ஒரு காட்டி:

அன்னம் ஒன்று மென்ன மென்ன அகசத்து நடந்து வருகிறது. அந்த கடை வழியில் எடுப்பட்டவனும் உட்காந்திருக்கிறான் ராமன். அப்போது அந்த இடத்திலிருந்து நடந்து வருகிறான் சிதைவும். அன்னத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த ராமன் அப்படியே மூக்குத்தைத் திருப்பிச் சிதைவின் கடைகை உற்று கோக்குகிறான்: புன்முறுவலும் செவிகளும்.—அன்னத்தை என்னவோ, அல்லது கடை அழகுக்கு அன்னத்தை உவமானமாகச் சொல்கிறார்களே, அந்தப் புன்முறுவல்கள்தான் என்னவோ, சொல்ல முடியாது.

அதே சமயத்திலே சிதை என்ன செய்தான், தெரிய வேண்டாமா?

ராமனது கம்பீரமான கடைவின் அழகு சிதைவின் இதயத்தில் பதிந்த விஷயம்; சதா கீளைத்து அனுபவிக்கும் காரியம். அதை விட்டு விட்டு இப்போது சிதை ஆண் யானைவின் (போதகத்தில்) கடைகை உற்று கோக்குகிறான்:—மனநிதிகள் இராமனுடைய கடை அழகுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்திருக்கிறான். உடனே, அவருக்கும் கிரிப்பு வருகிறது. அந்தக் கிரிப்பின் அழகை—புதுமையை—வரிக்க முடியுமா? முடியாதுதான்.

ஒநிமம் ஒறும்கக் கண்ட

உத்தமன் உழையனாரும்

சிதைதன் தடைகைக் கண்டு

நித்யதோர் முறுவல் செய்தான்

மாதவன் தானும் ஆண்டு

வந்துநீர் உண்டு மீறும்

போதகம் நடப்பதோக் கிப்

புதியதோர் முறுவல்கூத் தான்.

[ஒநிமம்: அன்னம்; உழையன் ஆரும்; பக்கத்திலிருக்கும்; முறுவல்: இறக்கை; போதகம்: ஆண் யானை.]

பக்கம் 178.

கம்பீர்.

★

வெள்ளித்திரையில் வெளிவரும் நன்னாளை எதிர்பாருங்கள் !

பி. டி. சின்னப்பா
பி. கண்ணம்பா
எம். எஸ். சரோஜா
எம். கே. மீனலோசனி
ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்
டி. ஆர். பி. ராவ்

மற்றும் பலர்
நடித்தது.

ஜிமிடர் தயாரிப்பு

மனோமாயா

டைரக்டர்: T.R. ரகுநாத் "இளங்கோவன்"
கதை, வசனம்: இளங்கோவன்

பாட்டு :

கந்தா வாத்தியார், கம்பதாசன்

காந்தம்: டி. டி. அரக

பாட்டு டைரக்டர் :

எஸ். வி. வெங்கட்ராமன்

கூடுதல்: நியூடோன்

ஒளிப்பதிவர் :

மார்கஸ் பார்ட்லி

நிர்வாகிப்பவர்கள் :

சௌத் இந்தியா பிக்சர்ஸ் லிமிடெட்., காரைக்குடி.

ம ன் க ள ம்

வாழிய செந்தமிழ்! வாழ்கதற் தமிழர்!
வாழிய பாரத மணிக் திருநாடு!
இவ்நெமை வகுத்தும் இவ்வனங்கள் மாய்க!
தன்மைவத் தெய்துக! தீதெனம் தனிக!
அறம் வளர்த்திடுக மறம்மடி வுறுக!
ஆசிய நாட்டினர் ஆண்மையோ டுயற்றும்
செய்ய முயற்சிகள் சிறத்துமிக் கொங்குக!
தத்தெயத்தினர் நாடொறும் உயர்க!
வந்தே மாதரம்! வந்தே மாதரம்!

—புரத்தியர்.

பீடி சக்கரவர்த்தி

த. பி. சோக்கலால் ராம் கோட்

25 பீடிக் கோட்.
தே கட்டிக் ஒட்டிவிடுத்
கும் கைதி கோட்

25 பீடிக் கோட். தே கட்டிக் ஒட்டிவிடுத் தம் கோட்

2 பீடிக் கோட். தே கட்டிக் ஒட்டிவிடுத் தம் கோட்

புரோபிரட்டர் :

T. P. S. ராமசாமி கோட்

த. பி. சோக்கலால் :

கோட் : திருவள்ளூர்

த. பி. சோக்கலால் ராம் கோட் தொழிற்சாலை
பீடி, தம்பெட்டி, பெருங்குளம் & காவிரி மலையில் தாமிரவருணம், மூட்டை (திருநெல்வேலி ஜில்லா)

By JOVE, My Car has improved
since I had it serviced by

**THE TRICHINOPOLY
AUTOMOBILES.**

*They have a Staff
of Experts.*

Tel: "Wheel"]

THE TRICHINOPOLY AUTOMOBILES. LTD. TRICHINOPOLY.

[Phone: 122

இந்தியாவிலேயே இதுவரை இம்மாதிரி யான கல்யாணம் நடத்தது இங்கிலே யேன்று எல்லோராலும் புகழப்பட்டதும், சமீபத்தில் நடத்ததுமான கோட்டையூர், கோட்டை வள்ளல் ஸ்ரீ அரகம்ப ரெட்டியார் Bharat-Lax அவர்கள் நடத்திய கல்யாணத்தின், சங்கீத கர்சோகளுக்கு ஊர் பூராவிலே ஒளிபெருக்கி அமைத்து, அங்கு வந்திருந்த பிரபல சமஸ்தான நிவாஸகளாலும், பிரபலவர்களாலும் மற்ற மூன்று பன்னாஸ்திரக் கணக்கான ஜனங்களாலும், எங்கள் ஒளிபெருக்கிக்கு சாமராக வேறு ஒளிபெருக்கி தமிழ் நாட்டிலேயே கிடையாது என்று ஒர் மூகமாகப் புகழப்பட்ட எங்கள் ஒளிபெருக்கியை அமைத்து கவனயாற்ற இருங்கள்,

செந்த ஒளிபெருக்கி ஏற்பாட்டிற்கு:—

ரேடியோ டெலிவிஷன் லிமிடெட்.,

காஞ்சிபுரம் ரோட்,

தெப்பக்குளம் போஸ்ட், திருச்சி.

பாரதஸ்ரூடியோ - ஸ்ரீ வி. நமசிவாயம்

"எ.கம் ஆர்.ஆர்.டி." க் ரேடிசி பெற்று 1936-ம் பாரத ஸ்ரூடியோவை ஏற்படுத்தி, பல தமிழ், இந்தி, கன்னடம், தெலுங்கு, ஆங்கிலம் படங்களுக்கு, சித்திர, விநம்பரங்கள் கையாளுவதில் மிகவும் ரேடிசி பெற்றிருக்கிறார். ஸ்ரீ நமசிவாயத் தின் ரேடிசி விநம்பரங்களில் ஒரு அளவி கயிச்சி இருப்பதாகவே பல பட முதலாளிகளால் கருதப் படுகிறது. பட முதலாளிகள் எவ்வளவுதான் உத்தேசித்து போங்களுக்கும் ஒரு ரேடிசி கடிவ ரேடிசி ஆம் ரேக்கப் போவதாக நமசிவாயம் அறிவிக்கிறார்.

BHARAT STUDIO,
11, MOUNT RD., MADRAS.

JOYNI ART
V. R. PICHAI & Co
TEPPAKULAM P.O., TRICHY
ARTISTS, ENGRAVERS,
PHOTOGRAPHERS, RUBBER,
STAMP MAKERS & DYE PRINTERS

சல்லாஸ்தி
விளாக்குகள்
ரப்பர் ஸ்டாம்புகள்
சினிமா சிலைமுகள்

V. R. பிச்சை & Co
தெப்பகுளம் உ.உ. திருச்சி

விநம்பர போர்டுகள்
டைலர் கேம் ஷெல்கள்
ஸ்டைல் டைகள்
பிசியப்புகும்.

நீலமலை டெ
ஸ்பெஷல் தயாரிப்பு

ஆரோக்கியமுள்ளது.
எங்கும் கலபமாய்
கிடைக்கக் கூடியது.

பூர்ண உரிமையாளர்கள் :

நீலமலை மெர்க்கன்டைல்
கார்ப்பரேஷன், பொன்மலை

பிராஞ்சுகள் :

உதகமண்டலம், திருச்சி இரப்பள்ளி
தஞ்சாவூர், சும்பகோணம், நன்னி
லம், மாயவரம், நாகப்பட்டினம்.

வாய்க்கு இன்பமும்
மனதிற்கு குதூகலமும்
தருவது உண்மையான

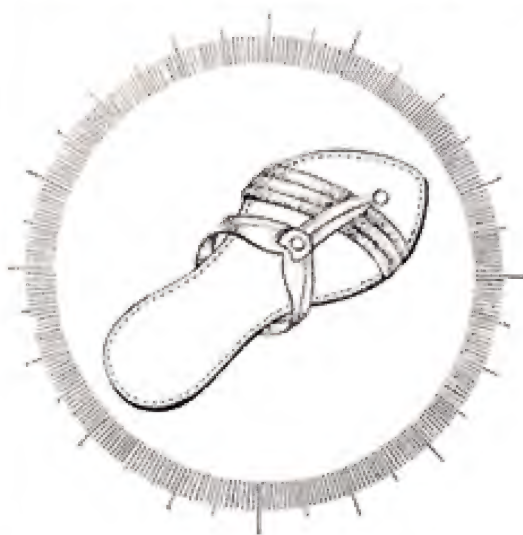
தங்க பஸ்பம் சிவபுரி புகையிலை

0-0-6, 0-1-0, 0-2-0 சாப்ஸின்
1, 1, 1. பவுண்டு பாக்கெட்களாகவும்
தயாராகின்றன.

தயாரிப்பவர்:

N. ஆறுமுகம் பிள்ளை,
புகையிலை வாட்டர்,
காரைக்குடி.

டிலக்ஸ் ம்தீயடிகள்

நாகரீகம்

நாணயம்

நீண்ட உழைப்பு

விலை மலிவு

விவரங்களுக்கு
டிலக்ஸ் டிரேடிங் கம்பெனி
தீருச்சினுப்பள்ளி

உமையாள்-ராமநாதன் திருமணம்

வேட்டை, மூத்த நெருண் வையா
 என்றென்றும் நிரிர்க்களது இன்
 நிலையிடு இருக்கும். பரீட்சை
 அழகம்பச் செட்டியாகின் புகல்
 நெருண் உணவாய்க்கும் கண்ட. ஹு
 மீ. வசி. ராம. வையாச் செட்டியா
 குமாரி நெரு. ராமநாதனாகும் நடிக்
 அத் நெருண் வையாத்தைக் கண்ட
 நிரிந்தாடு வியத்தது! கட்டமாவது
 கட்டம்! ஒரே ஐன சரத்திரத்தான்
 பண்டாரிக் கண்டவன் மக்களுக்கும்
 மருமன் வந்தவன் போ ஐனம்

மானேந்திரம் கண்ணனும் நான், ஆட்டன்
 மறியேந்த பெருங்குணைப் புனித வள்ளல்
 வானேந்த மறியேந்த கொடிசை ஆறும்
 மானகரின் சிறுவரில் வந்தேயாது — ஆசிரிய ஜோதி

புத்தி உருவம்

— 1941 — 1942 — 1943

Courtesy : — SGT. KANU DESAI

கற்றைச் சடை மீது வைத்த துறியைப்
கை தொழுவா னெங்கள் தாய் — பாடியார்.

1943

கவி பரமசிவன்

“ ஆட்டுவித்தால் ஆரோருவ் ஆடதாரே!”

அன்பு கனிந்த பாடல் ஒன்றைக் கண்ணன் வேயங்குழலில் வைத்து ஆனந்தமாய் வாசிக்கிறான். அந்த இசையானது ராதையின் உள்ளத்தினுள்ளும் உடலினுள்ளுமே பிரவேசித்து அவளை ஆடச் செய்கிறது. ஆடல் என்றால் அனாயாசமாய் ஆனந்தமயமாய் மிதப்பதுதான். இந்த ஆனந்த உணர்ச்சியானது காதலியின் உடையின் சுழற்சிகளிலும் கைகளின் லாகவங்களிலும் முகத்தின் பூரண அமைதியிலும் அருமையாய் உருவெடுக்கிறது.

அருகிலுள்ள மயிலும் தோகையும் அந்த இசைச் சுழற்சியில் இழுபடுகின்றன. சுற்றிலுமுள்ள செடிகொடிகளும் கூட அந்த இன்ப கீதச் சுழலில் அகப்பட்டு ஆடுகின்றன. இதெல்லாம் எதைக் காட்டுகிறது? இறைவனது உள்ளத்தில் எழும் ஆனந்த உணர்வு அலைகளே பேரண்டம் முழுதும் வியாபித்து எல்லா உயிர்களையும் ஊடுருவி நின்று ஆட்டுவிக்கின்றன என்பதைத்தான்.

அற்புதமான விஷயத்தை, அற்புதமாய்ச் சித்திரித்திருக்கிறார் ஸ்ரீ கனக தேசாய்.

“ ௧௯௫ ” திசுவளி மார் 1948

Courtesy :—

SJT. KANU DESAI

Messrs. D. B. Taraporewala Sons & Co

சந்திர நிந்தனை

“ பெண்ணிலா ஊரில்

பிறந்தாரைப் போலவரும்

வெண்ணிலாவே! இந்த

வேகம் உனக் காகாதே!”

—தத்திக் கணம்பகம்.

தூடாகக் கரையில், இந்த மகா விருட்சத்துக் கருகே இப்படிப்பட்ட வெண்ணிலவிலே எத்தனையோ நடவை காதலனைச் சந்தித்து ஆனந்த மடைந்திருக்கிறான்! இப்போது காதலனைப் பிரிந்த நிலையில் அதே இடத்தில் ஒருவாறு ஆறுதல் பெறலாமென்று வந்தான். ஆனால், அந்தச் சந்திரனுக்கு என்றுமில்லாத ஆத்திரம் தன் மேல் ஏன் வர வேண்டும்?

அந்த நாளில், காதலன் சந்திரனைச் சுட்டிக் காட்டி, “அழகுப் போட்டியில் உன் முகத்துக்கே வெற்றி: சந்திரனுக்குப் படுதோல்விதான்!” என்று எத்தனையோ முறை சொன்னதுண்டு. இப்போது காதலனைப் பிரிந்த நிலையில் “இதுதான் சமயம்” என்று அதற்கெல்லாம் சேர்த்துப் பழி வாங்குகிறானா சந்திரன்?

“நீ பெண்ணோடு பிறந்தவனில்லை; பெண் பிறந்தவனிலே பிறந்தவனுமில்லை!” என்று சந்திரனை நிந்தித்துக் கொண்டே காதலி தலை குனிந்த வண்ணமாக அவ்விட மிருந்து திரும்பிப் போகிறான்.

“கவி” திபாவளி மார்ச் 1948

Courtesy:— S.J.T. KANU DESAI
Messrs. D. B. Taraporewala Sons & Co

மீ ரா

“ஆடி யாடி அகம் கரைந்து இரை
பாடிப் பாடிக் கண்ணீர் மல்கி எங்கும்
நாடி நாடி நரசிங்கா ! என்று
பாடி வாடும் இவ்வாணுத லே.”

—தம்மாழ்வார்.

பக்தி மார்க்கத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் தங்களைப் பல விதமாய்ப் பாவனை செய்து பகவானைத் துதிப்பதுண்டு. தம்மாழ்வார் தம்மை ஒரு தாயாராக மாற்றிக்கொள்கிறார். தமக்கு ஒரு பெண்ணையும் சிருஷ்டி செய்து கொள்கிறார். அந்தப் பெண்ணைப் பார்த்து இரங்குகிறார்:—“அடாடா! இந்தப் பெண் இப்படி யாகி விட்டாளே? ஓயாமல் ஆடுகிறாள்; பாடுகிறாள். இவளுடைய உள்ளம் உருகிக் கரைந்து கண் வழியாக நீராய்ப் பெருகுகிறது. இதெல்லாம் பகவானிடம் இவன் கொண்ட பிரேமையினால் அல்லவா நிகழ்கிறது? அந்த பகவான் ஏன் இந்தப் பேதைப் பெண்ணை இப்படி வாட்டுகிறார்?”

இவ்விதம் தம்மாழ்வாரின் கற்பனையில் உதித்த பெண்தான் பிற்காலத்தில் இராஜபுத்திர காட்டில் மீராவாகப் பிறந்தாளோ என்று சொல்லும்படி யிருக்கிறது ஸ்ரீ கணு தேசாயின் இந்த அற்புத சித்திரம். முகப்புப் படத்தில் கண்ணன் குழலிசை கேட்டுத் தன்னை மறந்து ஆனந்த மயமாய் ஆடியதைச் சித்திரித்தவர், இந்தப் படத்திலே, கண்ணனைப் பிரிந்த நிலையில் ஆடிப்பாடிக் கண்ணீர் விட்டுக் கதறி அழைக்கும் பக்தி வெறியைத் தத்ரூபமாய்க் காட்டி யிருக்கிறார்.

குத்தாலம்
சிவவடிவேலுப் பிள்ளை

கல்பாத்தி
சாமநாதன்

சாம இடபுரம்.
ந. சுவரன்

ஆலங்குடி
ராமச்சந்திரன்

மதுரை
வேணுகாயக்கன்

விஸ்வநத்திவேலன்

பச்சைக் குழந்தை யடி-கண்ணில்
பாவையடி சந்திரமதி!

கல்த்
தீபாவளி மலர்
1943

போட்டோ:
ஆர்.எஸ்.நாகராஜ ராவ்

யீரா

- ★ எம். எஸ். கல்முனாபுரி
- ★ கீதாநாதர் நாயகர்
- ★ சேதுகனத்தூர் சாமி
- ★ மே. சாசனப்பாணி
- ★ ஏ. எம். பாண்டியா
- ★ எம். எஸ். கிருஷ்ணன்
- ★ ஏ. எ. மதுரை
- ★ மேல் சாது

முதலியோர் நடித்தும் நடத்தான மடம்

- ஸ்டுடியோ :
சென்னை ஆர். டி. பி. பி.
- ஆர்ட் ஸ்டுடியோ :
கனகசுந்தரம்

- ★ சென்னை நிகழ்வுகள்
சென்னை நிகழ்வுகள் மடம்
தயாராகி வருகிறது.

★
சந்திர பிரபா ஸ்ரீனிவாஸ்
கிரீடாக்கம் :: சென்னை

6. உதயப்பூர் ஏரியில் அரசு தம்பதிகள் பலரின் வரும் படகைப் படத்தில் காணலாம். வெண் கிவியே, சாளுவும் மீரையும் இம்மாதிரி படகில் ஏறிக்கொண்டு தாய் ண்டைப் புலகையப் பாடிப் பாடி இன்புற்றார்கள்.

7. யமுனா நதியைக் கடந்து பிரஞ்சுமான் செல்லும் தொனித் தலை இது. மீராயன் அன்மனை வாழ்க்கையைத் தடுத்த பேசுவோர் கிட்டி வெளியேறிப் பிரஞ்சுமான் சென்ற போது, இம்மாதிரியாகப் போயிருக்கவேண்டும்.

8. மீராயின் உள்சாத்தல் கலந்த இழுத்த பிரஞ்சு மானத்தில் ஓர் ஆசிரியன். ஒம்பொரு ளானும் ஆசிரியத்தல் ரேந்த பெண்மணிகள் பலர் கூடி மீராயின் தெய்விக தெய்விகள் பாடிப் பெரின்பம் அடைகிறார்கள்.

9. ஜோத்பூர் கோட்டையில் ஒரு பாசன். இம்மாதிரி பெரிய பெரிய பிராந்திகள் அந்த காலமெனவே கமது கட்டி மன்னர்கள் கோட்டைப் பாதுகாப்புக்கு உபயோகித்தார்கள்.

10. தவாரகா சாதுலியை ஸ்ரீ சஞ்சோத் கயாலியில் இருக்கோயின். இங்கேதான் மீரா கிரிதா கோபாலாடல் ஐப்பலாடல். கிண்டலுக்கு ஏதிரே இங்கோயின் இன்றம் புத்தம் புதியதொத்தம் அழிக்கிறது.

பொட்டோ : மக்கள் : சூர். டம்மா

1. மீர பித்த வளித்த கண்ணன் கைத செட்
யெடுத்த வெந்தா பட்டணம். இத்தணை வென் மட
தன்றில் கித்த கொண்டுதான் குழந்தை மீர பத்தி
கண்ணக்கினைப் பார்த்துப் பாவசம் அடைந்தான்.

1. மீர செறித்த கைத்தாண்டித் தெறித்தி
வெளர் கும்ப ராஜயின் வென் தழிவாத இடம் செறித்த
கித்த. மீர தீர்த்திக்கும், கவிசத் தன்மைக்கும் தலை
புலிடமரக கிளக்கி மீரவைத் தேடி யன்றான்.

3. கித்தக்கிளையிடையில் ஒரு பத்தி. மீர த
யை வய்த்தகையின் அனந்தமான ஆரம்ப காலகளைக் கழித்
இடம். பிரகு, இக்கே தான் மீரவக்கும் ராஜயின்
இடையில் யனவெந்தமை குண்டு புலகித்த.

4. அழகிய மீரவயை கரையில் கிளக்க இட
கைபெயர் களும் இத்த யெடுகையான யானை தந்தி
தன்ம வெளர் ராஜயின் யானைமயமும்.

5. உதயப்பூரில் கோலவாட்டி இத்தம் கிளக்க
யானக் கொண்டவப்படுகித்த. மீரயின் கைத்திம் கைத்த,
வெளவே இத்தம் ராஜபூர் கிளக்கயின் தான்
கைத்தவத்திம் கும்மி யகித்த யெடுகித்தான்.

3

2

யீரா

“யாது மரது பழம்பெரு மீட்ட யாதை மீட்டை மீட்ட”

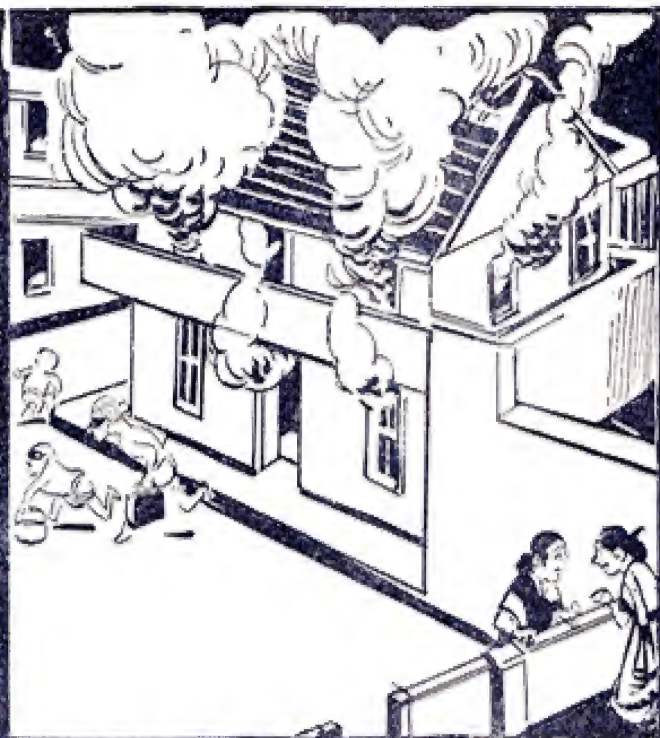
என்று யாதிபார் பெருமகத்தொடு யாது மீடுக்கிறது. இத்தப் பழம்பெரு தாட்
தெய்வப் பெருமை தந்தவர்களுக்குள்ளே இராஜ வந்தானத்து வீரமுதுவகையுள்
நீர தாரிணிகையுள் சிறப்பாகக் குறிப்பிட வேண்டும். பழையதற் பாலவனம்
கனும், பகமை காணப் பாதைகனும் எங்கெங்கும் பாயியுள்ள இராஜமுதா
தாட்டிச், தொ பக்தியும், சுதந்திர வேட்கையும், சுற்றில் திண்ணையுமே சிறத்த
பாயினரை வளர்த்து வந்தன. “ஆதி தீர்ப்பினும் அன்னியர்களுக்கு அருமைப்
படுபாடும்” என்று கிஜித்தாரிகள் இராஜமுத்திர விரிகள். பாய்க்கனத்திரை
முதுவிகள் உயிர் தீத்த சேய்திர வேட்டனும், அந்தா தெருகடனும் மலர்த்த முகத்
தனும் அக்கினியிற் குறித்தாரிகள் இராஜமுத்திர ஸ்திரிகள். இத்தகைய ஆன்
செங்கனத்தினும் சுற்பாசெனத்தினும் இராஜந்தானம் அடைத்த பெருமையை
வேட்காம் விட, கையினை தம்புராவு, னும் கையினை கண்ணன் திருதாமத்து, னும்
அகத்து திரித்த ஒரு பெண்மணியினுள் அக்தாடு அதிக மெனமை யடைத்தது.
அத்த மணிதாமணி-கனிதாமணி-பக்த சிரோமணியின் பெயரிதான் மீரா பாய்.

சென்சுத் சிறு வயதிலே கண்ணனிடம் பிரேமை கொண்டாள் மீரா. தென்
னுட்டு ஆண்டாள்பெயர் பாயக் கண்ணனையே மணவாளனாக வர்த்து மாரை
விட்டாள். வயது வந்த பின்னர் பெரிமாரிகள் கட்டினைப்படி பெயர் தும்ப
ராணுவை மணத்தாள். எனினும், தன் மணம் கலர்த்த பாயனை தீவர்த்து மரது
வந்தையும் ஆடுவனதையும் அவனாக் திருத்த முடியவில்லை. பாயாணிகனும் ப
ராணு அவருடைய பக்தியை விவர்த்து தானும் அதில் சிறுபட்டனும், மீரா
வுக்காகக் கண்ணன் கோயினும் கட்டிக்கொடுத்தான். பின்னும் அவனே தம்பியின்
அப்பிரதானத்தினுளும் விதிவர்த்தினுளும் மதியவாங்கி அதே கோயில் இயற்றுக
தன்னர் கோக்கெனும்!

அப்பிரதானம் மீரா தான் அன்மனையில் ‘வாயுப்’ பிரத்தவனாகக் கென்
பகை உணர்த்து தம்புரா ஒன்றே மூலையாக தாட்டிவிட்டு வேளியேறுகொள்.
பாசகோபாயனம் கீதையுரித்த மீடுத்தாவன வேத்திரம் அவன் அழைக்கிறது.
காடுமகையையும், கொடிய பாலவனம்களையும் காலுடைபாயக் கட்டுதல் கோக்
கெனும். கையினில் வதங்கி, மனமுயிற் தீவர்த்து, பரியாத் வாயு, ஜலமின்றி
சுலர்த்து, கண்ணன் திருதாமத்தின் பகைததக்கொன்று பிரயானம் செய்கெனும்.
மீடுத்தாவனம் மார்த்து, பின்னர் அங்கெடுத்து கண்ணன் கட்டினைப்படி தவாராக
சென்று அங்கே தவாரகாதானுடன் இயிபட்டிக் கலத்து ஐக்கியமாவெனும்.

கன்னம் முன்னம் கலத்ததற்குக் கண்ணன் பாட்டுக்களையப் பாயுக்கொண்டு
மீரா யாத்திரை செய்க் காலத்திற் அவருடைய பாதம் பாட்டுப் பரிசுத்தவான
இடங்கள் செவந்தற் அடுத்த பக்கங்கனில் காணவாம்.

தாம் விட்டிக் இன்ன
விட்டால் விடு பற்றி
எரிந்தாங்கடக் கவனி
யாமல் மனைவி அடுத்த
விட்டுக்கொடியுடன்
வம்பவந்து கோண்டி
ரும்பால் என்று
பூமான் கனவர்
என்னுகிறார்.

தாம் மட்டும் ஒருநாள்
ஆபீஸுக்கும் போக
விட்டால் ஆபீஸில்
இயல்பான அழகாகத்
தான் வேலை நடக்கும்
என்று மீட்டர் மானே
ஜர் கற்பனை செய்து
கொள்கிறார்.

திருப்தி, அமைதி

ஒரு கப் உ அருந்தியவுடன்.
கேட்பானேன், நரஸூஸ் உ
தான்! நல்ல காபி, உயை
அனுபவிக்க அறிந்தவர்
கள் நரஸூஸ் காபி, உ
யையேவிரும்புகிறார்கள்

நரஸூஸ்

இந்தியத்தயாரிப்பில் தயாரித்தது

நரஸூஸ் மான்யுபாக்ஷிங் கம்பெனி
சென்னை

தென்னிந்தியா

புரிமதி ருக்மணி தேவி

சசன் வீல்
மறித்த தற்கோ

உரம்
மறித்த தற்கோ

வழி நடல்

மீள்க
காதலே

ஏன்

ஆம்பல் பூத்த

பள்ளி கொண்மர்

ஏன் பள்ளி

மேலுமாம்) [சதம்]

பல்லி
ஏன் பச்சி கொம்பி ஐயா சூங்காநடு
அறுபல்லி

ஆம்பல் பூத்த ஐயா பருவா படுகினே
அவதரித இன் டாற்ற தடுகினே (ஏன்
சரணம்

கோடின் கோட குறித்த தற்கோ—ஆக்க
குடிலின் அம்பு தெறித்த தற்கோ
பின் பின் பறித்த தற்கோ—பாட
பாட குரல் பறித்த தற்கோ
பாடுதா மிடுகோன் பான் னுடனே
அழி நடத்த இவர்போ

இளைப்போ

மாரீசன்

ஒடிய

தேவியை

அடித்த

வகுத்தமோ

ஏன் புள்ளி
கொண்டிர்

கொண்டிர்?

சீவாந குகன் ஓடத்தோ கங்கைத்
குறை கடத்த இளைப்போ
மயம் சீதா உட சீவாக் கம்
மிகை நடத்த இளைப்போ
சீவியைப் பா சீவன் ஒடிய
கத் தொடர்ந்த இளைப்போ—ஒடித்
ததோ தேவியைத் தேடி
இளைத்தோ மயங்கோயுள்
இளைத்தோ உடிக் கட்டி
விலத்தோ கங்கையென்றும்
கம் மாதகை இடித்த வகுத்தமோ
மவகுத்தமோ அடித்த வகுத்தமோ? (ஏன்)

— அருளுவகவி.

(பூபாய்ச் சுண்டிப் போட்டும் பார்த்து)
விடலாம். தலை என்னுல் சினிமாவுக்கு,
பூ என்னுல் ரீச்சுக்கு. என்ன
சொல்லீர்?

சரி, போட்டும்
பாருங்கோ!

(பூபாய்ச் காணோம்)

நியூடோன் ஸ்டீடியோஸ் லிமிடெட்

கீழ்ப்பாக்கம்

::

::

மதராஸ்

தென்விந்தியாவிலேயே ஸ்டீடியோக்களில்
முதன்மை ஸ்தானம் பெற்று விளங்குவது.

★

இதுவரை தயார் செய்திருக்கும் சில படங்கள்:

ஸ்வன்னலதா	வந்தேமாதரம்	சத்ய பாமா
அதிர்ஷ்டம்	கமங்கலி	பத்வி
ஞானம்பிகை	திருநீலகண்டர்	தீபபந்து
வின்வமோஹினி	சக்குபாய்	தமிழறியும் பெருமான்
சீதா ஜனனம்	மள்ளிபென்வி	பிரஹ்மதா
பஞ்சாமிர்தம்	சகுத்தலை	பாக்யலக்ஷ்மி
மாலைக்கண்ணன் - காரிக்	அசோக் - குமார்	குபேர குசேலா
புலிவேட்டை ..	ரிஷ்ய சிருங்கர்	சாதா ரமண
கொழுகட்டை ..	தல்லி ப்ரேமா	செஞ்சு லக்ஷ்மி
அடங்காப்பிடாரி ..	தேவதா	சிருஷ்ண சுதாமா
யமவேதனை ..	கண்ணகி	கருட கர்வ பங்கம்

சமீபத்தில் ஜெயபாரத மூவிடோனையும் நாங்களே விலைக்கு வாங்கி அங்கும் அநேக முதல்தரமான படங்களைத் தயார் செய்து வருகிறோம். செட்டிங் வசதிகளும், இட வசதியும் மற்றும் படப்பிடிப்பிற்கு வேண்டிய சகல சௌகரியங்களும் கொண்ட உன்னத ஸ்டீடியோ.

இப்போது தயாராகும் படம்

மீ ரா

எம்.எஸ். கப்புலக்ஷ்மி : சித்ரா நாகய்யா

மாணஜிங் டைரக்டர் :
சூர்மம். ராமநாதன் செட்டியார்

சவுண்ட் என்ஜினீர் :
தினசூ. கே. திரானி

கேமிராமேன் : சூர்ட் டைரக்டர் :
ஜீதன் பானர்ஜி நாகர்

வல்கன் இன்ஷ்யூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்

தலைமை ஆபீஸ்: பம்பாய்

பிராஞ்சு: மதராஸ்

(1919-ல் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது)

சேமின்: சர் கிமன்லால் தேதல்வாட்

தேகுப்பு, மோட்டார், கம்பல், போஸ்டல் மற்றும் இதர இன்ஷ்யூரன்ஸ் அலுவல்களும் ஏற்றுக்கொண்டு நடத்தப்படுகின்றன.

மொத்த ஐவேஜுகள் ரூ. 42,00,000-க்கு அதிகம்.

ஏஜன்ஸிகளுக்கும் மற்ற விவரங்களுக்கும் எழுதவும்.

மதராஸ் பிராஞ்சு:

இந்தியன் பாங்க் பில்டிங்ஸ் :: முதல் லைன் பீர், மதராஸ்
தபால் பெட்டி 254] டெலிபோன் 2027 [தந்தி "INFIRE"

IN TIMES LIKE THESE

Till this war lasts, keeping your equipment in tip-top condition is more important than ever.

Do what the other leading exhibitors are doing. Get your equipment regularly checked, tested and serviced by the qualified and experienced RCA engineers of PEL Service, a division of Photophone Equipments, Ltd. At a small cost

you ensure the satisfactory working of your equipment, double its life and free yourself from all worries.

PEL Service covers the entire country. Its various field offices employ highly qualified engineers to give your equipment the specialised service it requires. Write to-day for complete details.

PEL SERVICE, PHOTOPHONE HEAD QUARTERS
MARINE LINES, BOMBAY

Service division of Photophone Equipments Ltd.

சித்துர் பாக்யா
—தென்னாட்டின் தலைநகர்த் துருவம்—

உத்தர பாகிஸ்தான் 1943

லல்தா
வெங்கட்ராமன்

குமார்
ரங்கநாயகி

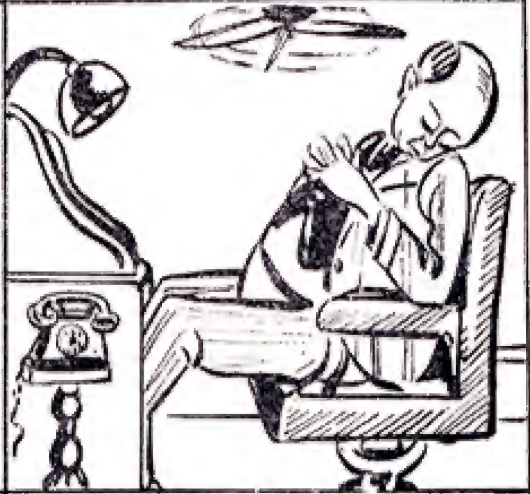
40 ரூபாய் அலுவல்

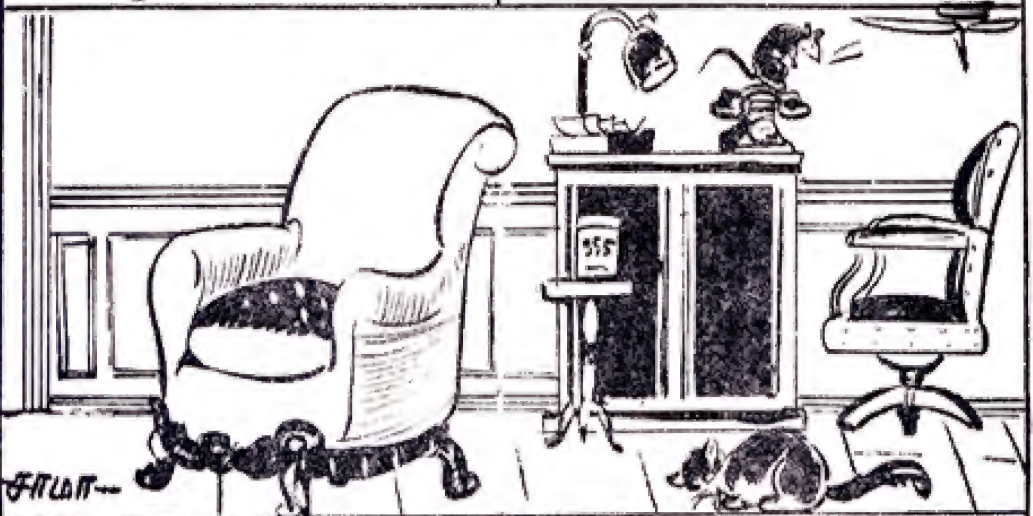
200 ரூபாய் வேலை

500 ரூபாய் சம்பளம்

மாதம் 1000 ரூபாய்

சாமா--

இரண்டாயிரம் ரூபாய் உத்தியோகம்

இண்டோ - கமர்ஷியல் பாங்க் லிமிடெட்

இதில்பட்டு ஆபீஸ் :

மாயவரம்.

சென்ட்ரல் ஆபீஸ் :

மதராஸ்.

அதிகாரம் பெற்ற மூலதனம்	ரூ. 25,00,000
வழங்கி வாக்களிக்கப்பட்ட மூலதனம்	ரூ. 21,25,000
சேலுத்தப்பட்ட மூலதனம் (31-8-43 தேதியாக)	ரூ. 18,74,657
மொத்த வேலாதேவி 2 கோடிக்கு அதிகம்	

—: பிரதானங்கள் :—

ஆமதாசனாசனா	மதுரை	கஞ்சாபுரம்
அனகப்பள்ளி	மாயவரம்	திருநெல்வேலி
சிதம்பரம்	மாயவரம்	திருச்செழியன்
காஞ்சிபுரம்	மயிலாப்படி	வேலூர்
சேலாடு	பாணக்காடு	விஜயபுரம்
காரைக்குடி	புதுக்கோட்டை	விருதுநகர்
குட்பகோணம்	சீர்காழி	விஜயநகரம்
மதராஸ்	தாடப்பள்ளிக்கூடம்	

பிங்கட் டெபாஸிட்டர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும். ஒரு வருஷ டெபாஸிட்டிற்கு 2½% வீதமும், இரண்டு வருஷ டெபாஸிட்டிற்கு 3% வீதமும் வட்டி அளிக்கப்படும்.

சேவிங்ஸ் பாங்கு கணக்குகள் வைத்துக் கொள்ளப்படும். ரூ. 5000/- வரை 2½% வீதம் வட்டி கொடுக்கப்படும். வாரத்திற்கு ஒரு மூலதன ரூ. 250/- வரை செக் மூலம் ஏடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய வசதிகள் உண்டு.

கான்டு கணக்குகள் வைத்துக் கொள்ளப்படும். இதற்கு ½% வீதம் வட்டி அளிக்கப்படும். தங்கம், வெள்ளி, சர்க்கார் புரோதோட்டுகள், அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஷேர்கள், மூலதனங்கள், சர்க்குகள் இவைகளின் மீது கடன்கள் வரங்கப்படும்.

சகலவிதமான பாங்கு அலுவல்களும் ஏற்றுக்கொண்டு நடத்தப்படும்

—: டைரக்டர்கள் :—

- ஸ்ரீ T. R. வெங்கட்டராம சாஸ்திரி, C.I.E. (சேர்மன்)
- ஸ்ரீ V. வெங்கட்டராம அய்யர், M.A., B.L.
- ஸ்ரீ R. S. A. சங்கர அய்யர்
- ஸ்ரீ R. விஸ்வநாத அய்யர், B.A., B.L.,
- ஸ்ரீ K. விசையாமி அய்யர்
- ஸ்ரீ S. N. N. சங்கரலிங்க அய்யர், (மாணஜிங் டைரக்டர்)

தி சவுத் இந்தியா கோவாபரேடிவ் இன்வியூரன்ஸ் சோஸைடி லிமிடெட், மதராஸ்.

பிரசிடெண்டு: ஸ்ரீ பி. எஸ். குமாரசாமி ராஜா, எம். எல். ஏ.,

வியோதிக காளத்திலும், மனைவி, குழந்தைகள், நம்மி வீரும்
பயர்களைவும் காப்பாற்ற ஒரு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறீர்களா?

இக்கையாலும், பத்திரமும், நம்பிக்கையும் வாய்த்த
எங்கள் சங்கத்தின் பாலினி எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்.

மக்களுக்குக் கல்வி, கல்யாணம் முதலியவைகளுக்கு பிரத்தியே
கமாய் அமைக்கப் பட்டுள்ள பாலினிகள் விபரத்தை
உடனே அறியவும்.

தலைமை ஆபீஸ்: தபால் பெட்டி. 182, மதராஸ்

அழகிற்கு அழகு செய்வது
அழகிய ஆடைகளே!

●
அவைகள்

—: கிடைக்குமிடம்:—

M. N. நாகேந்திரம்
சன்ஸ்.

(ஜூகை பட்டு ஜவுளி வியாபாரம்)

மலை வாசல்

உள்மண்டபம்

தேப்பக்குளம் P. O., திருச்சி.

முதல் தரமான
கலர் மேயின்
பேரண்டி
கேவண்டி &
ஸ்டேஷனரி
கைத் தொழில்
வும் வியாபாரத்
தையும் பிரபலப்
படுத்துகின்றன.

●
நாடார் பிரஸ் லிமிடெட்

சித்தோகிராயன், பின்னிடில் & புக் பைண்டிங்

சிவகாசி

REGINA PRODUCTS (Indian Manufacture)

“ரேஜினா” மார்க்குள்ள சரக்குகள்

“ரேஜினா” அரூட், 1, 1/2 & 3 பவுண்டு டிஸ்கன்

“பாச்சி அரிசி 1 & 1/2 ”

“பாச்சி மாவு 1 & 1/2 ”

“ரேஜினா” ஜாட்ஸ்

பாதாம் பருப்பு 1 & 1/2 பவுண்டு டிஸ்கன்

.. மூட்டை பவுடர் டிஸ்கன்

“ரேஜினா” மார்க்குள்ள சரக்குகள் எல்லாம் உத்தமமானவை. பொதுஜனம்
கவின் நம்பிக்கையாக அதிக விற்பனையாகி வருகிறது. எல்லாக் கடை
களிலும் கிடைக்கும். “ரேஜினா” மார்க்கைக் கவனித்து வாங்கவும்.

Sole Proprietor: G. பழனியப்ப முதலியார்

[கோனார் கோப் ஷாண்டி]

19, மேலாதி வீதி

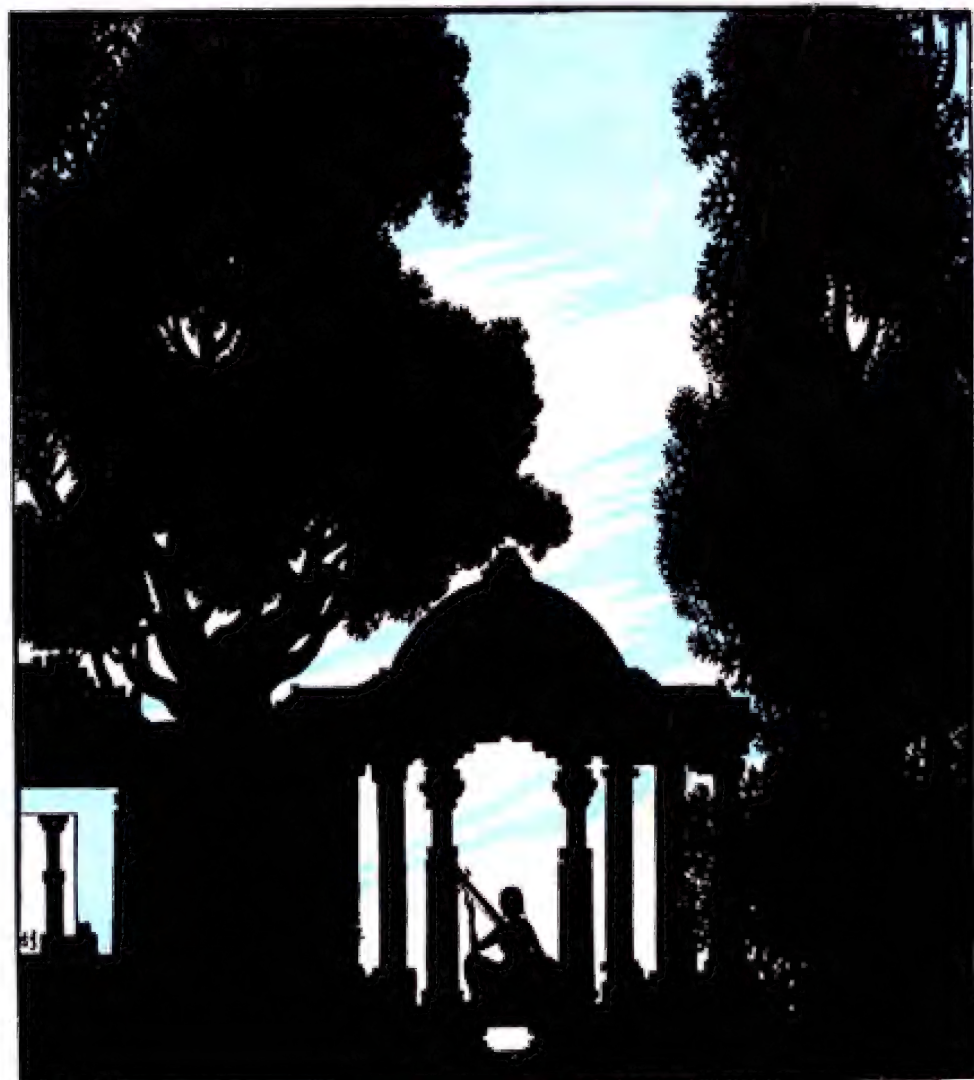
மதுரை

வண்டினை முடிந்த பொய்கை

1943

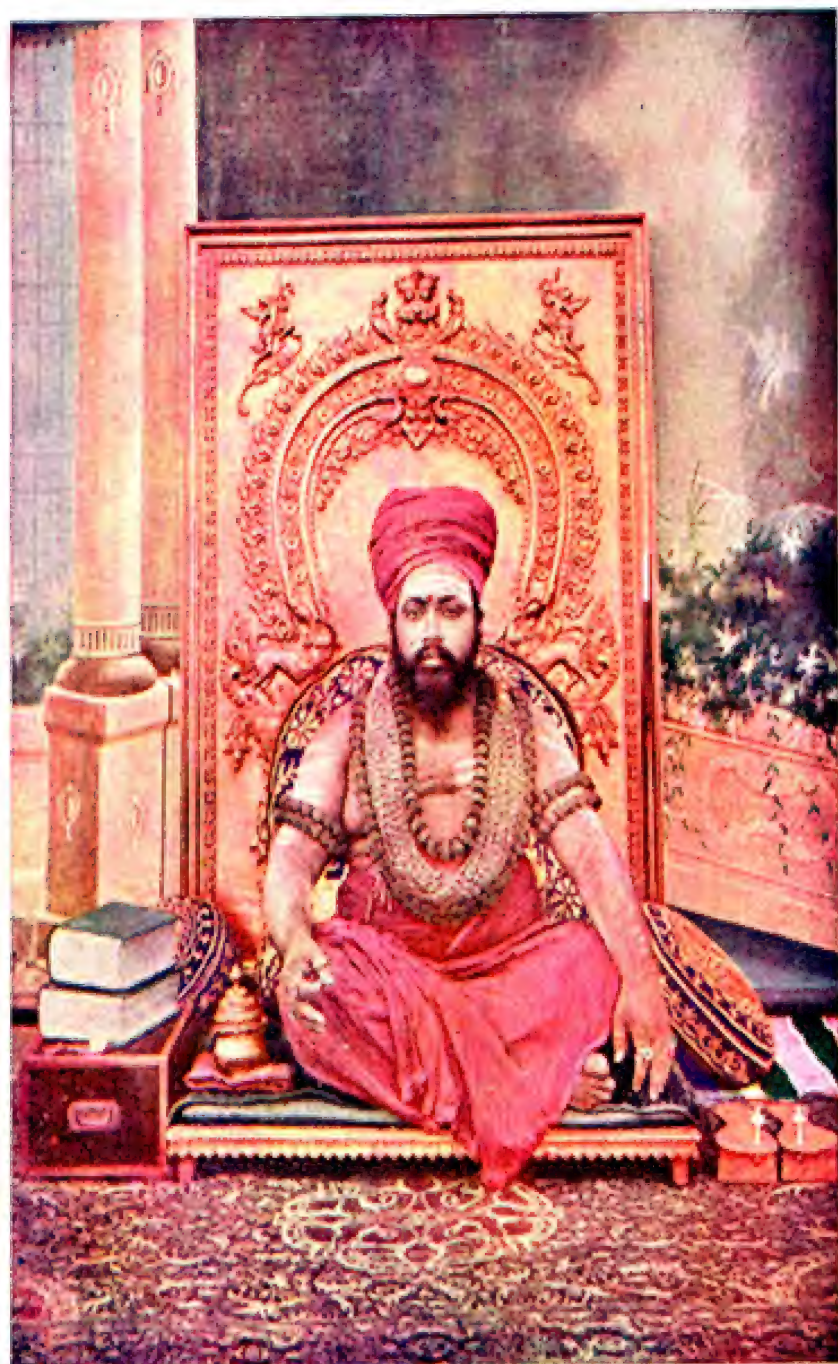
கவிஞர் திருவள்ளி மணி

மேலும் விவரம் காண்க

"காண்க" காண்க 1912

Courtesy :- S. KANU DESAI
Messrs. D. B. Taraporewala Sons & Co

திருக்காளிய பரம்பரைத் திருத் தருமபுர ஆதீனம்
24-வது மகா சத்திதானம்

ஸ்ரீ.உ.ஸ்ரீ சங்குகதேசிக குளசம்பந்த பரமசாரிய கவாமிகல்

ஏட்டிக்குப் போட்டி

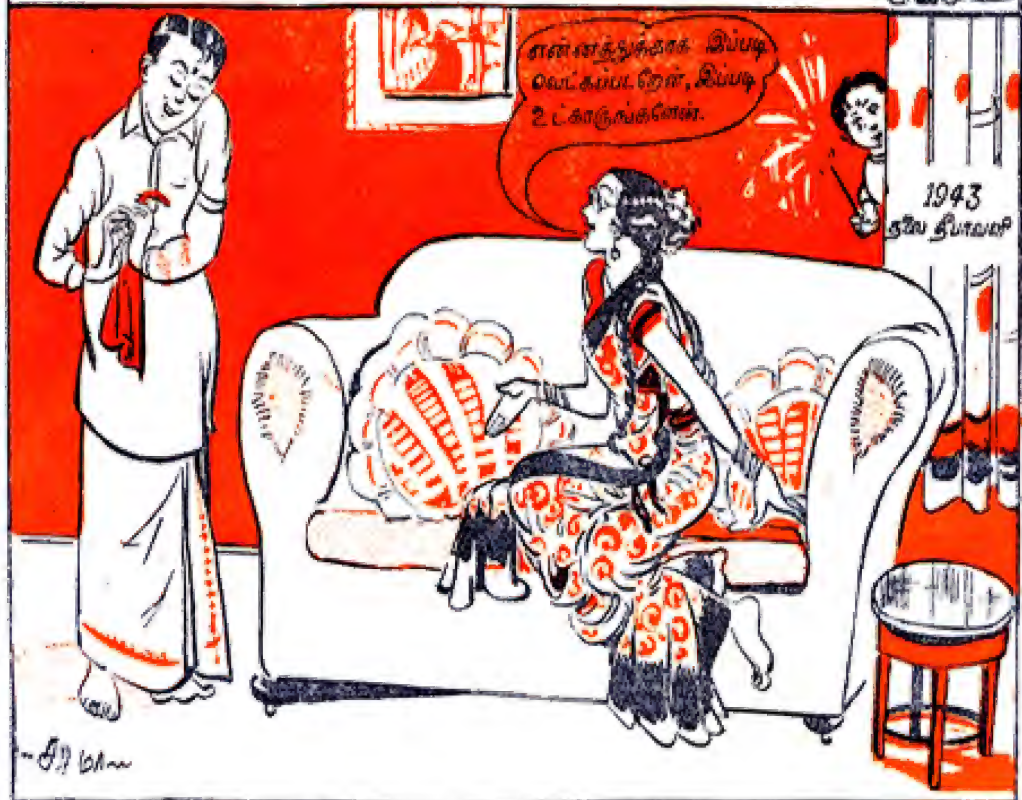
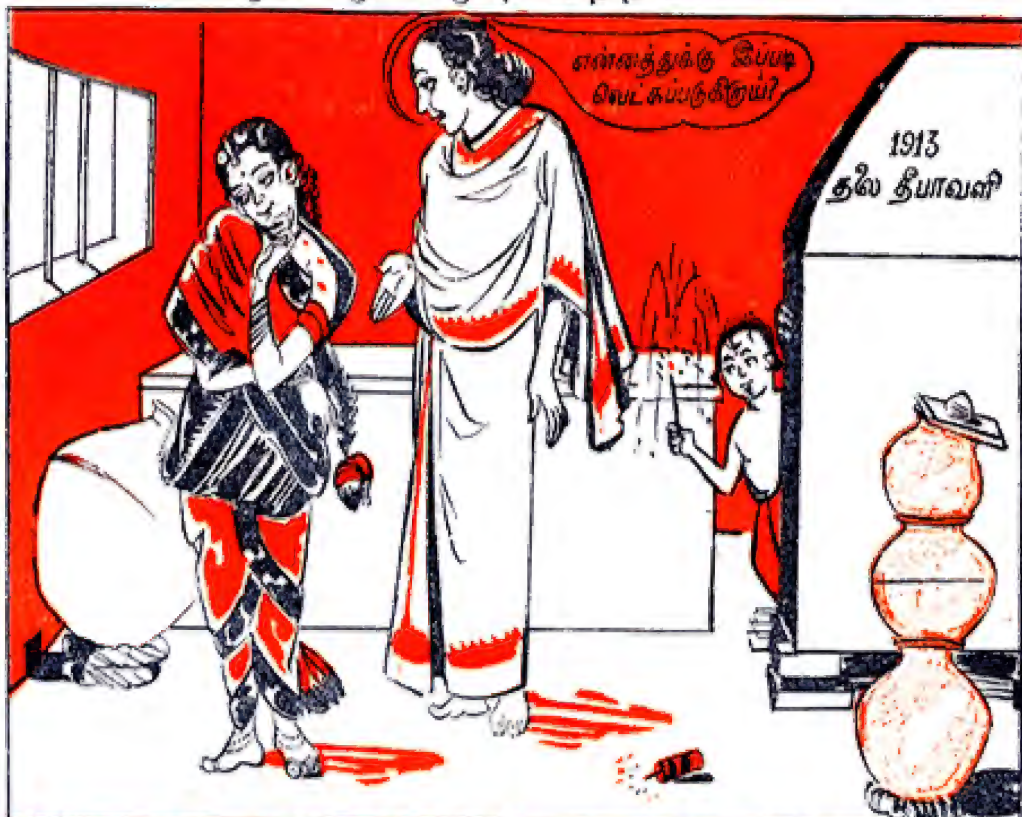
நாதஸ்வர வித்வான் தம்பரா பிடிச் சீருதங்கத்துடன் கச்சேரி செய்வதைப் பார்த்து விட்டு

வாய்ப்பாட்டு வித்வான் கொடுத்தக் கொண்டு போட்டிக்கு இவ்விதம் செய்கிறார் !

—FIONA—

முப்பது வருஷ வித்தியாசம்!

ஸ்ரீமதி ஜயம்மாள்
— வினா தாண்டவம் முதலி —

மேத 4. செ. மட்டியன்

தீபாவளி வாழ்த்து

இந்த மங்கள தினத்தில்
அணிந்து கொள்ளும் ஆடை
களின் அழகிற்கும் நிறத்திற்
கும் காரணமாகிய தேர்த்தி
யான சாயத்தைக் கொடுத்து
உதவுவதற்குச் சந்தர்ப்ப
மளித்து மெழுவீத்த சாயத்
தொழிலாளிகளுக்கும்
முதலாளிகளுக்கும்

பம்பாய்

எக்ஸல் டிபிடிங் கார்ப்பொரேஷன்

தங்கள் அன்பார்த்த வந்த
னத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்
வதுடன் எப்பொழுதும் போல்
எல்லாருடைய ஆதரவை ஆவ
லுடன் எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

ஏஜென்ட்ஸ் :

கலர் ப்ரெடாக்ட்ஸ் கம்பெனி

217, கோலித்தாய் நாயக்கன் தெரு

ஜி. ஏ. மதராஸ்.

BRANCHES:

MADURA & SALEM

அவன் யோசனை!

பிறந்ததும் தாயை இழந்த என்மி இன்று
தன் தந்தையையும் இழந்து இப் பரந்த
உலகில் தனியே எங்கே நின்றுகொள், தன்னாத
வையதில் புத்திர யோசனைக்கு ஆளான
அவனது பாட்டனுர் என்மிக்கு என்ன ஆதரவு
அளிக்க முடியும்? ஆனால் கங்காதான் தன்
மூன் யோசனையுடன் தன் அருமைப் புகழ்வி
என்மியின் பேரில் ஒரு 'கலியாண' என்
டெனமென்ட்' பாஸில் எடுத்திருந்தான்.
அன்று அவன் யோசனையைக் கேசி சேந்த
என்மியின் பாட்டனுர் இன்று அதை உயர்ந்த
என்னி வேண்ணிப் பாராட்டுகிறார். அந்த
பாஸில் தான் இப்போது என்மிக்கு ஆதரவு.

உங்கள் குழந்தைகளின் என்மைக்கு
கிள்கள் வழி தெடுக்கீர்கள். அதற்கு
காங்கனும் உதவுகிறோம். விவரங்க
ளுக்கு ஒருவரிடமிருந்துப் போடுங்கள்.

முன்னேற்றமடைவதில் உத்தேசமாகத்த
சற்றுக்கொண்டிருக்கும் செல்வாக்க
கூடியவர்களுக்கும் எதிர்ப்புக்கு
மறுக்கக் கொடுப்பதற்கு

விருத்தி
பரிசு
பரிசு
பரிசு

பிருத்வி

★ கிண்டியூரளல் கம்பனி லிமிடெட் ★
100, அமைச்சுமன்ற தெரு, கி.டி. மென்

“ தீபாவளி நற்செய்தி ”

சென்னைில் 40 வருட அனுபவமுள்ள கலர் பிளாக், ஆப்டோன் பிளாக் செய்பவர்கள் அப்பாசாமி செட்டி & கம்பெனியர் தான்.

எம். ஸி. அப்பாசாமி செட்டி & கோ

14, ஜேம்ஸ் தெருவு, மண்ணடி, மதராஸ்.

THE GREATEST PICTURE OF THE YEAR!

★

RUNNING FOR
THE 2ND WEEK
AT
MAJESTIC
BANGALORE &
12TH WEEK
AT
IMPERIAL
BOMBAY
WITH CAPACITY
HOUSES

★

★

YOU HAVE
NEVER SEEN
NURJHAN
SO VERY WELL
AS IN THE
MUSIC AND
STORY OF
THIS PICTURE

★

SILVER FILMS
PRESENT
PRITHVIRAJ & SITARA
IN
BHALAI

THE DIAMOND JUBILEE STARS AGAIN IN
GITANJALI PICTURES **“SAWAAL”**
THE GREAT QUESTION

Featuring: MUMTAZ SHANI & ULLHAS

HIND PICTURES
PRESENT
SITARA & NAZIM
IN
SWEETLIE

DISTRIBUTORS :

RATILAL BROTHERS

GANDHINAGAR
BANGALORE CITY

MAKING FRIGIDAIRES WORK FOR VICTORY

Yes, that's what Frigidaires are doing at the moment. In no phase of the war effort are Frigidaires more vital than in the preservation and distribution of fresh food and medicines required for fighting forces.

Frigidaires are now doing more important service to our men at Air Fields, Naval Bases, Army Camps, and Military Hospitals, fighting in their own way, for that better to-morrow.

But this better to-morrow will be ours only when we win the war. That is why for all of us the first job must be to attain VICTORY.

Until then we can relieve the shortage of frigidaires to a large extent by servicing your frigidaire at regular intervals, to make it last longer and run more efficiently and economically.

RICHARDSON & CRUDDAS
FIRST LINE BEACH MADRAS

ശ്രീമദ്.

Shree mad.

1943

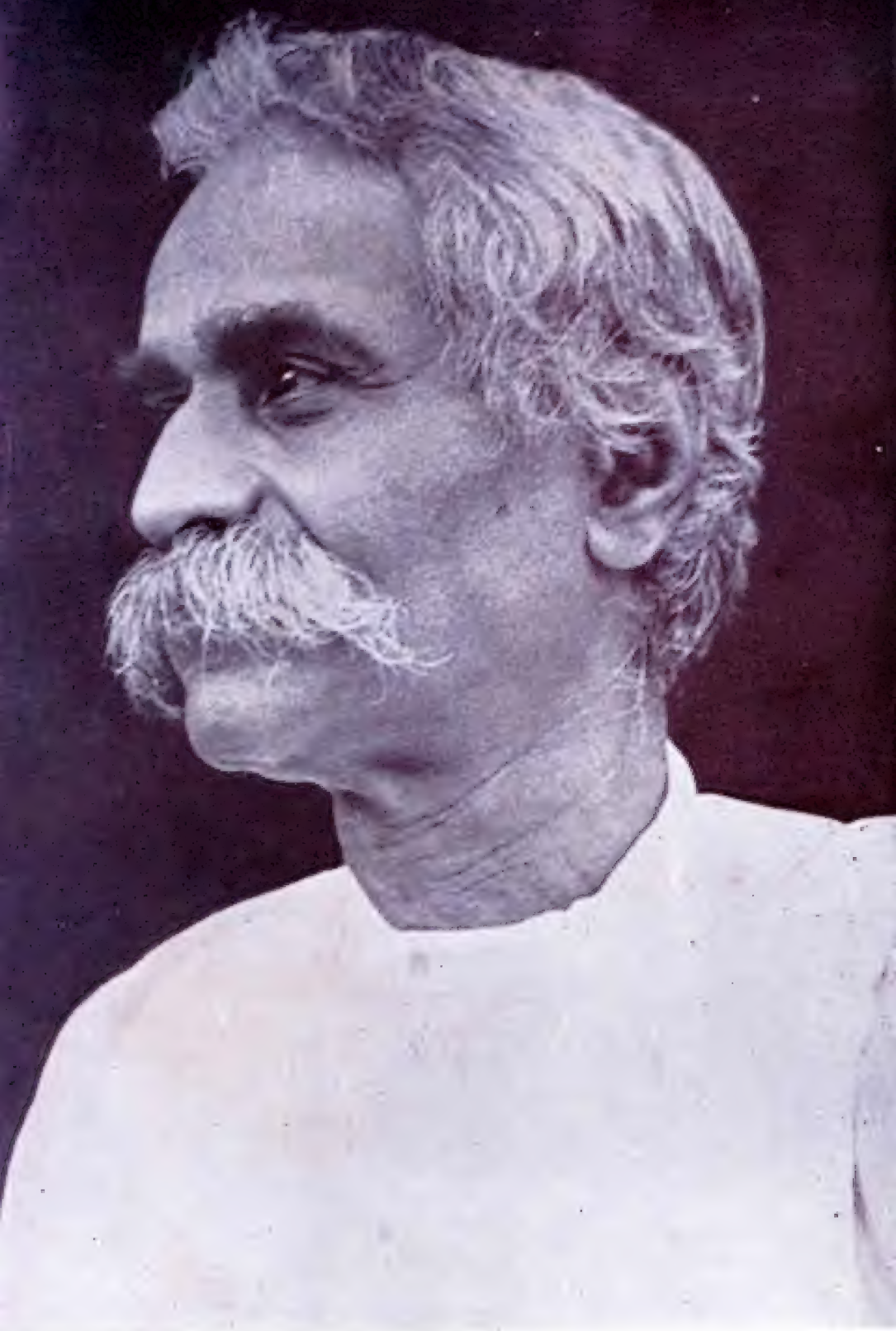
കുറുപ്പു ഭാഗം 11

gobling 2-101

— மஹாத்மா —

ஸ்ரீமதி எம்.எஸ்.

ஸுப்புலக்ஷ்மியன்

இன்னிசை களஞ்சியம்

ஹீஸ் மாஸ்டர்ஸ் வாய்ஸ்

ரிகார்டுகள்

யார் தெரிகிறதா?

பாகவதரும்,
சுப்பிரமண்யமும்

★

சௌத் இந்தியா ரிக்சர்ஸ்
உன்னத வெளிவிடான
மதராஸ் யுனிடெட் ஆர்ஷன்ட்
கார்ப்பொரேஷன் தயாரிக்கும்

பக்த மேதா

‘எப்போ வந்திடுமோ’
என்று எதிர்பார்ப்போம்

★

‘மோதுஜன ஆவணக் கிணங்க அன் தடிக்கவும் இவர் டைரக்டர் சேர்மயவும் இசைத்தனர்.
இருவர் உடைமையவும் பார்த்தால் “ரஜா பார்த்தாண்ட வர்மா” சரித தெதி
ரத்தைத் திரையில் உருவாக்க முயலுவாங்கள் எனவும் தோன்றுகிறது.

பலே, எஸ். ஐ. பி!